

ÎNAINTE CUVÂNTARE

Alături de Liturghier, Molitfelnicul este cartea cea mai des întrebuințată în slujirea preotească, slujire chemată la a trece, din ce în ce mai des, dincolo de pragul Bisericii și de a potoli setea unei lumi lipsite de Hristos.

Căderea în păcat după primirea Sfântului Botez este la fel de profundă și ființială ca și căderea lui Adam, iar ridicarea din păcat nu se poate face decât cu harul lui Dumnezeu, primit în chip liturgic-sacramental prin Sfintele Taine. Iar primirea harului Sfintelor Taine este condiționată de prezența credinciosului, cu toată ființa, la momentul și locul săvârșirii acestora, nu pentru a rămâne ce este, ci pentru a deveni ceea ce este în adevăr, dinainte de a fi fost dezumanizat și biruit de păcat.

Cuprinzând cinci din cele șapte Taine, dimpreună cu ierurgiile și mulțimea de rugăciuni trebuincioase feluritelor împrejurări, Molitfelnicul ne arată chemarea Bisericii, ca una împreună-mergătoare în viața omului, binecuvântând marile momente sau trebuințele cele de folos, dar și împreună-pătimitoare și ajutatoare la vremuri de restriște sau ispite ale sufletului, *«spre economia plinirii vremilor, ca toate să fie iarăși unite în Hristos, cele din ceruri și cele de pe pământ – toate într-un El» (Efeseni 1.10)*

Spre deosebire de edițiile anterioare, cea de față apare într-o alcătuire nouă, adunând în paginile ei și rânduiele ale unor slujbe care n-au mai fost cuprinse în edițiile din ultimele decenii. Amintim aici *Rânduiala botezului celor de alte credințe, Nomocanonul* - acum într-o formă îmbogățită, *Înmormântarea monahilor* sau vrednica mărturisire a *Sinodiconului din Duminica Ortodoxiei*.

Iubitorii dreptei credințe, a dulcelui grai bisericesc și cei care știu să prețuiască frumusețea și bogăția semantică a rostirilor

Sfinților Părinți din vechime, vor avea prilej de bucurie duhovnicească, fiindcă vor regăsi aici păstrate întocmai slujbele, rânduielile și rugăciunile din Molitfelnicele tipărite la anii 1749 (Iași), 1793 (Râmnic), 1833 (Sibiu) și 1859 (București), cât și din Evhologhionul bogat, cel tipărit la anul 1920, toate cu binecuvântarea Sfântului Sinod al BOR.

Și pentru că adevărul credinței nu va suferi nicicând învechire sau trecere, după spusele Scripturii, *«dacă este cineva întru Hristos, este făptură nouă; cele vechi au trecut, iată toate s-au făcut noi» (II Corinteni 5.17)*, se cuvenea așadar să căutăm, să folosim, să retipărim și să păstrăm astfel neschimbată moștenirea cea duhovnicească a Sfinților Părinți, înaintașii noștri întru Hristos.

Facem cuvenita însemnare mărturisind că apariția prezentei ediții, cât și păstrarea întocmai a formei, a textului și conținutul slujbelor cuprinse după Molitfelnicele consultate, aparțin îndemnului stăruitor al cuviosului părinte Justin Pârvu, starețul Mănăstirii Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, județul Neamț, noi nevrednicii neintervenind.

Bunul Dumnezeu să binecuvinteze această lucrare și să-Și reverse harurile Sale, pururea înnoite, peste cei care o vor folosi sau se vor folosi de ea.

Ostenitorii prezentei lucrări

*Ieromonahul Visarion
Monahul Teodosie
Monahul Mihail
Sora Cornelia*

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII SFINȚIRII APEI ȘI RUGĂCIUNILE CE SE CITESC ÎN ZIUA ÎNTÂI LA FEMEIA LĂUZĂ

Îndată ce femeia naște pruncul, moașa aducând apă într-un vas, pregătită spre sfințire, preotul o sfințește, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția...

Apoi aceste Tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi Doamne, miluieste-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădădruit; nu Te mânia pe noi foarte, nici nu pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne mântuiește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeu nostru și noi sântem poporul Tău, toți lucrurile mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...,

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădădruim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino Stăpâne, către robii Tăi cei ce Ție se roagă, și prin trimiterea Sfântului Tău Duh sfințește apa aceasta **(se zice de trei ori)**. Și o arată pe ea, cu puterea Duhului Sfânt, ca să fie robilor Tăi celor ce vor gusta dintr-însa, sau o vor lua, sau se vor

stropi, întru alinarea chinurilor, spre iertarea păcatelor, întru depărtarea tuturor răutăților, spre tărie, vindecare și stropirea caselor. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

**Apoi Troparul zilei sau al sfântului de rând,
ori acest Tropar glasul al 4-lea:**

Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., Condac glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște, și pământul peșteră Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii doxologesc și magii cu steaua călătorească; că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Atoateîitorule, Cel ce tămăduiești toată neputința și toată durerea, Însuți vindecă și pe roaba Ta aceasta (N) care astăzi a născut, și o ridică din patul în care zace, pentru că, după cuvântul Proorocului David: „Întru fărădelegi sântem zămisliți și întinați toți înaintea Ta”. Păzește-o pe ea și pe pruncul ce l-a născut. Acoperă-o pe ea sub acoperământul aripilor Tale, din ziua de astăzi până la sfârșitul ei cel din urmă. Cu rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce Te-ai născut din Preacurata Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ca un prunc în iesle Te-ai pus, și ca un nou născut Te-ai arătat, Însuți și pe roaba Ta aceasta, care a născut astăzi pe acest prunc, miluiește-o și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie și o păzește pe ea de toată tirania diavolului. Și pe pruncul care s-a născut dintr-însa, ferește-l de toată fermecătura, de toată răutatea, de tot viforul potrivnicului, de duhurile viclene, cele din zi și cele din noapte. Păzește-o pe ea sub mâna Ta cea puternică, și-i dă grabnică sculare, și o curățește de întinăciune, vindecă-i durerile dăruindu-i sănătate, bună virtute sufletului și trupului, și o acoperă cu Îngeri luminați și

strălucitori și o apără de toată asuprirea duhurilor celor nevăzute. Așa Doamne, de neputință și de slăbiciune, de râvnire, de pizmă și de deochi, apără-o pe ea și pe pruncul acesta după mare mila Ta; curățește-o de întinăciunea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui care vin asupra ei, și o scoală prin grabnica Ta milă spre îndreptarea smeritului ei trup. Iar pe pruncul care s-a născut dintr-însa, învrednicește-l să se închine acestei Biserici pământești pe care ai gătit-o să preaslăvească numele Tău cel sfânt. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Duhului cel Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a Te pogori din cer și a Te naște din Preasfânta, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, pentru mântuirea noastră a păcătoșilor; Tu, care știi neputința firii omenești, iartă pe roaba Ta aceasta (N) care astăzi a născut, după mulțimea îndurărilor Tale; că Tu ai zis Doamne: „Creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și-l stăpâniți pe dânsul”. Pentru aceasta și noi, robii Tăi, ne rugăm și, îndrăznind la iubirea de oameni cea îndurătoare, cu frică chemăm numele cel sfânt al împărăției Tale. Caută din cer și vezi neputința noastră, a osândiților, și iartă pe roaba Ta aceasta (N) și toată casa în care s-a născut pruncul aceasta; iartă și pe cei ce s-au atins de dânsa, și pe toți care se află aici, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, că Tu singur ai putere a ierta păcatele, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi rugăciune pentru moașa care ridică pruncul

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Care Te-ai născut din Tatăl mai înainte de veci fără mamă și în zilele cele de apoi trimis ai fost de la Tatăl, născându-Te pe pământ din Maica cea neispită de nuntă; Cel ce ai primit daruri de la magi și cântare de mărire de la păstori, cântări de la Îngeri, înfășare cu scutece de la moașă și punerea în ieslea dobitoacelor; venind cu luminarea Ta, binecuvintează pe roaba Ta aceasta (N) care a apucat pruncul, și o curățește pe ea, care vine la Biserica Ta spre curățire. Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm,

împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi rugăciune pentru celelalte femei care stau în ajutor

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Care despre vietățile cele din vasul cel ca o masă de pânză, lui Petru Apostolul ai zis: „Cele ce Dumnezeu a curățit, tu nu le spurca”. Și toate cele spurcate și necurate, poruncit-ai curate să fie, Însuți binecuvintează și sfințește pe aceste roabe ale Tale, care au ajutat nașterii roabei Tale (N), și le învrednicește pe dânsle a intra neîntinate în sfântă Biserica Ta și a lua dumnezeieștile și curatele și de viață făcătoarele Taine și a se învrednici de cereasca Ta împărăție. Și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul apolis, zicând:

Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (se zice de trei ori); Și otpusul:

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle S-a culcat pentru a noastră mântuire, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și stropește preotul casa în chipul sfintei cruci, însemnând și pruncul la frunte pentru minte, la gură pentru cuvânt și suflare, iar la inimă pentru putere, într-o care avem noi viețuirea, zicând: Mâinile Domnului te-au făcut și te-au zidit. Aceasta se face ca să se păzească pruncul până va primi și Sfântul Botez.

RUGĂCIUNEA LA ÎNSEMNAREA PRUNCULUI când i se pune numele în a opta zi după naștere

Se cuvine a ști, că a opta zi după naștere se aduce de moașă pruncul la biserică, și stă înaintea ușilor bisericii, iar preotul face început zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi Troparul zilei sau al sfântului al cărui hram este. Preotul însemnează fruntea, gura și pieptul pruncului, binecuvântându-l cu mâna, apoi zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău aceasta (aici îi pune numele) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui, ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana amăgire a vrăjmașului, și să urmeze poruncilor Tale. Și dă, Doamne, ca numele Tău cel sfânt să rămână netăgăduit într-însul, când se va uni, în timpul cuvenit, cu Biserica Ta cea sfântă, făcându-se desăvârșit prin înfricoșatele Taine ale Hristosului Tău; ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată, să câștige fericirea celor aleși întru împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul în mâini, stă înaintea ușilor bisericii sau înaintea icoanei Maicii Domnului și face chipul crucii, zicând:

Tropar, glasul I

Bucură-te cea plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, căci din Tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeu nostru, luminând pe cei din întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Mântuitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condac, glasul I

Cel ce ai sfințit pântecele Fecioarei cu nașterea Ta, și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cădea, întâmpinând și acum, mântuiește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea în războaie și întărește pe norodul dreptcredincios pe care L-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Apoi se face știutul apolis.

Se cuvine a ști că de se va întâmpla ca pruncul născut să fie slab, așa că nu sugerează a trage de moarte, nu trebuie a aștepta, cum zice unii a șasea sau a opta zi, spre a-l boteza, ci în ceasul în care s-a născut, spălându-l, îndată să-l și boteze, spre a nu muri neluminat; căci dacă femeile grele de cinci luni, de se va întâmpla din vreo lovitură să-l piardă, cad după legi și canoane sub osânda de ucidere, cu atât mai vădit trebuie a se păzi de veșnica osândă, ca cel născut să nu moară nebotezat.

RUGĂCIUNEA
când femeia pierde pruncul

Preotul face început zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

apoi Troparul zilei și această rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care Te-ai născut din Preasfânta, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, și în iesle ca un prunc Te-ai pus; Însuși și pe roaba Ta aceasta (N), care astăzi prin păcate a căzut în ucidere cu voie sau fără de voie, și a lepădat pe cel zămislit într-însa, miluiește-o după mare mila Ta și-i iartă ei păcatele cele de voie și cele fără de voie; și o ferește de toate uneltirile diavolului și curățește-i înținăciunea, vindecă-i durerile, sănătate și bună virtute trupului și sufletului dăruiește-i, Iubitorule de oameni, și cu Înger luminat păzește-o de toată năvălirea nevăzuților demoni. Așa Doamne, scap-o de neputință și de slăbiciune, și o curățește de toată spurcăciunea trupului și de tot felul de dureri ale pântecelui care vin asupra ei; și prin mila Ta cea multă, scoal-o pe ea, întărindu-i umilitul ei trup și o ridică din patul în care zace. Că în păcate și în nelegiuiri ne-am născut, și toți sântem necurați înaintea Ta Doamne, și cu frică strigăm și grăim: caută din cer și vezi neputința noastră, a celor osândiți, și iartă pe roaba Ta aceasta (N), care a căzut în păcat de ucidere cu voie sau fără de voie, și a lepădat pe cel zămislit într-însa, iar pe toți câți s-au aflat și s-au atins de dânsa, după mare mila Ta, ca un Dumnezeu bun și de oameni iubitor, miluiește-i și-i iartă, că Tu singur ai putere a ierta păcatele și fărădelegile, pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici și ale tuturor sfinților.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecilor. Amin. **Apoi apolisul obișnuit.**

CANOANELE SFINȚILOR APOSTOLI și ale Sfinților Părinți, pentru Sfântul Botez

Canonul 47 al Sfinților Apostoli zice:

Episcopul sau preotul de va boteza a doua oară pe cel ce are botez adevărat, sau nu va boteza pe cel botezat de ereticii care nu botează în numele Sfintei Treimi, să se caterisească (să i se ia darul), ca unul ce-și bate joc de Crucea și de moartea Domnului, nefăcând deosebire între preoți și popii mincinoși.

Canonul 48 al Sinodului de la Cartagina:

Canonul 49 al Sfinților Apostoli poruncește a boteza în Tatăl și în Fiul și în Sfântul Duh, după cuvântul Domnului, iară nu în trei fără început, sau în trei Fii sau în trei Mângâietori; că unul este fără de început, Tatăl, pentru că n-are începătură; și unul este Fiul, pentru nașterea cea negrăită; și unul Mângâietorul, Duhul Sfânt, pentru purcederea din Cel nenăscut. Iar cei ce nu fac așa, fie episcopi, fie preoți, să se caterisească.

Iar Canonul 50 al Sfinților Apostoli zice:

Episcopul sau preotul care nu va face cele trei afundări ale tainei într-un botez, rostind la fiecare afundare câte un nume al Sfintei Treimi, ci va afunda pruncul numai o dată spre închipuirea morții Domnului, cum făceau ereticii eunomieni, să se caterisească. Că Domnul n-a zis să botezați în moartea Mea, ci mergând învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Canonul 7 al celui de-al doilea Sobor al Bisericii

Acest canon legiuiește cum trebuie a primi la ortodoxie pe cei ce se întorc dintre eretici. Așa împărțindu-i în două, a rânduit pe unii a-i unge numai cu Sfântul Mir, iară pe alții a-i boteza din nou. Deci: arienii (care socotesc pe Fiul faptură), machedonenii (care socotesc pe Sf.Duh faptură), savatienii, novațienii ce se zic și cathari, aristerii, tetrađiții (toți rigoriști exagerați cu înclinări către cele iudaice) și apolinaristii (care socotesc pe Hristos a nu fi om deplin), ca unii ce se botează asemenea cu noi, nu se cade a fi rebotezați, ci după lepădarea (anatematizarea) de erezia lor **în scris și apoi în cuvânt, se poruncește a-i unge cu Mir Sfânt la frunte, la ochi, la nări, la gură și la urechi, și însemnându-i trebuie a zice: *Pecetea darului Sfântului Duh. Amin.* Iar eunomienii, ce se botează cu o singură afundare, montaniștii (care zic că Montan e Duhul Sfânt), și savelianii, precum și cei asemenea acestora (ce învăță că Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sânt o singură persoană), venind la Biserica Ortodoxă trebuie a fi botezați din nou ca niște adevărați păgâni; căci, sau deloc nu s-au botezat, ori s-au botezat însă nu după rânduiala Bisericii Ortodoxe. Și Părinții Bisericii îi consideră ca pe niște neluminați în credința creștină. De aceea în ziua întâi îi primim între creștini, a**

doua zi îi facem catehumeni - adică îi învățăm legea, a treia zi îi punem să jure - adică să se lepede de eresurile lor, și după ce le suflăm de trei ori în față și în urechi, atunci îi învățăm capetele credinței și-i punem să umble mult timp la Biserica spre a asculta Sfânta Scriptură; și numai așa, convingându-ne de credința lor, îi botezăm.

Același Canon de mai sus zice:

Pe eutihieni și severiani (monofiziți), ziși copti, armeni sau iacobiți, trebuie să anatematizeze în scris și cuvânt toate eresurile lor, și pe ereziarhii Nestorie, Eutihie, Dioscor, Sever, și așa se fac părtași de comuniunea bisericii, fără a fi botezați din nou.

Canonul 48 al Sinodului din Laodiceea zice:

Se cuvine ca cei botezați să se ungă și cu cereasca Ungere a Sfântului Mir - acesta sfințit fiind prin rugăciuni și chemarea Sfântului Duh, sfințește pe cei care se ung cu el, făcându-i părtași cereștii Împărății a lui Hristos, de nu-l vor șterge de la dânșii prin viață pângărită și fapte rele.

Canonul 6 al Sinodului din Neoezareea zice:

Femeile îngreunate, de vor vrea a se boteza, să nu fie oprite de la botez, dar să se boteze pe urmă și pruncul ce se va naște dintr-însele; căci pruncul nu primește din botezul maicii sale, că încă acela luminează n-a văzut și nici nu are voie. De aceea trebuie a-l lumina prin botez.

Canonul 6 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Femeia catehumenă (încă nebotezată) de se va întâmpla să aibă la lună, în ziua în care voiește a se boteza, să nu se boteze ci să se amâne pe altă zi.

Canonul 4 al Sfântului Chiril zice:

Unii dintre catehumeni, deși sânt îndepărtați și amânați suferind pedeapsă pentru păcate, de se va întâmpla să fie aproape de moarte, să se boteze, ca nu ieșind din cele lumești să fie neîmpărtășiți cu harul luminării.

Canonul 2 al lui Timotei Alexandrinul zice:

Omul catehumen de se îndrăcește, până nu se va curăți de diavolul cel necurat, să nu fie botezat; că nu este cuviincios ca cel ce s-a dat pe sine spre locuire diavolului, prin aplecarea la fapte rele, să primească în sine lumina Sfântului Duh mai înainte de ar fi scăpat deplin de duhul cel rău și întunecat. Iar de i-ar sosi moartea, atunci trebuie a-l boteza, spre a nu ieși din viață lipsit și neîmpărtășit de harul dumnezeiesc.

Canonul 4 al aceluiași zice:

Dacă catehumenul nu s-ar supăra de demon, ci din cauză de boală rea și-ar ieși din minți și din fire, cât nici să poată grăi, și de bună voie făcându-se catehumen a arătat dorință de a îmbrățișa credința, fără nici o îndoire să se boteze.

Canonul 122 (161) al Sinodului din Cartagina zice:

Harul dat nouă prin botez ne aduce nu numai iertarea de păcate, ci și puterea de a nu mai păcătui, altminteri singuri prin lenevire ne vom deda iarăși păcatelor. Iar pe cei ce n-ar cugeta așa, acest canon îi dă anatemei (a se vedea și canoanele 123-127).

RUGĂCIUNE LA FACEREA CATEHUMENULUI SAU A CELUI CHEMAT LA BOTEZ

Cel ce voiește a se face catehumen, de va fi bărbat, să vină la biserică, iar de va fi prunc, să-l aducă cei ce vor a-i fi nași și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii; iar preotul stând în pridvorul bisericii, să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel ce se va lumina. Apoi după ce-l va dezbrăca de haine, îl întoarce cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos; iar de va fi prunc cel ce se va boteza, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși! După aceea preotul suflă de trei ori în chipul crucii asupra lui, însemnându-l la frunte, la gură și la piept, zicând la fiecare însemnare: Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit. Apoi punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

In numele Tău Doamne, Dumnezeu adevărului și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Sfântului Tău Duh, pun mâna mea pe Probul Tău (N), care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt și a fi păzit sub acoperământul aripilor Tale. Depărtează de la dânsul înșelăciunea cea veche și-l umple pe el de credința, de nădejdea și de dragostea cea într-o Tine, ca să cunoască precum că Tu ești unul Dumnezeu adevărat și Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și să păzească cele plăcute Ție, că de va face omul acestea, viu va fi într-însele. Scrie-l în cartea vieții Tale și-l împreună cu turma moștenirii Tale, ca să se proslăvească într-înșul numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău celui de viață făcător; să fie ochii Tăi de-a pururea căutând spre dânsul cu milă și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l în lucrurile mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și slăvind numele Tău cel mare și preaînalt, și

să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LEPĂDAREA ÎNTÂI

Domnului să ne rugăm

Să te certe pe tine, diavole, Domnul Care a venit în lume și a petrecut între oameni ca să surpe tirania ta și să-ți mântuiască pe oameni; Cel ce pe lemn a învins puterile cele potrivnice, soarele întunecându-se și pământul clătînându-se, mormintele deschizându-se și trupurile sfinților sculându-se; Care a stricat cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea puterea morții, adică pe tine diavole. Jură-te cu Dumnezeu, Care a arătat lemnul vieții și a rânduit Heruvimi și sabie de foc ce se învârtea de-l străjuia. Cutremură-te și te depărtează, căci cu Acela te jur, Care a umblat ca pe uscat pe luciul mării și a certat furia vânturilor; de a Cărui privire seacă adâncurile, iar amenințarea Lui topește munții. Acela și acum îți poruncește prin noi: înfricoșează-te, ieși și te depărtează de la făptura aceasta, și să nu te întorci, nici să te ascunzi într-însa, să nu o întâlnești nici să lucrezi asupra-i, nici noaptea, nici ziua, nici în vreun ceas sau într-un amiazăzi. Ci pleacă în tartarul tău, până în ziua cea mare gătită pentru judecată. Spăimântează-te de Dumnezeu, Cel ce șade pe Heruvimi și privește peste adâncuri, de Care se cutremură Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, de Care se cutremură cerul și pământul, marea și toate câte sânt într-însele. Ieși și te depărtează de la acest însemnat de curând, ales ostaș al lui Hristos Dumnezeuul nostru, căci cu Acela te jur, Care umblă pe aripile vânturilor și face pe Îngerii Săi duhuri și pe slujitorii Săi pară de foc. Ieși și te depărtează de la făptura aceasta, cu toată puterea ta și cu toți îngerii tăi. Că s-a preaslăvit numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LEPĂDAREA A DOUA

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul Cel Sfânt, Cel înfricoșător și preaslăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, acum prin noi robii Lui îți poruncește ție și la întreagă puterea cea împreună cu tine, să te depărtezi de la noul

însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, într-o tot viclene și necurate, spurcate și urâte duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis demonului celui mut și surd: ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te, cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut vreo tărie; adu-ți aminte de Cel ce ți-a poruncit, după cererea ta, să intri în turma porcilor. Cutremură-te de Dumnezeu, cu a cărui poruncă pământul pe ape s-a întărit, de Cel ce a zidit cerul și a pus munților hotar și văilor măsură, de Cel ce a pus nisipul hotar mării și în apă mare cărare tare, de Cel ce se atinge de munți și fumegă, de Cel ce se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, de Cel ce a întins cerul ca o piele, de Cel ce a acoperit cu ape cele mai de deasupra ale lui, de Cel ce a întemeiat pământul pe tăria lui și nu se va clătina în veacul veacului, de Cel ce cheamă apa mării și o revarsă peste fața a tot pământul. Ieși și te depărtează de la acesta ce se gătește către Sfânta Luminare. Te jur cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, și cu neprețuitul Lui Trup și Sânge, și cu venirea Lui cea înfricoșată, că va veni și nu va întârzia să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună lucrătoare cu tine, spre a te munci în gheena focului, aruncându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos Dumnezeuul nostru, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

LEPĂDAREA A TREIA

Domnului să ne rugăm

Doamne Savaot, Dumnezeuul lui Israel, Cel ce vindeci toată neputința și toată boala, caută spre robul Tău aceasta (N), cearcă-l, cercetează-l și alungă de la dânsul toate lucrările diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează, și curățește făptura mâinilor Tale; și lucrând cu grabnică lucrarea Ta, zdrobește degrabă sub picioarele sale pe satana, dându-i biruință asupra lui și asupra duhurilor lui celor necurate, ca dobândind de la Tine milă, să se învrednicească Tainelor Tale celor nemuritoare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

El ce ești Stăpân, Doamne, Care ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui vrednicia vieții de veci, și nu l-ai trecut cu vederea după ce a căzut în păcat, ci ai iconomisit prin înomenirea Hristosului Tău mântuire lumii, Însuți și pe făptura Ta aceasta, care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului, primește-o întru Împărăția Ta cea cerească, deschide-i ochii minții ca să strălucească întru el lumina Evangheliei Tale. Însoțește-i viața lui cu Înger luminat, ca să-l scape de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea vicleanului, de demonul cel de amiazăzi și de nălucirile rele.

Și suflă preotul de trei ori asupra lui, în chipul crucii, și-l însemnează de trei ori - la frunte, la gură și la piept, zicând:

Eonește de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibează în inima lui (aceasta se zice de trei ori), apoi: duhul înșelăciunii, duhul vicleniei, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurațenia ce se lucrează după învățătura diavolului. Și-l fă pe el oaie cuvântătoare a turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit Bisericii Tale, fiu și moștenitor al Împărăției Tale. Ca după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată și păstrând veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților întru Împărăția Ta. Cu harul și cu îndurarea și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, cel ce se va boteza fiind descins și desculț, preotul îl întoarce spre apus, și de este om în vârstă își ridică mâinile în sus, iară preotul îl întreabă de trei ori:

Întrebare: Te lepezi de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți slujitorii lui? Și de toată închinarea lui? Și de toată slujirea lui? Și de toată trufia lui?

Și răspunde catehumenul la fiecare întrebare, iar de va fi prunc sau de altă limbă, atunci în locul lui răspunde nașul zicând:

Mă lepăd (aceasta se zice de fiecare dată, de trei ori).

Apoi iarăși întreabă preotul: Te-ai lepădat de satana?

Iar catehumenul sau nașul zice: M-am lepădat.

Preotul iarăși întreabă: Te-ai lepădat de satana?

Iar catehumenul, sau nașul zice: M-am lepădat.

Iarăși preotul îl întreabă pe el a treia oară: Te-ai lepădat de satana?

Și el răspunde: M-am lepădat.

Apoi îi zice preotul: Suflă și-l scuipe pe el.

Iar el sau nașul suflă spre apus de trei ori și scuipe spre apus de trei ori și, făcându-se acestea, îl întoarce cu fața spre răsărit, ținându-și catehumenul mâinile în jos.

Iar preotul îi zice de trei ori: Te unești cu Hristos?

Iar catehumenul sau nașul răspunde: Mă unesc.

Preotul iarăși întreabă, a doua oară: Te unești cu Hristos?

Iar catehumenul sau nașul răspunde: Mă unesc.

Preotul iarăși întreabă, a treia oară: Te unești cu Hristos?

Iar catehumenul sau nașul răspunde: Mă unesc.

Apoi iarăși preotul îi zice: Te-ai împreunat cu Hristos?

Și răspunde catehumenul sau nașul: M-am împreunat.

Și preotul zice: Și crezi Lui?

Și răspunde: Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și îndată să zică:

Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și într-unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică, mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După sfârșirea Simbolului credinței,

Preotul îl întreabă a doua oară: Te-ai unit cu Hristos?

Și răspunzând catehumenul, ori nașul, zice: M-am unit.

Și preotul îl întreabă: Și crezi Lui?

Și răspunde: Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul

cerului... Și zice Simbolul credinței complet.

Preotul iarăși întreabă a treia oară: Te-ai unit cu Hristos?

Și răspunzând catehumenul, ori nașul, zice: M-am unit.

Și preotul îl întreabă: Și crezi Lui?

Și răspunde: Cred Lui ca unui Împărat și Dumnezeu.

Și zice: Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului... Și zice Simbolul credinței complet.

Și dacă se împlinește a treia oară Sfântul Simbol, preotul iarăși îl întreabă pe el de trei ori, zicând: Te-ai unit cu Hristos?

Și catehumenul, ori nașul, zice de trei ori: M-am unit.

Apoi preotul zice: Și te închini Lui?

Și el închinându-se zice: Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii celei de o ființă și nedespărțită.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, intrând preotul în biserică, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (N) către luminarea Ta cea sfântă, și-l învrednicește pe dânsul acestui mare dar al Sfântului Tău Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața cea veșnică; și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristosul Tău, ca să nu mai fie de acum fiu al trupului, ci fiu al Împărăției Tale. Cu bunăvrea și cu harul Unuia-Născut Fiul Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SCURTĂ ÎNVĂȚĂTURĂ DESPRE TAINA SFÂNTULUI BOTEZ

Dator este preotul ca sfintele rugăciuni bine a le rosti și a le zice rar și cu socotință. Pentru că cei ce se înfricoșează de multe ori de năluciri, aceasta o pătimesc fiindcă preoții care i-au botezat, n-au zis rugăciunile cele de lepădarea diavolului și celelalte sfinte rugăciuni cu luare aminte. Deci, o, preotule! De va îngădui vremea, nu numai o dată trebuie a zice din început rugăciunile lepădărilor și celelalte rugăciuni, ci de mai multe ori, pentru că și în Molitfelnic de opt sau zece ori serie a se zice, pentru că obiceiul cel vechi al Bisericii era ca în flecare zi, adică în cele șapte zile ale săptămânii, de preoții catehizatori a se zice acestea, celor ce se botează, și a opta zi iarăși de arhiereu sau de preotul cel ce vrea să-l boteze, și într-acest chip se botează de arhiereu sau de preot. Noi am văzut pe mulți preoți cucernici de trei ori citind acestea și așa botezând.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în veșminte albe, își pune mânecutele; și aprinzând toate lumânările în sfeșnice și trei la cristelniță, ia cădelnița și vine la cristelniță tămâind împrejur; apoi dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvintează părinte. Iar preotul, făcând semnul Sfintei Cruci cu Sfânta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas tare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei darul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină spre apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței și a dreptei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta apărătoare de toată vătămarea vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca vrednic să fie Împărăției celei nestricăcioase acesta ce se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru acesta ce vine acum la sfânta luminare și pentru mântuirea lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al Luminii și moștenitor veșnicilor bunătăți, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru că să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană în ziua cea înfricoșată a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie nașterii de-a doua, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte de nestricăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască el și noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna

noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și zicând diaconul acestea, preotul citește rugăciunea aceasta în taină; iar nefiind diacon, o citește întru auz:

Mndurate și milostive Dumnezeule, Cel ce cerci inimile și rărunchii și cele ascunse ale oamenilor singur le știi, căci nu este lucru nearătat înaintea Ta, ci toate sânt goale și descoperite înaintea ochilor Tăi; Care știi toate ale mele, nu Te scârbi de mine, nici nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ci treci păcatele mele în ceasul acesta, Cel ce treci cu vederea păcatele oamenilor spre pocăință, și mă spală de necurăția trupului și de întinăciunea sufletului, și mă sfințește întreg, deplin, cu puterea Ta cea nevăzută și cu dreapta cea duhovnicească; ca nu vestind altora mântuire, și dăruindu-o cu credința cea stăruitoare în nespusa Ta iubire de oameni, însumi să mă aflu nevrednic rob al păcatului; nu Stăpâne, Cel ce singur ești bun și iubitor de oameni, să nu mă întorc înfruntat și umilit, ci trimite mie putere de sus și mă întărește spre săvârșirea acestei mari și cerești Taine. Și fă să ia chip Hristosul Tău în cel ce are a se naște din nou prin mine păcătosul, și-l zidește pe dânsul pe temelia Apostolilor și a Proorocilor Tăi, și să nu-l surpi, ci-l sădește pe dânsul mlădiță a adevărului în Sfânta Sobornicească și Apostolească Biserica Ta, și să nu-l smulgi, ca sporind el în dreapta credință, să se mărească printr-însul preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi citește rugăciunea aceasta cu glas tare:

Mare ești Doamne, și minunate sânt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu va ajunge spre lauda minunilor Tale! **(se zice de trei ori).**

Că Tu de bunăvoie toate făcându-le din neființă în ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu pronia Ta ocârmuiești lumea. Că Tu din patru stihii ai întocmit făptura, cu patru anotimpuri ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești; pe Tine Te laudă soarele; pe Tine te mărește luna; Ție se pleacă stelele; pe Tine Te ascultă lumina; de

Tine se înfricoșează adâncurile; Ție Îți slujesc izvoarele; Tu ai întins cerul ca un cort; Tu ai întărit pământul peste ape; Tu ai îngrădit marea cu nisip; Tu spre suflare ai revărsat aerul. Puterile îngerești Ție Îți slujesc și cetele Arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acoperă. Că Tu Dumnezeu fiind necuprins, neînceput și negrăit, ai venit pe pământ chip de rob luând, întru asemănare omenească făcându-Te; că n-ai răbdut, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, a vedea neamul omenesc tiranisit de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim binefacerea Ta. Nașterile firii noastre le-ai slobozit, pânțele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat, că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai petrecut. Tu, din cer trimițând Duhul Tău cel Sfânt, curgerile Iordanului le-ai sfințit și capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai strivit.

Aici afundând preotul mâna în apă, face semnul Sfintei Cruci de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuți dar, Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum prin pogorârea Sfântului Tău Duh și sfințește apa aceasta (se zice de trei ori).

Și-i dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințire, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pierire, de puterile potrivnice neatinsă, plină de putere îngerească. Să fugă de la ea pizmașii făpturii Tale, că am chemat numele Tău, Doamne, Cel minunat și slăvit și înfricoșător celor potrivnici.

Și suflând, face asupra apei semnul Sfintei Cruci de trei ori și se roagă zicând:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori).

Șă se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nevăzute, și să nu se ascundă în apa aceasta demonul întunecat, rugămu-ne Ție Doamne, nici să se pogoare la acesta ce se botează duhul cel viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare minții. Ci Tu, Stăpâne a toate, arată apa

aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, de curățire trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletelor, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestrăciune, izvor de viață. Că tu ai zis, Doamne: „Spălați-vă și vă curățiți, ștergeți vicleniile din sufletele voastre”. Tu ne-ai dăruit nouă de sus a doua naștere prin apă și prin Duh. Arată-te, Doamne, spre apa aceasta și dă celui ce se botează prefacere printr-înșă - a se lepăda de omul cel vechi, stricat de poftete înșelăciunii, și a se îmbrăca în omul cel nou, înnoit după chipul Ziditorului său, ca fiind împreună-sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să fie părtaș și Învierii Tale; și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să fie numărat cu cei întâi-născuți înscrși în ceruri, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și, ținând diaconul vasul cu untdelemn, suflă preotul într-însul în chipul crucii de trei ori, binecuvântându-l de trei ori.

Apoi diaconul zice: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Dumnezeu părinților noștri, Care celor ce erau cu Noe în corabie le-ai trimis porumbița având în gură ramura de măslin, semnul împăcării și al mântuirii din potop, și ai închipuit prin acelea taina harului; și ai dăruit rodul măslinului spre plinirea Sfintelor Tale Taine; Care pe cei de sub lege prin el i-ai umplut de Duh Sfânt, iar pe cei de sub har îi faci desăvârșiți; Înșuți binecuvintează și untdelemnul aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Tău Duh, ca să fie aceasta: ungere de nestrăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească, spre scăpare de toate răutățile celor ce se ung cu credință sau vor gusta el, spre slava Ta și a Unuia-Născut Fiului Tău, și a Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul zice: Să luăm aminte.

Iar preotul cu poporul de față cântă împreună: Aliluia! făcând o dată cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

Diaconul zice: Să luăm aminte.

Iar preotul cu poporul cântă împreună: Aliluia! Și face a doua cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

Diaconul zice: Să luăm aminte.

Iar preotul cu poporul cântă împreună: Aliluia! Și face preotul a treia cruce cu untdelemn în mijlocul apei.

După care preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care luminează și sfințește pe tot omul ce vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

Și se aduce cel ce se va boteza; iar preotul ia untdelemn și face chipul crucii pe frunte, pe piept și pe spate, la urechi, la mâini, și la picioare;

Întâi la frunte zicând: Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și ungându-l la piept, zice: Spre tămăduirea sufletului.

La spate: Și a trupului.

La urechi: Spre ascultarea credinței.

La mâini: Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit.

La picioare: Ca să umble pe căile Tale.

Și după ce-i va unge tot trupul, îl ia în mâini și ținându-l drept spre răsărit, îl botează, afundându-l de trei ori, zicând:

Se botează robul lui Dumnezeu (N)

La întâia afundare zice: În numele Tatălui. Amin

La a doua afundare zice: Și al Fiului. Amin

La a treia afundare zice: Și al Sfântului Duh. Amin

Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îmbrăcându-l în haină curată, zice:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi își spală preotul mâinile, rostind împreună cu poporul

Psalmul 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui viclenie. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele strigând toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreuiat peste mine mâna Ta, întorsu-m-am spre chinuire, când s-a înfipt mie ghimpul. Fărădelegea mea am cunoscut și păcatul meu nu l-am acoperit. Zis-am, mărturisi-voi asupra mea fărădelegea mea Domnului, și Tu ai iertat păgânătatea inimii mele. Pentru aceasta se va ruga Ție tot cuviosul la timp potrivit, încă și revărsări de ape multe către dânsul nu se vor apropia. Tu ești scăparea mea de supărarea ce mă cuprinde. Bucuria mea, scapă-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta în calea aceasta în care vei merge. Aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fiți precum calul și asinul, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu vei strânge fălcile celor ce nu se apropie de Tine. Multe sânt bătăile păcătosului, dar pe cel ce nădăjduiește întru Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă întru Domnul și vă bucurați, dreptilor, și cântați toți cei drești cu inima.

Acest psalm se zice de trei ori.

**Apoi binecuvântând preotul lumânarea, o dă în mâna nașului, cântând
Troparul pe glasul al 8-lea:**

**Dă-mi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca
și cu o haină, mult-milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.**

După ce-l va îmbrăca, preotul se roagă zicând rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeule, Atoatețiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor din întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, și ne-ai dăruit nouă nevrednicilor fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea de viață făcătoare; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Preaîndurate, Împăratul tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și atotputernicului și închinatului Tău Duh, și împărtășirea

Sfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta. Întărește-l în credința ortodoxă, scapă-l de cel rău și de toate meșteșugurile lui, și păzește sufletul lui întru frica Ta cea mântuitoare, în curăție și în dreptate, ca în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștean cereștii Tale Împărății. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu Care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune îl unge pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul Crucii la frunte, la ochi, la nări, la gură, la amândouă urechile, la piept, la spate, la mâini și la picioare, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh. Amin.

Apoi preotul cu nașul și cu pruncul ocolesc cristelnița, cădind și cântând, de trei ori:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat. Aliluia.

Apoi Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea, și Mântuitorul meu de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este sprijinitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

**Din Epistola către Romani
a Sfântului Apostol Pavel, citire: (6.3-11)**

Fraților, câți în Hristos ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat. Ne-am îngropat împreună cu El prin botez întru moarte; că precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm. Că de sântem împreună altoiți după asemănarea morții Lui, apoi și învierii Lui vom fi părtași. Aceasta știind, că omul nostru cel vechi împreună cu Dânsul s-a răstignit, ca trupul să se strice păcatului pentru a nu mai sluji noi păcatului. Că cel ce a murit s-a îndreptat de păcat. Iar de am murit cu Hristos, credem că vom și învia cu Dânsul, știind că Hristos, Care s-a sculat din morți, nu va mai muri; că moartea nu-L mai stăpânește pe Dânsul. Că Cel ce a murit păcatului, o dată a murit; iar Cel ce viază, lui Dumnezeu viază. Așa și voi socotiți-vă morți a fi păcatului, dar vii lui Dumnezeu, întru Iisus Hristos Domnul nostru.

Preotul: Pace ție cititorule. **Strana:** Și duhului tău.
Aliluia (se zice de trei ori).

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: (28;16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le-a poruncit lor Iisus. Și văzându-L pe El s-au închinat Lui, și cei care se îndoiseră. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit lor zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Deci mergând învățați toate neamurile, botezându-i pe ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-i să păzească toate câte am poruncit vouă; și iată Eu sânt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

Și îndată preotul zice

RUGĂCIUNILE SPĂLĂRII PRUNCULUI

Domnului să ne rugăm

Cel ce ai dăruit robului Tău izbăvire de păcate prin Sfântul Botez și i-ai dat lui înnoirea vieții, Însuți Stăpâne Doamne, binevoiește să strălucească lumina feței Tale pururea în inima lui; păstrează pavăza credinței lui nevătămată de dușmani, păzește întru el neîntinată și nespurcată haina nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat; păstrează într-însul, cu harul Tău, nestricată pecetea cea duhovnicească, și fii milostiv acestuia și nouă după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care prin spălare dai celor botezați strălucire cerească; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie; pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale, ferește-i arvuna nefurată, și-l învrednicește pe dânsul de viața cea veșnică spre bună plăcerea Ta. Că tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție Doamne.

Iar preotul citește această rugăciune în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeuul nostru, Ție împreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce în deșert aduc dușmănie asupra lui și asupra noastră; și cu cununa Ta cea nestricăcioasă arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit.

Apoi zice cu glas tare:

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui și Ție slavă înălțăm dimpreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul dezleagă brâul sau fașa pruncului și unind capetele le udă cu apă curată, și stropește pruncul zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând buretele udat cu apă, șterge pruncul la toate locurile, pe unde l-a miruit, zicând:

Botezatu-te-ai, luminatu-te-ai, miruitu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNILE LA TUNDEREA PĂRULUI

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, alcătuindu-l din suflet cuvântător și din trup încuviințat, ca trupul să slujească sufletului celui cuvântător; și punându capul peste celelalte mădulare, ai așezat într-însul mai multe simțiri, care nu se împiedică una pe alta, și ai acoperit capul cu păr, spre a nu se vătăma de schimbările vremii; și ai întocmit toate mădularele lui spre trebuință, ca prin toate să-Ți mulțumească Ție, Meșterului celui preabun. Înсуți

Stăpâne, Cel ce prin vasul cel ales al Tău, Apostolul Pavel, ne-ai poruncit nouă ca toate să le facem spre slava Ta, pe robul Tău aceasta (N), care a venit să facă începătură a-și tunde părul capului său, binecuvintează-l pe dânsul împreună și pe nașul lui, și le dă lor să cugete toate în legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Care din plinirea Tainei Sfântului Botez, prin bunătatea Ta ai sfințit pe cei ce cred întru Tine, binecuvintează-l pe pruncul aceasta, și să se pogoare peste capul lui binecuvântarea Ta. Și precum ai binecuvântat prin Proorocul Samuil pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău (N) prin mâna mea a păcătosului, luminându-l cu Duhul Tău cel Sfânt; ca sporind cu creșterea și cu căruntețile bătrâneților, să-Ți înalțe slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl tunde în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și punând părul în cristelniță, zice:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru robul Tău (N) acest nou botezat, pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robii Tău (aici pomenește pe nași), care au primit pe pruncul aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în

vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ție Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește **(se zice de trei ori)**. Binecuvintează, **și apolisul.**

Cel ce în Iordan de la Ioan a voit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și îndată să-l împărtășești pe cel botezat cu Sfintele Taine, căci întâmplându-se a se săvârși din viață neîmpărtășit, greșești de moarte.

SCURTĂ ÎNVĂȚĂTURĂ

Se cuvine ca nașul celui ce se botează să fie ortodox și cucernic

Asemenea trebuie să se ia aminte ca nașul să fie ortodox și cunoscător al dreptei credințe. Căci am auzit un lucru foarte greu și fără socotință, că unii fac nași ai copiilor lor pe cei ce nu cred și pe eretici, pentru pricini omenști, nădăjduind oarece foloase. Unii ca aceștia și taina o leapădă și pe copiii lor nu-i luminează, ci mai vârtos îi întunecă. Iar preotul care slujește, părtaș se face celor depărtați de Dumnezeu. Căci cum ar putea să învețe dreapta credință cel ce nu cunoaște pe Dumnezeu, sau ce împărtășire are lumina cu întunericul, sau ce părtășie are credinciosul cu cel necredincios? Precum scrie, cel ce face unele ca acestea, osândit este.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a ști că de va fi pruncul slab, încât să fie în primejdie de moarte, și nu este nădejde că va trăi până se va plini toată rânduiala Botezului cum s-a scris mai sus, la o așa împlinire, se aduce apă și preotul lasă rânduiala cea lungă și face după cum aici se arată, începând așa:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Atoateîitorule, Făcătorule a toată făptura văzută și nevăzută, Cel ce ai făcut cerul și pământul, marea și toate cele dintr-însele, Cel ce ai adunat apele la un loc, ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu înfricoșat și preaslăvit numele Tău, Cel ce ai ridicat apele mării mai presus de cer. Tu ai întemeiat pământul pe ape, Tu ai întărit cu puterea Ta marea, Tu ai strivit capetele balaurilor în ape, Tu înfricoșător ești și cine va sta Ție împotrivă? Caută, Doamne, spre făptura Ta aceasta și spre apa aceasta, și dă ei har de izbăvire, binecuvântarea Iordanului; fă-o pe ea izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, de puterile cele potrivnice neatinsă, plină de putere încrească, ca să fugă de la ea pizmașii făpturii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău Cel minunat, slăvit și înfricoșător celor

potrivnici.

Și îndată toarnă untdelemn în apă; apoi botează zicând:

Se botează robul lui Dumnezeu (N), și celelalte.

Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând:

Pecetea darului Duhului Sfânt. Amin. Și celelalte.

Și după acestea, îmbrăcându-l pe el, ocolește cu dânsul cristelnița cântând: Câți în Hristos v-ați botezat... și făcând sfârșit, îl împărtășește. Iar după aceasta, dacă pruncul va trăi, atunci dator este preotul să-i citească toată rânduiala Botezului, afară de afundare și mirungere.

Se cuvine a ști că de va fi pruncul slab, precum s-a zis mai sus, și nu s-ar întâmpla preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească ortodoxă, iar în lipsa acestora moașa, sau altă femeie, luând apă, să-l boteze zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui, amin. Și al Fiului, amin. Și al Sfântului Duh, amin. Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să-i plinească și Mirungerea și toată rânduiala Botezului afară de afundări.

Copiii găsiți, orfani, al căror botez nu se poate dovedi, se botează folosindu-se formula condițională: Se botează robul lui Dumnezeu (N), dacă nu este botezat, în numele Tatălui ... (Vezi Sinod VI Can.84, Cart 72)

Dacă vreun monstru sau vreo oarecare ciudățenie se va întâmpla să se nască din femeie, dar nu va avea chip de om, să nu se boteze. Dar dacă faptul se va pune la îndoială, să se boteze cu o condiție: Se botează robul lui Dumnezeu (N), dacă este om, în numele Tatălui ... (Vezi Trebnicul, de Sfântul Petru Movilă)

RUGĂCIUNILE DUPĂ PATRUZECI DE ZILE CE SE CITESC FEMEII CARE A NĂSCUT

După plinirea a 40 de zile, se aduce pruncul la biserică ca să se îmbisericească, și se aduce de maica sa, fiind acum curățită și spălată, de față fiind și nașul ce l-a primit din botez. Iar preotul face început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul zilei sau al sfântului ce va fi de rând, iar de vei vrea, adaugă și cele ale Întâmpinării.

După aceasta: Slavă..., Și acum...,

Doamne, pentru rugăciunile tuturor sfinților și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Iar mama plecându-și capul împreună cu pruncul, face preotul semnul Sfintei Cruci peste ei și, punând epitrahilul pe capul ei, zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Atoateîitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai creat-o și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, pe roaba Ta aceasta **(N)** ce ai mântuit-o cu voia Ta, curățește-o de tot păcatul și de toată spurcăciunea ca, venind la biserica Ta cea sfântă, să se învrednicească fără osândire a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine.

Se cade a ști că de va fi murit pruncul, se citește rugăciunea numai până aici, apoi se zice ecfonisul acesta:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Iar de trăiește pruncul, atingându-te de capul lui,
citești și aceasta până la sfârșit:**

Mar pe acest prunc născut dintr-însa, binecuvintează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și bine priceput, că Tu l-ai făcut pe aceasta și i-ai arătat lui această lumină simțită, ca să se învrednicească și de lumina cea înțelegătoare la timpul ce ai hotărât, și să se numere cu turma Ta cea sfântă, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Rugăciunea pentru maica pruncului:

Moamne Dumnezeul nostru, Care ai venit în lume pentru mântuirea neamului omenesc, vino și la roaba Ta aceasta **(N)** și o învrednicește pe ea, pentru rugăciunile cinstitei preoții, a se adăposti în sfântă sobornicească Biserica Ta și a afla intrare în locașul slavei Tale. Și o învrednicește pe dânsa a se cumineca cu cinstitul Trup și Sânge al Hristosului Tău. Spală-o pe dânsa de întinăciunea trupului și de necurăția sufletului, după plinirea acestor patruzeci de zile, ca învrednicindu-se a intra în Biserica Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Și de va fi murit pruncul, fă aici apolisul; iar de este viu,
urmează toate pe rând, până în sfârșit.**

Rugăciunea aceasta spre prunc.

Domnului să ne rugăm.

Moamne Dumnezeul nostru, Care în a patruzecea zi, prunc Te-ai adus în templul legii de Maria, cea neispită de nuntă și sfântă Maica Ta, și ai fost ținut în brațe de dreptul Simeon, Însuți Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc care s-a adus spre a se înfățișa Ție, Făcătorul tuturor, binecuvintează-l și spre tot lucrul bun și bineplăcut Ție crește-l,

depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică cu însemnarea Crucii Tale, că Tu ești Cel ce păzești pruncii, Doamne. Ca învrednicindu-se Sfântului Botez, să dobândească partea aleșilor Împărăției Tale, fiind păzit împreună cu noi, prin harul Sfintei și Celei de o ființă și nedespărțitei Treimi. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău Cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați.

Dumnezeule, Părinte atoatețiitorule, Care prin proorocul Tău, marele glăsuitor Isaia, ai prevestit nouă întruparea din Fecioară a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Care în zilele cele mai de pe urmă, cu bunăvoința Ta și cu împreună-lucrarea Sfântului Duh, pentru mântuirea noastră a celor muritori, cu îndurarea cea nemăsurată a primit a Se face prunc dintr-înșea, și după cele scrise în legea Ta cea sfântă, a voit a se aduce în Templu după plinirea zilelor curățeniei, fiind adevărat legiuitor, și în brațele dreptului Simeon a primit a fi ținut; preînchipuirea acestei taine la Proorocul mai sus pomenit, arătat am cunoscut-o prin cărbunele din clește, a cărei urmare o avem și noi credincioșii în Legea harului; Însuți și acum Doamne, Cel ce păzești pruncii, binecuvintează pe pruncul aceasta și pe părinții și nașii lui, și-l învrednicește pe dânsul la timpul convenit și nașterii celei din apă și din Duh, numără-l pe el cu turma Ta cea sfântă a oilor celor cuvântătoare care se numesc cu numele Hristosului Tău. Că Tu ești Cel care petreci întru cei de sus și privești spre cei umiliți, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul
semnul Sfintei Cruci înaintea ușilor bisericii, zicând:**

**Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui
și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.
Amin.**

După aceea îl duce în biserică zicând:

**Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserică cea sfântă a
Ta.**

Și venind în mijlocul bisericii, zice iarăși aceasta:

Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N).

Apoi adaugă:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

După aceea îl aduce înaintea ușilor altarului zicând:

Îmbisericească-se robul lui Dumnezeu (N)

Și de va fi parte bărbătească, îl duce în sfântul altar și îl atinge de cele patru laturi ale Sfintei Mese, iar de va fi parte femeiască numai până la ușile altarului zicând:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor, luminează spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

După aceea pune pruncul dinaintea ușilor altarului, iar nașul sau mama pruncului, închinându-se de trei ori, îl ia și iese, iar preotul face apolisul așa:

El ce a voit a se ține în brațele dreptului Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

cum se cuvine a primi pe evreii ce vin a fi botezați

După ce îi întrebăm pentru ce pricină voiesc a se boteza, nu cumva pentru vreun câștig sau vreo datorie, sau oarecare folos lumesc; și după ce se făgăduiesc că numai pentru mântuirea sufletului voiesc a face aceasta, atunci preotul înștiințând pe arhiereu, ia pe catehumen și-l duce înaintea ușilor bisericii, și intrând singur în biserică merge în Sfântul Altar, și închinându-se de trei ori înaintea Sfintei Mese, dă slavă lui Dumnezeu pentru întoarcerea aceluia, rugându-se ca să-l lumineze cu lumina cunoașterii și să-i dea har a cunoaște calea adevărului; își ia epitrahilul, felonul și ieșind din Altar, strana cântând Psalmul 33: Bine-voi cuvânta pe Domnul..., până la sfârșit. Preotul merge până la ușile bisericii spre apus, și-l întreabă zicând:

Preotul îl întreabă: Cine ești tu?

El răspunde: Om rătăcit din calea mântuirii și rău întunecat de credința evreiască.

Preotul îl întreabă: Pentru ce ai venit către Sfânta Biserică a lui Dumnezeu și ce dorești de la dânsa?

Răspunde: Am venit a mă învăța de la dânsa credința, și doresc să mă unesc cu dânsa.

Preotul întreabă: Ce-ți va da ție credința?

Răspuns: Viață veșnică.

Și iarăși preotul zice lui:

Pe această sfântă și fără de prihană și mântuitoare credință creștinească, pe care o ține însăși Sfânta Sobornicească și Apostolească Biserică, de o vei ține și tu, bine vei face, că pe aceasta au propovăduit-o dumnezeieștii Apostoli, și au învățat să creadă în ea toate limbile; pe aceasta au mărturisit-o Sfinții Mucenici și cu sângele lor au pecetluit-o; pe aceasta au arătat-o și purtătorii de Dumnezeu Părinți, adică cele șapte Soboare A-toată-lumea și au întărit-o. Această credință, cei care o vor ține tare,

fără a se îndoi până la sfârșitul vieții lor, abătându-se și ferindu-se de la toate faptele cele rele și bine făcând în toată vremea, se vor mântui și se vor face moștenitori Împărăției Cerurilor. Dar creștinului nimic nu-i folosește numai dreapta credință, fără fapte bune; căci credința fără fapte este moartă, precum și faptele cele bune fără dreapta credință sânt moarte, și nimic nu folosesc; ci se cuvine celui ce crede, totdeauna a se abate de la rău și a face binele. Pentru aceea dar, și tu, de vreme ce dorești să fii creștin și să moștenești viața cea veșnică, dator ești să crezi precum ți-am spus, și crezând să te lepezi de toate obiceiurile evreiești, și fugind de acelea ca pierzătoare de suflet, totdeauna să te ferești a nu te mai amăgi de ele. Iar faptele cele rele sânt acestea: mândria, lăcomia, viclenia, necurăția, pizma, îmbuibarea, beția, mânia și lenevia către lauda lui Dumnezeu și către toată fapta cea bună. Cine face deci acestea, nu poate moșteni împărăția lui Dumnezeu. Iar tu, de voiești a te face moștenitor al împărăției lui Dumnezeu, biruiește acele păcate cu aceste fapte bune: cu smerenia pe mândrie, cu îndurarea și milostivirea pe lăcomie, cu curăția pe necurăție, cu iubirea și mila pe pizmă, cu postul și mâncarea cumpătată pe îmbuibare, cu nevoința cea bună, cu cucernicia, cu privigherea la rugăciunea și cu bună credință, pe lene. Deci învingând astfel aceste rădăcini ale păcatelor, vei putea să te ferești și de ramurile lor.

Preotul îl întreabă: Voiești această sfântă și fără de prihană credință creștinească să o primești din inimă și de la dânsa să te înveți, și să o ții neclintită, și până la moartea ta să petreci într-însa?

Răspuns: Cu adevărat, din toată inima doresc această sfântă credință și faptele cele bune creștinești, și voi petrece în amândouă, cu harul lui Dumnezeu, până la moarte; așa mă făgăduiesc.

Preotul zice către dânsul: Pleacă genunchii înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

Iar el îndată îngenunchind înaintea ușilor bisericii, ține mâinile cruciș la piept, și preotul binecuvântându-l pe cap de trei ori, zice: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

Strana zice: Amin.

Și îndată zice rugăciunea aceasta, punându-i numele:

Domnului să ne rugăm

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care alegi Ție popor ales din toate neamurile, râvnitor de fapte bune; Tu și pe acest rob al Tău (N), ce a venit acum la Biserica Ta cea sfântă, binecuvintează-l și-i deschide ochii cei înțelegători ai inimii, deschide-i urechile spre ascultarea dumnezeieștilor Tale cuvinte și-l fă părtaş catehumenilor, ca la timpul cuvenit să se învrednicească de Sfântul Botez și de haina nestricăciunii.

Și îndată binecuvântându-l pe cap, de trei ori, zice:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,

Strana: Amin.

Preotul iarăși zice: Scris să fie numele tău între catehumeni.

Și iarăși se roagă peste dânsul, zicând rugăciunea aceasta:

Tu Stăpâne Dumnezeule, Părinte, Care ai trimis lumii mântuire pe Sfântul Tău Cuvânt, ca să plinească toate spre dumnezeiasca Ta cunoștință; Tu ai smuls sufletul robului Tău de la cel viclean; Tu luminează-l și-l povățuiește spre sfințire întru Hristosul Tău, și să nu lași nici un duh viclean să aibă intrare într-însul, că Tu singur ești Mântuitorul neamului nostru și Ție slavă și mulțumită aducem, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi îl dă să învețe Simbolul credinței: Cred, întru unul Dumnezeu..., și Tatăl nostru. Iar mai vârtos să-l învețe a iubi pe Domnul Dumnezeu din toată inima, din tot sufletul și din tot cugetul, și să se ferească de păcat, mergând la Biserică 40 de zile, sau cât se va crede de cuviință, postind după putere, nemâncând carne, nici brânză, nici ouă, ci numai sâmbăta și duminica, și făcând închinăciuni în toate zilele, zicând rugăciunea aceasta de 300 ori pe zi: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul. Iar a patra sută zice: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, roagă pe Dumnezeu pentru mine păcătosul.

Și așa îl învață adeseori, cercându-l și ispitindu-l de vine cu adevărat pentru sfânta credință, și în acest chip, fiind de multe ori ispitit și plinind și rugăciunea ce i s-a poruncit, îl face pe el catehumen.

CATEHEZA I

Mai înainte de Botez cu cinci zile, cel ce vrea să se boteze, stând iarăși înaintea ușilor bisericii, preotul intră în Sfântul Altar și luându-și epitrahilul și felonul, se închină de 3 ori înaintea Sfintei Mese. Și ieșind, citesc Psalmul al 8-lea: Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău... tot până la sfârșit. Și venind preotul la ușile bisericii, îl întreabă așa:

Întrebare: Mai întâi, te întreb pe tine de te lepezi cu adevărat de toată credința evreiască și de toate născocirile lor, și de toată lupta lor împotriva lui Dumnezeu, ce o au asupra Domnului nostru Iisus Hristos și asupra Preacuratei Maicii Sale, și asupra tuturor Sfinților, și asupra tuturor creștinilor, și de defăimarea lor, ca a unor potrivnici lui Dumnezeu, și îi afurisești pe ei?

Răspuns: Mă lepăd de toată credința evreiască și de toată defăimarea ce o au asupra Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și asupra Preacuratei Maicii Sale, și asupra tuturor creștinilor; mă lepăd și de toate ale evreilor ca de a unor potrivnici ai lui Dumnezeu, și-i afurisesc pe dânșii.

Întrebare: Te lepezi de tăierea-împrejur, de sâmbătă, de azime și de toate sărbătorile lor, și de spălări, de mâncăruri și alte obiceiuri evreiești și le afurisești pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de cele ale Legii Vechi ca de cele ce acum au trecut, și de celelalte obiceiuri evreiești care sânt potrivnice lui Dumnezeu, și le afurisesc pe ele.

Întrebare: Te lepezi de învățătura cea potrivnică lui Dumnezeu, a cărții numită Talmud, pe care rabinii evrei au făcut-o după insuflarea diavolească împotriva dumnezeieștilor Scripturi, schimbând tâlcuirea lor într-alt chip, scriind și învățând basme și hule asupra Domnului nostru Iisus Hristos și a tuturor sfinților, te lepezi și le afurisești pe acelea?

Răspuns: Mă lepăd de toate învățăturile evreiești cele spre defăimarea lui Dumnezeu, și de blestemata lor carte numită Talmud, și de toată tâlcuirea ei, și le afurisesc pe ele.

Întrebare: Te lepezi de sinagoga evreiască, de posturile lor, de rugăciunile lor, de obiceiurile lor, de vicleniile lor, și le afurisești pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea din toată inima mea, și le afurisesc pe ele.

Întrebare: Te lepezi de mesia cel mincinos așteptat de evrei, și-l blestemi pe el și pe toți cei ce așteaptă venirea lui cea pieritoare?

Răspuns: Mă lepăd de mesia cel așteptat de evrei și-l blestem pe el, și pe toți cei ce așteaptă venirea lui cea pieritoare.

Întrebare: Dorești cu adevărat din tot sufletul și din toată inima ta, și fără nici o îndoială sau fățarnicie mărturisești că Domnul nostru Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu celui viu, și crezi într-Însul?

Răspuns: Doresc cu adevărat fără nici o îndoială și fără fățarnicie, și din toată inima și din tot sufletul meu cred că Domnul nostru Iisus Hristos este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu celui viu, și cred într-Însul.

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în veci. Amin.

Și preotul citește de asupra lui rugăciunea aceasta:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vie, caută spre robul Tău aceasta ce s-a făcut catehumen, și-l izbăvește pe dânsul de vechea înșelăciune și de cursele celui potrivnic; cheamă-l pe el la viața cea veșnică, luminează-i sufletul și trupul, și-l unește pe el cu turma Ta cea cuvântătoare, care cheamă numele Tău cel sfânt; ca și el împreună cu noi să slăvească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, iarăși îl mai învață ale credinței întărindu-l, și după ce-l binecuvintează, îl sloboade până a doua zi.

CATEHEZA II

Iar a doua zi, înainte sau după Vecernie, preotul face început ca și în cealaltă zi: întâi rugându-se, apoi luându-și epitrahilul și felonul iese din altar, citind strana Psalmul 22: Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi... Apoi preotul stând înaintea ușilor, zice către catehumen:

Întrebare: Cu adevărat te-ai lepădat de toată credința evreilor care nu cred pe Hristos a fi Fiu al lui Dumnezeu, și de învățăturile lor cele potrivnice lui Hristos, le afurisești și le lepezi pe ele?

Răspuns: Cu adevărat m-am lepădat de toată credința evreilor

și de învățăturile lor cele potrivnice lui Hristos, Dumnezeuului nostru; le afurisesc și le lepăd pe ele.

Întrebare: Mărturisești că Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, este Dumnezeu în ființă nedespărțit, iar în fețe despartit, și crezi într-Însul și te închini Lui?

Răspuns: Mărturisesc că Sfânta Treime, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, este un Dumnezeu în ființă nedespărțit, iar în fețe despartit, și cred într-Însul și mă închin Lui.

Întrebare: Crezi că Preasfânta Fecioară Maria care a născut pe Hristos, Dumnezeul nostru, a fost înainte de naștere fecioară, în naștere fecioară și după naștere iarăși fecioară?

Răspuns: Așa cred și mărturisesc, pentru Născătoarea de Dumnezeu, pururea Fecioara Maria.

Întrebare: Crezi și mărturisești că Domnul nostru Iisus Hristos, Unul fiind din Sfânta Treime, Unul-Născut, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, este de la Tatăl născut înainte de toți vecii, iar mai pe urmă, pentru mântuirea oamenilor S-a pogorât pe pământ, și prin lucrarea Sfântului Duh s-a întrupat din pururea Fecioara Maria și s-a făcut om adevărat, nedespărțindu-se de dumnezeirea Sa, într-un ipostas și în două firi neîmpreunat, neschimbat și neamestecat, unul Fiul lui Dumnezeu și Fiul Omului, Dumnezeu adevărat și Om adevărat?

Răspuns: Așa cred și așa neîndoit mărturisesc.

Întrebare: Crezi că Taina Sfântului Botez, căreia dorești să te învrednicești, este în adevăr curățitoare tuturor păcatelor și naștere duhovnicească, și face din fiii piericiunii, fii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai împărăției Lui pe cei ce cu credință se botează?

Răspuns: Așa cred și mărturisesc pentru Sfântul Botez, și însumi din inimă doresc să mă învrednicesc de acesta.

Întrebare: Crezi că Domnul nostru Iisus Hristos, nu de silă ci de bunăvoie, pentru mântuirea neamului omenesc a răbdător chinuri și răstignire cu trupul, și ca un om a murit și s-a îngropat, și a treia zi cu puterea lui Dumnezeu Tatăl a înviat și la cer cu trupul s-a înălțat, și șade de-a dreapta lui Dumnezeu Tatăl, de unde iarăși va să vie să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit?

Răspuns: Toate aceste le cred și cu adevărat din inimă mărturisesc.

Întrebare: Cinstitele icoane, care închipuiesc trupeasca

arătare a Cuvântului lui Dumnezeu către oameni, ale Născătoarei de Dumnezeu, ale sfinților îngeri, și ale tuturor sfinților, le cinstești cu adevărat și le săruți cu dragoste, și pe cei ce nu le primesc și încă le numesc idoli, îi afurisești?

Răspuns: Cu toată inima le cinstesc și cu dragoste le sărut; și de cei ce le numesc idoli, mă lepăd ca de niște necredincioși, și-i afurisesc.

Întrebare: Fiindcă toate acestea le-ai mărturisit cu adevărat înaintea Domnului Iisus Hristos, către Care ai alergat, spune-mi-le cu jurământ înaintea a toată Biserica.

Și de poate citi, ține cartea în mâini și citește, iar de nu, atunci nașul sau vreunul din clerici spune, și el zice după dânsul toate acestea, așa:

Eu (N), care astăzi dintre evrei vin la credința creștinească, și care toate mai întâi cu adevărat le-am mărturisit înaintea Domnului Dumnezeuului meu, Știutorul tuturor celor văzute și nevăzute, iată acum și înaintea Sfintei Biserici le mărturisesc cu adevărat și cu jurământ încredințez această mărturisire a mea, cum că nu pentru vreo nevoie sau frică, sau sărăcie, sau pentru vreun câștig sau înșelăciune, sau pentru vreo nedreptățire din partea evreilor, ci numai pentru că sânt doritor de credința cea creștinească, cunoscând că toți care nu cred întru Hristos, Care este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu, aceia pier; pentru aceasta zic: voiesc să mă fac creștin și doresc să mă învrednicesc de Sfântul Botez. Iar de umblu cu vicleșug, adică acum să mă fac creștin și apoi iarăși să mă întorc la legea evreiască, să vină asupra mea acum și în toate zilele vieții mele toate blestemele ce le-a scris Moise în a doua lege și să mă lovească zbuciumul lui Cain și lepra lui Ghiezi. Și peste toate acestea, să fiu supus la mare pedeapsă de către cârmuirea bisericească, iar în veacul viitor să fiu blestemat și de trei ori blestemat, iar sufletul meu să fie rânduit cu satana și cu toți dracii în gheenă și în munca cea veșnică. Amin.

Și îndată preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vină; binecuvântat să fie în vecii vecilor. Amin.

Diaconul zice: Cei chemați, capetele voastre, Domnului să le plecați.
Strana: Ție Doamne. Și preotul citește rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel mare și preaînalt, numit cu nume mare; Care întâi ai luminat întunericul cu cuvântul buzelor Tale și apoi ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume spre curățirea păcatelor noastre; Care șezi pe heruvimi și ești slăvit de serafimi; Căruia se pleacă tot genunchiul, al celor cerești și al celor pământești, și al celor de jos, și toată limba Te mărturisește pe Tine, Împăratul veacurilor; Care ai aflat oaia cea rătăcită și ai așezat-o în turma Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Care întorci pe păcătoși de la înșelăciunea căilor lor, Însuți întorci și pe robul Tău acesta la lumina cea veșnică. Cheamă-l pe el de la înșelăciunea diavolului, cu bunăvoința Unuia-Născut Fiului Tău. Întărește inima lui în credința și dragostea Hristosului Tău. Dăruiește-i partea și soarta lui în Biserica Ta, pentru că Tu ești Dumnezeul nostru și afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău chemăm. Că totdeauna și întru toate ești binecuvântat, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul îl binecuvintează pe cap de trei ori, și-l învață ale credinței, despre fapte bune și despre viața creștinească, și terminând învățătura zice și rugăciunea:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel mare și înfricoșat, Cel sfânt și de oameni iubitor, Care ne-ai învrednicit pe noi a sta în acest ceas înaintea neapropiatei Tale măriri, spre lauda și mărirea minunilor Tale, curățește-ne pe noi, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, de toată spurcăciunea trupului și a sufletului și ne dă nouă har, ca cu inimă înfrântă și cu duh umilit să aducem Ție slavă întreit sfântă și mulțumire pentru darurile Tale cele mari, ce ai făcut cu noi și le faci totdeauna în noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și de robul Tău aceasta **(N)**, pe care îl chemi la cunoștința Ta, a unuia adevăratului Dumnezeu și Tatăl, și a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru Iisus Hristos și a Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh. Și să nu-l pierzi pe el și pe noi cu nelegiuirile noastre, ci fă cu dânsul și cu smerenia noastră mare milă, ca, scăpând din întunericul păcatelor, să umblăm ziua cu dreptate și, îmbrăcându-ne în arma luminii, să rămânem fără bântuială de toate cursele celui viclean, și cu îndrăznire în toate să Te preaslăvim pe Tine unul adevăratul

Dumnezeu, Tatăl cel fără de început, împreună cu cel de o ființă și fără de început al Tău Fiu și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și terminându-se toate acestea, preotul dezbrăcându-se de veșminte, se duce întru ale sale.

CATEHEZA III

Iar a treia zi, ca și la cateheza a doua, preotul îmbrăcându-se în veșminte, și sărutând dumnezeiasca Masă, iese din altar, citind strana Psalmul 26: Domnul este lumina mea..., tot până la sfârșit. Apoi preotul mergând în ușile bisericii, zice către catehumen: Descinge-te și te dezbracă. Și dezbrăcându-se acesta de haine, stă înaintea lui cu fața spre răsărit, descins, cu capul gol, desculț, numai în cămașă, ținând mâinile în jos; iar preotul suflând de trei ori în fața lui, îi binecuvintează de trei ori fruntea, gura și pieptul, și punând mâna pe capul lui îi rostește numele, zicând această rugăciune: În numele Tău Doamne Dumnezeule al adevărului..., (caut-o la catehizați). Și îndată după rugăciune, preotul face cuvânt către catehumen învățându-l despre credință, dragoste și nădejde și despre toate faptele bune care duc la mântuire și la fericirea cea veșnică. Și terminând cuvântul, zice: Domnului să ne rugăm:

Și citește pe capul catehumenului cu glas tare:

Doamne, Știutorule al celor ascunse, Care știi toate mai înainte de plinirea lor, Cel ce nu voiești moartea păcătosului ci să se întoarcă și să fie viu, Însuți caută din locașul Tău cel din înălțime, spre robul Tău catehumenul aceasta și îi deschide lui ochii inimii ca să primească taina Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru. Naște-l pe el a doua oară prin apă și prin Duh, spre veșnica Ta împărăție, ca și el împreună cu noi să mărească preacinstit numele Tău, al Tatălui celui fără de început, împreună cu al celui de o ființă Unuia-Născut Fiului Tău și cu al Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Cei chemați ieșiți, iar cei credincioși Domnului să ne rugăm.
Strana: Doamne miluiește.

Iar preotul întorcându-se spre altar, citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, adu-Ți aminte de noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, când chemăm numele Tău cel sfânt, ca să nu ne rușinezi pe noi de așteptarea milei Tale, ci dăruiește nouă, Doamne, toate cererile cele spre mântuire. Învrednicește-ne să Te iubim, să ne temem de Tine din toată

inima noastră și să facem într-o dată voia Ta. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și terminând aceste toate, preotul dezbrăcându-se de veșminte în altar, se duce într-o dată ale sale.

CATEHEZA IV

Precum la întâia și a doua catehizare, așa și la a patra, catehumenul stă la ușa bisericii; preotul intră în altar și îmbrăcându-se în veșminte, iese în timp ce strana citește Psalmul 28: Aduce-ți Domnului fiii lui Dumnezeu... Și vine la ușa bisericii, unde catehumenul stă descins, cu capul gol, desculț numai în cămașă, ținând mâinile în jos, și căutând spre răsărit; iar preotul suflând de trei ori în fața lui, îi binecuvintează de trei ori fața și pieptul, apoi zice: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește, și citește rugăciunea jurământului întâi: Să te certe pe Tine, Domnul, diavole...; (caut-o înapoi la catehizați). Și se citesc toate de rând cu rugăciunile lepădării a doua și a treilea, precum învață acolo. Apoi ecfonis: Cu harul și cu iubirea de oameni..., După aceea zice preotul: Pace tuturor. Cei chemați capetele voastre Domnului să le plecați, Strana Ție Doamne. Preotul: Domnului să ne rugăm.

Și citește rugăciunea aceasta în taină:

Binecuvintează și acum, Doamne, pe robul Tău, catehumenul aceasta, pe care l-ai chemat cu chemare sfântă la prealuminata lumină a cunoștinței Tale, și dă lui putere de cunoaștere ca să se facă catehumen; umple-l pe el de Duhul Tău cel Sfânt, ca și el să fie împreună cu oile cele însemnate de Tine, Păstorul cel adevărat, prin însemnarea Sfântului Tău Duh și, fiind mădular cinstitei Tale Biserici, să se învrednicească cu adevărat de fericita nădejde în împărăția Ta, pentru ca și el să mărească preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșind toate acestea, preotul dezbrăcându-se de veșminte în altar, se duce într-o dată ale sale.

CATEHEZA V

Deci, sosind vremea ca să se lepede catehumenul de satana și să se unească cu Hristos, merge iarăși înaintea ușilor bisericii, iar preotul intrând în altar se îmbracă în veșminte, și iese afară, pe când strana citește Psalmul 41: În ce chip dorește cerbul de izvoarele apelor... Și venind la ușa bisericii, unde catehumenul stă cu capul gol, descins, dezbrăcat, căutând spre răsărit, zice către dânsul:

Stați cu frică și, făcându-ți sfânta cruce, descinge-te și te dezbracă. Iată a sosit vremea să te faci catehumen. Leapădă dar toate lucrurile cele spurcate și faptele cele viclene și, ca și cum ai fi fost rob, stai ca Iisus Hristos să te răscumpere. Întoarce-te acum spre apus și întinde mâinile tale, lepădând de la tine pe diavolul, defăimându-l suflând asupra lui.

Iar catehumenul, întorcându-se cu fața spre apus având mâinile întinse, ca și cum ar lepăda pe cineva de la sine, suflă.

Preotul iar zice:

Întoarce-te spre răsărit, ținându-ți mâinile în jos. **Iar el întorcându-se cu fața spre răsărit, cu mâinile în jos, iarăși zice preotul:**

Cugetă în mintea ta și vezi de este în tine vreun lucru potrivit, și cu suflare leapădă-l pe el. **Iar el întorcându-se spre apus, suflă și scuipă. Și făcând aceasta, preotul zice iarăși:**

Întoarce-te spre răsărit, ținându-ți mâinile în jos. **Iar el întorcându-se, preotul zice:**

Să nu fii fățarnic ca Iuda, având gând îndoielnic, căci Cuvântul lui Dumnezeu știe inima ta și lăuntrul tău și este mai ascuțit decât sabia cea cu două tăișuri. Iată acum diavolul stă la apus și scrâșnește cu dinții, își smulge părul plesnind cu mâinile și, mușcându-și nebunește buzele sale, își plânge pustiirea, văzând liberarea ta. Întoarce-te dar spre apus, și ținând mâinile întinse, leapădă-te de el, și suflă asupra lui; și întorcându-te la răsărit, te unește cu Hristos.

Iar el întorcându-se spre apus, avându-și mâinile întinse, suflă și scuipă, și iarăși se întoarce spre răsărit, și făcând aceasta, preotul zice:

Mată aici stau puterile cerești, îngerii și arhanghelii, nevăzut scriind cuvintele tale; heruvimii și serafimii din cer privesc să ia făgăduința ta și să o ducă Stăpânului: că te lepezi de vrăjmașul și că te unești cu Mântuitorul Hristos.

Și îndată zice către dânsul:

Întoarce-te spre apus, ținându-ți mâinile întinse, și la toată întrebarea, cu luare aminte să-mi răspunzi.

Și întorcându-se spre apus, avându-și mâinile în jos, îl întreabă preotul: Te-ai lepădat de satana? **Și celelalte, caută-le înapoi la botez. Și așa urmează pe rând tot Botezul până la sfârșit.**

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

lepădării de la credința cea necurată a musulmanilor, cu întrebări și răspunsuri

**Începutul ca la rânduiala pentru evrei, pentru cei ce vin să se boteze.
Preotul îl întreabă, zicând:**

Întrebare: Mai întâi te întreb pe tine, te lepezi de toată credința mahomedană cea potrivnică lui Dumnezeu și de toate ale lor spurcate socoteli, și le afurisești pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toată credința mahomedană cea potrivnică lui Dumnezeu și de toate ale lor spurcate socoteli, și le afurisesc pe ele.

Întrebare: Te lepezi de Mahomed, pe care turcii îl cinstesc ca pe un apostol și prooroc al lui Dumnezeu, și-l blestemi pe el, ca pe o slugă a diavolului și nu a lui Dumnezeu, și ca pe un prooroc mincinos?

Răspuns: Mă lepăd de Mahomed ca de o slugă diavolească și ca de un prooroc mincinos, și-l afurisesc pe el.

Întrebare: Te lepezi de Resull, și de Alie, ținerele lui Mahomed și de Hasan și de Gusein, fiii lui și de Abubechir și de Urne, și de Talhan și de Abupacrin și de Saduchin și de Maieu și de Zupir și de Adellean și de Zent și de Izit și de Sait și de Udman și de ceilalți cei împreună tăinuitori și împreună lucrători și de urmașii lui Mahomed? Și-i blestemi pe ei, ca pe niște mincinoși dascăli și slugi diavolești și potrivnici lui Dumnezeu?

Răspuns: Mă lepăd de toți acești dascăli turcești, hulitori asupra lui Dumnezeu și mincinoși și-i afurisesc pe ei, ca pe niște diavolești slujitori.

Întrebare: Te lepezi de Zadize și de Anse și de Zennep și de Imchelfima, de cele mai întâi și mai spurcate din femeile lui Mahomed și de Fatmana, fiica lui? Și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele, ca pe niște lucrătoare de spurcăciune și potrivnice lui Dumnezeu.

Întrebare: Te lepezi de cartea cea hulitoare asupra lui Dumnezeu, a blestematului Mahomed, care se numește Coran, și de toate

învățăturile și pravilele și obiceiurile și de hulele lui, și le blestemi pe ele, ca pe niște potrivnice lui Dumnezeu și stricătoare de suflet?

Răspuns: Mă lepăd de Coran și de toate cărțile și învățăturile blestematului Mahomed, și le blestem pe ele, ca pe cele ce sânt potrivnice lui Dumnezeu și hulitoare și pierzătoare de suflet.

Întrebare: Te lepezi de toți dascălii turcești cei înșelători și hulitori, și de toate hulitoarele asupra lui Dumnezeu și mincinoasele scorniri ale lui Mahomed și a tuturor urmașilor lui, precum pentru oarecare dumnezeu, cel cu totul ferecat pentru rai și pentru cea dobitocească viață a lor într-însul după înviere, și de toate spurcatele porunci și așezăminte ale lui Mahomed și a urmașilor lui cele pentru nunți și pentru dezlegările nunților, și cele pentru femeile și necuratele țiitoare și pentru cele asemenea cu acestea, ca pe unele ce sânt urâte lui Dumnezeu, și le blestemi pe ele?

Răspuns: De toate acestea mă lepăd, ca pe unele ce sânt urâte lui Dumnezeu, și le blestem pe ele.

Întrebare: Te lepezi de toate ale lui Mahomed, hulitoarele minciuni zise pentru Hristos Domnul nostru și pentru Preacurata Maica Lui și pentru creștini, și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele.

Întrebare: Te lepezi de toate spurcatele așezări ale lui Mahomed cele pentru rugăciuni? Și de închinăciunile cele ce se fac către Mecca? Și de casa de rugăciune ce este în Mecca? Și de însuși locul acela ce se numește Mecca? Și de tot cuprinsul lui și de toate adunările și de obiceiurile turcești cele pentru rugăciuni, și le blestemi pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate acestea și le blestem pe ele.

Întrebare: Lepădatu-te-ai de spurcata și de potrivnica lui Dumnezeu, credința turcească și de hulitorul asupra lui Dumnezeu, dascălul lor Mahomed și de toți urmașii lui și de toată învățătura lor cea hulitoare, și-i blestemi pe ei și-i lepezi?

Răspuns: M-am lepădat de spurcata și potrivnica lui Dumnezeu, credința turcească și de hulitorul asupra lui Dumnezeu, dascălul lor Mahomed și de toți urmașii lui și de toată învățătura lor cea hulitoare, și-i blestem pe ei și-i lepăd.

Întrebare: Dorești a te împreuna cu adevărat, fără de nici o îndoială și fățarnicie, din tot sufletul tău și din toată inima ta, cu Unul adevăratul Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, și

crezi într-Însul ca întru Cel ce cu adevărat este Fiul lui Dumnezeu celui viu?

Răspuns: Doresc a mă împreuna cu adevărat, fără de nici o îndoială și fățarnicie, din toată inima și din tot sufletul meu, cu unul adevăratul Domnul și Dumnezeul Iisus Hristos și cred într-Însul, ca întru Cel ce cu adevărat este Fiul lui Dumnezeu celui viu.

Și după această lepădare, se citesc lepădările de la botez și apoi se botează cel venit din credința musulmană.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

**cum se cuvine a primi la credința ortodoxă
pe ereticii luterani, calvini, baptiști, ori alții**

Având preotul binecuvântare de la arhiereul său, întâi întreabă pe catehumen de toate eresurile lui, apoi îl învață și-l întărește în credința ortodoxă și la urmă îi poruncește să-și mărturisească toate păcatele sale din copilărie. Și după mărturisire nu-i dă îndată iertare de păcate, ci-i poruncește să stea la ușa bisericii din afară, iar preotul, luându-și epitrahilul și felonul, vine de stă la ușa bisericii, și-i poruncește să stea în genunchi, apoi îl întreabă așa:

Întrebare: Voiești a te lepăda de blestematele eresuri ale luteranilor (sau ale calvinilor, baptiștilor, **ori alții**), în care ai fost până acum?

Răspuns: Voiesc.

Întrebare: Voiești să fii și să trăiești în unire cu credința ortodoxă?

Răspuns: Voiesc.

Apoi ridicându-l, îl binecuvintează pe frunte de trei ori, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. **Și punând mâna pe capul lui zice:** Domnului să ne rugăm. **Și citește rugăciunea cea dintâi de la catehumen:** În numele Tău, Doamne Dumnezeule al adevărului...; **Apoi prima lepădare:** Să te certe pe tine diavole, Domnul... **Și apoi următoarele două lepădări, iar după terminarea acestora, îl scoală ridicându-l de mâna cea dreaptă:** Deșteptă-te cela ce dormi, și te scoală din morți și te va lumina Hristos. **Iar acela ridicându-se, preotul îi zice lui:**

Întoarce-te către apus și cu adevărat din toată inima ta să te lepezi de satana, și de toate eresurile luteranilor (sau ale calvinilor, baptiștilor, ori alții), ca să mărturisești curat credința Ortodoxă.

Iar el întorcându-se spre apus cu mâinile în jos, preotul îl întreabă:

Întrebare: Fiule, te lepezi de satana și de toate lucrurile lui și de toți îngerii lui și de toată slujirea lui și de toată trufia lui?

Răspuns: Mă lepăd de satana și de toate lucrurile lui și de toți îngerii lui și de toată slujirea lui și de toată îngâmfarea lui.

Întrebare: Te lepezi de toate eresurile luteranilor (sau ale calvinilor, baptiștilor, ori alții), ca de ale unor potrivnici ai lui Dumnezeu și ai adevărului, și ca pe unele ce sânt pierzătoare de suflet, le defaimi și le afurisești pe ele?

Răspuns: Mă lepăd de toate eresurile luteranilor (sau ale calvinilor, baptiștilor, ori alții), de ale unor potrivnici ai lui Dumnezeu și ai adevărului, și ca pe unele ce sânt pierzătoare de suflet, le defaim și le afurisesc pe ele.

Întrebare: Te lepezi de toate căpeteniile eresurilor și cei împreună cu aceia și de adunarea, de obiceiurile și de toți învățătorii lor și ca de niște potrivnici ai Sfintei Biserici Ortodoxe, îi afurisești pe ei?

Răspuns: Mă lepăd, și îi afurisesc pe ei.

Apoi îi zice: Întoarce-te către răsărit și te mărturisește Domnului, către Care ai alergat.

Iar el întorcându-se spre răsărit, preotul îi zice:

Întrebare: Te-ai lepădat de satana și de toate eresurile luterane (sau calvine, baptiste, ori altele)?

Răspuns: M-am lepădat.

Întrebare: Crezi întru unul Dumnezeu, Care este în Sfânta Treime slăvit și închinat: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și ca unui Împărat și Dumnezeu, te închini Lui?

Răspuns: Cred întru unul Dumnezeu, Care este în Sfânta Treime slăvit și închinat: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și ca unui Împărat și Dumnezeu, și mă închin Lui.

Și îndată făcând închinare până la pământ, citește Simbolul Credinței: Cred întru unul Dumnezeu..., tot până la sfârșit, apoi preotul, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină; fie binecuvântat în veci. Amin.

Și îndată preotul, dându-i capătul epitrahilului în dreapta, îi zice:

Întră în Biserica lui Dumnezeu, că te-ai depărtat de la înșelăciunea eresului luteran (sau calvin, baptist, ori altele) și să știi că te-ai izbăvit din lanțurile morții și din pieirea cea veșnică; și acum leapădă toată nedreapta rătăcire a ereticilor și cinstește pe Domnul Dumnezeu Tatăl atotțiitorul, și pe Iisus Hristos, Fiul Lui, și pe Sfântul Duh, unul Dumnezeu viu și adevărat; pe Sfânta Treime cea de o ființă și nedespărțită.

Și acestea zicând, îl duce în biserică, ținându-se cu mâna de epitrahil; și ajungând înaintea amvonului, unde este pregătită Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, se oprește și îndată lasă epitrahilul din mână; iar cei ce merg cu dânsul citesc Psalmul 66: Dumnezeu, miluiește-ne și ne binecuvintează... Și după terminarea Psalmului, preotul poruncește să îngenuncheze înaintea Sfintei Evanghelii, și făcând aceasta, preotul zice stihurile acestea:

Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi toate și vei înnoi fața pământului.

Întoarce-te acum, Doamne, și Te milostivește spre robul Tău.

Fi-vor cele colțuroase drepte și cele ascuțite căi netede.

Mântuiește pe robul Tău, Dumnezeul meu, pe cel ce nădăjduiește spre Tine.

Fii lui turn de tărie în fața vrăjmașului. Cu nimic să nu sporească vrăjmașul asupra lui, și fiul nelegiuirii să nu adauge a-l strivi pe el.

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să vină.

După acestea, îndată zice: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. Preotul cu toată umilința, citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeule atotțiitorule, unule sfinte, Care întru sfinți Te odihnești și pentru nemăsurată iubirea Ta de oameni, totdeauna celor ce greșesc le dai chip de pocăință și celor rătăciți din adevăr, cale dreaptă, ca să Te cunoască pe Tine unul adevăratul Dumnezeu, Care ești în Treime slăvit și închinat, arătând că voiești ca nici unul dintre dânșii să nu piară,

ci toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, mulțumim Ție, Te slăvim și Te mărim, că și acum în inima acestei făpturi cuvântătoare **(N)** i-ai strălucit lumina cunoștinței Tale celei adevărate, și ca dintr-un somn l-ai sculat pe dânsul din înșelăciunea eresului celui pierzător și către sfânta și apostoleasca Ta Biserică l-ai învrednicit a scăpa. Deci, o, Stăpâne, cu umilință mă rog, strălucește deplin în inima lui lumina harului Sfântului Tău Duh, spre a se lumina cu cunoștința cea adevărată a Sfintei Tale Evanghelii. Dă-i lui ca, fără fățarnicie, neclintit și fără înșelăciune, să se unească cu Sfânta Ta Biserică, să se scârbească și să lepede toate eresurile cele pierzătoare de suflet; să primească cu adevărat, să mărturisească și tare să țină credința ortodoxă. Unește-l cu turma Ta cea aleasă, unește-l cu Sfânta Ta Biserică, fă-l vas cinstit și locaș Sfântului Tău Duh, ca printr-Însul fiind ocârmuit și povățuit, să păzească sfintele Tale porunci și, făcând voia Ta cea bună cu bună plăcere și cu desăvârșire, să se învrednicească a lua bunurile Tale cele cerești împreună cu toți care au bineplăcut Ție. Că Tu ești Dumnezeuul milelor și al îndurărilor și al iubirii de oameni, Care voiești ca toți oamenii să se mântuiască, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, preotul îi poruncește să se ridice, zicând:

Scoală-te, stai bine, stai cu frică, și rostește cu adevărat credința ortodoxă, și afurisește toate eresurile, ca să fii iertat și dezlegat de legătura blestemului și de toată dezbinarea, și te vei face părtaș Bisericii lui Hristos.

Iar el ridicându-se, zice această mărturisire a credinței ortodoxe:

Nu **(N)** cred cu credință tare și fără nici o îndoială și ca singur adevăr mărturisesc toate împreună și fiecare în parte, cele cuprinse în Simbolul credinței ortodoxe, întocmit de sfintele Soboare A-toată-lumea, pe care sfânta, soborniceasca și apostoleasca Biserică Ortodoxă le ține și le mărturisește.

Și îndată citește Simbolul Credinței: Cred într-un Dumnezeu...

După aceea zice:

Mărturisesc cele șapte Sfinte Taine ale Sfintei Biserici, adică: Botezul, Mirungerea, Mărturisirea, Împărtășirea, Sfințirea untdelemnului, Preoția și Cununia legiuită, prin care cei ce le primesc iau har; pe toate acestea pe care Biserica Răsăritului le mărturisește și învață, le primesc și eu.

Mărturisesc că la Dumnezeiasca Liturghie se aduce lui Dumnezeu jertfă pentru cei vii și pentru cei morți.

Mărturisesc că sub forma pâinii și a vinului este tot și întreg Mântuitorul Hristos.

Mărturisesc că sânt trei cete ale sufletelor celor ce se duc din această lume:

Cea dintâi este a Sfinților care se duc la cer și împărătesc cu Hristos, pe care se cuvine a-i cinsti și a-i chema, ca pe cei ce se roagă lui Dumnezeu pentru noi, și ale căror moaște se cuvine a le cinsti.

Cea a doua este cea a sufletelor necredincioșilor păgâni, a ereticilor, creștinilor ce au trăit păgânește și au murit nepocăiți, a căroră parte este iadul și focul gheenei; căci precum sfinții din parte iau acum răsplătire, așteptând a primi bucuria cea deplină cu trupul la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos, când vor învia morții, așa sufletele acelea se pedepsesc numai în parte și nu se află cu totul în munci, ci așteaptă a-și primi munca cu trupul după judecata cea nepărtinitoare, prin hotărâre veșnică.

A treia ceată de suflete este a celor care au murit în pocăință, dar grăbindu-i moartea, n-au apucat a-și face canonul pentru păcatele lor; pentru care și Sfânta Biserică prin jertfa cea fără sânge a Izbăvitorului lumii, Stăpânului nostru Hristos, cu rugăciuni cu posturi, cu milostenii și cu alte binefaceri, pleacă spre milă pe Dumnezeu, și le iartă păcatele.

Cred și mărturisesc că sfintele icoane ale lui Hristos, ale Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și ale sfinților, se cuvine a le cinsti.

Asemenea făgăduiesc și mă jur că voi ține cu neabatere și neclintire credința ortodoxă, fără care nimeni nu se poate mântui. Așa mă rog să-mi ajute mie Dumnezeu prin această Sfântă și dumnezeiască Evanghelie. Amin.

Și îndată îi dă preotul Sfânta Evanghelie de o sărută și apoi zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce a binevoit așa. **Îi mai zice și acestea:**

Pleacă genunchi Tăi înaintea lui Dumnezeu, pe Care l-ai mărturisit, și de la Care îți vei lua iertarea păcatelor.

Iar el îngenunchind și cu capul plecat în jos, preotul având binecuvântare de la arhiereul său, citește următoarea:

RUGĂCIUNE

Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, Cel ce a dat Apostolilor Săi cheile împărăției cerului și, prin harul Său, toată puterea de a lega și a dezlega oamenii pe pământ de păcate, Acela însuși pentru negrăită mila Sa, să te ierte și să te dezlege pe tine. Și eu nevrednicul preot, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg pe tine, fiule **(N)** de legătura jurământului, de toată dezbinarea, de toate păcatele tale, și te împreunez cu cei credincioși și te unesc cu trupul Bisericii lui Hristos prin împărtășirea cu dumnezeiescul Botez, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și aceasta făcându-se, preotul zice către dânsul:

Scoală-te frate, și ca un credincios al lui Hristos roagă-te Lui, împreună cu noi, ca să te învrednicească pe tine, prin baia Sfântului Botez, să iei harul Sfântului Duh.

Apoi se pregătesc cele trebuincioase Botezului. Iar el ridicându-se, stă cu toată umilința.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

cum se cuvine a primi pe ereticii romano-catolici sau greco-catolici care vin la credința ortodoxă

După ce vine cel ce voiește a fi ortodox, preotul având învoire și binecuvântare de la arhiereul său, îl duce la biserică și-i poruncește să stea înaintea ușilor bisericii; iar preotul intrând în altar se îmbracă cu epitrahilul și felonul, iese afară la ușa bisericii, poruncește aceuia să îngenunche, și-l întreabă așa:

Întrebare: Voiești a te lepăda de toată rătăcirea ereticilor și de împreună-petrecerea cu ei, în care ai fost până acum?

Răspuns: Voiesc cu adevărat.

Întrebare: Voiești cu adevărat să fii în toate ascultător Sfintei și Sobornicești Biserici Ortodoxe a Răsăritului și în unire cu credința ortodoxă și neclintit să petreci într-însa până la sfârșitul vieții tale?

Răspuns: Voiesc cu adevărat.

Și îndată preotul binecuvântându-l pe frunte de trei ori, zice: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. **Apoi punând mâna pe capul lui, zice rugăciunea catehumenilor:** În numele Tău Doamne, Dumnezeuul adevărului și apoi cele trei lepădări. Și sfârșind acestea, zice:

Scoală-te și te întoarce spre apus și te leapădă de toată rătăcirea și eresurile catolice, în care ai fost până acum.

Și întorcându-se cu fața la apus, preotul îl întreabă:

Întrebare: Te lepezi de toată rătăcirea și eresul adunării catolice, în care ai fost până acum?

Răspuns: Mă lepăd de toată rătăcirea și eresul adunării catolice, în care am fost până acum.

Întrebare: Afurisești toate eresurile și dezbinarea lor, precum: filioque, infailibilitatea, primatul papei și toate celelalte, ca ale unor potrivnici ai adevăratului Dumnezeu și ai Sfintei Lui Biserici?

Răspuns: Afurisesc toate eresurile și dezbinarea lor, precum: filioque, infailibilitatea, primatul papei și toate celelalte, ca ale unor potrivnici ai adevăratului Dumnezeu și ai Sfintei Lui Biserici.

Apoi zice preotul către dânsul:

Întoarce-te către răsărit și te închină Domnului la Care ai venit.

Iar el întorcându-se către răsărit, se închină până la pământ zicând așa:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, unuia Dumnezeu Care este în Treime sfânt, nedespărțit, slăvit și închinat.

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu Cel ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vie; binecuvântat fie

în veci. Amin.

Și îndată îi dă capătul epitrahilului în dreapta zicând:

Intră în Biserica lui Dumnezeu, de care te-a depărtat dezbinarea catolică și să știi că te-ai izbăvit din lațurile morții și din pierirea cea veșnică; să urăști toată dezbinarea și tot eresul; calcă toată nedreptatea și rătăcirea ereziei; cinstește cu dreaptă credință pe Dumnezeu Tatăl atotțiitorul și pe Iisus Hristos Fiul Lui și pe Sfântul Duh, unul, adevărat și viu Dumnezeu: Preasfânta și nedespărțita Treime.

Și acestea zicând, îl duce pe el în biserică, ținându-se acela de capătul epitrahilului, până unde este pusă Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce. Apoi catehumenul lasă din mână capătul epitrahilului. Iar când merg în biserică, strana citește Psalmul 26: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme... Și după terminarea Psalmului, preotul îi poruncește să îngenuncheze înaintea Sfintei Evanghelii și citește rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne, Doamne, Făcătorule și Stăpâne a toate, izvorul tuturor bunătăților și Mântuitorul oamenilor, dar mai ales al celor credincioși; Cel ce n-ai trecut cu vederea pe om ca să fie aruncat în adâncul pierzării și al înșelăciunii, ci cu mântuitoarea întrupare a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pe acesta l-ai cercetat și l-ai mântuit și către Tine l-ai adus. Însuți, Stăpâne Iubitorule de oameni, caută și acum spre robul Tău (N), care este oaie din turma Ta cea cuvântătoare, pe care l-ai învrednicit a se ridica din adâncul înșelăciunii și al dezbinării și a scăpa la sfânta Ta apostolească și sobornicească Biserică; cu umilință te rog: plinește în inima lui lumina harului Preasfântului Tău Duh, spre lumina cunoașterii adevăratei Sfintei Tale Evanghelii. Aprinde în el scânteia mântuitorului Botez, după care tânjește sufletul lui, ca să i se înflăcăreze văpaia harului celui duhovnicesc, spre plinirea poruncilor Tale și spre îndepărtarea de toată înșelăciunea diavolească. Dă-i ca fără fățarnicie, neclintit și fără vicleșug, să se unească cu Sfânta Ta sobornicească Biserică și să se scârbească de toată înșelăciunea cea pierzătoare de suflet, lepădând eresurile și dezbinarea. Fă-l pe el ca totdeauna cu adevărat să mărturisească și tare să ție credința ortodoxă a Răsăritului. Fă-l părtaș turmei Tale celei alese și unește-l cu

Biserica Ta cea Sfântă. Depărtează de la el toate cugetele și faptele cele rele și deprinderile cele neplăcute lui Dumnezeu. Iartă-i lui toate păcatele cele de voie și cele fără de voie. Curățește-l pe el de toată întinăciunea trupului și a sufletului; fă-l pe el vas cinstit și locaș Preasfântului Tău Duh, ca prin Acela totdeauna fiind povățuit și îndreptat, să păzească mântuitoarele Tale porunci; și făcând voia Ta cu bună plăcere și desăvârșit, să se învrednicească a câștiga și bunurile Tale Cele cerești, împreună cu toți care din veac au bine plăcut Ție. Că Tu ești Dumnezeuul milei, al îndurărilor și al iubirii de oameni, Care voiești ca toți oamenii să se mântuiască, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după terminarea rugăciunii, preotul îi poruncește să se ridice, zicându-i:

Scoală-te, și stând bine și cu frică, rostește cu adevărat credința ortodoxă cea sobornicească și afurisește toate eresurile și schisma, ca să fii iertat și dezlegat de legătura oricărui jurământ și de toată dezbinarea, și să te faci părtaș Bisericii care este Trupul lui Hristos.

Iar el ridicându-se, zice în auzul tuturor: Cred într-unul Dumnezeu...; și apoi i se dă să sărute Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, după care preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Care a binevoit așa. Și iarăși zice către el:

Pleacă-ți genunchii tăi înaintea Domnului Dumnezeu pe Care L-ai mărturisit, și vei lua iertarea păcatelor tale și dezlegare de orice jurământ.

Și el plecându-și capul și genunchii, privește în jos; iar preotul, având de la arhiereu binecuvântare, zice peste dânsul cu mare umilință, rugăciunea:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne mult milostive Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru, Care cu harul Tău ai voit a se da verhovnicului Tău Apostolul Petru și celorlalți Apostoli ai Tăi, toată puterea ca să fie legate în cer câte de dâșii vor fi legate pe pământ; asemenea să fie dezlegate și în cer câte de dâșii vor fi dezlegate pe pământ. Care prin negrăita Ta iubire de oameni ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii, a avea puterea cea dată lor, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se

întâmplă în poporul Tău; Însuși, preabunule Împărate, primește cu milostivire acum pe robul Tău aceasta (N), care s-a depărtat de la înșelăciunea dezbinării și din somnul piericiunii și la cunoștința adevărului a venit, dorind să se unească cu Sfânta Ta Biserică, pentru că Tu, ca un iubitor de oameni și bun Păstor, ai zis: și alte oi am, care nu sânt din staulul aceasta, și pe acestea Mi se cuvine a le aduce, și glasul Meu vor auzi și va fi o turmă și un păstor. Și prin mine, nevrednicul robul Tău, dezleagă-l pe dânsul de toată legătura blestemului și de toată dezbinarea, și orice a greșit el ca un om în această viață, sau cu cuvântul sau cu fapta sau cu gândul, iartă și lasă lui, spălându-l pe el de toată întinăciunea sufletului cu harul Tău; ca, ducându-l curat în curțile Tale și unindu-l pe el cu turma oilor Tale celor alese, să-l unești pe el prin Sfântul Tău Botez cu Sfânta Ta Biserică și să-l faci vas cinstit și locaș Preasfântului Tău Duh, ca, prin Acela pururea fiind povățuit și îndreptat, să păzească mântuitoarele Tale porunci; și făcând voia Ta cu deplină bunăplăcere, să se învrednicească a lua și bunurile Tale cele cerești împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție. Că Tu ești Cel ce miluiești și ne mântuiești pe noi și Tu singur ești Dumnezeu tuturor oamenilor celor ce vor să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune îndată îl dezleagă pe el zicând așa: Domnul și Dumnezeu nostru Iisus Hristos..., și celelalte, caută-le înapoi, și terminând rugăciunea, zice și acestea:

Scoală, frate și, ca un credincios, roagă-te împreună cu noi lui Hristos ca să te învrednicească pe tine prin baia Sfântului Botez, să iei harul Sfântului Duh.

SĂ SE ȘTIE

Pentru armeni, care sobornicește sânt blestemați ca niște eretici, aceștia întorcându-se și lepădându-se de la erezia lor, îi primim prin ungerea cea cu Sfântul Mir, ca și pe ceilalți schismatici.

Se cuvine a-i boteza din nou pe ereticii care, după mărturisirile lor, nu botează în numele Sfintei Treimi: al Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, nici prin cele trei afundări.

Și precum Sfinții Părinți ne-au arătat, pe ereticii catolici și cei (neo)protestanți, ca pe unii care nu săvârșesc cele trei afundări, nu mai au harul lucrător și nici dogma Treimii curată, se cuvine a-i primi cu Botezul întreg, după care să-i miruim precum urmează.

RÂNDUIALA
ungerii cu Sfântul Mir a ereticilor care vin la
credința ortodoxă

După terminarea lepădărilor de mai sus și a rânduielilor Botezului, preotul, luând vasul cu Sfântul Mir, buretele și puțină apă caldă, le pune la locul pregătit. Apoi punându-se acolo și Sfânta Evanghelie, Sfânta Cruce și două sfeșnice, preotul împreună cu cei ce vor fi de față, închinând cu fața spre răsărit, zice:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată cântăm Stihira glasul 6: Împarate Ceresc ..., și apoi preotul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru sfântă Biserica aceasta...

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române...

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni...

Pentru robul lui Dumnezeu (N), și pentru ca prin ungerea cu Sfântul, binelucrătorul și desăvârșitorul Său Mir, să se dea putere dumnezeiască celui ce acum se unește cu Sfânta Biserică Ortodoxă, spre biruința și călcarea tuturor curselor diavolești, și a războiului ce-i vine lui de la lume și de la trup, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie el ostaș viteaz și purtător de biruință, cu puterea lui Hristos Dumnezeului nostru, prin lucrarea harului și venirea Sfântului Duh, prin ungerea cu Sfântul Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie el tare și neclintit în credința ortodoxă și în nădejde, în toate zilele vieții sale, prin ungerea cu Sfântul Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin ungerea cu Sfântul Mir, să se dea lui har, ca

fără frică și cu îndrăznire și nerușinat să mărturisească înaintea tuturor până la moarte numele lui Hristos Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca în curăție și dreptate să-și păzească sufletul său în toate zilele vieții sale, cu lucrarea, cu harul și cu venirea Preasfântului Duh, prin ungerea cu Sfântul și Marele Mir, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit și el și noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, Curata, Preabinecuvântata ...

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeuule atotțiitorule, izvorul tuturor bunătăților, soarele dreptății, Care ai strălucit celor din întuneric lumina mântuirii, prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru, dăruindu-ne nouă nevrednicilor fericita curățire în apa sfințită și dumnezeiască sfințire în ungerea cea de viață făcătoare, și ai binevoit a deștepta din înșelăciunea ereticească pe robul Tău acesta, ca să cunoască adevărul Tău, să alerge cu pocăință la mila Ta și să se unească cu sfânta și aleasa Ta turmă, dăruindu-i lui iertare păcatelor și dezlegare de blestem prin mine, nevrednicul robul Tău. Însuți, Stăpâne îndurate, Împărate al tuturor, dăruiește-i lui pecetea darului Sfântului și întru tot puternicului și închinatului Tău Duh, și împărtășirea cu Preasfântul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău; păzește-l pe el în sfințenia Ta; întărește-l în credința ortodoxă; scapă-l de la cel viclean și de la toate uneltirile lui; păzește cu mântuitoarea Ta frică întru curăție și dreptate sufletul lui, pentru ca în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, fiu și moștenitor să fie cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Dumnezeu Care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul îl unge cu Sfântul Mir, făcând chipul Sfintei Cruci la

frunte, la nări, la gură, la piept, la mâini și la picioare zicând: Pecetea darului Sfântului Duh.

Și terminând ungerea, zice rugăciunea întâi:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Care ai învrednicit pe robul Tău aceasta (**N**) să se arate desăvârșit prin credința cea dreaptă, cea întru Tine, și prin sfânta și cereasca Ta ungere, Tu, Stăpâne al tuturor, cu pecetea darului Sfântului Duh, păzește în el credința cea adevărată, hrănește-l în dreptate și în adevăr, și cu toate harurile Tale înfrumusețează-l. Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua după Mirungere:

Domnului să ne rugăm

Cel ce dezlegi păcatele prin pocăință, și ai dăruit robului Tău întoarcere de la înșelăciunea ereticească către adevăr, și i-ai dat înnoirea vieții, Însuți Stăpâne, Doamne, binevoiește a străluci totdeauna în inima lui lumina feței Tale, păzind pavăza credinței lui neînvinsă de vrăjmași, păstrând nepătat și neîntinat veșmântul nestricăciunii cu care s-a îmbrăcat, și cu harul Tău ferind în el nestricată pecetea duhovnicească, milostiv fii lui și nouă după mulțimea îndurărilor Tale. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit preacinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând buretele și înmuindu-l în apă caldă șterge locurile unse cu Sfântul Mir, zicând:

Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Domnului nostru Iisus Hristos și în Duhul Dumnezeului nostru; cu Mir te-ai uns, în numele Tatălui și al Fiului și ai Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, preotul zice: Pace tuturor. Capelele voastre Domnului să le plecați. **Și citește rugăciunea aceasta în taină:**

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase Dumnezeu nostru, Ție și-a plecat capul său împreună cu noi. Pe acesta luptător nebiruit îl fă asupra celui ce în deșert ridică

vrăjmășie asupra lui și asupra noastră; și cu a Ta nestricăcioasă cunună, până în sfârșit biruitor a toate îl arată. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face apolisul obișnuit, iar la vremea Liturghiei împărtășește pe cel miruns, căci ungerea se săvârșește mai înainte de Liturghie.

RÂNDUIALA **lui Metodie Patriarhul Constantinopolului** **pentru acei care se reîntorc la Ortodoxie,** **de la care mai înainte se lepădaseră**

Aceasta rânduială se face și când cineva, ortodox fiind, a căzut în vreun eres sau păgânătate, și acum se întoarce la ortodoxie.

Dacă a fost prins cineva fiind copil și s-a lepădat de ortodoxie de frică sau din neștiință, unui astfel să i se citească rugăciunile cele curățitoare timp de șapte zile și în a opta să se spele trupește. Și după ce va ieși din scaldătoare încingându-se cu fotă, să fie uns cu Mir ca și cel ce se botează, și să se îmbrace în veșminte noi, după chipul celor ce se botează.

Iar de ar fi școlari, bărbați ori bătrâni deplini la vârstă, care s-au lepădat din cauza pedepselor, să capete iertare din iubire de oameni. Să postească însă optzeci de zile, îndeletnicindu-se adesea cu rugăciunea și făcând metanii. Iar apropiindu-se plinirea celor optzeci de zile, să li se citească rugăciunile curățitoare în opt zile, și să zică în fiecare zi: Doamne miluiește, de 100 de ori; și după aceea să se spele trupește și să se ungă cu Mir, după cum s-a zis mai sus, și făcându-se Liturghie să se împărtășească cu Sfintele Taine, umblând la biserică și la Liturghie opt zile ca și cei botezați. Iar de sânt vreunii care de bunăvoie s-au lepădat de credință și voiesc a se reîntoarce, îi primim și pe aceștia dar nu-i cuminecăm cu Sfintele Taine, decât numai la sfârșitul vieții lor, după canonul 73 al marelui Vasilie, care zice: Cel ce s-a lepădat de Hristos și a călcat Taina mântuirii, se cuvine a plânge în tot timpul vieții sale, și dator este a se mărturisi mai înainte de moarte, pentru a se învrednici de Sfintele Daruri, cu credința în iubirea de oameni a lui Dumnezeu.

RUGĂCIUNILE CURĂȚITOARE

pentru cei ce se reîntorc la adevărata credință

(1)

Domnului să ne rugăm

Drept ești, Doamne, și drepte sânt judecățile Tale, că nu după păcatele noastre ne-ai făcut nouă, nici după nelegiuirile noastre ne-ai răsplătit nouă; căci călcând poruncile Tale, pe noi înșine ne-am dat morții. Că Însuți, ca un Stăpân îndurat, Care știi căderea noastră cea rea și că moartea întărindu-se ne-a înghițit pe noi, îndurându-Te de noi, ai binevoit a mântui făptura Ta luând chipul nostru de rob; și cu moartea luptându-Te, ai înnoit chipul Tău, slobozindu-ne de stăpânirea morții și povățuindu-ne la calea mântuirii cu a doua naștere prin Sfântul Tău Duh. Astfel mântuiți fiind prin harul Tău, laudăm iconomia Ta și ne rugăm și cerem: la a doua venire a Ta, când vei judeca viii și morții și vei răsplăti fiecăruia după faptele lui, adu-Ți aminte de mila Ta că din veac este și dezleagă păgânătatea, eresul și toate păcatele noastre cele omenești. Dă-ne nouă curățire, celor ce ne rugăm Ție, și ne iartă toată greșala cea de voie și cea fără de voie, cu știință și neștiință. Că nu este om care să trăiască și să nu păcătuiască, de ar fi viața lui și numai o zi. Căci cine se va lauda că inima sa este curată? Sau cine va cuteza a zice că este curat de păcat? Că toți am păcătuit înaintea Ta, în cuvinte și în fapte, și sântem lipsiți de slava Ta, nădăjduind a ne îndrepta la Judecata Ta cea înspăimântătoare și înfricoșată, nu din faptele dreptății, că n-am făcut nimic bun pe pământ, ci din credința cea adevărată și din mărturisirea de Tine; că a Te cunoaște pe Tine este întreaga dreptate, și a cunoaște stăpânirea Ta este rădăcina nemuririi. Știm deci și mărturisim și credem că Tu ești Cel ce ne-ai adus din neființă în ființă, miluiești pe cei căzuți și rabzi pe cei ce greșesc și din moarte îi înviezi. Rugămu-ne Ție, Doamne Dumnezeuul nostru, orice am păcătuit înaintea Ta, ca purtători de trup și locuitori ai acestei lumi, ori fiind cuprinși de neputințe, ori în fapte, ori în cuvinte, ori în cugete rele, Însuți ca un bun și iubitor de oameni și miluitor stăpân, ușurează, lasă, iartă greșalele noastre, ale celor ce ne mărturisim Ție. Și să nu le numeri, nici să intri la judecată cu robii Tăi, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că Tu singur ești fără de păcat și primești

pe cei ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, Care ai încredințat cheile împărăției Tale sfinților Tăi ucenici și apostoli, și pe credința lor ai zidit sfântă Biserica Ta, și le-ai dat lor putere prin harul Tău a lega și a dezlega cele de pe pământ; auzi-ne și pe noi nevrednicii care Te chemăm acum spre curățirea robului Tău acestuia (N), și fă minunate milele Tale asupra lui, Cel ce mântuiești pe cei ce nădejduiesc întru Tine. Că Tu, Doamne, ai zis prin gura proorocilor Tăi celor grăitori de Dumnezeu: Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce către voi, și încă: Nu voiesc moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui. Deci, Însuți, Iubitorule de oameni, să nu Te întorci și de la robul Tău acesta (N), care se întoarce din calea păgânătății și eresului și cere de la Tine curățire, ci-l cercetează cu milă și-l primește cu îndurări. Că Tu ești Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce se întorc la Tine, și Ție slavă înălțăm, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Făcătorule a toate, Stăpâne izvorul bunătății, Tatăl tuturor oamenilor, iar mai ales al credincioșilor; Care n-ai trecut cu vederea pe omul cel căzut prin viclenirea diavolului în adâncul pieirii și al rătăcirii, dar prin înomenirea cea mântuitoare a Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, căutându-l pe aceasta și mântuindu-l, l-ai adus la Tine; Însuți, Stăpâne iubitorule de oameni, caută și acum spre robul Tău aceasta (N), care este oaie din turma cea cuvântătoare a lui Hristos al Tău, pe care ai scăpat-o din robia dușmanilor celor răi, cu care prin necunoștință copilărească ori prin silă tiranică a urmat deprinderile înșelăciunii lor; iar acum l-ai învrednicit a se uni cu trupul Bisericii Tale. Luminează mintea lui cu puterea și cu lucrarea Sfântului Tău Duh, ca scânteia

cea pusă în sufletul lui la Botezul cel mântuitor, cu însuflările harului înțeleghător să se aprindă; și pecetea cea însemnată într-însul să se arate mai întipărită în inima și în cugetele lui, prin însemnarea Crucii Hristosului Tău, într-o nădejde cea spre Tine și cunoașterea adevărului; ca să cunoască și să se închine Ție singurului Dumnezeu și Părinte, și Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhului Tău celui Sfânt. Unește-l pe dânsul cu sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică; depărtează din mintea lui toată deprinderea păgânătății și eresului, și-l îndreaptă la poruncile Tale. Învrednicește-l a umbla după cuviință în învățăturile Tale și a se cumineca fără de osândă cu mântuitoarele Tale Taine; și în viața viitoare arată-l părtaș cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Sfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(4)

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care voiești ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vie; Cel ce pentru oaia cea pierdută ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, Mântuitor și Izbăvitor, ca să caute și să mântuiască făptura mâinilor Tale. Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm: Primește pe robul Tău acesta (N), care aleargă la îndurările Tale și care din pruncie a dobândit credința ortodoxă prin Sfântul Tău Botez; dar căzând din această slavă, pentru copilărie sau altă oarecare întâmplare, și acum întorcându-se, și prin pocăință și cunoștință revenind la a Ta bunătate, varsă peste dânsul mila iubirii Tale de oameni; primește-l ca pe cel desfrânat care s-a reîntors la Tine, Dumnezeule și Părinte; îndepărtează de la el toată înșelăciunea și vicleșugul dușmanului; unește-l pe dânsul cu turma cea sfântă a cuvântătoarelor Tale oi; înfrumusețează-l și acum cu slava preasfântului nume al Hristosului Tău; arată-l părtaș cu toți credincioșii Sfintelor Taine celor preacurate, spre iertarea greșalelor lui celor de mai înainte, spre întărirea viitorului lui și spre paza sufletului și a trupului. Dă-i lui să alerge către Tine în tot timpul și locul, și să stăruiască în Biserica Ta spre a plini cele

plăcute Ție; ca prin faceri de bine să se arate și moștenitor împărăției Tale celei cerești, căreia învrednicește-ne și pe noi împreună cu dânsul. Cu harul și cu îndurările Hristosului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul:

Pace tuturor.

Capetele noastre Domnului să le plecăm.

(5)

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc; Cel ce prin Crucea Ta ne-ai eliberat pe noi de blestemul strămoșilor și ne-ai adus la viața cea mântuitoare; Cel ce ai zis, că se face bucurie în cer pentru un păcătos ce se pocăiește, primește acum și pe această oaie cuvântătoare pierdută a Ta, și unește-o cu turma Ta, și alungă de la ea pe lupii ce o răpiseră; învrednicește-l pe dânsul să calce peste șerpi și peste scorpii, întărindu-l cu Crucea Ta și păzindu-l cu slava numelui Tău celui închinat ce se cheamă de noi robii Tăi. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune, luând preotul Sfântului Mir, îl unge după rânduiala celor ce se botează, făcând-i chipul crucii la frunte, la ochi, la nări, la buze, la amândouă urechile, la mâini, la piept, pe spate și genunchi, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin.

Și după ungere pune mâna pe capul lui zicând aceasta rugăciune.

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Care prin trimiterea Preasfântului Tău Duh, ai umplut de har pe ucenici, păzește în sfințenia Ta și pe robul Tău acesta care s-a reîntors din calea cea rătăcită, povățuindu-l în credința Ta și învrednicindu-l prin ungerea Mirului acestuia și de harul Sfântului Tău Duh. Dă-i lui a umbla după voința Ta și-l învrednicește împreună cu noi a fi părtaș și înfricoșatelor Tale Taine, și păzind dreaptă credința cea întru Tine să se arate

vrednic și de cereasca Ta împărăție, prin harul Hristosului Tău; cu Care Ți se cuvine slavă, cinste și închinăciune, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și apolisul desăvârșit.

MĂRTURISIREA DE CREDINȚĂ
dată în scris în biserică de cei ce se întorc la
Ortodoxie de la schismă sau eres

1. Pentru romano-catolici și greco-catolici

După sfârșitul Simbolului credinței, să se adauge și acestea:

Adaug din nou a mărturisi, împreună cu Sfânta Evanghelie, că Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl, și deci lepăd adăugirea eretică: «Și de la Fiul».

Mărturisesc că cea mai înaltă stăpânire în Biserica lui Hristos este Soborul ecumenic și numai lui se poate da însușirea de negreșitor (**infaibil**). Iar vreo persoană oarecare, oricine ar fi, nicidecum nu poate să-și însușească aceste drepturi.

Cred și mărturisesc că rugăciunile și milosteniile celor vii pentru cei răposați în credință, și mai ales unite fiind cu jertfa liturgică și fără de sânge a Mântuitorului lumii, ajută sufletelor trecute din această viață, mijlocind pentru ei iertare de la Dumnezeu. Iar dogma despre purgator sau focul curățitor, o lepăd ca pe o născocire netemeinică.

Cred și mărturisesc că la pregătirea Sfintelor daruri nu se poate întrebuița azima, adică pâine nedospită și nesărată, ci pâine de făină de grâu curat din aluat dospit și sărat; cred și mărturisesc, că împărțășirea nu se face numai cu ostia cum obișnuiesc catolicii, ci cu cinstitul Trup și cu scumpul Sânge al Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, tainic prefăcute prin puterea Duhului Sfânt la Sfânta Liturghie, și deci lepăd aceste înnoiri ale catolicilor.

Cred și mărturisesc toate cele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și mă leg prin aceasta că voi păzi această credință în toată viața mea și o voi lăsa și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare.

Pentru care și adeverez cu propria mea iscălitură.

2. Pentru armenii gregorienii

După sfârșitul Simbolului credinței, să se adauge și acestea:

Cred și mărturisesc în ipostasul lui Iisus Hristos Mântuitorul lumii, Dumnezeirea unită cu omenitatea fără amestecare și fără despărțire; prin care cele două firi - dumnezeiască și omenească - au rămas întregi în Dumnezeu-Omul Iisus Hristos.

Primesc și mărturisesc toate dogmele și așezămintele cele hotărâte de Sfinții și purtătorii de Dumnezeu Părinți, care s-au adunat întru numele Domnului la cele șapte Soboare ecumenice, spre întărirea și apărarea Sfintei Biserici a lui Hristos.

De asemenea, cred și mărturisesc toate cele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și mă leg prin aceasta că voi păzi această credință în toată viața mea și o voi lăsa și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare.

Pentru care adeverez cu propria mea iscălitură.

3. Pentru luterani, calvini, baptiști, ori alții

După Simbolul credinței, se adaugă următoarele articole:

Adaug din nou a mărturisi, împreună cu Sfânta Evanghelie, că Duhul Sfânt purcede numai de la Tatăl, și prin urmare lepăd adăugirea: „Și de la Fiul”.

Mărturisesc și primesc cu evlavie cele șapte Taine ale Sfintei Biserici Ortodoxe, adică: Botezul, Mirungerea, Euharistia, Pocăința, Taina Sfântului Maslu, Preoția și Nunta cea legiuită, prin care iau har de la Dumnezeu cei ce le primesc cu credință.

Mărturisesc că în dumnezeiasca Liturghie se aduce lui Dumnezeu jertfă bineprimită, pentru cei vii și pentru cei morți.

Mărturisesc că sub chipul pâinii și al vinului, în Sfânta Euharistie este tot și întreg Mântuitorul Hristos, și că cei ce se cuminecă cu ele, se cuminecă cu adevărat Trupul Lui, și cu adevărat Sângele Lui, întru iertarea păcatelor.

Mărturisesc trei cete ale sufletelor ce s-au mutat din această viață: întâia este a sfinților care împărătesc cu Hristos, pe care se cuvine a-i cinsti și a-i chema prin rugăciune ca pe mijlocitorii noștri la Dumnezeu, ale cărora și moaștele se cuvine ale cinsti.

A doua este a sufletelor necredincioșilor și a creștinilor ce au trăit păgânește și au murit fără pocăință, a cărora parte este iadul și focul gheenei.

A treia ceată de suflete este a celor ce au murit întru pocăință; dar grăbindu-i moartea n-au apucat a-și face canonul pentru păcatele lor și a dovedi cu fapta îndreptarea lor. Pentru aceștia, Sfânta Biserică prin jertfa cea fără de sânge a Mântuitorului lumii, Dumnezeu-Omul Iisus Hristos, prin rugăciuni, prin milostenie și prin alte binefaceri în numele lor, le mijlocește de la Dumnezeu iertare.

Cred și mărturisesc că sfintele icoane ale lui Hristos, ale pururea Fecioarei Maria, Născătoarea de Dumnezeu, și ale tuturor sfinților, se cuvine a le cinsti, și că cinstea dată lor trece la chipul celui zugrăvit.

În sfârșit, cred și mărturisesc toate cele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și mă leg prin aceasta că voi păzi această credință în toată viața mea și o voi lăsa și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare.

Pentru care și adeverez cu propria mea iscălitură.

4. Pentru lipovenii popiști și nepopiști, sau precum se numesc ei: staroveri

După Simbolul credinței se adaugă:

Cred și mărturisesc că Biserica Ortodoxă a Răsăritului este una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică a lui Iisus Hristos, care a păstrat fără de schimbare toate cele învățate de Hristos și de Apostoli spre mântuirea oamenilor.

Cred și mărturisesc că sfințita ierarhie a Bisericii Ortodoxe își are începutul de la Sfinții Apostoli prin neîntrerupta săvârșire a hirotoniei, de la ei până în ziua de astăzi, și că prin o curgere nesecată se revarsă asupra credincioșilor harul Sfântului Duh, care luminează și sfințește pe cei cărora li se împărtășește prin săvârșirea Tainelor, care sânt încredințate de Dumnezeu acestei sfințite ierarhii.

În sfârșit, cred și mărturisesc toate cele ce învață a crede și a mărturisi Sfânta Biserică Ortodoxă; și mă leg prin aceasta că voi păzi această credință în toată viața mea și o voi lăsa și fiilor mei, ca o moștenire nepieritoare, pentru care și adevăresc cu propria mea iscălitură.

Mărturisirea aceasta, după citirea ei în biserică, se iscălește de cel întors la dreapta credință, și apoi preotul ce a săvârșit rânduiala unirii cu Biserica, o trimite episcopului său; acesta dă noului ortodox act adevăritor, că el se numără de acum cu fiii Bisericii Ortodoxe, cu arătare de timpul când a fost primit, de numele bisericii unde s-a săvârșit rânduiala și de numele preotului care a săvârșit această rânduială.

Să se știe:

Acei care botezați ortodox fiind, au trecut în vreo adunare schismatică, eretică sau păgână, și acum voiesc a se întoarce desăvârșit la Biserica, se primesc doar ungându-se cu Sfântul Mir. Aceeași rânduială se aplică și celor numiți stiliști.

Lipovenii numiți molocani și duhobori, fiind o specie de protestantism, se primesc la ortodoxie cu rânduiala botezului pentru luterani și calvini.

Socinianii și unitarii sânt ramuri ale protestantismului, și fiindcă au lepădat de asemenea toate Tainele și au redus creștinismul la un raționalism sec și ucigător de suflet, trebuie iarăși a se boteza desăvârșit când vin la ortodoxie.

Se cuvine a ști că este necesar la primirea noilor ortodocși, a se constata mai întâi de ce confesiune schismatică ori eretică aparțin ei, și conform cu aceasta să se facă atât catehizarea, cât și rânduiala primirii la Biserica Ortodoxă. Această dovedire se face prin acte în care se arată credința catehumenului.

ÎNVĂȚĂTURĂ PENTRU SPOVEDANIE (MĂRTURISIREA)

După Sfântul Botez, care este începutul mântuirii tuturor credincioșilor, Mărturisirea este a doua curățire și un al doilea Botez. Drept aceea se cuvine ca noi toți, mireni și monahi, clerici, preoți și arhierei să ne mărturisim păcatele, și nici unul din noi să nu ne depărtăm de la aceasta, pentru că toți am greșit și păcătuim; să nu uităm că Mântuitorul și Judecătorul vine pentru judecare, drept care și apostolul zice: Să lepădăm dar lucrurile întinericului și să ne îmbrăcăm în armele luminii. Și cum tuturor le este de trebuință mărturisirea sau pocăința, apostolul Iacob întărește zicând: Mărturișiți-vă unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul ca să vă vindecați.

Pocăința arată cineva când în toată vremea se umilește și se numește pe sine păcătos și cu inimă înfrântă și cu suflet umilit aleargă la mărturisire și căință; căci între oameni nimeni nu este fără de păcat.

Drept aceea se cade vouă, părinților duhovnici, să nu vă leneviți în aceasta, nici să așteptați ca păcătoșii de la sine să se întoarcă la pocăință; ci mai ales voi să umblați, căutând și cercetând pe cel păcătos și în tot chipul să-l atrageți, scoțându-l din deprinderile lui cele greșite și aducându-l către Dumnezeu.

Mărturisirea nu se cuvine a se face așa, oricum, la întâmplare, ci precum ne-a arătat Mântuitorul, când a chemat pe Zaheu și pe păcătoasa. Căci Zaheu cu umilință și-a spus toate păcatele și a făgăduit să-și îndrepte viața sa și să pună început de fapte bune; iar femeia desfrânată, luând un vas de mir de mult preț și stând la picioarele Lui, dinapoi, că dinainte nu cuteza, cu lacrimi le uda, și cu părul său ștergându-le, le ungea cu mir plângând. Pentru care și Hristos i-a zis: „Iartă-se ție păcatele tale”; iar lui Zaheu i-a zis: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia”.

Vezi dar cum pentru adevărata lor pocăință, le-a dăruit și iertarea păcatelor și mântuirea. Iar celor ce nu părăsesc răutățile lor, le zice: „Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea”. Și celor ce hulesc pe Sfântul Duh, încă le zice: „Nicicum nu se va ierta defăimarea lor”. Asemenea și cei ce nu poartă grijă, ca, după ce păcătuiesc, să se pocăiască, nu vor fi iertați, după cum mărturisește evanghelistul Luca cap. 13, 5 zicând: „De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri”; asemenea și celor ce nu se supun Lui, Domnul le zice: „Iată se lasă casa voastră pustie”.

Pentru aceea se cuvine să ne pocăim cu inimă curată și cu umilință, iar nu cum zic unii (lucru de răs), că mâncând și bând se deschide inima spre mărturisire, și plini fiind de beție se încearcă a face cele ce sânt ale mărturisirii, lucrând împotriva acestei Taine și împotriva Celui ce zice: „Luați aminte de voi, ca nu cumva să se îngreueze inimile voastre cu mâncările și cu bețiile, și fără veste să vină peste voi pieirea”. Și cum, oare, va avea adevărata frângere de inimă unul ca aceasta? Sau cum se va umili și cu ce luare-aminte va face cele ale mărturisirii? Drept aceea, luați aminte ca nici într-un chip să nu se facă aceasta, nici să primiți o astfel de mărturisire.

Se cuvine ție, o duhovnice, să faci mărturisirea pentru marea datorie ce o ai de a mântui sufletele și a te îngriji de mântuirea multora, iar nu pentru vreun câștig lumesc, care-ți va fi de mare pagubă. Asemenea, afară de Canoanele Sfinților Părinți să nu îngreuezi nici să ușurezi pe cineva, ca să nu te faci pe tine părtaș la păcate străine. Căci Mărturisirea, cum am zis, este una din Tainele cele mari ale Bisericii și nimeni nu se poate socoti pe sine mai învățat, nici mai înțelept și nici mai cu multă luare-aminte spre aceasta decât Sfinții Părinți.

Drept aceea, nimeni să nu se înșele pe sine și să creadă că ar putea fi mai iertător decât Sfinții Părinți, purtându-se ca un om fără grijă și păcătuind dimpreună cu cei ce fără nici o sfială cad în păcate. Și cine oare ar putea, sau ar putea, a se socoti mai îndurător decât Sfinții Părinți? Și de unde poate avea această autoritate? De vreme ce pe aceștia îi defăimă și lucrează afară din canoanele și hotărârile lor, lucrul său nu poate fi de nici un folos și este fără temei, abătut fiind de la pravila Sfințelor Canoane. Deci toate să le facem după Canoane și după hotărârile Părinților, de voim a moșteni în noi harul lor, și dacă voim ca iertarea păcatelor, care se dă prin noi, să fie adevărată și încredințată; iar de se va face într-alt chip, atunci acea iertare sau hotărâre rămâne cu îndoială.

Iar cele ce pot îndemna pe duhovnic a ierta păcatele, ori a face unele ușurări peste Canoanele Sfinților Părinți, sânt acestea: când cineva vine către dânsul și se arată cu căință calduroasă și plină de umilință pentru păcatele sale, cu adevărată mărturisire a greșalelor sale, cu adâncă și duioasă înfrângere a sufletului său, cu adevărată părăsire a faptelor lui celor rele, cu îndepărtare de dânsurile și cu inimă curată, încă și cu nefățarnică silință către faptele cele bune însoțite de înfrânare și milostenie. Că acestea sânt lucruri bune, le mărturisesc și Sfinții Părinți. Deci pe unul ca aceasta să-l primești și cu dragoste să-l alini, și-i poți face încă și ceva ușurare din canoane spre folosul lui; iar într-alt chip, nu.

Să știi încă și aceasta, o duhovnice, că tot scopul Bisericii este de a îndemna și a atrage pe toți către Dumnezeu cu dragostea învățaturii celei

bune, fără a lăsa pe nimeni întristat. Că Dumnezeu caută căință de la noi toți, pentru ca pe toți să ne mântuiască și nimeni să nu piară.

La Mărturisire să iei seama, duhovnice, ca să judeci păcatul după priceperea și înțelegerea ce o are fiecare, iar nu într-alt chip. Că de vei lua aminte, vei afla copii de 12 ani, care pot să aibă minte mai multă decât bărbatul de 30 ani; și iarăși vei afla om de 25 ori 30 de ani, care poate să aibă minte sau pricepere mai puțină decât un copil de 15 ani. Ia seama dar, că Dumnezeu nu judecă după vârstă, ci după mintea și priceperea fiecăruia din noi, cum am zis mai sus.

Asemenea poruncim vouă, duhovnicilor, deoarece mulți dintre oameni, când se îmbolnăvesc nu cheamă îndată pe duhovnic, ci numai când sânt aproape de moarte, încât, aflându-se în cea din urmă slăbiciune, când merge duhovnicul, pe cei mai mulți îi află fără grai și așa rămân nemărturiși și pier sufletește și trupește. De aceea, căutați a avea îngrijire de aceasta, și când se îmbolnăvește vreun credincios, să nu așteptați, nici să-l lăsați până la cea din urmă slăbiciune, când i se va lega limba, ci să vă siliți din timp a-l îndrepta sufletește după învățătura sfintei noastre Biserici, întărindu-l în credință și aducându-i aminte de nădejdea ce o avem; să-l mărturisiți, să-l îndreptați și așa să-l împărtășiți cu Sfintele Taine, învățându-l a avea în mintea sa nădejdea vieții de veci. Iar de nu va vrea cineva să asculte de îndemnarea voastră, pe unul ca acela, ca pe un necredincios, la Biserică să nu-l înmormâtați.

Asemenea la sfintele sărbători, în posturi și mai ales în Postul Mare, după cum este știut, mulți credincioși nu merg la sfânta biserică, ba unii dintr-înșii petrec tot Postul cel Mare fără nici o îngrijire de mântuirea sufletului lor, și tocmai aproape de Paști, când nu numai nu pot să se folosească, dar nici n-au auzit măcar bine canonul ce li se dă de duhovnic, atunci vin și, ca niște furi de cele sfinte, se fac a se mărturisi și ei, rătăciți, amăgindu-se cu nădejdi mincinoase; ci, ca și cum ar fi fost curățiți de păcate, cu cutezare obraznică se apropie de cele Sfinte, și așa întinați se cuminecă cu Sfintele Taine.

Să învățați dar pe unii ca aceștia ca în toate posturile și sărbătorile, și mai ales în Postul cel Mare, în săptămâna cea dintâi și peste tot postul să meargă la biserică, precum se cuvine creștinilor, și să aibă grijă ca toți să-și mărturisească păcatele până la săptămâna din urmă a Sfintelor Patimi, curățindu-se prin pocăință și gătindu-se de la mic până la mare ca din timp să-și plinească canonul cel dat de părintele lor duhovnic, și nimeni să nu rămână nemărturisit până la această săptămână; căci atunci se cuvine ca toți să fie pregătiți și nu tocmai atunci să se facă pregătirea, fiind acest lucru foarte necuviincios și afară de rânduiala sfintei noastre Biserici. Iar oricine nu va asculta, pe acela să-l arătați Bisericii, ori să-l lăsați cu totul neîmpărtășit cu Sfintele Taine, până când se va întoarce și-și va recunoaște păcatul său.

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ
către preotul ce voiește a fi duhovnic,
cum să învețe fără sfială pe cei ce vin către dânsul

Cel ce voiește a lua asupra-i sarcina cea grea a duhovniciei, unul ca acela dator este a se face pildă tuturor și chip de înfrânare, de umilință și de lucrare a tot felul de fapte bune, rugându-se lui Dumnezeu în tot ceasul ca să i se dea cuvânt de înțelegere și cunoștință spre a putea îndrepta pe cei ce vin la dânsul. Și mai înainte de toate, dator este a se îndeletnici cu citirea dumnezeieștii Scripturi, adică a Legii Vechi și a celei Noi. A ști pe de rost cele zece porunci și a le păzi cu dinadinsul. A ști, de asemenea, Tainele și Dogmele dreptei credințe. A posti întâi el, miercurea și vinerea peste tot anul, după cum poruncesc dumnezeieștile Canoane, ca din faptele bune ce însuși le va dobândi, să poată porunci și altora a le face. Căci de va fi el însuși neînvățat, neînfrânat și iubitor de desfătări, cum va putea învăța pe alții fapta cea bună? Într-adevăr, cine ar fi atât de nepriceput încât să asculte sfaturile duhovnicului, văzându-l fără rânduială în ale sale? Sau cum poate învăța pe alții să nu se îmbete, fiind însuși bețiv? Sau cum poate fi ascultat, învățând și îndemnând pe alții a face fapte bune, când el însuși nu s-a încercat a le face? Însuși dumnezeiasca Scriptură zice: că mai de crezut este ceea ce se vede decât ce se aude.

Drept aceea ia aminte la tine, o duhovnice, ca să nu piară vreo oaie din neîngrijirea ta, că din mâna ta se va cere. Că iarăși zice Scriptura: „Blestemat este tot cel ce face lucrul Domnului cu nepurtare de grijă”. Să nu te grăbești, ci pe rând, cum s-a însemnat aici, pe câte pe unul să-i întrebi, nemirându-te de mărirea sau mulțimea păcatelor ce ți se vor spune, nici înfricoșându-te, ca nu cumva să tai îndrăzneala celui ce se mărturisește, și să ascundă păcatele sale; ci cu fața blândă să-i zici, că ori în ce fel de păcate ar fi căzut, mărturisindu-le și părăsindu-se și canonul plinindu-și, Dumnezeu îl iartă. Însă să iei aminte, ca nu cumva prea cu de-amănuntul iscodind întâmplările și lucrurile păcatelor, să le ațâți și în inima ta.

Asemenea și marele Vasile zice: „Să nu te temi de om pentru dregătoria lui, ca nu cumva să dai pe Fiul lui Dumnezeu în

mâinile celor nevrednici, nici să te rușinezi de vreunul din cei mai mari pe pământ”. Ci chiar de ar fi împărat sau domn, de nu va fi vrednic, să nu cutezi a-l împărtăși cu Sfintele Taine; căci dumnezeieștile Canoane poruncesc, ca toți cei nevrednici să nu se împărtășească; ba încă se socotesc ca niște păgâni; și de nu se vor întoarce, amar va fi și celor ce-i împărtășesc pe dânșii. Acestea și altele ca acestea să le păzești, să le iei în minte și mai cu seamă să ții neschimbate toate Dogmele Bisericii, ca să te poți mântui și pe tine și pe cei ce te vor asculta pe tine.

Și fiecare dintre voi, preoților, fără carte de duhovnicie de la arhiereul eparhiot, să nu îndrăznească a fi duhovnic, că unul ca acela se va pedepsi de lege ca un călcător al dumnezeieștilor Canoane. Pentru că nu se pierde numai pe sine, ci și câți s-au mărturisit la dânsul sânt ca nemărturisiți, și câte au legat și au dezlegat sânt nedezlegate, după Canonul 6 al Soborului de la Catargina și după Canonul 43 al aceluiași sobor.

RÂNDUIALA SPOVEDANIEI

Se cuvine ca duhovnicul, primind pe cei ce vin a se mărturisi, să-i cheme unul câte unul, iar nu doi sau mai mulți, și așa îmbrăcat în toate veșmintele preoțești, stă înaintea icoanei Domnului Hristos; și chiar de-ar fi vreo grabă, fără epitrahil și felon să nu îndrăznești a mărturisi.

Începutul se face așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., **și după:** Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **apoi:** Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., **și după Psalmul 50:** Miluiește-mă, Dumnezeule..., **Troparele:** Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Doamne miluiește-ne pe noi..., și Ușa milostivirii..., **apoi citește celui ce se mărturisește această**

Rugăciune de iertare

Dumnezeule Mântuitorul nostru, Care prin proorocul Tău Natan ai dăruit lui David, care s-a pocăit, iertare pentru păcatele lui, și ai primit rugăciunea de pocăință a lui Manase, Însuți și pe robul Tău aceasta (**N**) care se căiește de păcatele ce a făcut, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate cele făcute de dânsul, Cel ce ierți nedreptățile și treci peste nelegiuiri. Că Tu ai zis Doamne: Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; și de șaptezeci de ori câte șapte să se ierte păcatele. Pentru că, după cum slava Ta este neasemănată, așa și mila Ta este nemăsurată; că de vei căuta la fărădelegi, cine va putea suferi? Că Tu ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, Fiule al lui Dumnezeu celui viu, Păstorule și Mielule, Cel ce ridici păcatul lumii, Care ai iertat datoria celor doi datornici și păătoasei i-ai dăruit

iertarea păcatelor ei, Însuți Stăpâne, dezleagă, lasă, iartă, păcatele, nelegiuirile, greșalele cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele întru călcare de poruncă și neascultare, care s-au făcut de robul Tău aceasta (N). Și în orice chip, ca un om purtător de trup și viețuitor în lume, a fost înșelat de diavolul, sau în cuvânt, sau în faptă, sau cu știință, sau cu neștiință; sau cuvântul preotului a călcat, sau sub blestemul preoțesc este, sau sub blestemul său a căzut, sau jurământului s-a supus, Însuți ca un bun Stăpân care nu ții minte răul, binevoiește să se dezlege prin cuvânt robul Tău aceasta, iertându-i lui și blestemul și jurământul după mare mila Ta. Așa Stăpâne iubitorule de oameni, Doamne, auzi-mă pe mine, care mă rog bunătății Tale pentru robul Tău acesta (N), și treci cu vederea ca un milostiv toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de munca cea veșnică. Că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri; și oricâte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Că numai Tu singur ești fără de păcat, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi duhovnicul cheamă numai câte unul din cei cărora le-a citit moliftele, nu câte doi sau mai mulți, și șezând în scaun, cu fața senină, închipuind iubirea de oameni a lui Dumnezeu, zice către cel ce se mărturisește acestea:

Iată, fiule, Hristos stă nevăzut, primind mărturisirea ta cea cu umilință. Deci nu te rușina, nici nu te teme, nici să ascunzi de mine nimic din cele ce ai făcut; ci cu neîndoire spune-mi-le toate fără sfială, ca să iei iertare de la Domnul nostru Iisus Hristos. Iată și Sfânta Lui icoană dinaintea noastră este; și eu sânt numai martor, ca să mărturisesc înaintea Lui toate câte îmi vei spune. Iar de vei ascunde ceva de mine, îndoite păcate vei avea; ia seama dar, de vreme ce ai venit la doctor, să nu te întorci nevindecat.

Și așa să-l întrebi pe el cu de-a dînsul pe rînd, una câte una; și să-l aștepți până când va răspunde la fiecare întrebare. Și de va ști cele 10 porunci, să le zică; iar de nu va ști, arată-i-le toate pe rînd, deslușindu-i fiecare poruncă și îndemnându-l ca să le învețe pe dinafară.

CELE ZECE DUMNEZEIEȘTI PORUNCI

1. Eu sânt Domnul Dumnezeuul tău, să nu ai alți dumnezei afară de Mine.
2. Să nu-ți faci ție chip cioplit, nici altă asemănare a câte sânt în cer sus, sau pe pământ jos, în apă și sub pământ; să nu te închini lor, nici să slujești lor.
3. Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert.

4. Adu-ți aminte de ziua Domnului ca să o sfințești pe ea. În șase zile lucrează și săvârșește toate lucrurile tale, iar în ziua a șaptea te odihnește, căci este ziua Domnului Dumnezeuului tău.
5. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ.
6. Să nu ucizi.
7. Să nu fii desfrânat.
8. Să nu furi.
9. Să nu mărturisești asupra aproapelui tău mărturie mincinoasă.
10. Să nu poțestești femeia aproapelui tău, nici casa lui, nici sluga lui, nici toate câte sânt ale aproapelui tău.

Și mai întâi de toate, să-l întrebi despre dreapta credință

Mai întâi de toate, spune-mi fiule, crezi cu adevărat în Sfânta și de viață făcătoare Treime?

Iar cel ce se mărturisește să răspundă așa:

Cred întru unul Dumnezeu Tatăl, și întru unul Fiul lui Dumnezeu, Care din Tatăl S-a născut și întru unul Duhul Sfânt, Care de la Tatăl purcede, Treimea cea de o ființă și nedespărțită.

Întrebare:

Dar crezi că soborniceasca și apostoleasca Biserică este sădită și crescută la Răsărit, și de la Răsărit s-a întins peste toată lumea, și că de atunci până acum stă neschimbată și neclintită? Sau te îndoiești de vreo poruncă sau învățătură a sa?

Și de va crede drept și neîndoielnic, de va ști carte să zică Simbolul credinței până la sfârșit. Iar neștiind carte, să-l înveți să zică acestea:

Cred întru Una Sfântă, Sobornicească și Apostolică Biserică Ortodoxă, care stă de la început neclintită și neschimbată în toate dogmele ei.

Întrebare:

Crezi că Sfântul Botez, care se face prin harul Sfântului Duh, dă iertare nu numai păcatelor celor strămoșești, ci dă și tărie și putere celui ce se botează, să nu mai păcătuiască după aceea; și mai ales ai nădejdea vieții celei veșnice?

Răspuns:

Cred și mărturisesc un Sfânt Botez care se face prin harul Sfântului și de viață făcătorului Duh, spre spălarea păcatului celui strămoșesc și a celor în care noi de bunăvoie cădem prin

nepurtarea de grijă; și cu bună nădejde așteptăm învierea morților și viața veacului ce va să fie.

Întrebare:

Spune-mi, nu cumva ești eretic sau despărțit de Biserica Ortodoxă? Sau te-ai însoțit cu păgânii, schismaticii sau ereticii, mergând adunările lor, ascultând învățătura lor, sau citind cărțile lor?

N-ai mărturisit strâmb? N-ai călcat vreo făgăduință făcută lui Dumnezeu, ori Scripturile cele dumnezeiești le-ai socotit de mincinoase?

Spune-mi, nu ți-ai stricat fecioria ta cu păcatul dezmiardării de sine, ori poate faci și acum aceasta?

N-ai păcătuțit cu femeii, și ce fel a fost, bisericească sau mirenească, cu bărbat, sau fără bărbat? Ori n-ai păcătuțit cu femeia ta înainte de o lua?

N-ai căzut în păcat cu vreo rudenie, sau cu cumătra ta?

N-ai făcut sodomie, tu cu altul, sau altul cu tine?

N-ai umblat cu femeie de altă credință, sau cu femeia ta peste fire, sau cu vreun fel de dobitoace?

Nu cumva ai ucis pe vreun om, cu voie sau fără de voie?

N-ai furat ceva și ai jurat că nu știi, sau altul a furat și tu ai ascuns furtul?

Nu te-ai bătut cu cineva? Și cum, cu voia ta sau fără de voie?

N-ai dat pe cineva în mâinile celor mai mari cu vreun fel de păra dreaptă sau nedreaptă, spre folosul tău sau din pizmă?

N-ai asuprit pe cineva, vrând să cumperi moșii, dobitoace sau odoare?

N-ai fermecat pe cineva, n-ai turnat ceară sau plumb? N-ai adus vrăjitori la casa ta, ca să-ți facă vrăji, ori n-ai făcut tu vrăji cuiva?

N-ai făcut sau n-ai umblat cu farmece, ca să strici casa (cununia) cuiva? N-ai legat nunta vreunui bărbat sau femeie?

N-ai legat gura lupului ca să nu-ți mănânce oile?

N-ai purtat baieră, talisman, ață roșie, ca să nu te prindă vreo răutate? N-ai zis descântece sau de deochi?

Spune-mi, n-ai batjocorit pe părinții tăi, sau pe preoți, sau pe monahi, sau pe vreunul dintre oameni?

N-ai cu cineva ceartă? Și de ai, împacă-te cu acela; că de vei fi cu cineva certat sau în pizmă, darurile și rugăciunile tale și orice vei face către Dumnezeu sânt neprimite.

N-ai mâncat mortăciune, sau sugrumat, sau sfâșiat de lup, sau bătut și ucis de păsări, ori nu te-ai spurcat cu altele ca acestea, ce sânt oprite de Sfintele Canoane de a fi mâncate?

N-ai mâncat carne sau brânză miercurea și vinerea?

N-ai dat pe vreun om diavolului?

Ai hulit sau ai defăimat sau înjurat credința sau legea? Sau ai rostit ceva necucernic sau ai blestemat pe vreunul dintre oameni?

N-ai grăit minciună sau n-ai jurat strâmb?

Nu te-ai mândrit sau te-ai trufit cu slavă deșartă; ori să te îmbeți, pierzându-ți trupul și sufletul?

Nu cumva ai avut cunoștință de daune și furturi, și auzind carte de blestem, n-ai voit ale vădi, ci tăcând te-ai făcut și tu părtaș blestemului?

N-ai botezat sau cununat, sau măritat cu astfel de gând, ca pe urmă să păcătuiești cu vreuna din acele persoane?

N-ai țiitoare, ori având, acum ai lăsat-o, dar nu încetezi a reînnoi prin scris ori dragostea cu dânsa?

N-ai făcut asupra vreunei fete fecioare, sau nu cumva ți-ai lăsat femeia și ai luat alta?

N-ai băut fără sațiu, și îmbătându-te, n-ai bătut sau ai făcut vărsare de sânge? Ori n-ai vărsat din beție după ce te-ai împărtășit?

N-ai dat cuiva sfaturi viclene asupra aproapelui tău, să-l fure, sau să ascundă ce a furat, sau pe alți furi să nu-i vădească, să ucidă, sau alte rele să facă, spre dauna și defăimarea aproapelui său?

N-ai îndemnat pe oarecare tineri la păcate și la alte răutăți, sau poate că și tu singur te-ai îndemnat cu dânșii?

Nu cumva ai luat bani pe datorie și nu ia-i dat înapoiat? Sau ai luat de la alții camătă, cât nu se cuvenea?

N-ai pârât pe cineva, și din pâra ta i s-a întâmplat moarte sau pagubă mai mare decât greșala lui?

Nu râzi de ologi, de orbi, de ciungi și de tot omul sărac, pe care Hristos îi numește frați?

Îți aduci aminte de părinții, tăi, ca să-i pomenesti la Sfintele Liturghii, care lucru este cerut de Dumnezeu?

N-ai defăimat numele Cel Preasfânt al lui Dumnezeu, sau să te răzvrătești asupra Lui pentru vreo nenorocire?

Nu crezi visele, și bazat pe părerea lor ai lăsat ajutorul lui Dumnezeu și ai alergat la farmece și la alte lucruri drăcești?

Oare primești și nu alungi îndată din inima ta cugetele cele viclene? Căci duh este diavolul, duh este și sufletul omului, și diavolul pururea umblă cercând inimi neîngrijite. Pentru aceea se cuvine ca noi pururea să-l gonim, împotrivindu-l cu cugetul cel dumnezeiesc.

Te mărturisești măcar de patru ori pe an sau mai des?

Ți-ai făcut canonul cel dat de duhovnic? Te mărturisești tot la un duhovnic? Ori neguțătorești mărturisirea, umblând din duhovnic în duhovnic?

Nu ești pizmuitoar și neiubitor de oameni? Nu cumva te silești spre dauna și răul lor?

N-ai adus vreodată prinoase la Biserică, având pizmă ori ceartă cu cineva, și n-ai spus preotului pricina spre a te îndrepta?

N-ai schimbat hotarul vreunei moșii, sau n-ai îndemnat pe altul a schimba hotarele moșiei?

Iar de va fi cu poziție înaltă în societate ori în dregătorii, să-l întrebi și acestea, zicând către dânsul așa:

Socotește aceasta, fătul meu și fiule iubit al sfintei noastre Biserici răsăritene, că tuturor nouă, mari și mici, bogați și săraci, este de trebuință mărturisirea și pocăința: că precum sufletul este mai prețios decât trupul, așa și mântuirea acestuia este de mai mare folosință și câștig, cum Însuși Domnul Iisus Hristos, Mântuitorul nostru, grăiește zicând: „Ce va folosi omului de ar

dobândi toată lumea, iar sufletul său își va pierde”.

Se bucură dar în acest ceas sufletul meu, că nu am a grăi cu un om neînvățat, ce nu știe Sfintele Scripturi, ci cu domnia ta, care din copilărie în acestea te-ai crescut și hrănit, din care adăpându-te duhovnicește, ca dintr-un izvor al vieții, cu daruri de mare cinste te-ai împodobit. De aceea, eu, văzându-te îndestul adăpat cu această învățătură, nădejduiesc, ca fără sfială și fără oprire, vei arăta fără fățarnicie în această oră curățitoare, ca și către doctorul tău toate rănilile tale, ce ca un om viețuitor în lume din întâmplare le-ai căpătat, ca așa să iei adevărată vindecare de la Însuși Domnul Iisus Hristos, Doctorul și Mântuitorul sufletelor și trupurilor noastre.

Și apoi să-l întrebi de toate pe rând, așa cum s-au scris mai sus; și să-l întrebi de este slujbaş sau dregător mare sau mic, și acestea:

Spune-mi judeci drept fără părtinire? Nu cumva iei mită la judecată? Judeci degrabă, sau dai pe cel sărac la pieire din cauza lenevirii sau din ura ta?

N-ai asuprit pe vreun sărac cu vreun fel de asuprire, încât i-ai luat tot ce a avut: casă, grădină, moșie și alte odoare?

Porți grijă și administrezi cu bună conștiință dregătoria ce ți s-a încredințat, nefăcând asupriri și nedreptăți unora și altora?

Cârmuiești după cum place lui Dumnezeu casa și averea ta?

Nu ți-ai lăsat, s-au poate și acum îți lași, cinstea și iubirea soției tale, și te pornești cu poftă spre slujitoarele ce le ai în casă?

Înveți pe fiii și pe fiicele tale, sau și pe robii (salariații) tăi, să urmeze poruncilor bisericesti? Căci mulți, din ai tăi neînvățând poruncile lui Dumnezeu, pot să piară și tu ai să dai seama pentru ei?

Nu silești pe cineva să lucreze sărbătorile, sau să muncească mai mult decât este cu dreptul? Plătit-ai slujitorilor și lucrătorilor, celor cu ziua, leafa lor?

N-ai luat ceva cu de-a sila, și pentru lăcomie nu te-ai îndurat să întorci?

Miluiesti pe cei lipsiți după puterea ta? Mângâi pe cei întristați, sau treci cu vederea pe cei supărați?

Cercetezi bolnavii și pe cei ce se află în suferințe?

Miluiesti temnițele și pe cei ce sânt închiși, și mai ales pe văduvele cele sărace și neputincioase, și pe copii orfani și săraci?

Nu treci cu vederea pe cei ce te roagă spre ajutorul lor?

N-a rămas săracul întristat și nedreptățit pentru lenea și trândăvirea ta, că nu te-ai silit să-i termini judecata?

N-ai supărat Bisericele cu vreun fel de asupriri? N-ai hotărât vreo moșie cu strâmbătate, pentru mită sau pizmă?

N-ai miluit pe alții din pizmă asupra vreunei rude, ca să o pogori din cinste și să o pierzi înaintea oamenilor?

Nu primești sfaturile ereticilor, sau pârele lor asupra creștinilor ortodocși, și le înlesnești cutezanța asupra acestora?

Nu te-ai împotrivit Bisericii? Ai ascultat pe arhiereul tău, în toate câte te-a învățat spre folos?

Nu te-ai certat cu arhiereul sau preotul tău, și de la dânsii n-ai luat

iertare?

Și mai ales de ai făcut, sau faci ceva împotriva Bisericii și a Canoanelor Sfinților Părinții?

Iar de este femeie, să o întrebi pe rând așa:

Spune-mi, fiică, de ai băut buruieni sau doctorii, să nu faci copii? Sau de ți-ai otrăvit pântecele, ca să lepezi copilul, sau grea fiind n-ai umblat cu luare aminte ridicând ceva sau alergând peste puțință, sau altceva făcând, ai născut pruncul mort?

N-ai pus baieră sau cercel la copii sau dobitoc ca să trăiască?

N-ai vrăjit, ca să știi cât vei trăi, sau câți copii vei naște, sau să știi ceva din cele neștiute?

Nu cumva ai păcătuit de fată mare, sau când ai fost logodită, sau ai făcut alte necuviințe cu altă fată sau femeie?

N-ai păcătuit având bărbat, și nu l-ai înșelat cu altfel de măiestrii, cu minciuni și cu alte viclenii?

N-ai furat ceva de la dânsul, spre dauna lui?

N-ai căzut cu bărbatul tău peste fire?

N-ai îndemnat altă femeie spre păcatul trupesc?

N-ai tras cu urechea și clevetit?

N-ai purtat minciuni, care să fi împerecheat pe unii din oameni?

Nu cumva te înfrumusețezi, ori te dregi, și te stropești cu multe feluri de mirosuri, cu gând să înșeli și să atragi pe tineri spre râvna păcatului?

Nu cumva intri vopsită în Biserică, scandalizând pe creștini, sau poate vorbești în Biserică, care este spre dauna ta sufletească și spre ocara ta trupească?

Nu joci și râzi în chip nestăpânit și fără socoteală, și nu cumva umbli din casă în casă fără treabă și gura ta o pornești nestăpânită spre tot felul de vorbe netrebnice?

Oare porți cinstea bărbatului tău precum se cuvine, sau îl ocărăști, sau îl defaimi, sau pentru nemăsurata ta mândrie îl faci să cheltuiască pe îmbrăcăminte sau pe alte lucruri mai mult decât are, din care vi se poate trage sărăcia?

Nu cumva îl pornești spre mânie împotriva aproapelui vostru?

Nu te juri pe sineți sau pe dânsul, ca să vă răzbunați asupra cuiva pentru vreo greșală?

Nu cumva ai oprit pe bărbatul tău, juruind a da ceva la Biserică, ori vrând a face milă la săraci sau alte fapte bune?

Nu cumva din lenea ta nu porți grijă de casa ta cum se cuvine?

Și așa cu toată luarea aminte și cu multă agerime să iei seama de cei ce se mărturisesc la tine, luând în minte starea lor, de este slujbaș sau dregător sau om simplu; de este sănătos sau bolnav, cărturar sau necărturar; și într-un chip a cerceta pe cărturar, în alt chip a cerceta pe omul bisericesc, în alt chip a cerceta pe omul de rând; altfel pe călugăr, și altfel pe femeie, într-un fel pe tânăr și în alt fel pe bătrân.

Și primindu-i mărturisirea să-i zici așa:

Mată, de acum de toate acestea, dator ești a te păzi după ce te-ai botezat cu al doilea botez, după rânduiala tainelor creștinești. Pune dar început bun, nădăjduind spre Dumnezeu, Cel ce poate să-ți ajute, și mai vărtos te păzește ca să nu te mai întorci la greșalele acelea ce le-ai făcut, ca să nu fii de răs și batjocură diavolilor și lumii. Căci păcatele nici un folos nu aduc creștinilor, ci neputință, boală, sărăcie, și multe feluri de necazuri în această lume, iar în cealaltă arvunesc osândă veșnică și chinul iadului. Drept aceea, datori sântem toți mici și mari, săraci și bogați, ca fiecare din noi să stăm întru frica lui Dumnezeu și cu cucernicie; ca pururea să fim întăriți cu harul lui Dumnezeu.

Aceste toate zicându-le către dânsul și cercându-l cu dinadinsul, iar el mărturisindu-se și descoperindu-și pe rând toate păcatele sale, să-i zici lui: Pleacă-ți capul, și plecându-l să-i citești rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeule, Cel ce ești mântuirea robilor Tăi, milostive, Îndurate și îndelung-răbdătorule, Căruia îți pare rău de răutățile noastre și nu voiești moartea păcatosului ci să se întoarcă și să viu; Însuți și acum îndură-Te asupra robului Tău (N), și-i dă lui chip de pocăință, iertare păcatelor și dezlegare, iertându-i toată greșala cea de voie și cea fără de voie; împacă-l și-l unește cu Sfânta Ta Biserică, întru Hristos Iisus Domnul nostru, cu Care împreună Ți se cuvine stăpânire și mare cuviință în veci. Amin.

Și terminând rugăciunea să zici ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule...

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să-i dăruiască lui iertare păcatelor și timp de pocăință.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin.

Și face apolisul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule nădejdea noastră, slavă Ție...

După aceea punând mâna pe capul lui, dezleagă pe cel ce se căiește, căruia îi citește plinirea Tainei Sfintei Mărturisiri.

Domnul și Dumnezeuul nostru Iisus Hristos, cu harul și cu îndurările iubirii Sale de oameni, să te ierte pe tine, fiule (N), și să-ți lase ție toate păcatele, iar eu nevrednicul preot și duhovnic, cu puterea ce-mi este dată, te iert și te dezleg de toate păcatele tale, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și zicând sfârșitul dezlegării acesteia, însemnează chipul Crucii cu mâna, binecuvântând pe cel ce se căiește.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., și așa eliberându-l în pace, să-i dai canonul potrivit păcatelor lui; și de va fi făcut păcate mai multe și mai mari, îi dai canon mai mare, adică să fie oprit de la Sfânta Împărtășire mai mulți ani, iară păcatele cele mai ușoare să i le ierți din cauza canonului celui mai mare, ce i s-a dat.

Pentru păcatele cele mari sfătuiește-l așa: Fiule, atâția ani poruncesc Dumnezeuști Părinți să nu te împărtășești cu Sfintele Taine, ci numai să bei aghiasmă mare; și de vei ține să nu te împărtășești, ți se vor dezlega păcatele tale; iar de vei îndrăzni peste porunca Sfinților Părinți ca să te împărtășești, te vei socoti al doilea Iuda. Iar de vei fi bolnav și slab, temându-te de moarte, atunci să te împărtășești; și de te vei însănătoși, iarăși vei rămâne în anii ce ți s-au poruncit, până vei împlini canonul. Iar dacă te vei împărtăși de frica morții, plinind canonul cel dintâi, ți se va socoti alt canon pentru împărtășire și-l vei plini și pe acela.

Să socotești și aceasta, duhovnice: Că de va fi părăsit omul păcatul, dintru aceeași vreme să ia și canonul. De pildă: Un om a făcut păcat de moarte: ucidere, sau preacurvie, pentru care zece ani este lipsit de Sfânta Împărtășire. Pe acesta să-l întrebi, și de se va fi părăsit de doi ani de acel păcat, să-i dai opt ani, scăzându-se cei doi; iar de se va fi părăsit de cinci ani, și la altele tot asemenea scădere să faci. Căci după cum zice Marele Vasile, în cât timp va face omul păcatul și nu se va împărtăși, nu i se socotește deloc canonul și de se va întâmpla ca iarăși să cadă în păcat, iarăși se cuvine a se da din început canonul. Dar de se va întâmpla să cadă într-alt păcat mai înainte de terminarea canonului ce i s-a dat, se cuvine a socoti care ani ai canonului pentru păcatul făcut sânt mai mulți, și să-l canonisești cu aceștia pentru amândouă păcatele; și după facerea păcatului din urmă, de se va fi oprit de la sine, sau de vreun duhovnic de Sfânta Împărtășire, acei ani și timpul să-i socotești, ca mai sus, în numărul anilor canonului ce-l vei da.

Ia în minte și acesta: De va fi acel om cu bună cucernicie, și va vrea să facă în toate zilele mătănnii după putință, să-i ierți lui un an din numărul anilor opriți pentru împărtășire; și de va vrea să facă milă săracilor după putere, să-i ierți și alt an. De va posti miercură și vinerea, după porunca Sfinților Apostoli, să-i mai ierți și alt an. De va fi de vârstă mai tânăr de treizeci de ani, să-i lași și alt an; de va fi mai jos de douăzeci ani; mai puțin să-l canonisești.

Iar de va vrea să se pocăiască de păcate și să se facă călugăr, atunci să-i ierți a treia parte din canon. Dacă va vrea să meargă în mănăstire de obște, să-i lași jumătate din canon. Iar dacă va cădea după ce a luat chipul călugăriei, atunci să le facă deplin.

NOMOCANONUL

ADICĂ ADUNAREA LEGILOR ȘI PRAVILELOR, CARE CUPRINDE PRAVILELE ÎN SCURT A SFÎNȚILOR APOSTOLI, A MARELUI VASILE ȘI A SFINTELOR SOBOARE

Cel ce hirotonește afară de hotarul său, împreună cu cel hirotonisit să fie lipsit de dar, după pravila 35 a Sfinților Apostoli.

Cel ce hirotonisește pentru bani, împreună cu cel hirotonisit să fie lipsit de dar și să se depărteze, după pravila 25 a Sfinților Apostoli.

Clericul de va ocări pe episcopul în față, să fie lipsit de cin, după pravila 55 a Sfinților Apostoli.

Curvarul, 7 ani să nu se împărtășească, după pravila 89 a Sfântului Vasile. Iar monahul care nu știe carte, 60 zile se canonisește cu mâncare de sec, după Marele Vasile. Iar de este preot, se canonisește cu cele preotești.

Mirenii în Sfântul Altar să nu intre, nici bărbați, nici femei, după can. 69 al Soborului celui din Trulla. Iar călugărița doar intră și mătură, după can. 15 al Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Însă nici să se aducă în jertfelnic altceva afară numai de cele sfințite, după al 4-lea canon al Sfinților Apostoli, nici prescuri de prisos, ci afară de biserică să se pună.

Pentru călugări

Călugărul sau călugărița, de vor veni într-o împreunare de nunții, adică, de se vor însura, aceea nu se socotește nuntă ci curvie, sau mai bine să zicem preacurvie, pentru aceasta până nu se vor despărți, să nu intre în biserică, ci să se afurisească, după canonul al 6-lea al Marelui Vasile.

Iar de se va întâmpla lor moartea fără de pocăință, să nu se îngroape, nici pomenire pentru dâșii să nu se facă, căci străini sânt de creștinism. Iar pravila 44 a Soborului celui în Trulla, pe unii ca aceștia, după despărțire îi oprește pe 7 ani, dacă arătat de voia lor vor veni la pocăință.

Iar de nu se vor supune și vor rămâne într-o necurăție, și încă și vor

începe a grăi împotriva, să se canonisească cu canonul preacurviei.

Asemenea și pe călugărul care a făcut curvie, se canonisește tot cu aceeași pravilă, iar nu ca pe preacurvarul, și socotesc ca să se știe pravila aceasta, afară de chipul cel mare.

De va îndrăzni cineva a tunde pe un călugăr fără de primitorul, adică fără Stareț, să fie lipsit de dar, după canonul 2 al Soborului care se cheamă Întâiul și al doilea, adică, de nu este Starețul la tundere care să-l primească și să-l aibă pe dânsul la ascultare.

Nu se cade a tunde pe călugări fără ispitire, nici a-i îmbrăca pe dânșii în rasă cu Sfinte Dumnezeule..., ci cu ispitire; și ispita a celor dinainte cunoscuți să fie în vreme de 6 luni, dacă va vedea egumenul scopul faptelor bune al lor și al sânguinței. Iar de sânt ei străini și neștiuți, în 3 ani să fie ispitiți, după dumnezeieștile pravile; și ispita lor trebuie să fie cu straie lumești, iar nu cu cele călugărești. Iar de se va afla cineva purtând cele negre, sau îmbrăcându-se cu rasa în vremea ispitirii, măcar și fără de Sfinte Dumnezeule..., să nu mai îndrăznească a se dezbrăca dintru acestea de acolo înainte; însă și fără de voie silit să fie ca să se tundă, de la Episcopul locului, cu oprire și cu depărtare după al 3-lea cap. al împărăteștilor pravile.

Iar de va călca cineva hotărârile Sfinților Părinți și fără de ispitire și fără de primitorul va tunde pe cineva sau îl va îmbrăca cu rasa, după pravile să primească pedeapsă, după canonul 7 al Soborului, care se cheamă Întâi și al doilea, ce a fost în Țarigrad.

Iar de se va întâmpla neputință celor ce sânt în ispită, apoi să se tundă, fiind acolo și primitorul care să-i aibă pe ei în ascultare, de se vor însănătoși cândva.

Iar surorile de mănăstire să se ispitească, șezând în casă ca în 3 luni și să se întrebe, au doară rămân ele întru acest gând bun, și așa să se tundă, și să se dea primitoarelor sale, care vor să se primească la ascultare adică, Starețelor.

Preotul de mir să nu tundă pe călugări, după porunca I-a a Sfântului Sobor celui din Niceea: Căci cum va da altuia un lucru, care singur nu-l are; Cap. 10 al titlului 9 poruncește: Ca nimeni din părinți să nu îndrăznească a-i împiedica pe fiii săi care vin la viața călugărească, sau a-i întoarce din mănăstire, sau a-i înstrăina pentru aceasta pe ei de la moștenire. Iar de se va afla cineva că face aceasta, să fie depărtat de la biserică, până se va pocăi.

Cel ce s-a îmbrăcat în chipul călugăresc de frica războiului, sau pentru altă oarecare viclenie, precum ar fi batjocorind cinul, și pe acesta după trecerea nevoii va lepăda, în patruzecimi câte trei zile să se canonisească și așa să se apropie către Sfânta Împărtășire, după pravila 21 a Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

Preotul călugăr nu cunună nunta, adică nu o binecuvintează, că nu se cuvine, iar călugărul nici naș să nu fie pruncului.

Preotul călugăr slujind cele sfinte la călugărițe, nu se cade să se împărtășească ele de la dânsul, după pravila 22 a Sfântului Nichifor.

Dacă preotul sau călugărul nu citește ceasul 1,3,6,9 nu este vrednic să mănânce și dacă nu împlinește cu totul pravila sa, unul ca acesta ca un mort se socotește de la Dumnezeu și să se canonisească precum se cuvine.

Dacă călugărul nu va ști carte, să pună în locul fiecăruia din arătatele ceasuri câte 8 metanii, zicând: Doamne miluiește, de 40 de ori la fiecare ceas.

Iar de nu poate să facă metanii, să zică 500 de rugăciuni pentru un ceas, zicând cu luare aminte: Doamne, Iisuse Hristoase, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul.

Iar a aceluiași a marelui Vasile altă așezare

Călugărul care nu știe carte, să împlinească în loc de Miezonoptică, frânghiute 10, adică metanii ce le poartă călugării în mână. În locul Utreniei, 20 frânghiute: în locul Ceasurilor, 10 frânghiute, în loc de al 9-lea ceas și de Vecernie, 10, în locul Pavecerniței 10, iar frânghiuta să aibă 103 noduri și la fiecare nod să citească rugăciunea cea mai sus scrisă. Iar canonul lor este: celor ce sânt în chipul cel mic, 300 de metanii. Iar schimonahilor 600 de metanii.

Tot a aceluiași marelui Vasilie

Dacă oarecare monah vorbește sau râde la pravila sa, să se canonisească cu 50 metanii.

Dacă vreun monah, stând la toată slujba bisericească și la sfârșit nu se va afla, să pună 50 metanii.

Monahul preot, măcar de va și schimba chipul, adică va intra în cinul cel mare, să săvârșească Liturghia, pentru că tunderea nu face nici o împiedicare către aceasta. Dar dacă arhiereul va schimba chipul, adică de se face schimnic, să nu mai lucreze nicidecum nimic din cele arhierești, nici din cele preoțești, după pravila 29, stihira 5, în Matei.

Monahul schimnic care a făcut curvie, ca un preacurvar, se canonisește 15 ani. Iar fiind în chipul cel mic, ca un curvar, adică 7 ani.

Monahul, dacă șade la ospete cu mirenii, a curvit.

Monahul dacă șade în casa sa, ca pe un mirean îl socotește Dumnezeu.

Monahul dacă își va lăsa așternutul său și va dormi la prietenul său, afară de pricina cuviincioasă, are certare 500 de metanii.

Monahul de se îmbată, a curvit, și de va vărsa de multă băutură, așijderea a curvit.

Monahul de va fura ceva din mănăstire sau mănâncă prin ascuns, așijderea a curvit.

Monahul de va minți cu bună voie, are certare 100 de metanii mari. Iar de va face aceasta pentru ca să mântuiască sufletul, nu are păcat.

Monahul de va merge la nuntă, are canonul 30 de zile pâine cu apă.

Monahul de va râde mai mult de zâmbire, are să pună 50 de metanii.

Monahul de va merge cu femeia o milă de loc, să se depărteze 7 zile.

Monahul de va săruta pe femeie sau pe prunc, are oprire 40 de zile să nu se împărtășească, pentru că nici la Sfânta Înviere a Domnului nu se cade monahului a săruta nici pe mama sa.

Monahul prezbiterul tămăduind, sau sângele luând, să fie oprit de slujba preoțească 7 zile.

Monahul preot de este lipsit de dar, să binecuvinteze numai masa.

Monahul de va bate pe cineva, să facă 300 metanii.

Monahul cel ce după Pavecerniță mănâncă și bea, să postească o săptămână cu mâncare de sec și în toate zilele să pună câte 200 metanii.

Monahul de se va descinge la așternutul său, să facă 50 de metanii.

Pe monahul tuns într-o mănăstire, de-l va primi pe el egumenul altei mănăstiri, să fie lipsit de egumenie. după pravila 40 a sfântului Sobor celui din Calcedon

Iar de va primi episcopul pe unul ca acesta și-l va avea ca pe un cleric, să se îndestuleze Episcopul numai cu oamenii săi, iar ceilalți să nu aibă împărtășire cu dânsul, după pravila 83 a Soborului celui de la Cartagina.

Monahul de va fugi pe ascuns din mănăstirea la care s-a tuns, să nu se împărtășească 12 ani, fiind depărtat și de Biserică după pravila a 4-a a Soborului al patrulea. Iar de s-a întâmplat o vătămare sufletească și pentru aceasta a fugit, datoria lui este să găsească pe un părinte iscusit și să primească de la dânsul așezare sau să i se dea lui canon după cele ce are.

Egumenul care cu sânguință nu va căuta pe călugărul ce a fugit, să se afurisească, după pravila 3 a Soborului, care se cheamă Întâiul și al doilea, a celui din Țarigrad.

Dacă cineva știe pe vreun frate care voiește a ieși pe ascuns din mănăstire și nu va face știut egumenului, să se depărteze.

Pravila 17 a lui Nichifor patriarhul Țarigradului

Trei pricini gonesc pe călugări din mănăstirea sa. Întâia: de este egumenul eretic. A doua: de umblă cu femeii. A treia: de se învață acolo copiii celor mireni.

Zice Marele Vasilie: Dacă vreun monah se va împotrivi egumenului său, sau starețului, sau părintelui său celui duhovnicesc, pentru oarecare cuvânt ce i s-a zis spre mântuirea lui, ca potrivnicul lui Dumnezeu se socotește, că mai bine este a greși către Dumnezeu, decât către unul dintre aceștia.

De vrea cineva să lase mănăstirea sa la care a fost chemat, și pe părintele și pe frați, afară de eres, ci pentru ocară, sau pentru bătaie, sau pentru că a văzut că s-a tulburat într-o vreme mănăstirea, sau pentru priverghere, sau pentru culcarea cea de jos, sau pentru nespălare, sau pentru că este mai mic decât toți, sau pentru că dorește de lume și de cele ce sânt în lume, sau pentru ca l-au amărât pe el egumenul sau vreun frate al lui și pentru aceasta vrea să iasă, vai lui, cui îl voi asemăna pe dânsul; numai lui Iuda vânzătorului, care s-a despărțit de la Hristos și de la ucenicii lui.

A Sfinților Apostoli

Dacă vreun bărbat sau femeie va dăruia averea sa bisericii sau mănăstirii sau o va împărți pentru suflet, și apoi căindu-se, va vrea să ia ceva din acele ce au dat, de sânt într-o nepricepere, să se oprească, ca nici în minte să nu aibă aceasta; iar de sânt cu pricepere și nu se supun, să fie lepădați, ca Anania și Safira de Apostolul Petru; că cele ce odată s-au dăruit Bisericii neclătite sânt, nici se cade să se ia înapoi. Că scris este și în alt loc: cel ce a dăruit țarina, nu mai este stăpân țarinii.

Dintru cele pustnicești ale Marelui Vasile

Întrebare: De se cuvine a avea ceva al său într-o frăție.

Răspuns: Aceasta este din mărturia celei în Faptele Apostolilor pentru cei ce au crezut, în care este scris: că nici unul din cele ce află, zicea că este ceva al său. Drept aceea, care zice că este ceva al său în viața cea de obște,

singur pe sine se face străin de Biserica lui Dumnezeu și de dragostea Domnului, care învață cu cuvântul și cu fapta, ca să punem sufletul nostru pentru prieteni, iar nu numai cele dinafară.

Fiind cineva în viața de obște, de are ceva al său înlăuntrul mănăstirii sau afară de mănăstire, să nu se împărtășească.

Al Soborului al 4-lea

Omului mirean nu se cade a ocări, a bate sau a defăima pe preot, sau a-l cleveti, sau a-l mustra în față, de ar fi și adevărate cele zise asupra lui. Iar de va îndrăzni mireanul a face aceasta, să se dea anatemei și să se lepede de la biserică, că unul ca acela este despărțit de Sfânta Treime și se va trimite la un loc cu Iuda, că scris este: pe mai marele norodului să nu-l grăiești de rău, nici nu-l necinști pe mai marele tău.

Al Soborului al 7-lea

Nu se cade mirenilor a porunci preotului ca să intre în Biserică la slujbă, sau la orice lucrare nici la cea mică, ci șade în voia lui, când va vrea și va socoti să slujească Liturghia și să cânte.

Iar călugărul sau călugărița de va lua camătă, să se depărteze și să se oprească de împărtășire, până ce se vor părăsi.

Clericii de vor avea vreo pricină întru dânsii și lăsând pe episcopul lor, se vor duce la judecata lumească, să se afurisească pe o vreme, după al 9-lea canon al Sfântului Sobor al celui din Calcedon.

Preotul de va face jurământ cu latinii, sau sobor asupra Episcopului, sau altceva pentru pricină lumească, să i se ia darul, după canonul 80 al Sfântului Sobor celui din Calcedon, și după al 34-lea al celui în Trulla, iar cei mireni să se afurisească.

Preotul afurisit de al său episcop, de va îndrăzni a sluji Liturghia, mai înainte de a se cerceta vinovăția lui și de a-l ierta episcopul, unuia ca acela măcar de va fi și fără vină, să i se ia darul după canonul 22 al Sfântului Sobor din Cartagina, iar pravila 133 și 4, a aceluiași Sobor supune canonisirii pe episcopii care afurisesc pe cineva fără de binecuvântată pricină.

Arhiereul care va primi pe vreun preot sau cleric oprit de alt arhiereu și va da lui voie să slujească, să li se ia amândurora darul, după canonul 12 al sfinților Apostoli.

Pravila 35 a sfinților Apostoli oprește a primi preoți străini fără de scrisori, iar canonul 17 cel în Trulla supune lipsirii de dar pe episcopul, care a primit pe preotul străin, fără carte de slobozenie de la episcopul său.

Iar Sfântul Timotei Alexandrinul, în cap. 9 al pravilelor sale, zice să nu se primească ereticul în Biserica binecredincioșilor ca să se roage, când se săvârșește Liturghie, de nu va făgădui că se va pocăi, căci precum cei cuvioși sfințesc Biserica, așa și cei spurcați o pângăresc pe ea.

Iar pravila 33 a Soborului de la Laodiceea oprește de a se ruga cu ereticii, sau a mânca, sau a primi ceva din binecuvântarea lor, adică milostenie.

Preotul slujind Liturghia, de îi va cădea steluța de pe disc, 50 de zile să fie privitor.

De se va întâmpla să mucegăiască Sfintele Taine, încât să nu le poată

consuma, să nu îndrăznești, preote, nici a le lepăda, ci cu vin dulce amestecându-le în potir, să le mănânci.

Preotul de se va ispiți în vis, nu se cade în ziua aceea să slujească Liturgia, afară de mare nevoie, măcar deși prea nepătimaș era, după canonul 30 al Sfântului Ioan Episcopul Chirului, și după al 12-lea al lui Timotei Alexandrinul.

Taina Maslului nu se face pentru canon, ci numai pentru cei bolnavi, după așezarea apostolească.

Iar asupra mortului Taina Maslului a face, sau să-l împărtășești, să nu îndrăznești nicidecum.

Așijderea și frați de cruce să nu faci, căci acestea sânt lucruri fără de lege.

De a știut cineva pe altul păcătuind și putând să oprească de păcat, nu l-a oprit, sau fiind întrebat de episcop a tănuit, unul ca acela pe atâta vreme să se canonească, pe cât și cel ce a făcut păcatul, după canonul 70 al Marelui Vasile.

Când încetează pomenirile

În cele 12 zile, adică de la Nașterea Domnului până la Botez, în săptămâna dintâi a marelui post, în săptămâna Paștilor, Duminicile și sărbătorile cele mari, pomenirea morților nu se face, iar în celelalte vremi peste tot anul se pomenesc pravoslavnicii creștini.

Procovețele care aduc creștinii la biserică, nimeni să nu îndrăznească a le întrebuința pentru sine, că lucrul fără de lege este, după Canonul 73 al Sfinților Apostoli.

În Biserică ospete să nu se facă, că și acest lucru fărădelege este, după Canonul 74 cel în Trulla.

În pridvorul bisericii, afară de nevoie, nimeni să nu doarmă, după canonul 38 al Sfântului Nichifor.

Nu se cuvine ca să se îngroape morții înăuntrul bisericii că este sfințită, căci s-a oprit aceasta după canonul 9 al Prea Sfințitului episcop al Chitului.

Nu se cade a cânta cu strigare mare, nici a-și sili cineva firea sa spre chiote în biserică, ci să cânte lin și cu umilință, după canonul 75 cel din Trulla.

Pravila 16 al Soborului 7 supune canonisirii pe episcopii și pe clericii care se împodobesc pe sine cu haine luminate.

Iar Matei, la cap. 9, stih T, oprește pe cei credincioși a se împodobi, sau a-și tunde părul bărbii sale, sau a se unge cu mirosur, sau a împleți părul capului său, iar pe cei ce nu se supun, poruncește să se afurisească și aceasta o aduce din pravila 97 al Soborului 6, cel din Trulla.

Cel ce s-a însurat a doua oară să nu se facă preot, după canonul 12 al Marelui Vasile.

Adunare din felurite pravile pentru păcatele care opresc de a fi preot, și ia aminte la aceasta cu pază

De a fost stricat copilul de mic de cineva, sau el fiind copil a stricat pe alt copil, sau de a curvit cu femeie, sau cu bărbat, sau cu dobitoc, sau cu pasăre, sau cu femeia sa peste fire, sau femeia lui n-a fost fecioară, sau de a fost cu alta logodit, sau femeia lui cu altul, sau de este cu a doua nuntă, sau de a

stricat pe logodnica lui mai înainte de cununie, sau de a preacurvit femeia lui după ce a luat-o, sau de a făcut el ucidere, sau de a jurat, sau de a furat calul, sau boul, sau din cele sfințite ale jertfelnicului, sau din casele bisericesti și din veșminte a furat ceva, și este fur de cele sfinte; de a fost tâlhar, de a fost cuvântător de stele, sau vrăjitor, sau fermecător, sau vărsător de ceară și de plumb, de a legat fiară, sau lupi, sau nunta; de s-a lepădat vreodată de Hristos, sau de a făcut altceva din cele oprite, **să nu îndrăznești a-l mărturisi vrednic preoției**, că vei fi ars și tu și el, și ia aminte la acestea, duhovnice, cât va fi prin putința ta, ca să nu moștenești focul cel veșnic, și vei fi ca Iuda, pentru că dai preoția celor nevrednici.

Iar de va fi preot și va cădea în vreunele din acestea, să i se ia darul, după canonul 51 al Marelui Vasile, iar să se împărtășească când va voi.

Iar de a păcătuit mai înainte de hirotonie cu păcatul trupesc și după hirotonie se va demasca, sau îl va mărturisi, să i se ia darul, după canonul 9 al Soborului de la Neocesareea; căci unii ca aceștia altă doctorie nu au, după cum învață Marele Vasile; măcar și de se vor nevoi atât cât și morții să-i învieze.

De a primit cineva fiind copil, de la altul împingere în coapse, întâi să se canonisească, apoi să se sfințească, după cum învață Sfântul Ioan Pustnicul, pentru că n-a fost cădere desăvârșită, și n-a intrat organul lui în dos, iar de a intrat, să nu îndrăznească a primi preoția; nu pentru că a păcătuit nefiind în vârstă, ci pentru că vasul s-a spart și s-a făcut netrebnic preoției. Așijderea și el, de a făcut împingere altuia și de a intrat organul lui, măcar deși nevârstnic era, să nu se facă preot.

Pe cel ce vrea să primească preoția, dator ești să-l întrebi, cât și pe femeia lui cu luare aminte.

Pentru vârsta celor ce se hirotonisesc

Canonul 14 cel în Trulla poruncește: care se face preot mai înainte de 30 de ani, diaconul mai înainte de 25 de ani, ipodiaconul mai înainte de 20 de ani, acelora să li se ia darul, măcar deși sânt foarte vrednici de slavă, pentru aceasta păzește, duhovnice, să nu mărturisești pentru dânsul, dacă nu va fi desăvârșit cu anii și să nu se hirotonisească cel neînvățat, după canonul 58 al Sfinților Apostoli.

Pentru aceia care se lipsesc de dar și se afurisesc

Se cade a ști și aceasta: de vor cădea preoții în oarecare oprite patimi, se lipsesc numai de dar, iar de împărtășire nu se depărtează, căci destul este lor pedeapsa luării darului, după canonul 25 al Sfinților Apostoli; afară de aceste 3 călcări de lege cele mari, adică, cei ce pentru bani fac hirotonie, împreună cu hirotonisiți să se lipsească de dar, după pravila 29 a Sfinților Apostoli și după alte multe pravile, care tot acestea hotărăsc.

Episcopii și mitropoliții care se mută din cetate mică la cea mai mare, după canonul 1 și 2 al Soborului de la Sardichia, și cei ce vor să primească episcopia, sau vreo dregătorie, sau preoție cu mijlocirea celor puternici, sau a boierilor, după canonul 1 al Sfinților Apostoli; care au căzut întru fărădelegile acestea se lipsesc de dar și se afurisesc, adică, se depărtează de primirea Duhului Sfânt.

Asemenea se lipsește de dar și se afurisește preotul fermecător, adică vrăjitor și vestitor celor viitoare, și cititor de stele, și cel ce dă niște lucruri apărătoare de vătămare, sau leagă fiarele, după canonul 36 al Soborului de la Laodiceea.

Pentru locul care se cheamă mistuitoare în jertfelnic să ai locul necălcăt, potrivit, deosebit într-un colț, ca să te speli după dumnezeiasca Liturghie și ia seama ca spălătura aceea să nu cadă afară și să nu fie călcată. Iarăși să aibă loc necălcăt, unde să se verse aghiazma cea mare, care rămâne de la Botezul pruncului, căci mare este aghiazma.

Când o să botezi pruncul, să ai cristelniță, sau scafă, sau alt vas deosebit și când vei turna untdelemn în cristelniță, precum poruncește rânduiala Botezului, ia din untdelemn cu 3 degete și unge pe prunc la toate mădularele, cum zice rânduiala și după aceasta să-l iei gol și stând drept să-l botezi pe el în 3 afundări, zicând așa: Botează-se robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, Amin. Și să-l pogori pe el în cristelniță și să-l afunzi adică, să-l afunzi pe dânsul cu totul. Apoi a doua oară; și a Fiului, Amin. Și iarăși să stai drept, și să-l pogori a treia oară, și să-l afunzi, asemenea zicând: și al Sfântului Duh, Amin. Și să-i faci afundarea cea de pe urmă. Deci, luându-l din cristelniță, să-l dai nașului. După aceasta Molitfa Sfântului Mir, și să-l miruiești pe el la toate mădularele, precum zice rânduiala. Iar în cristelniță să nu îndrăznească nașul a-și întinde mâna ca să boteze pe prunc, că aceasta este un lucru călcător de lege, ci numai să-l primească pe el din mâinile preotului. Pentru aceasta se și numește primitor, că îl primește pe el din Sfântul Botez și i se face fiu ca să-l învețe pe el dreapta credință.

Zice canonul 49 al Sfinților Apostoli: **Preotul care nu va boteza în 3 afundări**, precum s-a scris mai înainte, una a Tatălui, a doua a Fiului, și a treia a Sfântului Duh și de nu va face așa într-o taină, să i se ia darul.

Care iarăși se botează a doua oară, care nu știu de s-au botezat, pentru că au fost în robie, sau pentru altă oarecare nedumerire și de nu este nimeni ca să-i încredințeze pe dânsii cu adevărat, să se boteze iarăși, după canonul 72 al Sfântului Sobor celui de la Cartagina.

Asemenea se botează de al doilea și care s-au botezat de cei eretici, după canonul 3, stih V, cea din Matei. Însă nu se botează de a doua oară cei ce au fost botezați de clerici sau de monah, sau de diacon, sau de tatăl său, sau vreun creștin pravoslavnic, de nevoie, numai de nu a fost mâna ereticului cea întâia.

Iar pentru ereticii care iarăși se botează și care numai cu Mir se ung, caută la Matei cap. 2, stih A., pentru că sânt mulți, Iar la sfârșitul pravilelor de acolo, ca într-un cap al tuturor pravilelor scris, cum că toți ereticii care se botează numai într-o afundare sau prin stropire, iarăși să se boteze.

Preotul dacă a mâncat să nu boteze, pentru că și aceasta este slujba lui Dumnezeu, însă fiind nevoie, să boteze.

Asemenea și în marea Patruzecime nu se cade a boteza afară de mare nevoie.

Sfântul Botez înaintea Dumnezeieștii Liturghii trebuie să fie, ca să participe la Liturghie, de va îngădui vremea, adică afară de nevoie; iar numele pruncului la Botez se dă.

De nu va fi alt preot, preotul singur să boteze pruncul său, cu alt naș. Iar

de va fi naș pruncului său, atunci se desparte de femeia sa, adică de mama pruncului, pentru că s-a făcut între sineși cumetri.

Așijderea și nunta fiului său binecuvintează, cu un alt naș al mirelui, de nu va fi alt preot.

Pentru rudenia cea duhovnicească

De vor boteza bărbatul și femeia lui copil la vreun om, se opresc ca să nu se mai împreune unul cu altul, pentru că se socotesc a fi cumetri. Iar de se vor împreuna, să ție canonul 15 ani și să facă în toate zilele o sută de metanii, mâncând sec miercuri și vineri, iar cel ce iartă pe unii ca aceștia, să fie blestemat.

Pentru altă rudenie duhovnicească

Doi oameni, care nu sânt nici rudă între dânșii, de va primi pe copiii lor un naș din scâldătoarea Sfântului Botez, apoi copiii aceia nu vin întră împreunarea nunții până la a opta spiță, pentru că sânt frați, că un tată sufletesc i-a născut pe ei prin Sfântul Botez.

Pentru Sfânta Proscomidie

La Sfânta Proscomidie a dumnezeieștii Liturghii, cinci prescuri să ai. Întâia, pentru pâinea Domnească, a doua, a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, a treia, pentru Sfinți, a patra, pentru oamenii cei vii, pe care vrei să-i pomenești, a cincea, pentru cei morți unul în preajma altuia deosebit fiecare cu rânduiala sa, precum în cartea Liturghiei s-a arătat și s-a închipuit. Însă prescura întâi să fie mare ca să scoată pâinea Domnească, sau cum vei socoti ca să ajungă ție pentru anaforă, iar celelalte să fie mici numai. Iar de este mult norod și nu este destul o prescură pentru nafură, pune și a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei prescură mare, iar celelalte să fie mici.

De va sluji diaconul cu tine Liturghia, el să nu scoată părțile, ci numai preotul, după arătarea Apostolească, cea de la al doilea canon a lui Petru și Pavel.

Se cade a ști și aceasta, că nu binecuvintează preotul la Sfânta Proscomidie, când zice molitva proscomidiei, adică: Dumnezeuule, Dumnezeul nostru, cel ce pâinea cea cerească, după canonul 12 al Sfântului Nichifor.

Pentru Sfânta Patruzecime și pentru toate miercurile și vinerile Canonul 69 al Sfinților Apostoli

Dacă vreun episcop, sau prezbiter, sau diacon, sau citețul, sau cântărețul, nu va posti Patruzecimea Sfințelor Paști și în toate miercurile și vinerile peste tot anul, numai afară de boală, să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească.

Ia seama, canonul Sfinților Apostoli a legiuit ca în Sfânta Patruzecime și în toate miercurile și vinerile peste tot anul să fie Postul întocmai, după cum mâncăm în Sfânta Patruzecime, așa să mâncăm și în miercurile și vinerile de peste tot anul, afară de boală și de praznice. Căci zice pravila: Cine nu va posti întră acele vremi, preotul să se lipsească de dar, iar mireanul să se afurisească, adică, să se depărteze de Sfânta Taină o vreme, adică să se canonisească.

Iar Nichifor, patriarhul Țarigradului, la pravila 8 a zice: De la preotul care nu postește miercurile și vinerile peste an nu se cade să ne împărtășim de la dânsul, căci lucrul necuvios este, de o parte a păzi buna credință, iar de altă parte a face păgânătate. Iar marele Atanasie zice: Cea ce dezleagă miercurile și vinerile, unul ca acesta răstignește pe Domnul, precum și jidovii pentru că miercurea S-a vândut, iar vinerea S-a răstignit, afară numai de cele ce sânt în săptămâna arătării Dumnezeuiești și în Penticostar, căci dezlegând întru acestea fără de vină este.

Iar călugării și luni să păzească peste tot anul ca și miercurile și vinerile, precum am luat de la Sfinții Părinți. Căci ce iertare va fi călugărului, de nu va prisosi postul lui mai vârtos când și mirenii cei cu bună cucernicie păzesc aceasta. Iar Sfântul Simeon făcătorul de minuni zice întru viața lui: Să postească călugărul în toate zilele și afară de posturile cele de obște, numai puțin de al nouălea ceas (ora 15^{oo}), așijderea zic și toți părinții. Iar pentru posturile cele de obște Sfântul Sobor de la Gangra, la canonul 19 zice: Dacă cineva din călugării cei nevoitori, afară de boala trupească, se va truși și posturile care ni s-au dat nouă și se păzesc de obște la biserică vor strica, să fie anatema.

Pentru zilele Botezului și a Nașterii lui Hristos

La ajunul Botezului și a Nașterii lui Hristos, ori în ce zi se va întâmpla, postim: pește și untdelemn nu mâncăm, numai bem vin, iar de se va întâmpla sâmbăta sau duminica, atunci după vecernie mâncăm untdelemn și bem vin.

Ziua Botezului și a Nașterii lui Hristos, de se întâmpla miercurea sau vinerea, mirenii mănâncă carne, iar călugării brânză și ouă.

Asemenea postim și în ziua Înălțării cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci, în luna lui septembrie în 14, ori în ce zi se va întâmpla, ori sâmbăta, ori duminica. Iar mâncăm întru această zi pentru aflarea cinstitei Cruci ce s-a făcut atunci, untdelemn și vin, și mai mult nimic.

Pentru Postul cel Mare

În Sfânta și Marea Patruzecime mâncăm de sec o dată în zi, linte fără untdelemn, iar vin și untdelemn sâmbăta și duminica mâncăm, așijderea și din fructe.

Iar pește nu mâncăm, numai în ziua Bunevestiri, după dumnezeieștile pravile. Însă de se va întâmpla Bunavestire în Sâmbăta cea Mare, nu mâncăm pește, numai untdelemn și vin.

Pentru Joia cea Mare

Nici în Joia cea Mare nu mâncăm untdelemn după pravila 10 a Soborului de la Laodiceea, iar cei ce mănâncă pește în ziua dreptului Lazăr, sau în Duminica Crucii, sau la Sfântul Teodor, precum vedem pe mulți făcând aceasta, judecată loruși vor lua, și mai vârtos și la Paști să nu se împărtășească Dumnezeuieștii Taine, spre certarea iubirii de dezmierdări a lor, căci cum îndrăznesc în zilele acestea? Dacă nici în Duminica Floriilor pravila nu lasă pe mireni să-i dezlege la pește, măcar deși oarecari tipice zic aceasta după canonul 24 al Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului.

**Pentru postul Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos
și a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu**

În posturile Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos și a Născătoarei de Dumnezeu, mâncăm cu sec trei zile, adică luni, miercuri și vineri, ne ferim de pește și de untdelemn și de vin, afară de boală. Și mâncăm linte fără de untdelemn precum în marea Patruzecime, iar care vor ca să placă bine lui Dumnezeu, aceia sâmbăta și duminica nu mănâncă pește și untdelemn.

Când și unde se dezleagă postul de miercuri și vineri

Știut să fie aceasta, că se dezleagă postul miercurea și vinerea la pește peste tot anul, numai la praznice domnești și ale Născătoarei de Dumnezeu. Iar de se va întâmpla ajunul praznicelor miercurea sau vinerea, nu se dezleagă postul de cu seară, pentru praznicul cel de dimineață, precum zice Prea Sfințitul Ioan, Episcopul Chitrului, la pravila 28 a sa, în Matei. Iar în miercurile sau în vinerile din toată Cincizecimea, mirenii dezleagă de pește, iar călugării numai la untdelemn și la vin, dar nu la al 9-lea ceas, însă aceasta rămâne întru voința fiecăruia. Iar la praznicele Sfinților Apostoli, și ale Sfinților Mucenici, și a Ierarhilor nu dezlegăm la pește, de se vor întâmpla miercurea și vinerea, ci numai la untdelemn și la vin, și mai mult nimic. Iar mâncăm pește numai la Nașterea cinstului Înaintemergătorului Ioan iar la alt praznic al lui nicidecum, ci numai untdelemn și vin. Așijderea și în ziua verhovnicilor Apostoli Petru și Pavel dezlegăm la pește, precum zice sfântul Teodor Studitul în tipicul său.

ALT NOMOCANON A SFINȚILOR APOSTOLI, A MARELUI VASILIE ȘI A SFINTELOR SOBOARE

Când sânt datori să se împărtășească Dumnezeieștilor Taine cei ce viețuiesc drept

Știut să fie și aceasta, că cei ce viețuiesc drept și păzesc miercurea și vinerea peste tot anul, datori sânt să se împărtășească Preacuratelor Taine, adică întru Paștele cele Mari, în ziua Nașterii lui Hristos, la praznicele Sfinților Apostoli și a Născătoarei de Dumnezeu, dacă și aceste posturi vor păzi, de nu sânt sub canon. Iar dacă cineva nu va păzi postul Sfinților Apostoli și a Nașterii lui Hristos și a Născătoarei de Dumnezeu, pe unul ca acela să nu-l primești în Biserică, nici pe fiii lui: dacă și ei nu postesc întru acestea, adică, nu se feresc de mâncări.

Clericul ce se face chezaș, să fie lipsit de cinul său, după canonul 20 al Sfinților Apostoli.

Episcopul, preotul sau diaconul ce va bate pe credincios sau pe necredincios, să fie lipsit de dar, după canoanele 20 și 7 ale Sfinților Apostoli; așijderea de va ridica sabia și va lovi pe cineva.

Clericul de va pune pe vreun stăpânitor sau pe boier, să roage pe mitropolit pentru episcopie sau pentru cin, să fie lipsit de dar și să se depărteze, după canoanele 20 și 9 ale Sfinților Apostoli.

Cel ce a ucis fără de voie pe om, doi ani să nu se împărtășească, după canonul 56 al marelui Vasile.

Cel ce a ucis de bună voie pe om, zece ani să nu se împărtășească, după canonul 11 al aceluiași.

Cel ce va ucide la război sau căzând în tâlhari, când adică vor năvăli la dânsul cu săbiile, trei ani să nu se împărtășească, după canonul 13 al aceluiași. Iar dacă tâlharii n-au venit cu săbiile, ci numai ca să fure sau să ia ceva dintru ale aceluiași și el având chip a fugi și n-a fugit, ci a întrebuițat sabia și a ucis pe tâlhari, ca un ucigaș să se canonească, după al 6-lea canon, stih 30 de la Matei, adică, 20 de ani.

Iar preotul se lipsește de dar, oricare ucidere făcând, după canonul 66 al Sfinților Apostoli, și după canonul 85 al marelui Vasile.

Cel ce s-a lepădat de Hristos fără de nevoie, la sfârșitul vieții să se învrednicească împărtășirii, după can. 73 al marelui Vasile. Iar care pentru munci se va lepăda de Hristos, 8 ani să nu se împărtășească, după can. 81 al marelui Vasile.

Fermecătorul, adică vrăjitorul, proorocitorul, vărsătorul de ceară și de plumb, sau cel ce leagă dobitoacele, ca să nu le mănânce lupul, sau pe vreun bărbat și femeie, ca să nu se împreuneze, sau cel ce face farmece întru vifor, 2 ani să nu se împărtășească, după can. 65 și 72 ale marelui Vasile.

Iar de va cădea preotul întru una ca aceasta adică, de va face unul ca acesta rău meșteșug, se lipsește de dar și se depărtează, adică se taie de împărtășire, după can. 36 al Soborului celui de la Laodiceea; și de vrei, caută

la Matei tâlcuire pentru acestea, care sânt fermecătorii și descântătorii, în stih 40, cap. 1; precum fermecătorii care cu vrajă trag pe draci spre voințele sale și leagă fiarele și jigăniile ca să nu se vatăme dobitocul, de va rămâne undeva afară; așijderea și la Zonara după can. 36 al Soborului din Laodiceea, vei afla asemenea.

Pentru fermecători

Fermecătorii sânt aceia care, cântând psalmii lui David și pomenind numele Mucenicilor și a însăși Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu acestea alcătuiesc fermecăturile, cele de la draci. Fermecăturile deci cheamă pe dracii cei făcători de rău, descântându-se împrejurul mormintelor, pentru ca să slăbănogiască măduarele vreunuia sau să-și petreacă viața întru cele rele și să fie nesuferită lui viața; așa fermecăturile s-au numit strigarea și plângerea cea asupra mormintelor. Fermecătorul și descântătorul tot una este. Deci, fermecătura este când cu descântarea și cu chemarea dracilor, se face oarecare lucrare spre vătămarea altora; precum spre slăbănogirea mădurelor și spre prelungirea bolii, sau pentru ca să zacă cineva pe pat în toată viața și spre altele cele ce sânt asemenea acestora.

Pentru otrăvi

Otrava este când cu adăpările cele aducătoare de moarte se face vreo mâncare, ca să se otrăvească omul, sau să-și iasă din minte și să-i fie dorită moartea celui ce pătimește; când pentru cele omenești, sau pentru cele ale iubirii ce se întâmplă câteodată, fac să iasă din minte și așa o gătesc; cu cuviință dar aceia asemenea cu ucigașii se canonesc, precum zice Sfântul Vasilie cel Mare: Care va mărturisi fermecătura sau otrava, să îplinească cu pocăință anii ucigașului și cei ce cheamă pe draci și făcând oarecare fermecători, de la aceștia caută ajutor. Pravila pe unii ca acești slujitori de idoli a fi îi zice. Căci fermecătorii și pe cei ce fac vrăji, i-au numit slujitorii de idoli.

Pentru proorocie

Iar proorocitorii se zic celor care s-au dat pe sineși dracilor, și cu învățătura lor prin oarecare semne îndrăznesc a se arăta a ști cele viitoare.

De vrăji

Vrăjitorii sânt care măcar și pe cei de bine făcătorii draci îi cheamă, pentru alcătuirea cea bună a vreunui lucru, dar toți sânt ucigași spurcați și înșelători de bună voie.

Cei ce se duc la vrăjitori și vrăjesc, sau citesc stelele, sau leagă pe lupi, sau pe bărbat și pe femeie ca să nu se împreuneze, sau ca să învețe ceva ce nu știu, să verse lor vrăjitorul ceară sau plumb, 6 ani să nu se împărtășească, după can. 61 cel din Trulla, și după can. 80 al marelui Vasile; iar Preotul care face aceasta, să fie lipsit de dar.

Care vrăjesc cu țigănci și care aduc vrăjitorul în casa sa, unde este bolnav, sau altceva, și fac cu dânsul fermecătorii, 5 ani să nu se împărtășească, după canonul 1 al Soborului de la Ancira; iar can. 61 al Soborului al VI-lea, al celui din Trulla, pe unii ca aceștia 6 ani îi canonește, iar

pe cei sfințiți îi lipsește de dar.

Așijderea și cei ce vrăjesc cu orz sau cu bob, 6 ani să nu se împărtășească, după cap. I, stih 40 de la Matei.

Așijderea și cei ce poartă buruieni apărătoare de otravă, sau alt ceva din unele ca acestea, sau pun înfășături la copii și la dobitoace, ca să nu se deoache, 6 ani după can. 61 al Soborului de la Trulla.

Iar cel ce cheamă pe vrăjitori ca să facă farmece spre vătămarea altor oameni, acesta se canonisește de 20 ani, ca și cel ce a ucis de voie, după pravila 56 și 72 a Marelui Vasile.

Matei cap. 1, stih 40, zice: Cei ce poartă pe urși, sau pe alte fiare pentru batjocuri spre vătămarea celor mai proști, sau împrăstie norii, sau dau niște lucruri apărătoare de vătămare, sau cred norocului și celor ce spun pentru zodie, cum că unul adică s-a născut în ziua cea bună, iar altul în zi rea; sau niscaiva semne cu slove, sau înfășurături, adică baieri, și mătăsuri pun pe capul său la grumaji, zicând nebunește cum că cu acestea se gonesc neputințele și deocherile, sau șarpe poartă în sânuri, sau lipesc pielițe de-a lor pe ochi, sau la buzele sale, socotind aceasta a fi pentru sănătate sau cercei în Joia cea Mare fac copiilor săi, sau pomenind psalmii lui David și numele Mucenicilor, îi spânzură la grumazul său, sau spre aducerea aminte a patimilor lui Hristos în Vinerea cea mare, înșiși leagă noduri după numărul Evangheliilor, sau slovele, sau hârtie care cuprinde molitva pentru guturai, sau cheamă pe babe la durere de cap și de splină, sau la boli și neputințe fac legături și funii, chemând făcătorii de bine draci spre ajutorul și spre sănătatea lor; sau fac legături fiarelor, și bărbatului și femeii, sau cred celor ce au duh pitonicesc, care învățându-se de la draci mai înainte spun cele viitoare, sau crezând în bobi sau în altă vrajă, vestesc cele pierdute; sau o fermecătură fac pentru altă oarecare neputință și pentru vifor, sau altceva din unele ca acestea din cele fărădelege lucrând, să se oprească pe șase ani; adică, 6 ani să nu se împărtășească. Iar pe cei sfințiți îi lipsește de dar; și prea cu cuviință, adică, după toată dreptatea; de vreme ce toate acestea de la draci se lucrează și se săvârșesc. Căci zice Sfântul Ioan Gură de Aur: măcar că deși se pomenește numele Sfintei Treimi la acestea, măcar și pe Sfinți de-i vor chema, măcar deși semnul Crucii se va pune asupra acestora, însă cu toate acestea se cade să fugim de unele ca acestea și să ne depărtăm. Și de multe ori se ia darul preoților la soboare, ce s-au întâmplat cu unul, care pâinea cea din Joia cea mare a dat-o unora să mănânce, ca să se găsească cele furate, cu acest scop, dacă cu anevoie avea înghiți pe ea. Altul oarecare, preot fiind, învinovătit pentru că legându-se cu un lemn se învârtea împrejur, și cu Evanghelia și cu psalmii lui David făcea ispite pentru niște lucruri, îndată a fost lipsit de dar. Sub această judecată cad cei ce scriu numele pe hârtie și cheile bagă în psaltire, vestind de acolo cele mincinoase. Ci și femeile care stau lângă Sfintele icoane și întăresc, cum că de la dânselle proorocesc cele viitoare, ca cel ce oarecând a avut duhul pitonicesc tot sub aceeași canonisire cad. Dar cele ce odată amăgindu-se pe urmă s-au părăsit de răutate, mai puțin se canonisesc. Tot sub aceeași canonisire cad și cei ce ard pe așa numiții vârcolaci și dintr-înșii se afumă, șase ani să nu se împărtășească.

Așijderea și cei ce leapădă copiii săi pe la răspântiile căilor, să-i boteze pe ei acela care îi va găsi, pentru ca să fie viu copilul precum nebunește

vorbesc; iar de va afla pe el un turc și de-l va boteza preotul pe copil cu turcul, ca cu un naș, să fie lipsit de dar, după pravila 46 a Sfinților Apostoli. Așa să se pedepsească și cel ce a botezat cu naș vreun eretic și cu lepădătorul de lege.

Iar în capitolul al treilea, stih 5, de la Matei, zice pentru credincioșii care urmează obiceiurilor celor elinești și fac jocuri la nunți, sau la ulițe, sau cred în rusalii și în glasurile păsărilor, sau în luna cea nouă, sau întru întâmpinare, sau păzesc întrebările, sau aprinderea focului pe ulițe, ce au făcut de demult elinii; iar acum precum vedem copiii creștinilor fac acestea, la ajunurile praznicelor, după oarecare obiceiuri vechi, sau chemări fac unii în ziua Înălțării, ca de la aceste proorocie să se înțeleagă; sau cu straie femeiești se îmbracă bărbații și femeile cu bărbătești; sau măști, după cum în părțile latinilor rău obișnuindu-se fac, în feluri de fețe făcându-se pe sine și cu acesta de multe ori batjocoresc și pe cinul bisericesc. Deci, pe cei ce sânt cu minte și fac aceasta, pe cei sfințiți îi lipsește de dar, iar pe mireni îi depărtează. Așijderea și pravila 66 a soborului 6 oprește pe cei credincioși a ieși și a privi alergări pe cai, nici la Paști, nici la altă vreme. Iar Vasile cel Mare întru a sa pravilă 70, pe otrăvitori și pe slujitorii de idoli, și pe ucigași se osândesc 20 de ani. Iar pe curvarul și pe sodomeanul și pe cel ce păcătuiește cu dobitocul pe 15 ani îl osândește. Și slujitorii de idoli zic, nu pe cei ce erau dintâi necredincioși, ci pe cei ce după Botez fac vrăji și fermecături, fiindcă și aceia cu oarecare chip slujesc idolilor, chemând pe draci spre ajutorul lor, și spre tămăduirea durerii și a bolilor. Deci cei ce au fost dintâi slujitori de idoli, botezându-se, îndată se apropie către Dumnezeuiasca Împărtășire; pentru că păcatul lor cel dintâi era păcatul neștiinței; iar cei ce după Botez au jertfit idolilor, adică, dracilor cu oarecare fermecături, să se căiască pe toată viața sa și la sfârșitul vieții sale să se împărtășească.

Preacurvarul sau cel ce se culcă cu bărbați, sau cu dobitoace sau cu păsări, de se va pocăi, oprire să primească 15 ani.

Preotul de va curvi, sau de va preacurvi, sau sodomie făcând sau cu dobitoace, sau cu păsări păcătuind, sau cu femeia lui peste fire curvind, sau de se va da pe sineși vrăjitorilor, să fie lipsit de dar după pravila cincizeci și una a Marelui Vasile.

Cel ce a curvit și s-a spurcat cu sora lui cea de un tată și de o mamă, 20 de ani să nu se împărtășească, după pravila 66 a marelui Vasile. Iar Matei în Pustnic zice 15 ani. Iar cu sora care este numai de singur tată, sau de singură mamă, 12 ani, după pravila marelui Vasile.

Iar cel ce va curvi cu nora sa și cu soacra sa, sau cu mama soacrei, 11 ani după pravila 77 și 79 a aceluiași.

Iar cu femeia fratelui, 10 ani. Iar cu vara primară, 10 ani. Cu a doua vară, 9 ani. Cu cumătră, adică, cu mama aceleia ce s-a primit din botez, 11 ani. Iar cu ceea ce s-a primit din botez, 20 de ani. Iar cu sora femeii, 11 ani. Cu două surori, 11 ani. Așijderea și femeia cu doi frați, 11 ani. Care a păcătuț cu nașa, 12 ani, precum și cu sora cea de un tată, după pravila 79 a Marelui Vasile.

Pe cel ce va strica copila mai mică de 12 ani, Matei îl oprește 12 ani, după Sfântul Ioan pustnicul.

Pentru femei

Asemenea se opresc și femeile care n-au bărbați. Iar care au bărbați cu

canonul preacurviei canonisește; adică, totdeauna cu ani mai mulți; mirenii datori sânt a nu se atinge de femei în tot Sfântul Marele Post. Iar de va păcătui cu femeia sa în Sfântul Post, apoi nici la Paști să nu se împărtășească, pentru că tot postul a defăimat. Pentru că cei lumești datori sânt a se păzi de femeile sale cele legiuite în tot postul, precum s-a zis.

Cel ce a umblat cu femeia sa peste fire, 15 ani să nu se împărtășească și preot să nu se facă. Așa și femeia se canonisește, de va fi fost cu voia ei. Iar de va fi fost cu silă, mai ușor și mai puțin să o canonisești, precum vei pricepe fapta. Așijderea și cel ce va umbla cu femeie străină peste fire, 15 ani.

Călcătorul de jurământ, 10 ani, după pravila 63 a marelui Vasile. Iar cel ce a făcut aceasta de nevoie, 6 ani după pravila 52 a aceluiași. Așijderea și martorul cel mincinos.

Preotul de va călca jurământul, măcar și de nevoie, să fie lipsit de dar, după pravila 25 a Sfinților Apostoli.

Furul de se va spovedi de bunăvoia lui, un an să nu se împărtășească și de va fi cu puțință, să plătească ce a furat, iar de se va vădi, doi ani, după pravila 61 a Marelui Vasile.

Cel ce este gazdă furilor, se canonisește precum și furul, adică un an să nu se împărtășească.

Tâlharul ca un ucigaș să se canonisească, după pravila 6 a Sfântului Grigorie de Nissa.

Săpătorul de morminte, adică cel care sapă morminte ca să fure ceva de acolo, 10 ani să nu se împărtășească, după pravila 62 a marelui Vasile.

Furul de cele sfinte, adică cel ce va fura lucru sfințit din Biserică, din Sfântul Jertfelnic, 15 ani să nu se împărtășească, după Sfântul Grigorie de Nissa.

Cel ce s-a însurat a doua oară, un an să nu se împărtășească, după canonul al 4-lea al Marelui Vasile, iar alții zic doi ani.

Cel ce s-a însurat a treia oară, de nu are copii, 4 ani să nu se împărtășească, iar de are copii 5 ani, dacă este mai jos de 40 de ani cu vârsta. Iar de este mai sus de 40 de ani și nu are copii, nu se iartă a treia cununie, după dumnezeieștile canoane ale lui Matei, stih 3, cap. 4, în cartea unirii și nu o lăsa ca să fie.

Preotul dacă întru știință va blagoslovi nunta cea oprită pentru rudenie, sau pentru cumătrie, sau pentru a patra cununie, sau pe cei ce nu sânt în vârstă, adică, atunci când bărbatul nu are 15 ani și femeia 13 ani, să fie lipsit de dar și nunta să nu fie întemeiată.

De se va amesteca cineva cu logodnica până a nu se cununa, un an să se oprească de împărtășire, precum poruncește canonul 69 al Marelui Vasile pentru cititor: și unul ca acesta să nu se facă preot, ca un fur de nuntă.

De va cădea cineva în păcat mai înainte de nuntă cu mama logodnicii lui, sau cu altă față din neamul ei, se oprește nunta aceea. Iar dacă după nuntă s-a făcut păcatul, nu se despart, ci se canonisesc ca și cei ce au făcut amestecare de sânge, după cap. 15, stih 3, în Matei. Iar canonul unora ca aceștia este 11 ani.

Canonul 62 al Soborului 6 hotărăște ca să se lipsească de dar preoții care joacă la nunți, iar pe acei mirenii îi afurisește și mai vârtos pe femei, ca pe cele ce vatămă pe mulți. Tot a aceluiași Sobor canonul 24, preoților poruncește

nici se cade jocuri și glume, sau alergări pe cai; iar deși va merge la nuntă, numai să blagoslovească masa și când vor intra acolo instrumentele muzicale, îndată sculându-se, să iasă. **Iar canonul 13 al soborului de la Laodiceea, oprește cu totul credincioșilor a avea jocuri la nuntă.**

Canonul 72 al soborului 6 poruncește: nu se cade bărbatului credincios să se împreuneze cu femeie eretică, nici cu bărbatul eretic femeia credincioasă. Iar de se va și întâmpla una ca aceasta, nunta să se socotească a fi netemeinică și să se dezlege împreună viețuirea cea fărădelege. Dar de se va făgădui fața cea ereticească că se va pocăi, să rămâie nunta până se va întări făgăduința, după canonul 14, tot al aceluiași sobor. Asemenea, dacă se va împreuna dreptcredincioasa femeie și cu latinii, cu dezlegarea nunții să se canonisească, după al 12-lea capitol, stih 3, la Matei. Iar dacă cineva va călca cele poruncite, să se depărteze.

Cel ce a făcut malahie, să mănânce uscat 40 de zile, după Sfântul Ioan pustnicul și în toate zilele să facă câte o sută de metanii; iar de nu poate să mănânce uscat, să fie oprit de împărtășire un an și să facă câte 50 de metanii în toate zilele.

Care se amestecă unul cu altul, ca unii ce fac îndoit malahie, să mănânce sec 80 de zile sau doi ani să nu se împărtășească, făcând câte de 50 metanii în toate zilele.

Iar de va cădea vreunul din clerici în patima malahiei mai înainte de hirotonie, întâi să fie supus canonului malahiei, apoi să se hirotonisească. Iar cel ce după hirotonie prin neștiință a făcut aceasta, să nu lucreze cele preoțești un an; dar făcând aceasta iarăși cu știință, să fie lipsit de dar.

Și femeile care se tăvălesc cu bărbații, sau singure fac loruși malahie, să primească atunci canonul malahiei.

Pravila 7 a lui Timotei Alexandrinul. Femeia ce va fi întru curgerea sângelui ei, adică: după obicei având cele firești ale sale, să nu se împărtășească la Paști, până ce nu se va curați; nici să nu intre în biserică, până în 7 zile, nici cu bărbatul ei să nu se împreuneze una ca aceasta, până ce nu se va curați, după cum învață Sfântul Ioan pustnicul. Iar în altă vreme să nu oprească datoria unul altuia, după Apostol, fără numai la vremea împărtășirii și a anaferei duminicile, și la praznicele cele mari, însă și aceasta după bunăvoință.

Femeia ce a născut în săptămâna cea mare, este slobodă să mănânce untdelemn și să bea vin, după canonul 50 al Sfântului Timotei.

Dacă o călugăriță va fi silită spre curvie sau fecioară, de către cineva și se va afla cea întâia a ei viață curată, 40 de zile se oprește sau un an să nu se împărtășească. Iar dacă viețuirea ei cea dintâi a fost spurcată, să se canonisească cu canonul celor ce fac curvie după pravila 50 a Sfântului Nichifor, patriarhul Țarigradului. Iar marele Vasile în pravila 49, pe roaba ce a fost silită de către domnul său spre păcat, o lasă fără de canon. Iar ceea ce cu voia ei va curvi, se canonisește. Canonul Sfinților Părinți celor din Calcedon.

De va muri copilul cuiva nebotezat pentru nepurtarea de grijă, unul ca acesta trei ani să nu se împărtășească și în toate zilele să facă câte două sute de metanii și să postească luni, miercuri și vineri. Iar de vor chema pe preot și preotul nu se va sili, atunci rămâne asupra preotului păcatul.

Femeia care dormind și-a omorât la sân pruncul său, șapte ani să nu se împărtășească.

Ceea ce n-a purtat grijă de rodul pântecelelui său, adică de pruncul care s-a născut pe cale și va muri, ca o ucigătoare să se canonisească, după pravila 33 a Marelui Vasile.

Iar dacă din prostime și nepricepere, sau din lipsa celor trebuincioase, sau pentru pustietatea locului, nu se canonisește, după pravila 52 a aceluiași.

Dacă o oarecare femeie va mânca ierburi sau altceva va face, și va omori pruncul în pântecele său, ucigătoare este, după canonul al doilea al Marelui Vasile. Așijderea și aceea ce a gătit și a dat ierburile acestea, după cum zice Sfântul Ioan pustnicul.

Iar Sfântul Sobor cel de la Ancira, în pravila 21, pe desfrânatele ce-și strică și-și pierd pruncii lor, pe zece ani le oprește; așijderea și pe cele ce le-au dat lor acestea stricătoare.

Sub aceeași cercetare sânt, după Ioan Pustnicul, și cele ce-și leapădă copiii lor la răspântii, sau în poarta târgului pe care nu-i ia nimeni spre creștere și purtare lor de grijă, pentru că ele ucigătoare sânt cu fapta lor.

Femeia de va pierde pruncul său de nevoie, un an să nu se împărtășească.

Care strică așezământul părintelui său celui duhovnicesc, fiind împuns de sigură răutate, în viață și la moarte să fie blestemat; așijderea și cel ce pe părinții săi nu-i ascultă la oarecare lucru creștinesc.

Dintru cele pustnicești ale marelui Vasilie

Duhovnicul n-are putere a dezlega și a lega judecata altui duhovnic; iar dacă unul a legat și altul a dezlegat, este despărțire. Hristos nu s-a despărțit. Ci se cade aceluia ce a legat să și dezlege, după pravila 32 a Sfinților Apostoli. Iar duhovnici le zicem celor după vrednicie și cu adevărat legiuitorii duhovnici și care după Dumnezeu sânt purtători de grijă pentru mântuirea omenească, iar nu pe cei cu mărire deșartă și neiscușiți și mincinoși, care cu neguțătorie pentru spurcatul câștig, fiind în chipul duhovnicesc, aduc tămăduire. Că unii ca aceștia sânt ucigători, căci ucid sufletele oamenilor, pentru neputarea de grijă și nevrednicia lor, dar se cuvine arhiereului să socotească.

Duhovnicescul părinte de va descoperi altuia păcatul celui ce s-a spovedit la dânsul, să aibă epitimie: trei ani să se oprească, numai o dată pe lună să se împărtășească și să facă în toată ziua câte o sută de metanii; iar pravila politică zice, unuia ca acestuia să i se sape limba pe dinapoi. Dacă episcopul sau preotul va descoperi păcatul asupra duhovnicescului său fiu, ce l-a auzit de la dânsul la spovedanie, nicidecum nu se cade a crede mărturie acestuia, după pravila 133 a soborului de la Cartagina. Preasfântul patriarh Luca a oprit pe egumenul mănăstirii Ghirotrofia, care era Arhiepiscopul Iraeliei, ca să nu săvârșească Liturghie, pentru că a mărturisit asupra duhovnicescului său fiu.

A Apostolului Pavel

Cel ce va avea vrajbă asupra cuiva, în biserică să nu intre nici el, nici prinoasele lui, până nu se va împăca, că rugăciunea lui spre blestem și spre

păcat se socotește, și să facă în toată ziua câte 50 de metanii.

Cel ce în vremea împărtășirii, având scârbă asupra fratelui, nu se va împăca cu dânsul, să fie depărtat. Iar preotul, de va sluji Liturghia cu vrajbă, să nu slujească 60 de zile.

Cel ce ocărăște și blestemă pe aproapele său, trei zile să se afurisească, mâncând pâine cu apă, că scris este: Cel ce va zice fratelui său nebunule, vinovat va fi gheenei focului.

Iar cel ce va ocări pe preot, un an să se oprească. Iar de-i va da palme sau cu bățul de-l va lovi, trei ani să se oprească, chiar dacă l-ar ierta preotul.

De va avea cineva vrajbă asupra cuiva și va muri unul dintre ei, să se oprească cel viu pentru cel mort un an și 40 de zile să meargă la mormântul celui mort, zicând întru sineși: Iartă-mă, frate și Dumnezeu să te ierte, că scris este.

Cine va batjocori pe tatăl său sau pe mama sa, cu moarte să se omoare, iar de se va căi de ceea ce a făcut, să se canonească precum se cade, măcar de l-ar și ierta părintele cel ocărat de dânsul. Iar de va ridica lemn și va lovi pe dânsul, să i se taie mâna. Iar de se va pocăi, după cum va socoti arhiereul, să-i dea lui canon.

Părintele care nu-și iubește pe feciorii săi întocmai, ci pe unul îl blestemă și pe altul îl binecuvintează, pe unul urăște și pe altul iubește și averea lui nu o împarte lor întocmai, ca un urător de fii, să nu se împărtășească cu Sfintele Taine până când se va îndrepta și să se lepede și de la Sfânta Biserică.

Dacă pe unul din părinți pentru ca să călugărească feciorul său, îl va lipsi din partea moștenirii lui, așijderea să se afurisească după al 33-lea canon, L, a titlului.

Cel ce mănâncă mortăciune sau cele răpite de fiară, adică cele mâncate de lupi sau omorâte de păsări sau de ulii sau de altă pasăre, sau va mânca sânge sau cele sugrumate, cele ce se găsesc în mreji sau dintre acestea ce sugrumă latinii, de va fi preot să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească după canoni 63 al Sfinților Apostoli, adică să nu se împărtășească 2 ani și să aibă și canon.

Așijderea și cel ce va mânca brânză și carne în Postul cel Mare sau miercurile și vinerile, 2 ani să nu se împărtășească.

De va merge cineva la praznicul păgânilor sau al ereticilor și va mânca întru acea zi cele ce jertfesc ei pentru sufletul lor, sau va prăznui dimpreună cu dânșii, 2 ani să nu se împărtășească, după canonul 7 al Sfântului Sobor de la Ancira. Iar de va fi preot să i se ia darul, după canonul 70 al Sfinților Apostoli, căci nici cele ce se jertfesc de la dânșii, nu se cade nouă să le mâncăm, măcar de le și dau nouă, că s-au oprit cu canonul 38 și 39 și 40 al Soborului celui din Laodiceea.

Iar canonul 11 al celui de-al șaselea Sobor, a celui de la Trulla, poruncește: Cel ce va îndrăzni la vreme de boală a chema doctorul jidov și se va doctorisi de la dânsul, de va fi preot, să i se ia darul, iar mireanul să se afurisească.

Preotul vânător sau prinzător de păsări, 3 ani să se oprească.

Preotul de va lua din biserică ceară sau untdelemn, să se afurisească după canonul 72 al Sfinților Apostoli.

Episcopul sau preotul sau diaconul care ia camătă, ori să lepede obiceiul, ori să i se darul, după canonul 44 al Sfinților Apostoli.

Preotul care se îmbată sau glumește sau face neguțătorie, fie să lepede obiceiul, fie să i se ia darul, după canonul 42 al Sfinților Apostoli.

Preotul de va cere aur sau altceva, pentru Sfânta Împărtășanie, să fie lipsit de dar, după canonul 53 cel din Trulla.

Preotul de va trimite citețul sau pe altcineva să împărtășească pe vreun om, să se afurisească, după canonul 14 al Soborului de la Laodichia.

Preotul de se va rușina a împărtăși pe preoteasa sa și va da Sfântul Potir și o va împărtăși altul, unul ca acesta sub blestem îl pune canonul 102 cel din Trulla.

Așijderea anatematisește canonul 4 al soborului de la Ancira, pe cel ce se scârbește de preotul mirean și nu ar vrea să se împărtășească de la dânsul.

Preotul, de va vărsa de multă băutură în ziua în care a slujit Liturghia, 40 de zile să se oprească, după cum învață Sfântul Ioan pustnicul.

Iar neslujind Liturghia de va varsă de multă beție, pe jumătate acestora să se canonisească. Iar dacă umblă în cârciumă să se afurisească. Asemenea și mireanul să se canonisească 40 de zile și să facă în toată ziua câte 100 de metanii zicând și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule..., de va vărsa după Sfânta Împărtășanie.

De va ține cineva Împărtășania în gura sa și o va lepăda între dobitoace sau între albinele sale, 4 ani să nu se împărtășească.

Iar preotul care fiind lipsit de dar, va sluji Liturghia, desăvârșit să se lepede de la Biserică, adică să fie depărtat, după canonul 28 al Sfinților Apostoli. Dacă vreun cleric va sluji lui, și acela să fie lipsit din dregătoria sa, după canonul 11 al Sfinților Apostoli.

Preotul de va primi jertfă de la eretici sau va boteza pruncul turcului sau va primi jertfa lui sau de-l va lua pe păgân sau eretic naș pruncului, sau ca vreun prieten mirelui la nuntă, să fie lipsit de dar după canonul 46 al Sfinților Apostoli. Că ce parte este credinciosului cu cei necredincioși, precum zice Apostolul.

Canonul 64 al Sfinților Apostoli zice: Preotul ce intră să se închine și să se roage în bisericile ereticilor, care se numesc capiști, de este preot să i se ia darul, iar de este mirean să se afurisească.

Iar canonul 10 al Sfinților Apostoli poruncește: Cel ce se roagă împreună cu cei eretici, măcar deși nu în Biserică ci în casă, să fie dat anatemei.

Preotul de va vărsa Sfintele Taine din lucrarea potrivnicului, să fie oprit de slujba lui 6 luni, după canonul 11 al Sfântului Ioan episcopul Chitruului.

Iar de le va vărsa din voia lui să i se ia darul, însă este dator să strângă Sfintele bine și răzuind pământul unde au căzut, să le dea în foc și în apă, adică întâi să le pună în foc, după aceea să strângă de va rămâne ceva în foc și să le arunce în mare sau în râu sau în lac, unde niciodată nu se usucă, asemenea și piatra de este, să o arunce în apă, precum am zis.

Duminicile și la praznice să nu lucreze ci să vină la Biserică, precum se cuvine credincioșilor. Iar de va lucra cineva duminica și la praznice, să se afurisească.

Omul aflându-se la moarte, măcar de a și mâncat, slobod este să se împărtășească, numai fiind spovedit după canonul 9 al Sfântului Nichifor,

patriarhul Țarigradului.

De se va omori vreun om singur pe sine, nici să cânte asupra lui, nici să se facă pomenire pentru dânsul, afară numai de va fi fost ieșit din minte, după canonul 11 al Sfântului Timotei Alexandrinul.

Preacurvarul sau curvarul cel vestit, să nu se primească în Biserică de nu se va lăsa de păcat, nici prinosurile lui, după canonul 39 al marelui Vasilie.

Și nunta cea fărădelege, cea cu rudenie, nu se primește la Biserică până nu se va despărți, și după ce se va despărți ca niște amestecători de sânge să se canonisească, adică 15 ani să nu se împărtășească, după canonul 74 al marelui Vasilie.

Nici cel cu a patra cununie nu se primește la Biserică, până nu se va despărți de a patra femeie, iar după despărțire, 8 ani să nu se împărtășească.

Cel ce s-a însurat a doua oară, să nu se facă preot după canonul 12 al marelui Vasilie.

Câți vor păzi canonul ce s-a dat lor spre pocăință și după hotărârea duhovnicescului părinte nu se împărtășesc, pe aceia să îi ai fii duhovnicești.

Iar pe cei ce nu păzesc canonul său, gonește-i ca să nu pieri și tu cu dânsii, făcându-te părtaș păcatelor străine, după canoanele 84 și 85 ale marelui Vasilie. Așa să socotești păcatele celor ce se mărturisesc către tine, ca și cum ar fi ale tale și așa să ai purtare de grijă, ca să poți da seamă lui Dumnezeu; deci pentru aceasta, ia aminte bine, să nu te rușinezi de cineva sau să te temi, ca să nu cazi într-o această mare primejdie. Fie-ți în grijă și aceasta: ca nu cumva să îndrăznești a cere ceva sau prin cuvânt sau prin semn, de la cei ce se spovedesc la tine, ca să-ți dea ție ceva; căci nu se cuvine aceasta duhovniceștilor părinți, iar mai vârtos este și fără de lege.

Cel ce n-a vrut să-și țină canonul său și pentru aceasta a fost izgonit de la tine și va veni iarăși și va voi a-l ține, să-l primești iarăși pe el; și să pună început, după canonul 54 al Sfinților Apostoli. Iar de nu va voi, să-l lași și nu te teme, că el însuși va da seama pentru păcatul său, însă ești dator a-l învăța pe el după puterea ta.

Partea bărbătească, la vârsta de 6 ani dator este a se îndrepta cu spovedanie și a se sfinți, în Matei, încheietura 70, canonul al 4-lea al Episcopului Chitruului.

Dacă femeia cuiva preacurvește, acela la preoție nu poate să fie primit, iar de va preacurvi după hirotonie, sau să o lepede, sau să lase preoția, după canonul 13 al soborului de la Neocesareea.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII CE SE FACE LA LOGODNĂ

După dumnezeiasca Liturghie, preotul așezând în mijlocul bisericii tetrapodul, pune Sfânta Evanghelie pe dânsul, aprinzând și făcliile în sfeșnice; apoi venind cei ce vor a se logodi, stau în mijlocul Bisericii dinaintea tetrapodului, iar preotul luându-le inelele, le pune pe Sfânta Evanghelie, al bărbatului de-a dreapta, iar al femeii de-a stânga, dând nașilor făclii aprinse să le țină în mâna dreaptă; și binecuvântând de trei ori capetele celor ce se logodesc, cădește după obicei.

Apoi de va fi diacon zice: Binecuvintează, părinte.

Preotul zice cu glas:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa

cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor, și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se logodesc unul cu altul, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor fii spre moștenirea neamului, și toate cererile cele de mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se trimită lor dragoste desăvârșită, pașnică și ajutor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți și binecuvântați a trăi în înțelegere și credință tare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie păziți ei în viață și purtare neprihănită, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu să le dăruiască lor nuntă cinstită și viață neîntinată, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască ei și noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, Curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții, și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea zice cu glasul mare rugăciunea aceasta:

Dumnezeule Cel veșnic, Care pe cele despărțite le aduci într-o unire și ai pus neîntreruptă legătura dragostei; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat moștenitori făgăduinței Tale; Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia, povățuindu-i spre tot lucrul bun. Că îndurat și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul citește în taină:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica ca pe o fecioară curată, binecuvintează și logodna aceasta; unește-i și păzește-i pe robii Tăi aceștia în pace și înțelegere.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul inelul din dreapta, face cu el chipul crucii asupra bărbatului, zicând de trei ori:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N), cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. (se zice de trei ori); iar a treia oară adaugă: Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Și pune inelul, preotul împreună cu nunul în degetul mâinii drepte a mirelui; asemenea, luând celălalt inel, zice către mireasă:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N), cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. (se zice de trei ori); iar a treia oară adaugă: Acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și pune inelul, preotul împreună cu nuna în degetul mâinii drepte a miresei. Apoi nunii schimbă inelele în degetul inelar al mâinii stângi a mirilor.

Iar preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul nostru, Care dimpreună cu sluga patriarhului Avraam ai călătorit în Mesopotamia, trimițându-l să logodească femeie stăpânului său Isaac, și prin mijlocirea scoaterii de apă i-ai descoperit să logodească pe Rebeca; Însuți binecuvintează logodna robilor Tăi (N) și întărește cuvântul cel grăit de dânșii. Unește-i cu sfântă unirea cea de la Tine, că Tu din început ai făcut bărbat și femeie, și de la Tine se dă bărbatului femeia spre ajutor și spre dăinuirea neamului omenesc. Însuți dar, Doamne Dumnezeul nostru, Care ai trimis adevărul peste moștenirea Ta, și făgăduința Ta peste robii Tăi, părinții noștri, cei aleși ai Tăi în fiecare neam și neam, caută spre robul Tău (N) și spre roaba Ta (N) și întărește logodna lor în credință, în înțelegere, în adevăr și în dragoste; că Tu, Doamne, ai așezat să se dea logodire și întărire în toate. Prin inel s-a dat lui Iosif stăpânirea în Egipt; prin inel s-a preamărit Daniil în țara Babilonului; prin inel s-a arătat adevărul Tamarei; prin inel Părintele nostru Cel ceresc S-a îndurat spre fiul cel risipitor, când a zis: „Dați inel în dreapta lui, și junghiind vițelul cel îngrășat, mâncând, să ne veselim”. Această dreaptă a Ta, Doamne, a întrarmat pe Moise în Marea Roșie, căci prin cuvântul Tău cel adevărat cerurile s-au întărit și pământul s-a întemeiat. Și dreapta robilor Tăi se va binecuvânta cu cuvântul Tău cel puternic și cu brațul Tău cel înalt. Însuți dar și acum, Stăpâne, binecuvintează această punere a inelelor cu binecuvântarea cerească și Îngerul Domnului să meargă înaintea lor în toate zilele vieții lor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate câte sânt, și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi ectenia aceasta:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de

pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru robii lui Dumnezeu **(N)**, care s-au logodit unul cu altul, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Încă ne rugăm și pentru toți dreptmăritorii creștini, care sânt de față la săvârșirea acestei sfinte slujbe, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe urmă apolisul.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII CUNUNIEI

Se cuvine a ști că de vor vrea cei logodiți să se cunune îndată după logodnă, așa cum sânt strânși în biserică, îndată începe preotul Psalmul: **Fericiți toți...; iar credincioșii cântă: Slavă Ție, Dumnezeuul nostru...**, după cum este rânduit mai înainte. Iar de va fi trecut câțva timp după logodna lor, preotul pregătește tetrapodul în mijlocul bisericii, după cum s-a arătat la începutul logodnei, punând pe Evanghelie cununiile, a bărbatului de-a dreapta și a femeii de-a stânga, și venind cei ce vor să se cunune în biserică, având lumânări aprinse, preotul cădește, cântând Psalmul 127, iar cântăreții cântă la fiecare stih: **Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.**

Fericiți toți cei ce se tem de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Care umblă în căile Lui.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Ostenelile roadelor tale vei mânca.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fericit ești și bine va fi ție.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Femeia ta ca o vie rodită în laturile casei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Fiii tăi ca niște vlăstare tinere de măslin împrejurul mesei tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Iată așa se va binecuvânta omul, cel ce se teme de Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Binecuvânta-te-va Domnul din Sion, și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Și vei vedea pe fiii fiilor tăi, pace peste Israil.

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție.

Apoi Diaconul zice: Binecuvintează părinte.

Iar preotul cu glas tare:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul zice ecteniile:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta și pentru toți cei ce intră într-însa cu credință și cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitoarii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor, și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), care acum se însoțesc unul cu altul prin unirea nunții, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze nunta aceasta, ca și aceea din Cana Galileii, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dea lor cumpătare și roadă pântecelui spre

folos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se veselească ei de vederea fiilor și a fiicelor lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor binecuvântare de prunci buni și purtare neprihănită, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se dăruiască lor și nouă toate cererile spre mântuire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se mântuiască ei și noi de toată supărarea, urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, prea binecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice cu glas tare rugăciunea aceasta:

Dumnezeule cel preacurat și Ziditorule a toată făptura, Care pentru iubirea Ta de oameni ai prefăcut coasta strămoșului Adam în femeie și i-ai binecuvântat pe dânșii și ai zis: creșteți și vă înmulțiți și stăpâniți pământul, și pe amândoi i-ai arătat un trup prin însoțire; căci pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup, și pe care i-a unit Dumnezeu, omul să nu-i despartă.

Cel ce ai binecuvântat pe robul Tău Avraam și ai deschis pântecele Sarrei, și l-ai făcut tată a multe neamuri, Care ai dăruit pe Isaac Rebecăi și ai binecuvântat nașterea ei; Care ai unit pe Iacov cu Rahila și dintr-însul ai arătat doisprezece patriarhi; Cel ce ai însoțit pe Iosif cu Asineta și le-ai dăruit lor roadă nașterii de prunci, pe Efraim și pe Manase; Care ai primit pe Zaharia și pe Elisabeta și le-ai arătat lor prunc pe Înaintemergătorul; Cel ce din rădăcina lui Iesei după trup ai crescut-o pe pururea Fecioara, și dintr-însa întrupându-Te, Te-ai născut spre mântuirea neamului

omenesc; Care pentru negrăitul Tău dar și multa bunătate, ai venit în Cana Galileei și ai binecuvântat nunta de acolo, ca să arăți că din voia Ta este însoțirea cea legiuită, și nașterea de prunci dintr-însa.

Însuți, Stăpâne preasfinte, primește rugăciunea noastră a robilor Tăi, și precum acolo, așa și aici venind cu șederea Ta de față cea nevăzută, binecuvintează nunta aceasta. Și dă robilor Tăi (N) viață pașnică, lungime de zile, minte întreagă, dragoste unuia către altul întru legătura păcii, seminție cu viață îndelungată, dar de prunci, cununa cea neveștejită a măririi. Învrednicește-i pe dâșii a vedea pe fiii fiilor lor, păzește viața lor fără bântuială, și le dă lor din roua cerului de sus și din grăsimea pământului; umple casele lor de grâu, de vin, de untdelemn și de toată bunătatea, ca să dea și celor lipsiți; dăruind și acestora de față toate cererile cele spre mântuire.

Că Dumnezeu milostiv și îndurat și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, împreună și părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește cu glas tare rugăciunea aceasta:

Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu nostru, sfințitorul nunții celei tainice și preacurate și legiuitorul nunții celei trupești, păzitorul nestrăciunii și chivernisitorul cel bun al celor lumești. Însuți Stăpâne, Cel ce din început ai zidit pe om și l-ai pus ca un împărat făpturii și ai zis: „Nu este bine să fie omul singur pe pământ, să-i facem lui ajutor după dânsul”; și luând una din coastele lui, i-ai zidit femeie, pe care văzându-o Adam, a zis: „Iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu; aceasta se va numi femeie, căci din bărbatul său s-a luat ea. Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup; și pe care Dumnezeu i-a unit, omul să nu-i despartă”. Însuți și acum, Doamne Dumnezeu nostru, trimite harul Tău cel ceresc peste robii Tăi aceștia (N). Și dă roabei Tale acesteia a se pleca în toate bărbatului său și robului Tău acestuia să fie cap femeii, ca să viețuiască după voia Ta.

Binecuvintează-i pe dâșii, Doamne Dumnezeu nostru, pre-

cum ai binecuvântat pe Avraam și pe Sarra. Binecuvintează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca. Binecuvintează-i pe ei, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iacov și pe toți Patriarhii. Binecuvintează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Iosif și pe Asineta. Binecuvintează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Moise și pe Semfora. Binecuvintează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Zaharia și pe Elisabeta. Binecuvintează-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai binecuvântat pe Ioachim și pe Ana.

Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Noe în corabie. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit pe Iona în pântecele chitului. Păzește-i pe dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum ai păzit de foc pe sfinții trei tineri, trimițându-le lor rouă din cer. Și să vie peste dânșii bucuria aceea, pe care a avut-o fericita Elena, când a aflat cinstita Cruce.

Adu-ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Enoh, de Sem și de Ilie. Adu-Ți aminte de dânșii, Doamne Dumnezeuul nostru, precum Ți-ai adus aminte de Sfinții cei patruzeci de Mucenici, trimițându-le cununi din cer. Adu-ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de părinții lor care i-au născut și i-au crescut, pentru că rugăciunile părinților întăresc temeliile caselor. Adu-ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, și de robii Tăi (N), nașii lor, și de nuntașii care s-au adunat la săvârșirea acestei Sfinte Taine. Adu-ți aminte, Doamne Dumnezeuul nostru, de robul Tău (N) și de roaba Ta (N), și-i binecuvintează pe dânșii. Dă-le lor roadă pântecelui, prunci buni și bună înțelegere sufletească și trupească; înalță-i pe dânșii ca cedrii Libanului, ca o vie cu multe vlăstare; dă-le lor sămânță de spic, ca toată îndestularea având, să sporească spre tot lucrul bun și Ție bineplăcut; și să vadă pe fiii fiilor lor ca niște ramuri tinere de măslin în jurul mesei lor, și bineplăcând înaintea Ta, să strălucească ca luminătorii pe cer, întru Tine Domnul nostru. Căruia se cuvine toată slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar preotul zice cu glas tare aceasta rugăciune:

Dumnezeule cel sfânt, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale să nu fie omul singur pe pământ; Însuși și acum Stăpâne, trimite mâna Ta din Sfântul Tău locaș și unește pe robul Tău (N) și pe roaba Ta (N), pentru că de către Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii în înțelegere, încununează-i într-un trup, dăruiește-le roadă pânteceului, dobândire de prunci buni.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul cununia mirelui, face cu dânsa chipul crucii pe fața lui, zicând de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și sărutând mirele cununia, o pune preotul pe capul lui. Asemenea se face și la mireasă, zicând iarăși de trei ori cu cealaltă cununie:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi îi binecuvintează preotul de trei ori, cântând:

Doamne, Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Apoi prochimenul, glasul al 8-lea.

Pus-ai pe capetele lor cununi de pietre scumpe.

Stih: Viață au cerut de la Tine și le-ai dat lor.

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(5; 20-33)

Răților, mulțumiți pururea pentru toate întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui, și plecați-vă unul altuia întru frica lui Dumnezeu. Femeilor, plecați-vă bărbaților voștri ca Domnului, pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al

căruia mântuitor El este. Și precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru toate. Bărbaților, iubiți femeile voastre, precum și Hristos a iubit Biserica și pe Sine s-a dat pentru ea, ca să o sfințească, curățind-o cu baia apei prin cuvânt, ca să o pună înaintea Sineși slăvită Biserică, neavând întinăciune, nici prihană, ori altceva de felul aceasta, ci să fie sfântă și fără prihană. Așa sânt datorii bărbații să-și iubească femeile lor, ca și trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia sa pe sine se iubește; căci nimeni vreodată nu și-a urât trupul său, ci fiecare îl hrănește și îl încălzește, precum și Hristos, Biserica; pentru că mădulare sântem trupului Lui, din carnea Lui și din oasele Lui. Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este; eu însă grăiesc de Hristos și de Biserică. Deci dar și voi, fiecare în parte, așa să-și iubească femeia sa, ca și pe sine însuși; iar femeia să se teamă de bărbat.

Aliluia, **glasul al 5-lea:**

Tu Doamne ne vei păzi și ne vei apăra de neamul acesta în veac.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire: (2;1-11)

In vremea aceea, nuntă s-a făcut în Cana Galileii, și mama lui Iisus se afla acolo. Chemat a fost și Iisus și ucenicii Lui la nuntă, și sfârșindu-se vinul, a zis mama lui Iisus către Dânsul: Nu mai au vin. Zis-a ei Iisus: Ce este Mie și ție, femeie? Încă n-a venit ceasul Meu. Zis-a mama Lui, slugilor: Orice va zice vouă, să faceți. Și erau acolo șase vase de piatră, puse spre datina curățirii iudeilor, în care încăpea câte două sau trei vedre. Zis-a lor Iisus: Umpleți vasele cu apă, și ei le-au umplut până sus. Și a zis lor: Scoateți acum și duceți nunului; și ei i-au dus. Iar când a gustat nunul apa ce se făcuse vin, și nu știa de unde este, numai slugile care scoaseră apa știa, a strigat nunul pe mire zicând: Tot omul pune întâi vinul cel bun și când au băut bine, pune pe cel mai slab; dar tu ai ținut vinul cel bun până acum. Acesta s-a făcut începutul minunilor Iisus în Cana Galileii, și Și-a arătat slava Sa. Și au crezut într-însul ucenicii Lui.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să

zicem.

Doamne atotețiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi **(N)**.

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și pentru mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți ortodocșii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Care prin iconomia Ta cea mântuitoare ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, Însuți și acum pe robii Tăi aceștia **(N)**, pe care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinată; binevoiește să-și petreacă viața lor neprihănită, și-i învrednicește pe dânsii să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu Care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Ziua toată desăvârșită, sfântă, pașnică și fără de păcat, la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor sufletelor și trupurilor noastre la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșalele noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință să o săvârșim, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, la Domnul să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfântului Duh cerând, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, și a zice:

Citețul zice: Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția, puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi se aduce paharul cu pâine și vin de-l binecuvintează preotul, zicând rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit lumea și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin unirea nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească.

Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul în mână pâinea înmuiată în vin, dă celor cununați de gustă de trei ori: întâi bărbatului apoi femeii. Și îndată luând cădelnița, începe a cădi în jurul tetrapodului, încunjurându-l de trei ori cu cei cununați, cântând Troparul acesta, glasul al 5-lea:

Isaie dăntuiește, Fecioara a avut în pânțele și a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o ferim.

Alt tropar, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După ocolire, mirele face trei închinăciuni și plecându-și capul, pune mâinile pe Sfânta Evanghelie, stând cu toată evlavia; iar preotul apucă cununa de o parte și nunul de alta, și o iau de pe capul mirelui, zicând:

Mărit să fii mire ca Avraam, și binecuvântat să fii ca Isaac, și să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând întru dreptate poruncile lui Dumnezeu.

Apoi îndată vine mireasa făcând asemenea. Iar preotul zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, și să te veselești ca Rebeca, și să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind hotarele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi vine mirele și sărută Sfânta Evanghelie, cununiile și Sfânta Cruce, care se află în mâna preotului, apoi se duce la locul său; asemenea face și mireasa.¹

Domnului să ne rugăm

Ștăpâne, Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează-i și pe robii Tăi aceștia, care prin purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor; înmulțește întru bunătați viața lor; primește cununile lor întru Împărăția Ta, păzindu-i neîntinați, neprihăniți și neasupriți în vecii vecilor.

¹ Apoi preotul, dacă nu ține cuvântarea, zice către tineri: *Fiiilor, prin punerea mâinilor pe Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce ați săvârșit jurământ înaintea Sfântului Altar, că veți păzi legătura dragostei și a unirii între voi până la mormânt, curată, neîntreruptă, dreaptă și cinstită. Și că nu vă veți abate de la datoriile voastre nici unul nici altul, urmând ce este plăcut lui Dumnezeu și oamenilor.*

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul citește rugăciunea:

Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, Treimea cea întru tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeuire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, sporire în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele de pe pământ, și să vă învrednicească și de îndulcirea bunătăților celor făgăduite; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Amin.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește **(de trei ori)**; Întru numele Domnului, părinte binecuvintează.

Preotul face apolisul următor:

Cel ce cu venirea sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților de Dumnezeu încununați și întocmai cu Apostolii, împărații Constantin și Elena, ale Sfântului marelui Mucenic Procopie, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceasta cântăreții cântă: Cuvine-se cu adevărat... **și nunul, nuna, părinții tinerilor și toate neamurile câte se vor afla, fac trei închinăciuni și sărută Sfânta Evanghelie, cununiile, Sfânta Cruce și mâna preotului; iar preotul binecuvântându-i zice:** Pentru rugăciunile... **și celelalte.**

RUGĂCIUNE ÎN A OPTA ZI DUPĂ CUNUNIE

Venind tinerii la biserică, preotul ia epitrahilul și iese în tinda bisericii unde așteaptă tinerii – având aprinse lumânările de la nuntă - și face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru... Sfinte Dumnezeule... **Și după:** Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... **și troparul sfinților mucenici. Apoi îngenunchind tinerii, preotul zice:**

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai binecuvântat cununa anului și ai înmulțit fapăturile Tale, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), pe care, cu alegerea Ta, ai binevoit a-i însoți unul cu altul. Trimite-le lor pe îngerul Tău cel păzitor, ca să-i păzească de orice rătăcire până în sfârșit. Învrednicește-i a intra în sfântă biserică Ta și a se împărtăși cu Sfintele Tale Taine, ca totdeauna să slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor!

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați și

Rugăciunea:

Intr-o unire au ajuns robii Tăi prin binecuvântarea Ta, Doamne, învrednicindu-se a primi Sfânta Taină a cununiei prin rugăciunile preoților Tăi. Dă, Doamne, ca robul Tău (N) să fie cap soției sale, precum și roaba Ta (N) să fie plecată bărbatului său, ca prin aceasta să fie nestrămutată unirea lor până în sfârșit. Și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și face sfârșit. Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeuul nostru, slavă Ție. Slavă... Cel ce cu venirea sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită... **și celelalte.**

Apoi binecuvântându-i, preotul intră în biserică și mirele zice:

Intra-vom în casa Ta, Doamne, închina-ne-vom în sfântă biserică Ta.

Mai adăugând și alte rugăciuni ce va ști, sărutând sfintele icoane, apoi plecându-se spre strane, se duce fiecare la locul său, ascultând sfânta slujbă cu luare aminte.

ÎNVĂȚĂMINTE PENTRU A DOUA NUNTĂ

Sfântul Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului, zice: Cel ce se însoară a doua oară nu se cunună, ci încă se și pedepsește prin oprirea de la preacuratele Taine pe doi ani; iar cel ce s-a însurat a treia oară, se oprește pe cinci ani.

**Din răspunsurile fericitului Nichita, Mitropolitul Eracliei,
la întrebările Episcopului Constantin**

După strictețea veche, nu se obișnuia a se cununa cei ce veneau la a doua nuntă, dar deprinderea Bisericii celei sobornicești dă voie să se cunune cu cununi și cei ce se însoară a doua oară și a treia oară, și nimeni niciodată n-a fost acuzat pentru aceasta. Ci numai se opresc un an sau doi de la Sfânta Cuminicare; și preotului ce va săvârși cununia, nu-i este permis să ospăteze împreună cu dâșii, precum zice Canonul al 7 al Sinodului din Neocezarea.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII PENTRU A DOUA NUNTĂ

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparul zilei.**

Apoi ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru robii lui Dumnezeu (N), pentru ocrotirea cea de la Dumnezeu și pentru bună-viețuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să viețuiască ei în bună-înțelegere, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veșnic, Care aduci la unire pe cele despărțite și ai pus dragostea legătură neîntreruptă; Cel ce ai binecuvântat pe Isaac și pe Rebeca și i-ai arătat moștenitori făgăduinței Tale, Însuți binecuvintează și pe robii Tăi aceștia (N), povățuindu-i pe dâșii spre tot lucrul bun. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice încet rugăciunea aceasta:

Dumnezeul nostru, Cel ce dintre neamuri mai înainte Ți-ai logodit Biserica, Fecioară curată, binecuvintează logodna aceasta; unește și păzește pe robii Tăi aceștia (N) în pace și în înțelegerere.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi luând preotul întâi inelul din dreapta și făcând cu el chipul crucii asupra bărbatului de trei ori, zice:

Se logodește robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi îl pune în degetul mâinii celei drepte a mirelui; asemenea luând inelul, zice către mireasă de trei ori:

Se logodește roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l pune în degetul mâinii celei drepte a miresei; iar nunul le schimbă pe ele.

Apoi preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, Care pe toți îi miluiești și pe toate le prevezi, Cel ce știi cele ascunse ale oamenilor și ai cunoștință de toate, curățește păcatele noastre și iartă fărădelegile robilor Tăi, chemându-i pe dâșii la pocăință, și

dându-le lor iertare de greșeli, dezlegare de păcatele cele de voie și cele fără de voie. Cel ce știi neputința firii omenești, Ziditorule și Făcătorule, Care ai iertat pe Raav cea desfrânată și ai primit pocăința vameșului, nu pomeni păcatele tinereții cele făcute de noi din neștiință. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Sau ce trup se va îndreptăți înaintea Ta? Că Tu singur ești drept, fără de păcat, sfânt, mult-milostiv, mult-îndurat, și-Ți pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Stăpâne, Cel ce ai însoțit pe robii Tăi (N), unește-i unul cu altul în dragoste, dăruiește-le lor întoarcerea vameșului, lacrimile păcătoasei, mărturisirea tâlharului, ca prin pocăință din toată inima lor, făcând în înțelegere și în pace poruncile Tale, să se învrednicească și de cereasca Ta Împărăție. Că Tu ești chivernisitorul tuturor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi preotul zice:

Doamne Iisuse Hristoase, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce Te-ai înălțat pe cinstita și de viață făcătoare Cruce și ai rupt zapisul care era asupra noastră, și ne-ai izbăvit pe noi de tirania diavolului, curățește păcatele robilor Tăi, că neputând purta arșița și greutatea zilei și aprinderea trupească, vin împreună la primirea nunții a doua, precum ai dat lege prin vasul alegerii Tale Apostolul Pavel, care a zis pentru noi smeriții: „Că mai bine este a se căsători întru Domnul, decât a se aprinde”. Însuți ca un bun și de oameni iubitor, miluiește, iartă și curăță, slăbește și lasă greșalele noastre, că Tu ești Cel ce ai ridicat pe umeri neputințele noastre, că nimeni nu este fără de păcat sau fără de prihană, chiar de ar fi numai o zi viața lui, afară de Tine singur, Cel ce ai purtat trup fără de păcat și ne-ai dăruit nouă nestricăciunea cea veșnică. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeul celor ce se pocăiesc, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Apoi preotul zice:

Dumnezeule sfinte, Care din țărână ai făcut pe om și din coasta lui ai făcut femeie și ai însoțit-o lui spre ajutor, pentru că așa a plăcut slavei Tale, să nu fie omul singur pe pământ; Însuși și acum, Stăpâne, întinde mâna Ta din locașul Tău cel sfânt, și unește pe robul Tău (N) cu roaba Ta (N), că de la Tine se însoțește bărbatul cu femeia. Unește-i pe dânșii într-un gând, încununează-i într-un trup, dăruiește-le roadă pântecelui, dobândire de prunci buni. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, luând preotul cununiile și făcând cu dânsle chipul crucii, întâi la mire, zice de trei ori:

Se cunună robul lui Dumnezeu (N) cu roaba lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și sărutând mirele cununia, preotul împreună cu nunul o pune mirelui pe cap. Asemenea face și la mireasă, zicând de trei ori:

Se cunună roaba lui Dumnezeu (N) cu robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi îi binecuvintează preotul de trei ori zicând:

Doamne Dumnezeul nostru, cu slavă și cu cinste încununează-i pe dânșii.

Apoi: Apostolul și Evanghelia, caută-le înapoi la cununia întâi.

Diaconul:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru, să zicem.

Doamne atoatețiitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, paza, iertarea și lăsarea păcatelor robilor Tăi (N).

Încă ne rugăm pentru poporul ce stă înaintea în sfântă biserică aceasta, pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru ortodocșii

creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Care prin iconomia cea mântuitoare ai binevoit în Cana Galileii a arăta nunta cinstită prin venirea Ta, Însuși și acum pe robii Tăi aceștia **(N)**, care ai binevoit a-i însoți unul cu altul, păzește-i în pace și în bună-înțelegere. Arată nunta lor cinstită, ferește patul lor neîntinat, binevoiește să-și petreacă viața neprihănită, și-i învrednicește să ajungă bătrâneți fericite, cu inimă curată împlinind poruncile Tale. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Diaconul:

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi Dumnezeu, cu harul Tău.

Ziua toată deplină, sfântă, pașnică și fără de păcat la Domnul să cerem.

Înger de pace, credincios îndreptător și păzitor sufletelor și trupurilor noastre, la Domnul să cerem.

Milă și iertare de păcate și de greșalele noastre, la Domnul să cerem.

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și în pocăință a o săvârși, la Domnul să cerem.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, nerușinat, pașnic și răspuns bun la înfricoșata judecată a lui Hristos, să cerem.

Unirea credinței și împărtășirea Sfântului Duh, cerând, pe

noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Și ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire fără de osândă, să cutezăm a te chema pe Tine, Dumnezeul Cel ceresc, Tată, și a zice;

Citețul sau mirele zice: Tatăl nostru.

Ecfonis:

Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Apoi aduce paharul cu vin și pâine de-l binecuvintează preotul, zicând rugăciunea aceasta:

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut cu puterea Ta și ai întărit pământul și ai înfrumusețat cununa tuturor celor făcute de Tine, și acest pahar de obște, pe care l-ai dat celor ce se însoțesc prin taina nunții, binecuvintează-l cu binecuvântare duhovnicească. Că s-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit Împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea strana cântă: Paharul mântuirii... iar preotul, luând paharul cu vin și pâinea în mână, le dă de gustă de trei ori, întâi mirelui apoi miresei. Și îndată luând cădelnița, începe a cădi în jurul tetrapodului, înconjurându-l de trei ori cu cei cununați, cântând troparul aceasta, glasul al 5-lea:

Isaie, dăntuiește, Fecioara a avut în pânțece și a născut Fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o ferim.

Alte tropare, glasul al 7-lea:

Sfinților mucenici, care bine v-ați nevoit și v-ați încununat, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, lauda apostolilor și bucuria mucenicilor, a căror propovăduire este Treimea cea de o ființă.

După aceea, preotul împreună cu nunul ia cununiile, întâi de la mire, zicând:

Mărit să fii mire ca Avraam, binecuvântat să fii ca Isaac, să te înmulțești ca Iacov, umblând în pace și lucrând într-o dreptate poruncile lui Dumnezeu.

După aceea, luând cununia de la mireasă, zice:

Și tu mireasă, mărită să fii ca Sarra, să te veselești ca Rebeca, să te înmulțești ca Rahila, veselindu-te cu bărbatul tău și păzind hotarele Legii, că așa a binevoit Dumnezeu.

Apoi vine mirele, sărută Sfânta Evanghelie, cununile și Sfânta Cruce, care se află în mâna preotului și se duce la locul său; asemenea face și mireasa.

Apoi diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul:

Dumnezeule, Dumnezeul nostru, Care ai venit în Cana Galileii și nunta de acolo ai binecuvântat-o, binecuvintează și pe robii Tăi aceștia **(N)**, care din purtarea Ta de grijă s-au însoțit prin unirea nunții. Binecuvintează intrările și ieșirile lor, înmulțește într-o bună viață lor, primește cununile lor într-o Împărăția Ta, păzindu-i neîntinați, neprihăniți și neasupriți, în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul zice rugăciunea aceasta:

Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh, Treimea cea într-o tot sfântă și de o ființă și începătoare de viață, o Dumnezeire și o împărăție, să vă binecuvinteze pe voi. Să vă dea vouă viață îndelungată, naștere de prunci buni, sporire în viață și în credință. Să vă umple pe voi de toate bunătățile cele pământești și să vă învrednicească și de desfătarea bunătăților celor făgăduite: pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Amin.

Și sfârșitul acesta: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne miluiește. **(de trei ori)**

El ce cu venirea Sa în Cana Galileii a arătat nunta cinstită, Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și într-o tot

lăudaților Apostoli, de Dumnezeu încununăți și întocmai cu Apostolii, împărații Constantin și Elena, ale sfântului marelui Mucenic Procopie și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

Aceasta slujbă se face neschimbată și la a treia nuntă.

Iar a patra nuntă, nimeni să nu îndrăznească a o face, pentru că este o fărâdelege. Și cine va cuteza a cununa a patra oară, să știe că va cădea în osânda canonisirii și se va pedepsi greu, lipsindu-se de tot harul preoției. Tot sub caterisire se află și clericul ce ar cununa pe cel/cea botezat ortodox cu un păgân sau eretic.

ÎNVĂȚĂTURA PE CARE O ZICE PREOTUL CELOR DIN NOU CUNUNAȚI

Binecuvântata și drept credincioasa, cea întru Hristos Domnul împreună însoțire, preacinstite mire, (N), și tu de Dumnezeu dăruită lui mireasă, (N), marea holdă a Bisericii, a marelui Stăpânitorului Dumnezeu, în trei chipuri lucrându-se, cu trei feluri de secerători și de roduri se împodobește.

Partea cea întâi a acestei holde se lucrează cu cei ce au iubit fecioria și o păzesc până la sfârșitul vieții sale neîntinată. Această parte aduce în jitița Domnului însutite roduri duhovnicești.

Partea cea de-a doua a acestei holde se lucrează cu înfrânarea la văduvie și aduce roduri de șasezeci.

A treia se lucrează de cei ce prin nuntă s-au legat să viețuiască împreună, care dacă petrec cu bună credință în frica lui Dumnezeu, apoi rodește holda în treizeci. Deci, pe o holdă sânt felurite părți care aduc felurite roduri. Dar toate felurite sânt laudate după vrednicia lor.

Căci așa zice, de Dumnezeu înțeleptitul Ambrozie: propovăduim fecioria ca și pe văduve să nu le lepădăm. Așa pe văduve le cinstim ca și nunta întru a sa cinste să se păzească. Deci, cinstită este nunta cu a cărei lege voi acum v-ați împreunat, ca împreună-viețuind să primiți de la Domnul rodul pântecelui, spre moștenirea și continuarea neamului vostru, spre înmulțirea seminției omenești, întru slava Ziditorului a toate și Domnului, ca să se păzească legătura dragostei și a prieteniei nedezlegată și spre ajutorul unuia către altul, și spre a se feri de păcatul curviei. Cinstită este nunta, căci pe aceea însuși Domnul Dumnezeu în rai a așezat-o, când din coasta lui Adam făcând pe Eva, i-a dat-o lui spre ajutor.

Și în Legea nouă, Însuși Domnul Hristos a binevoit a o învrednici de mare cinste, pentru că nu numai cu venirea Sa a înfrumusețat nunta în Cana Galileii, ci încă și cu facerea minunii celei întâi, adică cu prefacerea apei în vin a slăvit-o. A fericit Domnul fecioria, binevoind din Curată Fecioară a se naște cu trupul. Cinste a dat văduviei în vremea când dus a fost în Templu; și de către Ana văduva, care era ca la optzeci și patru de ani, a primit mărturisirea și proorocia, când adică ea s-a mărturisit Domnului și a grăit

pentru Dânsul tuturor celor ce așteptau mântuire în Ierusalim.

A slăvit și nunta cu venirea Sa, precum și mai înainte cu nașterea Sa din Fecioara Maria, ce prin logodnă era legată. Curată și sfântă stare ați ales pentru petrecerea voastră, numai căutați ca întru dânsa cu sfințenie și cu cinste viața voastră să petreceți. Iar aceasta va fi atunci când în frica lui Dumnezeu trăind, vă veți depărta de tot răul și vă veți sili a face bine. Va fi viața voastră fericită dacă unul altuia cele ce sânt cu datorie veți da. Tu dar, cinstite mire, dator ești a avea pururea către soția ta credință întru viețuirea cea împreună, dragostea cea dreaptă și către neputințele femeiești îngăduință. Și tu iarăși, cinstită mireasă, datoare ești a avea pururea către bărbatul tău așijderea credință întru viețuirea cea împreună dragoste nefățarnică și ascultare poruncilor lui, ca unui cap al tău; căci precum Hristos este cap Bisericii, așa și bărbatul este cap femeii.

Iar amândoi împreună sânteți datori a purta grijă pentru casa voastră și cu ostenelele cele de-a pururea și cu îngrijirea pentru casnici. Și amândoi sânguiți-vă neîncetat a arăta unul către altul nefățarnică și neplecată către alții dragoste, ca împreunarea voastră, care este taină mare, după acest cuvânt al Apostolului Pavel: „Taina aceasta mare este, iar eu zic de Hristos și de Biserica”, desăvârșit să însemneze împreunarea lui Hristos și a Bisericii ce s-a făcut. Iar prin curată dragostea voastră să se arate curată dragostea a lui Hristos și a Bisericii.

Tu, bărbatul, ca unul ce ești cap, să iubești pe femeia ta ca pe trupul tău, precum Hristos iubește duhovnicescul Trupul Său, care este Biserica.

Tu, femeie, ca una ce ești trup, să iubești pe bărbatul tău, ca pe unul ce-ți este cap, precum și Biserica iubește pe Hristos. Și așa cu voi și întru voi va fi Hristos Dumnezeu, Împăratul păcii, pentru că Dumnezeu este dragoste și cel ce petrece în dragoste întru Dumnezeu petrece și Dumnezeu întru dânsul. Iar fiind Dumnezeu cu voi, vă va da împreună pașnică viețuire, petrecere întru zile bune, hrană îndestulată pentru voi înșivă și pentru cei de acasă. Va dărui binecuvântarea Sa cea sfântă peste toate ostenelele voastre, peste țarinile și câmpiile, peste casele și dobitoacele voastre, ca toate să aibă înmulțire și îndelungată petrecere.

Și peste toate acestea va da vouă a privi rodul pântecelui vostru, ca pe niște tinere odrasle de măslin împrejurul mesei voastre și a vedea și pe fiii fiilor voștri. Aceste bunătăți toate și altele întocmai cu acestea, eu cu osârdie dorind vouă, sfârșesc cuvântul meu zicând: Să fie binecuvântarea Domnului peste voi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII TAINEI SFÂNTULUI MASLU

Este folositoare tuturor creștinilor bolnavi de boală trupească sau sufletească, căci le dă tămăduire trupului și iertare sufletului; pentru aceea se cuvine ca preoții să-i sfătuiască pe toți creștinii care vor cere a li se săvârși această Sfântă Taină, ca mai întâi să-și cerceteze conștiința lor și toate greșalele să și le mărturisească la duhovnic. Apoi adunându-se șapte preoți, sau cel puțin trei, luând epitrahirele și feloanele, să facă cel mai întâi preot obișnuitul început zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **iar noi** Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (**de 12 ori**) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (**se zice de trei ori**) Apoi:

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea. Pusu-m-au întru întuneric ca pe morții veacului, și s-a mâhnit întru mine duhul meu; întru mine s-a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele; însetat-a de Tine sufletul meu, ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă Doamne, că a slăbit duhul meu. Să nu întorci fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Auzită fă mie dimineață mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi Doamne calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia

Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept. Pentru numele Tău Doamne mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sânt robul Tău.

Apoi ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi Dumnezeu cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea cântăm: Aliluia pe glasul al 6-lea.

Stihul: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. **Stihul:** Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sânt;

Și îndată Troparele acestea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici să-Ți aduci aminte de fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un îndurat și ne mântuiește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeuul nostru și noi sântem poporul Tău, toți făptura mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ușa milostivirii deschide-o nouă binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

PSALMUL 50

Miluiește-mă Dumnezeu după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa că drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curați; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele umilite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu, și duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Mântuiește-mă de sânghiuri, Dumnezeu, Dumnezeu mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și umilită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne întru bună voirea Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul Tău jertfe.

**Apoi Canonul a cărui acrostih la greci este:
Rugăciunea untdelemnului, cântarea lui Arsenie.**

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul mării Roșii cu urme neudate trecând Israel...

Următorul stih se zice la toate Trepărele:

Stihul: Stăpâne Hristoase milostive, miluiește pe robii Tăi.

Cu untdelemnul îndurării Tale, Stăpâne, liniștind pururea sufletele și trupurile oamenilor și păzind prin untdelemn pe credincioși, Însuți și acum, prin untdelemn, miluiește pe cei ce se aproprie de Tine.

De mila Ta, Stăpâne, este plin tot pământul; pentru aceasta,

cu cinstit untdelemnul Tău cel dumnezeiesc fiind unși astăzi, cerem cu credință să ni se dea nouă mila Ta cea mai presus de minte.

Slavă...,

Ungerea Ta cea sfințită, iubitorule de oameni, ai poruncit Apostolilor Tăi să o săvârșească peste robii Tăi cei neputincioși; pentru rugăciunile lor, miluiește-ne pe toți cu însemnarea Ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Una curată, ceea ce ai îmbogățit adâncul păcii cu rugăciunile tale cele de-a pururea către Dumnezeu, mântuiește pe robul Tău de toate neputințele și supărările, ca neîncetat să te mărească pe Tine.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veselește de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând...

Tu singur fiind minunat și îndurat către oamenii cei credincioși, dă-i Hristoase, acestuia ce bolește cumplit, harul Tău cel de sus.

Ramura cea de măslin, oarecând, spre încetarea potopului cu voința Ta cea dumnezeiască ai arătat-o, Doamne, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Slavă...,

Cu luminarea luminii celei dumnezeiești, luminează cu mila Ta, Hristoase, pe aceasta ce acum prin ungere vine acum cu credință la mila Ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Caută de sus cu îndurare, Maica Făcătorului tuturor, și cu rugăciunile tale dezleagă suferința cea amară a acestuia ce bolește.

Apoi Sedealna acestea, glasul al 8-lea:

Podobie: Fluierile cele păstorești...

Ca un izvor dumnezeiesc de milă, ca un adânc al mării milostiviri, Îndurate, arată dumnezeieștile râuri ale milei Tale și vindecă pe toți; izvorăște cu îndestulare izvoarele minunilor și spală pe toți; că la Tine pururea alergând, cu căldură cerem har.

Altul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat pe cruce...

Doctorul și ajutorul celor ce sânt în dureri, Răscumpărătorul și Mântuitorul celor neputincioși, Însuți Stăpâne al tuturor și Doamne, dăruiește vindecare neputinciosului robului Tău; îndură-Te, miluiește pe cel ce mult a greșit, și-l izbăvește de păcate, Hristoase, ca să slăvească puterea Ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-te Biserica...

Mântuitorule, Cel ce ești mirul cel nestricăcios și vărsat prin har, care curățește lumea, îndură-Te și miluiește pe aceasta ce-și unge, prin credința în Dumnezeirea Ta, rănilile cele trupești.

Cu pecetea cea alinătoare a milei Tale, Stăpâne, însemnând acum simțurile robilor Tăi, fă intrarea nestrăbătută și neapropiată de toate puterile cele potrivnice.

Slavă...,

Cel ce ai poruncit celor bolnavi să cheme pe sfinții Tăi liturghisitori și să se tămăduiască cu rugăciunea și ungerea untdelemnului Tău, Iubitorule de oameni, mântuiește cu mila Ta pe acesta ce pătimește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară preasfântă, ceea ce ești acoperământ tare și păzitoare, liman și zid, scară și turn, miluiește și te îndură de acest bolnav, că la tine singură a scăpat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu Doamne, lumina mea în lume ai venit...

El ce ești adânc de milă, Bunule, miluiește și îndură-Te cu mila Ta cea dumnezeiască, ca un milostiv, spre acesta ce pătimește.

Cel ce sfințești de sus în chip negrăit, sufletele și trupurile noastre, cu închipuirea cea dumnezeiască a pecetii Tale, Hristoase, vindecă pe toți cu mila Ta.

Slavă...,

Preabunule Doamne, Cel ce cu dragostea Ta cea negrăită ai primit ungere cu mir de la păătoasa, îndură-Te de robul Tău.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești întru totul lăudată, curată, preabună Stăpână, miluiește pe cei ce se ung cu untdelemnul cel dumnezeiesc și mântuiește pe robul Tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ție cu glasul de laudă Doamne...

Cu cuvintele Tale, iubitorule de oameni, arătând prin untdelemn ungerea la împărați, și aceasta plinindu-o și la arhieriei, mântuiește cu pecetea Ta, ca un îndurat, și pe acesta care pătimește.

Din partea demonilor celor cumpliti să nu fie vreo atingere cu simțurile acestuia ce se însemnează cu ungere dumnezeiască, Mântuitorule, ci-l întărește pe dânsul cu acoperământul slavei Tale.

Slavă...,

Tinde mâna Ta din înălțime, Iubitorule de oameni, și sfințind untdelemnul Tău, Mântuitorule, dă-l robului Tău spre sănătate și spre ferire de toate bolile.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Arătat-te-ai în casa cea dumnezeiască măslin roditor, Maica Făcătorului, prin care lumea s-a umplut de milă; pentru aceasta mântuiește cu mângâierea mijlocirilor tale pe acesta ce pătimește.

Condac, glasul al 2-lea

Podobie: Cele de sus căutând...

Cel ce ești izvorul milei, Preabunule, pe aceștia ce cu credință fierbinte cad la mila Ta cea negrăită, Îndurate, scapă-i de toată răutatea, și ridicându-i neputințele, dă-le dumnezeiescul har de sus.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persienesc tinerii lui Avraam...

Tu, Mântuitorule, Cel ce ești singurul Dumnezeu, Care cu mila și cu îndurările Tale vindeci tuturor patimile sufletelor și chinurile trupurilor, Însuți vindecă și pe

acesta ce pătimește în dureri, tămăduindu-l.

Când se vor mirui capetele tuturor cu ungerea untdelemnului, Hristoase, dă cu mila Ta cea bogată roada bucuriei acestuia care cere mila răscumpărării Tale, Doamne.

Slavă...,

Sabie asupra diavolilor este pecetea Ta, Mântuitorule, iar prin rugăciunile preoților, foc care mistuiește patimile sufletelor; pentru aceasta, cu credință, Te laudăm noi cei ce am primit vindecare.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Tu, Maica lui Dumnezeu, care ai primit dumnezeiește în pântecele Tău pe Cel ce ține toate cu mâna, și L-ai întrupat negrăit, fă-L îndurat pe Acela spre acesta care pătimește, rugămu-ne.

Cântarea a 8-a

Irmos: Măinile tinzându-și Daniil...

Miluiește-ne pe toți, Mântuitorule, după mare și dumnezeiască mila Ta, că pentru aceasta ne-am adunat noi toți, ca închipuind tainic coborârea îndurărilor Tale, să aducem cu credință ungere prin untdelemn robului Tău, pe care-l tămăduiește.

Cu curgerile milei Tale, Hristoase, și cu ungerea preoților Tăi, spală, Doamne, ca un îndurat, durerile și răutatea și asupririle chinurilor acestuia ce este chinuit de supărările patimilor, ca fiind mântuit, să Te mărească pe Tine cu mulțumire.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

De la noi, cei ce însemnăm chipul plecăciunii celei de sus prin untdelemnul blândeților, Stăpâne, nu depărta mila Ta cea dumnezeiască, nici nu trece cu vederea pe cei ce strigă pururea cu credință: binecuvântați toate faptele Domnului pe Domnul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preacurată, firea a primit ca o preaslăvită cunună nașterea ta cea dumnezeiască, care oprește și biruiește cu puterea ei taberele vrăjmașilor; pentru aceasts, fiind încununați cu strălucirile cele luminoase ale darurilor tale, pe tine te laudăm întru tot

cântată, Stăpână.

Cântarea a 9-a

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Caută din cer, Îndurate, și arată mila Ta tuturor; trimite acum ajutorul Tău și tăria Ta celui ce aleargă la Tine, prin ungerea cea dumnezeiască a preoților Tăi, Iubitorule de oameni.

Văzut-am cu bucurie, preabunule Mântuitor, untdelemnul cel sfânt pe care l-ai primit prin dumnezeiasca Ta pogorâre mai mult decât cei ce se împărtășesc de el, și îl dai în chip văzut celor ce se apropie de baia cea dumnezeiască.

Slavă...,

Mântuitorule îndură-Te, miluiește, izbăvește de cumplitele dureri și ferește de săgețile vicleanului sufletele și trupurile robilor Tăi, ca un stăpân milostiv, vindecându-i cu dumnezeiescul har.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fecioară, primind cântările și rugăciunile robilor Tăi, ferește de patimi cumplite și de dureri, cu rugăciunile tale; cere iertare greșelilor, dăruiește-ne vindecare sufletului și trupului, ca să te preamărim pe tine cu dragoste, laudând stăpânirea ta.

Apoi se zice:

Cuvine-se cu adevărat să te ferim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii; care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Lumânânda

Podobie: Cercetatu-ne-ai de sus...

Caută cu ochiul Tău întru milă, Bunule, spre rugăciunea noastră, a celor ce ne-am adunat astăzi în biserica Ta cea sfântă, spre a unge cu untdelemn dumnezeiesc pe neputinciosul robul Tău.

La Laude, Stihirile glasul al 4-lea

Podobie: Dat-ai semn celor ce se tem de tine...

Dat-ai harul Tău prin apostolii Tăi, lesne Iertătorule și Iubitorule de oameni, ca untdelemnul Tău cel sfânt să vindece rănilor și bolile tuturor. Pentru aceasta și acum, ca un îndurat, pe cel ce vine cu credință sfințește-l, miluiește-l, curățește-l prin untdelemnul Tău cel sfânt de toată neputința, și-l învrednicește, Doamne, de desfătarea Ta cea nestricăcioasă.

Cel ce ca un îndurat însemnezi, cu mâna Ta cea nevăzută, simțurile noastre prin untdelemnul Tău cel dumnezeiesc, caută din cer, Cel ce ești neajuns de minte, spre cei ce aleargă la Tine cu credință și cer iertare greșalelor, și dăruiește tămăduire sufletului și trupului, ca să Te preamărească pe Tine cu dragoste, slăvind stăpânirea Ta.

Prin ungerea untdelemnului Tău și prin atingerea preoților, Iubitorule de oameni, sfințește de sus pe robii Tăi; izbăvește-i de boli și de întinăciunea sufletului; curățește-i, spală-i Mântuitorule, și ferește-i de tot felul de sminteli; alină-le durerile, izgonește-le nevoile și le risipește supărările, ca un milostiv și îndurat.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Tine te rog, preacuratul palat al Împăratului ceresc, ceea ce ești mult-lăudată, curățește mintea mea cea întinată de tot felul de păcate și o fă locaș înfrumusețat Treimii celei dumnezeiești, ca, mântuit fiind eu netrebnicul robul tău, să măresc puterea și mila ta cea nemăsurată.

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi Troparul aceasta, glasul al 4-lea:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tău celor ce pătesc; scapă-i de boli și de durerile cele amare, ridică-i ca să Te laude și să Te mărească neîncetat; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Acum având untdelemn curat, pus în vas, se aprind șapte lumânări, și îndată diaconul zice: Binecuvintează părinte! Iar preotul cel mai mare, luând Sfânta Evanghele, însemnează în chipul Sfintei Cruci peste untdelemn,

zicând:

Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin.

Diaconul zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu cucernicie și cu frica lui Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se binecuvinteze untdelemnul aceasta (aici binecuvintează toți preoții untdelemnul) cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm

Pentru robii lui Dumnezeu (N) și pentru cercetarea lor cea întru Dumnezeu, și pentru ca să vină peste dânșii harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăvit el și noi de tot necazul, mânia, nevoia și neputința, Domnului să ne rugăm.

Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**După aceea preotul cel întâi zice
Rugăciunea sfințirii, untdelemnului**

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Doamne, Care cu mila și cu îndurărilor Tale, tămăduiești zdrobirile sufletelor și ale trupurilor noastre, Însuți, Stăpâne, sfințește untdelemnul aceasta (în acest moment al citirii rugăciunii, toți preoții binecuvintează untdelemnul) ca să fie celor ce se vor unge din el spre tămăduire și spre izbăvirea de toată patima și întinăciunea trupului și a sufletului și de toată răutatea. Ca și întru aceasta să se preaslăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zic și ceilalți preoți această rugăciune, până se împlinește de 7 ori. Iar după rugăciune, se cântă aceste Trepere pe glasul 4:

Unule, Cel ce ești grabnic spre ajutor, Hristoase, arată de sus grabnică cercetare robilor Tău celor ce pătesc; scapă-i de boli și de durerile cele amare, ridică-i ca să Te laude și să Te mărească neîncetat; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Podobia: Arătat-Te-ai astăzi...

Fiind orbit la ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca și orbul cel din naștere, strigând către Tine cu pocăință: îndură-te spre noi, Unule, Cel ce ești lesne iertător.

Glasul al 3-lea

Podobia: Fecioara astăzi...

Sufletul meu, Doamne, cel slăbit cumplit de multe feluri de păcate și fapte netrebne, ridică-l cu cercetarea Ta cea dumnezeiască, precum ai ridicat de demult pe slăbănogul; ca fiind mântuit să strig Ție: îndură-te Hristoase și dă-mi tămăduire.

Glasul al 2-lea

Ca un ucenic al Domnului ai primit, o, drepte, Evanghelia, ca un mucenic ai statornicia, ca rudă a Domnului ai îndrăznirea, și ca ierarh ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 4-lea,**Podobia:** Cel ce Te-ai înălțat...

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul-Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, minunate Iacove, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor celor duhovnicești, pe tine Te-a arătat; pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Glasul al 3-lea**Podobia:** Fecioara astăzi...

În Mira, sfinte, sfinților te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul pentru poporul tău; mântuit-ai pe cei nevinovați din moarte; pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare tănuitor al harului lui Dumnezeu.

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci, precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa, Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Răbdătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimon, roagă pe înduratul Dumnezeu ca să dăruiască iertare de păcate sufletelor noastre.

Glasul al 8-lea:

Sfinților cei fără de arginți și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le va spune? Că izvorăști minuni și verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre, ca un mare cuvântător de Dumnezeu și de Hristos preaiubit.

A Născătoarei, același glas:

Rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu stăruință strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne mântuiește din nevoi, ceea ce ești grabnică ajutătoare.

De va fi diacon zice: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău.

Prochimen glasul I

Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădărduit și noi întru Tine. **Stih:**
Bucurați-vă dreptilor întru Domnul.

(1) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune

Citețul: Din Epistola sobornicească a Sfântului Apostol Iacov,
citire **(5.10-16)**

Fraților, luați ca pildă de pătimire și de îndelungă-răbdare pe proorocii care au grăit nouă în numele Domnului. Iată, noi ferim pe cei ce au răbdat: ați auzit de răbdarea lui Iov și sfârșitul lui de la Domnului ați văzut, că mult-Milostiv este Domnul și îndurător. Iar mai-nainte de toate, frații mei, să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu orice alt jurământ, ci să fie cuvântul vostru da, da și nu, nu, ca să nu cădeți în fățarnicie. De pătimește cineva dintre voi, să se roage; de este cineva cu inimă bună, să cânte psalmi; de este cineva bolnav dintre voi, să cheme preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn întru numele Domnului, și rugăciunea stăruitoare a credinței va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va ridica și de va fi făcut păcate se vor ierta lui. Mărturisiți-vă deci unul altuia păcatele și vă rugați unul pentru altul, ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului.

Preotul: Pace ție cititorule. **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 8-lea,**

Stih: Milă și judecată voi cânta Ție Doamne...

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire: **(10.25-37)**

Fîn vremea aceea venit-a un învățător de Lege la Iisus, ispitindu-L și zicând: Învățătorule, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus a zis către el: Ce este scris în Lege? Cum citești? Iar el, răspunzând a zis: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău, și din toată virtutea ta și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău ca pe tine însuși. Zis-a lui: Drept ai răspuns; fă aceasta și vei fi viu. Dar

el, voind a se îndrepta pe sine, a zis către Iisus: Și cine este aproapele meu? Iar Iisus răspunzând a zis: Un om oarecare se pogora din Ierusalim la Ierihon, și a căzut între tâlhari, care dezbrăcându-l și rănindu-l pe el, s-au dus, lăsându-l aproape mort. Din întâmplare un preot se pogora pe calea aceea și, văzându-l, a trecut pe alături. Asemenea și un levit, fiind prin acel loc, venind și văzându-l, a trecut pe alături. Iar un oarecare samarinean călătorind, a venit la dânsul și văzându-l, i s-a făcut milă și, apropiindu-se, i-a legat rănile, turnând untdelemn și vin; apoi ridicându-l pe dobitocul său, l-a dus la o casă de oaspeți și s-a îngrijit de dânsul. Și a doua zi ieșind, a scos doi dinari și dându-i gazdei, i-a zis: Îngrijește de dânsul și ce vei mai cheltui, eu întorcându-mă, voi plăti ție. Deci, care dintre acești trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari? Iar el a zis: Cel ce a făcut milă cu el. Iar Iisus a zis lui: Mergi și fă și tu asemenea.

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi zice diaconul:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea păcatelor robului lui Dumnezeu (**N**), și pentru ca să i se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Iar preotul zice:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul citește

Rugăciunea (1)

Cel ce ești fără de început și fără de sfârșit, Sfinte al sfinților, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău să tămăduiască toată boala și toată neputința sufletelor și a trupurilor noastre, trimite Duhul Tău cel Sfânt și sfințește untdelemnul aceasta și-l fă robului Tău acesta (**N**), care se va unge, spre deplina dezlegare de păcate și spre moștenirea împărăției cerurilor. Că Tu ești Dumnezeu mare și minunat, Care păzești așezământul Tău și mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine; Cel

ce ai dat dezlegare de păcate prin Sfântul Tău Prunc, Iisus Hristos; Care ne-ai renăscut din păcat; Cel ce luminezi orbii și ridici pe cei căzuți; Care iubești pe cei dreپți și miluiești pe cei păcătoși; Cel ce ne-ai scos din întuneric și din umbra morții, zicând celor din legături: ieșiți, și celor din întuneric: descoperiți-vă. Că a strălucit în inimile noastre lumina cunoștinței Unuia-Născut Fiului Tău, de când S-a arătat pentru noi pe pământ și cu oamenii împreună a petrecut. Și celor ce L-au primit, le-a dat putere a se face fii ai lui Dumnezeu prin baia nașterii din nou, moștenire fiiască dăruindu-ne și neîmpărtașii făcându-ne de tirania diavolului. Pentru că n-ai binevoit a ne curăți numai prin sânge, ci prin sfântul untdelemn ai dat chipul Crucii Tale, spre a ne face turmă lui Hristos, preoție împărătească, neam Sfânt, curățindu-ne prin apă și sfințindu-ne cu Duhul Cel Sfânt. Înсуți, Stăpâne Doamne, dă-ne har spre slujba Ta aceasta, precum ai dat lui Moise robului Tău, și lui Samuel iubitului Tău și lui Ioan alesului Tău și tuturor celor ce au bineplăcut Ție în fiecare neam și neam. Așa fă-ne și pe noi să fim slujitori ai legii Tale celei noi, prin untdelemnul aceasta pe care-l sfințește în numele răstignirii Fiului Tău, ca dezbrăcându-ne de poftele lumești, să murim păcatului și să viem dreptății, îmbrăcându-ne în Domnul nostru Iisus Hristos, prin ungerea cu sfințenia untdelemnului ce va să se aducă. Fie Doamne, untdelemnul aceasta, untdelemn de bucurie, untdelemn de sfințenie, îmbrăcăminte împărătească, pavază puternică izbăvitoare de toată lucrarea diavolească, pecete nestricată, bucurie a inimii, veselie veșnică. Ca și cei ce se vor unge cu untdelemnul aceasta al înnoirii să fie de temut celor potrivnici și să strălucească întru strălucirile sfinților Tăi, neavând întinăciune ori prihană; să fie primiți în odihna Ta cea veșnică și să ia plata chemării celei de sus.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După această rugăciune, până când unge preotul pe cel căruia i se face Maslul, se cântă Troparul aceasta, glasul al 8-lea:

Doamne, armă asupra diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei; că morții ai sculat și moartea o ai surpat, pentru aceasta ne

închinăm îngropării Tale și învierii.

După ce preotul îl unge pe cel bolnav, zice
Rugăciunea aceasta:

Părinte Sfinte, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și să ne răscumpere din moarte, tămăduiește pe robul Tău acesta (N) de neputința sufletească și trupească ce l-a cuprins și-l fă să vieze prin harul Hristosului Tău; pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu solirile cinstitelor, cereștilor netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului măritului, proorocului înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale sfinților, măriților și întru tot laudaților Apostoli; cu ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; cu ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri; cu ale sfinților și tămăduitorilor fără de arginți Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; cu ale sfântului (a căruia este ziua), și ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, și cu ale tuturor sfinților. Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Această rugăciune se zice de fiecare preot după citirea Evangheliei și a rugăciunii, ungând totodată cu untdelemn pe cel bolnav. Se cuvine a ști că Apostolul se citește de diacon, de va fi.

Prochimen glasul al 2-lea:

Tăria mea și cântarea mea este Domnul, și s-a făcut mie spre mântuire. **Stih:**
Certându-mă, m-a certat Domnul, dar morții nu m-a dat.

(2) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune **Citețul:** Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel, citire: (15.1-7)

Mraților, datori sântem noi, cei tari, să purtăm slăbiciunile celor neputincioși și nu nouă să plăcem, ci fiecare dintre noi să fie aproapelui său pe plac, întru binele spre zidire. Că și Hristos n-a căutat a Sa plăcere, ci, precum este scris: „Ocările celor ce te ocărăsc pe tine au căzut asupra mea”. Căci

toate câte mai înainte s-au scris, spre învățătura noastră s-au scris, ca prin răbdarea și mângâierea care vin din Scripturi, nădejde să avem. Și Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dăruiască vouă, una să gândiți între voi, întru Hristos Iisus; ca toți dimpreună cu o gură să slăviți pe Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos. Drept aceea, primiți-vă sufletește unii pe alții, cum și Hristos ne-a primit pe noi, întru slava lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție cititorule! **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 8-lea,**
Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta.

(2) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire: (19.1-10)

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată, un om bogat, cu numele Zaheu, care era mai marele vameșilor, căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime că era mic de statură. Și alergând înainte s-a suit într-un smochin, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și cum a venit la locul acela, uitându-se Iisus și văzându-l pe dânsul, i-a zis: Zaheu, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi se cade să fiu. Și grăbindu-se, s-a coborât și L-a primit cu bucurie. Văzând însă aceasta, toți murmurau zicând: a intrat a se ospăta la un om păcătos. Dar Zaheu stând, a zis către Iisus: iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor; și de am asuprit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a zis către el: astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiul lui Avraam. Fiindcă Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește
Rugăciunea (2)

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care ești închinat de toată făptura, izvorul înțelepciunii și adâncul cel necuprins al bunătății celei adevărate și noianul cel nemărginit al milelor; Însuți, iubitorule de oameni Stăpâne,

Dumnezeul celor veșnice și al minunilor, pe Care nimeni dintre oameni nu Te poate cuprinde cu mintea, caută și ne auzi pe noi, nevrednicii robii Tăi; și aici, unde aducem acest untdelemn întru numele Tău cel mare, trimite tămăduirea darului Tău și iertare de păcate și tămăduiește-l pe robul Tău cu mulțimea milei Tale. Tu Doamne, Cel ce ești lesne iertător, unele îndurate și de oameni iubitor, Căruia Îți pare rău de răutățile noastre; Cel ce știi că gândul omului este plecat spre cele rele din tinerețile lui; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu; Cel ce pentru mântuirea păcătoșilor Te-ai întrupat, Dumnezeu fiind, și Te-ai făcut om pentru făptura Ta; Tu ești Cel ce ai zis: n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință; Tu ești Cel ce ai căutat oaia cea rătăcită; Tu ești Cel ce cu îngrijire ai căutat drahma cea pierdută și ai aflat-o; Tu ești Cel ce ai zis: pe cel care vine la Mine, nu-l voi goni afară; Tu ești Cel ce nu Te-ai îngreșat de păătoasa care cu lacrimi a spălat cinstitele Tale picioare; Tu ești Cel ce ai zis: de câte ori vei cădea, scoală-te și te vei mântui; Tu ești Cel ce ai zis: bucurie să face în ceruri pentru un păcătos care se pocăiește; Însuși, îndurate Stăpâne, caută din înălțimea Ta cea Sfântă, umbrindu-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi cu harul Sfântului Tău Duh în ceasul acesta, și trimite-l peste robul Tău (N), care și-a cunoscut păcatele sale și s-a apropiat de Tine cu credință. Primindu-l cu iubirea Ta de oameni și iertându-i orice a greșit cu cuvântul, cu lucrul, sau cu gândul, spală-l și-l curățește pe el de tot păcatul. Și petrecând pururea cu dânsul, păzește-l în ceilalți ani ai vieții lui, ca umblând întru poruncile Tale, să nu mai fie el batjocură diavolului; ca și într-însul să se slăvească preasfânt numele Tău.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi să facă preotul ungerea împreună cu rugăciunea, precum s-a arătat mai înainte. Aceeași rânduială și pentru următoarele Evanghelii.

Apoi: Prochimen, glasul al 3-lea.

Domnul este lumina mea, și mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

(3) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune **Citețul:** Din Epistola întâi către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire: **(12.27-31; 13.1-8)**

Fraților, voi sânteți trupul lui Hristos și mădulare fiecare în parte. Pe unii i-a pus Dumnezeu, în Biserică, mai întâi apostoli, al doilea prooroci, al treilea învățători, apoi pe cei cu darul de a face minuni, apoi pe cei cu darul vindecărilor, milosteniilor, cârmuirii, felurimii limbilor. Oare toți sânt apostoli? Oare toți sânt prooroci? Oare toți învățători? Oare toți au putere să săvârșească minuni? Oare toți au darul vindecărilor? Oare toți în limbi grăiesc? Oare toți pot să tălmăcească? Râvniți la darurile cele mai desăvârșite. Și vă arăt încă o cale, care le întrece pe toate: De aș grăi în limbi omenești și îngerești, iar dragoste nu am, m-am făcut aramă sunătoare și chimval răsunător. Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință, și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sânt. Și de aș împărți toate averile mele, și de aș da trupul meu să-l ardă, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește. Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu defăimează, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu ține minte răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Preotul: Pace ție cititorule. **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 2-lea,**

Stih: Doamne, întru Tine am nădăjduit, să nu mă rușinezi în veac.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: **(10.1,5-8)**

Fîn vremea aceea, chemând Iisus pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată afară și să tămăduiască toată boala și toată neputința. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le și zicând: în căile păgânilor să nu mergeți și în cetate de samarineni să nu intrați. Ci mai degrabă mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Și mergând, propovăduiți zicând: S-a apropiat împărăția cerurilor. Tămăduiți pe cei neputincioși, curățiți pe cei

leproși, pe cei morți înviați, scoateți afară pe demoni; în dar ați luat, în dar să dați.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice

Rugăciunea (3)

Stăpâne atotățiitorule, Împărate Sfinte, Cel ce pedepsești și nu omori, Care întărești pe cei căzuți, și ridici pe cei surpați; Cel ce ușurezi suferințele cele trupești ale oamenilor, rugămu-ne Ție, Dumnezeul nostru, să reverși mila Ta peste untdelemnul aceasta și peste cei ce se ung din el în numele Tău, ca să le fie lor spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre curățire și spre scăpare de toată patima, de toată boala și de toată neputința, de toată întinăciunea trupească și sufletească. Așa, Doamne, trimite din cer puterea Ta cea tămăduitoare, atinge-Te de trup și stinge fierbințeala, alină suferința și îndepărtează toată boala cea ascunsă. Fii tămăduitorul robului Tău acesta **(N)**; ridică-l din patul durerii și din așternutul chinurilor, dăruiește-l sănătos și întreg Bisericii Tale spre a bine-plăcea Ție și a face voia Ta.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face ungerea, cum s-a arătat mai sus.

Prochimen, glasul al 4-lea.

În orice zi te voi chema, degrabă mă auzi. **Stih:** Doamne auzi rugăciunea mea.

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune **Citețul:** Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire: **(6.16-18; 7.1)**

Fraților, noi sântem Biserica Dumnezeului celui viu, precum Domnul a zis: Că voi locui întru ei și voi umbla și voi fi lor Dumnezeu și ei vor fi Mie popor. Pentru aceasta, ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de necurăție să nu vă atingeți și Eu vă voi primi pe voi. Și voi fi vouă Tată, și voi veți fi Mie fii și fiice, zice Domnul Atotțiitorul. Deci, având aceste

făgăduințe, iubiților, să ne curățim de toată întinăciunea trupului și a sufletului, plinind sfințenia întru frica lui Dumnezeu.

Preotul: Pace ție cititorule! **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 2-lea**

(4) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: (8.14-23)

In vremea aceea, venind Iisus în casa lui Petru, a văzut pe soacra acestuia zăcând și aprinsă de friguri; și S-a atins de mâna ei și au lăsat-o frigurile, și s-a sculat și îi slujea Lui. Și făcându-se seară, adus-au la El mulți demonizați, și a scos duhurile cu cuvântul și a vindecat pe toți cei ce erau bolnavi; ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin Isaia proorocul, care grăiește: „Acesta neputințele noastre a luat și bolile noastre le-a purtat”. Și văzând Iisus mulțime multă împrejurul Său, a poruncit ucenicilor să meargă de cealaltă parte a mării. Și apropiindu-se un cărturar, i-a zis: Învățătorule, voiesc să Te urmez oriunde vei merge. Și i-a zis Iisus lui: Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi; Fiul Omului însă nu are unde să-Și plece capul. Un altul dintre ucenici I-a zis: Doamne, dă-mi voie întâi să merg să îngrop pe tatăl meu. Și i-a zis lui Iisus: Urmează Mie și lasă pe morți să-și îngroape morții lor. Și intrând El în corabie, ucenicii Lui L-au urmat.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni...

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Preotul zice **Rugăciunea (4)**

Bunule și Iubitorule de oameni, Îndurate și mult-Milostive Doamne, Cel mare întru milă și bogat întru bunătate, Părinte al îndurărilor și Dumnezeule a toată mângâierea, Care ne-ai împuternicit prin Sfinții Tăi Apostoli a tămădui cu untdelemn însoțit de rugăciune, neputințele poporului, Însuți și untdelemnul aceasta întocmește-l spre vindecarea celor ce se ung din el, spre scăparea de toată boala și de toată neputința, spre izbăvirea de rele a celor ce așteaptă de la Tine mântuire. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, rugămu-ne Atotputernice,

să ne mântuiești pe noi pe toți. Singurul tămăduitor al sufletelor și al trupurilor, sfințește-ne pe noi pe toți. Cel ce vindeci toată boala, tămăduiește și pe robul Tău acesta **(N)**; ridică-l din patul durerii pentru mila bunătății Tale; cercetează-l cu mila și cu îndurările Tale; depărtează de la dânsul toată boala și neputința. Ca ridicându-se cu mâna Ta cea tare, să slujească Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum, împărtaşindu-ne iubirii Tale de oameni celei negrăite, să Te laudăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și minunate, slăvite și preaînalte.

Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului, bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Apoi face preotul ungerea împreună cu rugăciunea,
cum s-a arătat mai sus.**

Și îndată Prochimen, glasul al 5-lea

Tu Doamne, ne vei păzi, și ne vei apăra de neamul aceasta în veac. **Stih:**
Mântuiește-mă Doamne că a lipsit cel cuvios.

(5) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:** Din Epistola a doua către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire: **(1.8-11)**

Raților, nu voim ca voi să nu știți de supărarea noastră, care ni s-a făcut în Asia; că am fost îngreuiți fără măsură și peste putință, încât nu mai aveam nădejde nici de viață. Ci singuri întru noi aveam hotărârea morții, ca să nu ne mai încredem în noi înșine, ci în Dumnezeu, Cel ce înviază pe cei morți, Care ne-a scăpat pe noi dintr-o moarte ca aceasta, și ne izbăvește, și în Care am nădăjduit că încă ne va mai izbăvi; venind și voi în ajutorul nostru cu rugăciunea, ca harului ce este întru noi, prin rugăciunea multora, să fie prilej de mulțumire adusă de către mulți, pentru noi.

Preotul: Pace ție cititorule! **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 5-lea,**
Stih: Milele Tale, Doamne, în veac voi cânta...

(5) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: **(25.1-13)**

Ais-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a Împărăția Cerurilor cu zece fecioare, care luându-și candelile lor au ieșit în întâmpinarea mirelui. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci erau fără de minte. Căci cele fără de minte, luând candelile lor, n-au luat cu sine untdelemn, iar cele înțelepte au luat untdelemn în vase, odată cu candelile lor. Și întârziind mirele, au ațipit toate și au adormit. Iar la miezul nopții s-a făcut strigare: Iată mirele vine, ieșiți întru întâmpinarea lui! Atunci s-au deșteptat toate acele fecioarele și și-au pregătit candelile lor. Iar cele fără de minte au zis celor înțelepte: dați-ne din untuldelemnul vostru, că se sting candelile noastre. Răspuns-au cele înțelepte zicând: Dar dacă nu ne va ajunge nici nouă și nici vouă? Ci mai bine mergeți la vânzători și cumpărați pentru voi. Și mergând ele să cumpere, a venit mirele și cele ce erau gata au intrat cu el la nuntă și ușa s-a închis. Apoi au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne, Doamne, deschide nouă! Iar el răspunzând a zis: Adevărat zic vouă, nu vă cunosc pe voi. Deci privegheați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul zice

Rugăciunea (5)

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce pedepsești și iarăși tălmăduiești, Care ridici de la pământ pe sărac și din gunoi înalți pe cel lipsit, Părintele orfanilor, limanul celor înviforați și doctorul bolnavilor; Cel ce porți fără mâhnire slăbiciunile noastre și iei asupra-Ți neputințele noastre; Care miluiești cu blândete; Cel ce treci peste nelegiuiri și ierți nedreptățile; Cel grabnic spre ajutor și zăbavnic la mânie; Care ai suflat peste ucenicii Tăi și ai zis: „Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor”; Cel ce primești pocăința păcătoșilor, și ai putere a ierta păcatele cele multe și grele și dai

tămăduire tuturor celor ce se află în neputințe și în boală îndelungată; Care și pe mine umilitul și păcătosul și nevrednicul robul Tău, cel încurcat în multe păcate și tăvălit în patimile dezmierdărilor, m-ai chemat la sfânta și preaînalta treaptă a preoției, învrednicindu-mă a intra în cele dincolo de catape-teasmă, în Sfânta Sfintelor, unde sfinții îngeri doresc să privească și să audă glasul Evangheliei Domnului Dumnezeu și să vadă cu ochii lor chipul Sfintei Jertfe și să se îndulcească de dumnezeiasca și Sfânta Liturghie; Cel ce m-ai învrednicit a lucra sfințenia prea-cereștilor Tale Taine și a-Ți aduce daruri și jertfe pentru păcatele noastre și pentru neputințele poporului și a fi mijlocitor pentru oile Tale cele cuvântătoare, ca prin multa și negrăita Ta iubire de oameni să curățești păcatele lor; Însuți, Preabunule Împărate, ascultă rugăciunea mea în ceasul acesta și în această sfântă zi și în toată vremea și locul, și ia aminte la glasul rugăciunii mele, și dăruiește tămăduire robului Tău (N), care este în neputința sufletului și a trupului, dându-i lui slobozire de păcate și iertare greșalelor celor de voie și celor fără de voie, tămăduindu-i lui rănila cele netămăduite și toată boala și toată neputința. Dăruiește-i lui vindecare sufletească, Cel ce Te-ai atins de soacra lui Petru și au lăsat-o pe dânsa frigurile și s-a sculat și a slujit Ție. Însuți, Stăpâne, și robului Tău (N), dă-i tămăduire și izbăvire de toată boala cea pierzătoare. Adu-Ți aminte de îndurările Tale cele bogate și de mila Ta. Adu-Ți aminte că gândul omului cu osârdie este plecat spre cele rele din tinerețile lui, și că nimeni nu se află fără de păcat pe pământ. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ai venit și ai mântuit neamul omenesc și ne-ai izbăvit din robia vrăjmașului. Că de vei intra la judecată cu robii Tăi, nimeni nu va fi aflat curat de întinăciune, ci toată gura va amuți, neavând ce răspunde, pentru că toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată. Pentru aceasta păcatele tinereților noastre nu le pomeni, Doamne.

Că Tu ești nădejdea celor deznădăjduiți și odihna celor osteniți și împovărați cu nelegiuiri, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face ungerea împreună cu rugăciunea.

Prochimen, glasul al 6-lea: Miluiește-mă Dumnezeuule după mare mila Ta...

Stih: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeuule...

(6) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:** Din Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel citire: **(5.22-26; 6.1-2)**

Fraților, roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelungă-răbdarea, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția; împotriva unora ca acestea nu este lege. Iar cei ce sânt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul împreună cu patimile și cu poftetele. De trăim în Duhul, cu Duhul să și umblăm. Să nu fim iubitori de mărire deșartă, unul pe altul întărâtând, unul pe altul pizmuind. Fraților, de va cădea un om în vreo greșală, voi cei duhovnicești îndreptați-l pe unul ca acela cu duhul blândeții, luând seama la tine însuși ca să nu cazi și tu în ispită. Purtați-vă sarcinile unii altora și așa veți împlini legea lui Hristos.

Preotul: Pace ție cititorule! **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 6-lea,**

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul...

(6) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: **(15.21-28)**

S-a dus Iisus, în vremea aceea, prin părțile Tirului și ale Sidonului. Și iată o femeie cananeeancă ieșind din acele ținuturi, striga către dânsul și zicea: Miluiește-mă Doamne, Fiul lui David! Fiica mea rău se îndrăcește. Iar El nu i-a răspuns nici un cuvânt. Și apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozește-o că strigă în urma noastră. Iar El, răspunzând a zis: Nu sânt trimis decât numai către oile cele pierdute ale casei lui Israil. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mi. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine a lua pâinea fiilor și a o arunca câinilor. Dar ea a zis: Adevărat, Doamne, dar și câinii mănâncă din fărâmiturile ce cad de la masa stăpânilor lor. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credința ta; fie ție precum voiești! Și s-a tămăduit fiica ei din ceasul acela.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Iar preotul zice**

Rugăciunea (6)

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeu nostru, Bunule și Iubitorule de oameni, doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Cel ce porți fără durere neputințele noastre, cu a Căruia rană toți ne-am vindecat; Păstorule cel bun, Care ai venit spre căutarea oii celei pierdute; Cel ce dai mângâiere celor slabi la suflet și viață celor zdrobiți; Care ai tămăduit izvorul celei ce era întru curgerea sângelui de doisprezece ani; Cel ce pe fiica cananeiencei ai izbăvit-o de demonul cel cumplit; Care ai iertat datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare; Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui; Care cu cuvântul ai îndreptat pe vameșul și ai primit pe tâlharul întru mărturisirea lui cea mai de pe urmă; Cel ce ai ridicat păcatele lumii și pe Cruce le-ai pironit; Ție ne rugăm, de la Tine cerem: în bunătatea Ta, Însuți slăbește, lasă, iartă Dumnezeule, fărădelegile și păcatele robului Tău **(N)** și greșalele lui cele de voie și cele fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele prin călcarea de poruncă și prin neascultare, cele din noapte și din zi; sau de a căzut sub blestemul preoțesc, sau al tatălui său, sau al maicii sale, sau cu ochii a poftit, sau cu mirosul s-a desfrânat, sau cu pipăitul s-a pornit spre desfrânare, sau cu gustul s-a dezmiardat, sau cu vreo aprindere oarecare trupească ori sufletească s-a înstrăinat de la a Ta voie și sfințenie, orice a păcătuit și el și noi, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, Care nu ții minte răul, iartă. Și nu lăsa pe acesta și pe noi să cădem în viața cea întinată, nici pe căile pierzării să alergăm. Așa, Stăpâne Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul în ceasul acesta, pentru robul Tău **(N)**. Treci cu vederea, ca un Dumnezeu, Care nu ții minte răul, toate păcatele lui. Izbăvește-l pe el de chinul cel de veci; gura lui o umple de lauda Ta; buzele lui le deschide spre slăvirea numelui Tău; mâinile lui le întinde spre lucrarea poruncilor Tale; picioarele lui le îndreptează spre vestirea Evangheliei Tale; toate măduarele și mintea lui, întărește-le cu harul Tău. Că tu ești Dumnezeu nostru, Care prin Sfinții Tăi Apostoli ne-ai poruncit nouă, zicând: orice veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și orice veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri. Și iarăși: cărora veți ierta păcatele, se vor

ierta lor și cărora le veți ține, ținute vor fi. Și precum ai ascultat pe Iezechia în întristarea sufletului său la ceasul morții lui și nu i-ai trecut rugăciunea lui, așa auzi-mă în ceasul acesta și pe mine umilitul și păcătosul și nevrednicul robul Tău; căci Tu ești, Doamne Iisuse Hristoase, Cel care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate, și în bunătatea Ta și în iubirea Ta de oameni, Îți pare rău de răutățile noastre și Te bucuri de întoarcerea celor rătăciți. Că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea face preotul ungerea, însoțită de rugăciune.

Prochimen, glasul al 4-lea: Doamne nu cu mânia Ta să mă mustri nici cu urgia Ta să mă cerți. **Stih:** Miluiește-mă Doamne că neputincios sânt.

(7) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune. **Citețul:** Din Epistola către Tesaloniceni a Sfântului Apostol Pavel citire: (5.14-23)

Rărilor, vă rugăm, înțelepțiți pe cei fără de rânduială, mângâiați pe cei slabi la suflet, sprijiniți pe cei neputincioși, fiți răbdători față de toți. Vedeți să nu întoarceți cineva răul cuiva, ci totdeauna să urmați cele bune unul cu altul și față de toți. Bucurați-vă pururea, neîncetat să vă rugați. Pentru toate să mulțumiți că aceasta este voia lui Dumnezeu, întru Iisus Hristos, către voi. Duhul să nu-l stingeți, proorociile să nu le defăimați; toate cercetându-le, să țineți ce este bun. Feriți-vă de tot lucrul rău. Însuși Dumnezeu păcii să vă sfințească pe voi desăvârșiți, și întreg duhul vostru și sufletul și trupul să se păzească fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos.

Preotul: Pace ție cititorule! **Citețul:** Aliluia. **Glasul al 2-lea,**

Stih: Auză-te Domnul în ziua necazului...

(7) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: **(9.9-13)**

In vremea aceea, trecând, Iisus a văzut un om șezând la vamă, cu numele Matei, și i-a zis acestuia: Urmează Mie. Și sculându-se, a mers după El. Și pe când ședea El în casă, iată mulți vameși și păcătoși au venit și au șezut la masă împreună cu Iisus și cu ucenicii Lui. Și văzând fariseii, au zis ucenicilor: Pentru ce Învățătorul vostru mănâncă și bea împreună cu vameșii și cu păcătoșii? Iar Iisus auzind, a zis lor: N-au trebuință cei sănătoși de doctor, ci cei bolnavi. Deci, mergând, învățați-vă ce înseamnă: Milă voiesc iar nu jertfă; că n-am venit să chem pe drepti, ci pe păcătoși la pocăință.

Apoi diaconul zice: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu... Încă ne rugăm pentru mila... **Preotul:** Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești...

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Iar preotul citește**

Rugăciunea (7)

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce vindeci suferințele cele îndelungate, Care tămăduiești toată neputința și toată boala în popor; Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu, Doamne, în Legea veche ai rânduit păcătoșilor pocăință, precum lui David și ninivitenilor, și celor ce au fost mai înainte și celor după aceștia; încă și în timpul venirii Tale trupești n-ai chemat pe cei drepti, ci pe cei păcătoși, la pocăință, precum pe vameșul, pe desfrânata, pe tâlharul, și pe defăimătorul și prigonitorul Tău, marele Pavel, prin pocăință l-ai primit; iar pe Petru, verhovnicul și apostolul Tău, care s-a lepădat de Tine de trei ori, prin pocăință l-ai iertat și l-ai primit și i-ai făgăduit lui zicând: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa; și îți voi da ție cheile Împărăției Cerurilor. Pentru aceasta și noi, Bunule și Iubitorule de oameni, după nemincinoasele Tale făgăduințe, îndrăznind, ne rugăm Ție și cerem în ceasul acesta: ascultă rugăciunea noastră, și o primește, ca pe tămâia ce se aduce

înaintea Ta, și cercetează pe robul Tău (N). Și orice a greșit cu cuvântul, cu fapta sau cu gândul, în timpul nopții sau în timpul zilei; și de a căzut sub blestem preoțesc, sau sub blestemul său, ori cu jurământ a amărât pe cineva și l-a făcut de a jurat, pe Tine Te rugăm și de la Tine cerem, slăbește, lasă, iartă-i lui, Dumnezeu, trecându-i cu vederea fărădelegile și păcatele făcute de dânsul cu știință și cu neștiință. Și de a călcat ceva din poruncile Tale sau de a greșit, din îndemnul diavolului, ca un purtător de trup și viețuitor în lume, Însuți ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu păcătuiască; numai Tu singur ești fără de păcat; dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău, adevărul. Că nu ai zidit pe om spre pieire, ci spre paza poruncilor Tale și spre moștenirea vieții celei nestricăcioase. Și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul cel dintâi, luând Sfânta Evanghelie, o deschide și o așează, ținând de ea toți preoții, pe capul celui bolnav.

Diaconul zice: Domnului să ne rugăm **apoi cântând cu glasul lin:** Doamne miluiește.

Iar preotul citește Rugăciunea aceasta cu glas tare

Impărate Sfinte, Îndurate și mult-Milostive Doamne Iisuse Hristoase, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu celui viu, Care nu voiești moartea păcătosului ci să se întoarcă și să fie viu; nu pun mâna mea cea păcătoasă peste capul celui ce a venit la Tine cu pocăință și cere de la Tine prin noi iertarea păcatelor, ci pune mâna Ta cea puternică și tare, ce se află în această Sfântă Evanghelie, pe care slujitorii cei împreună cu mine o țin deschisă pe capul robului Tău (N); și mă rog împreună cu dânșii și cer iubirea Ta de oameni cea milostivă și care nu ține minte răul. Dumnezeu, Mântuitorul nostru, Cel ce prin proorocul Tău Natan ai dăruit iertare lui David care s-a pocăit de păcatele sale, și ai primit rugăciunea cea de pocăință a lui Manase, Însuți și pe robul Tău acesta (N), care se pocăiește de greșalele sale, primește-l cu știuta Ta iubire de oameni, trecându-i cu vederea toate greșalele lui. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ai poruncit să iertăm de șaptezeci de ori câte șapte celor ce cad în păcate. Că precum este slava Ta, așa este și mila Ta, și Ție se cuvine toată

slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Și luând Evanghelia de pe capul celui ce i se face Sfântul Maslu, i-o dă să o sărute; sărută și Sfânta Cruce și apoi se miruiesc preoții, toți cei de față, și bolnavul, în timp ce se cântă:

Slavă..., Idiomela glasul al 4-lea;

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați vindecări tuturor celor ce au trebuință, că de mari daruri v-ați învrednicit de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Că a zis Domnul către voi, ca cei ce sânteți următori ai apostolilor: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după învățăturile Lui bine-viețuind, în dar ați luat, în dar să dați, vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei.

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul neprihănită, potolind pornirile noastre cele rele și de tot necazul izbăvindu-ne. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și bună solire am câștigat. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te urmăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă ție cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Apoi diaconul zice ectenia:

Miluește-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluește.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să i se ierte lui toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Iar preotul zice:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul: Înțelepciune

Preotul: Slavă Ție Hristoase Dumnezeu, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (**se zice de trei ori**), Binecuvintează.

Și apolis:

Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile Sfântului, măritului și întru tot lăudatului Apostol Iacov, ruda Domnului, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Și făcând metanii cel căruia i se face Sfântul Maslu, zice:

Binecuvântați părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul (**se zice de trei ori**).

Și preoții, la fiecare zicere, răspund: Dumnezeu să te miluiască, să te binecuvinteze, să te iertare de păcate și mântuire sufletească să-ți dăruiască.

Și așa luând binecuvântare și iertare de la dâșii, dă slavă și mulțumire lui Dumnezeu.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII SFÎNȚIRII AGHIASMEI MICI

care se face în ziua întâi a fiecărei luni sau la orice trebuință

Știut să fie că prea bun și de suflet folositor obicei este să se facă în biserici, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele întâi ale lunii, stropind oamenii, mănăstirile, chiliile și casele mirenilor și toate ale lor. Această apă, sfințindu-se de Duhul Sfânt prin rugăciunile preoților, are multe feluri de lucrări, precum ectenia sfințirii și rugăciunea mărturisesc. Prin stropirea cu aghiasmă, se alungă duhurile viclene de tot felul și din tot locul; se iartă păcatele cele mici, zilnice; mintea se curățește de lucrurile întinate și se îndreaptă spre rugăciune; aduce deci pază, înmulțire a câștigului și orice îndestulare; bolile le alungă și dă sănătate sufletului și trupului. Mai pe scurt, toți cei ce o primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta, datori sânteti voi preoților, să învățați poporul a o primi cu credință, spre marele lor folos.

Începând preotul, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **Iar noi zicem:** Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție; Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... **(se zice de trei ori)**, Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm, **(se zice de trei ori)**, și

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndrepta înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ viața mea. Pusu-m-au întru întunerice ca pe morții veacului și s-a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s-a tulburat inima mea. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, însetat-a de Tine sufletul meu, ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor

ce se pogoară în mormânt. Auzită să-mi fie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată-mi, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învăță-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din necaz sufletul meu. Întru mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sânt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (se zice de trei ori).

Apoi: Dumnezeu este Domnul..., glasul al 4-lea,

și Troparele acestea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu grăbire să alergăm noi păcătoșii și umiliții, și să cădem cu pocăință strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, îndurându-te de noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., **același**. Și acum...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a vesti puterile tale noi, vrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi mântuit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuiești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vărtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa că drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vărtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale

mele. Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuiri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe altarul Tău jertfe.

Apoi cântăm Trepărele acestea, glasul al 6-lea,

Irmos:

Ceea ce ai primit bucurie prin Înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine (de două ori).

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi.

Lăudăm pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, și strigăm, preacurată Stăpână: de toată nevoia mântuiește pe cei ce se roagă Ție.

Împăraților, proorocilor, apostolilor și mucenicilor, tu le ești laudă și ajutătoarea lumii, cea cu totul neprihănită.

Toată limba ortodocșilor laudă, fericeste și mărește preacurată nașterea ta, Marie, dumnezeiască mireasă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dă-mi, Hristoase al meu, ca un îndurat, și mie nevrednicului, iertare datoriilor, rogu-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Întru tine mi-am pus nădejdele mele, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-mă cu rugăciunile tale și-mi dăruiește iertare greșalelor.

Înviază-mă, ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață și Mântuitorul, și mă mântuiește cu rugăciunile tale, cea binecuvântată, nădejdea sufletelor noastre.

Ceea ce ai zămislit în pântecul tău pe Făcătorul tuturor, Fecioară cu totul neprihănită, cu rugăciunile tale mântuiește

sufletele noastre.

Născătoare de Dumnezeu, întru tot lăudată, ceea ce prin cuvânt ai născut mai presus de cuvânt pe Cuvântul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Îndurător fă pe Judecătorul și Fiul tău, cu rugăciunile tale, Stăpână, mie celui ce am greșit mai mult decât tot omul.

După datorie strigăm ție: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară, rugându-ne, cu rugăciunile tale să ne mântuim.

Izbăvește-mă de focul cel veșnic și de muncile ce-mi stau înaintea, Născătoare de Dumnezeu, ca să te fericesc pe tine.

Nu trece rugăciunea robilor tăi, rugămu-ne, întru tot cântată Stăpână, ca să ne mântuim de toată nevoia.

Mântuiește-ne de boli, de tot felul de dureri și de nevoi, pe noi care scăpăm la acoperământul tău cel sfințit.

Minune străină este întru tine, Născătoare de Dumnezeu, că pentru noi, precum sântem noi, s-a născut din tine Ziditorul tuturor și Dumnezeul nostru.

Biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, fără plată s-a arătat de boli vindecătoare și mângâiere sufletelor celor întristate.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Mântuitorul, mântuiește de primejdii și de toată nevoia pe robii tăi.

Scapă de toată mânia cea viitoare pe robii tăi, preacurată Stăpână, și de toată vătămarea sufletească și trupească.

Mântuiește cu rugăciunile tale, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei ce aleargă la tine, și-i scapă de toată nevoia și întristarea.

Cine năzuind la biserica ta, Născătoare de Dumnezeu, nu ia degrab tămăduire sufletului împreună și trupului, Preacurată?

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Rugat fiind de toți Sfinții, Îndurate, și de cetele cele de sus, curățește-mă pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Doamne odihnește cu dreptii pe adormiții robii Tăi.

Iartă Mântuitorule, sufletele fraților noștri celor morți întru nădejdea vieții, slăbește și le lasă lor greșalele.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te curățirea lumii, Fecioară; bucură-te năstrapa și candela cea cu totul de aur a manei celei dumnezeiești și a luminii, mireasă dumnezeiască.

Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cântăm Ție, Dumnezeului celui în Treime, cântând cu glas întreit sfânt, rugându-ne să câștigăm mântuire.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

O, Fecioară, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Stăpânul lumii și Domnul, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi.

Bucură-te munte, bucură-te rug, bucură-te ușa, bucură-te scară, bucură-te masă dumnezeiască, bucură-te ajutătoarea tuturor, Stăpână.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei preacurate, Îndurate, și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților arhangheli și îngeri, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile măriților Tăi arhangheli și îngeri, și ale cetelor celor de sus, bine-păzește, Mântuitorule, pe robii Tăi.

Sfinte Ioane Proorocule și Înaintemergătorule, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile cinstului și măritului, a proorocului și Înaintemergătorului Tău botezător, Hristoase, Mântuitorul meu, păzește pe robii Tăi.

Sfinților măriți apostoli, mucenici și toți sfinții, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile preamăriților apostoli și ale mucenicilor, și ale tuturor sfinților Tăi, dăruiește milele Tale poporului Tău.

Sfinților celor fără de arginți, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Pentru rugăciunile sfinților celor fără de arginți, Născătoare de Dumnezeu, păzește pe robii tăi ca o ajutătoare și întărire a lumii.

Slavă...,

Slăvim pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, zicând: Treime Sfântă, mântuiește sufletele noastre.

Și acum...,

Ceea ce în vremile mai de pe urmă, negrăit ai zămislit și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Apoi:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine de nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Diaconul zice: Domnului să ne rugăm

Preotul:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi, Troparele acestea, glasul al 6-lea:

Acum a sosit timpul care sfințește pe toți, și ne așteaptă dreptul Judecător; ci te întoarce, suflete, spre pocăință, strigând cu lacrimi ca și păcătoasa: Doamne miluiește-mă.

Cu mari curgeri ai revărsat, Hristoase, izvor de vindecări în Biserica cea întru tot cinstită a Fecioarei, și astăzi, cu stropirea binecuvântării Tale, îndepărtezi bolile neputincioșilor, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Fecioară, ai născut neștiind de nuntă și fecioară ai rămas; Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos Dumnezeu nostru, să ne mântuiască pe noi.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, îndreptează lucrurile mâinilor noastre și cere iertare păcatelor noastre, când cântăm noi cântarea cea îngerească:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. (se zice de trei ori).

Și după, Sfinte Dumnezeule, Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme.

Stih: Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel,
citire: **(2.11-18)**

Fraților, cel ce sfințește și cei ce se sfințesc dintr-Unul sânt toți; pentru care pricină nu se rușinează a-i numi pe dânsii frați, zicând: Spune-voi numele Tău fraților mei; în mijlocul bisericii Te voi lăuda. Și iarăși: Eu voi fi nădăduindu-mă întru Dânsul. Și iarăși: Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce pruncii s-au făcut părtași trupului și sângelui, în același fel și El S-a împărtășit de acestea, ca prin moarte să surpe pe cel ce are stăpânirea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe acei pe care frica morții îi ținea robiei toată viața. Căci, într-adevăr, nu a luat firea îngerilor ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea, dator era întru toate să Se asemene fraților, ca să fie îndurător și credincios arhieru întru cele către Dumnezeu, pentru curățirea păcatelor poporului. Căci prin ceea ce a pățit, fiind Însuși ispitit, poate și celor ce se ispitesc să le ajute.

Preotul: Pace ție cititorule, **Aliluia:****Stih:** Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire: **(5.1-4)**

In vremea aceea S-a suit Iisus la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta oilor, era o scaldătoare ce se zice pe evreiește Vitezda, cinci foișoare având. În acestea zăcea mulțime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora la vreme în scaldătoare și tulbura apa; și cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, ori de ce boală era cuprins.

Apoi diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor, și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul și țara aceasta, pentru toate orașele și satele și pentru toți cei ce cu dreaptă credință viețuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru toți care au trebuință de ajutor și folosință de la

Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței prin Treimea cea de o ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să ne arate pe noi fii și moștenitori ai împărăției Sale, prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apară, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Preotul citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu nostru, cel mare întru sfat și minunat în lucruri, Ziditorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută; Cel ce păzești așezământul Tău și dai mila Ta celor ce Te iubesc pe Tine și păzesc poruncile Tale; Cel ce primești lacrimile cele de umilință ale tuturor celor din nevoi, că pentru aceasta ai venit în chip de rob, nu cu năluciri înfricoșându-ne pe noi, ci dând adevărată tămăduire trupului și zicând: Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greșești. Încă și din tină ai făcut ochi sănătoși și poruncind să se spele, prin cuvânt ai făcut să se sălășluiască lumina; Cel ce înfrânezi valurile patimilor celor potrivnice și alini marea cea sărată a acestei vieți și îmblânzești pornirile cele grele de purtat ale dezmiardărilor. Însuși, Iubitorule de oameni Împărate, Cel ce ne-ai dat nouă să purtăm veșmânt luminat ca zăpada din apă și din Duh.

Aici preotul afundând, de trei ori mâna dreaptă în apă, face semnul Sfintei Cruci, zicând de 3 ori:

Și acum trimite harul Preasfântului și de-viață-făcătorului

Tău Duh, care sfințește toate, și sfințește apa aceasta.

Și prin gustarea și stropirea cu apa aceasta, trimite nouă binecuvântarea Ta, care spală întinăciunea patimilor. Așa ne rugăm, cercetează neputințele noastre, Bunule, și tămăduiește cu mila Ta bolile noastre cele sufletești și trupești. Pentru rugăciunile preacuratei, preabinecuvântatei, Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor netrupești Puteri; pentru rugăciunile cinstiului și măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; ale celor între sfinți părinții noștri: Atanasie, Chiril și Ioan cel Milostiv, patriarhii Alexandriei; ale celor între sfinți părinții noștri: Spiridon al Trimitunde și Nicolae al Mirelor Lichiei, făcătorii de minuni; ale sfinților ierarhi: Calinic de la Cernica, Nifon al Constantinopolului, Iosif cel Nou de la Partoș, Iorest și Sava de la Alba Iulia; ale sfinților marilor mucenici: Gheorghe purtătorul de biruință, Dimitrie izvorătorul de Mir, Teodor Tiron, Teodor Stratilat și Ioan cel Nou, Serghie și Vah, Ioan Valahul și Nicolae; ale sfintelor mucenițe: Filofteia de la Curtea de Argeș și Tatiana de la Craiova și ale tuturor sfinților, bunilor biruitorilor mucenici; ale sfinților, măriților și făcătorilor de minuni fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anichit, Talaleu și Trifon; ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim de la Tismana, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie; ale preacuvioaselor maici Parascheva de la Iași și Teodora de la Sihla; ale sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi. Și păzește, Doamne, pe dreptcredincioșii robii Tăi, dându-le lor sănătate sufletului și trupului, și împlinește toate cele de trebuință obștii acesteia creștine, care slujește Ție, și fii ei întru toate milostiv. Adu-ți aminte, Doamne, de toată episcopia ortodocșilor care drept învață cuvântul adevărului Tău și de tot cinul preoțesc și monahicesc și de mântuirea lor. Adu-ți aminte, Doamne, de cei ce ne urăsc și de cei ce ne iubesc pe noi; de frații noștri care slujesc și stau de față; de cei ce pentru binecuvântate pricini lipsesc de

aici și de cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Adu-ți aminte, Doamne, și de părinții și frații noștri care sânt în robie și în supărări, și-i miluiește pe dânșii după mare mila Ta, izbăvindu-i de toată nevoia.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi, Cel ce ai primit a te boteza în Iordan, și ai sfințit apele; și ne binecuvintează pe noi pe toți, care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii. Și ne învrednicește pe noi a ne umple de sfințenia Ta prin gustarea și stropirea cu apa aceasta. Și să ne fie nouă, Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Apoi cu glas: Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea cu Sfânta Cruce binecuvintează apa de trei ori, afundând-o cruciș, cântând de trei ori acest tropar, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Apoi, stropind preotul cu apa cea sfințită altarul și biserica (sau casa), cântă acest Tropar, glasul al 2-lea:

Darurilor tale, fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând păcatele noastre și dând tămăduire celor ce cu credință primesc binecuvântarea ta, precurată.

Apoi preotul și tot poporul sărută Sfânta Cruce; apoi stropește pe toți cu apa cea sfințită, timp în care se cântă Stihirile, glasul 4:

Izvorul tămăduirilor având, sfinților cei fără de arginți, dați vindecări tuturor celor ce au trebuință, că de mari daruri v-ați

Învrednicit de la izvorul cel pururea curgător al Mântuitorului nostru. Că a zis Domnul către voi, ca cei ce sânteți următori ai apostolilor: Iată v-am dat vouă putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoateți și să tămăduiți toată boala și toată neputința. Pentru aceasta, după învățăturile Lui bine-viețuind, în dar ați luat, în dar să dați, vindecând patimile sufletelor și ale trupurilor noastre.

Slavă...

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul neprihănită, potolind pornirile noastre cele rele și de tot necazul izbăvindu-ne. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și bună solire am câștigat. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te urmăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă ție cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Și acum..., **a Născătoarei, glasul al 8-lea:**

Stăpână primește rugăciunile robilor tăi, și ne mântuiește pe noi de toată nevoia și necazul.

După stropire, ectenia întreită:

Miluieste-ne pe noi Dumnezeu, după mare mila, Ta rugămu-ne Ție, auzi-ne, și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea păcatelor robilor Tăi (N), și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locașul acesta (sau casa aceasta) și toate orașele și satele de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeu nostru, și să îndepărteze toată urgia care pe dreptate se pornește asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluiește (de 40 de ori)

Ecfonis:

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sânt pe mare departe, și milostiv fii nouă, Stăpâne, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. **Strana:** Ceea ce ești mai cinstită...,

Preotul: Slavă Ție, Dumnezeule, slavă Ție... **și apolisul acesta:**

Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, pentru rugăciunile sfinților și întru toți laudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

AGHIASMA CEA MICĂ

CUM SE FACE DUPĂ PAȘTI

în toată Săptămâna luminată până la Duminica Tomii

După ce binecuvintează preotul, zice însuși: Hristos a înviat.... (se zice de trei ori). Apoi Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui.... toate pe rând.

Și iarăși preotul: Hristos a înviat.. Cântăreții: Și celor din mormânturi viață dăruindu-le.... (se zice de trei ori).

Apoi zice Diaconul, sau preotul cel mai mare, ectenia cea mare și ecfonisul, după aceea Canonul Paștilor pe 8, sau pentru grabă, pe 6.

La cântarea a 3-a, ectenia cea mică și Condacul: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria.... iar de va fi Sfântul și marele mucenic Gheorghe, întâi zicem, Condacul lui, apoi: Venit-au mai înainte de dimineață cele ce au fost.... apoi, Condacul de rând.

La Cântarea a 6-a, ectenia cea mică, condacul Paștilor și Icosul, apoi Prochimenul, Apostolul și Evanghelia. Și: Învierea lui Hristos văzând...., (se zice de trei ori). Deci: Miluiește-ne pe noi Dumnezeu după mare mila Ta...., apoi: Înviind Iisus din mormânt..., (se zice de trei ori), și după aceasta Cântarea 7-a, până la sfârșit.

Și după toate Cântările zicem: Hristos a înviat..., (se zice de trei ori) Și celor din mormânturi viață dăruindu-le (se zice de trei ori).

Asemenea și după Cântarea a 9-a, iar Ectenia și Exapostilaria (se zice de trei ori). Apoi molitvele Aghiasmei și după molitve în loc de: Mântuiește Doamne poporul Tău..., când binecuvintează preotul cu Sfânta Cruce apa, cântă: Hristos a înviat... (se zice de trei ori). Apoi în strane, după acestea stihirile Paștilor cu stihurile lor, și după sfârșitul măririi, tot: Hristos a înviat..., până se stropește tot poporul.

Iar de este Litie afară din mănăstire sau din oraș, întorcându-ne cântăm Canonul Paștilor, sau numai Irmoasele cum va fi voia celui mai mare, și venind în biserică începem Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

RÂNDUIALA ÎMPĂRTĂȘIRII grabnice a celui bolnav

Preotul luând pe sine epitrahilul și felonul, ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în potir; toarnă puțin vin, cât este cu putință bolnavului să le ia mai ușor, și mergând la bolnav zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (se zice de trei ori), și Simbolul Credinței: Cred într-unul Dumnezeu...

Apoi aceste Trepere:

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Slavă...,

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și dătorul de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Și acum...,

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din Tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre

Doamne miluiește, (de 40 de ori).

Și preotul citește rugăciunea aceasta:

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul nostru, singurul Care ai puterea a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și de oameni iubitor, Dumnezeule, treci cu vederea toate greșalele robului Tău (N), cele întru știință și întru neștiință, și fără osândire învrednicește-l să ia preacuratele Tainele Tale, nu spre pedeapsă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățirea sufletului și a trupului și spre arvunirea împărăției Tale. Că Tu ești ajutor și zid tare și apărare împotriva potrivnicului, spre iertarea și curățirea greșalelor lui. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua:

Doamne, nu sânt vrednic să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este deșartă toată și surpată, și n-ai întru mine loc vrednic de a-Ți pleca capul; ci fiindcă voiești a fi cuprins de noi și a petrece cu noi, ca un iubitor de oameni, curățește pe robul Tău (N) de întinăciunea trupească și sufletească și învrednicește-l pe dânsul să ia Sfânta Cuminecătură, spre iertarea păcatelor lui și spre curățirea sufletului și a trupului. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia:

Domnul Dumnezeu, preaînduratul, să te miluiască; Domnul Iisus Hristos să-ți împlinească toate cererile cele bune; Domnul Cel întru toate puternic, să te scape de toată asuprirea; Domnul să te învețe pe tine; Domnul să te înțeleptească; Domnul să-ți ajute; Domnul să te mântuiască; Domnul să te apere; Domnul să te păzească; Domnul să te curețe; Domnul să te umple de bucurie duhovnicească; Domnul să-ți fie sprijinitor sufletului și trupului tău; Domnul ca un bun, îndurat și de oameni iubitor, să-ți dea iertare de păcate. Domnul Dumnezeu, Iisus Hristos, la ziua judecății să te miluiască și să te binecuvinteze în toate zilele vieții Tale. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără început și Preasfântului, bunului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și de va fi fost mărturisit bolnavul mai înainte de aceasta, îndată se și împărtășește cu Sfintele Taine; iar de nu, poruncește preotul celor de față, a se retrage câțva timp, și întrebând pe cel bolnav îndeosebi despre tot felul de păcate, înduplecându-l să nu le ascundă pentru rușine sau din altă cauză; după mărturisire citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai iertat păcatele lui Petru și ale desfrânației, prin lacrimi, și ai îndreptat pe vameșul care și-a cunoscut greșalele sale, primește mărturisirea robului Tău (N), și cele ce a greșit de voie și fără de voie, cu cuvântul, cu fapta sau cu cugetul, ca un bun, iartă-le; pentru că Tu singur ai putere a ierta păcatele. Că Tu ești Dumnezeul milelor și al îndurărilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Să zici și aceasta rar, ca să o poată zice și bolnavul pe urmă, sau măcar să înțeleagă:

Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe păcătoși, dintre care cel întâi sânt eu. Încă cred că aceasta este însuși preacurat Trupul Tău și aceasta este însuși scump Sângele Tău. Deci mă rog Ție, miluiește-mă și-mi iartă greșalele mele, cele de voie și cele fără de voie, cele în cuvânt și cele în lucru, cele în cunoștință și în necunoștință; și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu preacuratele

Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ție: pomeneste-mă, Doamne, într-o împărăția Ta.

Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtășirea preacuratelor Tale Taine, Doamne, ci spre tămăduirea sufletului și a trupului.

După aceea ia o părticică din Sfintele Taine și o pune în linguriță, în care toarnă și puțin vin. Și așa să-l împărtășești cu Sfintele Taine; iar după împărtășire, să zici aceasta: Slavă Ție Dumnezeule, Slavă Ție Dumnezeule, Slavă Ție Dumnezeule.

Și de este vreme, să citești rugăciunile de mulțumire, iar de nu, măcar aceasta:

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, facă-se mie spre viață veșnică, și Sângele Tău cel scump spre lăsarea păcatelor. Și facă-se mie euharistia aceasta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșata și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine păcătosul a sta de-a dreapta slavei Tale, cu rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apoi: Acum slobozește pe robul Tău..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **Și Troparul zilei;** Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne miluiește (de trei ori) și apolisul zilei.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII la ieșirea cu greu a sufletului

Preotul trebuie să știe că mare datorie are să se îngrijească de bolnavi; pentru aceea, de îndată ce va auzi că cineva dintre credincioșii încredințați lui este bolnav, să nu aștepte să fie chemat, ci singur, nechemat, să se ducă, chiar de mai multe ori de va fi trebuință. Să spună încă și credincioșilor săi ca să-l înștiințeze când ar fi cineva bolnav, și mai ales de boală grea.

Începând preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori); Veniți să ne închinăm (de 3 ori) și Psalmii aceștia:

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „bine, bine”. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „slăvit să fie Domnul”. Iar eu sărac sânt și sărman, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea; **Vezi pag. 156**

Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule; **Vezi pag. 158**

CANONUL

Cântarea I-a , glasul al 6-lea,

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel...

Veniți de vă adunați toți cei ce cu dreapta credință în viață ați trăit, și plângeți sufletul cel înstrăinat de la slava lui Dumnezeu, și cu toată stăruința a slujit demonilor celor răi.

Acum tot timpul vieții mele ca fumul a trecut, și iată stau înaintea mea îngerii trimiși de la Dumnezeu, cerând fără milă ticălosul meu suflet.

Slavă...,

Iată s-au înfățișat mulțime de duhuri viclene, ținând înscrisurile păcatelor mele, și strigă foarte, cerând fără rușinare umilitul meu suflet.

Și acum..., **a Născătoarei:**

De acum către cine voi striga? Cine-mi va primi plângerea cea cu durere și suspinarea inimii, dacă nu tu, Preacinstită Fecioară, nădejdea creștinilor și a tuturor păcătoșilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu...

B

Iubiții mei frați, văzând păcatele mele vădite prin cumpăna cea dreaptă, pe Hristos Dumnezeul tuturor, rugați-L să-mi fie îndurător.

Slavă...,

Aducându-vă aminte, iubiților, de prietenia mea către voi, rugați pe Hristos să caute spre mine cel sărman, care lipsit de viață mă chinuiesc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pleacă urechea ta spre mine, Maica Dumnezeului meu, din înălțimea slavei tale celei mari, ceea ce ești bună; ascultă-mi cele din urmă suspinuri și-mi întinde mâna.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea...

Vai mie, desfrânatul! Amar mie, ticălosul! Căci mâinile-mi întind către prietenii mei și lacrimi vărs din ochi, dar nimeni nu mă miluiește.

Lupta cea cu totul pierzătoare de suflet mi-a sosit și, ridicând ochii către îngerii lui Dumnezeu cei luminați, strig: lăsați-mă puțin să trăiesc; dar nimeni nu mă aude.

Slavă...,

De mine plângeți, de mine vă tânguți, cete îngerești și voi toți iubitori de Hristos pământenii, că fără de milă sufletul meu se desparte de trup.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Stăpână, stăpână, miluiește acum sufletul cel strâmtorat, care caută numai către acoperemântul tău și nu mă lăsa, ceea ce ești bună, să fiu dat demonilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu Dumnezeiască strălucirea Ta...

Lumina cea înțelegătoare strălucește-o peste mine, ca să Te văd cât de puțin, Hristoase; căci de acum nu Te voi mai vedea, că ceată de demoni fără de veste a venit asupra mea, și întunericul faptelor mele celor rușinoase mă acoperă.

Mântuiți-mă voi toți iubiților, care neîndurați vă arătați spre mine nenorocitul și prea ticălosul; că dacă toți măcar un cuvânt ați fi rostit către Stăpânul meu, m-ați fi scăpat de întuneric.

Slavă...,

Mântuiește-mă, mare arhanghele al lui Dumnezeu, Mihaile, căpetenia îngerilor; că nu voi mai chema în ajutor meu numele tău cel sfânt, că buzele mi-au tăcut și limba s-a legat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Mântuiește-mă și tu, stăpână preacurată, Maica lui Hristosului și Dumnezeului meu, că de acum eu ticălosul nu voi mai vedea chipul tău, pentru ale mele greșale; căci s-a stins lumina mea și noaptea m-a acoperit.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieții văzându-o înălțându-se...

Plecați urechea voastră către mine, fraților, și cu dinadinsul ascultați suspinul graiurilor mele celor umilite, și nu mă treceți cu auzul, căci toți veți lua plată de la Domnul.

Iată acum se desparte cu durere sufletul de ticălosul meu trup. Deci să nu îngropați trupul în mormânt, că nu este vrednic, ci scoțându-l afară, să-l aruncați câinilor.

Slavă...,

Ce folos îmi este, când sufletul este tras în înfricoșatele munci, iar trupul este cântat de voi! Lăsați-l neîngropat, ca să mănânce câinii inima mea.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Trecând, poate, cei străini și văzându-mi oasele trăgându-se de câini, din milă vor striga din suflet: ajută, stăpână, ticălosului suflet al acestui trup.

Cântarea a 7-a

Irmos: Revărsător de rouă cuptorul...

Iată, trăgând, au smuls din trup cu durere fără de veste ticălosul meu suflet, și-l duc la Judecătorul Cel drept și înfricoșat. Deci aducându-vă aminte, iubiților, de petrecerea cea împreună cu voi, faceți pomenire pentru mine.

Miluiți-mă pe mine, îngeri preasfinți ai lui Dumnezeu atotputernicul, și mă izbăviți din toate vămile celor vicleni, căci n-am fapte bune să îndreptez cumpăna faptelor celor rele.

Slavă...,

Când vă veți sui, sfinții mei îngeri, să stați înaintea tronului lui Hristos, plecând genunchii, cu plângere să strigați Lui: miluiește, Făcătorule al tuturor, făptura mâinilor Tale, Bunule, și nu o depărta de la Tine.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Închinându-vă Stăpânei și Preacuratei Maicii Dumnezeului nostru, rugați-o să plece genunchii împreună cu voi, și-L va întoarce pe Dânsul spre milă; căci fiind Maică și hrănitoare, va fi ascultată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaia credincioșilor a izvorât...

Acum suspinați pentru mine ticălosul, toate marginile pământului și împreună lacrimați, căci a venit de sus cumplită hotărâre: să mi se lege mâinile și picioarele și să fiu lepădat afară.

Neascultându-te în toate pe Tine, păzitorul ticăloasei mele vieți, suspinând strig cu amar: Vezi răutatea veșnicelor mele legături și nu înceta a te ruga pentru mine.

Slavă...,

Fiindcă la arătare am fost dat demonilor, care cu silă mă și pogoară în fundul iadului, știu că acum toți m-au uitat; tu însă, îngerul Domnului, adu-ți aminte de mine.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Maica Hristosului meu, cum m-ai uitat? Cum n-ai plecat spre îndurare pe Cel ce a izvorât sânge din coastă, ca să mântuiască pe cei pe care i-a zidit? O, amar mie! Cum s-a încuiat îndurarea Hristosului meu!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor...

De acum nu-mi voi mai aduce aminte de Dumnezeu, pentru că în iad nu este nici o aducere aminte de Domnul; ci cu întuneric cumplit fiind acoperit, voi ședea așteptând învierea tuturor pământenilor, ca după judecată să fiu în foc aruncat.

Dumnezeu de acum nu-Și va mai aduce aminte de mine, nici mulțimea îngerilor, nici adunarea arhanghelilor, nici cetele proorocilor și ale apostolilor, nici mulțimea mucenicilor și a tuturor dreptilor; ci singur voi suferi relele ce mi-am agonisit.

Slavă...,

Plângeți-mă de acum și mă tânguți: fundul iadului și adâncul, viermele și tartarul și toate muncile; suspinați pentru mine, că numai eu singur am fost adus și dat vouă, să mă muncesc amarnic.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Maică a lui Dumnezeu, caută întru adânc și vezi un suflet dat muncilor spre pedeapsă; și plecându-ți genunchii, lăcrimează, ca Cel ce Și-a dat sângele pentru mine, să Se plece la rugăciunile tale și să mă cheme pe mine.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat...

Rugăciune

pentru sufletul cel osândit:

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Dumnezeul nostru, Atoatețiitorule, Cel ce voiești ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină; Care nu voiești moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu, rugămu-ne și ne cucerim Ție: sufletul robului Tău (**N**) dezleagă-l de toată legătura și-l slobozește de tot blestemul; căci Tu ești Cel ce dezlegi pe cei legați și îndreptezi pe cei căzuți, nădejdea celor deznădăjduiți. Poruncește dar, Stăpâne, să se dezlege în pace sufletul robului Tău și să se odihnească în locașurile cele veșnice cu toți sfinții Tăi, prin Unul-Născut Fiul Tău cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune**pentru cel ce greu se luptă cu moartea:**

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai zidit pe om din țărână și, întocmindu-l după chipul și asemănarea Ta, l-ai înfrumusețat cu chip și podoabă, ca pe o cinstită făptură cerească, spre măreția și strălucirea slavei și a împărăției Tale. Dar el călcând cuvântul poruncii Tale și nepăzind chipului Tău, de care era împărtășit - pentru ca răutatea să nu fie nemuritoare - din iubire de oameni, ca Dumnezeu al duhurilor ai poruncit - prin voia Ta cea dumnezeiască - să se desfacă și să se risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde și-a luat ființa, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Părintelui fără de început și fără de moarte și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Tău Duh, ca să faci fără durere dezlegarea din trup a robului Tău (N). Și orice a greșit bunătății Tale cu știință sau cu neștiință, sau sub blestemul preoțesc a căzut, sau pe părinții săi i-a amărât, sau jurământ a călcat, sau a căzut în năluciri diavolești și în farmece de rușine, prin pizma vicleanului diavol, iartă-l, îmblânzit fiind de bunătatea Ta cea negrăită. Așa, Stăpâne Doamne, Dumnezeule, auzi-mă pe mine păcătosul și nevrednicul slujitorul Tău în acest ceas, și dezleagă pe robul Tău (N) de această durere nesuferită și de această neputință amară ce-l ține, și-l odihnește pe dânsul, unde sânt sufletele dreptilor.

Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

înmormântării mirenilor

Murind vreunul dintre creștini, îndată rudeniile cheamă preotul; acesta venind în casa unde este trupul mortului, își pune epitrahilul, pune tămâie în cădelniță și, cădind trupul mortului și pe cei de față, începe:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Și cântăreții zic: Sfinte Dumnezeu..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Preotul: Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletul robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți Sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletul robului Tău, că Însuși ești iubitor de oameni.

Slavă...,

Tu ești Dumnezeu, Carele Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați; Însuși și sufletul robului Tău, odihnește-l.

Și acum..., a Născătoarei:

Una curată și preanevinovată Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască și sufletul robului tău.

Apoi ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru odihna sufletului adormitului robului lui Dumnezeu (N), și pentru ca să se ierte lui toată greșala cea de voie și fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lui, la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Apoi rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale, Însuți, Doamne, odihnește sufletul adormitului robului Tău (N) în loc luminat, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și orice greșală a făcut el, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-l. Că nu este om care să viețuiască și să nu greșească; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește **(de trei ori)**; Părinte binecuvintează; **iar preotul face apolisul așa:**

El ce a înviat din morți, Hristos Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N), mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Și de sânt gata toate ale înmormântării, preotul iarăși face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântăreții cântă: Sfinte Dumnezeule..., lin și duios.

Deci ridicând trupul mortului, îl duc la biserică, mergând înainte preoții cu făclii, și diaconul cu cădelnița, și venind la biserică, pun trupul în pridvor, și se citește

Psalmul 90

El ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești Tu și scăparea mea» Dumnezeu meu, și voi nădăjdui spre Dânsul. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele Său va umbri ție și sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, și spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că Tu, Doamne ești nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia întru locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor ridica ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el, cu dânsul sânt în necaz, scoate-l-voi pe dânsul și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umplea pe el și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Apoi se cântă Aliluia (de trei ori), a doua oară cu stihurile:

1. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne
2. Sufletului lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul
3. Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi se cântă TROPARUL

Ela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule Ziditorule, odihnește Doamne, sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită; ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Urmează apoi starea întâia din Psalmul 118, glasul 6, zicând după fiecare stih:

X Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului.

Aliluia.

Fericiți cei ce păzesc mărturiile Lui, cu toată inima îl vor căuta pe Dânsul.

Că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea.

Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte.

O, de s-ar îndrepta căile mele ca să păzesc poruncile Tale.

Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale.

Mărturisi-mă-voi Ție întru îndreptarea inimii, când mă voi învăța judecățile dreptății Tale.

Îndreptările Tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

Cu toată inima mea te-am căutat pe Tine, să nu mă lepezi de la poruncile Tale.

Întru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție.

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Cu buzele am vestit toate judecățile gurii Tale.

În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, mai mult decât de toată avuția.

Întru poruncile Tale mă voi deprinde și voi cunoaște căile Tale.

Întru îndreptările Tale voi cugeta, nu voi uita cuvintele Tale.

Răsplătește robului Tău; viază-mă și voi păzi cuvintele Tale.

Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta.

Nemernic sânt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine cuvintele Tale.

X Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecățile Tale în toată vremea.

Certat-ai pe cei mândri, blestemați sânt cei ce se abat de la poruncile Tale.

Ia de la mine ocară și defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

Pentru că au șezut boierii și asupra mea clevețeau, iar robul Tău se învață întru îndreptările Tale.

Că mărturiile Tale sânt cugetarea mea și îndreptările Tale sfaturile mele.

Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă după cuvântul Tău.

Căile mele le-am mărturisit și m-ai auzit; învață-mă în dreptările Tale.

Calea îndreptărilor Tale fă să o înțeleg și mă voi deprinde întru minunile Tale.

X Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă întru cuvintele Tale.

Calea nedreptății depărtează-o de la mine și cu legea Ta mă miluiește.

Calea adevărului am ales și judecățile Tale n-am uitat.

Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă rușina.

Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale și o voi căuta pe dânsa pururea.

Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.

Povățuiește-mă în cărarea poruncilor Tale, că aceea am voit.

X Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie.

Întoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune; în calea Ta mă viază.

Pune robului Tău cuvântul Tău întru frica Ta.

Șterge ocară mea, de care mă tem, căci judecățile Tale sânt bune.

Iată am dorit poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

Și să vie peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale.

Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că într-judecățile Tale am nădăjduit.

Și voi păzi legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului.

Și am umblat într- lărgime, că poruncile Tale am căutat.

Și am grăit într- mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat.

Și am cugetat la poruncile Tale, pe care le-am iubit foarte, și am ridicat mâinile mele spre poruncile Tale, pe care le-am iubit, și m-am deprins într- îndreptările Tale.

Amintește-Ți cuvintele Tale către robul Tău prin care mi-ai dat nădejde.

Aceasta m-a mângâiat în umilința mea, căci cuvântul Tău m-a viat.

Cei mândri au făcut nelegiuire foarte, iar eu de la legea Ta nu m-am abătut.

Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat.

X Măhnire m-a cuprins de cei păcătoși, care părăsesc legea Ta.

Lăudate erau de mine îndreptările Tale, în locul înstrăinării mele.

Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta.

Aceasta s-a făcut mie, căci îndreptările Tale am căutat.

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

Rugatu-m-am feței Tale, cu toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău.

Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

Gătitu-m-am și nu m-am tulburat de a păzi poruncile Tale.

Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu și legea Ta n-am uitat.

În miezul nopții m-am sculat să mă mărturisesc Ție, spre judecățile dreptății Tale.

X Părtaș sânt eu tuturor celor ce se tem de Tine și celor ce păzesc poruncile Tale.

De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău.

Bunătatea, învățătura și cunoștința mă învață, că poruncile Tale am crezut.

Mai înainte de a fi umilit, eu am păcătuit, dar acum cuvântul Tău am păzit.

Bun ești Tu, Doamne, și cu bunătatea Ta învață-mă îndreptările Tale.

Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerca poruncile Tale.

Închegatu-s-a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.

Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale.

Bună este mie legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și de argint.

Slavă..., Și acum...,

După aceea ectenia Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru odihna, **și celelalte. Apoi rugăciunea și ecfonis, cum s-a scris la începutul înmormântării, vezi pag. 217.**

Apoi începem a doua stare, glasul al 5-lea; și după fiecare stih zicem: Miluiește pe robul Tău.

X Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și mă voi învăța poruncile Tale.

Miluiește pe robul Tău.

Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sânt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit.

Facă-se, dar, mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău către robul Tău.

Să vie mie îndurările Tale și voi fi viu, că legea Ta cugetarea

mea este.

Să se rușineze cei mândrii, că cu nedreptate au nelegiuit asupra mea, iar eu mă voi deprinde întru poruncile Tale.

Să mă întoarcă pe mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale.

Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

Sfârșit e sufletul meu după mântuirea de la Tine; întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Stinsu-s-au ochii mei pentru cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia?

X Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Câte sânt zilele robului Tău? Când vei face mie judecată despre cei ce mă prigonesc?

Spusu-mi-au mie călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sânt ca legea Ta, Doamne.

Toate poruncile Tale sânt adevăr, fără dreptate m-au prigoni, ajută-mi.

Puțin de nu m-au sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale.

După mila Ta, viază-mă și voi păzi mărturiile gurii Tale.

În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam și în neam adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne.

Cu rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sânt supuse Ție.

Că de nu ar fi fost legea Ta gândirea mea, atunci aş fi pierit în umilința mea.

În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat.

X Al Tău sânt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat.

Pe mine m-au așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut.

La toată săvârșirea am văzut marginea; desfătăta este porunca Ta foarte.

Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

Mai mult decât toți cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile Tale gândirea mea este.

Mai mult decât cei bătrâni am priceput, căci poruncile Tale am căutat.

De la toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

X De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus lege mie.

Cât sânt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea, gurii mele.

Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și luminează cărărilor mele.

Juratu-m-am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

Umilitu-m-am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul Tău.

Cele de bunăvoie ale gurii mele le binevoiește, Doamne, și judecățile Tale mă învață.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și legea Ta n-am uitat.

Pus-au păcătoșii cursă mie și de la poruncile Tale nu m-am rătăcit.

Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sânt.

X Plecat-am inima mea ca să facă îndreptările Tale, în veac pentru răsplătire.

Pe călcătorii de lege am urât și legea Ta am iubit.

Ajutorul și sprijinitorul meu ești Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerca poruncile Dumnezeului meu.

Apără-mă după cuvântul Tău și voi fi viu; nu mă rușina pe mine în așteptarea mea.

Ajută-mi și mă voi mântui, și voi cugeta întru îndreptările Tale pururea.

Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale că nedrept este gândul lor.

Călcători de lege am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecățile Tale m-am temut.

Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.

Primește într-o bunătate pe robul Tău ca să nu mă clevetească cei mândri.

Ochii mei s-au stins după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale.

Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale învață-mă.

Robul Tău sânt eu, înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale.

Vremea este a face Domnului, că oamenii stricat-au legea Ta.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult decât aurul și topazul.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât.

Minunate sânt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercat pe ele sufletul meu.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci.

Gura mea am deschis și am tras duh, că poruncile Tale am dorit.

Slavă..., Și acum..., **Apoi ectenia:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru repaosul... **Și apoi rugăciunea și ecfonisul, cum s-a scris la începutul înmormântării, vezi pag. 217. Apoi începem a treia stare, glasul al 3-lea, și zicem la fiecare Stih: Aliluia.**

X Caută spre mine și mă miluiește după judecata celor ce iubesc numele Tău.

Aliluia.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Mântuiește-mă de defăimarea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arată-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Izvoare de apă au curs din ochii mei, pentru că n-am păzit

Legea Ta.

Drept ești, Doamne, și drepte sânt judecățile Tale.

Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale și adevăr foarte.

Topitu-m-a râvnirea pentru Tine, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei.

Lămurit este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el.

X Tânăr sânt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat.

Dreptatea Ta este dreptate în veac și legea Ta adevăr.

Necazuri și nevoi m-au aflat, poruncile Tale sânt cugetarea mea.

Dreptate sânt mărturiile Tale în veac, înțelepțește-mă și voi fi viu.

Strigat-am din toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările Tale voi căuta.

Strigat-am Ție, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale.

Apucat-am mai înainte și am strigat; întru cuvintele Tale am nădăjduit.

Mânecat-au ochii mei dis de dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

X Glasul meu auzi-l, Doamne; după mare mila Ta, după judecata Ta mă viază.

Apropiatu-s-au cei ce mă goneau cu nelegiuire și de la legea Ta s-au depărtat.

Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sânt adevăr.

Din început am cunoscut din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n-am uitat.

Judecă judecata mea și mă mântuiește, pentru cuvântul Tău mă viază.

Departe este de la păcătoși mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat.

Îndurările Tale multe sânt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

Mulți sânt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut.

Văzut-am pe cei neînțelegători și mă sfârșeam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, întru mila Ta mă viază.

Începutul cuvintelor Tale este adevărul și în veac toate judecățile dreptății Tale.

X Căpeteniile m-au gonit în zadar, dar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea.

Bucura-mă-voi de cuvintele Tale mai mult decât cel ce află comoară mare.

Nedreptatea am urât și m-am scârbit, dar legea Ta am iubit.

De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății Tale.

Pace multă este celor ce iubesc legea Ta și nu este lor sminteală.

Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit.

Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte.

Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sânt, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Să intre rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.

Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările Tale.

Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sânt dreptate.

Fie mâna Ta ca să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales.

Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este.

X **V**iu va fi sufletul meu și Te va lauda și judecățile Tale vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută spre robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

**Și îndată se cântă
Binecuvântările înmormântării,
glasul al 5-lea:**

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Ceata Sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sânt oaia cea pierdută; cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu dinadinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegarea datoriilor.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți care în viață crucea ca jugul ați luat și Mie ați urmat cu credință; veniți de luați darurile care am gătit vouă, și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sânt, deși port rănile păcatelor; miluiește făptura Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta, și moștenirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă iarăși cetățean al raiului.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar pentru călcarea poruncii iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat; la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robul Tău și-l așează în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc; pe adormitul robul Tău odihnește-l, trecându-i toate greșalele.

Slavă...,

Pe o Dumnezeire în trei străluciri cu dreapta credință să o laudăm, strigând: Sfânt ești Părinte fără de început, Fiule cel împreună fără de început și Duhule cel dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine, și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia; Aliluia; Aliluia; Slavă Ție Dumnezeule, (de trei ori); apoi **diaconul:** Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm. Încă ne rugăm pentru repaosul...; **și celelalte, cum s-au scris la început; și după ecfonis, cântăm Troparul, glasul al 5-lea:**

 dihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robul Tău (N), și-l așează pe dânsul în curțile Tale, precum este scris, trecând ca un bun greșalele lui cele de voie și cele fără de voie, și toate cele într-o neștiință și într-o știință, Iubitorule de oameni.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoare:**

Cel ce din Fecioară ai răsărit lumii, Hristoase Dumnezeule, și printr-însa fii luminii ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

Apoi Psalmul 50 și

CANONUL

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu urmele...

În cămările cerești, biruitorii mucenici pururea Te roagă pe Tine, Hristoase; pe credinciosul pe care l-ai mutat de pe pământ, învrednicește-l a câștiga bunătățile cele veșnice.

Doamne, odihnește cu dreptii pe adormitul robul Tău.

Cel ce ai înfrumusețat toate, m-ai plăsmuit pe mine omul, făptură amestecată din smerenie și din mărire. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Slavă...,

Locuitor și lucrător al raiului din început m-ai rânduit, dar călcând porunca Ta, m-ai izgonit. Pentru aceasta, Mântuitorule, sufletul robului Tău odihnește-l.

Și acum...,

Cela ce din coastă a plăsmuit de la început pe Eva, strămoașa

noastră, din preacuratul tău pân-tece S-a îmbrăcat cu trup, prin care, Curată, tăria morții a surpat.

Cântarea 3-a

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeuul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe piatra mărturisirii Tale.

După lege s-au luptat mucenicii Tăi, Dătătorule de viață, și cu cunună de biruință înfrumusețându-se, cu dinadinsul mijlocesc mântuire veșnică celui ce în credință s-a strămutat.

Învățatu-m-ai întâi cu multe minuni și semne pe mine ră-tăcitul, iar mai pe urmă Însuți umilindu-Te ca un îndurat și căutându-mă, m-ai aflat și m-ai mântuit.

Slavă...,

Pe cel ce a trecut la Tine din nestatornică stricăciunea celor trecătoare în locașurile cele veșnice, învrednicește-l, Bunule, cu bucurie a vieții, îndreptându-l prin credință și prin har.

Și acum...,

Nimeni nu este fără prihană, precum tu, preacurată Maica lui Dumnezeu; că tu singură ai zămislit în pân-tece pe adevăratul Dumnezeu cel veșnic, Care a stricat puterea morții.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm; **și celelalte; și după ecfonis, Sedealna, glasul al 6-lea:**

Cu adevărat deșertăciune sânt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în mormânt ne sălășluim, unde împreună sânt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în timpul vieții mele nu mă părăsi pe mine, ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și miluiește.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul...

Arătând cunoștință de o înțelepciune mai mare și de o bunătate covârșitoare în privirea darurilor, Stăpâne, cetele mucenicilor le-ai numărat împreună cu îngerii.

Pe aceasta ce s-a mutat la Tine, Hristoase, învrednicește-l a dobândi slava Ta cea negrăită, unde este locașul celor ce se veselesc și glasul curatei bucurii.

Slavă...,

Pe cel mutat de pe pământ, care laudă puterea Ta cea Dumnezeiască, primește-l, făcându-l fiu luminii și curățește-l de ceața păcatului, mult-Îndurate.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Vas preacurat, templu cu totul neprihănit, chivot preasfânt, loc fecioresc de sfințenie, pe tine, frumusețea lui Iacob, te-a ales Stăpânul.

Cântarea 5-a

Irmos: Cu Dumnezeiască strălucirea Ta...

Ca o jertfă sfințită și ca o pârgă a firii omenești, aducându-se mucenicii lui Dumnezeu celui slăvit, nouă pururea ne mijlocesc mântuire.

Vieții cerești și împărțirii darurilor învrednicește, Doamne, pe credinciosul robul Tău cel adormit, dându-i dezlegare de păcate.

Slavă...,

Cel ce singur din fire ești făcător de viață și adâncul cel neurmat al bunătății cu adevărat, pe aceasta ce s-a săvârșit învrednicește-l împărăției Tale, Îndurate, Unule singur fără de moarte.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Tărie și cântare și mântuire s-a făcut celor pierduți, Cel ce S-a născut din tine, stăpâna lumii, Care a izbăvit de porțile iadului pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea 6-a

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de vișorul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: scoate din stricăciune

viața mea, mult-Milostive.

Pe cruce fiind răstignit, ai adunat la Tine cetele mucenicilor, care au urmat patimii Tale, Bunule; pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat acum la Tine, odihnește-l.

Când vei veni întru slava Ta cea nespusă, în chip înfricoșător să judeci toată lumea, binevoiește, Izbăvitorule, să Te întâmpine cu bucurie pe nori credinciosul robul Tău, pe care l-ai luat de pe pământ.

Slavă...,

Izvor de viață ești, Stăpâne, Care cu bărbăție dumnezeiască dezlegi pe cei ferecați; pe robul Tău aceasta, care cu credință a venit la Tine, așează-l în desfătarea raiului.

Și acum..., **a Născătoarei:**

În pământ ne-am întors, călcând porunca lui Dumnezeu cea sfântă, iar prin tine, Fecioară, la cer de pe pământ ne-am înălțat, scuturând stricăciunea morții.

Apoi ectenia: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm... **Și rugăciunea:** Dumnezeuul duhurilor..., ... **și după ecfonis,**

Condac glasul-al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar pământenii din pământ sântem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: „Pământ ești și în pământ vei merge”; unde toți muritorii mergem, făcând la mormânt cântarea cea de plângere: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși se cântă: Cu sfinții odihnește Hristoase...

Cântarea a 7-a

Irmos: Revărsător de rouă cuptorul...

Mucenicii fiind dezlegați cu sângele Tău de călcarea poruncii celei dintâi, și stropindu-se cu sângele lor, arătat-au închipuit junghierea Ta; bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Pe moartea cea semeață ai omorât-o, Cuvinte, Începătorule

de viață, primește deci acum și pe acesta ce în credință a adormit, care cântă și zice Ție, Hristoase: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...,

Cel ce m-ai însufletit pe mine, omul, cu suflarea cea dumnezeiască, Doamne atotputernice, pe acesta mutat învrednicește-l, Stăpâne, împărăției Tale, ca să-ți cânte Ție, Mântuitorule: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Mai presus de toată făptura te-ai făcut, prea nevinovată, zămislind pe Dumnezeu, Care a sfărâmat porțile morții și a frânt încuietorile. Pentru aceasta, curată, pe tine cu cântări te mărim credincioșii, ca pe Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie rouă ai izvorât tinerilor...

Tărie arătând vitejilor, cu cununi de biruință v-ați înfrumusețat, mucenici ai lui Hristos, purtători de lupte, strigând: Pe Tine Te preaînălțăm, Hristoase, în veci.

Pe credincioșii care în sfințenie au părăsit viața și s-au mutat la Tine, Stăpâne, primește-i cu blândețe, odihnind ca un îndurat, pe cei care Te preaînălță întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Binevoiește acum, Mântuitorule, ca toți cei mai înainte adormiți să se sălășluiască în pământul celor blânzi, îndreptând prin credința către Tine și prin har pe cei care te preaînălță întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preafericită, te fericism toți pe tine, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu adevărat fericit, Care pentru noi s-a întrupat, și pentru aceasta Îl preaînălțăm în toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu puțință oamenilor, spre Care nu cutează a privi oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care

slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Nădejdea a întărit cetele mucenicilor și spre dragostea Ta cu căldură i-a înțaripat, preînchipuind acestora odihna cea cu adevărat neînvăluită a bunurilor viitoare, de care învrednicește, Bunule, și pe credinciosul ce s-a strămutat de aici.

Strălucirea cea luminoasă și dumnezeiască, binevoiește, Hristoase, să o dobândească acesta ce cu credință s-a mutat, dăruindu-i ca un singur îndurat, odihnă în sânurile lui Avraam și învrednicindu-l fericirii celei veșnice.

Slavă...,

Cel ce ești din fire bun și milostiv, voitor de milă și adâncul îndurării, pe cel ce l-ai mutat din locul aceasta al răutății și din umbra morții, Mântuitorule, așează-l unde strălucește lumina Ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cort Sfânt te cunoaștem pe tine, curată, chivot și tabla legii harului, că prin tine s-a dăruit iertarea celor îndreptați cu sângele Celui ce S-a întrupat din pântecul tău, cea cu totul fără de prihană.

Apoi: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm...; **și celelalte. Și după ecfonis, cântăm stihirile idiomele ale lui Ioan Damaschin,**

Glasul 1:

Care desfătare luminează rămâne neîmpărtășită de întristare? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sânt mai neputincioase decât umbra, toate sânt mai înșelătoare decât visurile; o clipire, și pe toate acestea moartea le apucă. Ci în lumina feței Tale, Hristoase și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel ce l-ai ales, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul despărțindu-se de trup! Vai, cât lăcrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, strămutatului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Glasul al 3-lea:

Toate cele omenești sânt deșertăciuni. Câte nu rămân după

moarte! Nu rămâne averea, nu ne însoțește mărirea, că venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos celui nemuritor să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Glasul al 4-lea:

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sânt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicilor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Glasul al 5-lea:

Adușu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: eu sânt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în morminte și am văzut oase goale și am zis: oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Glasul al 6-lea:

Început de ființare a fost mie porunca Ta cea ziditoare; că voind din cea nevăzută și din cea văzută să-mi alcătuiești fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit și mi-ai dat suflet cu însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește-l pe robul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Glasul al 7-lea:

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început pe om, și l-ai pus în rai să stăpânească peste făpturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a împărtășit mâncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pământul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguiesc când mă gândesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, disprețuită și fără de chip. O minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat

stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Apoi Fericitirile, glasul al 6-lea:

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne.

Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pe tâlharul care a strigat Ție pe cruce: Pomenește-mă Doamne întru Împărăția Ta! - l-ai făcut, Hristoase, întâiul cetățean al raiului. Pocăinței aceluia învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce stăpânești viața și moartea, în locașurile sfinților odihnește pe acesta pe care l-ai mutat din cele trecătoare, care strigă: pomenește-mă când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cel ce stăpânești sufletele și trupurile, în a Cărui mână este suflarea noastră, mângâierea celor întristați, odihnește în latura dreptilor pe aceasta pe care l-ai mutat.

Fericiți cei asupriți pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Hristos să te odihnească în latura celor vii și ușile raiului să-ți deschidă, și moștenitor împărăției Sale să te arate, și iertare să-ți dăruiască de cele ce ai greșit în viață, iubitorule de Hristos.

Fericiți veți fi, când, din pricina Mea, vă vor defăima și vă vor prigoni, și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Să mergem și să vedem în morminte că oase goale este omul, mâncare viermilor și putreziciune, și să cunoaștem ce este avuția, frumusețea, tăria și mărirea.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în

ceruri.

Să auzim ce strigă Atotțiitorul: Vai, de cei ce cearcă să vadă ziua cea înfricoșătoare a Domnului! Căci aceea este întuneric, că cu foc va să lămurească toate.

Slavă...,

Tatălui mă închin, Celui ce a născut și purces, prin naștere și purcedere fără început; pe Fiul slăvesc Cel ce S-a născut; și laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește, împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cum izvorăști lapte din pieptul tău, Fecioară? Cum hrănești pe Hrănitorul făpturii? Precum știe Cel ce a izvorât apă din piatră, pâraie de ape poporului celui însetat, precum este scris.

Apoi Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă. **Stih:** Către Tine Doamne voi striga...

APOSTOLUL

Din Epistola către Tesaloniceni
a Sfântului Apostol Pavel citire (4. 13-17)

Fraților, nu voiesc să nu știți pentru cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care n-au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, așa și Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus îi va aduce împreună cu El. Că aceasta grăim vouă cu cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămași la venirea Domnului, nu vom lua înaintea celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și cei adormiți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți împreună cu ei, în nori, întru întâmpinarea Domnului în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Aliluia, glasul al 6-lea:

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

EVANGHELIA

de la Ioan (5. 24-30)

Ais-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Amin, amin zic vouă, că cel ce aude cuvintele Mele și crede Celui care M-a trimis pe Mine, are viață veșnică, și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Amin, amin zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și care vor auzi vor învia. Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa a dat și Fiului să aibă viață întru Sine, și stăpânire i-a dat Lui și judecată să facă, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea osândirii. Nu pot Eu să fac nimic de la Mine; precum aud judec, dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Apoi diaconul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... Încă ne rugăm pentru odihna sufletului robului lui Dumnezeu... **și celelalte după știință. Și după terminarea acestora, zice arhiereul sau protosul, de va fi, rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor și a tot trupul..., **cu glasul tare, venind aproape de trup împreună cu dânsul și ceilalți preoți. Se cade a ști, că până când diaconul zice ecteniile, fiecare din preoți citește la rândul său în taină rugăciunea de mai sus, aproape de trup.**

Arhiereul sau preotul citește

RUGĂCIUNILE DE IERTARE**1****Diaconul:** Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu înțelepciunea Ta cea negrăită ai făcut pe om din țărână și l-ai întocmit după chipul și asemănarea Ta, l-ai împodobit cu înfățișare și frumusețe, ca pe o cinstită și cerească agonisită, spre cuvântare de mărire și strălucirea slavei și a Împărăției Tale; dar el călcând porunca învățaturii Tale și nepăzind chipul Tău de care era învrednicit - pentru ca răutatea să nu fie fără de moarte - din iubire de oameni, ca un Dumnezeu al părinților noștri, ai poruncit împreunării și amestecării acesteia și acestei negrăite legături a Ta - prin vrerea Ta cea dumnezeiască - să se desfacă și să se

risipească, pentru ca sufletul să meargă acolo de unde ființă și-a luat, până la obșteasca înviere, iar trupul să se desfacă în cele dintru care a fost alcătuit.

Pentru aceasta Ție ne rugăm, Părintelui celui fără de început și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și celui de o ființă și de viață făcătorului Tău Duh, să nu treci făptura mâinilor Tale să fie înghițită de pieire; ci trupul să se desfacă în pământul din care a fost alcătuit, iar sufletul să se așeze în ceata dreptilor.

Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, să biruiască mila Ta cea nemăsurată și iubirea de oameni cea neasemănată. Și de a căzut robul Tău acesta sub blestemul tatălui său, sau al maicii sale, sau sub blestemul său; de a amărât pe vreunul din preoți și de la dânsul a luat legătură nedezlegată; de a căzut în grea afurisanie de la arhiereu și din nepăsare sau lenevie n-a dobândit iertare; iartă-l pe acesta prin mine păcătosul și nevrednicul robul Tău. Și trupul lui îl dezleagă în pământul dintru care a fost alcătuit, iar sufletul lui îl rânduiește în corturile sfinților. Așa Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților Tăi ucenici și apostoli, această putere ca să dea iertare de păcate, zicând: Oricâte veți lega și veți dezlega, să fie legate și dezlegate, și printr-înșii și nouă păcătoșilor ne-ai dăruit această putere, dezleagă pe adormitul robul Tău (N) de păcatul sufletesc și trupesc, și să fie iertat și în veacul cel de acum și în cel ce va să fie, pentru rugăciunile Preacuratei și pururea Fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

2

Domnului să rugăm

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai dat sfinților tăi ucenici și apostoli cheile împărăției cerurilor, iar după sfântă învierea Ta, cea de a treia zi, cu harul Tău le-ai dăruit toată puterea de a lega și dezlega păcatele oamenilor, ca să fie legate și în cer câte de dânsii pe pământ s-au legat, și tot așa să fie dezlegate și în cer câte de dânsii pe pământ s-au dezlegat; Cel ce prin iubirea Ta de oameni cea negrăită ne-ai învrednicit și pe noi smeriții și nevrednicii robii Tăi să fim moștenitori ai aceluiași preasfânt dar și har, ca și noi de asemenea să legăm și să dezlegăm cele ce se întâmplă în poporul Tău; Însuți Preabunule Împărate, prin mine smeritul și nevrednicul slujitorul Tău, iartă robului Tău (N) orice a greșit în

această viață ca un om, și-i iartă lui toate câte a păcătuit cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, dezlegându-l și legătura pusă în orice chip asupra lui, cu care el însuși din mânie sau din altă pricină s-a legat pe sine, sau de la arhiereu, sau de la altcineva a suferit o alunecare ca aceasta, prin pizma și prin lucrarea diavolului. Binevoiește, Preabunule și mult-Îndurate, sufletul lui să se așeze cu sfinții care din veac au bineplăcut Ție, iar trupul să se dea firii celei zidite de Tine: Că binecuvântat și preaslăvit ești în veci. Amin.

3

Domnului să rugăm

Domnul Iisus Hristos, Dumnezeuul nostru, Care a dat sfinților Săi ucenici și apostoli dumnezeieștile porunci ca să lege și să dezlege păcatele celor căzuți, și de la dânșii asemenea și noi am primit putere să facem aceasta, să te ierte pe tine, fiule duhovnicesc, de tot ce ai greșit în viață ca un om, cu voie sau fără de voie; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și ecfonis, de arhiereu, sau întâiul preot: Că Tu ești învierea, viața...
Apoi, se face sărutarea icoanei sau a Sfintei Cruci aflată pe pieptul mortului.
Apoi cântăm stihirile:

Glasul al 2-lea: Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de mormânt se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor; unde sânt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Domnului să ne rugăm să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă mormântului, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. De toate rudeniile și prietenii acum se desparte; să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea vicleană a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul lipsind din trup, lutul s-a înnegrit, vasul s-a stricat; fără glas, fără simțire, mort și nemișcat; pe care petrecându-l la mormânt, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă

în veci.

Ce este viața noastră? Floare și fum și rouă de dimineață, cu adevărat. Deci veniți la mormânt să vedem lămurit, unde este frumusețea trupului, și unde sânt tinerețile? Unde sânt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate s-au stins; veniți deci să cădem la Hristos cu lacrimi.

Mare plâns și tânguire, mare suspin și nevoie este despărțirea sufletului. Iad și pierzare este viața celor trecătoare, umbră fără ființă, vis înșelător care se arată ca o nălucă, chin al vieții pământești. Să fugim departe de tot păcatul lumesc, ca să moștenim cele cerești.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, că omul trece ca fumul de pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Veniți urmașii lui Adam, să vedem aruncat în pământ pe cel după chipul nostru, dezbrăcat de toată frumusețea stă topit în mormânt, putrejune viermilor, de întuneric stricat, de pământ învelit; pe care lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Când sufletul este răpit cu putere din trup de îngeri înfricoșători, el uită de toate rudeniile și cunoscuții, de cele ale trupului celui mult pătimas, și se îngrijește numai de cele ce vor să fie și cugetă numai cum va sta la viitoarea judecată. Veniți să rugăm pe Judecătorul și toți să cerem ca Domnul să-i ierte cele ce a greșit.

Veniți fraților, la mormânt să vedem cenușa și pulberea din care sântem plăsmuiți. Unde mergem acum și ce ne-am făcut? Cine este săracul sau bogatul? Cine este stăpânul sau cine robul? Au nu sânt toți cenușă? Frumusețea chipului a putrezit și toată floarea tinereților a veștejit-o moartea.

Cu adevărat, toate dulcele și măririle vieții sânt deșertăciune și stricăciune, pentru că toți vom muri; împărații și mai-marii, judecătorii și căpeteniile, bogații și săracii și toată firea omenească; căci cei ce odinioară erau în viață, acum sânt așezați în morminte; pentru care să ne rugăm Domnului să le dea odihnă.

Toate mădularele trupului se arată acum netrebnice; cele ce

puțin mai înainte erau mișcătoare, toate sânt nelucrătoare, moarte, nesimțitoare; căci ochii au apus, picioarele s-au legat, mâinile și auzul au încetat, limba cu tăcere s-a îngrădit și mormântului se dă. Cu adevărat deșertăciune sânt toate cele omenești.

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și cere de la Preabunul Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce s-a mutat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Văzându-mă zăcând fără glas și fără suflare, plângeți toți pentru mine, fraților și prietenilor, rudeniilor și cunoscuților, căci ieri vorbeam cu voi și fără de veste mi-a venit înfricoșatul ceas al morții. Ci veniți toți care mă iubiți și mă sărutați cu sărutarea cea mai de pe urmă, că de acum nu voi mai umbla, nici nu voi mai vorbi cu voi. Că mă duc la Judecătorul, unde nu este părtinire; căci sluga și stăpânul împreună vor sta, împăratul și ostașul, bogatul și săracul în aceeași cinste vor fi; și fiecare, după faptele sale, sau se va preamări sau se va rușina. Ci vă rog pe toți și mă cucernicesc vouă, să vă rugați neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru mine, ca să nu fiu rânduit, după păcatele mele, la locul de pedeapsă, ci să mă așeze unde este lumina vieții.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Hristoase, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhiereilor, cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **și Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., **și celelalte. Diaconul zice ectenia și preotul rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor..., **iară după ecfonis:** Slavă..., Și acum..., **și apolisul aceasta.**

Cel ce a înviat din morți, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale Sfinților și întru tot lăudaților apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfântului și dreptului Lazăr cel înviat a patra zi din morți și ale tuturor sfinților, sufletul robului Său (N) cel mutat de la noi, în corturile dreptilor să-l așeze, în sânurile lui Avraam să-l odihnească, cu dreptii să-l numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi preotul zice:

Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, sufletului adormitului robului Tău (N) și-i fă lui veșnică pomenire.

Preotul sau soborul cântă o dată, iar cântăreții de două ori: Veșnica pomenire... Și așa ridicând trupul, îl ducem la mormânt cântând: Sfinte Dumnezeule..., și celelalte.

După înainte de punerea în mormânt, preotul toarnă peste trupul mortului, în chipul Sfintei Cruci, vin amestecat cu untdelemn, zicând: Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Iar după ce este coborât coșciugul în groapă, preotul, luând pământ cu lopata, aruncă cruciș deasupra trupului, zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți cei ce locuiesc într-însa.

După aceea varsă în groapă cenușa din cădelniță și se astupă după datină mormântul, zicând încă Troparele: Cu duhurile dreptilor..., și celelalte; și apolis: Slavă lui Dumnezeu, Care bine a voit așa.

SĂ SE ȘTIE: această slujbă, precum s-a arătat mai sus, se cântă și la femei și la copiii ortodocșilor ce sânt cu vârsta mai mari de șapte ani, schimbându-se la rugăciuni numai numele, și alta nimic.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII înmormântării pruncilor

Făcând preotul știutul început, zicem Psalmul 90: Cel ce locuiește întru ajutorul celui Preaînalt..., **caută la pag. 218. Apoi Aliluia; pe glasul al 8-lea cu stihurile:** Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne. **Stih:** Și pomenirea lui în neam și în neam.

Apoi Troparele: Cel ce prin adâncul înțelepciunii..., Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:** Pe tine zid și liman te avem... (**caută-le la pag.219**). **Și Psalmul 50:** Miluiește-mă Dumnezeu... **pag 158, și îndată**
CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea
Irmos. Apa trecându-o ca pe uscat...

Stih: Doamne, odihnește pe pruncul aceasta.

Cuvinte al lui Dumnezeu, Care ai sărăcit luând trup și ai binevoit a Te face prunc fără schimbare, rugămu-Te, așează în sânurile lui Avraam pe pruncul pe care l-ai luat.

Prunc Te-ai arătat, Cel ce ești mai înainte de toți vecii, și pruncilor, ca un bun, le-ai făgăduit împărăția cerurilor, cu care numără și pe pruncul aceasta.

Slavă...,

Pe nevinovatul prunc, pe care l-ai luat, Hristoase Mântuitorule, mai înainte de a ajunge la cunoașterea plăcerilor pământești, învrednicește-l veșnicilor bunătăți, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce în chip negrăit ai născut Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui, tămăduiește cumplita rană a sufletului nostru și durerea inimii potolește.

Cântarea a 3-a
Irmos:

Doamne, Care ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu mă întărește întru dragostea Ta, că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Cuvântule, Cel ce ești preadesăvârșit, arătându-Te prunc desăvârșit, pe acest prunc nedesăvârșit cu vârsta l-ai mutat la Tine; pe care odihnește-l cu dreptii, care au bineplăcut Ție, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe pruncul acesta nestricat, pe care l-ai mutat cu dumnezeiasca Ta poruncă, și care a fost răpit negustând din dulcele lumești, Te rugăm, Îndurate, arată-l părtaș bunătăților celor mai presus de lume.

Slavă...,

Cămarilor cerești și odihnei celei luminate și cetei celei preasfințite a sfinților, Doamne, părtaș fă pe acest prunc curat, pe care ai binevoit, Mântuitorule, a-l muta de aici.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Lipsiți de toate alergăm numai sub acoperământul tău, Preacurată stăpână; ajută-ne, că multă bogăție de păcate am strâns, și sântem cu totul plini de sărăcia bunătăților.

Apoi Irmosul. După aceasta preotul zice ectenia:

Iară și iară cu pace, Domnului să ne rugăm.

Cântăreții: Doamne miluiește

Încă ne rugăm pentru odihna nevinovatului prunc (N) și pentru ca Domnul, după a Sa făgăduință, să-l învrednicească de cereasca sa împărăție.

Cântăreții: Doamne miluiește (de 3 ori)

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui unde toți dreptii se odihnesc. Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și odihna cu sfinții, a sufletului său, de la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem

Cântăreții: Dă Doamne.

**Apoi preotul citește această
RUGĂCIUNE**

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Tu ai făgăduit să dai împărăția cerurilor celor născuți din apă și din Duh și în neprihănire mutați de la Tine. Tu ai zis: lăsați pruncii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor. Cu smerenie ne rugăm, fă părtaș împărăției Tale, după cum ai făgăduit, pe robul Tău nevinovatul prunc (N), mutat acum de la noi. Iar pe noi ne învrednicește să viețuim și să sfârșim neprihănită viața creștinească și să ne sălășluim cu toți sfinții Tăi în cămările cerești. Că Tu ești învierea, viața și odihna tuturor robilor Tăi, precum și a robului Tău acum răposat, pruncul (N), Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sânt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, precum a zis Scriptura: când dobândim lumea, atunci în mormânt ne sălășluim, unde împreună sânt împărății și săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pe robul Tău acesta mutat de la noi, odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Doamne taina economiei Tale...

Să nu plângem pe prunci, ci mai vârtos pe noi înșine să ne tânguim, care de-a pururea păcătuim, ca să scăpăm de gheena.

Lipsit-ai, Stăpâne, pe pruncul aceasta de desfătărilor pământești, dar ca un Judecător drept, învrednicește-l pe dânsul de bunătățile cele cerești.

Slavă...,

Cetățean al raiului te va arăta cu adevărat, fericite pruncule, Cel ce te-a luat de pe pământ și cu cetele sfinților te va împreuna.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Născătoare de Dumnezeu cu totul curată, pe tine te cunoaștem, noi toți cei luminați prin botez, că ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Cântarea 5-a**Irmos:** Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta...

Cu judecata Ta cea dreaptă, mai înainte de a crește el deplin, ai secerat ca pe o iarbă verde pe pruncul aceasta pe care l-ai mutat, Doamne; ci luându-l pe el, Cuvinte, resădește-l în muntele cel dumnezeiesc al veșnicilor bunătăți.

Ca pe o vârstare tânără, sabia morții venind te-a tăiat pe tine, cel ce n-ai luat cunoștință de dulcele lumești, o fericite! Ci iată Hristos îți deschide ție porțile cerești, numărându-te cu aleșii Săi, ca un îndurat.

Slavă...,

Nu mă plângeți pe mine, că n-am făcut nimic vrednic de plâns, strigă pruncul cel mort; ci mai vârtos plângeți-vă pe voi toți, rudelor și prietenilor, cei ce păcătuiți, ca să nu luați hotărârea pedepsei.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Eu însumi mă deznădăduiesc, când privesc la mulțimea faptelor mele; dar când iau aminte la tine, ceea ce mai presus de minte ai născut pe Domnul, Maica lui Dumnezeu, mă liniștesc cu nădejdea că pe tine singură ajutoare te-am câștigat.

Cântarea 6-a**Irmos:**

Rugăciunea mea voi revărsa către Domnul și Lui voi spune întristările mele, că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea de iad s-a apropiat; și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din pierzare scoate-mă.

Ca un prunc în iesle Te-ai pus și Te-ai dat în brațele bătrânului, Cel ce plăsmuiești pe prunci în pânțece, și mai înainte de a ajunge la creștere deplină, pe aceasta l-ai mutat din viață; pentru aceasta cu bună mulțumire pe Tine Te slăvim.

Zis-ai apostolilor, Cuvântule: Lăsați pruncii să vină la Mine, că împărăția Mea este hărăzită pentru cei nevinovați ca dâșii. Deci pe pruncul acesta mutat la Tine, învrednicește-l luminii Tale.

Slavă...,

Lipsit-ai pe pruncul aceasta de bunătățile cele pământești, ca

să-l arăți pe dânsul părtaș bunătăților Tale cele cerești, căci încă n-a călcat porunca Ta cea dumnezeiască; slăvim adâncul cel nemăsurat al judecăților Tale, Bunule.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine te avem zid de scăpare și mântuire desăvârșită a sufletelor și liniștire în supărări, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm; pentru care, stăpână, și acum de chinuri și de nevoi ne mântuiește.

Apoi: Irmosul, și ectenia: Iară și iară... și ecfonis;

apoi Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar pământenii din pământ sântem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: „Pământ ești și în pământ vei merge”; unde toți muritorii mergem, făcând la mormânt cântarea cea de plângere: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Apoi și aceste Icoase:

Nu este nimic mai cu jale pentru o maică, nimic mai întristător pentru un tată, decât când își petrec pruncii de aici la mormânt; căci lăuntrul lor se tulbură și mare jale au inimile lor pentru prunci, mai vârtos când plăcut vorbesc, aducându-și aminte de cuvintele lor, cu cântarea: Aliluia.

De multe ori, înaintea mormântului, maicile își bat pieptul și zic: O fiul meu și copilul meu cel prea dulce, nu auzi ce-ți spune maica ta? Iată și pânțele care te-a purtat; pentru ce nu vorbești, cum ne vorbeai, ci taci așa, fără a vorbi cu noi? Aliluia.

Dumnezeule, Dumnezeule, Care m-ai chemat, fii acum mângâiere casei mele, căci plângere mare s-a făcut lor, pentru că toți la mine caută, fiind iubitul lor copil. Ci Însuți, Cel ce Te-ai născut din pânțele Fecioarei, liniștește inima maicii mele și răcorește inima tatălui meu, de la care auzi: Aliluia.

Cântarea a 7-a**Irmos:** Tinerii evrei în cuptor...

Scrie în cartea celor mântuiți, ca un Iubitor de oameni, Îndurate, pe pruncul Tău, ca bucurându-se să strige puterii slavei Tale: bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuule, în veci.

Cu lumina feței Tale, Cuvântule, luminează pe pruncul acesta, care cu credință s-a mutat acum la Tine în vârstă crudă și-ți cântă Ție: Doamne Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Slavă...,

Început de întristări s-a arătat acum despărțirea ta pentru cei ce te iubesc; dar este ție adevărată pricină de bucurie și de veselie, că moștenești, pruncule, viața de veci.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Vezi întristarea noastră, Fecioară, pe care ne-a adus-o mulțimea răutăților noastre, și mai înainte de plecarea de aici, dă-ne ușurare cu rugăciunile tale cele de Maică, ca Dumnezeu să ne fie milostiv.

Cântarea a 8-a**Irmos:** Cuptorul haldeilor ...

În sânurile lui Avraam în locașuri de odihnă, unde este bucuria celor ce pururea prăznuiesc, în locașurile de liniștire, unde este apa cea vie, te va așeza Hristos, Cel ce pentru noi prunc S-a făcut, căci strigi Lui neîncetat: Preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pricină de întristare și de lacrimi s-a făcut nouă despărțirea ta cea cu adevărat neuitat, că mai înainte de gustarea desfătărilor din viața aceasta ai lăsat pământul și brațele părinților, dar te-a primit pe tine sânul lui Avraam, ca pe un prunc neîmpărtășit de nici o întinăciune.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ce mă plângeți pe mine, strigă nevăzut pruncul ce stă adormit, căci eu nu sânt de plâns; pentru că bucuria tuturor dreptilor s-a rânduie pruncilor, care n-au făcut lucruri vrednice de lacrimi și care cântă lui Hristos: preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Scoală-te în ajutorul meu, Născătoare de Dumnezeu; ia aminte la rugăciunea mea și mă scapă de osândirea cea cumplită, de cercetarea cea aspră, de întunerice și de foc, de scrâșnirea dinților, de asupririle demonilor și de toată nevoia, nădejdea celor deznădăjduiți și viața celor pierduți.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, pentru că Dumnezeu S-a arătat oamenilor tru-pește și pânțelele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, mai marii cetelor îngerești și omenești pe tine te fericesc.

Hristoase, Cel ce Te-ai făcut prunc fără schimbare și crucea ai primit de voie și ai căutat la durerea de maică ale celei ce Te-a născut, ușurează întristarea și durerea cumplită a credincioșilor părinți ai acestui prunc adormit, ca să slăvim puterea Ta.

Trimis-ai din înălțime, Împărate al tuturor, și ai luat pe fericit pruncul acesta, Stăpâne, ca pe o pasăre curată în cuiburile cerești, mântuit-ai sufletul lui de cursele cele felurite și l-ai unit cu duhurile dreptilor, spre a se desfăta întru împărăția Ta.

Slavă...,

Pruncilor care nimic n-au făcut, Cuvinte al lui Dumnezeu, le-ai dat locuințele cerurilor, că așa ai binevoit, Bunule; între aceia numără și făptura Ta, pe pruncul ce acum a venit la Tine, Însuți ușurând durerea părinților, ca un atotîndurat și de oameni iubitor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Cu ochiul inimii pururea privesc la tine, preanevinovată, care ai rugăciune de maică către Cel ce dintru tine S-a născut; pe tine te rog, Preacurată, adoarme patimile sufletului meu și spre dimineața pocăinței mă deșteaptă, Fecioară, și cu lumina ta mă luminează.

Apoi Lumânânda:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, că m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Apoi stihurile acestea:

Stihul I: Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stihul al II-lea: Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nici nu-și va mai cunoaște încă locul său.

Stihul al III-lea: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Iar după fiecare stih se zice Lumânânda.

Apoi Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos, Izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată zice preotul cu glas mare:

Că sfânt ești Dumnezeu nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Și cântă: Sfinte Dumnezeule....

Apoi diaconul: Să luăm aminte. Preotul: Pace tuturor.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete. **Stih:** Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

APOSTOLUL

**Din Epistola întâia către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel citire: (15.39-45)**

Raților, nu tot trupul este același trup, ci unul este trupul oamenilor, și altul este trupul dobitoacelor, altul este trupul peștilor, și altul este trupul păsărilor. Sânt și trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești. Alta este strălucirea soarelui și alta strălucirea lunii și alta strălucirea stelelor. Căci stea de stea se deosebește în mărire. Așa și învierea morților: Se seamănă trupul întru stricăciune, înviază întru nestricăciune; se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru neputință, înviază întru putere; se seamănă trup firesc, va învia trup duhovnicesc. Că de este trup firesc, este și trup duhovnicesc. Precum este scris: Făcutu-s-a omul cel dintâi Adam, cu suflet viu; iar Adam cel de pe urmă, cu Duh de viață făcător.

Preotul: Pace Ție.... Citețul: Aliluia, glas 6: Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne. Stih: Sufletul lui întru bunătați se va sălăslui

EVANGHELIA
de la Ioan (6.35-39)

Ais-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Eu sânt pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată. Dar am zis vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-Mi dă Mie Tatăl, va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine, nu-l voi da afară; pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Celui care M-a trimis, ca din toți pe care Mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

După aceea această
Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Cel ce păzești pruncii în viața de acum, iar în cea viitoare, pentru nevinovăția și nerăutatea minții lor, umpli cu ei sânurile lui Avraam și-i sălășluiești în locuri luminoase, unde petrec sufletele dreptilor, primește în pace și sufletul pruncului **(N)**, căci Tu ai zis: a unora ca acestora este împărăția cerurilor.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se face sărutarea icoanei aflată pe pieptul mortului și cântăreții cântă stihirile acestea, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preamărită minune...

O, cine nu va plânge, fiul meu, mutarea ta cea cu tânguire din viața aceasta? Căci prunc fraged din brațele maicii acum ca o pasăre degrab ai zburat, și la Ziditorul tuturor ai alergat. O fiule, cine nu va plânge, văzând veștejită fața ta cea veselă, care mai înainte era ca un trandafir frumos?

O, cine nu va suspina, fiul meu, și nu va striga cu plângere pentru bună cuviința ta cea multă și frumusețea vieții tale celei curate? Că precum corabia ce n-are urmă, așa degrab ai apus de

la ochi. Veniți prietenii mei, rudele și vecinii împreună cu mine, să sărutăm pe acesta, petrecându-l la mormânt.

Moartea este pruncilor liniștire, că s-au arătat neîmpărtașiți de relele lumești și la odihnă au ajuns și la bucuria cerească; în sânurile lui Avraam se bucură și cu cetele dumnezeiești ale sfinților prunci acum se veselesc și cu credință dănuiesc, că s-au mutat curați de la stricăciunea cea iubitore de păcat.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Durere a fost lui Adam gustarea din pom de demult în Eden, când și-a vărsat șarpele veninul, căci prin aceasta a intrat moartea, care mănâncă tot neamul omenesc; ci venind Stăpânul a surpat șarpele și nouă ne-a dăruit odihnă. Deci către Dânsul să strigăm: iartă-ne, Mântuitorule, și pe cel pe care l-ai luat cu sfinții odihnește-l, ca un Iubitor de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Schimbarea celor întristați, ușurarea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, mântuiește cetatea și poporul, tu, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singură apărătoare a credincioșilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., **și celelalte, apoi rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor..., **și cele știute ale înmormântării; și apolis**

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII ÎNMORMÂNTĂRII PREOȚILOR ȘI DIACONILOR MIRENI

De se va muta către Domnul vreunul din preoții sau diaconiide mir, merg trei preoți și, luându-l de pe pat, îl pun jos pe o rogojină sau pe un așternut. Și deoarece nu se cuvine a-l scălda și nici trupul să i se vadă gol, îl dezbracă și-l șterg cu un burete muiat în untdelemn curat, iar unde nu vor avea untdelemn și burete, se udă o pânzătură în apă curată și așa îl șterg. După aceea îl îmbracă mai întâi în hainele ce le-a purtat și apoi în toate veșmintele preoțești, și acoperindu-i fața cu pocrovăț, nesfințit, pun pe pieptul lui Sfânta Evanghelie. Apoi preoții se îmbracă cu veșmintele sfințite ale lor, iar proestosul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **Apoi Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., și celelalte. **Apoi diaconul rostește ecenia pentru morți și preotul zice rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor..., iar după ecfonis se face apolis.

Și îndată ridicând trupul, îl duc în mijlocul bisericii și pun împrejurul lui patru sfeșnice cruciș, cu făclii aprinse. Trupul decedatului rămâne în biserică până în ziua înmormântării. În tot acest timp, preoții vecini și credincioșii din parohie fac rugăciuni pentru cel răposat și priveghi de noapte. În ziua înmormântării, un sobor de preoți, după săvârșirea Sfintei Liturghii, face slujba înmormântării precum urmează.

După ce protosul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., urmează slujba mirenilor până după terminarea binecuvântărilor (vezi pag. 216-230)

Apoi diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., și după ecfonis, **Troparul:** Odihnește Mântuitorule..., Slavă..., Și acum..., Cel ce din Fecioară ai răsărit ..., (caută-le tot la înmormântarea mirenilor, pag. 230).

Apoi îndată se cântă **Antifoanele**, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, miluiește-mă ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de bună credință, Ție, Cuvinte.

Slavă..., Și acum...,

În Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea; de suflă Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Antifon al 2-lea, același glas:

De nu era Domnul cu noi, nimeni dintre noi n-ar fi putut suferi lupta vrăjmașului; că cei ce biruiesc de aici se înalță.

În dinții lor să nu se prindă sufletul meu ca o pasăre, Cuvântule; vai mie, cum voi scăpa de vrăjmași, fiind iubitor de păcate.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înțelegerea, pacea și binecuvântarea, că este lucrător deopotrivă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul al 3-lea

Cei ce nădăjduiesc întru Domnul înfricoșează pe vrăjmași și tuturor sânt minunați, pentru că sus privesc.

Ceata dreptilor la nelegiuiri mâinile nu-și întinde, Mântuitorule, avându-te pe Tine într-ajutor.

Slavă... Și acum...,

Sfântului Duh se cuvine stăpânirea peste toate, Căruia se închină oștile cele de sus, împreună cu toată suflarea celor de jos.

După aceea diaconul: Să luăm aminte. **Preotul:** Pace tuturor.

Diaconul: Și duhului tău.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea în care mergi astăzi, suflete, că s-a gătit ție loc de odihnă. Stih: Întoarce-te, suflete al meu, la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

(1) APOSTOLUL**Diaconul:** Înțelepciune.

Din Epistola întâia către Tesaloniceni a
Sfântului Apostol Pavel citire **(4.13-17)**

Fraților, nu voiesc să nu știți despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca și ceilalți care n-au nădejde. Pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El. Că aceasta grăim vouă, după cuvântul Domnului, că noi cei vii, care vom fi rămas până la venirea Domnului, nu vom lua înainte celor adormiți, pentru că Însuși Domnul, întru poruncă, la glasul arhanghelului și întru trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și cei morți întru Hristos vor învia întâi. După aceea, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți, împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh, și așa pururea cu Domnul vom fi.

Preotul: Pace ție. **Citețul:** Și duhului tău. Aliluia, **glasul al 8-lea:**
Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(1) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune, drepti...,
Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire **(5.24-30)**

Ais-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Amin, amin zic vouă, că cel ce aude cuvintele Mele și crede Celui care M-a trimis pe Mine, are viață veșnică, și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață. Amin, amin zic vouă, că vine ceasul și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și care vor auzi vor învia. Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa a dat și Fiului să aibă viață întru Sine, și stăpânire i-a dat Lui și judecată să facă, pentru că este Fiul Omului. Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui; și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea osândirii. Nu pot Eu să fac nimic de la Mine; precum aud judec, dar judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci voia Tatălui Meu, Care M-a trimis.

Strana: Slavă Ție Doamne... **Diaconul:** Domnului să ne rugăm

(1) Rugăciune

Stăpâne Doamne Dumnezeuul nostru, Cel ce singur ai nemurire, Care locuiești în lumina cea neapropiată; Cel ce omori și iarăși faci viu; Care duci în iad și scoți; Cel ce cu înțelepciune l-ai plăsmuit pe om din pământ și ai legiuit să se întoarcă iarăși în pământ, pentru greșala lui. Pe Tine Te rugăm, primește sufletul robului Tău și-l odihnește pe dânsul în sânurile lui Avraam, ale Isaac și ale lui Iacov, și-i dă lui cununa dreptății Tale, parte cu cei mântuiți, în mărirea aleșilor Tăi, ca să ia multă răsplată în locașurile sfinților Tăi pentru cele ce s-a ostenit în lumea aceasta, pentru numele Tău.

Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna, glasul al 2-lea

Astăzi mă despart de neamul meu și alerg la Tine, Cel ce singur ești fără de păcat; în corturile dreptilor cu aleșii Tăi mă odihnește.

Apoi zicem Antifonul I, Psalmul 22:

Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Aliluia (de 3 ori)

La loc cu verdeață, acolo m-a sălășluit; la apa odihnei m-a hrănit; sufletul meu l-a întors.

Aliluia (de 3 ori)

Povățuitu-m-a pe cărările dreptății, pentru numele Lui.

Aliluia (de 3 ori)

Că de voi și umbla prin mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat.

Aliluia (de 3 ori)

Gătiti-ai înaintea mea masă, împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul meu este adăpându-mă ca un puternic.

Aliluia (de 3 ori)

Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele, și voi locui în casa Domnului într-o lungime de zile.

Aliluia (de 3 ori)

Slavă..., Aliluia (de 3 ori) Și acum..., Aliluia (de 3 ori)

Apoi Troparul acestea, glasul al 2-lea:

De vreme ce toți mergem la același locaș și sub aceeași piatră vom apune și peste puțin vom fi pulbere, celui adormit să-i cerem de la Hristos odihnă, căci viața noastră, fraților, este ca o jucărie pe acest pământ: ceea ce n-am fost ne facem și din ceea ce sântem ne stricăm; vis nestătător sântem, suflare fără putere, zbor de pasăre călătoare, corabie pe mare care nu lasă urmă. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel fără de moarte: Doamne, învrednicește de fericirea Ta cea nemărginită pe aceasta.

Apoi Prochimen, glasul al 8-lea

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Ție se cuvine cântare, Dumnezeu, în Sion.**(2) APOSTOLUL**

Din Epistola către Romani

a Sfântului Apostol Pavel citire (5.12-21)

Fraților, precum printr-un om a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea, așa moartea a trecut la toți oamenii, pentru că toți au păcătuit în el. Căci, până la Lege, păcatul era în lume, dar păcatul nu se socotește nefiind Legea. Dar a domnit moartea de la Adam până la Moise și peste cei ce nu păcătuiseră, după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al Celui ce avea să vină. Însă greșeala nu este precum harul, căci dacă au murit cei mulți prin greșala unuia, cu mult mai vârtos harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit la asupra celor mulți, prin harul unui singur om, Iisus Hristos. Și darul nu este ca păcătuirea unuia, că judecata dintr-unul era spre osândire, iar harul din multe greșale duce la îndreptare. Căci, dacă prin greșala unuia moartea a împărățit prin unul singur, cu mult mai vârtos cei ce iau prisosința harului și a darului dreptății vor împărăți în viață, prin Unul Iisus Hristos. Deci, precum prin greșala unuia, în toți oamenii a pătruns osândirea, așa și prin dreptatea Unuia în toți oamenii a venit îndreptarea vieții. Căci precum prin neascultarea unui om ajunseră mulți a fi păcătoși, tot așa prin ascultarea Unuia, se vor face drepti cei mulți. Iar Legea s-a înființat ca să se înmulțească greșala; iar unde s-a în-

mulțit păcatul, acolo a prisosit harul; pentru că, precum a împărătit păcatul prin moarte, așa și harul să împărătească prin dreptate, spre viața veșnică, prin Iisus Hristos, Domnul nostru.

Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit Doamne.

Stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

(2) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire (5.17-24)

Mis-a Domnul către iudeii care venise la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutați și mai vârtos iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns lor Iisus și a zis: Amin, amin zic vouă, nu poate Fiul face de la Sine nimic, de nu va vedea pe Tatăl Său făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face; și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, precum Tatăl scoală morții și-i înviază, tot așa și Fiul înviază pe cei care îi voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis. Amin, amin zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Iar preotul zice

(2) Rugăciunea

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că numai Tu ai viață fără de moarte, și slava Ta este necuprinsă și iubirea Ta de oameni nespūsă, și împărăția Ta nesfârșită și părtinire nu este la Tine, căci tuturor oamenilor ai pus sfârșit obșteșc, când se plinește firul vieții. Pentru aceasta Te rugăm, Doamne Dumnezeul nostru, robului Tău (N), care a fost împreună-liturghisitor cu noi și a adormit cu nădejde în învierea vieții celei veșnice, fă-i odihnă în sânurile lui Avraam, ale Isaac și ale lui Iacov. Și precum l-ai pus pe dânsul pe pământ liturghisitor în Biserică, așa îl arată și în altarul Tău cel ceresc, Doamne. De

vreme ce l-ai împodobit pe acesta între oameni cu vrednicie duhovnicească, primește-l neosândit și în mărirea Ta cea hărăzită îngerilor; Tu ai preamărit viața lui pe pământ, și ieșirea lui din viața aceasta primește-o în camera sfinților Tăi cei drepecți și numără sufletul lui cu toci care din veac bine au bineplăcut Ție.

Că tu ești învierea, viața și odihna adormitului robului Tău (N), Hristoase Dumnezeu! nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifonul al 2-lea, Psalmul 23:

Al Domnului este pământul și plinirea lui; lumea și toci cei ce locuiesc într-însa.

Aliluia (de 3 ori)

Acesta pe mări l-a întemeiat pe el și pe râuri l-a gătit pe el.

Aliluia (de 3 ori)

Cine se va sui în muntele Domnului? Sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Aliluia (de 3 ori)

Cel nevinovat cu mâinile și curat la inimă, care nu și-a luat în deșert sufletul său și nu s-a jurat cu viclenie vecinului său.

Aliluia (de 3 ori)

Acesta va lua binecuvântarea de la Domnul și dreptate de la Dumnezeu, Mântuitorul său.

Aliluia (de 3 ori)

Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

Aliluia (de 3 ori)

Ridicați, căpetenii, porțile voastre, și vă ridicați porți veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori)

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în război.

Aliluia (de 3 ori)

Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porți veșnice și va intra Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori)

Cine este Acesta, Împăratul slavei? Domnul cel tare și pu-

ternic, Domnul puterilor, Aceasta este Împăratul slavei.

Aliluia (de 3 ori)

Slavă..., Aliluia (de 3 ori) Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

După acestea, Troparul, glasul al 2-lea:

În credință și nădejde, în dragoste și blândețe, în curăție și în vrednicia preotească, cu cucernicie te-ai înfrumusețat, pururea pomenite. Pentru aceasta preaveșnicul Dumnezeu, Căruia ai și slujit, va așeza sufletul tău în loc luminos și vesel unde dreptii se odihnesc, și vei dobândi de la Hristos, la judecată, iertare și mare milă.

După aceea Sedalna glasul al 5-lea

Tu știi, Doamne Dumnezeule al nostru, că în păcate ne-am născut. Pentru acesta Te rugăm, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni, pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, trecându-i ca un bun păcatele, pe care ca un muritor în viață le-a făcut.

Apoi Diaconul: Să luăm aminte.

Prochimen glasul al 6-lea: Fericit pe care l-ai ales și l-ai primit Doamne. **Stih:** Și pomenirea lui din neam în neam.

(3) APOSTOLUL

Citețul: Din Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire (15.8-11)

Fraților, vă arăt vouă Evanghelia ce am vestit-o vouă, pe care ați și primit-o, în care și stați, prin care și vă mântuiți, de o țineți în ce chip am vestit-o vouă, afară numai de nu ați crezut în zadar. Căci am dat vouă, întâi de toate, ceea ce și eu am primit, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scriptură. Și că S-a îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi; și că S-a arătat lui Petru, apoi celor doisprezece; în urmă S-a arătat deodată la mai mult de cinci sute de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până acum, iar unii au și adormit. După aceea S-a arătat lui Iacov, apoi tuturor Apostolilor; iar mai pe urmă de toți, ca unui născut înainte de vreme, mi S-a arătat și mie. Căci eu sânt cel mai mic dintre Apostoli, care nu sânt vrednic a mă chema apostol, pentru că am asuprit Biserica lui Dumnezeu. Dar, prin harul lui Dumnezeu, sânt cea ce sânt; și

harul Lui cel dintru mine n-a fost în deșert, ci mai mult decât toți m-am ostenit. Dar nu eu, ci harul lui Dumnezeu care este cu mine. Deci, ori eu, ori aceia, așa propovăduim și voi așa ați crezut.

Aliluia, **glasul al 6-lea:**

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

Stih: Și pomenirea lui din neam în neam.

(3) EVANGHELIA

Diaconul: Cu înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire **(6.35-39)**

Mis-a Domnul către iudeii care crezuseră Lui: Eu sânt pâinea vieții, cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede întru Mine nu va înseta vreodată. Dar am zis vouă că M-ați și văzut și nu credeți. Tot ce-mi dă Mie Tatăl va veni la Mine; și pe cel care vine la Mine nu-l voi scoate afară, pentru că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis pe Mine. Și aceasta este voia Tatălui care M-a trimis, ca din toți pe care mi i-a dat Mie să nu pierd pe nici unul, ci să-i înviez pe ei în ziua cea de apoi.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

(3) Rugăciune

Doamne al puterilor, Cel ce ești întristaților bucurie, celor ce plâng mângâiere și tuturor celor mici la suflet sprijinire, mângâie cu îndurarea Ta pe cei cuprinși de durere pentru fratele nostru preotul **(N)**, vindecă toată durerea ce pătrunde inima lor; și fă odihnă în sânurile lui Avraam adormitului robului Tău preotul **(N)**, întru nădejdea învierii vieții celei veșnice.

Că Tu ești învierea și viața și odihna robului Tău **(N)**, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Antifon 3, Psalmul 83:

Cât sânt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor;

dorește și se topește sufletul meu spre curțile Domnului.

Aliluia (de 3 ori)

Inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeu cel viu.

Aliluia (de 3 ori)

Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi; altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeu meu.

Aliluia (de 3 ori).

Fericiți sânt cei ce locuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda.

Aliluia (de 3 ori)

Fericit este omul cărui ajutor este de la Tine; suișuri în inima sa și-a pus, în valea plângerii, în locul ce și-a ales.

Aliluia (de 3 ori).

Că binecuvântări va da legiutorul; merge-vor din putere în putere, arătase-va Dumnezeu Dumnezeilor în Sion.

Aliluia (de 3 ori).

Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeu lui Iacov.

Aliluia (de 3 ori).

Apărătorule al nostru, vezi Dumnezeule și caută la fața unsului Tău.

Aliluia (de 3 ori).

Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii.

Aliluia (de 3 ori).

Ales-am a fi lepădat în Casa Dumnezeului meu, mai mult decât a locui în locașurile păcătoșilor.

Aliluia (de 3 ori)

Că mila și adevărul iubește Domnul, Dumnezeu har și slavă va da.

Aliluia (de 3 ori)

Domnul nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate.

Aliluia (de 3 ori)

Doamne Dumnezeu puterilor, fericit este omul care nădăjduiește întru Tine.

Aliluia (de 3 ori)

Slavă..., Aliluia (de 3 ori) Și acum..., Aliluia (de 3 ori)

După acestea, Troparele glasul al 2-lea:

Frații mei iubiți, nu mă uitați pe mine când lăudați pe Domnul, ci vă aduceți aminte de dorul și dragostea mea; aduceți-vă aminte și de frăție, și rugați pe Dumnezeu, ca să mă odihnească cu dreptii.

Fără veste a venit asupra mea moartea și m-a despărțit astăzi de ai mei; ci, Hristoase, mutându-mă în locuri răcoroase, mă odihnește.

Apoi: Miluiește-ne pe noi Doamne, miluiește-ne pe noi... Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii...

Prochimen, glasul al 6-lea:

Sufletul lui în bunătăți se va sălășlui...

Stih: Către Tine, Doamne, voi striga, Dumnezeul meu...

(4) APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire **(15.20-28)**

Fraților, Hristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Și precum în Adam toți mor, așa și întru Hristos toți vor învia. Ci fiecare în a sa rânduială, începătură Hristos, apoi cei ai lui Hristos, la venirea Lui. Pe urmă fi-va sfârșitul, când Domnul va da împărăția lui Dumnezeu și Tatăl, când va nimici orice domnie și orice stăpânire și orice putere. Căci El se cuvine să împărățească până ce va pune pe toți vrășmașii Săi sub picioarele Sale. Vrajmașul cel din urmă, moartea, se va surpa, că toate le-a supus sub picioarele Lui. Dar, când zice Scriptura că toate sânt supuse Lui, învederat este că afară de Cel care I-a supus Lui toate. Iar când se vor supune Lui toate, atunci și Fiul însuși Se va supune Celui ce I-a supus Lui toate, că Dumnezeu să fie totul întru toate.

Aliluia, glasul al 6-lea: Fericit bărbatul, care se teme de Domnul. **Stih:** Puternică va fi pe pământ seminția lui.

(4) EVANGHELIA**Diaconul:** Cu înțelepciune, drepti...,**Preotul:** Din Sfânta Evanghelie de la Ioan citire **(6.40-44)**

Iis-a Domnul către iudeii care crezuseră în El: Aceasta este voia Celui care M-a trimis pe Mine, ca tot cine vede pe Fiul și crede întru El, să aibă viață veșnică, și Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi. Deci căteau iudeii despre El, că a zis: Eu sânt pâinea ce s-a pogorât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, Fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Deci cum zice Aceasta: M-am pogorât din cer? Răspuns-a Iisus și a zis lor: Nu cârtiți între voi. Nimeni nu poate veni la Mine, de nu-l va atrage pe dânsul Tatăl, Care M-a trimis pe Mine, și Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

După acea, Fericirile, glasul al 2-lea:

Întru Împărăția Ta, când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne.

Fericiți cei săraci cu duhul, că acelora este împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi că aceia se vor milui.

De demult, Adam, gustând din mâncarea cea din pom, din rai a fost izgonit; iar tâlharul cel spânzurat pe cruce, Dumnezeu pe Tine mărturisindu-Te, în rai s-a sălășluit; și noi cei mântuiți prin patima Ta, Stăpâne, urmând tâlharului cu credință strigăm: Pomenește-ne și pe noi, când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Țărână luând din pământ m-ai plăsmuit, trupul meu zidindu-l cu voirea cea dumnezeiască, iar sufletul, cu suflarea cea purtătoare de viață suflând, l-ai pus înlăuntrul meu prin porunca cea sfântă; dar stricăciunii păcatului supunându-mă, m-ai chemat iarăși, Iubitorule de oameni, pentru mila Ta cea mare; ci odihnește, Dumnezeule, cu sfinții Tăi, pe cel pe care l-ai luat.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Când se desparte sufletul de trup este taină înfricoșată și de cutremur tuturor; că sufletul se duce tânguindu-se, iar trupul se acoperă, fiind dat pământului. Pentru aceasta și noi cunoscând ieșirea sufletului, să alergăm la Mântuitorul cu lacrimi strigând: Pomeneste-ne și pe noi când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

Pentru ce mă tânguți cu jale, o oamenilor? Pentru ce vă tulburați în deșert, grăiește cel adormit către toți. Moartea este odihna tuturor, precum am auzit glasul lui Iov, care zice: moartea este odihna omului; ci odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi, pe aceasta pe care l-ai luat.

Fericiți veți fi, când din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Întru tot înțeleptul Pavel a lămurit mai dinainte mutarea sa, învățând pe toți că morții se vor scula nestricați și noi ne vom schimba cu porunca lui Dumnezeu. Pentru aceasta și trâmbița aceea înfricoșat va răsună, ca să scoale ca dintr-un somn pe cei adormiți din veac; ci odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi pe cel pe care l-ai luat.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Adormitul care zace în mormânt strigă cu bună cucernicie tuturor: veniți la mine pământenilor și vedeți frumusețea trupului înnegrită toată. Deci și de la aceasta cunoscând sfârșitul, fraților, să alergăm la Mântuitorul, cu lacrimi strigând: Odihnește, Dumnezeuule, cu sfinții Tăi pe acesta pe care l-ai luat.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Mai presus de fire, în pântelele tău, stăpână, fără sămânță ai zămislit pe Dumnezeu cel preaveșnic și cu trup L-ai născut, Dumnezeu și om, neschimbat și fără amestecare. Pentru aceasta și noi, pururea cunoscându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, lui Dumnezeu celui născut din Tine, cu credință să strigăm: Pomeneste-ne și pe noi, Hristoase, întru împărăția Ta.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne...

Stih: Sufletul lui întru bunătați se va sălășlui...

(5) APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a Sfântului Apostol Pavel citire **(14;6-9)**

Fraților, cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul, și cel ce nu ține, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă, pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnului nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu. Căci nimeni nu viază sieși și nimeni nu moare sieși. Că de viem, Domnului viem; și de murim, Domnului murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului sântem. Căci pentru aceasta a murit a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit, Doamne.

(5) EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire **(6.48-54)**

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră Lui: Eu sânt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Însă aceasta este pâinea care se pogoară din cer, ca cine va mânca dintr-însa, să nu moară. Eu sânt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer; oricine va mânca din pâinea aceasta va fi viu în veci; iar pâinea, pe care Eu o voi da, trupul Meu este, pe care Eu îl voi da pentru viața lumii. Deci se certau între ei iudeii zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Său spre mâncare? Deci zis-a lor Iisus: Amin, amin zic vouă, de nu veți mânca trupul Fiului Omului și de nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață întru voi. Cel care mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia pe el în ziua cea de apoi.

După aceea Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...

Și îndată CANONUL

Cântarea I, glasul al 6-lea

Irmos: Cel ce cu valul mării a acoperit de demult...

Stih: Odihnește, Doamne, sufletul adormitului robului Tău.

La Tine, Binefăcătorul și Stăpânul tuturor, Hristoase, cădem cu lacrimi fierbinți, strigând cu plângere această cântare deasupra mormântului: pe credinciosul robul Tău odihnește-l ca

un milostiv.

Învrednicește-l, Cuvinte sfinte, să stea de-a dreapta Ta împreună cu aleșii Tăi, pe acesta ce a murit întru nădejdea învierii, Iubitorule de oameni, cu dinadinsul ne rugăm cu glas de laudă.

Întru împărăția Ta cea cerească, pe alesul Tău ce de pe pământ l-ai mutat, învrednicește-l de strălucită bucurie, Iubitorule de oameni, trecându-i toate greșalele sufletului său, ca un îndurat.

Slavă...,

Vai mie! Că slava lumească este ca iarba; când a înflorit îndată s-a și uscat. Unde este în mormânt vrednicia? Unde este în mormânt chipul sau frumusețea? Pentru aceasta iartă, Doamne, pe robul Tău, ca un Îndurat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

După datorie toți cu dragoste te laudăm pe tine, Fecioară preacurată, Marie, Maica lui Dumnezeu, căci ochiul rugăciunii tale este pururea neadormit; scapă-ne pe noi acum de păcate și din judecata morții.

Cântarea a 3-a

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe piatra mărturisirii Tale.

Nu este om pe pământ, care n-a păcătuیت, Cuvântule; pentru aceasta primește rugăciunea de la noi umiliții și lasă, iartă, Mântuitorule, robului Tău toate păcatele.

Cine este iubitor de oameni ca Tine, Doamne îndurate, Care cu putere multă ierți păcatele și ale celor vii și ale celor morți; pentru aceasta mântuiește pe robul Tău.

Slavă...,

Chemării celei de sus, Mântuitorule, arată-l moștenitor pe acesta ce cu credință s-a mutat, primind rugăciunea lacrimilor lui cele de pe urmă, Unule singur fără de păcat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești cu adevărat stăpâna noastră, Preasfântă Fe-

cioară, nu înceta rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să-l învrednicească împărăției Sale pe acesta mutat în credință.

Ectenia mică, Sedealna, glasul al 6-lea:

Cu adevărat deșertăciune sânt toate și viața aceasta este umbră și vis; că în deșert se tulbură tot pământeanul, cum zice Scriptura; când dobândim lumea, atunci ne în mormânt sălășluim, unde împreună sânt împărații și săracii. Pentru aceasta, Hristoase, pe robul Tău acesta odihnește-l în locașul celor vii și în corturile dreptilor.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în timpul vieții mele nu mă părăsi pe, mine; ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă apără și mă miluiește.

Cântarea a 4-a

Irmos: Pogorârea Ta cea dumnezeiască de pe cruce...

Pe cei ce s-au mutat îi așteaptă judecata cea nemitarnică a zilei aceleia de înfricoșătoare amenințare, pentru aceasta cu stăruință să cerem, prin credință, de la Hristos, învierea.

Ca pe unul ce prin pocăință a aprins Ție făclie luminoasă, mai înainte de moarte, Hristoase, învrednicește-l pe robul Tău, Stăpâne, îndurate Mântuitorule, cămării Tale celei luminoase.

Slavă...,

Când vei descoperi toate cele ascunse și vei vădi Hristoase, păcatele noastre, miluiește-l pe acesta pe care l-ai luat, Doamne, aducându-Ți aminte de mărturisirea lui, Bunule.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nu uita pe cei ce întru plângere strigă cu stăruință, Sfântă de Dumnezeu Născătoare; ceea ce ești bună, roagă-te să afle odihnă credinciosul tău rob, care s-a mutat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dumnezeieștii Tale arătări, Hristoase...

În ceata aleșilor și în desfătarea raiului, Îndurate, așează-l pe acesta care s-a mutat de la noi în credință; că Tu, Mântuitorul nostru, ai pus dumnezeiască pocăință tuturor oamenilor celor ce

greșesc, ca un Stăpân, și pe aceasta învrednicește-l împărăției Tale.

Cu putere, ca un Dumnezeu, miluiește ca un Stăpân făptura Ta, la a cărei legea omenească Te-ai supus, Doamne, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta ușurează, lasă, iartă, Mântuitorule, păcatele acestuia care în credință s-a mutat, și-l învrednicește împărăției Tale.

Slavă...,

Nimeni nu va scăpa acolo de tronul cel înfricoșat al judecății Tale: toți împărații și puternicii, împreună cu robii vor sta înaintea, și glasul cel înfricoșător al Judecătorului va chema popoarele cele păcătoase la judecata osândeii; de care, Hristoase, izbăvește pe robul Tău.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Din tine S-a născut mai presus de fire Izbăvitorul firii omenești, pe Care, Fecioară nenuntită, roagă-L cu dinadinsul să scoată pe toți din muncă, din chinuri și din înfricoșatele pedepse ale iadului; și mântuiește pe acesta care acum în credință s-a mutat de la noi.

Cântarea a 6-a

Irmos:

Marea vieții văzând-o înălțându-se de vișorul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ție: scoate din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Moartea și mormântul și judecata care vădește toate faptele ne așteaptă pe toți; din aceasta mântuiește, Iubitorule de oameni, pe robul Tău ce acum l-ai mutat.

Deschide, Mântuitorul meu, acestuia ce s-a mutat, ușa milei Tale, rugămu-ne Ție, Hristoase, ca să se bucure întru mărire, împărtășindu-se de veselia stăpânirii Tale.

Slavă...,

Curăță de greșale cu mila Ta, Mântuitorule, pe robul Tău, pe care acum întru credință l-ai mutat; căci nimeni nu se îndreptează numai din faptele omenești, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Omorârea morții și pierderea blestemului fiind Ziditorul,

Care cu trup S-a născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, pe toți cei morți îi mântuiește, ca un bun și de oameni iubitor.

Diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm..., **și celelalte, și rugăciunea:** Dumnezeu duhurilor...

Apoi Condacul, glasul al 8-lea:

u sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și Icoasele:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ sântem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit, Cel ce m-ai zidit și ai zis: Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământenii mergem, făcând tânguire de îngropare: Aliluia.

Din inimă vă rog, ascultați-mă, că numai cu voi acestea le grăiesc, că pentru voi am făcut plângerea aceasta, că doar aş afla pe cineva spre folos. Iar când veți rosti acestea, aduceți-vă aminte de mine, cunoscutul vostru de altă dată, că de multe ori am intrat și împreună în casa Domnului am cântat: Aliluia.

Veniți toți, adunați-vă și șezând ascultați cuvânt: Fraților, înfricoșată este judecata înaintea căreia toți vom sta; acolo nu este rob sau liber, acolo nu este mare și nici mic, ci toți goi înaintea vom sta. Pentru aceasta bine este să cântăm neîncetat cântarea: Aliluia.

Toți să plângem cu lacrimi când vedem trupul zăcând, și apropiindu-ne să-l sărutăm, să zicem unele ca acestea: Iată ai lăsat pe cei ce te iubesc și mai mult nu vei mai vorbi cu noi, o, prietene. Pentru ce nu grăiești, precum grăiai cu noi? Ci taci așa, fără să cânti cu noi: Aliluia.

Ce amare sânt cuvintele celor ce mor, pe care le rostesc către noi când se duc de aici: fraților, de frați mă despart, pe toți prietenii îi las și mă duc. Dar încotro mă duc și cum îmi va fi acolo nu cunosc; numai Dumnezeu, Cel ce m-a chemat, știe. Ci voi faceți-mi pomenire cu cântarea: Aliluia.

Oare unde merg acum sufletele? Oare cum petrec acum acolo? Aș dori să știu taina, dar nu este nimeni în stare a o spune. Oare și ei își aduc aminte de ai lor, precum noi de dânșii? Sau

poate că ei au uitat pe cei ce-i tânguiesc și fac cântarea: Aliluia.

Petreceți, prietenilor, pe cei morți și cu grabire duceți-vă la mormânt și acolo luați aminte foarte și vă gătiți sufletul. Că toată tinerețea acolo piere, toată vârsta acolo se veștejește; acolo este pulbere, cenușă și viermi; acolo numai tăcere este și nimeni nu este să grăiască: Aliluia.

Iată acum mă vedeți zăcând și mai mult nu voi sta înaintea voastră; iată limba a amuțit, iată și buzele s-au închis. Rămâneți sănătoși, prietenilor și fiilor; mântuiți-vă fraților; mântuiți-vă cunoscuților; că eu în calea mea merg; ci faceți amintire de mine cu cântarea: Aliluia.

Nimeni din cei de acolo n-a înviat ca să ne spună cum petrec cei ce altădată ne erau frați și nepoți, care mai înainte s-au dus către Domnul. Pentru aceasta pururea zicem între noi: Oare putem a ne vedea acolo unul pe altul? Oare ne putem vedea acolo frații? Oare putem cânta acolo împreună cântarea: Aliluia?

Ne ducem pe calea cea veșnică, stând înaintea ca niște vinovați, toți plecând fețele în jos. Unde va fi atunci frumusețea? Unde va fi atunci avuția? Unde va fi atunci fala vieții acestea? Nimic din acestea nu ne va ajuta acolo, fără numai zicând neîncetat cântarea: Aliluia.

Ce te tulburi în deșert, o omule? Într-un ceas toate se trec, că în iad nu este pocăință și nici odihnă nu mai este; acolo-i viermele cel neadormit, acolo-i pământul întunecos și materia înnegrită, unde am să fiu eu osândit. Că nu m-am silit nicidecum a zice adesea cântarea: Aliluia.

Nimic nu este așa de ușor de uitat ca omul despărțindu-se de om; pentru că, deși l-am ținut minte câțva timp, totuși îndată uităm de moartea lui ca și cum n-ar mai fi fost; că și părinții îi uită pe fiii lor, pe care i-au născut, i-au crescut și au vărsat lacrimi cântând: Aliluia.

Vă aduc aminte vouă, fraților, fiilor și prietenilor, să nu mă uitați când vă rugați Domnului. Vă rog și mă cucernicesc și vă poftesc, luați acestea spre aducere aminte și mă plângeți ziua și noaptea; vă zic și eu vouă ca Iov către prietenii lui: ședeți, ca iarăși să zicem: Aliluia.

Toate părăsindu-le ne ducem și goi și amărâți vom sta de față, că frumusețea ca iarba se veștejește, ci numai ne înșelăm, o, oamenilor. Gol te-ai născut, o ticăloase, gol cu totul vei sta și

acolo de față. Muritorule, să nu-ți faci năluciri cândva în viață, ci pururea numai suspină cu plângere: Aliluia.

De ai miluit, omule, vreun om, vei fi și tu miluit acolo; de ți s-a făcut milă de vreun sărac, numai acela te va scăpa acolo din nevoi; de ai îmbrăcat vreun gol în viața ta, acela te va îmbrăca acolo și vei cânta: Aliluia.

Cumplită este calea pe care mă duc, că niciodată acolo n-am mai umblat; și locul îmi este necunoscut, unde nimeni nu mă cunoaște; înfiorător este a vedea pe cei ce ne conduc, înfricoșat este Cel ce m-a chemat, Stăpânul vieții și al morții, Care ne cheamă pe toți acolo, când voiește: Aliluia.

Noi, de ieșim din vreo țară, ne trebuie oarecare călăuzitori. Deci ce vom face când vom merge în țara pe care nicidecum n-o cunoaștem? Mulți povățuitori îți trebuie ție atunci, multe rugăciuni care să te însoțească spre a păzi ticălosul suflet, până va ajunge la Hristos, Căruia să-i cânte: Aliluia.

Cei ce se supun patimilor trupești acolo iertare nicicum vor afla, că acolo vor fi învinuitori înfricoșați, acolo și cărțile se vor deschide. La cine vei privi atunci, omule, sau cine-ți va ajuta ție acolo, atunci? Fără numai de ai făcut vreun bine în viață și ai miluit pe săraci, cântând: Aliluia.

Tinerețile și frumusețea trupului în timpul morții se veștejes; limba atunci arde cumplit și gâtulejul uscat se aprinde; atunci frumusețea ochilor se stinge și toată frăgezimea feței se schimbă și podoaba gâtului se nimicește și încetează de a mai zice adesea: Aliluia.

Încetați de acum, liniștiți-vă, faceți tăcere pentru cel mort și priviți taina cea mare; că ceasul este înfricoșat, tăceți, ca sufletul să meargă în pace; pentru că în mare luptă se află și cu multă frică se roagă lui Dumnezeu: Aliluia.

Eu am văzut prunc murind și mi-am tânguit viața mea; pentru că pruncul se tulbura și tremura cu totul, și când i-a venit ceasul striga: O, tată, ajută-mi! O, mamă, scapă-mă! Și nu este nimeni atunci în stare să-i ajute, ci numai văzându-l se mâhneau și-l plâneau pe el la mormânt, cântând: Aliluia.

Câți oare fără de veste au fost răpiți din cămările lor și duși la mormânt, căci s-au însoțit cu însoțire veșnică și au adus bocet nemăsurat, că nu s-a mai sculat din camera lor de nuntă? Ci nunta le-a fost totodată și mormânt, însoțirea totodată și

despărțire, răs împreună cu plâns, împreună și cântarea: Aliluia.

Ne bucurăm chiar numai auzind că acolo este lumina veșnică; acolo este izvorul vieții noastre, acolo este desfătare veșnică; acolo este raiul în care toate sufletele dreptilor se bucură. Să ne adunăm și noi cu toții la Hristos, ca toți să strigăm așa lui Dumnezeu: Aliluia.

Preasfântă Fecioară nenuntită, care ai născut Lumina cea neapropiată, rugămu-te, ne cucerim și-ți cerem: nu înceta a ruga pe Domnul pentru adormitul robul tău, Preacurată, ca să afle acolo iertare de greșale în ziua judecății, Preacurată; că îndrăznire ai a te ruga Fiului tău pururea: Aliluia.

Și iarăși Condacul:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Minune negărită...

De focul gheenei și de răspunsul cel înfricoșat, ca un În-durat, Hristoase, scapă pe robul Tău pe care în credință l-ai luat din acestea de acum, și dă robului Tău să cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

În pământul celor blânzi și în desfătarea raiului, pe robul Tău care în credință a adormit, învrednicește-l, Dumnezeuule, a sta la locul cortului slavei celei minunate și dă-i să-Ți cânte Ție: Izbăvitorule, Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Slavă...,

Mare este judecata și urgie nespusă în gheenă, fraților; că acolo sufletele ard împreună cu trupurile și în durere cu lacrimi, strigă: Izbăvitorule, Dumnezeuule bine ești cuvântat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe cei ce neîncetat te laudă pe tine, Maica lui Dumnezeu, Născătoare neprihănită, curată, pe cei vii păzește-i pururea cu rugăciunile tale, iar pe cei răposați scoate-i din focul cel nestins, ca să strige: Izbăvitorule, Dumnezeuule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos. Înfricoșează-te cerule, temându-te...

O, ce ceas înfricoșător îi așteaptă pe păcătoși, fraților! O, ce frică-i va cuprinde atunci când focul cel nestins al gheenei îi va mistui și șarpele cel târâtor îi va înghiți; pentru aceasta, Hristoase îndurate, scapă-ne de ziua cea înfricoșătoare a gheenei.

O, ce bucurie se va face dreptilor, când va veni Judecătorul, că acolo s-a pregătit camera nunții, raiul și toată împărăția lui Hristos; întru acestea fă, Hristoase, ca robii Tăi să se veselească cu sfinții Tăi, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cine va putea suferi, Hristoase, îngrozirea venirii Tale celei înfricoșate? Atunci cerul, înspăimântat, se va înfășura ca o hârtie, stelele vor cădea și toată făptura de frică se va clătina și lumina se va preschimba. Deci miluiește atunci, Cuvântule, pe cel strămutat de aici.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fiul pe Care L-ai întrupat mai presus de fire, curată, este Judecătorul viilor și al morților; El judecă tot pământul și mântuiește din chinuri pe care voiește, dar mai ales pe cei ce cu dragoste se închină Lui și pe tine te laudă întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a privi oștile îngerești; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care slăvindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Voi cei ce în credință ați murit, nu vă tânguți; că Hristos pentru noi a răbdat cu trupul și crucea și îngroparea, și a făcut fii ai nemuririi pe toți care strigă către Dânsul: să nu intri la judecată cu robii Tăi.

Ca cei ce am adormit întru nădejdea dumnezeieștii învieri, noi, credincioșii, am aflat viața cea întru Hristos a tuturor. Dar acolo, fraților, judecata este mare și nimeni în iad nu se mântuiește pe sine, de aceea rugați-vă lui Hristos pentru toți.

Slavă...,

Întru nesfârșita Ta slavă și întru desfătarea raiului așează pe acesta ce acum s-a mutat de la noi, Bunule; căci în dreapta credință și în pocăință a alergat la Tine cu credință, fă-l pe dânsul părtaș ales împărăției Tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine ca pe Maica vieții, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cu dreapta credință și cu cucernicie te laudăm noi credincioșii; că prin tine noi cei mai înainte morți, făcându-ne fără moarte, am aflat viață, și iată cântare aducem ție.

Apoi ectenia și rugăciunea. Apoi Lumânânda:

Acum m-am odihnit și am aflat ușurare multă, căci m-am mutat din stricăciune și m-am dus la viață; Doamne, slavă Ție.

Și stihurile acestea:

Stih 1: Omul, ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

Stih 2: Că duh a trecut printr-însul și nu va fi.

Stih 3: Și adevărul Domnului rămâne în veac.

Și după fiecare stih se repetă Lumânânda, apoi Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Acum am ales pe Fecioara, Maica lui Dumnezeu, că dintr-însa S-a născut Hristos izbăvitorul tuturor; Doamne, slavă Ție.

Și îndată Laudele cu Stihurile, glasul al 6-lea,

Podobia: Cea deznădăjduită pentru viață...

Îndumnezeindu-se acum prin taina Ta cea de viață făcătoare, Hristoase, la Tine s-a mutat sfințitul Tău liturghisitor. Primește ca pe o pasăre în mâinile Tale sufletul lui, așează-l în curțile Tale cu cetele îngerilor și odihnește pe cel luat cu porunca Ta, Doamne, după mare mila Ta. **(de două ori)**

Străină este taina morții; pentru că vine asupra tuturor neașteptat; firea se strică; moartea ia cu sila pe bătrâni, pe dregători, pe cărturari, pe dascăli și pe cei care cugetă cele deșarte; surpă pe episcopi și pe păstori, ci să strigăm cu lacrimi: pe acesta ce cu porunca Ta l-ai luat, odihnește-l pentru mare mila Ta.

Viețuind în ortodoxie și înfrumusețat fiind preotul Tău, Hristoase, jertfitorul și liturghisitorul dumnezeieștilor Taine, cu dumnezeiască porunca Ta s-a mutat din tulburările cele lumești.

Pe acesta ca pe un preot al Tău primindu-l, Mântuitorule, mântuiește-l și cu dreptii îl odihnește, că l-ai luat cu porunca Ta, după mare mila Ta.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut întrupat din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi diaconul zice: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina

Iar cântăreții: Slavă întru cei de sus, lui Dumnezeu..., Doamne scăpare Te-ai făcut nouă..., Învrednicește-ne Doamne...

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna sufletului..., Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletul lui..., Mila lui Dumnezeu și împărăția cerurilor... **Și toți preoții zic în taină rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor..., **ecfonis:** Că Tu ești învierea...

Apoi Stihirile acestea ale lui Ioan Damaschin, glasul I:

Care desfătare luminează rămâne neîmpreunată cu grija? Care mărire stă pe pământ neschimbată? Toate sânt mai neputincioase decât umbra, toate sânt mai înșelătoare decât visurile; într-o clipire pe toate acestea moartea le apucă. Ci, în lumina feței Tale, Hristoase, și întru îndulcirea frumuseții Tale, pe cel ce l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi.

Cu fapta, Mântuitorul meu, arăți că Tu ești învierea tuturor; cu cuvântul, Cuvântule, pe Lazăr l-ai înviat din morți; atunci încuietorile s-au sfărâmat și porțile iadului s-au cutremurat; atunci moartea s-a arătat oamenilor ca un somn; ci Tu, Care ai venit să mântuiești făptura Ta, să nu o osândești, iar pe acesta pe care l-ai ales odihnește-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Caldă ajutătoare te-ai arătat tuturor, Născătoare de Dumnezeu; tuturor celor ce alergă la tine te-ai făcut acoperământ și tărie de la Dumnezeu; celor în nevoi ajutătoare, celor robiți grabnică răscumpărare; că pe tine Hristos te-a pus apărătoare, luptătoare și zid nesurpat asupra potrivnicilor, precum și celor neputincioși tărie neînvinsă și dătătoare de pace sufletelor noastre.

Stihirile, glasul al 2-lea:

Vai, câtă luptă are sufletul despărțindu-se de trup! Vai, câtă lacrimează atunci, și nu este cine să-l miluiască pe dânsul! Către îngeri ridicându-și ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-și, nu are cine să-i ajute. Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, strămutatului să-i cerem odihnă de la Hristos, și sufletelor noastre mare milă.

Stih: Către Domnul când m-am necăjit am strigat și m-a auzit...

Veniți cu toții să vedem minune mai presus de minte, că cel ieri ce era cu noi, acum zace mort; veniți să cunoaștem cum peste puțin și noi rupându-ne ne sfârșim; cum cei ce se ungeau cu miruri și cu miresme, zac mirosind greu; cum cei ce se împodobeau cu aur, zac fără podoabă și fără chip? Pentru aceasta, iubiții mei frați, cunoscând scurtimea vieții noastre, celui mutat să-i cerem de la Hristos odihnă.

Stih: Doamne, scapă, sufletul meu de buzele viclene.

Mântuiește-te viață deșartă, mântuiți-vă toți, prieteni, rudenii și fii; iată, eu merg pe calea în care niciodată n-am călătorit. Ci, aducându-vă aminte de dragostea mea către voi, veniți deci însoțindu-mă, și dați mormântului acest lut al meu, iar pe Hristos, Care va judeca umilitul meu suflet, rugați-L cu lacrimi ca să mă izbăvească din focul cel nestins.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ușă neumblată, tainic pecetluită, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, ca prin tine să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 3-lea:

Iată zac, iubiții mei frați, mut și fără de glasul în mijlocul tuturor; gura a tăcut, limba a încetat și buzele s-au lipit, mâinile s-au legat și picioarele s-au legat, chipul s-a schimbat, ochii s-au stins și nu văd pe cei ce plâng; auzul nu primește plângerea celor întristați, nările nu miros miresma tămâiei; dar dragostea cea adevărată niciodată nu moare. Pentru aceasta rog pe toți cunoscuții și prietenii mei: faceți pomenire pentru mine, ca în ziua judecății să aflu milă la judecata cea înfricoșătoare.

Stihul: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu...

Toate cele omenеști sânt deșertăciuni. Câte nu rămân după moarte! Nu rămâne averea, nu ne însoțește mărirea, că venind moartea, toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos celui nemuritor să-I strigăm: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Stih: Domnul va păzi intrarea mea și ieșirea mea de acum și până în veac.

O, oamenilor, pentru ce ne tulburăm zadarnic? Calea pe care alergăm este repede și scurtă; viața este ca un fum, abur și cenușă, și ca o floare ne veștejim iar peste puțin timp pulbere vom fi. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos, Împăratului celui nemuritor: pe acesta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Liman de mântuire te avem, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, noi cei ce ne învăluim în marea vieții. Pentru aceasta, roagă-te lui Dumnezeu, Care S-a întrupat dintru tine mai presus de fire și negrăit S-a făcut om, ca să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 4-lea

Unde este dezmiardarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul și argintul? Unde este mulțimea slugilor și strigarea? Toate sânt țărână, toate cenușă, toate umbră. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, veșnicelor Tale bunătăți învrednicește pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnindu-l întru fericirea cea neîmbătrânitoare.

Stih: Veselitu-m-am de cei ce mi-a zis mie, în casa Domnului vom merge.

Venit-a asupra mea moartea ca un fur; venit-a stricătorul și m-a surpat; a venit și, pământ fiind eu, ca și cum n-aș fi fost, zac. Cu adevărat vis și nălucire sântem noi muritorii. Ci veniți să strigăm Împăratului celui fără de moarte: Doamne, pe acesta ce s-a mutat de la noi, învrednicește-l veșnicelor Tale bunătăți, odihnindu-l în viața cea neîmbătrânitoare.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Una curată și preanevinovată Fecioară, ceea ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 8-lea

Adușu-mi-am aminte de proorocul ce strigă: Eu sânt pământ și cenușă; și iarăși m-am uitat în mormânt și am văzut oase goale și am zis: Oare, cine este împăratul sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu dreptii pe robul Tău.

Stih: Picioarele mele au stat în curțile tale, Ierusalime...

Tu ai zis, Hristoase: Cel ce crede întru Mine nu va vedea moarte, ci precum Eu sânt din Lumină din Lumină, așa vor lumina cu Mine cei ce Mă caută; că fiind Dumnezeu adevărat, am venit să mântuiesc pe cei ce întru adevărata credință mă cinstesc: unul Domn și Dumnezeu îndoit cu firile, a trupului și a dumnezeirii, dar unul cu ipostasul. Deci, pe robul Tău care așa Te-a mărturisit, iartă-l, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Ție, ca Maicii lui Dumnezeu, ne rugăm: binecuvântată, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Stihurile, glasul al 6-lea:

Început de ființare a fost mie porunca Ta cea ziditoare; că voind din cea nevăzută și din cea văzută să-mi alcătuiești fire vie, din pământ trupul mi-ai zidit și mi-ai dat suflet cu însuflarea Ta cea dumnezeiască și făcătoare de viață. Pentru aceasta, Hristoase, odihnește-l pe robul Tău în latura celor vii și în corturile dreptilor.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuiești în cer...

Cinstit-ai cu chipul Tău făptura mâinilor Tale, Mântuitorule, că ai zugrăvit în chip trupesc asemănarea firii celei înțelegătoare, căreia și părtaș pe mine m-ai făcut, punându-mă să stăpânesc pe pământ făpturile după voința mea. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihnește pe robul Tău în locașul viilor și în corturile dreptilor.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu L-am cunoscut prin întruparea din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe Acesta roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Stihurile, glasul al 7-lea

După chipul și după asemănarea Ta ai plăsmuit din început

pe om, și l-ai pus în rai să stăpânească peste fapăturile Tale; dar din pizma diavolului fiind amăgit, s-a împărtășit mîncării, călcător poruncilor Tale făcându-se. Pentru aceasta l-ai osândit să se întoarcă iarăși în pămîntul din care a fost luat, Doamne, și să-și ceară odihnă.

Stih: Cât sînt de iubite locașurile Tale, Doamne...

Moartea care a cuprins firea noastră cea din Adam dezleagă toată întristarea; că stricăcioși ne-am făcut împărtășindu-ne mîncării; să cunoaștem dar că, fiind zidiți din pămînt, iarăși ne vom face pulbere și cenușă, precum am fost și mai înainte. Pentru aceasta, cu glas de plîngere pe Făcătorul să-L rugăm, ca să dăruiască celui adormitului iertare și mare milă.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, zid nesurpat și nădejde te-am câștigat noi credincioșii. Pentru aceasta nu înceta, Stăpână, a te ruga ca să li se dea iertare robilor tăi care în credință au adormit, când vor ședea la judecata Fiul tău și Dumnezeu; că tu știi că firea noastră este amestecată acum cu toate păcatele; ca pentru aceasta toți să te fericim.

Stihirile, glasul al 8-lea

Plîng și mă tânguiesc când mă gîndesc la moarte și văd în morminte frumusețea noastră cea zidită după chipul lui Dumnezeu zăcând: grozavă, disprețuită și fără de chip. O minune! Ce taină este aceasta, ce s-a făcut cu noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat, precum este scris după porunca lui Dumnezeu, Care dă adormitului odihnă.

Stih: Doamne al puterilor, dorește și slăbește sufletul meu...

Cum ne-am dat stricăciunii noi, cei care, precum s-a scris, purtam chip nestricăcios și care prin suflare dumnezeiască am luat suflet nemuritor, am devenit fire amestecată? Și cum am călcat poruncile lui Dumnezeu? O, minune! Cum, lăsând hrana vieții, am mâncat mîncare amară și aducătoare de moarte? Cum ne-am înșelat, lipsindu-ne de viața cea dumnezeiască? Dar să strigăm lui Hristos: pe acesta ce s-a mutat, în curțile Tale odihnește-l.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie sufletească, că sub acela scăpând ne izbăvim de toate bolile sufletești.

Alte Stihiri, idiomele glasul al 8-lea:

Nemăsurat este chinul celor ce viețuiesc în desfrânări; scrâșnire dinților și plângere nemângăiată, negură fără lumină și întunericul cel mai din afară, vierme neadormit, lacrimi zadarnice și judecată fără milă. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit, să strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, pe cel pe care l-ai chemat, odihnește-l cu dreptii Tăi.

Răsuna-va trâmbița și morții ca dintr-un somn se vor ridica, dorind să ia viața cea cerească. Să nu osândești pe robii Tăi, Hristoase, care au nădăjduit întru Tine, Făcătorul și Domnul, că muritor pentru noi Te-ai arătat, Cel ce ești nemuritor. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit strigăm, grăind: Stăpâne Hristoase, odihnește cu dreptii pe acesta pe care l-ai ales.

Iată că și stihiile: cerul și pământul se vor schimba, și toată făptura în nestricăciune se va îmbrăca; desființatu-s-a stricăciunea și s-a nimicit întunericul cu venirea Ta Hristoase; căci iarăși ai să vii cu slavă, precum s-a scris, ca să răsplătești fiecăruia după faptele lui. Pentru aceasta, Stăpâne Hristoase, odihnește cu dreptii pe aceasta pe care l-ai ales.

a Născătoarei:

Cel ce Te-ai arătat din Fecioară, Mântuitorul meu, ai slăvit fecioria; de aceea cetele fecioarelor, aprinzându-și candelile, cântă Ție, dorind slava Ta. Deci, precum acelea vor dănuți întru cămara cea cerească, așa și noi împreună cu fecioarele cele înțelepte să intrăm cu veselie. Treime fără de început, pe aceasta pe care l-ai ales, cu dreptii odihnește-l.

Slavă..., glasul al 6-lea

Veniți de vedeți toți străina și înfricoșătoarea vedere, cunoscută tuturor, chipul care acum se arată, și să nu mai cugetați de acum la cele trecătoare, căci astăzi sufletul se desparte de trup, mutându-se la lumea cea veșnică, mergând pe o cale în care niciodată n-a umblat, și la Judecătorul cel nepărtinitor, înaintea Căruia stau cetele îngerilor; și înfricoșătoare este, frații mei iubiți, judecata aceea, unde toți vom sta înainte goi: unii spre

rușinare, iar alții spre încununare. Pentru aceasta să strigăm către Împăratul cel nemuritor: când vei cerceta cele ascunse ale oamenilor, iartă pe robul Tău, pe care l-ai luat, Doamne, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei**

Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, Hristoase, ale Înaintemergătorului Tău, ale apostolilor, proorocilor, arhiereilor, preacuvioșilor și dreptilor, și cu ale tuturor sfinților, odihnește pe robul Tău cel adormit.

După aceea: Bine este a se mărturisi Domnului... Sfinte Dumnezeule..., **și după Tatăl nostru..., Troparele:** Cu duhurile dreptilor..., **și celelalte. Apoi ectenia:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., **și celelalte; și după:** Dumnezeul duhurilor..., **se face sărutare, cântând Stihirile pe glasul al 2-lea, Prosomia:** Când de pe lemn... Veniți fraților, să dăm mortului sărutarea..., **și celelalte cum s-au scris la înmormântarea mirenilor. După aceea:** Slavă..., **glasul al 6-lea:** Văzându-mă zăcând fără de glas..., **Și acum..., a Născătoarei, (caută-le la înmormântarea mirenilor, pag. 243-245).**

După acestea ridicând coșciugul ocolesc mai întâi biserica și făcând trei opriri, unde se rostește ectenia pentru morți, apoi este dus la mormânt; iar preoții mergând înainte, cântă irmoasele Canonului Mare, glasul al 6-lea:

Irmosul cântării 1-a:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire, Acesta este Dumnezeul meu și-L voi preamări pe El; Dumnezeul părinților noștri și-L voi înălța pe Dânsul, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Irmosul cântării a 2-a:

Ia aminte, cerule, și voi grăi și voi lăuda pe Hristos, Care din Fecioară s-a arătat lumii cu trup.

Vedeți, vedeți, că Eu sânt Dumnezeu, Care am plouat mană și apă din piatră am izvorât de demult în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și puterea Mea.

Irmosul cântării a 3-a:

Pe piatra cea neclătinată a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta.

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clătinată, că Tu ești singur sfânt și Domn.

Irmosul cântării a 4-a:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a cutremurat că vrei să Te naști din Fecioară și să Te arăți oamenilor, și a zis: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne.

Irmosul cântării a 5-a:

Luminează-mă Te rog, Iubitorule de oameni, pe mine care mânec de noapte, și mă îndreptează spre poruncile Tale, și mă învață Mântuitorule, să fac voia Ta.

Irmosul cântării a 6-a:

Strigat-am din toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos, și a scos din stricăciune viața mea.

Irmosul cântării a 7-a:

Greșit-am și fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici n-am păzit, nici n-am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi până în sfârșit, Dumnezeul părinților noștri.

Irmosul cântării a 8-a:

Pe Cel pe Care oștile cerești Îl măresc și de Care se cutremură heruvimii și serafimii, pe Acela toată suflarea și făptura laudați-L, binecuvântați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul cântării a 9-a:

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este neînțeleasă; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; căci nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta toate neamurile, pe tine ca pe o maică, mireasă dumnezeiască, cu dreaptă credință te mărim.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... și Troparele: Cu duhurile dreptilor... și celelalte. Apoi diaconul zice ectenia și preoții citesc rugăciunea: Dumnezeul duhurilor... Și așa îl pun în mormânt cum s-a arătat la înmormântarea mirenilor; apoi se face apolisul deplin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII înmormântării monahilor

Când cineva dintre monahi se va muta către Domnul, fiindcă nu se cade a se spăla trupul lui, nici a se vedea gol, monahul cel rânduit pentru aceasta șterge trupul lui cu un burete înmuiat în apă caldă, făcând întâi cu buretele, cruce pe fruntea mortului, la piept, la mâini, pe picioare și la genunchi, și nimic mai mult. După aceea aduce o cămașă curată și-l îmbracă, scoțând întâi pe cea veche, fără a-i vedea goliciunea lui. Iar după îmbrăcare, îi pune culionul, și de va fi schimnic îl înfășoară cu camilafca pe deasupra capului până la barbă, încât să nu i se vadă fața. Apoi îi pune analavul, după rânduiala lui, și rasa, îl încinge cu cureaua, îl încălță cu papuci noi; apoi întinde mantia lui în lat și, ridicând trupul de pe rogojină, i-o așterne întinzându-o de la cap până la picioare. Și așa călugărul cel rânduit, tăind cu cuțitul marginile mantiei, de-o parte și de alta, le sfâșie până sus, și învelind trupul cu mantia, îl înfășoară cu fâșiile împletindu-le în jurul lui. Deci începând de la cap face trei cruci: una la cap, alta la piept și a treia la genunchi; iar cu partea ce mai rămâne din acele două fâșii îi leagă picioarele.

După preotul de rând, punându-și epitrahilul și tămâie în cădelniță, face începutul știut; iar noi zicem: **Sfinte Dumnezeule; Preasfântă Treime și după Tatăl nostru...**, **Troparele: Cu duhurile dreptilor...**, și celelalte asemenea cum s-au scris mai sus la pag. 216. Apoi ectenia de către diacon; ecfonis și apolis de preot.

După aceea, luând frații trupul celui adormit, îl duc în biserică; și de este și preot fratele adormit, pun trupul în mijlocul bisericii; iar de este călugăr simplu, în tinda Bisericii. Apoi venind timpul a cânta înmormântarea pentru cel ce a adormit, se duce paraclisierul și lovește în toaca cea de fier, făcând trei răstimpuri, și așa adunându-se frații, eclesiarhul le împarte lumânări aprinse.

Diaconul zice: Binecuvintează părinte. **Preotul:** Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **Și noi începem Psalmul 90:** Cel ce locuiește într-un ajutor al celui Preaînalt..., (vezi pag. 218) Aliluia **glasul al 8-lea. Stih:** Fericit este pe care l-ai ales și l-ai primit Doamne..., **Stih:** Și pomenirea lui în neam și în neam. **Tropar, glasul același:**

Cela ce prin adâncul înțelepciunii cu iubirea de oameni toate le chivernisești, și ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, și sufletul adormitului robului Tău, că spre Tine nădejdea și-a pus: spre făcătorul și ziditorul și Dumnezeu nostru.

Slavă..., **tot aceasta:**
Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine-primită către Dumnezeu, care ai născut dintru tine, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Și îndată:

**Bine ești cuvântat, Doamne,
învață-mă îndreptările Tale.**

Apoi: Fericiți cei fără prihană în cale..., **Și cântăm starea întâia a Psalmului până la:** Al Tău sânt eu mântuiește-mă..., **pentru că aici cântăm Psalmul întreg numai în două stări. Și când ajungem la stihul din urmă:** În veac nu voi uita îndreptările Tale..., **al stării întâi îl repetăm de trei ori. Trebuie a ști că după fiecare stih al psalmului cântăm:** Bine ești cuvântat Doamne..., **Apoi ectenia de diacon și preotul face rugăciunea în taină apoi ecfonisul.**

Apoi începem a doua stare: Al Tău sânt eu mântuiește-mă..., **și după fiecare stih al Psalmului mai departe cântăm:** Al Tău sânt eu mântuiește-mă..., **până ce ajungem la:** Caută spre mine și mă mântuiește..., **de unde cântăm Psalmul mai departe pe glasul al treilea, cântând după fiecare stih;** Întru Împărăția Ta, Doamne pomeneste pe robul Tău. **Și la sfârșitul stării repetăm de trei ori stihul din urmă:** Viu va fi sufletul...,

Apoi, îndată: Bine ești cuvântat Doamne..., Ceata sfinților au aflat..., **și toate celelalte Tropare. Apoi, ectenia de diacon și preotul zice rugăciunea cum s-a arătat mai sus. După ecfonis, Sedealna, glasul 5:** Odihnește Mântuitorul nostru..., Slavă..., **Și acum..., Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... Toate vezi-le la înmormântarea mirenilor.**

Apoi Psalmul 50 după care începem Antifoanele.

Antifonul I, glasul I:

Când mă necăjesc, auzi durerile mele, Doamne, căci către Tine strig.

Pustnicilor se face neîncetată dorire dumnezeiească, celor ce sânt afară de lumea cea deșartă.

Slavă..., Și acum...,

Sfântului Duh, cinstea și slava se cuvine, împreună cu Tatăl și cu Fiul; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Apoi Stihirile Sfântului Teofan, glasul I;

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Ție, Mântuitorule, ne rugăm, învrednicește de împărtășirea Ta cea dulce pe aceasta ce s-a mutat, și-l așează în corturile dreptilor, în locașurile sfinților Tăi și în cămarile cerești, trecându-i cu îndurarea Ta greșelile și dându-i lui odihnă.

Nimeni din oameni, nimeni n-a fost fără de păcate, fără numai Tu, singur fără de moarte; pentru aceasta pe robul Tău, ca un Dumnezeu îndurat, așează-l în lumină împreună cu cetele îngerilor Tăi, trecându-i cu milostivirea Ta toate păcatele și dându-i lui învierea.

Făgăduințele Tale, Mântuitorule, cele mai presus de simțire, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inimă nu s-a suit, Stăpâne, binevoiește ca cel ce s-a mutat la Tine să dobândească împărtășirea lor cea preadulce, și-i dăruiește viața de veci.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Roagă pe Hristos Fiul tău, Maică Fecioară, să dea iertare de greșale robului tău, celui ce te-a mărturisit cu cucernicie și cu cuvânt adevărat te-a propovăduit pe tine, de Dumnezeu Născătoare, ca să-l învrednicească de strălucirea și de veselie sfinților întru împărăția Sa.

Antifonul al 2-lea, glasul al 2-lea:

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule, mântuiește-mă cu strălucirea Ta.

Miluiește-ne pe noi, cei ce greșim Ție mult, în tot ceasul, o, Hristoase al meu, și ne dă chip mai înainte de sfârșit să ne pocăim.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Sfântului Duh se cuvine a împărăți, a sfinți și a mișca făp-

tura; că Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Stihiri, glasul al 2-lea,
Podobie: Când de pe lemn...

Tăria morții și stricăciunea ai pierdut-o cu moartea Ta cea dătătoare de viață, Stăpâne, și tuturor ai izvorât viață veșnică, și celor muritori înviere din morți le-ai dăruit. Pentru aceasta Ție ne rugăm, Mântuitorule, odihnește pe acesta ce cu credință s-a mutat la Tine, și mării celei nestricăcioase învrednicește-l, iubitorule de oameni.

Ca să faci pe oameni părtași împărăției celei dumnezeiești, răstignire ai suferit și moartea de bunăvoie ai primit. Pentru aceasta ne rugăm Ție, cu îndurarea Ta arată moștenitor împărăției Tale pe aceasta ce cu credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește de frumusețea cea preadulce, iubitorule de oameni.

Cu cutremur stând înaintea judecății Tale celei înfricoșate și cumplite, morții cei din veac așteaptă răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule, primind dumnezeiască judecata Ta cea dreaptă. Atunci să cruți Stăpâne Mântuitorule, pe robul Tău care cu credință s-a mutat la Tine, și-l învrednicește desfătării și fericirii Tale celei de-a pururea.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Tu, Curată, datoria strămoașei Eva o ai dat, zămislind pe Dumnezeu, Care dăruiește nestricăciune și înviere credincioșilor și încununează cu slavă nepieritoare pe cei ce te măresc pe tine; pe care acum nu înceta, rugându-L, să așeze pe acesta în lumina strălucirii Sale, dumnezeiască Mireasă.

Antifonul al 3-lea, glasul al 3-lea:

Robia Sionului Tu ai scos-o din Babilon; și pe mine din patimi la viață mă scoate, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi dumnezeiești, secera-vor cu bucurie spice de viață veșnică.

Slavă..., și acum..., **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh toată buna dăruire strălucește, împreună prin Tatăl și prin Fiul, într-o care toate viază și se mișcă.

Stihiri, glasul 3-lea
Prosomia: Cu chipul Crucii Tale...

Slăvesc Crucea Ta cea cinstită, prin care s-a dăruit viața și moștenirea desfătării celor ce cu credință și cu dragoste Te laudă pe Tine, Unule mult Îndurate. Pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu, pe acesta ce s-a mutat de la noi, odihnește-l, unde este lăcașul tuturor celor ce întru Tine se veselesc, ca să slăvească dumnezeirea Ta.

Cel ce ești singur milostiv și îndurat, Care ai adânc de bunătate necuprins și cunoști firea omenească pe care ai zidit-o, pe Tine Te rugăm, Hristoase Dumnezeu, pe aceasta ce s-a mutat de la noi odihnește-l, unde este lăcașul tuturor celor ce întru Tine se veselesc, spre a slăvi dumnezeirea Ta.

Adormind în groapă ca un om, cu puterea Ta cea neînvinsă, ca un Dumnezeu ai înviat pe cei ce dormeau în mormânturi, care fără tăcere aduc Ție cântare; pentru aceasta strigăm Ție, Hristoase Dumnezeu: pe acesta mutat de la noi, odihnește-l, unde este lăcașul tuturor celor ce întru Tine se veselesc, ca să slăvească dumnezeirea Ta.

Slavă..., și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, făclie înțeleghătoare, care ai purtat lumina dumnezeirii ce s-a împreunat cu grosimea ființei omenești, Născătoare de Dumnezeu, cu toții te știm. Pentru aceasta, roagă pe Fiul Tău și Dumnezeu ca pe acesta mutat de la noi să-l odihnească unde este locuința tuturor celor ce se veselesc, Curată, ca să te mărească pe tine, cea cu totul nevinovată.

Antifonul al 4-lea, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușina-vă-veți de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și prin curăție se înalță, luminează-se întru unimea Treimii cu sfințenie de taină.

Stihiri, glasul al 4-lea,

Podobie: Dat-ai semn...

Cu adevărat înfricoșată este taina morții, cum cu anevoie se

desparte sufletul de trup? Cum, cu voința dumnezeiască, legătura cea firească se taie din încheieturi și alcătuiți? Pentru aceasta Ție ne rugăm, pe acesta ce s-a mutat odihnește-l în corturile dreptilor Tăi, Dătătorule de viață și Iubitorule de oameni.

Somn se arată moartea credincioșilor, Celui ce Te-ai pus în mormânt, care toate le stăpânești, și ai stricat biruința morții surpând stăpânirea ei cea de mulți ani. Pentru aceasta ne rugăm Ție: pe acesta ce s-a mutat așează-l în corturile sfinților Tăi, întru strălucirea dreptilor.

Tu dreptate și sfințire nouă Te-ai făcut și izbăvire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptați și izbăviți, luând asupra-Ți pedeapsa morții păcatului. Deci Te rugăm acum: pe acesta ce s-a mutat odihnește-l întru bucurie și lumină Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Urmând noi cuvintelor grăitorilor de Dumnezeu, ceea ce ești cu totul neprihănită, Născătoare de Dumnezeu, te știm caceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care S-a întrupat neînțeleș de minte și ne-a izbăvit pe noi cei robiți de păcate. Pentru aceasta ne rugăm ție: pe robul tău acesta ce s-a mutat, cu strălucirile tale luminează-l, Preacurată.

Antifonul al 5-lea, glasul al 5-lea:

Când mă necăjesc, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu, izbăvește sufletul meu de limba cea vicleană.

Viața pustnicilor fericită este, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute; că Însuși stăpânitor fiind, din Treime unul este cu adevărat.

Stihiri, glasul al 5-lea,

Podobie: Bucură-te cămară...

Cu raza feței Tale, Hristoase, luminează ca un îndurat pe acesta ce s-a mutat, sălășluindu-l în loc cu verdeață, la apele odihnei Tale celei curate și dumnezeiești, întru doritele sânnuri ale strămoșului Avraam, unde se vede lumina Ta curată și se

revarsă izvoarele bunătății, unde saltă arătat veselindu-se cetele dreptilor de bunătatea Ta, cu care împreună așează și pe robul Tău și-i dăruiește mare milă.

Binevoiește Îndurate, să-Ți cânte cu glas cu totul întocmit, slăvind a Ta putere, acesta ce s-a mutat din cele trecătoare la Tine, Stăpânul tuturor și iubitorul de oameni; dându-i a se lumina cu frumusețea podoabei Tale și a se bucura de împărțășirea Ta cea dulce și veselă, și să se desfăteze mai curat, unde îngerii dănuiesc împrejurul tronului Tău și cetele sfinților cu bucurie stau împrejur, cu care împreună dă robului Tău odihnă și mare milă.

Unde este adunarea proorocilor și cetele apostolilor, ale mucenicilor și ale celor care din veac s-au îndreptat cu mântuitoarea Ta patimă și cu sângele prin care ai izbăvit pe omul cel rob; acolo odihnește pe acesta ce a adormit întru credință, iertându-i greșalele ca un iubitor de oameni; că Tu Însuți fără de păcate ai viețuit pe pământ, Însuți sfânt și singur dezrobitor de moarte. Pentru aceasta dă-i robului Tău odihnă și mare milă.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoare:**

Pe noi, cei robiți de legea păcatului, ne-ai slobozit Stăpână, zămislind în pântece pe dătătorul de lege și împăratul Hristos, ceea ce ești una Maică Fecioară, prin care ne îndreptăm prin dar și prin har, pe Care acum roagă-L ca sufletele celor ce te laudă, Născătoare de Dumnezeu, să le înscrie în cartea vieții; ca prin mijlocirea ta mântuindu-ne, ceea ce ești cu totul neprihănită, să dobândim izbăvirea cea dorită de la Fiul tău, închinându-ne Celui ce dă lumii mare milă.

Antifonul al 6-lea, glasul al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvântule, miluiește-mă, ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi, urgisiții, făcându-ne vase de bună treabă Ție, Cuvântule.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh este pricina a toată mântuirea, de suflă Acesta spre cineva, după vrednicie, degrab îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl înalță și sus îl așează.

Stihiri, glasul al 6-lea,
Podobia: Toată nădejdea...

Cel ce ai necuprinsă milostivire către noi și ești izvor nedeșertat de bunătăților dumnezeiești, mult-Milostive, pe acesta ce s-a mutat la Tine, Stăpâne, așează-l în pământul celor vii, în lăcașurile cele iubite și dorite, dăruindu-i moștenirea cea pururea fiitoare; că Tu, Hristoase, pentru toți Ți-ai vărsat sângele și pe om l-ai izbăvit.

Moarte de viață făcătoare ai răbdat de bunăvoie și viață ai izvorât și desfătare veșnică ai dăruit credincioșilor; întru care așează pe acesta ce a adormit întru nădejdea învierii, iertându-i toate păcatele lui cu bunătatea Ta, ca Cel ce ești singur fără de păcat, singur bun și de oameni iubitor; ca prin toate să se laude numele Tău, Hristoase, și fiind mântuiți să slăvim iubirea Ta de oameni.

Pe Tine cum că stăpânești peste cei vii cu puterea Ta cea dumnezeiește stăpânitoare și pe cei morți oblăduiești, Hristoase, Te rugăm, pe credinciosul robul Tău, care a venit la Tine, Unule dătătorule de bine, odihnește-l cu aleșii Tăi, iubitorule de oameni, în loc de odihnă, întru lumina sfinților, că voitorul milei ești și mântuiești ca un Dumnezeu pe cei ce i-ai zidit după chipul Tău, Unule mult-Milostive.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Arătatu-te-ai locaș cuviincios lui Dumnezeu, Preasfântă, că pe Dumnezeu l-ai încăput și pe Dumnezeu ai născut neispită de nuntă, văzut om în două firi și într-un ipostas; roagă-l pe Cel Unul-Născut, Care te-a păzit Fecioară neprihănită și după naștere, să odihnească sufletul acestui credincios adormit, întru lumină, strălucire neîmputinată și întru fericire.

Antifonul al 7-lea, glasul al 7-lea:

Robia Sionului din înșelăciune o ai întors, și pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoțându-mă din robia patimilor.

Cel ce seamănă în austru tânguiri de post cu lacrimi, acela va secera mănunchi de bucurie, spre hrana vieții celei de-a pururea.

Slavă..., și acum..., **a Născătoarei:**

Prin Sfântul Duh este izvorul vistieriilor celor dumnezeiești, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica; Aceluia este lauda,

slava, cinstea și stăpânirea.

Stihiri, glasul al 7-lea,
Podobia: Toate disprețuind...

Mort te-ai văzut pe Cruce, Cel ce ești fără de moarte, și în mormânt ca un muritor Te-ai pus, mântuind pe oameni din pierzare, stricăciune și din moarte; ca Cel ce ești adânc nedeșertat de îndurare și izvor de bunătate, odihnește sufletul robului Tău acesta ce s-a mutat de la noi.

Cu podoaba Ta cea netrecătoare și cu dulceața frumuseții Tale, și cu razele a se lumina, învrednicește, Bunule, pe acesta ce s-a mutat la Tine, în lumina cea nematerială a arătării Tale, ca să se bucure împreună cu îngerii Tăi, Stăpâne, Împărate al slavei și Doamne.

Ca Cel ce ai necheltuită mare cuviință a darurilor, ca o vistierie neîmpuținată de bogăția bunătății, așează-l pe acesta mutat la Tine în locașul aleșilor Tăi, în locul odihnei, în casa slavei Tale, întru desfătarea raiului și în cămara fecioarelor, ca un Milostiv.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Plinirea legii ai născut, pe Izbăvitorul care trup s-a făcut; că n-a fost mai-nainte îndreptare celor de sub lege, ci pentru noi Hristos răstignindu-se, acum ne-a îndreptat. Deci, ca una ce ai îndrăznire de Maică, roagă, Prealăudată, pe Fiul tău Cel milostiv, să odihnească sufletul acestuia ce în credință a adormit.

Antifonul al 8-lea, glasul al 8-lea:

Din tinerețile mele vrășmașul mă ispitește și cu desfătări mă aprinde; iar eu nădăjduindu-mă spre Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul, să se facă mai-nainte ca o iarbă smulsă, că va tăia Hristos grumajii lor cu tăiere de munci.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; că împreună cu Tatăl laudăm pe Duhul și pe Cuvântul.

Stihuri, glasul al 8-lea
Podobia: O prea slăvită minune...

Ca un Împărat mi-ai scris slobozire, Stăpâne, cu vopsele roșii

înmuindu-Ți degetele Tale și roșindu-le în sângele Tău. Și acum, cu credință Te rugăm, cu cei întâi născuți ai Tăi numără și de bucuria dreptilor învrednicește-l pe acesta ce s-a mutat la Tine, Îndurate.

Sfințitor ai fost ca un om, junghiindu-te pe Tine, jertfă te-ai adus Tatălui, pe om din stricăciune scoțând. Deci, pe acesta ce s-a mutat, ca un iubitor de oameni, în latura celor vii îl așează, unde râurile desfătării se revarsă și unde izvoarele veșniciei izvorăsc.

Prin adâncul înțelepciunii Tale celei negrăite, pui hotar vieții și mai înainte vezi moartea și la altă viață muți pe om. Deci, pe care l-ai luat, așează-l la apele odihnei, într-o strălucire a luminilor Tale celor sfinte, unde este glasul bucuriei și al laudei.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoare:**

Ca ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu, Cuvântul cel fără de început al Tatălui, cu îndrăznirea ta cea de Maică, cu deadinsul roagă-L să așeze pe robul tău unde este dănuirea cea nerisipită a celor ce se veselesc și te laudă pe tine, unde sânt luminile cele veșnice și dulcele viers al celor ce prăznuiesc, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi diaconul: Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm, **și celelalte după obicei; iar după efonis, Condac glasul al 8-lea:**

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar pământeni din pământ sântem zidiți și în același pământ vom merge, precum ai poruncit Cel ce m-ai zidit și mi-ai zis: „Pământ ești și în pământ vei merge”; unde toți muritorii mergem, făcând la mormânt cântarea cea de plângere: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși cântă: Cu sfinții odihnește Hristoase, sufletul adormitului robului Tău... **Și îndată Fericirile, glasul al 2-lea:**

Întru Împărăția Ta, când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne.

Fericți cei săraci cu duhul, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Pomenește-ne și pe noi, Îndurate, precum ai pomenit pe tâlharul întru Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Toți cei ce se tem de Dumnezeu, acolo se vor veseli de Dânsul, întru Împărăția Cerurilor.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Pe cel ce întru pusnicie a slujit Ție, Hristoase și întru dreapta credință pe pământ, proslăvește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate, că acelora este Împărăția Cerurilor.

Pe aceasta, ce întru credință, nădejde și dragoste a trăit cu-viincios pe pământ, proslăvește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Fericiți veți fi când vă vor ocări și vă vor prigoni și mințind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, pentru Mine.

Odihnește pe robul Tău, Dumnezeule, cu sfinții, ca un bun, întru Împărăția Cerurilor.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe Cel ce a lăsat lumea și cu cucernicie în viață cinstită a viețuit, proslăvește-l, Mântuitorule, în ceruri.

Slavă...,

Noi credincioșii mărturisim credința într-o singură începătorie dumnezeiască în trei fețe, și așa să o slăvim cu bună cuviință.

Și acum..., **a Născătoare:**

Toți te fericism pe tine, Curată, că fără de sămânță ai născut cu trup pe Dumnezeu, Împăratul cerurilor.

Apoi Prochimen, glasul al 6-lea:

Fericită este calea întru care mergi astăzi, frate, că s-a gătit ție loc de odihnă.

Stih: Întoarce-te suflete al meu întru odihna ta,
că Domnul bine a făcut ție.

Caută Apostolul și Evanghelia la înmormântarea mirenilor, vezi pagina 235. Și după aceasta diaconul zice: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta. **Și celelalte după obicei.**

Rugăciunea de preot cu glasul mare: Dumnezeul duhurilor..., **și după ecfonis se face sărutarea cuvenită și se cântă podobiile, glasul al 2-lea:** Când de pe lemn...

Veniți, fraților, să dăm mortului sărutarea cea mai de pe urmă, mulțumind lui Dumnezeu; căci acesta a ieșit din rudenia sa și de mormânt se apropie, nemaîngrijindu-se de cele deșarte și de trupul cel mult-pătimitor; unde sânt acum rudele și prietenii, căci iată ne despărțim? Domnului să ne rugăm să-i facă odihnă.

Ce despărțire este, o fraților! Ce tânguire, ce plângere în ceasul de acum! Deci, veniți să sărutăm pe cel ce puțin mai înainte a fost cu noi. Că se dă mormântului, cu pământ se acoperă, în întuneric se sălășluiește, cu morții se îngroapă. De toate rudeniile și prietenii acum se desparte; să ne rugăm ca Domnul să-i facă odihnă.

Acum toată mărirea cea vicleană a deșertăciunii vieții se desface; pentru că sufletul lipsind din trup, lutul s-a înnegrit, vasul s-a stricat; fără glas, fără simțire, mort și nemișcat; pe care petrecându-l la mormânt, să ne rugăm Domnului să-i dea odihnă în veci.

Ce este viața noastră? Floare și fum și rouă de dimineață, cu adevărat. Deci veniți la mormânt să vedem lămurit, unde este frumusețea trupului, și unde sânt tinerețile? Unde sânt ochii și chipul trupului? Toate s-au veștejit ca iarba, toate s-au stins; veniți deci să cădem la Hristos cu lacrimi.

Văzând pe mort zăcând, toți să ne gândim la ceasul din urmă, că omul trece ca fumul de pe pământ, ca floarea a înflorit, ca iarba s-a tăiat, cu pânză se înfășoară, cu pământ se acoperă. Pe acesta lăsându-l acoperit, lui Hristos să ne rugăm, ca să-i dea odihnă în veci.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei: glasul al 6-lea,**

Mântuiește pe cei ce nădăjduiesc întru tine, Maica Soarelui celui neapus, Născătoare de Dumnezeu, și cere de la Preabunul

Dumnezeu cu rugăciunile tale, rugămu-ne, ca să dea odihnă celui ce s-a mutat acum, unde sufletele dreptilor se odihnesc; arată-l moștenitor bunătăților celor dumnezeiești în locașurile dreptilor, întru pomenire veșnică, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Alte Stihiri, glasul al 8-lea:

Scăpând de marea cea pururea tulburătoare a lumii, a alergat la limanul Tău acesta ce întru credință s-a strămutat, ci în liniștea și în desfătarea Ta cea pururea viețuitoare cu sfinții îndreptându-l, Hristoase, odihnește sufletul robului Tău.

Glasul al 4-lea:

Astăzi s-a împlinit glasul cel de-a pururea lăudat al dumnezeiescului David, care zice: „Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori”; că pe cel ce puțin mai înainte l-am văzut viu și vorbind, iată zace înainte mort, nemișcat și fără suflare; a ieșit și s-a dus din acestea de aici, acolo unde este plata pentru fapte, acolo unde este bucuria tuturor sfinților; cu care odihnește pe acesta adormit, Dumnezeule, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Glasul al 8-lea:

Atoatețiitorule Doamne, odihnește sufletul robului Tău în corturile dreptilor, unde strălucește lumina Ta tuturor celor vrednici, Unule mult-Miostive.

Părăsit-am rudenia mea, lăsat-am viața cea veche și la Tine am scăpat, Doamne, mântuiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, împacă viața noastră, a celor ce strigăm Ție: Dătătorule de viață, Doamne, slavă Ție.

Și îndată după sărutare, zicem Troparele acestea: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă..., Tu ești Dumnezeu Care Te-ai pogorât la iad..., Și acum..., Una curată și preanevinovată Fecioară... **Apoi ectenia:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna..., **Preotul:** Dumnezeul duhurilor..., **Ecfonis:** Că Tu ești învierea și viața și odihna..., **și se face Apolis. Apoi luând patul cu trupul mergem la mormânt, cântând idiomelele, ce s-au pus la înmormântarea mirenilor, adică:** Care desfătare luminează rămâne..., **și celelalte toate; caută-le la pagina 231-233. Și pune trupul jos de trei ori, până ce venim la mormânt, când se și face ectenia și rugăciunea; iar sosind la mormânt, se pune trupul în**

groapă.

Apoi preotul luând țărână cu lopata aruncă pe trup cruciș și zicând: Al Domnului este pământul și plinirea lui...; și toarnă din candelă, zicând Troparele acestea:

Cu semnul Crucii Tale, Iubitorule de oameni, moartea s-a omorât, iadul s-a prădat și cei morți de demult sculându-se, cântare au adus Ție. Pentru aceasta strigăm, Hristoase Dumnezeule, pe cel mutat de la noi odihnește-l, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc întru Tine, ca să slăvească dumnezeirea Ta.

Și așa după datină astupă mormântul, zicând Troparele, glasul al 8-lea:

Pământul deschizându-se, primește pe cel zidit din tine mai înainte, cu mâna lui Dumnezeu; că se întoarce iarăși la tine, cel din care s-a născut; ceea ce a fost după chipul Său, Ziditorul a luat, iar tu primește trupul ce este al tău.

Precum ai zis Doamne, Martei: Eu sânt învierea, și cu fapta ai plinit cuvântul, chemând din iad pe Lazăr, așa și pe robul Tău din iad îl scoate, iubitorule de oameni.

Frații mei duhovnicești și împreună nevoitori, nu mă uitați pe mine când vă rugați către Domnul; ci văzând mormântul meu, aduceți-vă aminte de dragostea mea și rugați pe Hristos ca să așeze sufletul meu cu dreptii.

Diaconul, ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., **și celelalte. Preotul:** Dumnezeul duhurilor... **după ecfonis,** Slavă..., **Și acum..., și apolis; iar obștea face câte 12 metanii pentru fratele nostru cel adormit, zicând:** Odihnește, Doamne, sufletul robului Tău **(N)**, și așa mergem la chilii.

RÂNDUIALA ÎNMORMÂNTĂRII

cum se face la Sfintele Paști

și în toată Săptămâna Luminată

Știut să fie că, de va răposa vreunul dintre creștini de Sfintele Paști sau în orice zi din săptămâna Luminată până la Duminica Tomii, nu se cântă slujba obișnuită a înmormântării, pentru mărirea și cinstea sărbătorii Învierii și pentru că acestea sânt zile de bucurie și de veselie, iar nu de jale și plângere, căci toți câți murim în nădejdea învierii și a vieții celei veșnice, în Hristos înviem. Biserica așa învață și așa ne poruncește a ține.

Deci venind preotul cu cântăreții în casa în care zace trupul mortului, își pune epitrahilul și felonul, și cădind, începe: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., apoi preotul cântă Troparul, glasul al 5-lea:

Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi stihurile acestea:

Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-l urăsc pe Dânsul.

Iar cântăreții după fiecare stih, cântă: Hristos a înviat din morți.

Stihul al 2-lea:

Precum pierе fumul și nu mai este, precum se topește ceara de la fața focului.

Stihul al 3-lea:

Așa pier păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii se veselesc.

Stihul al 4-lea:

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea.

Slavă... Hristos a înviat... Și acum... Hristos a înviat...

Iar după cântarea acestora, pun trupul mortului în sicriu. Și diaconul zice ectenia știută pentru morți; iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeu duhurilor..., (caută-le la pagina 212). Și după ecfonis, se citește: Învierea lui Hristos văzând...

Apoi ridicând sicriul cu mortul se merge la biserică, mergând înainte preoții cu diaconii, după dâșii cântăreții și tot poporul, cântăm Canonul Paștilor: Ziua învierii, să ne luminăm, popoare... până când ajung la biserică. Iar după ce intră în biserică, pun sicriul pe masă și preotul cădește după datină, începând Canonul de la început, pe 8.

Cântarea 1, glasul 1**Irmos:**

Ziua învierii, să ne luminăm popoare, Paștile Domnului, Paștile; că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Să ne curățim simțirile și vom vedea pe Hristos strălucind cu neapropiată lumină a Învierii; și cântându-I cântare de biruință, luminat să-L auzim zicând: bucurați-vă.

Cerurile, după cuviință, să se veselească și pământul să se bucure. Și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută; că a înviat Hristos, Bucuria cea veșnică.

Apoi zice ectenia cea mică și ecfonisul:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 3-a**Irmos:**

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră seacă, făcută cu minuni, ci din izvorul de nestricăciune, cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru care ne întărim.

Acum toate s-au umplut de lumină: și cerul și pământul și cele de dedesubt. Deci să prăznuiască toată făptura Învierea lui Hristos, întru Care s-a întărit.

Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase, astăzi mă ridic împreună cu Tine, Cel ce ai înviat; răstignitu-m-am ieri

împreună cu Tine, Însuți mă preamărește, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Diaconul zice ectenia pentru morți, iar preotul rugăciunea și ecfonisul.
Că Tu ești învierea și viața...

Apoi Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de dimineață cele ce au fost cu Maria și, aflând piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la Înger: Pentru ce căutați, printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este Lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare, alergați și propovăduiți lumii că S-a sculat Domnul, omorând moartea, pentru că este Fiul lui Dumnezeu, Care mântuiește neamul omenesc.

Cântarea a 4-a

Irmos:

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Parte bărbătească, ca Cel ce a deschis pântecul fecioresc, fost-a Hristos; iar ca om, Mielușel S-a numit. Și fără prihană a fost, Paștile noastre, că n-a gustat întinăciune; și ca un Dumnezeu adevărat, desăvârșit S-a numit.

Ca un Mielușel de un an, Cununa cea binecuvântată de noi, Hristos, de voie pentru toți S-a jertfit, Paștile cele curățitoare; și iarăși, din mormânt, frumos a strălucit nouă Soarele dreptății.

Dumnezeiescul Părinte David înaintea chivotului umbrei a săltat jucând; iar noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, plinirea închipuirilor văzând, să ne veselim dumnezeiește, că a înviat Hristos, ca Cel atotputernic.

Ecfonis: Că bun și iubitor de oameni...

Cântarea a 5-a

Irmos:

Să mânecăm cu mânecare adâncă, și în loc de mir cântare să aducem Stăpânului; și vom vedea pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Milostivirea Ta cea nemăsurată văzând-o cei ținuți în legăturile iadului, spre lumină au alergat, Hristoase, cu picioare

sprintene, lăudând Paștile cele veșnice.

Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, Care a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu, cele mântuitoare.

Ecfonis: Că s-a sfințit și s-a preaslăvit...

Cântarea 6

Irmos:

Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care se țineau pe cei legați, Hristoase, și a treia zi, precum Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Păzind pecetele întregi, Hristoase, ai înviat din mormânt, Cel ce n-ai stricat cheile Fecioarei cu nașterea Ta, și ne-ai deschis nouă ușile raiului.

Mântuitorul meu, Jertfa cea vie și nejertfită ca un Dumnezeu pe Tine însuși de voie aducându-Te Tatălui, ai ridicat pe Adam cu tot neamul, înviind din mormânt.

Ectenia morților, cu rugăciunea și ecfonisul:

Că Tu ești învierea și viața...

Și Condacul:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul adormitului robului Tău, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Icos:

Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut și ai zidit pe om; iar noi pământenii din pământ sântem zidiți și în același pământ vom merge, precum a poruncit Cel ce m-a zidit și mi-a zis: „Pământ ești și în pământ te vei întoarce”, unde toți pământenii mergem, făcând la mormânt cântare de plângere: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și iarăși: Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul robului Tău... **Iar în loc de:** Sfinte Dumnezeule..., **cântăm:** Câți întru Hristos v-ați botezat, întru Hristos v-ați îmbrăcat... **(se zice de trei ori).**

După aceea Apostolul zilei în care se face înmormântarea, iar de nu se va afla Apostolul, se zice cel de la înmormântarea de obște. Apoi cântăm: Aliluia

pe glasul al 8-lea și Evanghelia întâia a învierii:

EVANGHELIA

de la Matei (28.16-20)

In vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, în muntele unde le-a poruncit lor Iisus. Și văzându-L I s-au închinat Lui, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-se Iisus, le-a grăit zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și iată, Eu cu voi sânt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.

După aceea se cântă:

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeu nostru, afară din Tine pe altul nu știm; numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. (de trei ori)

Și Stihira, glasul al 6-lea:

Inviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă. (de trei ori)

Cântarea a 7-a

Irmos:

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin patimă pe cel muritor îl îmbracă cu măreția nestrăciunii, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preaslăvit.

Femeile, cele de Dumnezeu înțeleptite, cu miruri în urma Ta au alergat, și ca pe un mort cu lacrimi Te căutau; dar bucurându-se, s-au închinat Ție, Dumnezeului celui viu, și Paștile cele de taină le-au binevestit, Hristoase, ucenicilor Tăi.

Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura

altei vieți veșnice, și, săltând, laudăm pe Pricinuitorul, Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit.

Cât de sfințită și mult prăznuită este cu adevărat această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, întru care Lumina cea fără de ani, din mormânt trupește tuturor a strălucit.

Ectenia mică și ecfonisul: Fie stăpânirea împărăției...

Cântarea a 8-a

Irmos:

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, a praznicelor praznic și sărbătoare a sărbătorilor este; întru care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Veniți, în ziua cea vestită a Învierii, să ne împărtășim din rodul cel nou al viței, din dumnezeiasca veselie a Împărăției lui Hristos, laudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci.

Ridică împrejur ochii tăi, Sioane, și vezi, că iată au venit la Tine fiii tăi, ca niște făclii de Dumnezeu luminate, de la apus și de la miazănoapte, de la miazăzi și de la răsărit, întru tine binecuvântând pe Hristos în veci.

Părinte Atoatețiitorule și Cuvântule și Duhule, Fire unită în trei Ipostasuri, mai presus de ființă și de Dumnezeire, întru Tine ne-am botezat și pe Tine bine Te cuvântăm întru toți vecii.

Ectenia mică și ecfonisul: Că s-a binecuvântat...

Cântarea a 9-a

Stih: Îngerul a strigat celei pline de har: Curată Fecioară, bucură-te, și iarăși zic bucură-te; că Fiul Tău a înviat a treia zi din mormânt, și pe morți i-a ridicat, popoare, bucurați-vă.

Irmos:

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit; saltă acum și te bucură Sioane, iar tu curată, Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru învierea Celui născut al tău.

Stih: Hristos, Paștile cele nouă, Jertfa cea vie jertfită, Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatul lumii.

O, dumnezeiescul, o, iubitul, o, preadulcele Tău glas! Căci cu

noi Te-ai făgăduit să fii cu adevărat până la sfârșitul veacului, Hristoase; pe Care întărire de nădejde credincioșii avându-Te, să ne bucurăm.

Stih: Femeile au alergat să spună apostolilor: Îndrăzniți dar, îndrăzniți și strigați că Hristos a înviat.

O, Paștile cele mari și preasfințite, Hristoase! O, Înțelepciunea și Cuvântul și Puterea lui Dumnezeu! Dă-ne nouă să ne împărtășim cu Tine mai adevărat, în ziua cea neînserată a împărăției Tale.

Ectenia mică și ecfonisul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm Tatălui...

Cântăreții: Amin. **Lumânânda:**

Cu trupul adormind, ca un muritor, Împărate și Doamne, a treia zi ai înviat, pe Adam din stricăciune ridicând și moartea pierzând-o; Paștile nestricăciunii, lumii de mântuire. (se zice de trei ori)

Apoi Binecuvântările învierii, glasul al 5-lea:

Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata îngerilor s-a mirat văzându-Te pe Tine, între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând, și cu Tine pe Adam ridicând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Pentru ce, o ucenițe, din milostivire amestecați mirurile cu lacrimi? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, azis purtătoarelor de miruri: vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se, dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci Apostolilor spuneți învierea.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Purtătoarele de mir femei, venind cu miruri la mormântul Tău, Mântuitorule, plângeau; iar îngerul a grăit către dânsle

lămurit zicând: Pentru ce socotiți pe Cel viu între morți? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Slavă..., Treimica:

Ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi întru o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit; și bucurie Evei în locul întristării i-ai dăruit și pe cei căzuți din viață i-ai îndreptat la aceeași, Cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia; Slavă Ție Dumnezeule...

Și îndată stihirile Paștilor:

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui, și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Paștile cele sfințite nouă astăzi s-au arătat, Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-izbăvitorul, Paștile cele neprihănite, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care a deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăștie fumul și nu mai este, precum se topește ceara de la fața focului

Veniți de la mormânt, femei binevestitoare, și ziceți Sionului: Primește de la noi bunele vestiri de bucurie ale învierii lui Hristos; veselește-te, saltă și te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un Mire ieșind din mormânt.

Stih: Așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Purtătoarele de mir femei, foarte de dimineață sosind la mormântul Dătătorului de viață, aflat-au înger pe piatră șezând și acela, grăind către dânsule, așa a zis: Ce căutați pe Cel viu între cei morți? Ce plângeți pe Cel nesticăcios ca fiind în stricăciune? Mergând, vestiți ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într-însa.

Paștile cele frumoase, Paștile Domnului, Paștile! Paștile cele

preacinstite nouă ne-au răsărit! Paștile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrățișăm. O, Paștile izbăvirea de întristare! Că astăzi, din mormânt ca dintr-o cămară de nuntă strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: vestiți Apostolilor.

Slavă..., Și acum..., **glasul al 5-lea:**

Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea și unul pe altul să ne îmbrățișăm; să zicem: fraților, și celor ce ne urăsc pe noi, să iertăm toate pentru înviere și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Hristos a înviat... **(de trei ori). Și în timp ce cântăm stihirile de mai sus, facem sărutare mortului zicând:** Hristos a înviat.

Iar după stihiri ectenia cuvenită. Și preotul citește rugăciunea cu glas mare, aproape de mort: Dumnezeu duhurilor... și rugăciunea de iertare cu celelalte cântări și rânduiești (vezi pag. 241-245)

Și așa ieșind ducem trupul la mormânt, cântând: Hristos a înviat..., Și-l înmormântăm cu mulțumită și cu bucurie, zicând toate cele scrise la rânduiala înmormântării mirenilor.

Cântăm și Troparul:

Pământule, deschide-te, și primește pe cel zidit din tine mai înainte cu mâna lui Dumnezeu, care acum iarăși se întoarce la tine, cel ce l-ai născut. Căci Ziditorul a luat ceea ce a fost după chipul Său, iar tu primește trupul lui ca ceea ce este al tău.

EVANGHELIILE ÎNVIERII **care se citesc la stâlpi**

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (28.16-20)

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ. Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă, și iată, Eu sânt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin!

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu (16.1-8)

În vremea aceea, după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii, pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse

de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu (16.9-20)

În vremea aceea, după ce a înviat dimineața, în ziua cea dintâi a săptămânii, El S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni. Aceea, mergând, a vestit pe cei ce fuseseră cu El și care se tânguiau și plângeau. Și ei, auzind că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut. După aceea, S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, care mergeau la o țarină. Și aceia, mergând, au vestit celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. La urmă, pe când cei unsprezece ședeau la masă, S-a arătat și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei care-L văzuseră înviat. Și le-a zis: Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura. Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi. Iar celor ce vor crede, le vor urma aceste semne: în numele Meu, demoni vor izgoni, în limbi vor grăi, șerpi vor lua în mână și chiar ceva dătător de moarte de vor bea nu-i va vătăma, peste cei bolnavi își vor pune mâinile și se vor face sănătoși. Deci Domnul Iisus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu. Iar ei, plecând, au propovăduit pretutindeni și Domnul lucra cu ei și întărea cuvântul, prin semnele care urmau. Amin.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (29.1-12)

În ziua cea dintâi a săptămânii, foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și intrând, nu au găsit trupul Domnului Iisus. Și fiind ele încă nedumerite de aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci a înviat. Aduceți-vă aminte cum v-a vorbit, fiind încă în Galileea, zicând că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au

vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (24.12-35)

În vremea aceea, sculându-se Petru, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplate. Și iată, doi dintre ei mergeau în aceeași zi la un sat care era departe de Ierusalim, ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și pe când vorbeau și se întrebau între ei, Iisus Însuși, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti ca să nu-L cunoască. Și El a zis către ei: Ce sânt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul, în drumul vostru? Iar ei s-au oprit, cuprinși de întristare. Răspunzând, unul cu numele Cleopa a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat zilele acestea? El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Iisus Nazarineanul, Care era Prooroc puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor. Cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri; iar noi nădăjduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israil; și cu toate acestea, astăzi este a treia zi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei de ale noastre ne-au spăimântat ducându-se dis-de-dimineată la mormânt, și negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de Îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spuseseră femeile, dar pe El nu L-au văzut. Și El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, ca să credeți toate câte au spus proorocii! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în slava Sa? Și începând de la Moise și de la toți Proorocii, le-a tâlcuit lor, din toate Scripturile cele despre El. Și s-au apropiat de satul unde se duceau, iar El se făcea că merge mai departe. Dar ei îl rugau stăruior, zicând: Rămâi cu noi că

este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și când a stat împreună cu ei, la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și frângând, le-a dat lor. Și s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; și El S-a făcut nevăzut de ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră, când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, în ceasul acela sculându-se, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei care erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (24.36-53)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus, a stat în mijlocul ucenicilor Săi și le-a zis: Pace vouă! Iar ei, spăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd duh. Și Iisus le-a zis: De ce sânteți tulburați și pentru ce se ridică astfel de gânduri în inima voastră? Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sânt; pipăiți-Mă și vedeți, că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am. Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și picioarele Sale. Iar ei încă necrezând, de bucurie și minunându-se, El le-a zis: Aveți aici ceva de mâncare? Iar ei I-au dat o bucată de pește fript și dintr-un fagure de miere. Și luând, a mâncat înaintea lor. Și le-a zis: Acestea sânt cuvintele pe care le-am grăit către voi, fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în psalmi. Atunci le-a deschis lor mintea ca să priceapă Scripturile. Și le-a spus că așa este scris și așa trebuia să pătimească Hristos și să învieze din morți a treia zi, și să se propovăduiască în numele Său pocăința spre iertarea păcatelor la toate neamurile, începând de la Ierusalim. Și voi sânteți martorii acestora. Și iată, Eu trimit peste voi făgăduința Tatălui Meu; voi însă ședeți în cetate, până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus. Și i-a dus afară până spre Betania și, ridicându-Și mâinile, i-a binecuvântat. Și pe când îi binecuvânta, S-a despărțit de ei și S-a înălțat la cer. Iar ei, închinându-se Lui, s-au întors în Ierusalim cu bucurie mare. Și erau în toată vremea în templu, lăudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (20.1-10)

Iar în ziua întâi a săptămânii, Maria Magdalena a venit la mormânt dis-de-dimineată, fiind încă întuneric, și a văzut piatra ridicată de pe mormânt. Deci a alergat și a venit la Simon-Petru și la celălalt ucenic pe care-l iubea Iisus, și le-a zis: Au luat pe Domnul din mormânt și noi nu știm unde L-au pus. Deci a ieșit Petru și celălalt ucenic și veneau la mormânt. Și cei doi alergau împreună, dar celălalt ucenic, alergând înainte, mai repede decât Petru, a sosit cel dintâi la mormânt. Și, aplecându-se, a văzut giulgiurile puse jos, dar n-a intrat. A sosit și Simon-Petru, urmând după el, și a intrat în mormânt și a văzut giulgiurile puse jos, iar mahrama, care fusese pe capul Lui, nu era pusă împreună cu giulgiurile, ci înfășurată, la o parte, într-un loc. Atunci a intrat și celălalt ucenic care sosise întâi la mormânt, și a văzut și a crezut. Căci încă nu știau Scriptura, că Iisus trebuia să învieze din morți. Și s-au dus ucenicii iarăși la ai lor.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (20.11-18)

În vremea aceea, Maria stătea afară lângă mormânt plângând. Și pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt. Și a văzut doi Îngeri în veșminte albe șezând, unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Iisus. Și aceia i-au zis: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Că au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors cu fața și a văzut pe Iisus stând, dar nu știa că este Iisus. Zis-a ei Iisus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea, crezând că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Iisus i-a zis: Maria! Întorcându-se, aceea I-a zis evreiește: Rabuni! (adică, învățătorule). Iisus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru. Și a venit Maria Magdalena vestind ucenicilor că a văzut pe Domnul și acestea ce i-a spus ei.

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (20.19-31)

Și fiind seară, în ziua aceea, întâia a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii, văzând pe Domnul. Și Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și zicând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt; cărora veți ierta păcatele, le vor fi iertate și cărora le veți ține vor fi ținute. Iar Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci au zis lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnele cuieiilor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuieiilor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma, împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijloc și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios, ci credincios. A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Și încă multe alte minuni a făcut Iisus înaintea ucenicilor Săi, care nu sânt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris, ca să credeți că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață întru numele Lui.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (21.1-14)

În vremea aceea, sculându-Se din morți, Iisus S-a arătat iarăși ucenicilor la Marea Tiberiadei și S-a arătat așa: Erau împreună Simon-Petru și Toma, cel numit Geamănul, și Natanael, cel din Cana Galileii, și fiii lui Zevedeu și alți doi din ucenicii Lui. Simon-Petru le-a zis: Mă duc să pescuiesc. Și i-au zis ei: Mergem și noi cu tine. Și au ieșit și s-au suit în corabie, și în noaptea aceea n-au prins nimic. Iar făcându-se dimineață, Iisus a stat la țarm; dar ucenicii n-au știut că este Iisus. Deci le-a zis Iisus: Fiilor, nu cumva aveți ceva de mâncare? Ei i-au răspuns: Nu. Iar El le-a zis:

Aruncați mreaja în partea dreaptă a corăbiei și veți afla. Deci au aruncat-o și nu mai puteau s-o tragă de mulțimea peștilor. Și a zis lui Petru ucenicul acela pe care-l iubea Iisus: Domnul este! Deci Simon-Petru, auzind că este Domnul, și-a încins haina, căci era dezbrăcat, și s-a aruncat în apă. Și ceilalți ucenici au venit cu corabia, căci nu erau departe de țărm, ci la două sute de coți, trăgând mreaja cu pești. Deci, când au ieșit la țărm au văzut jar pus jos și pește pus deasupra, și pâine. Iisus le-a zis: Aduceți din peștii pe care i-ați prins acum. Simon-Petru s-a suit în corabie și a tras mreaja la țărm, plină de pești mari: o sută cincizeci și trei și, deși erau atâția, mreaja nu s-a rupt. Iisus le-a zis: Veniți de prânziți. Și nici unul din ucenici nu îndrăznește să-L întrebe: Cine ești Tu?, știind că este Domnul. Deci a venit Iisus și a luat pâinea și le-a dat lor, și de asemenea și peștele. Aceasta este, acum, a treia oară când Iisus S-a arătat ucenicilor, după ce a înviat din morți.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (21.15-25)

În vremea aceea S-a arătat Iisus ucenicilor Săi, după ce a nviat din morți, și a zis lui Simon-Petru: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a lui: Paște mieluseii Mei. Iisus i-a zis iarăși, a doua oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? El i-a zis: Da, Doamne, Tu știi că Te iubesc. Zis-a Iisus lui: Păstorește oile Mele. Iisus i-a zis a treia oară: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat, că i-a zis a treia oară: Mă iubești? Și i-a zis: Doamne, Tu știi toate. Tu știi că Te iubesc. Iisus i-a zis: Paște oile Mele. Adevărat, adevărat zic ție: Când erai mai tânăr te încingeai singur și umblai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, vei întinde mâinile tale și altul te va încinge și te va duce unde nu voiești. Iar aceasta a zis-o, însemnând cu cel fel de moarte va preaslăvi pe Dumnezeu. Și zicând aceasta, i-a zis: Urmează Mie. Dar întorcându-se, Petru a văzut venind după el pe ucenicul pe care-l iubea Iisus, acela care la cină s-a rezemat de pieptul Lui și i-a zis: Doamne, cine este cel ce Te va vinde? Pe acesta deci, văzându-l, Petru a zis lui Iisus: Doamne, dar cu acesta ce se va întâmpla? Zis-a lui Iisus: Dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Tu urmează Mie. De aceea a ieșit cuvântul acesta între frați,

că ucenicul acela nu va muri; dar Iisus nu i-a spus că nu va muri, ci: dacă voiesc ca acesta să rămână până voi veni, ce ai tu? Acesta este ucenicul care mărturisește despre aceasta și care a scris acestea, să știm că mărturia lui e adevărată. Dar sânt și alte multe lucruri pe care le-a făcut Iisus și care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile ce s-ar fi scris. Amin.

ALTE EVANGHELII
care pot fi citite ca adaos de podoabă la stâlpi,
precum și în drum spre locul de înmormântare

(1)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (5.17-24)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră la Dânsul: Tatăl Meu până acum lucrează; și Eu lucrez. Deci pentru aceasta căutau și mai mult iudeii să-L omoare, nu numai pentru că dezlega sâmbăta, ci și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, făcându-Se pe Sine deopotrivă cu Dumnezeu. A răspuns deci Iisus și le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai. Că Tatăl iubește pe Fiul și-I arată toate câte face El și lucruri mai mari decât acestea va arăta Lui, ca voi să vă mirați. Căci, după cum Tatăl scoală pe cei morți și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață celor ce voiește. Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului. Ca toți să cinstească pe Fiul, precum cinstesc pe Tatăl. Cel ce nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, Care L-a trimis. Adevărat, adevărat zic vouă: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață.

(2)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (6.40-44)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră într-Însul: Aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede întru El, să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Deci iudeii murmurau împotriva Lui, fiindcă zisese: Eu sânt pâinea care s-a coborât din cer. Și ziceau: Au nu este Acesta Iisus, fiul lui Iosif, și nu știm noi pe tatăl Său și pe mama Sa? Cum spune El acum: M-am coborât din cer? Iisus a răspuns și le-a zis: Nu murmurați între voi. Nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(3)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (12.16-21)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și cugeta el în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica jîtnițele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo tot grâul și bunătățile mele și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Iar Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori sieși și nu se îmbogățește întru Dumnezeu.

(4)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (22.23-33)

În vremea aceea, s-au apropiat de Iisus saducheii, cei ce zic că nu este înviere, și L-au întrebat, zicând: Învățătorule, Moise a zis: Dacă cineva moare neavând copii, fratele lui să ia de soție pe cea văduvă și să ridice urmași fratelui său. Deci erau, la noi, șapte frați; și cel dintâi s-a însurat și a murit și, neavând urmaș, a lăsat pe femeia sa fratelui său. Asemenea și al doilea și al treilea, până la al șaptelea. În urma tuturor a murit și femeia. La înviere, deci, a cărui dintre cei șapte va fi femeia? Căci toți au avut-o de soție. Răspunzând, Iisus le-a zis: Vă rătăciți, neștiind Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu. Căci la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sânt ca Îngerii lui Dumnezeu în cer. Iar despre

învierea morților, au n-ați citit ce vi s-a spus vouă de Dumnezeu, zicând: Eu sânt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov? Nu este Dumnezeuul morților, ci al viilor. Iar mulțimile, ascultându-L, erau uimite de învățătura Lui.

(5)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (24.27-33,42-51)

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Precum iese fulgerul de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului. Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii. Iar îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor se vor zgudui. Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă. Și va trimite pe Îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini. Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, cunoașteți că vara este aproape. Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la uși. Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru. Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. De aceea, și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni. Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp? Fericită este sluga aceea pe care venind stăpânul său, o va afla făcând așa. Adevărat zic vouă, că peste toate avuțiile sale o va pune. Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie, și va începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii, veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște, și o va tăia din dregătorie și partea ei o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.

(6)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (6;22-33)

Zis-a Domnul către dânșii: Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e întru tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona. De aceea vă zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea? Priviți la păsările cerului că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sânteți voi cu mult mai presus decât ele? Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge staturii sale un cot? Iar de îmbrăcămintea de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca? Că după toate acestea se străduiesc păgânii; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

(7)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (6.48-54)

Zis-a Domnul către iudeii care crezuseră întru El: Eu sânt pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit. Pâinea care se coboară din cer este aceea din care, dacă mănâncă cineva, nu moare. Eu sânt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea

sângele Lui, nu veți avea viață întru voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.

(8)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (14;1,12-15)

În vremea aceea a intrat Iisus, într-o sâmbătă, în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, ca să mănânce pâine; și a zis celui ce-L chemase: când faci prânz sau cină, nu chema pe prietenii tăi, nici pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici vecinii bogați, ca nu cumva să te cheme și ei, la rândul lor, pe tine și să-ți fie ca răsplată. Ci, când faci un ospăț, cheamă pe săraci, pe neputincioși, pe șchiopi, pe orbi, și fericit vei fi că nu pot să-ți răsplătească. Căci ți se va răsplăti la învierea dreptilor. Și auzind acestea, unul dintre cei ce ședeau cu El la masă, I-a zis: Fericit este cel ce va prânzi întru împărăția lui Dumnezeu!

(9)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (25;31-46)

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa, și toți Sfinții Îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Sau când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat vă zic vouă: întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;

străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat vă zic vouă: întrucât nu ați făcut unuia din aceștia prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

(10)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (5;42-48)

Zis-a Domnul: Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta. Ați auzit că s-a zis: Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău. Iar Eu vă zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cel ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drești și peste cei nedrești. Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru? Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și păgânii același lucru? Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

(11)

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (13.44-54)

Zis-a Domnul pilda aceasta: Împărăția Cerurilor este asemenea cu o comoară ascunsă în țarină, pe care, găsind-o un om, a ascuns-o, și de bucuria ei se duce și vinde tot ce are și cumpără țarina aceea. Iarăși, asemenea este Împărăția Cerurilor cu un neguțator care caută mărgăritare bune. Și aflând un mărgăritar de mult preț, s-a dus, a vândut toate câte avea și l-a cumpărat. Asemenea este iarăși Împărăția Cerurilor cu un năvod aruncat în mare și care adună tot felul de pești. Iar când s-a umplut, l-au tras pescarii la mal și, șezând, au ales în vase pe cei buni, iar pe cei răi i-au aruncat afară. Așa va fi la sfârșitul veacului: vor ieși Îngerii și vor despărți pe cei răi din mijlocul celor drești. Și îi vor arunca în cuptorul cel de foc; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Înțelea-ați toate acestea? Zis-au Lui: Da, Doamne. Iar El le-a zis: De aceea, orice cărturar cu învățătură

despre Împărăția Cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi. Iar după ce Iisus a sfârșit aceste pilde, a trecut de acolo. Și venind în patria Sa, îi învăța pe ei în sinagoga lor.

(12)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (8;51-59)

Zis-a Domnul către iudeii care veniseră atunci la Dânsul: Adevărat, adevărat zic vouă: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac. Iudeii i-au zis: Acum am cunoscut că ai demon. Avraam a murit, de asemenea și Proorocii; și Tu zici: Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va gusta moartea în veac. Nu cumva ești Tu mai mare decât Tatăl nostru Avraam, care a murit? Și au murit și Proorocii. Cine Te faci Tu a fi? Iisus a răspuns: Dacă Mă slăvesc Eu pe Mine Însumi, slava Mea nimic nu este. Tatăl Meu este Cel care Mă slăvește, despre Care voi ziceți că este Dumnezeuul vostru. Și nu L-ați cunoscut, dar Eu îl știu; și, dacă aș zice că nu-L știu, aș fi mincinos, asemenea vouă. Ci Îl știu și păzesc cuvântul Lui. Avraam, părintele vostru, a fost bucuros să vadă ziua Mea și a văzut-o și s-a bucurat. Deci au zis iudeii către El: încă nu ai cincizeci de ani și l-ai văzut pe Avraam? Iisus le-a zis: Adevărat, adevărat zic vouă: Mai înainte de a fi fost Avraam, Eu sânt. Deci au luat pietre ca să arunce asupra Lui. Dar Iisus S-a ferit și a ieșit din templu și, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.

(13)

Din Sfânta Evanghelic de la Matei (12;30-37)

Zis-a Domnul: Cine nu este cu Mine este împotriva Mea, și cine nu adună cu Mine, risipește. De aceea vă zic: Orice păcat și orice hulă se va ierta oamenilor, dar hula împotriva Duhului nu se va ierta. Celui care va zice cuvânt împotriva Fiului Omului, se va ierta lui; dar celui care va zice împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta lui, nici în veacul acesta, nici în cel ce va să fie. Ori spuneți că pomul este bun și rodul lui e bun, ori spuneți că pomul este rău și rodul lui e rău, căci după roadă se cunoaște pomul. Pui de vipere, cum puteți să grațiți cele bune, odată ce sânteți răi? Căci din prisosul inimii grăiește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din

comoara lui cea rea scoate afară cele rele. Vă spun că pentru orice cuvânt deșert, pe care-l vor rosti, oamenii vor da socoteală în ziua judecării. Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept, și din cuvintele tale vei fi osândit.

(14)

Din Sfânta Evanghelie de la Ioan (12.24-26,35-36)

Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Adevărat, adevărat zic vouă, că dacă grăuntele de grâu, când cade în pământ, nu va muri, rămâne singur; iar dacă va muri, aduce multă roadă. Cel ce își iubește sufletul îl va pierde; iar cel ce își urăște sufletul în lumea aceasta, îl va păstra pentru viața veșnică. Dacă-Mi slujește cineva, să-Mi urmeze, și unde sunt Eu, acolo va fi și slujitorul Meu. Dacă-Mi slujește cineva, Tatăl Meu îl va cinsti. Deci le-a zis Iisus: încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumină, ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii.

(15)

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (12.32-40)

Zis-a Domnul: Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția. Vindeți averile voastre și dați milostenie; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară neîmpuținată în ceruri, unde furul nu se apropie, nici molia nu o strică. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile voastre aprinse. Și voi să fiți asemenea oamenilor care așteaptă pe stăpânul lor când se va întoarce de la nuntă, ca, venind și bătând, îndată să-I deschidă. Fericite sunt slugile acelea pe care, venind stăpânul le va afla veghind. Adevărat zic vouă că se va încinge și le va pune la masă și, apropiindu-se le va sluji. Fie că va veni la straja a doua, fie că va veni la straja a treia, și de le va găsi așa, fericite sunt acelea. Iar aceasta să știți, că, de ar ști stăpânul casei în care ceas vine furul, ar veghea și n-ar lăsa să i se spargă casa. Deci și voi fiți gata, căci în ceasul în care nu gândiți, Fiul Omului va veni.

RÂNDUIALA PARASTASULUI

Mergând preotul unde este gătită coliva, zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., cădînd coliva cruciș. Iar noi zicem: Sfinte Dumnezeule..., și după Ecfonis: Doamne miluiește (de 12 ori); Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., (de trei ori); și Psalmul 90: Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt..., Și după terminarea lui: Slavă..., Și acum..., Aliluia (se zice de trei ori); apoi se face ectenia pentru cei răposați:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus...

Pentru lăsarea și iertarea greșalelor celor ce întru fericită adormire s-au mutat, Domnului să ne rugăm.

Pentru pururea pomeniții robii lui Dumnezeu (N) cei din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, moșilor, a părinților, a ctitorilor acestui sfânt locaș și a tuturor ortodocșilor creștini, celor ce zac aici și pretutindenea; pentru odihna, liniștea și fericirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neosândiți să stea la înfricoșătorul tron al slavei Domnului, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce plâng și se chinuiesc, așteptând mângâierea lui Hristos, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se îndepărteze de la ei de toată durerea, întristarea și suspinarea, și să-i așeze pe ei unde cercetează lumina feței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca Domnul Dumnezeu nostru să așeze sufletele lor în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc de odihnă, unde toți dreptii sălășluiesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul...

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata ...

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis: Că tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor tăi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cântăm pe glasul al 8-lea, zicând aceste Stihuri:

Stihul 1: Fericiți pe care i-ai ales și i-ai primit, Doamne.

Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Stihul al 2-lea: Și pomenirea lor din neam în neam.

Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Stihul al 3-lea: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui și seminția lor va moșteni pământul

Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Apoi Troparul, glasul al 8-lea:

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le economisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi, că spre Tine și-au pus nădejdea, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeu nostru. (de două ori)

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine zid și liman te avem și rugătoare bine-primită către

Dumnezeu, pe Carele L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu nenuntită, ceea ce ești credincioșilor mântuire.

Apoi preotul zice ectenia:

Miluieste-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluieste.

Încă ne rugăm pentru iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu (N). Pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeuul nostru să așeze sufletele lor, unde dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, la Hristos Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeuul nostru, să cerem.

Și diaconul zice: Domnului să ne rugăm,

iar preotul zice rugăciunea: Dumnezeul duhurilor...,

Strana: Doamne miluieste.

Ecfonis Că Tu ești învierea, viața și odihna...; **și celelalte până la sfârșit.**

Apoi Binecuvântările învierii pentru cei răposați, glasul al 5-lea, Stihul:Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale; Ceata Sfinților a aflat izvorul vieții..., **tot de rând până la sfârșit. Caută-le la înmormântarea mirenilor, pag. 229.**

Aliluia (se zice de trei ori).

După aceea ectenia pentru cei răposați și ecfonisul. Apoi Troparul, glasul al 5-lea: Odihnește, Mântuitorul nostru, cu dreptii pe robii Tăi... Slavă..., **Și acum..., a Născătoarei:** Cel ce din Fecioară ai strălucit lumii..., **apoi Psalmul 50:** Miluieste-mă Dumnezeule...

Apoi: Canonul pentru cei morți, caută-l la înmormântarea mirenilor. După cântarea a 3-a, ectenia pentru cei morți, precum s-a spus mai sus. Și după ecfonis: Catismala glasul al 6-lea: Cu adevărat deșertăciune sânt toate..., Slavă..., **Și acum..., a Născătoarei:** Preasfântă Născătoare de Dumnezeu în timpul vieții mele...

După cântarea a 6-a, ectenia pentru cei morți, ca mai sus și după ecfonis urmează Condacul, glasul al 8-lea: Cu Sfinții odihnește, Hristoase sufletele..., **Icosul:** Tu singur ești fără de moarte..., **Aliluia (se zice de trei ori). După a 9-a cântare, zice preotul tămâind:** Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o slăvim.

Iar Strana în loc de stih, zice aceasta: Duhurile și sufletele dreptilor te vor lăuda pe Tine Doamne. **Apoi cântăm Irmosul:** Pe Dumnezeu a-l vedea..., **apoi:** Sfinte Dumnezeule..., **după:** Tatăl nostru..., **cântăm Troparele glasul al 4-**

lea: Cu duhurile dreptilor..., Întru odihna Ta, Doamne..., Slavă..., Tu ești Dumnezeu, Care Te-ai pogorât în iad..., Și acum..., Una curată și prea nevinovată, Fecioară...

Apoi ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., Încă ne rugăm pentru odihna adormiților robilor Tăi..., **și celelalte pe rând, cum s-au scris mai sus. preotul zice rugăciunea:** Dumnezeul duhurilor..., **și ecfonis:** Că Tu ești învierea, viața...

Diaconul rostește: Domnului să ne rugăm, **iar preotul citește rugăciunile de iertare (caută la pag. 241).**

Preotul: Înțelepciune.

Citețul: Ceea ce ești mai cinstită..., **Apoi:** Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (se zice de trei ori), Părinte binecuvintează. **Și apolis:** Cel ce a înviat din morți..., **și după apolis, preotul zice:** Întru fericita adormire, veșnică odihnă..., **și celelalte. Iar clericii cântă:** Veșnica pomenire (se zice de trei ori).

LITIA MICĂ PENTRU MORȚI

Se face în toate zilele peste an, seara după apolisul Vecerniei și dimineața după apolisul Utreniei, în zilele obișnuite.

Iar în zilele de sărbătoare, precum în duminicile când se cântă polieleu și doxologie, la sărbătorile cele mari, la înainte-prăznuire și după-prăznuire, Litia aceasta pentru morți nu se face.

Rânduiala ei este următoarea:

Seara după apolisul Vecerniei și dimineața după apolisul Utreniei, preotul ia cădelnița cu tămâie și eclesiarhul ia sfeșnicul cu lumânarea aprinsă, mergând înaintea preotului ce are pus pe sine epitrahilul; iar cântăreții, urmând, cântă o stihiră din cele de la Litia bisericii, preschimbându-le, o dată una, altă dată alta, de câte ori se face Litia; și când ajung în tinda bisericii, preotul stă în mijloc și, terminându-se stihira zice:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., și îndată: Sfinte Dumnezeule..., pe glasul stihirei, însă repede în amândouă stranele, de trei ori. Apoi: Slavă..., Și acum..., și după: Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., și îndată se cântă Troparele acestea ale morților, iar preotul cădește icoanele numai cele din tindă și poporul:

Tropar, glasul al 4-lea.

Cu duhurile dreptilor, celor ce s-a săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletele robilor Tăi, păzindu-le pe dânsule întru viața cea fericită care este la Tine, Iubitorule de oameni.

Întru odihna Ta, Doamne, unde toți sfinții Tăi se odihnesc, odihnește și sufletele robilor Tăi, că Însuși ești iubitor de oameni.

Slavă...,

Tu ești Dumnezeu, Carele Te-ai pogorât la iad și ai dezlegat durerile celor ferecați, Însuși, și sufletele robilor Tăi, odihnește-le.

Și acum...,

Una curată și preanevinovată, Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu mai presus de fire, roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Și îndată preotul zice această ectenie:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta,

rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de trei ori)

Încă ne rugăm pentru odihna și iertarea sufletelor celor din veac adormiți în dreapta credință: a strămoșilor, a moșilor, a părinților, a maicilor, a fraților, a surorilor, a fiilor și a tuturor sufletelor celor dintr-o rudenie și seminție cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice; a ctitorilor sfântului locașului acestuia, a miluitorilor și binefăcătorilor, și a tuturor celor ce s-au ostenit și au slujit în sfântul locașul aceasta: arhieriei, ieromonahi, preoți, ierodiaconi, diaconi, monahi și slujitori ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și a robilor lui Dumnezeu ce acum se pomenesc (N); și pentru ca să li se ierte lor toată greșala cea de voie și cea fără de voie.

Ca Domnul Dumnezeu să așeze sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, în latura celor vii, în împărăția cerurilor și în raiul desfătării, unde toți dreptii se odihnesc.

Mila lui Dumnezeu, împărăția cerurilor și iertarea păcatelor lor, la Hristos, Împăratul cel fără de moarte și Dumnezeul nostru, să cerem.

Strana: Dă, Doamne

Diaconul sau preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește **și preotul citește această rugăciune:**

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Care ai călcat moartea și pe diavolul l-ai surpat și ai dăruit viață lumii Tale; Însuți, Doamne, odihnește și sufletele adormiților robilor Tăi (N) în loc luminos, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea. Și toată greșala ce au săvârșit ei, sau cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă-i. Că nu este om care să viețuiască și să nu păcătuiască; numai Tu singur ești fără de păcat, dreptatea Ta este dreptate în veac și cuvântul Tău este adevărul.

Că Tu ești învierea și viața și odihna adormiților robilor Tăi (N), Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii

vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă... Și acum..., Doamne miluiește, **(de trei ori)**, Părinte binecuvintează:

Preotul:

El ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, sufletele robilor Săi cei mutați de la noi, în locașurile dreptilor să le așeze, în sânul lui Avraam să le odihnească, cu dreptii să le numere, iar pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Preotul:

Veșnică pomenire, vrednicilor de fericire și pururea pomeniților, părinților și fraților noștri. (se zice de trei ori).

Dumnezeu să-i ferească și să-i odihnească pe dânșii, și pe noi să ne miluiască, ca un bun și de oameni iubitor.

Întru fericita adormire, veșnică odihnă dă, Doamne, adormiților și pururea pomeniților ctitorilor sfântului locașului acestuia, părinților și fraților noștri ortodocși creștini, care odihnesc aici și pretutindeni, și le fă lor veșnica pomenire.

Strana cântă: Veșnica pomenire, pe glasul al 3-lea, **(de trei ori).**

Eclesiarhul, luând sfeșnicul și cădelnița de la preot, le duce la locul lor, și preotul stând înaintea ușilor zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

De de va fi trebuință de citirea rugăciunii sfințirii crucii ce se pune la mormânt, vezi Rânduiala sfințirii crucii de la pag. 526.

RUGĂCIUNEA

**care se citește de către preot la împărțirea hainelor
și a altor lucruri pentru cei adormiți în Domnul**

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce stăpânești peste cei morți și peste cei vii, Care dai hrană celor flămânzi și îmbrăcăminte celor goi, binecuvintează hainele acestea spre purtarea celor ce le vor îmbrăca; și pe adormitul robul Tău (N) îl îmbracă în veșmântul nestricăciunii și în haină înfrumusețată cu lumină și-l așează în camera Ta, ca să se bucure în veci întru desfătarea bunătăților Tale și întru odihnă. Binecuvintează, Doamne, și celelalte lucruri câte se vor mai împărți pentru adormitul robul Tău (N), ca să-i fie lui de pomenire și spre iertarea păcatelor. Dăruiește, Doamne, sănătate și celor ce vor purta aceste daruri de haine, spre pomenirea numelui adormitului. Dăruiește și adormitului răspuns bun la înfricoșătoare judecata Ta; ușurează-l, Doamne, de păcatele ce a făcut, cu lucrul, cu cuvântul sau cu gândul. Că numai Tu singur ești fără de păcate, Hristoase, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE
SFÂNTULUI VASILE CEL MARE
pentru cei care pătimesc de la diavol și
pentru toată neputința

(1)

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul dumnezeilor și Domnul domnilor, făcătorul
cetelor celor de foc și ziditorul puterilor celor
nemateriale, meșterul celor cerești și al celor pământești,
pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici nu poate să-L
vadă; de Care se teme și se cutremură toată făptura; Cel ce L-a
surpat la pământ pe căpetenia îngerilor, care din trufie și-a
înălțat cerbicia oarecând și s-a lepădat de slujba sa prin
neascultare, și pe îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care
s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului,
fă ca blestemul acesta ce se face în numele Tău cel înfricoșat, să
fie spre îngrozirea acestui povățuitor al vicleniei și a tuturor
legiunilor lui, care împreună cu el au căzut din lumina cea de sus,
și pune-l pe fugă, și-i poruncește lui și diavolilor lui să se
depărteze cu totul, ca să nu mai facă nici o vătămare acestui
suflet de Tine pecetluit; ci acești pecetluiți să ia tăria puterii ca să
calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea
vrăjmașului. Că se laudă, se mărește și de toată suflarea cu frică
se slăvește preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfân-
tului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm

Te blestem pe tine, începătorul răutăților și al hulei, căpetenia împotrivirii și urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine cel aruncat din lumina cea de sus, și surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine și pe toată puterea cea căzută ce a urmat voința ta. Te blestem pe tine duh necurat, cu Dumnezeu Savaot și cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloi, Dumnezeul cel atotputernic; ieși și te depărtează de la robul lui Dumnezeu **(N)**. Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care a făcut toate cu cuvântul, și cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care mai înainte de veci în chip de negrăit și fără patimă S-a născut din Tatăl; cu Cel ce a făcut făptura văzută și cea nevăzută și a zidit pe om după chipul Său și, mai înainte, pe legea firii l-a învățat acestea și cu îngrădire de înger l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus și a desfăcut adâncurile de sub cer și a pierdut pe uriașii cei necucernici, și turnul spurcăciunilor l-a surpat, și pământul Sodomei și al Gomorei în foc și cu pucioasă l-a ars și spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce a despicat marea cu toiașul și pe popor a trecut cu picioare neudate, iar pe tiranul faraon și oastea cea de Dumnezeu luptătoare, tabăra păgânătății, sub valuri în veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, negrăit s-a întrupat din Fecioară și pecețile curăției întregi le-a păzit; Care a binevoit a spăla prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne întinasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan și ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii și toate puterile cerești s-au mirat, văzând pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără început a descoperit nașterea cea fără început a Fiului și când pogorârea Duhului Sfânt a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat vântul și a liniștit furtuna mării; Care a alungat cetele demonilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiți de lumină ai celui orb din naștere și a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru și celor muți le-a dat grai; Cel ce a curățit rănile leproșilor și pe morți i-a înviat din mormânturi; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit și iadul l-a prădat cu învierea S, și toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu

atotțiitorul, Care a însuflețit pe oameni și cu grai de Dumnezeu însuflat, dimpreună cu Apostolii a lucrat și toată lumea a umplut-o de dreapta credință. Teme-te, pleacă, fugi, depărtează-te, diavol necurat și spurcat, cel de sub pământ, din adânc, înșelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru nerușinare, nevăzut pentru fățarnicie, oriunde ești sau unde mergi, de ești însuși Beelzebul, sau de te arăți ca cel ce scutură, ca șarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca zburător, sau grăitor noaptea, sau surd, sau mut, sau de înfricoșezi fără veste, sau sfâșii, sau uneltești rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputință, sau pornești spre răs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori ești desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori înfierbântător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, ori șezi în casă, ori ești fără de rușine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, ori te întorci după un oarecare timp; sau vii dimineța, sau la amiază, sau la miezul nopții, sau fără de vreme, sau la revărsatul zorilor; ori din întâmplare te-ai întâlnit, ori de cineva ești trimis, ori te-ai apropiat fără de veste; sau ești din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă, sau din baltă, sau din trestie, sau din noroi, sau de pe uscat, sau din spurcăciuni, sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde știm, sau de unde nu știm, cunoscut ori necunoscut, sau din loc nebănuț, pieri și te depărtează, rușinează-te de chipul cel zidit și înfrumusețat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat și să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier și cuptor de foc și iadul și scrâșnirea dinților te așteaptă ca răsplată pentru neascultare. Teme-te, amuțește, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci pleacă în pământ fără apă, deșert, nelucrat, unde om nu locuiește, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toți care vatămă și sfătuiesc rele asupra chipului Său; Cel ce în lanțuri te-a legat și te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea și ziua cea lungă, pe tine diavole, ispitorul și aflătorul tuturor răutăților. Că mare este frica de Dumnezeu și mare este slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul slăvitelor domnii, Dumnezeul sfinților, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea și prin Unul-Născut Fiul Tău ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre, împrăștiind toată greutatea, și ai depărtat de la noi toată asuprirea vrăjmașului; și Tu, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Care cu moartea Ta ne-ai făcut pe noi nemuritori și ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce cu învierea Ta ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, și ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupra-Ți sfărâmarea noastră și ai tăăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri și stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste și cu frică strig către Tine, de a Cărui frică se topesc munții împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece marginile ce i s-au pus, ci suspinând așteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura în durere suspină cu oftate negrăite, având poruncă să aștepte vremea sa; de Care toată firea potrivnică a fugit și oastea vrăjmașului s-a potolit, diavolul a căzut, șarpele s-a călcat și balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat și s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viața s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credința s-a întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine, Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta ne rugăm Ție, Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, Cel ce ești mai înainte de veci și mai presus de fire, primește pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, și al Sfântului și preaputernicului și de viață făcătorului Tău Duh. Depărtează din sufletul lui toată neputința, toată necredința, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip și fără

rușine.

Așa, Dumnezeu, depărtează de la robul Tău **(N)** toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, ghicirea în stele, astrologia, vraja cu mort sau cu păsări, patima curviei, iubirea de argint, beția, preacurvia, desfrânarea, nerușinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea și tot cugetul viclean. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, însuflă într-însul Duhul Tău cel pașnic, ca, fiind păzit de El, să facă roade de credință, de fapte bune, de înțelepciune, de curăție, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândețe, de îndelungă-răbdare, de îngăduință, de smerenie, de pricepere, căci este numit rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o ființă, despre Care mărturisesc și îngerii, arhanghelii, măritele domnii și toată oastea cerului. Păzește împreună cu dânsul și inimile noastre, că puternic ești, Doamne, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE
SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR
care de obicei se citesc în continuarea Molitfelor
Sfântului Vasile cel Mare

(4)

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule Cel veșnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăvește pe robul Tău **(N)** de toată lucrarea duhurilor necurate; poruncește viclenilor diavoli și necuratelor duhuri să se depărteze de la sufletul și trupul robului Tău acesta **(N)**, și să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt și al Unuia-Născut Fiului Tău și al făcătorului de viață Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curățit de toată ispitirea diavolească, să viețuiască cuvios, drept și cucernic, învrednicindu-se de preacuratele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeului nostru, cu Care împreună ești binecuvântat și preaslăvit, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate și cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, și scoate-o pe dânsa de la potrivnicul ce o asuprește; ca, fiind miluită și curățită, să se numere în turma Ta cea sfântă și să fie păzită ca o biserică însuflețită a Sfântului Duh și a dumnezeieștilor și preacuratelor Taine. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm

Pe Tine Te chemăm Stăpâne, Dumnezeule atotetiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul și pământul, căci de la Tine au răsărit alfa și omega, începutul și sfârșitul. Cel ce ai dat ai supus oamenilor spre ascultare de dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare și brațul Tău cel preaînalt și sfânt și căutând la făptura Ta aceasta, cerceteaz-o și-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului și trupului, care să certe și să alunge de la ea pe tot demonul viclean și necurat. Pentru că Tu singur, Doamne, ești preaînalt, atotțiitor și binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm

Dumnezeiasca și sfânta, marea și înfricoșătoarea și nesuferita numire și chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; asemenea și certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeu cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoșător, Cel nevăzut în ființă, Cel neasemănat în putere și necuprins în Dumnezeire, Împăratul slavei și Stăpânul atotțiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din neființă în ființă și Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării și o varsă peste fața a tot pământul; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit și laudat de nenumărate cete cerești de foc, și cu cutremur închinat și preaslăvit de mulțimea cetelor de îngeri și arhangheli. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoșatii heruvimi cei cu mulți ochi și serafimii cei cu câte șase aripi, care cu două aripi își acopăr fețele lor, din pricina Dumnezeirii Lui cea nevăzută și nepătrunsă de minte, și cu două aripi își acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de negrăita slavă și de necuprinsa Lui măreție, și cu două aripi zboară și umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul Dumnezeu Cuvântul, Care s-a pogorât din cer, din sânul Tatălui, și prin întruparea cea mai

presus de fire și curată din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a arătat lumii spre a o mântui, și cu puterea Sa cea dumnezeiască te-a aruncat din cer și tuturor lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, liniștește-te; și din poruncă îndată s-a liniștit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină și lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cu cuvântul a înviat fiica mai-marelui sinagogii, și pe fiul văduvei din gura morții l-a răpit și mamei sale întreg și sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a înviat pe Lazăr din morți a patra zi, neputred, ca și cum n-ar fi fost mort și nestricat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care prin pălmuire a desfăcut blestemul și prin lancea din curata Sa coastă a depărtat sabia de foc ce păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care prin scuiparea preacuratului Său obraz, a șters toată lacrima de la toată fața. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt Crucea spre întărirea și mântuirea lumii și spre căderea ta și a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, la a Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Templului s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis și morții cei din veac au înviat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cu moartea pe moarte a omorât și cu învierea Sa a dăruit viață oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad și mormintele le-a scuturat și pe toți cei legați, care erau ținuți într-însul, i-a slobozit și la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au înfricoșat și cu oastea iadului ascunzându-se, nu s-au mai văzut. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care din morți a înviat, Hristos Dumnezeuul nostru, și tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălțat la ceruri, la Părintele Său, și a șezut pe tronul slavei în dreapta măreției Lui. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care iarăși va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinții Săi îngeri, ca să judece viii și morții. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a gătit ție spre chinul veșnic focul cel nestins, viermele cel neadormit și întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem și de fața puterii Lui se cutremură, că nesuferită este urgia amenințării Lui asupra ta. Acela te ceartă pe tine, diavole, cu numele Său cel înfricoșător.

Spăimântează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer și împreună cu tine toate cetele cele

viclene: duhul necurăției, duhul vicleșugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de miazăzi și cel de seară, duhul cel de miazănoapte, duh de nălucire, duhul ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălți și din râuri; care cutreieri prin case, prin curți și prin băi, și vatămi și schimbă mintea omenească. Degrab pieriți de la făptura Ziditorului Iisus Hristos Dumnezeuul nostru, și vă depărtați de la robul lui Dumnezeu (N) din minte, din suflet, din inimă, din rănunchi, din simțiri și din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos și cu totul întreg și slobod, cunoscând pe Stăpânul său și Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciți și le dă lor pecetea mântuirii prin nașterea și înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereștile și înfri-coșătoarele Lui Taine, și să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălășluindu-se în loc de verdeață și hrănindu-se la apa odihnei, și fiind păstorit neîncetat cu toiagul Crucii spre iertarea păcatelor și spre viața veșnică. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

**ce se citește de arhiereu sau duhovnic pentru
iertarea tuturor păcatelor, a tot jurământul și blestemul**

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Păstorule și Mielule, Care ai ridicat păcatul lumii și ai iertat datoria celor doi datornici și femeii celei păcătoase i-ai dăruit iertare păcatelor ei, Cel ce ai dăruit vindecare slăbănogului împreună cu iertarea păcatelor lui, Însuți Stăpâne, ușurează, lasă, iartă păcatele, nelegiuirile, greșalele cele de voie și fără de voie, cele cu știință și cu neștiință, cele cu călcare de poruncă și cu neascultare, ce s-au făcut de robii Tăi aceștia (N). Și câte, ca niște oameni purtători de trup și viețuitori în lume, au alunecat de au greșit, cu fapta ori cu cuvântul, cu gândul, cu știința sau cu neștiința, în timpul nopții și în timpul zilei; sau sub blestem și afurisanie de la arhiereu, sau de la preot au căzut, sau însuși pe sine s-au blestemat, sau cu jurământ pe numele lui Dumnezeu s-au jurat și l-au călcat; sau din mânia cea fără de socoteală pe vreunul din creștini au afurisit sau au blestemat; sau nebunește au vorbit, sau au osândit sau au clevetit, sau vorbe spurcate au vorbit, sau au pizmuit sau au mințit, și au ținut minte răul; ori cu mânie s-au pornit, ori s-au mândrit, ori au violențat, sau camătă au luat, ori s-au trândăvit, sau în deșert s-au mărit, sau în iubire de argint au căzut, ori s-au

îmbătat, sau au alergat la fermecătoare, la vrăjitoare și descântătoare și la alții asemenea acestora au alergat; sau peste măsură au mâncat, sau cu nesaț au fost și a doua oară au mâncat; sau în desfrânare sau preadesfrânare, sau sodomie, sau în alt chip oarecare au făcut păcatul desfrânării; ori au bătut, ori au vătămat, ori au lovit, ori pe cineva au scuipat, ori au răpit sau au furat, sau fără milă și cu scumpete au îngreuiat pe cineva, sau n-au miluit pe săraci și nu le-au făcut bine după puterea lor; sau cu gândul au hulit, sau de lucruri necuviincioase și-au adus aminte, sau au pârât, sau strâmbătate au făcut, sau pe fratele lor l-au smintit, sau l-au urât, sau și l-au amărât; ori stând la rugăciune și la cântare, mintea lor s-a abătut la viclenii și la deșertăciuni lumești; ori ca niște robi pântecelui s-au făcut, sau ceva necuviincios au vorbit, ori pe ascuns au mâncat sau ceva necurat au mâncat, ori cu semeție au grăit, sau nebunește au răs, sau de frumusețe străină și-au rănit inima; ori vorbe deșarte și netrebnice au grăit, ori de păcatele fraților lor au răs și i-au osândit, iar ale lor păcatele și nelegiuiri nu le-au socotit; sau de rugăciune nu s-au îngrijit, sau poruncile duhovnicilor n-au păzit, ori s-au lenevit, ori nebăgători de seamă au fost la cele ce aveau de făcut, ori răbdare n-au avut, sau cu îndrăzire, socotindu-se a fi înțelepți, deșertăciuni au grăit, sau au clevetit sau altceva rău au făcut.

Pentru toate acestea și altele asemenea acestora, știute și neștiute, câte ca niște oameni au greșit robii Tăi aceștia, frații noștri, Iubitorule de oameni Doamne, miluiește-i și le iartă lor toate. Așa Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, ascultă-ne pe noi care ne rugăm bunătății Tale pentru robii Tăi aceștia, frații noștri, și iartă ca unul Care nu ții minte răul, toate greșalele și fărădelegile pe care ca niște oameni le-au făcut sau le-au gândit. Că ei singuri nevrednicii și păcătoșii mărturisesc acum înaintea împărăției Tale, că acestea toate și mai mari decât acestea au făcut. Ci pentru mila Ta, ascultă-mă pe mine slujitorul Tău, și-i izbăvește pe dânșii de chinul cel veșnic; fă-i moștenitori veșnicilor Tale bunătăți, împreună cu toți care din veac au bineplăcut Ție, și-i învrednicește pe dânșii fără de osândă a se împărtăși cu înfricoșătoarele și nemuritoarele Tale Taine. Că Tu ai zis, Stăpâne, câte veți lega pe pământ vor fi legate și în ceruri, și câte veți dezlega pe pământ vor fi dezlegate și în ceruri.

Că Tu singur ești fără de păcat și ai putere a ierta păcatele, și

Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

**pentru cei ce sânt sub blestem și
pe sineși cu jurământ s-au legat**

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Unule-Născut, Fiule și Cuvântul Tatălui, Care ai rupt prin patima Ta toată legătura păcatelor noastre și ai suflat în fețele Apostolilor Tăi și ai zis: „Luați Duh Sfânt, cărora veți ierta păcatele, se vor ierta lor, și cărora le veți ține, ținute vor fi”; Tu, Stăpâne, prin Sfinții Tăi Apostoli ai dăruit și preoților care săvârșesc cele sfinte în Sfântă Biserica Ta, să ierte păcatele pe pământ, și să lege și să dezlege orice legătură de nedreptate. Deci și acum Te rugăm pentru fratele nostru **(N)**, care stă înaintea Ta, dăruiește-i lui mila Ta, rupe-i legătura jurământului și a blestemului cu care s-a legat, și orice a vorbit din neștiință, sau neluare-aminte, sau de a lucrat ceva din slăbiciune de suflet, Cel ce știi slăbiciunea omenească, ca un iubitor de oameni și bun Stăpân, toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, iartă-le, Tu, Cel ce dezlegi pe cei legați, Cel ce ridici pe cei surpați, nădejdea celor deznădăjduiți, odihna celor osteniți; dezleagă și pe robul Tău **(N)** de legătura păcatelor lui. Că s-a preaslăvit preasfânt numele Tău, împreună cu al Părintelui Tău celui fără de început, și cu al Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la dezlegare de blestem

Mndurate Doamne, Bunule și Iubitorule de oameni, Care pentru îndurările Tale ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău în lume, ca să rupă zapisul păcatelor cel asupra noastră și să dezlege legăturile celor legați de păcate și să propovăduiască celor robiți iertare, Tu, Stăpâne, și pe robul Tău **(N)** liberează-l cu bunătatea Ta, de legătura ce este pusă asupra lui, și-i dăruiește-i lui fără de păcat, în tot timpul și locul, să se apropie cu îndrăznire de slava Ta, și cu cuget curat să ceară mila Ta cea mare. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la împăcarea celor învrăjbiți

Mulțumim Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Împăratul veacurilor și dătătorul bunătăților, Cel ce ai stricat pe-rețele cel din mijloc al vrajbei și ai dăruit pace neamului omenesc; Cel ce și acum ai dăruit pace robilor Tăi **(N)**, înrădă-cinează într-înșii frica Ta și întărește-le dragostea unuia către altul. Stinge toată vrajba, curmă toate smintelile de dezbinare. Că Tu ești pacea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la toată neputința

Stăpâne atoatețiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Care smerești și înalți, Cel ce cerți și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe fratele nostru **(N)** care este neputincios; tinde brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie și-l vindecă pe acesta, ridicându-l din pat și din boală. Ceartă duhul neputinței, depărtează de la el toată rana, toată durerea, toată bătaia, toată fierbințeala sau frigurile; și de sânt într-însul păcate sau nelegiuri, ușurează, lasă, iartă, pentru iubirea Ta de oameni. Așa, Doamne, îndură-Te de făptura mâinilor Tale, în Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE pentru chemarea milei lui Dumnezeu la toată litia și neputința

Doamne, Cel singur bogat în milă, Care din îndurările bunătății Tale Te pleci spre rugăciunile noastre ale păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi; Cel ce îndreptezi și cârmuiești toate spre folosul nostru; Care cu pronia Ta cea înțeleaptă ocârmuiești viața noastră și în tot chipul dorești mântuirea noastră; Cel care din fire ești îndelung-Răbdător și mult-Milostiv; Care pedepsești și iarăși tămăduiești și tinzi pedeapsa cu bunătate și cu iubire de oameni, nu spre pierderea făpturii mâinilor Tale, ci mai vârtos spre a o aduce la frumusețea cea dintâi și la starea aleasă cea de la început, pe care am pierdut-o prin slăbiciunea minții și prin sfatul vrăjmașului; și voind Tu iarăși a ne ridica, în tot chipul porți grijă să ne scapi de ceea ce ne-a mai rămas din căderea aceea. Însuți, Stăpâne atoatețiitorule, caută spre noi și ia aminte la rugăciunile noastre ale păcătoșilor, că

mulțimea nelegiuirilor noastre ne-a făcut necutezători și nu mai îndrăznim să cerem iertare de păcatele noastre. Dar știind iubirea Ta de oameni, îndurarea, mila cea mare, îndelunga-răbdare, nerăutatea și prea-multa Ta bunătate, și îndrăznind spre adâncul acestora și spre noianul bunătății Tale, întindem mâinile și cu stăruință strigăm către Tine: Păcătuit-am, nelegiuit-am, călcat-am credința pentru că am uitat poruncile Tale și am umblat după cugetul nostru cel viclean. Căci viețuim nevrednici de chemarea și de Evanghelia Hristosului Tău, de sfintele Lui patimi și de micșorarea Lui cea pentru noi, și ne-am făcut batjocură pentru iubitul Tău Fiu; și preoții și poporul Tău, împreună ne-am îndepărtat, toți ne-am abătut, împreună netrebnci ne-am făcut; nu mai este cine să facă judecată și dreptate, nu este nici unul. Încuiat-am îndurările Tale și iubirea Ta de oameni și îndurările milei Dumnezeuului nostru, pentru răutatea noastră și viclenia cugetelor în care am viețuit.

Tu ești bun, dar noi am făcut nelegiuire. Tu ești îndelung-Răbdător, dar noi vrednici de pedeapsă. Cunoaștem bunătatea Ta, deși sântem neînțelegători; puțin am fost pedepsiți pentru cele ce am greșit. Tu ești înfricoșat, și cine se va împotrivi Ție? Cutremur de la Tine va cuprinde munții, și cine va sta împotriva slavei brațului Tău? De vei închide cerul, cine-l va deschide? De vei încuia izvoarele Tale, cine va putea suferi? Ușor este înaintea ochilor Tăi a face săraci și a înavuți, a învia și a omorî, a răni și a tămădui, și voința Ta este faptă împlinită. Tu Te-ai mâniat, iar noi am păcătuit, zicea oarecine din cei vechi, îndreptățindu-se. Dar nouă ne este vremea a zice dimpotrivă: noi am păcătuit, iar Tu Te-ai mâniat. Pentru aceasta ne-am făcut batjocura vecinilor noștri; întors-ai fața Ta și de necinste ne-am umplut.

Ci încetează, Doamne; iartă, Doamne; îndură-Te, Doamne, și nu ne da pe noi morții pentru nelegiuirile noastre, nici să înveți pe alții prin bătăile noastre, căci noi sântem poporul Tău și toiagul moștenirii Tale. Ceartă-ne pe noi, însă cu blândețe, iar nu cu mânia Ta, ca să nu ne împruținezi pe noi și să fim mai urgisiți decât toți câți locuiesc pământul, pentru că mila Ta este nespasă, iubirea de oameni neasemănată și bogăția bunătății Tale neurmată. Pentru aceasta, îndrăznim, ne rugăm și ne cucernicim plecând genunchii inimii noastre; încetează bătaia mâniei Tale, rugămu-ne, precum de demult sub David ai încetat-o de la poporul Tău, cu toate că noi nu arătăm asemenea pocăință.

Dar Tu, ca un preabun, oprește mânia Ta, îmblânzește urgia Ta cea dreaptă și dă sănătate celor bolnavi, celor neputincioși întărire, iar pe cei sănătoși îi ocrotește. Toată boala și toată neputința depărtează-o de la poporul Tău; ferește-i pe toți de această primejdie cumplită, păzindu-i nebântuiți de orice boală vătămătoare și păstrându-i cu mâna Ta cea atotputernică neatinși de orice răutate cumplită și tulburare pierzătoare, căci în adevăr aprinderea mâniei Tale pe toți i-a cuprins și i-a cutremurat. Și chiar de nu ne-am întoarce cu totul de la vicleșugurile noastre, izbăvește-ne pe noi pe toți de sfatul rău și ne dă să-Ți mulțumim pentru toată facerea de bine. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei, slăvitei, Stăpânei noastre, Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, cu solirile sfinților dumnezeieștilor îngeri și ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul milei și adâncul cel nepătruns al îndurării și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE pentru durerea de cap (deochi)

Doamne Dumnezeul nostru, Împăratul veacurilor, Cel atotputernic și atotțiitor, Care faci toate și Însuți le schimbi cu voia Ta; Cel ce cuptorul cel de șapte ori încins, și văpaia cea din Babilon în rouă ai prefăcut-o, și pe sfinții trei tineri întregi i-ai păzit; Doctorul și tămăduitorul sufletelor noastre, mântuirea celor ce nădăjduiesc în Tine, Ție ne rugăm și Ție cu umilință cerem: depărtează, înlătură, izgonește toată lucrarea diavolească, toată calea și toată vrăjmășia satanei, privirea cea rea, nesățioasă și pizmașă a ochilor celor făcători de rele a oamenilor pizmași de la robul Tău (N). Și fie că din frumusețe sau pentru putere, ori din întâmplare sau din pizmă și răutate, i-a venit lui această neputință, Însuți Iubitorule de oameni Stăpâne, tinde mâna Ta cea tare și brațul Tău cel atotputernic și înalt, și cercetează făptura mâinilor Tale, și-i trimite înger de pace, stăpânitor și păzitor sufletului și trupului, care să nimicească și să gonească de la dânsul tot sfatul rău, toată

pizma și deochiul făcător de stricăciune al oamenilor răi, ca, izbăvită fiind cu puterea Ta, să-Ți cânte Ție cu mulțumire: Domnul este ajutorul meu, și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul; și iarăși: nu-mi va fi frică de rele, pentru că Tu cu mine ești; că Tu ești Domnul puterii mele, Cel tare și stăpânitor, Domnul păcii, Părintele veacului ce va să fie.

Așa, Doamne Dumnezeu nostru, milostivește-Te spre făptura mâinilor Tale și izbăvește pe robul Tău de toată stricăciunea și supărarea ce i s-a făcut din pizmă. Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu rugăciunile arhanghelilor celor cu chip de lumină; ale cinstului, măritului, proorocului, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfintei și mării mucenite Marina; ale sfântului Stelian; ale precucioasei maicii noastre Parascheva; ale sfântului sfințitului mucenic Elefterie și ale sfântului (N), a cărui pomenire săvârșim, și ale tuturor sfinților Tăi.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm și Celui fără început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește pe bolnav cu apă sfințită. Apoi pune mâna preotul pe capul celui bolnav, zicând rugăciunea aceasta:

Rugăciune

Harul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cel dat Sfinților Săi Ucenici și Apostoli zicând: pe bolnavi mâinile veți pune și bine le va fi, și printr-înșii este dat și nouă nevrednicilor slujitorilor Săi, acest har, prin mine smeritul și nevrednicul preot, să te lumineze și să te tămăduiască pe tine, fiule și fratele nostru cel duhovnicesc, de toată boala și neputința sufletească și trupească ce te-a cuprins, și să te dăruiască Bisericii Sale întreg, cinstit, sănătos, întru zile îndelungate, bine umblând și făcând poruncile lui Dumnezeu, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

**pentru junghiul din unele membre ale trupului
(care în popor se cheamă năjit)**

Stăpâne atotețiitorule, doctorul sufletelor și al trupurilor, Cel ce smerești și înalți, Care cerți și iarăși tămăduiești, cercetează cu mila Ta pe robul Tău (N), tinde-i brațul Tău cel plin de tămăduire și de doctorie, și-l tămăduiește pe dânsul. Ridică-l din pat și din boală și ceartă duhul neputinței. Depărtează de la el toată durerea și boala năjitului; poruncește bolii a se duce și a se depărta în locuri pustii, și a sta acolo până la sfârșitul veacului. Depărtează, Doamne, această boală a năjitului din cap, din ochi, din buze, din dinți, din măsele, din nări, din urechi, din grumazi și din toate mădularele lui, și-l fă grabnic sănătos.

Teme-te, începătorule al răutății, de Dumnezeu, de Cel ce șade pe scaun de heruvimi și va să judece toată lumea, că-ți poruncește prin mine, smeritul preot, ție diavole, să te depărtezi cu toată răutatea Ta de la robul lui Dumnezeu (N). Te jur cu numele marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și cu Preacurata lui Maică și cu toate puterile cerești, ca să nu mai vii și să vatămi de acum pe robul lui Dumnezeu (N), ci degrab depărtează-te de la acesta, care este pecetluit și botezat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la bolnavul care nu poate dormi

Dumnezeule cel mare și lăudat, necuprins de gând și de cuvânt, Care luând țărână din pământ, ai zidit pe om cu mâna Ta și cu chipul Tău l-ai cinstit pe el; Iisuse Hristoase, numele cel preadorit, împreună cu Părintele Tău cel

fără de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, arată-te la robul Tău (N) și-l cercetează în suflet și în trup, fiind rugat de preaslăvita stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; de sfintele puteri cerești fără de trup; de cinstitul, măritul, proorocul, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; de sfinții, măriții și întru tot lăudații Apostoli; de cei între sfinți părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur; de Atanasie, de Kiril, de Nicolae cel din Mira, de Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni, și de toți sfinții ierarhi; de sfântul apostol întâiul mucenic și arhidiacon Ștefan; de sfinții, măriții mucenici: Gheorghe purtătorul de biruință, Dimitrie izvorătorul de mir, Teodor Tiron și Teodor Stratilat și de toți sfinții mucenici; de preacuvioșii și de Dumnezeu purtătorii părinții noștri Antonie, Eftimie, Sava cel sfințit, Teodosie începătorul vieții de obștie, Onufrie, Arsenie, Atanasie cel din Aton, și de toți preacuvioșii părinți; de sfinții și tămăduitorii fără de arginți: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Talaleu și Trifon, și de Sfântul (N) a cărui pomenire o săvârșim și de toți sfinții Tăi.

Și dă robului Tău (N) somn de odihnă, somn trupesc de sănătate, de mântuire, de viață și de întărire sufletească și trupească. Și precum ai cercetat odinioară pe Abimelec, robul Tău, la via lui Agripa, și i-ai dat lui somn de mângâiere, ca să nu vadă căderea Ierusalimului, și l-ai adormit pe el cu somn întăritor și iarăși l-ai sculat într-o clipeală de vreme, spre slava bunătății Tale; încă și pe sfinții și măriții șapte tineri i-ai arătat vestitori și mărturisitori arătării Tale, în zilele lui Deciu împăratul și prigonitorul, pe care i-ai adormit în peșteră trei sute șaptezeci și doi de ani, ca pe niște prunci încălziți în pânțele maicii lor, nepătimind nici o stricăciune, spre lauda și slava iubirii Tale de oameni și spre arătarea și adevărarea nașterii noastre celei de a doua și a învierii tuturor; Însuți dar, Iubitorule de oameni Împărate, arată-te și acum prin pogorârea Sfântului Tău Duh, vino și acum cu pogorârea Sfântului Tău Duh, și cercetează pe robul Tău (N), și-i dăruiește sănătate, întărire și bună virtute prin bunătatea Ta, pentru că de la Tine este toată darea cea bună și tot darul desăvârșit.

Că Tu ești doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, și Ție slavă și mulțumită și închinăciune înălțăm, împreună și

Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII
când se face cruce cu sfânta copie
la patima vreunei boli

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și după Ecfonis:** Doamne miluiește **(de 12 ori)**; Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., **(se zice de trei ori); și**

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: Bine, bine. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea, cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul. Iar eu sărac sânt și sărman, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

După aceea preotul zice aceste Tropare:

Răstignit fiind Tu, Hristoase, a pierit tirania și s-a călcat puterea dușmanului, căci nici înger, nici om, ci Tu însuși, Doamne, ne-ai mântuit pe noi, slavă Ție.

Slavă...,

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul Legii cu scump sângele Tău, pironindu-Te pe Cruce și cu sulița împungându-Te, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Cu sulița în coasta Ta împungându-Te, o Hristoase al meu, din blestem ai izbăvit pe cea zidită din coasta omenească, care a fost pricină de pierzare tuturor muritorilor.

RUGĂCIUNE **la temelia casei**

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule atotăptitorule, Care ai făcut cerul cu înțelepciune și ai întemeiat pământul pe tăria lui, Ziditorule și Făcătorule a toate, caută spre robul Tău (**N**), care voiește întru puterea tăriei Tale a-și ridica casă spre locuire, și prin zidire să o înalțe; întemeiaz-o pe ea pe piatra cea tare, ca, după cuvântul Tău cel dumnezeiesc din Evanghelie, să nu poată fi surpată nici de vânt, nici de apă, nici de altceva. Ajută-i să o înalțe până la capăt și pe cei ce vor să locuiască în ea, îi ferește de toată uneltirea potrivnicului.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII
binecuvântării casei celei noi,
în care voiește a locui cineva întâia oară

Venind preotul în casa ce se va binecuvânta, săvârșește sfințirea apei celei mici. Poate avea cu sine și apă sfințită într-un vas (dacă pentru oarecare pricină nu s-ar face în casă sfințirea apei), și untdelemn în alt vas. Apoi începe după obicei:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., și îndată se cântă: Împărate ceresc..., după sfârșitul cântării citim: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm: (de trei ori), și

Psalmul 90

El ce locuiește întru ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: «Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul». Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele va umbri Ție și sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta și spre tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Că Tu, Doamne, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt ai pus scăpare Ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia întru locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor ridica ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei încăleca și vei călca peste leu și peste balaur. «Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voi pe el că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el, cu dânsul sânt în necaz, scoate-l-voi pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el și-i voi arăta lui mântuirea Mea».

Iar după psalm se cântă Troparul aceasta, glasul al 8-lea:

Precum casei lui Zaheu s-a făcut mântuire, Hristoase, cu

intrarea Ta, așa și acum, cu intrarea sfinților Tăi slujitori, și cu aceștia, a sfinților Tăi îngeri, dă pacea Ta casei acesteia și cu milostivire o binecuvintează, mântuind și luminând pe toți cei ce vor locui într-însa.

Fiind o masă acoperită și pe ea așezate Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce, și lumânările aprinse, de asemenea fiind acolo apă sfințită și ulei, preotul cu fața spre răsărit, zicând: Domnului să ne rugăm, și citește rugăciunea aceasta întru auzul tuturor:

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeu nostru, Care ai binevoit a intra sub acoperământul vameșului Zaheu, și ai fost lui mântuire și la toată casa lui: Însuți și acum păzește nevătămați de toată răutatea pe cei ce voiesc a locui aici, și aduc Ție rugi și rugăminți prin noi nevrednicii, binecuvântându-i pe dâșii și locuința aceasta, și păstrând totdeauna viața lor nebântuită, și dându-le cu îndestulare toate bunătățile Tale spre folos prin binecuvântarea Ta. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Preotul: Capetele voastre Domnului plecați.

Strana: Ție Doamne.

Și preotul citește în taină rugăciunea acesta:

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Care întru cele înalte locuiești și spre cele smerite privești, Cel ce ai binecuvântat casa lui Laban cu intrarea lui Iacov, și casa lui Putifar cu venirea lui Iosif, Cel ce ai binecuvântat casa lui Abiadar prin aducerea în ea a chivotului Legii, și în zilele venirii Tale în trup, Hristoase Dumnezeu nostru, ai dăruit mântuire casei lui Zaheu, Însuți binecuvintează și casa acesta și cu frica Ta întărește pe cei ce vor locui în ea și păzește-i nevătămați de cei potrivnici, și le trimite binecuvântarea Ta dintru înălțimea locașului Tău, și binecuvintează și înmulțește toate bunătățile în casa aceasta.

Ecfonis:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și

pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată însemnează cu semnul Sfintei Cruci, de trei ori, deasupra untdelemnului, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și citește asupra lui rugăciunea aceasta:

Domne Dumnezeu nostru, caută acum cu milostivire asupra rugăciunii mele, a umilitului și nevrednicului Tău rob, și trimite harul Preasfântului Tău Duh peste untdelemnul acesta, și îl sfințește, ca să fie spre sfințirea locului acestuia și a casei ce s-a zidit pe el, și spre alungarea tuturor puterilor celor potrivnice și a bântuielilor diavolești. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și după rugăciune ia apă sfințită și stropește cu ea toți pereții casei împrejur și toate camerele ei, zicând:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se depărteze toată vicleana lucrarea diavolească cea vicleană. Amin.

Și stropind totul, luând un bețișor la capătul căruia a înfășurat vată, îl înmoaie în untdelemnul sfințit și face cu el semnul Sfintei Cruci pe pereții casei, începând de la peretele dinspre răsărit, apoi la cel dinspre apus, la cel de miazănoapte și în fine la cel de miazăzi, zicând la fiecare:

Se binecuvintează casa aceasta, prin ungerea cu acest untdelemn sfințit, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

După săvârșirea ungerii cu untdelemn, psalții cântă această Stihiră, glasul 5-lea:

Binecuvintează, Doamne, casa aceasta și o umple de bunătațile Tale cele pământești, și pe cei ce voiesc a viețui într-însa cu evlavie, păstrează-i nevătămați de toată reaua împrejurare, și le dăruiește toată îndestularea binecuvântării Tale celei cerești și pământești, și ca un îndurat miluiește-i, după mare mila Ta.

După săvârșirea ungerii, stă preotul cu fața spre răsărit și citește evanghelia, zicând:

Înțelepciune, drepti ...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca (19,1-10) citire:

EVANGHELIE

In vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și iată, un om bogat, cu numele Zaheu, care era mai marele vameșilor, căuta să vadă cine este Iisus; dar nu putea de mulțime că era mic de statură. Și alergând înainte s-a suit într-un smochin, ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și cum a venit la locul acela, uitându-se Iisus și văzându-l pe dânsul, i-a zis: Zaheu, grăbește de te pogoară, că astăzi în casa ta mi se cade să fiu. Și grăbindu-se, s-a coborât și L-a primit cu bucurie. Văzând însă aceasta, toți murmurau zicând: a intrat a se ospăta la un om păcătos. Dar Zaheu stând, a zis către Iisus: iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor; și de am asuprit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Iar Iisus a zis către el: astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiul lui Avraam. Fiindcă Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție. **și îndată citesc**

Psalmul 100

Mila și judecata voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi lua aminte la calea cea fără prihană; când vei veni la mine? Umblat-am într-o nerăutatea inimii mele, în mijlocul casei mele. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege; urât-am pe cei ce făceau călcări de lege. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel ce se abate de la mine, pe cel rău nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevea într-o ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit. Cu cel mândru cu ochii și cu cel nesățios la inimă, cu acesta n-am mâncat. Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în mijlocul casei mele cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu s-a îndreptat înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

În timpul citirii psalmului, preotul tămâiază toată casa apoi zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește. (de trei ori)

Încă ne rugăm ca să trimită binecuvântarea Sa asupra casei acestuia și asupra robului Său (N), și asupra tuturor celor ce voiesc a viețui cu evlavie în ea, și să le trimită îngerul Său cel milostiv, păzindu-i și ferindu-i de toată răutatea și povățuindu-i spre lucrarea tuturor faptelor celor bune, spre împlinirea sfintelor porunci ale lui Hristos, și să-i păzească de foamete, de molimă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de venirea celor de alt neam, și să le dăruiască sănătate, și să-i întărească cu zile îndelungate și întru toate să-i îndestuleze, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru toți frații și pentru toți creștinii ortodocși, auzi-ne Doamne și ne miluiește.

Ecfonis: Auzi-ne, Dumnezeule, Mântuitorul nostru..., și face obișnuitul apolis al zilei.

RUGĂCIUNE **când voiește cineva să intre în casă nouă**

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Care ai binevoit a intra în casa lui Zaheu, și Te-ai făcut lui mântuire și la toată casa lui; Însuți și acum, pe cei ce voiesc a locui aici, păzește-i nebântuiți de toată vătămarea, că prin noi nevrednicii, aduc Ție cereri și rugăciuni; binecuvintează locuința lor și păzește viața lor de orice răutate. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui Tău Celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin

RUGĂCIUNE

la casa ce este bântuită de duhuri rele

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeuul mântuirii noastre, Fiul Dumnezeului celui viu, Care Te porți pe heruvimi și ești mai presus de toată începătoria și stăpânia, puterea și domnia; Cel mare și înfricoșat peste toți cei din împrejurul Tău; Cel ce ai așezat cerul ca o boltă și ai făcut pământul cu puterea Ta, și ai îndreptat lumea cu înțelepciunea Ta; Cel ce cutremuri lumea de sub cer din temelie, și chiar stâlpii ei se clatină; Cel ce zici soarelui să nu răsară, și se ascunde despre stele; Cel ce ameninți marea și se usucă; a Căruia mânie topește începătoriile și stăpânirile, și pietrele s-au sfărâmat de Tine; Cel ce ai frânt porți de aramă și ai rupt încuietori de fier; pe cel tare l-ai legat, și uneltirie lui le-ai împrăștiat, surpând cu Crucea Ta pe tiranul; și pe balaur cu undița întrupării Tale l-ai prins, și cu legăturile întunerecului în tartar l-ai încătușat. Însuți dar, Doamne, Cel ce ești tăria celor ce nădăjduiesc spre Tine, zidul cel puternic al celor ce se încred întru Tine, îndepărtează, gonește și alungă toată lucrarea diavolească, toată asuprirea satanei, toată bântuirea puterii potrivnice de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc într-însa, care poartă semnul Sfintei Crucii Tale celei biruitoare și înfricoșate împotriva demonilor, și cheamă numele Tău cel Sfânt. Așa, Doamne, Cel ce ai alungat legheonul de demoni și ai poruncit duhului celui surd, mut și necurat să iasă și să nu se mai întoarcă la omul cel cuprins de dânsul; Cel ce ai pierdut toată tabăra dușmanilor noștri celor nevăzuți, iar credincioșilor și celor ce Te cunosc pe Tine le-ai zis: Iată vă dau vouă putere să călcați peste șerpi și peste scorpii, și peste toată puterea vrăjmașului; Însuți, Stăpâne, păzește mai presus de toată vătămarea și încercarea, pe toți cei din casa aceasta ferindu-i de frica de noapte, de săgeta ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întuneric, de întâlnirea cu demonul de miazăzi; pentru ca robii și roabele Tale și pruncii, având ajutorul Tău, păziți cu oștire îngerească, toți ca unul într-o inimă cu credință să cânte: „Domnul este ajutorul meu și nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul”; și iarăși: „Nu mă voi teme de

rele, pentru că Tu cu mine ești”. Că Tu ești, Dumnezeu, întărirea mea, Stăpânitor tare, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie, și împărăția Ta, împărăție veșnică. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

**pentru cei ce se tulbură și se supără
de duhuri necurate**

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm..., **(se zice de trei ori).** Apoi psalmii:

Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea... **Psalmul 22:** Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi... **Psalmul 26:** Domnul este lumina mea... **Psalmul 67:** Să se scoale Dumnezeu... **Psalmul 50:** Miluiește-mă Dumnezeule...

Apoi:

Întru tot sfântă de Dumnezeu Născătoare, în timpul vieții mele nu mă lăsa, și folosinței omenești nu mă încredința, ci primește rugăciunea mea.

După aceea preotu:

Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CANONUL

de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos, către Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, către Puterile netrupești, către Sfinții Apostoli și către toți Sfinții

Cântarea I-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Făcătorul și Izbăvitorul meu și Domnul, ajutorul credincioșilor, grăbește de mă scapă de această primejdie; strigă Ție robul Tău, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce Însuți știi neputința noastră, de supărarea de acum și de pieirea ce l-a cuprins, scapă-l cât mai degrab și mântuiește, Mântuitorule, pe robul Tău.

Slavă...,

Cetele îngerești ale puterilor celor fără de trup, cu Apostolii și cu mucenicii, rugați pe Stăpânul tuturor să izbăvească de această primejdie prea grea, pe robul Său.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pururea Fecioară, ceea ce ești scăparea credincioșilor și ajutătoarea tare a noastră, a robilor Tăi, de nevoia de acum scapă pe robul Tău cu rugăciunile Tale, stăpână.

Cântarea a 3-a

Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre, ale celor ce Te laudăm pe Tine.

Precum de demult pe robul Tău Iacov l-ai scăpat de pizmuirea lui Esau, așa izbăvește pe robul Tău de nevoia de acum, ca un iubitor de oameni.

Iubitorule de oameni, Mântuitorule, Te chem pe Tine, fiind în supărare și întristare, nu mă trece cu vederea pe mine robul Tău, ci grăbește de mă mântuiește ca un îndurat.

Slavă...,

Cel ce singur ești bun și milostiv, singur îndurat și miluitor, pentru rugăciunile sfinților Tăi, îndură-Te de robul Tău și eliberează-l.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, roagă-L, Curată, cu toți îngerii și Apostolii, cu proorocii și mucenicii, să scape din primejdie pe robul Tău.

Irmosul din nou, apoi pomeneste pe cel bolnav zicând:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeului nostru, ca să audă glasul rugăciunii noastre și să ușureze, să miluiască pe robul Său și să arate peste dânsul mare mila Sa, să întoarcă toată mânia cea pornită cu dreptate asupra lui, și să-i ierte toată mulțimea

greșalelor, să-l scape de toată bântuirea și pedeapsa, zbuciumarea și muncirea vicleanului diavol, și să îndepărteze de la dânsul toată năluca satanei cea cu totul vicleană, înspăimântarea, amenințarea și toată puterea lui cea chinuitoare, și degrab să dea acestuia sănătate sufletească și trupească cu bunătatea Sa, să-l miluiască pe el, să zicem toți: Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe și Milostive Stăpâne, îndurător fii nouă pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedeauna, glasul al 2-lea

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid neînvins, izvor de milă și lumii scăpare, cu stăruință strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână, vino degrab și ne izbăvește din nevoi, ceea ce ești singură grabnică ajutătoare.

Cântarea 4-a

Irmos

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci Tu însuși, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta strig Ție: Slavă puterii Tale Doamne.

Pe robul Tău care cumplit se lovește de furtuna primejdiilor, Stăpâne, și se învăluie acum de marea întristărilor, îndreptează-l la limanul cel prea lin și prea dorit.

Cei ce asupresc pe robul Tău, Hristoase, s-au înmulțit și limba și-au ascuțit ca o sabie cu două tăișuri; deci vezi, Iubitorule de oameni, și scapă pe robul Tău de la moarte nedreaptă.

Slavă...,

Arhanghelilor, stăpâniilor, puterilor și îngerilor, apostolilor, mucenicilor, cuvioșilor, proorocilor și dreptilor, toți rugați-vă pentru acesta ce acum prea amar se chinuiește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Prealăudată, cea care ești oamenilor gata spre ajutor, alină

valurile cele sălbatice ale chinurilor și pe robul tău ce aleargă sub acoperământul tău, Stăpână, vindecă-l.

Cântarea a 5-a

Irmos:

Dătătorule de lumină și Făcătorul veacurilor, Doamne, la lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine alt Dumnezeu nu știm.

Cel ce ai plinit oarecând rugăciunile lui Iezechia, Doamne, plinește degrab și rugăciunea mea, Cel ce singur ești bun, și mântuiește pe robul Tău de toată răutatea.

Doamne, Care prin mâna îngerului ai scos oarecând din închisoare cu putere dumnezeiască pe verhovnicul ucenic, ușurează și pe robul Tău cel ce cumplit se primejduiește.

Slavă...,

Oștilor îngerești și ceata apostolilor și a proorocilor, a preamăriților mucenici și a cuvioșilor, pentru cel ce se află în chinuri, împreună faceți rugăciune.

Și acum..., **a Născătoarei;**

Maica lui Hristos Dumnezeu, grăbește de izbăvește pe credinciosul tău rob de greaua și cumplita primejdie ce a venit acum asupra lui, ca să te mărească cu inima și cu gura.

Cântarea a 6-a

Irmos:

De adâncul greșalelor fiind cuprins, chem adâncul îndurării Tale cel neurmat, Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Cel ce ai scăpat din pântecel chitului de demult pe proorocul Tău, Doamne Stăpâne, scapă și pe robul Tău, ca cu credință și cu dragoste să Te slăvească pe Tine.

Precum ai izbăvit pe Daniil de lei, Hristoase, scapă-mă acum de diavoli vicleni și pe mine robul Tău, Stăpâne, și mă ridică din pierzare și din moarte.

Slavă...,

Mântuiește din primejdii pe robul Tău, Mântuitorule, cu rugăciunile sfinților îngeri, prooroci și mucenici și cu mijlocirile înțelepților Tăi ucenici.

Și acum..., **a Născătoarei;**

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe robul Tău cel cumplit învăluit și deznădăjduit; ci, după cum știi, mântuiește pe cel ce aleargă sub acoperemântul tău, Curată.

Și iarăși Irmosul; De adâncul greșalelor...

Apoi pomenește pe cel bolnav:

Iară și iară cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru izbăvirea și slobozirea robului lui Dumnezeu (N) de chinuirea și bântuirea diavolului și de toată uneltirea lui, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și păzește pe robul Tău și pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata ...

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Condac glasul al 4-lea:

Ċătre Născătoarea de Dumnezeu acum cu grăbire să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință strigând din adâncul sufletului: Stăpână ajută-ne, îndurându-te de noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că numai pe tine nădejde te-am câștigat.

Cântarea a 7-a

Irmos:

Chipul cel de aur în câmpul Deira fiind închinat, cei trei tineri ai Tăi au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu, și aruncați în mijlocul focului, fiind rourați cântau: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Precum de demult pe cei trei tineri din cuptorul cel de foc i-ai scăpat, mântuiește, Îndurate, pe robul Tău, ca un bun, rugămune Ție, Stăpâne, de supărarea ce vine asupra lui și de aprinderea încercărilor celor nesuferite, ca să Te mărească pe Tine.

Cel ce singur știi neputința omenească, Hristoase, și ai arătat

în supărări mângâiere, Iubitorule de oameni, mântuiește de primejdia de acum și pe robul Tău ce cântă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...,

Mulțimea îngerilor, apostolilor, proorocilor, mucenicilor și adunarea cea dumnezeiască a strămoșilor rugați pe Cel preabun ca să prefacă plângerea de acum în bucurie celui ce strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești singura nădejde și ajutorul credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, grăbește de ajută robului tău cel învăluit pretutindenea de supărări, și care, cuprins de nepricepere și de durere, aleargă la tine cu încredere sufletească.

Cântarea a 8-a

Irmos:

Pe Dumnezeu, Care s-a pogorât în cuptorul cel de foc la tinerii evrei și văpaia în rouă a prefăcut-o, ca pe Domnul laudați-L toate făpturile, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Precum ai primit rugăciunile lui Pavel și a lui Sila, și i-ai scăpat din legături, așa ascultă, Îndurate, și glasurile noastre ale nevrednicilor care strigăm acum: Mântuiește pe robul Tău de pierzare și de moarte.

Nu întoarce fața Ta de la mine robul Tău, Hristoase, că foarte mă chinuiesc; degrab auzi-mă, Mântuitorule, și mă scapă de învăluirea de acum, strigă prin noi către Tine robul Tău, Îndurate.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

Pentru rugăciunile slujitorilor Tăi celor netrupești, Dumnezeule, ale apostolilor și ale cetelor mucenicilor, ale sfinților prooroci, ale cuvioșilor și ale tuturor dreptilor, mântuiește pe robul Tău de cumplita primejdie.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Scăparea creștinilor, ajutătoarea celor cumplit învăluiți, Preasfântă Fecioară, nu trece cu vederea pe robul tău ce se afundă în primejdii și aleargă acum la acoperământul tău cel puternic.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Pe Dumnezeu Cuvântul, Care cu înțelepciune negrăită de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam cel căzut cumplit în stricăciune din pricina mănării, și din Sfânta Fecioară nespus întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu o inimă întru cântări să-L slăvim.

Întristarea robului Tău, pentru primejdia de acum și viforul cel mare și cumplit, schimbă-o, Stăpâne, și prefă plângerea acestuia în bucurie de-a pururea, ca cu credință și cu dor neîncetat să Te mărească pe Tine.

Milostivirea Ta cea multă să nu o învingă, Îndurate, mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele; ci cu obișnuită mila Ta, strigă prin noi către Tine robul Tău: Mântuiește-mă și mă scapă, Hristoase, de toată vătămarea, Cel ce singur ești mult-Milostiv.

Slavă...,

Cruță-mă, Doamne, cruță-mă, când vei vrea să mă judeci, și să nu mă osândești în foc; să nu mă mustri cu urgia Ta, te roagă pentru robul Tău, Fecioara care Te-a născut, Hristoase, mulțimile îngerilor și adunarea mucenicilor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Preasfântă Fecioară, cu slujitorii cei netrupești, cu sfinții îngeri, apostoli, prooroci, mucenici și toți cuvioșii, rugați pe unul Dumnezeu Preabun să scape de chinuire pe robul Tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., **și după:** Tatăl nostru...

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciune să ne mântuim noi.

Stăpână și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să mijlocești către Cel Unul-Născut dintru tine; o stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

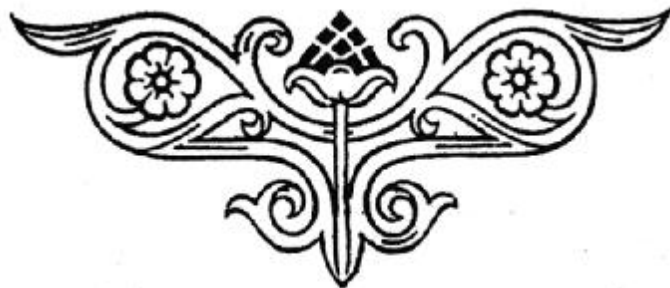
Apoi pomenește pe cel bolnav la ectenie, cum s-a însemnat după cântarea a 3-a: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta..., Apoi ia untdelemn din candelă și unge pe cel bolnav zicând această rugăciune:

Părinte Sfinte, Doctorul sufletelor și al trupurilor, Care ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, să vindece toată boala și din moarte să ne izbăvească, tămăduiește pe robul Tău **(N)** de neputința sufletească și trupească ce l-a cuprins; și fă-l să vieze cu harul lui Hristosului Tău, ca să plinească prin fapte bune mulțumirea și închinăciunea datorată Ție. Cu rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei
noastre
de

Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu folosințele cereștilor ne-trupești puteri, ale cinstului și măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale sfinților mucenici, ale sfinților și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri, ale sfinților și vindecătorilor fără de argint: Cosma și Damian, Chir și Ioan, Pantelimon și Ermolae, Samson și Diomid, Mochie și Anchit, Talaleu și Trifon, ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și cu ale tuturor sfinților.

Că Tu ești izvorul tămăduirilor și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi adaugă și Molitfele marelui Vasile.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

**care se face la locul sau casa ce sânt supărate
de farmece sau de descântece**

Fiind preotul gata, întâi poruncește tuturor celor ce sânt din casa aceea, ca să-și mărturisească toate păcatele lor și să postească în ziua aceea, și să facă milostenie după cum le va fi puterea, și cu dinadinsul să se roage lui Dumnezeu. Deci preotul în ziua aceea, când va vrea să facă această rânduială, mai întâi să săvârșească Sfânta Liturghie. După aceea, preotul binecuvântând după obicei, face mica sfințire a apei. După aceea Doamne miluiește, (de 12 ori); Veniți să ne închinăm..., (se zice de trei ori), și

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, să-mi ajuți mie, grăbește. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine”. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul. Iar eu sărac sânt și mișel, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

După aceea citește preotul rugăciunea aceasta.

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, împreună fără de început și de o ființă cu Tatăl Cel fără de început și cu Duhul Lui Cel fără de început și nedespărțit; Care Te-ai pogorât din cer și, neschimbat, Te-ai făcut om, ca pe om din înșelăciunea diavolului și de muncirea lui să-l liberezi și să strici toate facerile lui de rău cele drăcești; iar sfinților Tăi ucenici și Apostoli le-ai dat putere să calce peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, Ție acum cu dinadinsul ne rugăm, noi nevrednicii robii Tăi, caută cu milostivire spre casa aceasta și spre robii Tăi (N), și de supărările cele rele ale viclenilor oameni, ale otrăvitorilor și descântătorilor, ale fermecătorilor, sau

fermecătoarelor și viclenilor diavoli, mântuiește-i pe acești bântuiți și înviforați; că toate acestea sânt Ție cu putință a le risipi, cu iubirea de oameni, și întru nimica a le face și a le întoarce, ca fără de ispită să viețuiască credincioșii robii Tăi (N) de acele supărări, și dobitoacele lor în pace să petreacă. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Care ne miluiești și ne mântuiești, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în veci vecilor, Amin.

Domnului să ne rugăm

Vă blestem pe voi atotviclenilor, începătorii răutăților, blestemaților și urâților draci, de oriunde sânteți și oricâți sânteți, pe voi care otrăviți și fermecați locurile și casele oamenilor, a robilor lui Dumnezeu (N); pe voi lucrătorii răutăților, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiți aduși casei acesteia să o supărați, și cu relele năluciri și cu bântuielile voastre, pe cei ce locuiesc într-însa și împrejurul ei, să-i surpați și să-i scârbiți. Vă jur cu toată puterea numelui a unuia Atotțiitorului Dumnezeu în Sfânta Treime slăvit, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și a întru tot mântuitoarelor patimi și de viață făcătoarei morții Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Căruia putere toate stăpânirile cele întunecate ale voastre și uneltirile viclene împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, muncirea și stricăciunea voastră, ca pe o nimica, a stins-o.

Cu tărie vă poruncesc vouă, viclenilor duhuri, cu toate descântecele și otrăvurile și farmecele voastre, degrabă să fugiți de la casa aceasta și de la cei ce locuiesc într-însa și împrejurul ei; și de acum înainte niciodată să nu cârtiți sau să vă mai întoarceți înapoi la dânsa, ca să o supărați și întru nimica să nu mai zăboviți, blestemaților și lepădaților, ci să vă depărtați de aici cu toate facerile voastre de rău, și să faceți loc puterii lui Dumnezeu și nemăsuratei Lui milostiviri și darului Lui, Cel care zdrobește toate facerile de rău ale voastre.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Cel ce a certat pe vrăjitorii lui Faraon și fără lucrare a făcut nălucirile farmecelor lor. Să vă certe Acela, cu puterea Căruia, poruncind Apostolul Pavel, a făcut neputincioasă puterea vicleșugului vostru și a orbit

pe Elima vrăjitorul, cel plin de toată înșelăciunea și răutatea, vrăjmaș a toată dreptatea și diavolul, cu care voi mult stricați și căile Domnului le răzvrățiți. Să vă certe pe voi Acela, cu a Cărui nume a poruncit Pavel Apostolul duhului celui pitonicesc și l-a izgonit din fiica aceea care, cu descântecele ei, mare câștig da domnilor săi. Și precum Iustina, care cu semnul crucii lui Hristos Dumnezeului nostru și cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori și pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă și pe vrăjitorul și slujitorul vostru Ciprian la slujirea adevăratului Dumnezeu l-a adus, și voi de frică și de cutremur fiind cuprinși ați fugit. Așa și acum să cadă peste voi și să vă apuce spaimă, cutremur și frică de la Dumnezeu atotțiitorul, Tatăl și Fiul și Sfântul Duh, Cel ce vă va coborî pe voi în focul cel nestins și veșnic și fără de sfârșit, ca într-însul să vă munciți în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul vasul cu apă sfințită, stropește casa și locul casei pe dinafară zicând:

Înviază Dumnezeu, risipindu-se vrăjmașii Lui și fugind de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul; precum se împrăștie fumul și nu mai este; precum se topește ceara de la fața focului, așa să piară diavolii cei fermecători și descântători de la fața lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cădește toată casa, sau locul, zicând Rugăciunea Sfintei Cruci:

Să fugă și să se depărteze de la casa aceasta prin stropirea cu această apă sfințită, tot vicleanul diavol, otrăvirea și farmecele și descântecele, și niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

RUGĂCIUNI PENTRU SFINȚIREA FÂNTÂNII

(1)

Rugăciune la începutul săpatului fântânii

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Atoatețitorule și Atotputernice, Care toate le faci și le prefaci numai cu voința Ta; Cel ce cu înțelepciunea cea negrăită și necuprinsă afli trecere prin cele netrecute; Cel ce din piatră seacă ai făcut să curgă pâraie de ape și ai adăpat pe poporul Tău cel însetat; Însuți și acum, Stăpâne al tuturor, ascultă rugăciunile noastre ale nevrednicilor robilor Tăi, și ne dăruiește în acest loc apă limpede și de băut, îmbelșugată spre trebuință și nevătămătoare spre băut; ca și prin aceasta să binecuvântăm preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciunea după terminarea fântânii

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei, apoi:

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel mare și minunat, Care cu bunătatea Ta cea nespusă și cu pronia Ta cea bogată îndreptezi viața omenească; Care ne-ai dăruit nouă bunătățile cele pământești și apa cea amară din timpul lui Moise ai prefăcut-o în dulceață poporului, și apele cele vătămătoare din timpul lui Elisei cu sare le-ai dres, iar apostolului Tău Petru prin vedenie i-ai dat lege să nu socotească nimic spurcat sau necurat; Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, curățește de toată spurcăciunea apa aceasta prin însemnarea chipului Crucii Tale, și sfințește-o cu Duhul Tău cel Sfânt, spre a fi curată celor ce se vor împărtăși

dintr-însa.

Că Tu ești Dumnezeuul nostru, Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui Celui fără de început, și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

**Rânduiala rugăciunii ce se face când
a căzut ceva spurcat în fântâna cu apă**

Se scoate mai întâi toată apa, vărsându-se afară; apoi aprinzând preotul luminări și luând cădelnița, cădește fântâna împrejur, și toarnă aghiazmă de la Botezul Domnului în chipul Crucii, de trei ori. Și întorcându-se cu fața spre răsărit se roagă așa;

Domnului să ne rugăm.

Doamne Dumnezeuul Puterilor, Care ai făcut toate foarte bune; Care curățești cu numele Tău toată spurcăciunea și necurăția, și prin sfințire toate le prefaci; Însuți și acum Stăpâne, arată-te în ceasul acesta prin chipul Crucii Tale, și curățește fântâna aceasta de necurăția ce s-a aflat în ea, venind în ajutorul nepriceperii minții noastre și neputinței gândurilor; și să nu ne osândești că nu pricepem cele foarte bune, ci curățește-ne pe noi de toată spurcăciunea trupului și a sufletului, și sfințește apa aceasta cu Duhul Tău cel Sfânt.

Că Tu ești sfințirea noastră, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII ce se face când se îmbolnăvesc orice fel de vite, boi, oi, și altele

Preotul mergând la staulul vitelor, sau unde se află animalele bolnave, face mai întâi sfințirea cea mică a apei, apoi îndată zice: Veniți să ne închinăm, (se zice de trei ori), apoi

Psalmul 8

Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul; că s-a înălțat mare cuviința Ta mai presus de ceruri. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai să-vârșit laudă, pentru vrăjmașii Tăi, ca să sfărâmi pe vrăjmașul și izbânditorul. Că voi vedea cerurile, lucrul mâinilor Tale, luna și stelele pe care Tu le-ai întemeiat, ce este omul, că-l pomenești pe el, sau fiul omului, că-l cercetezi pe el? Micșoratu-l-ai pe dânsul puțin oarece decât îngerii, cu slavă și cu cinste l-ai încununat pe el, și l-ai pus pe dânsul peste lucrul mâinilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele omului: oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului, păsările cerului și peștii mării, cele ce străbat cărările mărilor. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai putere peste toată făptura, Ție ne rugăm și de la Tine cerem, precum ai binecuvântat și ai înmulțit turmele patriarhului Iacov, binecuvintează și animalele robului Tău acestuia (**N**), înmulțește-le și le întărește pe ele, fă-le să sporească în mii, ferește-le de toată asuprirea diavolească, de furi, de uneltirile dușmanilor, de suflarea aerului cea omorâtoare, de ciumă și de toată boala molipsitoare; ocrotește-le cu sfinții Tăi îngeri și depărtează de la ele toată boala, toată pizma și ispita farmecelor și a vrăjitoriei care vin din lucrarea diavolească. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

Și îndată stropește animalele bolnave, de orice fel ar fi, cu apa sfințită, zicând:

Binecuvintează, Doamne, turma aceasta și o apără pe dânsa de toată răutatea, de răpirea dușmanilor văzuți și nevăzuți, de cumplita moarte, de toată boala și neputința și de toată lucrarea diavolească; și o înmulțește pe dânsa întru numele Tău cel sfânt, și prin stropirea cu această apă sfințită dăruiește-i sănătate, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și stropind turma și celelalte dobitoace, face apolisul zilei, adăugând:
Hristoase Dumnezeule, dă mângâiere robului Tău.

RUGĂCIUNE

**când se spurcă grâul, făina sau
altceva dintre cele spre hrană**

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce în iconomia Ta cea după trup ai învățat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci toate sânt curate celor curați; și prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învățat a crede că toate cele zidite de Tine sânt bune și se sfințesc prin cuvântul cel dumnezeiesc și prin rugăciunea cea către Tine, Însuți și acum, Stăpâne, milostivește-Te spre neputințele noastre, binecuvintează grâul acesta cu harul Tău și cu iubirea Ta de oameni, prin binecuvântarea și stropirea cu apa aceasta, care este sfințită întru numele Tău. Și toată șovăirea pentru spurcăciunea sau pentru necurăția ce a căzut în el din uneltirea diavolului, îndepărtează-o din gândul robilor Tăi; și le dă lor prin nădejdea cea către Tine și prin îndestulare cu îndurările Tale, să se împărtășească din merindele acestea, și mulțumind sfântului Tău nume să fie păziți neosândiți.

Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău Celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

ce se face când se va întâmpla să cadă ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn sau altceva

Se cuvine ca necurăţia ce a căzut să se scoată şi să se lepede afară, iar vinul, untdelemnul sau orice altceva să se toarne în alt vas, şi vasul deşertat să se spele bine pe dinăuntru şi pe dinafară. Apoi preotul luând cădelniţa cădeşte acest vas pe dinăuntru şi pe dinafară vărsând într-însul aghiazmă de la Botezul Domnului, făcând chipul Crucii de trei ori. Apoi iarăşi toarnă într-însul vinul, untdelemnul sau orice alt lichid. Şi se roagă aşa:

Domnului să ne rugăm

Preasfinte Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin venirea Ta cea plină de îndurare pe pământ ai şters toată necurăţia păcatului şi ai învăţat că nu spurcă pe om cele ce intră în gură, ci că toate sânt curate celor curaţi; Cel ce prin vasul cel ales, Apostolul Tău Pavel, ne-ai învăţat pe noi a crede că toate cele făcute de Tine sânt bune, şi să nu socotim nimic de lepădat, ci sfinţite prin cuvântul Dumnezeiesc şi prin rugăciunea cea către Tine, Însuţi binecuvintează vinul aceasta (sau orice ar fi) cu harul Tău prin turnarea acestei ape sfinţite. Şi toată spurcăciunea ori îndoirea pentru vietatea ce a căzut într-în el, prin uneltirea vicleanului, îndepărtează-o din gândul robilor Tăi; ca să fie tuturor celor ce-l vor întrebuinţa, spre bucurie; dându-l tuturor celor ce vor bea (sau: vor mânca) din aceasta, spre sfinţenie; şi cu cunoştinţa curată să se apropie de prea curatele Tale Taine.

Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău Celui fără început, şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi să guste dintr-însul mai întâi preotul şi să dea şi stăpânilor casei. Iar de se va întâmpla ca spurcăciunea căzută, din cauza timpului îndelung să fi putrezit în vasul cu vin sau altceva, trebuie a vărsa afară şi a nu mai gusta din el.

RUGĂCIUNE la vasul spurcat

Se cuvine a-l spăla, și turnând în el aghiazmă mare în chipul Crucii,
Preotul zice rugăciunea aceasta:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ești unul sfânt, sfințește vasul aceasta cu venirea Ta cea sfințitoare, și-l curățește, ca să fie nespurcat spre trebuința robilor Tăi; și ne dă nouă pururea cu sfințenie a ne ruga în sfintele Tale biserici, ca toți de Tine fiind păziți slavă și închinăciune să-ți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII binecuvântării la începerea semănatului

Luând preotul apă sfințită și grâu binecuvântat de la litie, merge la ogoarele unde se va semăna și, punând pe sine epitrahilul, stând cu fața spre răsărit începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **Și citește:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(se zice de trei ori)**, și Psalmul 64

Tie se cuvine cântare, Dumnezeule în Sion, și Ție se va da rugăciune în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni. Nelegiuirile celor fără de lege ne-au biruit pe noi și păgânătățile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, ca să locuiască în curțile Tale; umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; Sfântă este Biserica Ta, minunat ești Tu întru dreptate. Auzi-ne pe noi Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sânt pe mare departe. Cel ce întărești munții cu puterea Ta, încins fiind cu tăria. Cel ce tulburi adâncul mării și potolești vuietul valurilor ei. Cel ce tulburi neamurile și spăimântezi pe

locuitorii marginilor pământului prin semnele Tale. Ieșirile serii și ale dimineții le veselești: Cercetează pământul și-l adapă; înbogățește-l cu îndestulare; râul lui Dumnezeu umple-l de ape: gătește hrana lor, care așa se gătește. Adapă brazdele pământului, înmulțește produsele lui, veselește-l cu picături, ca să răsară. Binecuvintează cununa anului cu bunătatea Ta, și câmpiile Tale să se umple de grăsime. Să se îngrășe frumusețile pustiei și dealurile să se încingă cu bucurie. Să se umple câmpiile cu oi și văile să înmulțească grâul; toți să strige de bucurie și să cânte.

După aceea zicând: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. **Citește rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeul nostru, am pus semințele acestea înaintea ochilor Tăi, ce sânt date de mâna Ta cea preacurată și preabogată, și Ție aducându-le, Stăpâne, ne rugăm; că nu am îndrăznit a le închide în sânurile cele neînsufletește ale pământului, înainte de a privi mai întâi la porunca slavei Tale, care poruncește pământului să rodească și să încolțească, și să dea sămânță semănătorului și pâine de mâncare. Și acum ne rugăm Ție, Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție, și deschide nouă vistieria Ta cea mare și bogată și cerească, și revarsă binecuvântarea Ta cea mare până ce ne vom îndestula, după nemincinoasa Ta făgăduință. Și depărtează de la noi toate cele ce nimicesc roada pământului nostru și toată pedeapsa cea cu dreptate adusă asupra noastră pentru păcatele noastre. Și trimite îndurările Tale cele bogate asupra a tot poporului Tău, cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul grâul cel binecuvântat, îl toarnă în sămânță, zicând:

Binecuvintează, Doamne, cununa anului cu bunătatea Ta, câmpiile Tale să se sature de belșug și văile să înmulțească grâul.

După aceea luând aghiazmă, stropește cu ea semințele, zicând:

Binecuvântarea Domnului să se pogoare asupra acestor

seminţe şi să le facă să crească şi să facă roadă multă, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Şi îndată stropeşte şi ogorul pe care se va semăna, zicând:

Cercetează, Doamne, pământul aceasta, şi-l adapă, şi-l îmbogăţeşte, brazdele lui umezeşte-le, rodul înmulţeşte-l. Că Tu eşti Dumnezeuul nostru şi Ție slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

După aceea ia preotul în mână seminţe şi aruncă în chipul crucii pe ogor, zicând: În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. Şi așa încep toți a semăna, întru numele Domnului. Iar preotul, făcând apolisul zilei, se duce întru ale sale.

RUGĂCIUNE

la arie

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeuul nostru, adus-am dăruirea semințelor, cea din preacurate și bogate palmele Tale, ce este acum înaintea ochilor Țăi, Stăpâne, și ne rugăm a Ți se încredința. Că n-am cutezat a o închide pe aceasta în sânurile pământului cele neînsuflețite, de nu vom căuta spre porunca slavei Tale, ceea ce poruncește pământului a răsări și crește și a da sămânță semănătorului și pâine de mâncare; și acum ne rugăm Ție, Dumnezeuului nostru, să ne auzi pe noi cei ce ne rugăm Ție, și să deschizi nouă vistieria Ta cea mare și bună și cerească; și varsă binecuvântarea Ta, până ce ne vom îndestula după nemincinoasele Tale făgăduințe; și gonește de la noi toate cele ce mănâncă rodul nostru cel pământesc, și înlătură toată certarea cea cu dreptate adusă asupra noastră, pentru păcatele noastre, și trimite îndurările Tale peste poporul Țău. Cu darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Țău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Țău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la sădirea viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei
Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Cel ce ești Vița cea adevărată și Tatăl Tău este lucrătorul, Tu și pe Apostolii Tăi mlădițe i-ai numit, Tu pe Israil l-ai răsădit în pământul Tău, gonind neamurile. Tu și acum Stăpâne, vino spre vița aceasta și o sădește, pune mila Ta într-însa, dă-i păzitor ajutorul Tău, îngrădește intrările și ieșirile ei cu a Ta purtare de grijă, izbăvește-o pe dânsa de toată înconjurarea cea rea, de grindină, de ger, de polei, de iarna cea groaznică, de arderea vânturilor, de vifor și de molime, și în scurt a zice, de toată năpădirea văzuților și nevăzuților vrăjmași; caută și cercetează via aceasta care a sădit-o dreapta Ta, ca să-și dea la vreme roadele sale, și să ne învrednicim și noi cu darul Tău a o culege și a-Ți aduce dintr-însa să se prefacă întru Sângele Hristosului Tău. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE la culesul viei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei
Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Mântuitorul nostru, Cel ce ai binevoit a se numi Viță, Fiul Tău Cel Unul-Născut, Domnul nostru Iisus Hristos; și rodul ei, prin darul Duhului Tău, l-ai arătat Fiul nemuririi, Însuți și acum, Stăpâne, și acest rod al viței binecuvintează-l și dă sfințire și sporire sufletească tuturor celor ce se vor gusta din el. Și Viței celei adevărate care ne-a zidit pe noi, fii de-a pururea părtași ne primește, și păzește viața noastră

nevătămată, împodobindu-ne cu darurile Tale cele veşnice şi nepieritoare. Cu harul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat, cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA
la binecuvântarea vinului nou
Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce eşti bun şi de oameni iubitor, caută spre vinul aceasta şi spre cei care vor gusta din el, şi-l binecuvintează precum ai binecuvântat puţul lui Iacov şi scăldătoarea de la Siluam şi potirul Sfinţilor Tăi Apostoli. Cel ce ai venit în Cana Galileii şi ai binecuvântat cele şase vase şi ai prefăcut apa în vin, şi ai arătat slava Ta Sfinţilor Tăi ucenici şi apostoli, Însuţi şi acum trimite, Doamne, Sfântul Tău Duh peste vinul acesta, şi-l binecuvintează cu numele Tău cel Sfânt. Că Tu eşti Cel ce binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase Dumnezeu nostru, şi Ție slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără început şi Preasfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la aducerea darurilor de pârgă
Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Care ai poruncit fiecăruia după voire a-Ți aduce ale Tale dintru ale Tale, şi dăruieşti lor răsplata veşnicelor Tale bunătăţi; Cel ce cu bună plăcere ai primit darul după putinţă a văduvei, primeşte şi acum cele ce s-au adus de robul Tău (N) şi binevoieşte ca acestea să fie socotite în vistieriile Tale cele veşnice, dăruindu-i lui dobândire îndestulătoare de bunătăţile Tale cele pământeşti, împreună cu toate cele de folos lui. Că s-a binecuvântat numele Tău şi s-a preaslăvit Împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a

Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA

**ce se face la ţarini (holde), la vii sau la grădini,
când se strică semănăturile de insecte,
lăcuste, gândaci şi alte vietăţi**

Se cade a se face Liturghie, să se aprindă candelă la Sfântul Trifon sau la Sfântul Eustaţiu, sau a hramului ce va fi şi după aceea luând untdelemn din candelă şi aghiazmă mare, stropeşte preotul cruciş ţarina, via sau grădina, şi zice această rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce la începutul facerii ai creat cerul şi pământul; iar cerul l-ai înfrumuseţat cu mari luminători, ca să lumineze pământul şi prin ele să ne luminăm de Tine, Unul Făcătorul şi Stăpânul făpturii; iar pământul l-ai înfrumuseţat cu verdeată, cu iarbă şi cu multe feluri de seminţe ce rodesc după felul lor, şi l-ai împodobit spre înfrumuseţare şi bun miros, şi cu toate florile l-ai binecuvântat. Însuţi şi acum, Stăpâne, caută din sfântul Tău locaş spre agonisita aceasta a robului Tău (N) şi o binecuvintează; fereşte-o pe ea de tot farmecul şi vrajba, de tot răul, de încercarea vicleană şi de uneltirile oamenilor răi, şi-i dă ei să aducă roade la timp, pline de binecuvântarea Ta; stârpeşte de pe dânsa toată fiara, insecta, toată urgia şi răutatea ce o ameninţă cu stricăciune. Că s-a sfinţit şi s-a preaslăvit şi preaîncuviinţat numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfântului Marelui Mucenic Trifon

Vă blestem pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermi, omizi, gândaci, lăcuste, şoareci, cârţiţe, rugină, purici şi tot felul de muşte, muşite, molii, furnici, viespi, târâtoare cu multe picioare şi tot felul de vietăţi stricătoare, şi de păsări ce aduc daună viilor, pomilor, semănăturilor şi grădinilor; vă blestem cu

Dumnezeu Tatăl cel fără de început, cu Fiul Lui cel împreună fără de început și de o ființă, și cu Duhul Lui cel Preasfânt și de viață făcător, Care este de o ființă cu Tatăl și cu Fiul. Vă blestem pe voi cu întruparea Unuia-Născut Fiul lui Dumnezeu, a Domnului nostru Iisus Hristos, cu viața Lui pământească cea împreună cu oamenii, cu patima Lui cea mântuitoare, cu moartea Lui cea de viață făcătoare, cu învierea cea de a treia zi, cu înălțarea la ceruri, și cu pronia cea dumnezeiască și mântuitoare. Vă blestem cu sfinții heruvimi cei cu mulți ochi și cu serafimii cei cu câte șase aripi, care zboară împrejurul tronului și strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, spre slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. Vă blestem pe voi cu sfinții îngeri, cu toate puterile cerești, cu miile de mii și cu milioanele de milioane, care cu multă frică stau înaintea slavei Domnului, ca să nu stricați via, nici țarina, nici grădina de pomi și cu verdețuri a robului lui Dumnezeu (N), ci să vă duceți în munți sălbatici, în copaci neroditori în care v-a dăruit vouă Dumnezeu hrana cea de toate zilele. Vă blestem cu scumpul Trup și Sânge al lui Hristos, adevăratul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, prin care s-a dat nouă mântuire și izbăvire.

Să nu stricați nici holda, nici via, nici grădina, nici orice pom roditor sau neroditor, nici vreo frunză de legumă din cuprinsul și locul robului lui Dumnezeu (N). Iar de nu mă veți asculta și veți călca jurământul cu care v-am blestemat pe voi, nu vă voi pedepsi eu, smeritul și mai-micul Trifon, ci Dumnezeul lui Avraam, Isaac, și Iacov, Care va veni să judece viii și morții. Pentru care, precum mai înainte v-am zis vouă, duceți-vă în munți sălbatici, în copaci neroditori, iar de nu mă veți asculta, voi ruga pe Iubitorul de oameni Dumnezeu să trimită îngerul său cel peste fiare, și vă va lega și ucide cu fier și cu plumb, de vreme ce n-ați luat în seamă blestemurile și rugăciunea mea a smeritului Trifon; încă și păsări, fiind trimise prin rugăciunea mea, vă vor mânca pe voi. Încă vă blestem pe voi cu marele nume cel înscris pe piatră, ce nu l-a putut răbda, ci s-a topit ca ceara de fața focului. Ieșiți din locurile noastre și porniți în locuri neumblate, seci și neroditoare, cum mai înainte am zis vouă. Ieșiți din locul și din hotarele robilor lui Dumnezeu, care m-au chemat și pe mine în ajutorul, apărarea și mântuirea lor. Ca și întru acestea să se preamărească preasfântul nume al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să se împlinească rugăciunile și cererile umilitului Trifon. Că lui Dumnezeu se cuvine slava și stăpânirea

în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. Capetele voastre Domnului să le plecați. **Apoi rugăciunea următoare:**

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care cu iconomia întrupării Tale ai binecuvântat Betleemul și Getsimani, și mai înainte casa lui Iacov, care după binecuvântare s-a numit Israil; Cel ce și casa lui David ai binecuvântat-o, Însuți binecuvintează și agonisita acesta, și o fă prin binecuvântări să aducă roade; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu ale cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; cu ale sfinților, măriților și întru totul lăudaților Apostoli; cu ale sfinților, bunilor și biruitori mucenici; cu ale sfinților, măriților și marilor mucenici: Trifon, Eustație și Iulian; cu ale Sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim și ale tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului, și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA SLUJBEI LA VREME DE SECETĂ

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **iară citețul îndată zice:** Sfinte Dumnezeule..., **și după** Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori); și Psalmul 64;** Ție se cuvine cântare, în Sion, Dumnezeule..., Slavă..., **Și acum..., Aliluia (se zice de trei ori); Slavă Ție Dumnezeule...**

Iar diaconul zice ectenia cea mare: Cu pace Domnului să ne rugăm..., **până la:** Pentru cei ce călătoresc pe mare..., **apoi adaugă acestea:**

Pentru ca să nu pomenească păcatele și nedreptățile poporului, ci să-Și întoarcă de la noi toată mânia, care cu dreptate este pornită asupra noastră și să nu ne piardă pe noi cu foamete și secetă, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului și pentru ca să trimită la timp ploaie aducătoare de roadă pământului și îndurarea Sa poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu piardă pe poporul Său și dobitoacele cu mânia Sa, ci să poruncească norilor de sus să plouă și să răcorească pământul spre roadă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească pământului să răsară roade spre veselia și hrana poporului Său, verdeață spre trebuința oamenilor și iarbă dobitoacelor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să caute cu milă spre strigarea, plângerea, suspinarea și umilința rugăciunilor bătrânilor și tinerilor, pruncilor și a tot poporului; și să nu ne piardă cu foamete, pentru păcatele noastre, ci să scape sufletele noastre de moarte și să ne hrănească în foamete, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca rugăciunile noastre să fie bine primite, ca oarecând ale lui Ilie, și cu ploaie să ne asculte pe noi și cu bună prefacerea văzduhului să ne miluiască, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să asculte cu milă glasul rugăciunii noastre și să ne scape de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de năvălirea străinilor, de războiul dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte, Domnului să ne

rugăm.

Pentru ca fim izbăviți noi..., Apără, mântuiește..., Pe Preasfânta curata, preabinecuvântata..., **Ecfonis:** Că Ție se cuvine toată slava..., **Strana:** Amin. **Și îndată cântă:** Dumnezeu este Domnul... **glasul al 2-lea și troparele acestea:**

Doamne, Cel ce faci din porunca Ta a se preface văzduhul, dăruiește peste noi revărsarea de ploaie prielnică, trimițând roade îndestulătoare, ca să se sature toată vietatea de bunătatea Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților.

Slavă...,

Creator și făcător a toate și dătător de bunătăți știindu-Te pe Tine, Doamne, către Tine cădem și cu dinadinsul ne rugăm: apără, Îndurate, și iartă ca un bun nelegiuirile noastre și de dreapta mânie cea amenințătoare ferește pe robii Tăi, și dăruiește ca un mult-Milostiv ploaie bine roditoare pământului celui însetat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ești păzitoare nebiruită a creștinilor, și rugătoare neîncetată către Ziditorul, nu trece rugăciunile noastre, ale robilor tăi celor smeriți, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: sârguiește spre rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...

CANONUL DE RUGĂCIUNE CĂTRE DOMNUL IISUS HRISTOS

Cântarea I, glasul al 2-lea

Irmos:

Veniți, popoarelor, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a eliberat din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Mult-Îndurate Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, rugămu-ne Ție.

Primește, Mântuitorule, rugăciunile din gurile noastre cele nevrednice, și trimite din cer pământului ploaie aducătoare de roade, ca un Iubitor de oameni și mult-Milostiv.

Treci cu vederea, Doamne, păcatele noastre și întoarce mânia Ta, care cu dreptate ai revărsat-o peste noi, Mântuitorule, și dă din cer ploi de ape pământului.

Slavă...,

Veniți, popoare, să plângem înaintea Dumnezeului tuturor cu umilință strigând: iartă, Iubitorule de oameni, greșalele noastre și trimite din cer apă pământului celui însetat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Prin tine, Născătoare de Dumnezeu, lumină am cunoscut; pentru aceea te rugăm și cerem: Roagă-te neîncetat Făcătorului și Fiului tău să trimită pământului ploaie.

Cântarea a 3-a

Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Care prin lemnul crucii ai omorât păcatul, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre, a celor ce Te laudăm pe Tine.

Doamne, Cel ce ții toată făptura cu palma, ascultă ca un îndurat rugăciunile robilor Tăi și trimite apă peste tot pământul.

Fiind bun și lesne iertător, ca Cel ce ai adânc de îndurare, Doamne, nu trece rugăciunile noastre, ci trimite ploaie pașnică peste fața a tot pământul.

Slavă...,

Avuția, care ne-ai dat nouă, am risipit-o în desfrânări; dar Doamne, ca Cel ce ai adânc de milă, Părinte bun fiind, îndură-Te și dă ploi binefăcătoare pe fața pământului.

Și acum..., **a Născătoarei**

Curată, ceea ce ai îndrăznire bineprimită către Iubitorul de oameni, Fiul tău, roagă-L să dea ploaie aducătoare de roade pământului, cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, că noi cu umilință către Tine alergăm, spre Mântuitorul și Izbăvitorul tuturor, Stăpânul și Domnul Iisus Hristos.

Cântarea a 4-a

Irmos:

Pe Tine Te cânt, Doamne, că auzire am auzit și m-am spăimântat: Venit-ai până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preamăresc marea Ta pogorâre către mine, mult-Milostive.

Caută din înălțime, Bunule, spre noi care am păcătuit, și dăruiește, Doamne, mila Ta peste tot pământul, și trimite, rugămu-ne Ție, bogatele Tale mile poporului Tău, Iubitorule de oameni.

Venit-a spre noi păcătoșii urgia Ta, Iubitorule de oameni; încuiatu-s-au cerurile spre a nu da ploi pământului Tău; pentru aceea, noi robii Tăi, ne rugăm Ție: să nu ne cerți pe noi, Cuvântule, cu mânia Ta.

Slavă...,

Doamne, Care schimbi stihiiile cerului cu porunca Ta, dăruiește peste noi revărsare de ploaie priitoare, trimițând roade cu îndestulare, ca toată vietatea să se sature de bunătatea Ta.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Tu, Născătoare de Dumnezeu, Maică te-ai făcut Dumnezeului nostru; pentru aceea cu credință toți te rugăm pe tine ca ceea ce ai îndrăznire, pe Acela roagă-L pentru noi toți, să trimită apă peste tot pământul.

Cântarea 5-a

Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorul veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu știm.

Pentru rugăciunile celor fără de trupuri, Mântuitorule, cu blândețe auzi-ne pe noi toți, cei ce Te rugăm pururea, și dă ploaie pământului Tău celui însetat, ca un Iubitor de oameni.

Fii nouă, Doamne bun și blând în timpul încercărilor, și ne ferește pe noi de amenințarea ce stă asupra noastră, și trimite pământului Tău ploaie priitoare, ca un Iubitor de oameni.

Slavă...,

Sfinților doisprezece Apostoli, cu purtătorii de lupte Mucenici, faceți rugăciune către Dumnezeu pentru noi, ca să ne

scape de toată nevoia, urgia și întristarea.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Toți pământenii te avem acum cu adevărat, mijlocitoare către Dumnezeu, Fecioară; pentru aceea te rugăm, Curată, mântuiește cu acoperământul tău cetatea ta de toată vătămarea.

Cântarea a 6-a

Irmos:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul cel neurmat al îndurării Tale, Dumnezeul meu, din stricăciune scoate-mă.

Mulțimea mucenicilor rugați-vă, ca cei ce aveți îndrăznire multă către Domnul, ca să dăruiască acum ploaie și roade de îndestulare la tot pământul, ca un Milostiv.

Te rugăm, Doamne, pentru rugăciunile Apostoilor Tăi ușurează, lasă greșalele noastre, și întoarce de la noi mânia Ta, și pământului Tău dă ploaie.

Slavă...,

Cu dor sufletesc Te rugăm pe Tine, Stăpâne Doamne, ca un bun și iubitor de oameni: Cruță-ne și dăruiește pământului celui însetat ploaie aducătoare de roade.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Rugămu-ne nu înceta a ruga pe Fiul tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pentru noi robii tăi, să ne împace și să ne mântuiască de toată urgia, și să dea pământului ploaie binefăcătoare.

Cântarea 7

Irmos:

Chipul cel de aur fiind închinat în câmpul Deira, cei trei tineri ai Tăi au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu, și aruncați în mijlocul focului și rourați fiind cântau: Bine ești cuvântat, Dumnezeule al părinților noștri.

Domn tuturor sufletelor pe Tine știindu-Te, Bunule, Te rugăm: Cruță, iartă-ne ca un bun și de oameni iubitor, și ne scapă de dreapta Ta amenințare cea de acum, și dă ca un Bun, ploaie pământului celui însetat.

Precum oarecând, Mântuitorule, ai scăpat din taurul cel de

aramă pe Manasi care s-a căit, și L-ai mântuit de întâmplarea cea aducătoare de moarte, așa Te îndură și de noi, Milostive, și ne scapă de foamete, de cutremur și de toate relele.

Slavă...,

Îndură-Te acum spre noi ca un Bun și mult-Milostiv; păcă-tuit-am, nelegiuire am făcut și toți am nedreptățit; pentru aceea cu frică Te rugăm, Iubitorule de oameni, să nu pedepsești cu urgia Ta clerul și poporul, ci trimite apă pământului celui însetat.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine, toți muritorii te știm scăpare tare și armă neînvinsă, Născătoare de Dumnezeu, și te rugăm noi robii Tăi: Izbăvește de amenințarea altor neamuri poporul și cetatea ta, de foamete, de cutremur, de ciumă de holeră și de toată vătămarea, și trimite cu rugăciunile tale rouă pământului celui însetat.

Cântarea a 8-a

Irmos:

Dumnezeu, Care s-a pogorât în cuptorul de foc la tinerii evrei și văpaia în rouă a prefăcut, pe Domnul lăudați-L toate făpturile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Prin cuvântul lui Ilie, oarecând, s-a oprit ploaia și iarăși prin cuvântul lui s-a pogorât ploaie din cer peste pământ; pentru aceea cu rugăciunile aceluia cerem, Îndurate, să trimiți din cer ploi de ape peste pământul Tău.

Cu cetele Îngerilor, ale Apostolilor, Proorocilor și Mucenici-ilor, adunarea preoților și mulțimea cuvioșilor, ca pe Făcătorul tuturor și Domnul, Te roagă să mântuiești pe cei ce pururea pe Tine Te laudă.

Slavă...,

Precum pe Iona din fiară și din mare ca un Dumnezeu l-ai mântuit, și pe Daniil din groapa cu lei, Bunule, așa auzi-ne pe noi robii Tăi și scapă de toată nevoia pe poporul Tău și trimite din cer ploaie de apă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Pe tine ceea ce ai născut pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, sânguiește spre rugăciune, îndură-te și mântuiește pe poporul tău cel păcătos, care aleargă la tine cu credință și te preaînălță în toți

vecii: cere de la Cel ce s-a născut dintru tine să trimită din cer ploaie pe pământ.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut cumplit pentru mâncare în stricăciune, din Sfânta Fecioară întrupându-se neînțeles pentru noi credincioșii, cu o inimă întru cântări să-L slăvim.

Pentru pământul cel însetat, Îndurate, cerând noi iubirea Ta de oameni, Bunule, arată-Te blând, Stăpâne, ca un Dumnezeu atotputernic și dăruiește ploi aducătoare de roade și mântuiește sufletele noastre.

Miluiește, Milostive, făptura mâinilor Tale, iertându-ne pe noi ca un preabun; nu cu mânia Ta să cerți pe poporul Tău, ci pleacă urechea Ta și ia aminte acum la rugăciunea noastră, Doamne, și dăruiește pământului Tău râuri de ape și mântuiește sufletele noastre.

Slavă...,

Izbăvește de neamurile vrăjmașe, de barbari și de tot dușmanul țara, cetatea și pe tot poporul Tău, și dăruiește-ne nouă, Îndurate, ploi roditoare spre îndestulare de toate roadele, și trimite nouă mântuire, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Văzându-ne neputincioși la suflet și la trup și loviți de patimi cumplite, vindecă-ne pe noi cu îndurarea ta, Stăpână, și ne slobozește de întristările ce ne apasă acum, ca toți cu cântări neîncetat să te mărim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **Troparele,** glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., **După care preotul zice ecfonisul:**

Că Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru sfinți Te odihnești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și cântăm: Sfinte Dumnezeule..., **iar diaconul zice:** Să luăm aminte..., **Preotul:** Pace tuturor... **Citețul:** Și duhului Tău; **Diaconul:** Înțelepciune

Citețul: Prochimen glasul al 4-lea:

Brazdele pământului adapă-le, și înmulțește roadele lui.

Stih: Întru picăturile lui veselise-va răsărind...

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune

Citețul: Din Epistola sobornicească

a Sfântului Apostol Iacob, citire: **(5.17-18)**

Fraților, fiți îndelung răbdători până la venirea Domnului; iată, lucrătorul așteaptă roada cea scumpă a pământului, mult așteptând pentru dânsa, până ce va primi ploaie timpurie și târzie. Răbdați dar și voi îndelung, întărind inimile voastre, că venirea Domnului s-a apropiat. Nu vă plângeți unul asupra altuia, fraților, ca să nu vă osândiți; iată Judecătorul stă înaintea ușilor. Ilie era om asemenea nouă, și cu rugăciune s-a rugat să nu plouă, și n-a plouat pe pământ trei ani și șase luni. Și iarăși s-a rugat, și cerul a dat ploaie și pământul a dat roada sa.

Aliluia.

Stih: Binecuvânta-vei cununa anului bunătății Tale, și câmpiile Tale se vor satura de grăsime. Îngrășa-se-vor cele frumoase ale deșertului și cu bucurie dealurile se vor încinge.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune, drepti ...

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire:

(Matei 16.1-3; Luca 4.24-26; Ioan 6.30-33)

In vremea aceea, apropiindu-se de Iisus fariseii și saducheii, și cercându-L pe El, cereau să le arate lor semn din cer. Iar El răspunzând a zis lor: Făcându-se seară, ziceți: senin va fi, că se roșește cerul; și dimineața: astăzi va fi timp tulburat, că se roșește cerul înnorându-se. Fățarnicilor, fața cerului știți a o cunoaște, iar semnele timpurilor nu le știți? Adevăr zic vouă, că nici un prooroc nu este primit în patria sa; adevăr încă grăiesc vouă, multe văduve erau în zilele lui Ilie în Israil, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul; și către nici una din ele n-a fost trimis Ilie, fără numai la o femeie văduvă din Sarepta Sidonului. Zis-au lui iudeii: Ce semn oare faci Tu, ca să vedem și să credem Ție, ce lucrezi?

Părinții noștri mană au mâncat în pustie, precum este scris: Pâine din cer le-a dat lor să mănânce. Zis-a deci lor Iisus: Amin, amin zic vouă, nu Moise va dat vouă pâine din cer, ci Tatăl Meu vă dă vouă pâinea cea adevărată din cer; că pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer și care dă viață lumii.

Și îndată diaconul zice cu toată umilința în auzul tuturor ectenia aceasta: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește, **până la:** Încă ne rugăm pentru fericirii..., **apoi adaugă acestea:**

Cel ce nu voiești moartea păcătosului, ci aștepti întoarcerea și pocăința lui, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluiește.

Cel ce ridici norii de la marginea pământului, poruncește lor să dea peste dânsul ploaie pașnică, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și o reverși pe fața a tot pământul, trimite binecuvântarea Ta peste noi, cei ce ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Precum sânt ochii slujnicii la mâinile stăpânei sale, așa sânt ochii noștri către Tine, Dumnezeule; caută spre noi, cu ochii blânzi, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Ploaie priitoare, destulă, pașnică și bună rodire dă pământului celui însetat, și mântuiește toate făpturile și pe noi cei ce ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce îmbraci cerul cu nori și gătești pământului ploaie, trimite nouă milele Tale, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce răsari pământului iarbă și verdeață spre trebuința oamenilor, mântuiește oamenii și hrănește făptura, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Trimite ploile Tale, Iubitorule de oameni, peste locurile cele lipsite și care au trebuință, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm Ție și ne miluiește.

Cel ce răsari soarele peste cei răi și peste cei buni, și dai ploaie peste drepti și peste păcătoși, caută spre noi cu milă și înmulțește semințele pământului cu îndurarea Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Îndură-Te și Te milostivește, miluiește și trimite peste noi îndurările Tale, Iubitorule de oameni, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, caută spre noi,

Stăpâne, și revarsă peste noi ploaie, cu mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce locuiești întru cele înalte și cauți spre cele smerite, privește cu blândețe și îndurare spre poporul Tău cel ales ce Te-a mâniat, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Să nu pomenști nelegiuirile noastre, Stăpâne, că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Rugămu-ne Ție, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Doamne, că blând și îndurat ești, și trimite pământului Tău binecuvântarea Ta din cer, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Auzi-ne pe noi, Dumnezeuule, că bună este mila Ta, și ne miluiește pe noi cu îndurarea Ta, udă pământul cu ploaia binecuvântării Tale rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Degrad să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte, ajută nouă, Dumnezeuule Mântuitorul nostru, și caută spre pământ cu ploaie aducătoare de roade, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm Ție, Doamne Dumnezeuule Mântuitorul nostru, să se izbăvească sfânt locașul aceasta, orașul aceasta, cetățile, satele și toate țările, și cei ce cu dreaptă credință locuiesc într-însele, de foamete, de potop, de cutremur, de ciumă, de grindină, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră, de războiul cel dintre noi și de toate rănilile cele aducătoare de moarte; și îndurat, blând și lesne iertător să fie bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, pentru păcatele poporului, și să întoarcă și să împrăstie toată mânia cea pornită asupra noastră, și să ne ferească de dreapta Sa amenințare asupra noastră; și să ne trimită nouă ploaie pașnică, și să verse pe pământ râuri de bunătate și de roade aducătoare, și să ne miluiască pe noi; întru pocăință cu umilință ne rugăm Ție, să zicem toți: Iubitorule de oameni degrad auzi-ne cu milă și ne miluiește.

Preotul: Auzi-ne pe noi Dumnezeuule..., **apoi preotul, zice:** Pace tuturor. **Strana:** Și duhului Tău.

Diaconul: Cu umilință și întru frângerea inimii, toți plecând genunchii sufletelor și ale trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm.

Tot poporul pleacă capetele și genunchii, și preotul plecându-și genunchii cu pătrundere și inimă umilită citește rugăciunile acestea: alcătuite de Calist Patriarhul Constantinopolului.

Rugăciunea întâi

Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ai ascultat pe Ilie Tesviteanul pentru râvna cea către Tine, și ploii ce se trimitea pământului la timp i-ai poruncit să se oprească; apoi iarăși prin rugăciunea lui ai dăruit ploaie aducătoare de roadă; Însuși Stăpâne a toate, fiind plecat de singură îndurarea Ta, trimite ploaie liniștită moștenirii Tale, și trecând cu vederea toate greșalele noastre, trimite ploile Tale peste locurile cele lipsite și care au trebuință. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău și pentru prunci, pentru dobitoace și pentru toate celelalte, că de la Tine așteaptă să le dai hrană la timp bun. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu Care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 2-a

Doamne Dumnezeule atotățiitorule, Care ridici norii de la marginea pământului, Care ai făcut fulgerele spre ploaie, Care scoți vânturile din vistieriile Tale, Cel ce chemi apa mării și o reverseși pe fața a tot pământul, de la Tine cerem și Ție ne rugăm, mărturisind păcatele noastre și cerând de la Tine mila cea bogată, poruncește norilor ca să plouă ploaie. Miluiește toate cele pământești ale Tale, ai milă de bătrâni, de tineri și de pruncii de la sân, de robii și roabele Tale, de fii și de fiice și de toate dobitoacele pământului, și fă să crească nouă pâine de mâncare și iarbă dobitoacelor; primește rugăciunile a tot poporul Tău și nu depărta suspinurile săracilor, nici cu mânia Ta să ne mustri pe noi, nici cu urgia Ta să ne cerți, nici să pierzi cu foame și cu sete pe poporul Tău; că ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc, ca să ia de la Tine hrană la timp; întru Tine credem și afară de Tine pe altul nu știm, de la Tine așteptăm milele Tale cele bogate. Că Dumnezeu bun și de oameni iubitor ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 3-a

Doamne Dumnezeul nostru, știm că nevrednici ne aflăm de îndurările Tale și nu sântem vrednici a ridica ochii noștri și a căuta la cer și a sta înaintea Ta și a spune Ție cererile noastre. Că ce bine am făcut ca să dobândim cererile? Că prin bunătatea Ta cea nemăsurată aducându-ne din neființă întru ființă, cu chipul Tău ne-ai cinstit și toată făptura ai supus-o nouă. Dar noi, primind atâtea binefaceri, ca niște dușmani ne-am arătat și poruncile Tale, ale Făcătorului de bine am călcat, și viață prihănită și cuget întinat și necurat ne-am agonisit. Și nu numai că am lepădat iubirea Ta, ci și ca fiarele unii asupra altora ne purtăm, și ne mâncăm carnea unul altuia, prin porniri de lăcomie și prin voința noastră cea nedreaptă. Deci cum vom fi vrednici a ne bucura de binefacerile Tale? Că Tu ești drept, iar noi nedrepți; Tu iubești, noi dușmănim; Tu ești îndurat, noi neîndurați; Tu ești binefăcător, noi răpitori; ce împărtășire avem cu Tine, ca să ne împărtășim de bunurile Tale? Mărturisim dreptatea Ta, cunoaștem osânda noastră, vestim binefacerile Tale, de mii de morți sântem vinovați. Iată ne aflăm sub mâna Ta cea preaputernică și a-toate-ținătoare; lesne este mâinii Tale celei atotputernice ca într-o clipă să ne piardă pe noi; și întrucât privește gândul și purtarea noastră, cu dreptate este ca noi să fim dați pierzării, preadrepțe Judecătorule! Dar, Stăpâne, preaiubitorule de oameni, acest lucru nu este cu totul vrednic de îndurarea Ta cea neînvinsă și de bunătatea Ta cea negrăită. Pentru aceea, îndrăznind spre milostivirea Ta cea neurmată și spre îndurarea Ta ce nu ține minte răul, ne apropiem către Tine, Făcătorule de bine, noi cei nerecunoscători și nemulțumitori. Nu ne da pe noi pentru păcatele noastre în mâinile uscăciunii, nici pentru nelegiuirile noastre să ne strivești pe noi cu legătura foametei; ci pentru bunătatea Ta, dă pământului care L-ai întocmit, ploaie din destul moștenirii Tale și umple sânurile pământului de apele Tale cele făcătoare de roade vii. Că iată acesta stă înaintea ca o mamă cu sânii uscați; căci precum sânii aceleia lipsiți de lapte aduc moarte pruncului, așa și pământul, stând cu brazdele sale neîmpărtășite de umezeală, face veștejire ierbii și aduce stricăciune roadelor lui, iar pe noi ne amenință cu foamete îngrozitoare și moarte; căci arșița din uscăciune ca o fierbințeală arzătoare veștejind semănăturile prevestește

pierderea roadelor lui. Și cu mila Ta cercetează-l pe dânsul și bine întocmește cerul cu nori de ploaie și rouează pământul cu ploaia Ta cea bogată și înviază creșterile lui, și cu bune suflări de vânturi fă roadele lui întregi și depline, și înmulțește-le cu îndurarea Ta; că prin acestea ai rânduit a se ține viața cea trupească. Că de nu vei da Tu bunătatea cea din ploile Tale cele îndestulătoare, pământul nostru nu-și va da roadele sale. Ci pentru mulțimea îndurărilor Tale, ascultă rugăciunea noastră a nevrednicilor robilor Tăi. Că Tu ești izvorul milei și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 4-a

Doamne, Doamne, Care prin Proorocul Tău Ilie ai dezlegat seceta și cu curgeri de ploi ai plouat peste fața pământului, și cu prisosința roadelor ai saturat îndestul pe poporul Tău; Însuși și acum, plecat de fireasca Ta bunătate, dăruiește pământului ploi pașnice spre aducerea roadelor de peste ani. Că Tu ești Cel ce ai așezat apele la locurile lor și ai făcut văzut pământul cel acoperit de dânsule. Tu ești Cel ce ai poruncit lui să răsară tot felul de roade spre îndulcirea noastră. Tu ești Cel ce pentru păcatul oamenilor celor din timpul lui Noe, ai desfăcut izvoarele adâncului și ai deschis jgheaburile cerului, și ai făcut fața pământului ca o mare, spre pierderea a tot trupul. Tu ești Cel ce acoperi cu ape înălțimile pământului. Tu ești Cel ce ridici norii și le poruncești să slobozească picături de ploaie. Tu ești Cel ce ridici apa mării și o reverși pe fața pământului. Tu ești Cel ce ai pus hotar ploii și ai rânduit ploi îndestulătoare, și râurile le umpli de ape și să adapi pământul, și să sature de apă brazdele lui, spre înmulțirea roadelor celor frumoase. Tu ești Cel ce ai despărțit marea, și râul umblat l-ai făcut, și apă din piatră ai izvorât, și amărăciunea apelor în dulceață ai prefăcut-o. Știe firea apelor pe Făcătorul lor, cunoaște pe Stăpânul său, nu uită datoria slujbei sale. De Te vede pe Tine Stăpânul mâniat asupra noastră, atunci ea ori pornindu-se nemăsurat aduce pierire, ori încetând se oprește, și locul ei îl ia seceta și aerul ca o văpaie se face, și roadele pământului se veștejesc, și noi cădem în mâinile întristării. Și iarăși de Te vede pe Tine, Iubitorule de oameni, Dumnezeu, blând și lesne iertător, ploi gătește și râuri se pogoară

pe pământ, și aerul se face bun de respirație, și pământul, plecându-se poruncii Tale, roade de prisosit răsare din coapsele sale. Deci pe Tine, Ziditorul și Țiitorul tuturor, Te rugăm zicând: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Adu-Ți aminte că făptura mâinilor Tale sântem noi. Ia aminte la neputința firii noastre, că Tu ne-ai făcut pe noi. Vezi suspinul păsărilor, mugirea dobitoacelor, plânsul pruncilor, strigarea tinerilor, chinuirea bătrânilor, lipsa orfanilor, părăsirea văduvelor, trebuința săracilor și glasul cel de rugăciune a tot poporul Tău; cercetează pământul și-L adapă cu ploi îngrășătoare; că lipsit de umezeală amenință roadele sale cu veștejire, iar pe oameni și dobitoace cu pierzare. Prin apă aducând oarecând pierzare, Ți-ai adus aminte de Noe ce era purtat în corabie de acele ape nemăsurate; Ți-ai amintit de dânsul, de păsări, de vite, de fiare și de târătoare, și ai adus vânt pe pământ și a încetat apa; și pe Noe și pe vietățile cele cu dânsul le-ai păstrat ca o sămânță pentru facerea lumii a doua. Și acum, prin arșița ce a cuprins aerul, ne ameninți cu foamete și cu moarte, adu-Ți aminte Doamne, de poporul ce nădăjduiește spre Tine; amintește-Ți de păsări, amintește-Ți de vietăți și dă suflare de rouă să înceteze arșița, și semințele pământului fă-le să crească spre hrana oamenilor și a dobitoacelor, și le învrednicește pe toate iarăși de purtarea Ta de grijă. Că Tu ești Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor, Tu ești Cel ce scoți pâine din pământ și dai vin, și cu untdelemn veselești fețele oamenilor. Ca împărtășindu-ne cu îndestulare de bunătățile cele de Tine dăruite, întru veselia inimii, să preaslăvim bunătatea Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a 5-a

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care cu cuvântul Tău toate le-ai adus din neființă; Cel ce ai luat țărână din pământ și ai alcătuit pe om și l-ai cinstit pe dânsul cu chipul Tău și cu suflet cuvântător, și ai zis: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul”; Cel ce dai hrană vietăților și puilor corbilor, Care în marea și mântuitoarea petrecere a Ta în trup, ai săturat multe mii de oameni, când cu șapte, când cu cinci pâini; Însuți, preabunule Stăpâne, pe poporul Tău aceasta care cheamă numele Tău cel Preasfânt, cu îndestulare hrănește-l prin

dreapta Ta cea a toate făcătoare și mult dăruitoare. Caută, Doamne, spre săracii poporului Tău, Tu Cel ce deschizi mâna Ta și umpli de bunătate toată viața. Îndură-Te cu milostivire de noi toți. Că Tu, Stăpâne, Iubitorule de oameni, singur ești Părintele nostru al tuturor și numai către Tine ridicăm ochii ca cel înțărcat de maica sa. Al Tău este, Preabunule Stăpâne, cuvântul aceasta: „Cereți și se va da vouă; căutați și veți afla”. Dă deci și acum, Stăpâne, împreună cu hrana cea sufletească și pe cea trebuitoare trupului, și hrănește pe poporul Tău cel flămând. Ploi la timp, bună întocmire văzduhului și îndestulare de roade de tot felul dăruiește pământului; cercetează pe cei ce se chinuiesc în neputințe, în rea patimă, în friguri și în tot felul de boli; ferește cetatea aceasta numită cu numele Tău și tot orașul și țara de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie și de omorâre, dăruindu-ne nouă milele Tale. Cu harul Părintelui Tău celui fără de început și de o ființă și al Preasfântului și întocmai cinstit Duhului Tău, cu rugăciunile și mijlocirile preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu, ale de Dumnezeu grăitorilor Tăi Apostoli, și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciunea a 6-a

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Care ai binevoit a purta trup pentru mântuirea noastră, ca minunat să proslăvești firea cea cuvântătoare cu îndurarea și cu bunătatea Ta cea negrăită, și Te-ai făgăduit a cerceta pe cei ce cu adevărată cunoștință se întorc din adâncul păcatului. Încât atunci când vor căuta spre Tine cu chip umilit și înfrânat prin plinirea dumnezeieștilor Tale porunci, atunci și ei cu îndrăznire vor putea a Te avea Dumnezeu blând și milostiv. Deci acum lasă toate nelegiuirile noastre și pleacă către noi urechea Ta, și ne auzi pe noi, umiliți și păcătoși, precum oarecând ai auzit pe Ilie Tesviteanul, încât numai cu cuvântul a legat cerul spre înțeleptirea poporului celui neascultător. După aceea iarăși printr-însul cu știuta Ta iubire de oameni poruncind norilor, tot pământul L-ai adăpat cu apă bună. Așa și acum, precum de demult, pentru rugăciunile aceluia rob al Tău, și pentru aceste rugăciuni fierbinți, treci nelegiuirile și păcatele noastre, și primește rugăciunile noastre și ne ascultă pe noi cei ce cu căldură ne

rugăm Ție în ceasul acesta; încetează arșița aceasta a pământului, pentru mărturisirea și strigarea poporului Tău, și trimite peste noi ploaie bună, ca să ne săturăm de apă și pământul nostru să-și dea roadele la timpul cuvenit, spre hrana noastră și a vietăților necuvântătoare. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și să nu treci cererile noastre, nici să învingă nelegiuirea noastră mila Ta, ci pleacă Doamne urechea Ta și ne auzi pe noi. Vezi umilința și Te milostivește; privește din sfântul Tău locaș și vezi suspinul săracilor; vezi vârsta cea fragedă a pruncilor ofilită de prea mare sete; vezi suferința pruncilor celor nevinovați; vezi pânțelele mamelor și sânii secați de moartea pruncilor; vezi pe cei în vârstă înaintați și pe tineri, ca pe niște încătușați, dați în mâinile celor fără de lege. Deci treci greșalele noastre cele cu știință și cu neștiință, cele în minte și în cuget, și nu ne lepăda pe noi cu totul. Că ne topim nu numai de setea apei, ci și de multe nenumărate alte rele pentru păcatele noastre. Dar la Tine căutăm ca să se reverse peste noi ploaie cât mai timpurie și mai îndestulătoare, și să oprești urgia Ta cea dreaptă și să înlături această cumplită nenorocire. Acestea amândouă le cerem, și ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni, ca să umpli cu apă fântânile și țarinile noastre, holdele noastre cele sufletești întru săturare să le adapi, și să umpli de bunătatea Ta și fântânile inimilor noastre, și să le reverși de veselie, de bucurie negrăită și de harul Tău. Că Tu ești izbăvitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**Rugăciune la neplouare și schimbarea vânturilor,
făcută de Calist, Patriarhul Constantinopolului**

Domnului să ne rugăm

Bunule și Iubitorule de oameni, Doamne, Care numai cu cuvântul ai zidit făptura și din ea ai plăsmuit pe om; iar mai pe urmă, prin nespusa Ta iubire de oameni, căzând același om, rob făcându-se păcatului, l-ai ridicat și l-ai sfințit, ca făptura mâinilor Tale să nu piară cu totul, și i-ai dat lui și poruncile Tale spre aducere aminte de venirea Ta și învățăturile Tale despre dumnezeiasca Ta întrupare. Pentru care Te-ai ostenit și Te-ai

nevoit, ai flămânzit și ai însetat, plinind toate cele omenești, precum se cuvenea pentru noi; intrând în corabie, umblând pe mare și înfrânând valurile cele sălbatice și repejunea vânturilor, și toate ai suferit a pătimi, până și crucea și moartea, ca în ceea ce ai pătimit, Însuți fiind ispitit, să ajuți nouă celor neputincioși. Însuți și acum, Împărate Sfinte, Care după iubirea de oameni ai luat neputința noastră, îndură-Te de noi cei înviforați și apăsați de lipsa celor trebuitoare, dăruiește-ne nouă bunătatea Ta, adapă pământul nostru cu apă curată spre aducere de roade, dăruiește-ne văzduhuri folositoare, și precum oarecând pe ucenicii Tăi, care se afundau, i-ai mântuit din mare și de repejunea vânturilor, așa și acum mântuiește-ne și pe noi de asuprirea ce ne-a cuprins. Oprește și acum sălbăticia mării, alină vânturile cele potrivnice cu dumnezeiasca Ta poruncă; dă-ne nouă liniște și odihnă de întristări. Așa, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, caută și vezi din sfânt locașul Tău spre via aceasta și o săvârșește pe ea, pe care a sădit-o dreapta Ta; și trimite Duh drept spre izbăvirea de nenorocirile care ne amenință; pentru rugăciunile Maicii care Te-a născut și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

RÂNDUIALA SLUJBEI **care se face la vreme de neconținere a ploilor**

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **citețul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Preotul:** Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește, **(de 12 ori);** Veniți să ne închinăm, **(se zice de trei ori)** și Psalmul 68: Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu... Slavă..., Și acum... Aliluia **(de trei ori).** Slavă Ție Dumnezeule...

Iar diaconul zice ectenia cea mare: Cu pace Domnului să ne rugăm..., **și celelalte până la:** Pentru cei ce călătoresc pe ape..., **și îndată adaugă acestea:**

Pentru ca nu cu mânia certării Sale să ne piardă pe noi, pentru păcatele și nelegiuirile noastre, ci aducându-Și aminte de milele și îndurările Sale cele din veac, să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de legământul Său cel cu Noe, ca nu cu umezeala cea nemăsurată și cu schimbarea și întunecarea aerului și cu negură întunecoasă să strice pământul și poporul Său, ci cu milă păzind moștenirea Sa să poruncească ca să strălucească soare aducător de roade și căldură pașnică să lumineze pământul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să poruncească norilor să înceteze ploaia cea nemăsurată și să împrăstie întunecarea, ca să strălucească lumina soarelui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ferească oamenii, vietățile și tot pământul și să nu le vatăme cu revărsarea ploilor celor nemăsurate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea moștenirii Sale înseninare și să înmulțească roadele pământului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea nouă și să ne pedepsească după păcatele noastre, ci, după multă mila Sa și după îndurarea Sa, să arate nouă degrab iubirea de oameni și bunătatea, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu strice roadele și semănăturile pământului pentru păcatele noastre, cu revărsarea ploilor celor nemăsurate, ci cu senin priitor să le păzească și să le înmulțească pentru săracii poporului Său, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca bineprimită să fie rugăciunea noastră și să ne ferească pe noi de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de grindină, de sabie, de venirea altor neamuri și de războiul dintre noi, și de toate rănilile cele aducătoare de moarte, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., și celelalte. Ecfonis: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea..., **apoi:** Dumnezeu este Domnul..., **glasul al 2-lea.**

Caută spre poporul Tău cel păcătos, Îndurate Dumnezeule, și nu trece cu vederea pe cei ce cad la Tine cu pocăință, ci ca un bun miluiește-i și degrab îi scapă de dreapta Ta certare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni (de două ori).

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, grabnică ajutătoare a lumii, cerem a ta grabnică folosință și tare sprijinire; îndură-te de poporul cel îngrijat și roagă pe înduratul tău Fiu și Dumnezeu, să ne scape de nevoia ce ne-a cuprins și de dreapta Sa amenințare, ceea ce ești singură între femei binecuvântată.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule. Și îndată:

Canonul

Cântarea 1, glasul al 6-lea

Irmos. Ca pe uscat umblând Israil...

Stih: Miluiește-ne, Doamne, pe noi poporul cel ce am greșit.

Veniți, credincioșilor, cântare nouă să cântăm lui Dumnezeu grăind: Milostivește-Te, Îndurate, și miluiește-ne, Stăpâne, pe noi cei ce fără de număr am greșit. (de două ori)

Slavă...,

Primește rugăciunile și lacrimile robilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, care Te rugăm acum pe Tine, și ne dăruiește timp senin pentru aducerea de roade pământului.

Și acum..., a Născătoarei:

Grăbește, Stăpână Marie, a ridica preacinstitele mâini către Înduratul Fiul tău și Dumnezeu, ca să dea senin și hrană

credincioșilor tăi robi.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Nu cu urgia Ta să ne mustri pe noi, precum strigă Proorocul, nici cu mânia Ta să ne cerți, ci, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale, varsă spre noi cu îndeustulare milele Tale.

Slavă...,

Noi, popoarele cele de curând chemate, cu lacrimi strigăm Ție, Stăpâne, milostivește-te ca un îndurat și ne dăruiește nouă senin și bună întocmire văzduhului, îndeustulare și mare milă.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nu trece lacrimile noastre, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, nici să-ți fie urâtă suspinarea noastră, ci cu dinadinsul roagă pe Fiul Tău să dăruiască senin pe pământ poporului tău și mare milă.

Catavasie:

Izbăvește de nevoi pe robii Tăi, Îndurate, că noi cu stăruință către Tine alergăm, către înduratul și izbăvitorul tuturor, Stăpânul Iisus Hristos.

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că noi toți, după Dumnezeu, către tine alergăm, ca spre o ajutoare și zid nesurpat.

Diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Lucruri vrednice de pedeapsă am făcut și dreapta Ta judecată ne-a ajuns pe noi, Doamne, ci iartă, iartă pe poporul cel păcătos și întoarce urgia Ta cea dreaptă ce a venit asupra noastră, cu pocăință cădem către Tine și cu umilință Te rugăm, auzi-ne și ne miluiește.

Să nu ne înece pe noi viforul apei și să nu strici pământul, și cu foamete să nu ne omori pe noi poporul Tău; ci, ca un bun, încetează revărsarea apelor și poruncește, ca un atotputernic, să strălucească pe pământ căldura soarelui, cu dinadinsul ne rugăm Ție, Împărate preasfinte, auzi-ne și ne miluiește.

Pentru săracii poporului Tău și pentru toate vietățile, poruncește, atotîndurate Doamne, întunecimii aerului și negurii

celel întunecoase să se împrăştie şi să strălucească razele soarelui, ca să nu murim mai înainte de timp, rugămu-ne Ție, degrab ne auzi şi ne miluieşte.

Mântuieşte-ne de tină, Doamne, şi de noroiul adâncului şi de mulţimea apei, ca să nu se stingă în deşert zilele noastre şi anii noştri în suspinuri, ci adu-Ți aminte de legământul făcut cu Noe, şi fă cu noi după mila Ta, ne rugăm cu inimă umilită, auzi-ne şi ne miluieşte.

Supărările şi chinurile noastre ne-au tulburat foarte, de aceea către Tine, Dumnezeul nostru şi Domnul, cu umilinţă strigăm: Să fie primită rugăciunea noastră şi să ridici din stricăciune viaţa noastră, ca să nu pierim înainte de timp; Îndurate, auzi glasul săracilor poporului Tău şi cu iubire de oameni miluieşte-i.

Nu spre curcubeu, pe care L-ai pus ca semn de aşezământ, Doamne, ci spre îndurarea şi mila Ta căutând, cerem a le câştiga de la Tine, Cel bogat în milă şi nemăsurat întru îndurări, cu inima înfrântă ne rugăm: Dă-ne nouă senin paşnic şi aducător de roade, prin schimbarea cea bună a aerului, ca un îndurat, degrab auzi-ne şi ne miluieşte.

Preotul zice ecfonisul: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule Mântuitorul nostru...

Sedeauna, glasul al 5-lea

Către Tine, Mântuitorul nostru, Dumnezeule preaveşnice, alergăm noi păcătoşii robii Tăi, şi cu lacrimi de pocăinţă căzând, strigăm Ție: Iartă, iartă Îndurate pe poporul cel fără răspuns de îndreptare, şi să nu ne pierzi pe noi cu revărsarea ploilor celor nemăsurate şi cu reaua schimbare a aerului, ci dă senin şi înmulţeşte roadele pământului, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce eşti mai sfântă decât heruvimii şi mai înaltă decât cerurile, prealăudată Născătoare de Dumnezeu cu adevărat te mărturisim, că pe tine noi păcătoşii te-am aflat folositoare în timpul de nevoie. Pentru aceea, nu înceta rugându-te pentru noi, sprijinirea şi scăparea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a**Irmos:** Hristos este puterea mea...

În mâinile Tale, Stăpâne Hristoase, ții cele de deasupra cerului și apa cea de sub cer și căldura lui, pentru aceea Te rugăm, amândouă după măsura trebuinței, dăruiește-le, spre folosul robilor Tăi.

Slavă...,

Mărturisim stăpânirea Ta, Ziditorule a toată făptura, Hristoase, Cel ce ții sceptrul cerului și cârmuiești toată făptura, dă bună alcătuire văzduhului și îndestulare pământului, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ca ceea ce ai îndrăznire multă ca nimeni altul, către Unul-Născut dintru tine, Stăpână, roagă-te pentru robii tăi să fim izbăviți de foamete și de năvălirea străinilor.

Cântarea a 5-a**Irmos:** Cu dumnezeiască lumina Ta...

Hristoase, limanul celor înviforați și nădejdea celor dez-nădăjduiți, întărirea împăraților și tuturor creștinilor în nevoi degrab ajutător, auzi-ne și pe noi acum și dă senin pământului pentru aducerea de roade.

Slavă...,

Doctorul bolnavilor, Mângâitorul întristaților, Împărate Hristoase, caută din sfânt locașul Tău și auzi suspinurile și plângerea robilor Tăi, și nu-Ți aminti de răutățile noastre cele nenumărate, și, ca un îndurat, dă senin pământului spre înmulțirea roadelor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Primește degrab, împărăteasă, rugăciunile robilor tăi și nu-ți aduce aminte de răutățile noastre cele nenumărate, ci cere nouă, Fecioară, cer senin spre folos, pentru creșterea roadelor pământului.

Cântarea a 6-a**Irmos:** Marea vieții văzându-o înălțându-se...

Prin ruga Proorocului Tău, Doamne, ai închis cerul trei ani și șase luni, spre înțeleptirea și pocăirea celor neascultători, cu care acum să nu ne cerți pe noi, ci din mila Ta îndură-Te spre noi.

Slavă...,

Hristoase, Cel ce ai primit pocăința tâlharului și îndată L-ai mântuit când a strigat: „Pomeneste-mă Mântuitorule, întru Împărăția Ta”; îndură-Te și de noi cei ce cădem acum la Tine cu pocăință, și ne miluiește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Roagă-te pentru noi, Stăpână, către Fiul tău și Dumnezeu, nu ca pe vremea lui Noe prin revărsarea apelor să ne piardă pe noi, pentru păcatele noastre, ci, ca pe ninivitenii ce s-au pocăit, să ne miluiască.

Apoi ectenia cea mică și preotul zice ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... **Apoi, Condacul, glasul al 2-lea:**

Nu lepăda cu totul pe poporul Tău, Stăpâne, nici să abați mila Ta și îndurările Tale de la noi, ci ca Cel ce ești adâncul îndurărilor și noianul milei, primește rugăciunile noastre și ne scapă de toată nevoia și nenorocirea ce a venit asupra noastră, ca un bun și lesne iertător.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei, către Tine, Cuvântule, îndură-Te de mine ca să viez Ție.

Miluiește-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de bună lucrare Ție, Cuvântule.

Slavă..., Și acum...,

Sfântul Duh este pricina a tot mântuitoare, de suflă El spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică de la cele pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Stih:
Afundatu-m-am în tina noroiului și nu este stare.

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a
Sfântului Apostol Pavel, citire: **(8.22-27)**

Fraților, știm că toată făptura împreună suspină și împreună are dureri până acum. Și nu numai atât, ci și noi, care avem pârga Duhului, și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea, răscumpărarea trupului nostru. Căci prin nădejde ne-am mântuit; dar nădejdea care se vede nu mai e nădejde. Cum ar nădăjdui cineva ceea ce vede? Iar dacă nădăjduim ceea ce nu vedem, așteptăm prin răbdare. De asemenea și Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre, căci noi nu știm să ne rugăm cum trebuie, ci Însuși Duhul se roagă pentru noi cu suspine negrăite. Iar Cel ce cercetează inimile știe care este dorința Duhului, căci după Dumnezeu El se roagă pentru sfinți.

Aliluia **(de 3 ori)**

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire **(7.7-11)**

Ais-a Domnul: Cereți și se va da vouă, căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă; că tot cel ce cere va lua, și cel ce caută va afla, și celui ce bate i se va deschide. Sau care este dintre voi, omul acela căruia cerându-i fiul său pâine, îi va da lui piatră? Sau de va cere pește, îi va da lui șarpe? Deci dacă voi răi fiind, știți să dați cele bune fiilor voștri, cu cât mai vârtos Părintele vostru Cel ceresc va da cele bune celor ce cer de la Dânsul?

Apoi: Slavă..., Părinte, Cuvinte și Duhule..., Și acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., **apoi:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., **și cântăm Stihira aceasta, glasul al 6-lea:**

Înfrișat ești, Doamne, și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pentru poporul cel greșit și deznădăjduit? Numai cereștii Îngeri, Începătoriile și Puterile, Tronurile și Domniile, Heruvimii și Serafimii, neîncetat strigă Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești Doamne; pentru acești Sfinți, Stăpâne, nu trece făptura mâinilor Tale, ci, pentru îndurarea milei Tale, mântuiește poporul Tău și cetatea ce pieire.

Slavă... Și acum..., **a Născătoarei:**

Nimenea din cei ce aleargă la Tine nu iese rușinat, preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ci cerând harul primește dăruirea, spre folosul cererii.

Diaconul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta..., **și ecfonisul:** Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul...

Nicicum să nu Te depărtezi de noi, Îndurate, Mântuitorule, ca păstorul de oile sale, ci nedepărtat pururea petrece cu noi, slobozește-ne de toate nevoile, ca cu credință din inimă să strigăm Ție: Binecuvântat și preaslăvit ești, Dumnezeule.

Slavă...,

Tu, Dumnezeule atotputernice și Împărate preasfinte, Cel ce ai întins cerul ca un cort și marea ai îngrădit-o cu nisip, trimite nouă căldura soarelui și bună prefacerea văzduhului, ca cu credință să strigăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preaslăvit.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Stăpână, nădejdea tuturor marginilor pământului, învață limba mea a grăi cele de folos, și roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dea senin pe pământ și să miluiască pe cei ce strigă lui Hristos: Bine ești cuvântat, Dumnezeule, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioșilor...

A cui robi și plăsmuire sântem? Oare nu ai Tăi, Dumnezeule preaveșnic? Auzi dar umilitele noastre rugăciuni și trimite senin pe pământ și rouă folositoare, ca să Te preaînălțăm întru toți vecii.

Slavă...,

Zis-ai, Îndurate Stăpâne, îndemnându-ne pe noi către pocăință: Căutați și veți afla, bateți și se va deschide vouă, cereți și veți lua. Pentru aceea la Tine cădem și cu dinadinsul ne rugăm: Apără-ne pe noi, Îndurate, cei ce Te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, ferește cu rugăciunile tale poporul tău de suferințe și de toate războaiele, dăruindu-ne cu îndestulare milă și roade spre hrana celor ce te cinstesc și te preaînălță întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor...

Pavel, prigonitorul de creștini, pocăindu-se s-a făcut vas ales Ție, Stăpâne și Dumnezeule al tuturor, și noi păcătoșii nădăjduind spre mila Ta, cu pocăință strigăm către Tine: Iartă toate greșalele noastre și trimite senin pe pământ și rouă bună și folositoare, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale.

Slavă...,

Petru, verhovnicul și ucenicul Tău, de trei ori lepădându-se de Tine și iar întorcându-se și plângând cu amar, a luat de la Tine iertare, Hristoase, și noi râvnind pocăința aceluia, Ție întru umilință cu lacrimi strigăm: Greșit-am Doamne! Iartă, Îndurate, și ne ferește de tot răul, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Scapă-ne pe noi, Curată, de răutatea ce ne înconjoară și de revărsarea cea multă a ploilor ce au venit acum peste noi, și din înălțime, de la Fiul Tău și Dumnezeu, cere să dea senin robilor Tăi, și pământului îndestulare de roade, spre hrana poporului, ca neîncetat pe tine să te slăvim.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., **și îndată:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparul:** Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., **După aceea diaconul zice ectenia aceasta:** Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta..., **până la:** Încă ne rugăm pentru fericirii... **apoi adaugă acestea:**

Încă ne rugăm pentru ca Domnul Dumnezeu să întoarcă toată mânia Sa cea cu dreptate pornită asupra noastră și să ierte nouă toate păcatele cele de voie și cele fără de voie, și să ne miluiască pe noi nevrednicii robii Săi, să zicem toți cu inimă înfrântă: Doamne auzi-ne și ne miluiește!

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să audă glasul rugă-

ciunii noastre și să ne miluiască pe noi, trimițându-ne timp senin pe pământ, și să mângâie chinurile noastre ale robilor Săi, să zicem toți cu lacrimi: Auzi-ne, Îndurate, și ne miluiește.

Cel ce ridici norii cu ape de la marginea pământului, cu porunca Ta oprește-i pe dâșii și trimite senin pe pământ, cu umilință rugămu-ne Ție, atotîndurate Stăpâne, auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Cel ce chemi apa mării și cu porunca Ta, ca un Atotputernic, iarăși o poți opri, și luminezi cele de sub cer, rugămu-ne Ție cu pocăință, Doamne atotîndurate, auzi-ne, Iubitorule de oameni, și ne miluiește.

Senin trimite, Doamne, pe pământ și degrab ne scapă de stricăciune, cu durere de inimă ne rugăm Ție, auzi-ne ca un îndurat și ne miluiește.

Cel ce cercetezi pământul și înmulțești roadele lui, Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață de trebuință oamenilor, miluiește oamenii și vietățile și oprește revărsarea cea nemăsurată a ploilor, și soare cu timp bun strălucește pe pământ, și poruncește ca roadele lui să se înmulțească, rugămu-ne Ție, îndurate Doamne, auzi-ne ca un bun și ne miluiește.

Precum sânt ochii slugilor spre mâinile domnilor lor, așa și ochii noștri cu credință caută la Tine, Doamne Dumnezeuul nostru, până ce Te vei milostivi spre noi. Pentru aceea nu ne pierde cu ploaia cea nemăsurată, ci din milă caută spre noi, și cu îndurare ne miluiește trimițându-ne timp senin.

Cel ce răsari soarele peste cei răi și peste cei buni, și dai senin și rouă aducătoare de roade, și bună prefacere a văzduhului spre folosul făpturii Tale, nu cu urgia Ta să ne mustri pe noi, ci cu milă înmulțește semințele pământului și roadele lui, cu pocăință ne rugăm Ție, Iubitorule de oameni Doamne, auzi-ne ca un îndurat și ne miluiește.

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, strălucește lumina soarelui pe pământ și usucă umezeala cea potrivnică spre aducerea de roade, rugămu-ne Ție auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Nu pomeni nelegiuirile noastre, Stăpâne, că de vei căută la fărădelegi nimeni nu va sta înaintea Ta, ci degrab să ne întâmpine îndurările Tale, Doamne, căci am sărăcit foarte; iar umezeala cea nemăsurată să nu ne vatăme și cu totul să ne piardă, rugămu-ne, degrab ne auzi și cu milă ne miluiește. Nădejdea și mântuirea

ortodocșilor care cred întru Tine, Doamne, izbăvește locașul acesta, cetatea aceasta și toate orașele și țările de foamete, de ciumă, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea celor străini, de războiul cel dintre noi și de toate rănilor aducătoare de moarte; și milostiv, blând și lesne iertător fii, Iubitorule de oameni, pentru păcatele noastre, și ne miluiește pe noi și întoarce de la noi toată mânia ce cu dreptate este pornită asupra noastră și ne scapă de dreapta Ta certare ce ne amenință, și strălucește harul Tău peste toate cele de sub cer, pentru creșterea roadelor pământului și hrana vieții noastre; să zicem toți cu lacrimi: Doamne Sfinte, degrab auzi-ne și cu milă ne miluiește.

Și zicem toți: Doamne miluiește, **(de trei ori), iar diaconul zice:** Cu umilință toți plecând genunchii Domnului să ne rugăm. **Plecând și preotul genunchii, citește rugăciunea aceasta:**

Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, Care odinioară ai ascultat rugăciunea râvnitorului Ilie Proorocul și ai oprit ploaia pentru un timp, și acum, Iubitorule de oameni, făcătorule și îndurate Doamne, caută spre noi nevrednicii și umiliții robii Tăi, și spre umilitele rugăciuni, și ca un îndurat treci cu vederea păcatele noastre, înduplecat fiind de iubirea Ta de oameni; dă senin moștenirii Tale și luminează soarele spre trebuința celor ce cer de la Tine milă. Veselește fața pământului pentru săracii poporului Tău, pentru prunci, pentru dobitoace și toate celelalte vietăți, care se îndestulează din bunătatea Ta, și le dă lor hrană la timp. Așa, Doamne Dumnezeu nostru, să nu se întorcă în deșert rugăciunea noastră, nici să ne rușinezi pe noi de la așteptarea noastră, ci ne apără după mare mila Ta și ne cercetează cu îndurările Tale; că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre și s-a împrăștiat de dureri viața noastră. Deci să nu ne pierzi pe noi pentru nelegiuirile noastre, că din neluare-aminte am atras asupra-ne mânia Ta, ci fă cu noi după blândețile Tale, și după mulțimea milei Tale, că iată cu suflete umilite și cu inimă înfrântă cădem înaintea Ta, și ca niște robi netrebniți și vrednici de mari pedepse, prin pocăință cu umilință Ție strigăm: Greșit-am Doamne, nelegiuit-am, în toate am păcătuit, călcând poruncile Tale. Pentru aceea câte ai adus asupra noastră, întru adevăr și judecată le-ai adus; ci nu ne da de tot stricăciunii, foametei și daunei, nici să ne înece viforul apei, ci în mânia Ta adu-Ți aminte de milă, și pentru îndurările Tale în dar ne milu-

iește pe noi făptura Ta și lucrul mâinilor Tale, și ca un bun scapă-ne degrab de toată răutatea. Că Ție se cuvine să ne miluiești pe noi, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. **Iar preotul face apolisul zilei.**

RUGĂCIUNE

LA ÎNGROZIREA DE TUNETE ȘI DE FULGERE

De obicei se adaugă la cea de mai înainte.

Domnului să ne rugăm

Marăși ne aducem aminte de pedeapsa Ta, Doamne, Iubitorule de oameni, Stăpâne, iarăși rugăciuni de iertare de la robii Tăi cei netrebniți, care știm că, cu cât prisosește mulțimea păcatelor, cu atât mai mult le covârșești pe acestea cu milostivirea Ta care nu ține minte răul. Pentru aceea ne rugăm Ție: întoarce mânia Ta de la noi, ca nu în veac să Te mâni pe noi, ci cu mila Ta să ne înviezi pe noi cu îndurările Tale. Doamne, Dumnezeuul nostru, Care întărești tunetul și slobozești fulgerele și toate le faci spre mântuirea lucrurilor mâinilor Tale, caută cu iubirea de oameni și ne izbăvește pe noi de tot necazul, mânia și nevoia și de îngrozirea cea de acum; că ai tunat din cer, Doamne, și fulgerele ai înmulțit și ne-ai tulburat pe noi; îndură-Te spre noi, Milostive; la Tine scăpăm, trimite peste noi milele Tale cele bogate și miluiește pe robii Tăi, ca un bun și iubitor de oameni, ca să nu ne ardă pe noi focul mâniei Tale, nici să ne topească pe noi iuțimea fulgerelor și a tunetelor Tale; ci după știută milostivirea Ta, potolește-Ți mânia și schimbă văzduhul în bună liniște, și cu razele soarelui risipește întunecimea care este asupra noastră și împrăștie norii cei întunecați. Că Tu ești Dumnezeuul milelor, al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI LA IZBĂVIREA DE CUTREMUR

Se citesc după ce a fost săvârșită Sfânta Liturghie

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel mare și înfricoșat, mare și adevărat, Cel ce toate le faci și le prefaci, Cel ce cauți spre pământ și-l faci pe el de se cutremură, Cel ce te atingi de munți și fumegă, Care clatini cele de sub cer din temelii și nu se mișcă stâlpii lor, Care clatini temeliiile pământului și le întărești cu voia Ta, de care toate se tem și se cutremură de fața puterii Tale, că mare este mânia îngrozirii Tale venită asupra noastră a păcătoșilor, și nenumărată și neurmată este mila făgăduinței Tale; Tu însuți adu-ți aminte de îndurările Tale, Doamne, și milele Tale le dă nouă, că din veac sânt; întărește făptura, fă nemișcat pământul, potolește clătinarea lui, întărește lumea ce s-a clătinat și să nu ne pierzi pe noi împreună cu fărădelegile noastre, nici să ne osândești pe noi cu păcatele noastre în cele mai de jos ale pământului. Că tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu cel ce miluiești și mântuiești, și ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune la îngrozirea cutremurului

Domnului să ne rugăm

Preasfinte Împărate, Iubitorule de oameni Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, Doamne, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Care toate le chivernisești cu cuvântul negrăitei Tale puteri și singur ai stăpânire asupra vieții și a morții; Cel ce pedepsești cu dreptate, și cu iubire de oameni iarăși vindecă; Care vremelnica noastră viață o cârmuiești cu preaînțeleapta Ta purtare de grijă și în tot chipul mântuirea noastră bine o întocmești. Știm că păcatele noastre cele multe au cutremurat pământul și l-au tulburat, și din pricina lor frică și cutremur au venit asupra noastră de la fața mâniei Tale, îndelung-Răbdătorule; inima noastră s-a tulburat, clătinându-se

pământul, și frica morții a căzut asupra noastră, ca nu cumva ca un leu să răpească sufletele noastre, nefiind cine să le izbăvească; ca nu cumva să ne înghită și să ne acopere stricăciunea, nefiind Cel ce izbăvește, nici Cel ce mântuiește. Pentru aceasta, la Tine cu umilință cerem și Te rugăm pe Tine, singurul Stăpân care nu ții minte răul, să nu pomenști fărădelegile noastre cele de demult și cele de acum, nici să cumpănești greutatea păcatelor noastre cu răsplătirea cea cuvenită; că de vei intra în judecată cu neamul acesta, nimeni nu se va îndrepta înaintea Ta, ci va pieri cu totul de pe pământ pomenirea noastră a tuturor.

Adu-Ți aminte, îndelung-Răbdătorule, de îndurările Tale cele din veac și de milele Tale și de legământul Tău cel adevărat către părinții noștri și să nu ne înghită pe noi adâncul pământului, nici să ne mănânce gura lui, ci milostivește-Te spre noi cei umiliți și ne miluiește pe noi cei smeriți și ne cercetează pe noi cei ce ne tulburăm de înfricoșătoarea îngrozire a cutremurului și sântem cuprinși de temerea și frica cea multă. Și de sânt undeva între noi unii care se tem de numele Tău și păzesc poruncile Tale - o parte mică oarecare, aleasă, sămânță binecuvântată, visterie ascunsă, pe care Tu unul o știi și o păzești - ascultă, ca un bun, pe aceștia care cheamă facerea Ta de bine și mila Ta asupra noastră, și primește rugăciunile lor ce se aduc Ție, pentru poporul cel ce a greșit, Stăpâne Iubitorule de oameni, precum ai ascultat pe Avraam pentru cei din Sodoma, pe Daniel și pe Ieremia, dumnezeieștii Tăi prooroci, care au împlânzit bunătatea Ta asupra robiei lui Israil. Ca din neam în neam să se slăvească adâncul cel de nepătruns al iubirii Tale de oameni și al îndelung-răbdării Tale, și ca noi să-Ți aducem Ție ca dar de mulțumire întoarcerea și pocăința noastră, fiind întăriți cu puternică mâna Ta, pentru rugăciunile și cererile întru tot preacuratei Maicii Tale, și ale tuturor Sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Altă rugăciune la îngrozirea cutremurului

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, izvorul cel nedeșertat al îndurărilor, noianul cel neurnat al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelung răbdării și al bunătății, care și multe feluri de bătăi și de răni ce

vin asupra neamului omenesc, pentru folosul prin înmulțirea iubirii de oameni le aduci, ca neoprirea și degrab aplecarea noastră către păcat, ca cu un frâu oarecare, cu frica ta cea dumnezeiască să o oprești, ca să nu se pornească fără de rânduială asupra chipului celui dumnezeiesc, nici rău să dosădească bun neamul cel sufletesc, oprește, rugămu-ne, înfricoșata clătinare a pământului și neobișnuita mișcarea lui, căruia acum cu dreptate i-ai poruncit să se miște asupra noastră, ca să ne aducem noi aminte de pornirea noastră cea peste fire către toate păcatele și de întoarcerea Ta cea dreaptă de către noi pentru aceasta. Căci de am fi păzit noi poruncile Tale și întru hotarele noastre de am fi stătut, nici pământul, urmând pornirii Tale celei întru tot puternice, acum nu s-ar fi clătinat asupra noastră, ieșind din nemișcarea firească și cu mișcarea cea peste fire vrând să ne înghită pe noi; și cu dreptate, o, dreptule Doamne, pentru că nu facem poruncile Împărăției Tale și nefăcându-le, nu ne temem de dreapta mânie a Ta cea asupra noastră, Stăpâne, ci facem înaintea ochilor Tăi cele viclene, urând unul pe altul, zavistuiind unul pe altul, mâniindu-ne unul asupra altuia, dragostea am lepădat, iubirea de frați am depărtat-a, milostenia am lăsat și iubirea de argint am iubit; iubirea de avuție am sărutat și sărăcia am urât; îmbuibarea pântecelui și iubirea de dezmierdări le-am îmbrățișat, iar postul și înfrânarea nu le-am voit; și pe scurt să zicem, toate poruncile Tale le-am lepădat, Doamne, și tot păcatul îl facem; că pentru acestea, precum zice Scriptura, mânia lui Dumnezeu vine peste fiii neascultării, acestea sânt izvodirile răutății noastre, acestea sânt rodirile luptelor noastre a celor viclene și necurate, a unuia către altul; acestea sânt cumplitele isprăvi ale urâciunii și trufiei noastre și a fărădelegilor ce se fac prin ascuns și aievea, care aduc și aici răni pricinuitoare de moarte, clătinările pământului și cutremurele și foametea și ciumele și năvălirile celor potrivnici și după viața aceasta, munca cea nesuferită și nesfârșită. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit pentru numele Tău cel sfânt, să nu ne înghită pe noi cei vii pământul, pentru păcatele noastre, ca să nu ne păgubim de vremea pocăinței și a întoarcerii noi ticăloșii. Că de am și făgăduit noi pocăință de multe ori și de multe ori am mințit Ție, Dumnezeului nostru, și pentru aceasta spre tăiere, ca și pe smochinul acela neroditor ne-ai osândit pe noi, poruncind pământului ca să ne acopere cu totul pe noi pe toți; ci încă și

acum îndelung răbdă, o, Lucrătorule de pământ cel iubitor de oameni, care nu voiești moartea păcătosului ci ca să se întoarcă el și să fie viu, Care ai poruncit de șaptezeci de ori câte șapte a ierta păcatele fraților, nu pierde mica Ta turmă aceasta, ceea ce de frică s-a înfrânt și de plângere s-a smerit, de clătinarea pământului s-a tulburat și din toate părțile nu se dumirește. Ci adu-Ți aminte, îndelung-Răbdătorule, de îndurările Tale și de milele Tale; adu-Ți aminte că cu dinadinsul se pleacă cugetul omului spre rele din tinerețile lui și nimeni nu este curat de spurcăciune înaintea Ta. Ca și acum primind negrăită bunătatea, să-Ți mulțumim Ție pentru toate slăvitele și înfricoșatele lucrările Tale, cele ce ai făcut și le faci cu noi nevrednicii, după noianul cel neurmat al iubirii Tale de oameni; cu harul Celui fără de început al tău Părinte și de viață făcătorului tău Duh, pentru rugăciunile și cererile preacuratei Maicii Tale și a tuturor sfinților tăi. Amin.

RÂNDUIALA SLUJBEI

care se face în vreme de boli molipsitoare și moline (holeră, ciumă și altele) către Preasfânta Treime și către toți sfinții

Preotul face început așa: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **iar citețul:** Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **Preotul:** Că a Ta este Împărăția..., **citețul:** Doamne miluiește, **(de 12 ori);** Veniți să ne închinăm..., **(se zice de trei ori), și Psalmul 87:** Doamne Dumnezeuul mântuirii mele ziua am strigat..., **apoi diaconul zice ectenia cea mare:** Cu pace Domnului să ne rugăm, **și celelalte până la:** Pentru cei ce călătoresc pe mare..., **și îndată adaugă acestea:**

Pentru ca să nu-Și aducă aminte de nelegiuirile și smintelile noastre, ale păcătoșilor și nevrednicilor robilor Săi, ci cu milă să curățească păcatele noastre și să-Și întoarcă mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne mustre pe noi cu urgia Sa, nici cu mânia Sa să ne pedepsească, ci să-Și aducă aminte că trup sântem, duh ce iese și nu se întoarce, și cu îndurare să ferească de moarte sufletele noastre, și întru mânie să-Și aducă aminte de milă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu intre la judecată cu robii Săi, ci să caute spre nelegiuirile noastre, și să le curățească și să fie milostiv și să scape pe oamenii cei fără de nădejde, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-Și aducă aminte de îndurările și de milele Sale cele din veac, și să nu pomenească păcatele tinereții, al neștiinței și al bătrâneții noastre, ci să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă din locașul Său cel sfânt glasul nostru și să tămăduiască durerile morții ce ne-au cuprins, și să usuce râurile fărădelegilor care ne tulbură pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca degrab să ne scape din lațurile morții care ne încătușează și să ne izbăvească de durerile iadului ce ne-au cuprins pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să îngăduie cu îndurare robilor Săi timp de pocăință și să nu ne taie înainte de timp ca pe un smochin neroditor, ci cu milă să sape împrejur și să ne arunce îngrășământul milei, așteptând cu iubire de oameni roadă de pocăință și de întoarcere, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne ridice pe noi din porțile morții și cu milă să ne izbăvească de sabia cea amenințătoare și de armele cele îndreptate spre noi pline de veninul morții, care cu dreptate sânt gătite asupra noastră ca niște săgeți ucigătoare, cu milostivire să ne izbăvească pe noi până nu pierim, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă rugăciunea noastră, cererea noastră să o ia în seamă și lacrimile să nu le treacă cu vederea, ci să ne ușureze spre a ne odihni mai înainte până nu pierim, că apoi nu vom mai fi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., **ecfonis: Că Ție se cuvine toată slava..., **apoi:** Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă...**

Tropar glasul al 2-lea:

Întru mânia Ta, Dumnezeule, adu-Ți aminte de îndurările Tale, că pulbere și țărână sântem, duh ce iese și nu se mai întoarce, și nu cu urgia Ta să ne cerți pe noi, ca să nu pierim cu totul, ci păzește sufletele noastre ca un iubitor de oameni. (de două ori)

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea:

Ceea ce ești solitare creștinilor și rugătoare neîncetată către Ziditorul, nu trece rugăciunile noastre, ale robilor tăi celor smeriți, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: sârguiește spre rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule....

CANONUL

Cântarea I, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în car...**Stih:** Doamne, nu cu mânia Ta să ne mustri, nici cu urgia Ta să ne cerți.

Slava cea atotlucrătoare și de o ființă și împreună pe scaun sezătoare și într-o putere și în trei străluciri, Părinte necuprins, Fiule și Duhule Sfinte, mântuiește pe robii Tăi de cumplita boală, ca cu mulțumire să Te slăvim.

Furtuna păcatelor m-a împins în adâncul neputinței, și îndesitele dureri cu valuri întreite mă învăluiesc pe mine, păcătosul. Stăpânire întru o putere, Treime Sfântă, îndură-Te și mă mântuiește pe mine cel ce pier cumplit.

Slavă...,

Treime nedespărțită, scapă pe robii Tăi de păcatul ce ne-a cuprins, stingând cu roua milei Tale arșița cea cumplită a durerilor, și ne dă sănătate, ca cu bună credință să Te laudăm.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Purtat-ai, Preacurată, în pântelele tău pe Izbăvitorul și Făcătorul a toate, pe Domnul care a purtat neputințele noastre. Pe Acela roagă-L acum să scape pe robii tăi de boală cumplită, singură ajutătoarea oamenilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Făcătorul crugurilor cerești...

Mințile cerești, cetele îngerești, tronurile și începătoriile, puterile și domniile, Te roagă pe Tine, Bunule Mântuitorule, scapă de boala cea molipsitoare pe robii Tăi.

Arată adâncul cel mare al iubirii de oameni, Stăpâne atotputernice, și mântuiește de boala cea omorătoare și de chinurile cele cumplite pe robii Tăi, Unule, mult-Îngăduitorule.

Slavă...,

Ca niște duhuri înainte-stătătoare și lui Dumnezeu slujitoare, îngeri și arhangheli, rugați-L pe Acela să înceteze boala, să împrăstie pierirea și să ne scape de partea cea aducătoare de moarte.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Izvor de vindecări și adânc de bunătăți, pe tine te-a arătat Hristos Domnul, Cel ce s-a născut dintru tine, Fecioară cu totul neprihănită; pentru aceea mântuiește pe robii tăi care se îneacă în viforul durerilor.

Catavasie:

Mântuiește din nevoi pe robii Tăi, Îndurate, că noi cu osârdie către Tine alergăm, către înduratul și izbăvitorul, Stăpânul tuturor, Dumnezeu Cel slăvit în Treime.

Și îndată diaconul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește, **și celelalte. Apoi să se adauge acestea:**

Greșit-am și nelegiuire am făcut, pentru aceasta mânia Ta cea dreaptă ne-a ajuns pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, și umbra morții ne-a acoperit și de porțile iadului ne-am apropiat; dar către Tine, Dumnezeul nostru, în durerea noastră cu umilință strigăm: fie-Ți milă de poporul Tău și nu-l pierde cu totul, cu umilință ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, Cel ce stăpânești viața și moartea, nu închide spre moarte sufletele robilor Tăi, ci contenește mânia și lasă urgia, că pier ca fumul zilele noastre; ofiliți sântem ca iarba și s-a uscat tăria noastră, ci cu totul ne pierdem pentru păcatele noastre; fie-Ți milă de robii Tăi, întru pocăință cu lacrimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Adu-Ți aminte, Doamne, că trup sântem, duh ce iese și nu se întoarce, și cu îndurare întoarce mânia Ta, cea cu dreptate pornită asupra noastră, cu care ca o sabie înainte de timp ne tai pe noi; slăbește boala și încetează rana care degrab ne pierde pe toți, că nu Te vor lauda morții pe Tine, nici toți cei ce se pogoară la iad, ci noi cei vii Te lăudăm, și cu durere de inimă suspinând ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Mai mult decât toți am păcătuit Ție, și nelegiuire am făcut, Stăpâne, și chiar de nu am câștigat pocăință, primește cugetul nostru în loc de pocăință, și întorcându-Te spre milă ca un bun și preaputernic, slobozește pe robii Tăi de boala cea omorătoare și de cumplitele suferințe, suspinând cu durere ne rugăm Ție, auzi-ne degrab și ne miluiește.

Să nu-Ți aduci aminte de neleguirile și de strâmbătățile

poporului Tău și să nu intri la judecată cu robii Tăi, nici să Te întorci cu mânie de la cei ai Tăi, că de vei căuta la nelegiuire, Doamne, cine va suferi? Că pulbere și țărână sântem și vrednicia noastră ca o nimica este înaintea Ta, ci ca un îndurat și de oameni iubitor, îndură-te și nu ne pierde pe noi în mânia Ta, pentru nelegiuirile noastre, rugămu-ne Ție, Preabunule Dumnezeu, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci să se întoarcă și să fie vii, ca un izvor al vieții fă-ne vii pe noi cei vrednici morții, după judecata Ta cea dreaptă; că Tu ești Dumnezeu care stăpânești viii și morții, și nu ne pierde cu urgia certării Tale; cu strigare tare din amărăciunea inimii și cu lacrimi ne rugăm Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Caută cu milă, Doamne, spre pătimirea poporului Tău, și Te îndură și poruncește îngerului ce și-a întins mâna sa spre pierzarea noastră, a tuturor, precum ai poruncit odinioară în zilele lui David să-și oprească cât mai degrab mâna sa, spre a nu ne pierde cu totul, că și noi întru pocăință mărturisindu-Te, ca David strigăm Ție: Păcătuit-am și nelegiuire am făcut, și nu sântem vrednici de îndurarea Ta, ci Tu Însuși, ca un Îndurat, plecat fiind de singură mila Ta, arată milele Tale cele multe și păzește poporul Tău și oile turmei Tale, rugămu-ne Ție, degrab auzi-ne și ne miluiește.

Preotul, ecfonis: Auzi-ne pe noi, Dumnezeu Mântuitorul nostru...

Sedealna, glasul al 5-lea:

Supărările ne-au încunjurat pe noi, Doamne, și chinurile iadului ne-au aflat, Mântuitorule, și ne-a acoperit umbra morții pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni, și ne lipsim de viață înainte de vreme, și ce să facem nu ne pricepem; numai la Tine, Doctorul sufletelor și al trupurilor și adâncul milei, cu durere de inimă și cu umilință căzând, strigăm: Izvorule al vieții, iartă și miluiește pe poporul cel deznădăjduit, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule mult-Milostive.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu ești tăria mea Doamne...

Acum cu adevărat umbra morții ne-a acoperit pe noi și de porțile iadului ne-am apropiat; ci Tu, Mântuitorule, ca un

puternic ridică-ne și fă minunată mila Ta, mântuind pe cei ce cu credință strigă: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Apostoli slujitori și propovăduitori și de Hristos văzători, cei ce ați luat darul vindecării, fiind doctori sufletești, scoateți-ne din nevoi și din boala ce ne-a cuprins, rugând pe Stăpânul Hristos, Mântuitorul și Domnul.

Slavă...,

Viforul păcatelor acum ne-a cuprins pe noi și valurile neputinței ne învăluie, îndesite dureri ne îneacă, întristări și chinuri ne-au aflat pe noi, păcătoșii. Apostoli ai Domnului, cu rugăciunile voastre tindeți-ne mână de ajutor.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Fiind loviți de pretutindeni cu dureri cumplite, Fecioară, toți cădem înaintea ta, la puternicul acoperământ, Curată; mântuiește-ne pe noi, îndură-te de toți, Mireasă Dumnezeiască, și ne scapă de pierire, de cumplita boală, și vindecă durerile, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Sfînților prooroci, adăpați-ne cu rugăciunile voastre cele îndulcitoare, acoperind marea înșelăciunii și schimbați toată amărăciunea bolii de acum în dumnezeiasca dulceață a însănătoșirii.

Pătrunși sântem de săgețile durerilor din porunca Ta, Doamne, și ne-a apăsât pe noi mâna Ta, Preaputernice; dar ca Dumnezeu îndurător, îndură-te de noi toți cu mila Ta, pentru rugăciunile sfinților Tăi mucenici.

Slavă...,

Precum pe fiul văduvei cel mort de demult l-ai înviat cu porunca Ta, Cuvinte, pe robii Tăi scăpându-i de cumplita boală, ca un bun și miluitor, înviază-i, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum..., **a Născătoarei:**

În noaptea vieții, viforul a toată răutatea ne-a cuprins, și ne-a acoperit adâncul întunecoasei slăbiciuni; dar, Fecioară, strălucește-ne o rază de nădejde și la lumina sănătății ne îndreptează.

Cântarea 6-a**Irmos:** Curățește-mă, Mântuitorule...

În luciul nemărginit al neputinței mă aflu și în valurile de durere ale bolii mă învăluiesc, Ocârmuitorule Doamne, tinde-mi mână de ajutor acum și mă mântuiește.

Precum mai de demult pe cel slăbănog cu dumnezeiasca Ta voie l-ai ridicat din neputința bolii și din patul răutății, așa ușurându-mă de boala cea prea grea, dă-mi sănătate, mult-Milostive.

Slavă...,

Ceata proorocilor, adunarea apostolilor și mulțimea muce-
nicilor acum Te roagă pentru poporul Tău, Unule Milostive;
îndură-te de noi, Bunule.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Marie, curată vistierie a fecioriei, tu mântuiește-ne pe noi de
întristări, de neputințe și de boala care ne ține acum, ca cu
credință să te mărim.

După aceea diaconul zice ectenia cea mică iar preotul, ecfonis: Că Tu ești
Împăratul păcii...

Condac glasul al 6-lea:

Durerile iadului ne-au înconjurat și ne-a acoperit umbra
morții, și ca ceara de fața focului, zilele noastre s-au topit
de fața mâniei Tale, Doamne; ci ca un Îndurat, adu-Ți
aminte în mânie de mila Ta, și iartă pe poporul Tău, ca fiind vii,
cu pocăință să Te slăvim pe Tine, Unule, Iubitorule de omeni.

Apoi Antifonul 1, al glasului al 6-lea:

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvântule, îndură-Te de
mine ca să viez Ție.

Miluieste-ne pe noi urgisiții, făcându-ne vase de cinste Ție,
Cuvântule.

Slavă..., Și acum...,

Duhul Sfânt este pricina cea a-tot-mântuitoare; de suflă
Acesta spre cineva după vrednicie, degrab îl ridică de la cele
pământești, îl întraripează, îl crește și sus îl așează.

Prochimen glasul al 4-lea:

Doamne, nu cu mânia Ta să ne cerți pe noi, nici cu urgia Ta să ne pedepsești.

Stih: Nu este vindecare trupului meu de fața mâniei Tale, nu este pace întru oasele mele de către fața păcatelor mele.

APOSTOLUL

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire: **(12.1-10)**

Iraților, având împrejurul nostru atâta nor de mărturii, să lepădăm orice povară și păcatul ce grabnic ne împresoară și să alergăm cu stăruință în lupta care ne stă înaintea, cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înaintea-I, a suferit Crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu. Luați bine aminte, dar, la Cel ce a răbdat de la păcătoși, asupra Sa, o atât de mare împotrivire, ca să nu vă lăsați osteniți, slăbind în sufletele voastre. În lupta voastră cu păcatul, nu v-ați împotrivit încă până la sânge. Și ați uitat îndemnul care vă grăiește ca niște fii: Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când ești mustrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește. Răbdați spre înțeleptire. Dumnezeu se poartă cu voi ca față de fii. Căci care este fiul pe care tatăl său nu-l pedepsește? Iar dacă sânteți fără de certare, de care toți au parte, atunci sânteți fii nelegitimi și nu fii adevărați. Apoi, dacă am avut pe părinții noștri după trup, care să ne certe, și ne sfiam de ei, oare, nu ne vom supune cu atât mai vârtos Tatălui duhurilor, ca să avem viață? Pentru că ei, precum găseau cu cale, ne pedepseau pentru puține zile, iar Acesta, spre folosul nostru, ca să ne împărtășim de sfințenia Lui.

Aliluia **(de trei ori)**

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire: **(4.38-44)**

In vremea aceea a intrat Iisus în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era cuprinsă de friguri, și L-au rugat pe El pentru dânsa. Și stând lângă ea, a certat frigurile și au lăsat-o pe dânsa, și îndată sculându-se, slujea lor. Și apunând soarele, toți câți aveau bolnavi cu multe feluri de boli, i-au adus pe ei către Dânsul; iar El pe fiecare din ei, punându-și mâinile, i-a tămăduit. Și ieșeau și draci din mulți, strigând și grăind „că tu ești

Hristosul, Fiul lui Dumnezeu”. Și certându-i, nu-i lăsa pe dânșii să grăiască, căci știau că El este Hristos. Iar făcându-se ziuă, ieșind, s-a dus în loc pustiu, și noroadale Îl căutau, și au venit până la Dânsul, și-L țineau ca să nu se ducă de la ei. Și El a zis către dânșii: Se cade Mie să vestesc și altor cetăți împărăția lui Dumnezeu, că spre aceasta sânt trimis. Și era propovăduind în sinagogile Galileei.

Apoi, Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte și Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Îndurate, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Stih: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește păcatele noastre.

Stihira aceasta, glasul al 6-lea:

Înfrișat ești Doamne și cine va suferi dreapta Ta mânie? Sau cine Te va ruga pe Tine pentru poporul cel păcătos și deznădăjduit? Dar pentru îndurărilor Tale cele nemăsurate și a Ta iubire de oameni, și pentru rugăciunile Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care se roagă Ție pentru noi, pleacă-Te spre îndurare, că noi toți sântem fără răspuns de îndreptare, ca niște robi ce am greșit; pentru aceea, degrab îndură-Te și miluiește făptura Ta, Stăpâne, ca să nu pierim noi robii Tăi, Îndurate, de reaua certare în care ne aflăm.

După aceea diaconul zice: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău...
Preotul, ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor...

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat...

Mă arde și mă topește cuptorul durerilor celor nenumărate, înfierbântându-se neîncetat flacăra bolii celei pierzătoare, ci cu roua milei Tale, Mântuitorule, răcorește-mă, ca să cânt: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Proorocilor, apostolilor, ceata mucenicilor și dumnezeieștilor învățători, alinați cu rugăciunile voastre durerile celor ce

zac, și sănătate dăruți celor ce cântă: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri.

Slavă...,

Cu cuvântul pe Lazăr înviind, acum și pe noi ne ridică din mormântul cumplităii boli, înviindu-ne, Doamne, ca să cântăm cântare de mulțămă: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Milostivă fiind și Maică Celui cu totul milostiv, îndură-te și scapă pe poporul ce cheamă milele tale, Fecioară, și cântă: Bine ești cuvântat, Dumnezeu părinților noștri.

Cântarea a 8-a

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu durere gemem în patul durerii noastre și din boala cea pierzătoare strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, și ridicând acum ochii inimii cerem sănătate: cercetează-ne pe noi, Mântuitorule, și ne scoală ca să-Ți cântăm: Preoți lăudați, popoare, preaînălțați-L întru toți vecii.

Cu a noastră neputință îmbrăcându-Te, Îndurate, și voind a Te asemana oamenilor, pentru rugăciunile cuvioșilor Tăi, mântuiește-ne pe noi cei deznădăjduiți și ne ridică din groapa a toată neputința, ca să cântăm Ție: Tineri, binecuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...,

Făcătorul firii, dăruitorul vindecărilor, ca Cel ce ai inima blândă și adânc de îndurare, îndelung-Răbdătorule, cu luare aminte cercetează poporul Tău de boala cea pierzătoare, și-l înviază să-Ți cânte: Preoți, binecuvântați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Tare ajutătoare și neclintită apărătoare, nădejdea deznădăjduiților, cu totul neprihănită, cercetează pe poporul tău cel ce în dureri pătimește, și-i ușurează greutatea bolii celei amare; alungă neputința și primejdia și mântuiește pe robii tăi, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare.

Cântarea a 9-a**Irmos:** Spăimântatu-s-a cerul de aceasta...

Multe minuni cărora nu este număr, Cel ce ești fără de moarte, arată mila Ta spre robii Tăi, ca un Dumnezeu Milostiv, și de boala ce ne-a cuprins acum slobozește-ne, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut pe Tine și ale cetei mucenicilor Tăi.

Pentru rugăciunile îngerilor, arhanghelilor, proorocilor, apostolilor, mucenicilor, preacuvioșilor, ierarhilor și ale tuturor sfinților Tăi, plânsul robilor Tăi întoarce-l în bucurie, Atotputernice, și vindecă durerea, ușurează neputința, și ne dăruiește nouă sănătate.

Slavă...,

Doctorul sufletelor și al trupurilor, Doamne, Cel bogat în milă, pe Tine Te rog, vindecă multele mele patimi, scapă-mă de dureri și de întristări, ca un bun și singur binefăcător, și mântuiește pe cei ce cu dreaptă credință Te măresc.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Ceea ce ai născut pe Înduratul și Milostivul stăpân, pe Ziditorul și Domnul, arată acum spre mine obișnuitele tale îndurări, și mă scapă de boala cumplită ce-mi topește sufletul meu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu; dă-mi sănătate ca neîncetat să te măresc.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat să te fericism..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și Troparele glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pe noi Doamne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne..., Și acum..., Ușa milostivirii...

După aceea preotul citește rugăciunile acestea.

RUGĂCIUNI

la moartea cea năprasnică de boli molipsitoare

Compunere a sfințitului patriarh Filotei

Diaconul zice: Cu lacrimi, într-o umilință și cu inimă înfrântă plecând genunchii sufletelor și ale trupurilor noastre, Domnului să ne rugăm. **Atunci toți zic:** Doamne miluiește, (de 3 ori), și-și pleacă genunchii. Iar preotul cu genunchii plecați, cu lacrimi și cu toată umilința, citește rugăciunea aceasta.

(1)

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, izvorul cel nedeșertat al îndurărilor, noianul cel neurmat al iubirii de oameni, adâncul cel nemăsurat al îndelung-răbdării și al bunătății, Cel ce multe feluri de bătăi și de răni ce vin asupra neamului omenesc, le aduci spre folosul lui, prin marea Ta iubire de oameni, pentru ca neînfrânarea și marea noastră pornire la păcat să o oprești ca și cu un frâu, cu frica de Dumnezeu, ca să nu se vatame necuviincios chipul cel dumnezeiesc și să nu se batjocorească firea cea aleasă a sufletului nostru; oprește, rugămu-ne, această armă tăioasă și neașteptată a morții, adusă asupra firii noastre, ca să nu ne împuținezi mai mult decât toate neamurile, nici să ne dai spre batjocura dușmanilor noștri celor de gând și simțitori. Pustiitu-s-au cetățile, stricatu-s-au orașele, sărbătorile cele sfințite, slujbele și armonia cântărilor celor dumnezeiești, în mare parte au tăcut; case bune și mari, după cum zice Scriptura, au pierit, și nu este cine să locuiască într-însele. Frică și cutremur a venit asupra noastră, și pe toți i-au acoperit întunericul cel negru al acestei morți înfricoșate. Nu apucăm Stăpâne, să plângem după obicei, pe cei ce mor, și iată sosește și sfârșitul nostru, căutând pe alții să ne plângă și să ne predea mormântului celui de obște. Noi cei vii și văzuți nu ne mai credem a fi vii, de frica acestei bătăi înfricoșate, nu ne mai încredem nici în noi înșine, fiecare bănuind că are în sine semnul și rana morții, și înainte de moarte, de frica morții cumplit murim.

Aceasta este răsplata răutății noastre; acesta este sfârșitul cel potrivit al faptelor noastre cele viclene și necurate; acestea sânt isprăvile cele rele ale desfrânării, ale nedreptății și ale călcărilor noastre de jurământ; acest șarpe cu trei capete

înfigându-și în noi dinții săi cei veninoși, ne-a adus pierzare și această moarte, după cum zice Scriptura: Pentru aceasta, vine urgia lui Dumnezeu peste fiii neascultării, pentru care nu putem nici a ridica ochii minții, nici a ne ruga liniștit și a atrage mila Ta, fiecare din noi fiind împilat de greutatea conștiinței sale, ca de o cătușă de fier.

Dar să nu ne părăsești cu totul pentru numele Tău cel Sfânt, nici să strici așezământul Tău, ca noi ticăloșii să nu fim lipsiți de timpul pocăinței și al reîntoarcerii. De aceea și această mare bătaie de moarte, cu iubirea de oameni ai adus-o. Știm că de multe ori făgăduind pocăință și de multe ori mințind, spre tăiere sântem osândiți ca și smochinul cel neroditor. Ci mai îngăduie, ca un lucrător, de oameni Iubitor, Care nu voiești moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui, Cel ce ai poruncit a ierta păcatele fraților de șaptezeci de ori câte șapte, Care poți ridica fii lui Avraam și din pietre vârtoase și neroditoare, că numai Ție sânt cu puțință toate cele ce la oameni sânt cu neputință, Iubitorule de oameni Stăpâne. Ca și întru noi, în neam de neam, să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm

Păcătuit-am, nelegiuit-am, nedreptățit-am înaintea Ta, Preabunule Stăpâne, călcat-am poruncile Tale cele mântuitoare și făgăduințele noastre cele sfințite, care le-am făcut la Sfântul Botez înaintea marelui Tău Jertfelnic și înaintea îngerilor și a oamenilor; lepădatu-ne-am de înfricoșatul sânge al legii prin care ne-am sfințit, socotindu-l de nimic și înjosind harul Duhului Sfânt și disprețuind înfierea cea mai presus de fire. Toată Scriptura și legea cea dumnezeiască și învățătura cea insuflată de Dumnezeu, ca un sunet deșert și graiuri lipsite de fapte s-au socotit de noi. Numai cu numele și cu vorbele, noi ticăloșii, purtăm cinstita Evanghelie și adevărata creștinătate. Mâinile noastre s-au făcut îndemânatice spre toată răpirea și lăcomia, iar picioarele grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și strâmbătatea, și așa cădem la Tine, primește-ne Stăpâne. Deși sântem departe de întoarcerea și adevărata căință, lipsa să o îndeplinească nemărginita Ta bunătate, ba chiar totul,

fiindcă de toate cu totul sântem lipsiți. Pentru că ai îndurare și milă care Te înduplecă: Crucea și moartea cea de voie, ce ai suferit pentru noi nerecunoscătorii, luptele apostolilor, sudorile cuvioșilor, sângele mucenicilor, și înainte de toate, nădejdea și mântuirea cea de obște a tuturor, pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut fără de sămânță mai presus de minte. Ale căror rugăciuni primindu-le cu iubire de oameni, slobozește-ne pe noi de întristarea cea de acum și de viitoarea muncă cea veșnică. Cu harul și iubirea de oameni a Părintelui Tău celui fără de început, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm

A toateșiitorule Stăpâne, îndelung-Răbdătorule, mult-Miluitorule, lesne-Iertătorule, de oameni-Iubitorule, Preabune, Atotputernice Hristoase, Dumnezeuul nostru. Tu din neființă în ființă ai adus firea noastră, numai din prisosința bunătății, Tu ai insuflat întru noi suflet și cuvânt înțelegător, și cu chipul Tău cinstindu-ne, ne-ai învrednicit minunat desfătării raiului, purtării celei asemenea lui Dumnezeu și cuminecării dumnezeiești; Tu pe cei ce au călcat porunca Ta, și s-au supus înșelăciunii și amăgirii diavolești, căzând din slava Ta, și schimbând viața cu moartea și împărăția cu robia cea rușinoasă, nu i-ai trecut cu vederea, pentru adâncul cel negrăit al îndelung-răbdării și bunătății, ci i-ai cercetat în tot chipul prin Părinți și Prooroci. Tu ai dat nouă Legea cea scrisă spre întoarcere și învățătură; pus-ai îngeri îndreptători și păzitori, învățându-ne și conducându-ne spre aflarea a ce este mai bine. Dar fiindcă toate acestea le-am arătat a fi deșarte și zadarnice, prin plecarea cea nemăsurată a noastră către răutate, Tu însuși la sfârșitul veacurilor, nespus ai făcut a doua naștere a firii noastre, și întreg omul nostru unindu-l minunat cu întreaga Ta Dumnezeire, și sfințind trupul cu trup, și sufletul cu suflet, și cu moartea și patimile Tale scăpându-ne pe noi de patimile cele peste fire și de moarte, prin paza dumnezeieștilor Tale porunci, ne-ai învrednicit vieții celei nemuritoare.

Dar noi iarăși călcând aceste porunci dumnezeiești ale Tale, și umblând după poftetele și voințele noastre, cu stăruință facem

tot păcatul în fiecare zi: clewetire, defăimare, ținere în minte de rău, călcare de jurământ, mințire, vorbire de rușine, înșelăciune, ceartă, pizmă, și toată fapta de rușine necuviincioasă, firească și peste fire, ce nu se află nici la dobitoacele necuvântătoare; acestea toate păgânește din nou le născocim. Stinsu-s-au în deșertăciune zilele noastre, sântem lipsiți de ajutorul Tău, ne-am făcut de batjocură și dispreț celor din împrejurul nostru, numele Tău Cel Preasfânt și închinat s-a făcut prin noi defăimat de păgâni, că am îmbătrânit în răutate și neînțelepțește pe căi schiopătăm. Toți ne-am abătut, împreună netrebnici ne-am făcut, nu este cine să înțeleagă, nu este până la unul: preoții și poporul ne-am abătut împreună. Pentru aceasta, cu dreaptă judecată, sântem depărtați de la Tine și aruncați de la ajutorul Tău cel mare, și noi păcătoșii am întors spre întărâtare multa Ta iubire de oameni.

Ciumă și robie, strâmtorare și sărăcie, morți felurite și neconținute ne-au sfâșiat pe noi nemernicii, pentru ca prin astfel de bătăi să ne tragi cu sila la Tine, Iubitorule de oameni. Dar nici așa nu s-a făcut ceva mai mult din partea noastră. Datu-ne-ai spre robie păgânilor și celor nelegiuți spre jefuire, spre junghiere și spre pradă, și nici așa nu ne-am înțelepțit, nici nu ne-am depărtat de la răutățile și nelegiuirile noastre. Puțin numai ne-ai scos minunat din robie, și ne-ai slobozit peste nădejdea noastră de la necredincioși, și încă mai mult am adăugat nelegiuire peste nelegiuire, semețindu-ne de binefacere și de libertate, și rău întrebuițând iertarea. Pentru aceasta, Preabunule Stăpâne, ca pe unii care nici prin cele de întristare, nici prin cele cumplite, nu ne-am înțelepțit, nici nu ne-am făcut mai buni prin binefacerile și harurile Tale, cu dreapta judecată ne-ai osândit pe noi, și ne-ai dat la pierire, la sfărâmare și deplină stingere. Și este arătat că sântem osândiți a fi de tot striviți și nimiciți, pentru că ai secerat așa fără de cruțare înainte de timp vrednicia neamului nostru, ca nici rădăcină, nici sămânță să nu rămână în Israel, după cum este scris, ci să ne facem ca Sodoma și Gomora, pe care de demult cu totul le-a nimicit înecul de foc. Căci boala nu ne cuprinde încet, răpind cu cumpătare pe cei ce mor, ci ca un junghietor stând de față și pe fiecare cu sabia de moarte lovindu-l; așa, mulți deodată rană au primit, semnul morții și pe toți împreună repede i-a acoperit întunericul, încât abia zicem a fi răniți și moartea îndată ne și calcă pe urmă. Așa că din una și aceeași casă se scot câte doi

și câte trei, aruncați grămadă pe un pat, încât cei rămași nu mai pot fi în stare a da rudelor cele cuvenite după lege, nici nu le este cu putință a se gândi la care dintre rude mai întâi să meargă, că toți cu totul se sting amar, și se trimit la iad. Ci de pretutindeni strânși de nepricepere și nedumerire, nu știm care parte din nenorocire se cuvine mai vârtos a o plânge: oare moartea cea fără timp sau răpirea cea neașteptată, sau pe cei mai înainte muriți ori pe cei ce acum își dau sufletul, sau pe cei ce au peste puțin să pătimească aceasta ori pe cei ce se par a scăpa și a fi mai tari decât boala? Dar, mai vârtos, se cade a ne tângui și plânge, nemairămânând nici o nădejde, că peste puțin vom fi și noi numărați între morți; așa, de pretutindeni deznădăjduiți, zăcem ca niște vite așteptând junghierea. Astăzi stă în jurul părinților și a mamelor ceata copiilor, ceata fiilor, ceata altor rude și cunoscuți, încât casele sânt strâmte pentru mulțimea celor ce se adună în familii și rudenii; iar mâine sânt fără fii, lipsiți, amărâți, părăsiți, ca niște netrebnci și ca și cum și-ar fi pierdut toată nădejdea de viață și de bătrânețe și de prelungirea neamului de moștenire, și ca niște lipsiți de toate cele firești, de cei mai iubiți și de cele mai trebuitoare. Spăimântatu-ne-am deci, Iubitorule de oameni, Stăpâne, de această mare și nesuferită restriște și bătaie; și puțin de nu ne-am ieșit din fire, că ne-a cuprins pe noi nepriceperea și nedumerirea; și a venit asupra-ne frică și cutremur, ne-a acoperit umbra morții, ne-am uimit și deznădăjduit cu totul. Că nu ne mai credem a fi între cei vii, nici nu sântem în liniștea minții, ci fiecare închipuindu-și a avea în sine rana și adesea pipăindu-și membrele, în tot ceasul se înspăimântă, chiar de s-ar pune vreun țânțar, ori l-ar mușca vreo vietate, i se pare de frică că a sosit pieirea, și înainte de moarte ni se pare că murim. Pentru care toți ne și învârtim ca niște morți și leșinați și cu totul uimiți, neaflând nici o scăpare; și ce este mai rău, noi ticăloșii nu îndrăznim nici a ridica la cer ochii noștri, nici a deschide gura noastră și a ne ruga înaintea Ta, fiind împunși de boldul conștiinței; și având înaintea ochilor faptele noastre cele viclene și pline de toată necurăția, acoperindu-ne de rușine fețele, ne judecăm nevrednici de ajutorul Tău și de sprijinirea Ta. Striviți fiind, umiliți și rușinați, de aceasta, strigăm numai către Tine, Dumnezeule Cel Bun: Drept ești, Doamne, și dreaptă este judecata Ta în toate cele ce le-ai adus asupra noastră! Iar mai ales, n-ai făcut nouă după nelegiuirea noastră,

nici după păcatele noastre nu ne-ai răsplătit nouă, ci și această bătaie adusă asupra noastră mărturisim a fi mai mult după iubirea Ta de oameni, decât după dreptate; căci toată bătaia și rana și toată pierzarea adusă asupra noastră este mică și puțină față de prea multele noastre nelegiuiri. Deci, pentru mulțimea păcatelor noastre, nu putem nici a îndrăzni, drepte Judecătorule, Doamne, ca să rugăm bunătatea Ta spre a afla dezlegare de această înfricoșată certare. Dar mila Ta cea preamare și adâncul îndurărilor Tale, mult-Miluitorule Stăpâne, ne silește a îndrăzni și a căuta cele peste meritul nostru. Pentru care, Dumnezeuule Preabune și Doamne al milei, ne rugăm măreției Tale: Oprește această ascuțită sabie a morții ce înainte de timp se aduce asupra noastră, ca nu cu mânia Ta să ne mustri pe noi, nici să ne dai cu totul la pieire, pentru numele Tău cel sfânt, nici să îndepărtezi de la noi mila Ta, Iubitorule de oameni, nici să strici așezământul Tău care L-ai făcut cu părinții noștri, nici să nu ne împruținezi mai mult decât toate neamurile. Pune asupra mulțimii răutăților noastre adâncul îndurărilor Tale; numai Ție păcătuim, Doamne, dar și numai Ție unuia slujim; afară de Tine alt Dumnezeu nu cunoaștem; numai Ție îți stăm înainte cu inima înfrântă și umilită, și lăcrimând strigăm: Doamne, miluiește-ne.

Primește, Iubitorule de oameni, această umilință a noastră și durere de inimă, precum ai primit lacrimile lui Ezechia în întristarea inimii lui, și l-ai scăpat pe dânsul de moarte, și i-ai dăruit timp de viață peste cel pus pentru sfârșitul lui; căci, zice Scriptura: Întors-a Ezechia fața sa către perete și a plâns; și îndată ca un Stăpân iubitor de oameni, ai trimis pe proorocul și i-a zis lui: Auzit-am rugăciunea Ta și am văzut lacrimile tale, și voi adăuga la anii tăi, ani cincisprezece. Deci, Răbdătorule de răutate, Doamne, Însuți ai zis: Nu voiesc moartea păcătosului, ci întoarcerea și viețuirea lui; îndură-Te și de noi nevrednicii și întoarce mânia Ta cea dreaptă de la noi, și să nu ne urgisești pe noi în veci. Vezi, Stăpâne, că ne-am împruținat și am scăzut moștenirea Ta, și poporul Tău cel sfânt, și plinirea a tot pământului, a căruia umbră cuprindea și munții. Adu-Ți aminte, Iubitorule de oameni, de Cruce, de moarte și de patima cea de voie, care ai suferit-o pentru noi osândiții, și să nu răpească moartea ca un leu sufletele noastre, nefiind cine să scape, nici să ne mântuiască. Știi, îndelung-Răbdătorule, că nici o bătaie n-a atins așa pe ne-simțitorii egipteni, ca stricarea și pierzarea întâi-născuților; iar

asupra noastră nenorocirea este neînchipuită și răutatea neasemănată, deoarece toți împreună, și cei dintâi, și cei de mijloc, și cei din urmă se răpesc fără timp așa de iute. Îndură-Te deci, lesne-Iertătorule, Doamne, de lacrimile și plângerea tinerilor și a pruncilor și de toată vârsta; oprește-Ți întărâtarea Ta cea dreaptă asupra noastră și încetează sfărâmarea, mult-Miluitorule Doamne. Căci pruncii primind rana și semnul morții și venind în cunoștință de rău și de pieire, la noi se uită, își ațintesc ochii, își întind mâinile, și prin lacrimi, prin gângăviri, prin sunete neînțelese și prin toate mișcările putincioase arată junghierea, plângându-și pieirea, și în toate chipurile se silesc cum ne-ar atrage spre ajutorul lor. Iar noi neputând nicicum a le întinde mână de ajutor și dezlegare de răutate, la Tine alergăm și cerem ajutor împotriva acestei cumplite bătai. Că Ție unuia sânt cu putință cele ce la oameni sânt cu neputință, că bine ești cuvântat în veci. Amin.

(4)

Alte rugăciuni, facere a sfințitului patriarh Calist

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Care cu porunca cea creatoare ai făcut din neființă în ființă aceasta făptură văzută; apoi prin marea Ta bunătate ai zidit cu mâinile Tale pe om, și mai întâi toată alcătuirea lui spre mâncare și băutură ai făcut-o lesnicioasă și fără de cheltuială; dar îndată după călcarea poruncii l-ai lipsit pe dânsul de acea desfătare nestricăcioasă și spre folosul lui i-ai dat alt trai mai anevoios; așa ai poruncit pământului să scoată roade spre hrana noastră și chiar a vietăților necuvântătoare, în multe feluri și în multe chipuri. Unora dintre ele le-ai dat cele trebuincioase numai din semințele pământului, iar altora în alt fel, după puterea Ta cea prevăzătoare, prin care Te îngrijești cu bunătatea Ta și de peștii mării, deschizând dreapta Ta și umplând toată vietatea de buna Ta voință. Cel ce ai făcut semne mari și minunate în Vechiul Testament și în cel Nou, auzi-mă și pe mine păcătosul și nevrednicul robul Tău. Și precum odinioară prin Iosif, ce purta chipul Unuia-Născut Fiului Tău, ai hrănit cu îndestulare pe tot poporul israelit, așa și acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, Adevăratul Dumnezeu nostru, dăruiește cele de hrană și de odihnă nouă, și ne dă scă-

pare de toate cele întristătoare: de ciumă, de foamete, și ne izbăvește pe noi de chinul și nevoia ce ne așteaptă, ca să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui celui fără de început și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm

Dumnezeul minunilor, Care ai făcut mari și minunate; Cel ce prin Moise ai slobozit pe Israil din robia cea amară a lui Faraon; Cel ce cu mâna Ta cea dreaptă l-ai condus și nevătămat l-ai adus în pământul făgăduinței; Care mai întâi prin păsările acelea ai hrănit spre sațiu în deșertul cel prea uscat un popor greu de numărat; Care ai plouat mană ca apa din izvor pururea curgător; Cel ce ai pregătit ca din piatra cea vârtoasă să izvorască izvor de apă și ai săturat prin revărsarea apei pe toți cei chinuiți de sete; așa și acum, hrănește-ne pe noi cu știuta Ta bunătate și iubire de oameni; dăruiește nouă cele trebuitoare și ne îndestulează spre slujirea și hrana noastră; arată și în noi marele Tale minuni și ne hrănește spre sațiu cu binecuvântarea bunătății Tale, că toate sânt Ție cu putință și nu-Ți este nimic neputincios. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai hrănit mii de popoare cu puține pâini în deșert, hrănește-ne și pe noi acum cu negrăita Ta îndurare, și să nu treci cu vederea rugăciunile noastre ale păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi; ca să se preamărească Preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

binecuvântării corabiei celei noi sau a luntrei

Preotul punând pe sine epitrahilul, face începutul obișnuit.

Citețul: Împărate ceresc..., Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, **(de 12 ori)**. Veniți să ne închinăm..., **(se zice de trei ori)** și

Psalmul 106

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui. Să zică cei mântuiți de Domnul, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului, și din țări i-a adunat, de la răsărit, și de la apus, de la miazănoapte și de la mare. Rătăcit-au în pustie fără de apă, calea cetății celei de locuit n-au aflat. Flămânzind și însetând, sufletul lor într-înșii se sfârșea. Și au strigat către Domnul, când se necăjeau ei, și din nevoile lor i-a izbăvit pe dânșii. Și i-a povățuit pe cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor omenesci. Că a săturat suflet deșert și suflet flămând a umplut de bunătăți. Pe cei ce ședeau într-un tineric și în umbra morții, pe cei ferecați cu sărăcia și cu fier. Că au amărât cuvântul Domnului și sfatul Celui Preaînalt l-au întărit. Și s-au umilit inimile lor prin suferințe, slăbit-au și nu era cine să le ajute. Și au strigat către Domnul într-un necazul lor, și din nevoile lor i-a mântuit. Și i-a scos din tineric și din umbra morții, și legăturile lor le-a rupt. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor. Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt. Scosu-i-a din calea fărădelegii lor, că pentru fărădelegile lor s-au împilat. Toată mâncarea au urât-o sufletul lor, și s-au apropiat până la porțile morții. Și au strigat către Domnul într-un necazul lor, și din toate nevoile lor i-a mântuit. Trimis-a cuvântul Său și i-a vindecat pe ei și i-a scos din stricăciunile lor. Mărturisească-se Domnului milele Lui, și minunile Lui fiilor oamenilor. Și să jertfească Lui jertfă de laudă și să vestească lucrurile Lui într-o bucurie. Cei ce se pogoară la mare în vase, cei ce fac lucrare în ape mari, aceia au văzut lucrurile Domnului și minunile Lui cele dintru adânc. El zice și se ridică viforul și înalță valurile ei; ele se suie până la ceruri și se

pogoară până la adâncuri; sufletul lor într-o răutăți se topea. Tulburatu-s-au, clătinatu-s-au ca cel ce se îmbată, și toată înțelepciunea lor s-a înghițit. Și au strigat către Domnul când se necăjeau ei și din nevoile lor i-a scos pe dânșii. Și a poruncit viforului și a stat într-o liniște și au încetat valurile ei. Și s-au veselit căci s-au alinat și i-a povățuit pe dânșii la limanul voii Lui. Mărturisească-se Domnului milele Lui și minunile Lui fiilor oamenilor. Să-L înalțe pe Dânsul într-o adunarea poporului și la scaunul bătrânilor să-L laude pe El. El preface râurile într-o pustietate și curgerile apelor într-o uscăciune; pământul cel roditor într-o sărătură, pentru răutatea celor ce locuiesc pe dânsul. El preface pustietatea în iezere de apă și pământul cel uscat într-o curgere de apă. Și a sălășluit acolo pe ce-i flămânzi și așează cetăți de locuit. Și au semănat țarinele și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță. Și i-a binecuvântat și s-au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a împuținat. Și s-au împuținat și s-au umilit de împilare, de răutate și de durere. Vărsatu-s-a urgisirea asupra căpeteniilor lor, și au făcut să rățăcească într-o neumblată, și nu în cale. Și a ajutat săracului din sărăcie, și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire. Vedea-vor dreptii și se vor veseli, și toată fărădelegea își va astupa gura sa. Cine este înțelept și va lua aminte la acestea și va pricepe milele Domnului?

După aceea zicând: Domnului să ne rugăm. Doamne miluiește. **Citește rugăciunea aceasta:**

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care ai poruncit robului Tău Noe să facă corabia spre mântuirea lumii, din lemne multe, și l-ai binecuvântat a fi și a se alcătui ca un singur lemn; Însuți, Stăpâne al tuturor, care ai binecuvântat ai așezat lemnele cele necuvântătoare, și cu dreapta Ta cea tare mântuiești neamul omenesc, păzește și acum corabia aceasta, și-i dă ei înger bun, pașnic; păzește și pe cei ce voiesc a călători într-o ea; dă-le lor să ajungă sănătoși într-o ale lor, cu rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, a cinstitelor cereștilor, înțelegătoarelor puteri celor fără de trupuri; a sfântului, slăvitului, prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan; a sfinților, slăviților și tot lăudaților apostoli, a sfântului (N) a cărui pomenire o săvârșim și a tuturor sfinților Tăi. Că Tu ești Cel ce ocârmuiești și sfințești

toate, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește cu ea corabia, sau luntrea, zicând:

Se binecuvintează corabia aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată cântă Stihira, glasul al 4-lea: Caută spre rugăciunile robilor Tăi..., Și se face obișnuitul Apolis al zilei.

RUGĂCIUNE la binecuvântarea mrejelor

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce cu cinci pâini și cu doi pești ai săturat cinci mii, și mulțime de fărmătură din rămășițe ai făcut ca să se strângă; Însuți Stăpâne atotputernice, și mrejele acestea binecuvintează-le, pentru rugăciunile preabinecuvântatei, slăvitei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; ale sfântului, măritului și întru tot laudatului apostol Petru; și pe cei ce se hrănesc cu pește dintr-însele, îi păzește în pace și întru sănătate sufletească și trupească; că Tu ești dătătorul tuturor bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
pentru cei ce vor să călătorească în cale

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ești calea cea adevărată și viața, Care ai călătorit împreună cu robul Tău Iosif, însoțește Stăpâne, și pe robul Tău (N), și-l ferește de furi, de toată întâmplarea și bântuirea cea rea. Dăruiește-i pace și ajutor bun ca să aibă el grijă de toată dreptatea, urmând poruncilor Tale, și binevoiește a se întoarce plin de bunătățile cerești și pământești. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII preotului ce se ispitește în vis

După ce s-a ispitit în vis, îndată se scoală și făcând începutul zice: Bi-necuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**; Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(de trei ori)** și citește Pavecernița pe rând, până după: Cred într-unul Dumnezeu..., apoi zice:

Ușurează, lasă, iartă, Dumnezeule, greșalele noastre cele de voie și fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele de noapte și cele din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

**Troparul și Condacul zilei.
Apoi Troparele acestea glasul al 2-lea:**

Păcătuit-am Ție, Mântuitorule, ca fiul cel desfrânat; primește-mă, Părinte, pe mine cel ce mă pocăiesc, și mă miluiește, Dumnezeule.

Strig Ție, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameșului: curățește-mă, ca pe acela și mă miluiește, Dumnezeule.

Glasul al 5-lea, al Născătoarei:

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila ta arată-le spre robul Tău, și liniștește tu, Curată, valurile gândurilor celor deșarte și ridică sufletul meu cel căzut, Născătoare de Dumnezeu, că știu, Fecioară, știu că poți câte le voiești.

Apoi: Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția...

Alte Stihiri, glasul al 7-lea:

Ca cel căzut între tâlhari și rănit, așa și eu am căzut pentru păcatele mele și sufletul meu este rănit; către cine voi alerga eu, vinovatul, decât către Tine, doctorul cel îndurat al sufletelor? Revarsă peste mine, Dumnezeule, mila Ta cea mare.

Ca fiul cel desfrânat am venit și eu, Îndurate; primește-mă pe mine cel ce cad, ca pe unul din năimiții Tăi, Dumnezeule, și mă miluiește.

Glasul al 8-lea:

Căzând în furia cugetelor mele, mi s-a furat mintea mie mișelului, și cumplit fiind rănit, tot sufletul îmi este vătămat, și de aceea zac gol de virtuți în calea vieții. Și un preot văzându-mă suferind de răni, trecând nu s-a uitat la mine, pentru că sânt nevindecate. Un levit iarăși neputând suferi durerea cea pierzătoare de suflet, văzându-mă și el, a trecut alătura. Iar Tu, Cel ce ai binevoit a Te întrupa nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase Dumnezeule, cu iubirea Ta de oameni dă-mi mie vindecare, vărsând asupra mea mila Ta cea mare.

Gândesc la ziua cea înfricoșată și-mi plâng faptele cele viclene, cum mă voi îndreptăți înaintea Împăratului celui nemuritor? Și cu ce îndrăznire voi privi la Judecătorul, eu desfrânatul? Îndurate Părinte, Fiule Unule-Născut și Duhule Sfinte, miluiește-mă pe mine.

În valea plângerii, în locul pe care l-ai rânduist, când vei sedea să faci judecată dreaptă, să nu-mi vădești, Îndurate, cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor; ci cruță-mă, Dumnezeule, și mă miluiește.

Slavă...,

Eu sânt pomul cel neroditor, Doamne, neaducând nicidecum roade de umilință, și mă sfiesc de tăiere și mă înfricoșez de focul cel nestins; pentru care Te rog, înainte de acea nevoie, întoarce-mă și mă mântuiește.

Și acum..., **a Născătoarei:**

Nădejdea cea bună a lumii, Născătoare de Dumnezeu, numai singură folosirea ta cea binevoitoare o cer; îndură-te de mine păcătosul, și roagă pe Înduratul Dumnezeu să scape sufletul meu de toată certarea, ceea ce ești una binecuvântată.

Doamne miluiește **(de 40 ori)** și
Rugăciunea lui Marcu Monahul:

Preacurate, neîntinate, mult-Milostive Doamne, Cel care prin înălțarea omenirii Tale ai scăpat de stricăciune firea noastră și întreagă ai sfințit-o prin unirea cu firea cea dumnezeiască; Cel ce cu îndestulare dai harul Tău celor ce Te cred cu neîndoire numai pe Tine adevărat Dumnezeu, și prin neputința trupului rușinezi pe potrivnicul cel vechi și tare la

cerbice; Însuși Binefăcătorule, Doamne, și pe mine cel pătimas și dedat păcatului, fiind spurcat prin nălucirea din vis, curățește-mă de toată întinăciunea trupului și a sufletului și să nu-mi socotești aceasta ca păcat, ori de m-am întinat în vis din pizma demonului celui nălucitor și urător de bine, ori din rea deprindere, ori din neîngrijirea și neînfrânarea de cele vătămătoare, ori din tirania nesațiului. Întărește-mă și mai departe cu harul Tău cel atotputernic, împotriva înrăutățirii și a tulburării lui, și mă ferește mai presus de vicleniile lui cele felurite, păzindu-mi făclia întregii înțelepciuni nestinsă până la sfârșit. Pentru ca prin ajutorul Tău fiind slobozit de toată împătımirea cea groaznică a gâdilărilor și de toată negura cea firoasă a nălucirilor de noapte, ziua și noaptea aplecându-mă cu cuget curat la privirea cea luminoasă a judecăților Tale celor dorite și mai dulci decât mierea și fagurele, să mă învrednicesc a mă împărtăși cu nemuritoarele și de-viață-făcătoarele Tale Taine. Cu rugăciunile Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, care fără stricăciune Te-a născut, și cu ale tuturor Sfinților. Amin.

**Altă rugăciune a
Sfântului Vasile cel Mare**

Mult-îndurate, neîntinate, preacurate, Doamne, singurul fără de păcat, curățește-mă pe mine netrebnicul robul Tău de toată întinăciunea trupului și a sufletului, și de necurăția ce s-a întâmplat mie acum din neluare aminte și din trândăvie, împreună cu toate celelalte nelegiuiri ale mele, și mă arată neîntinat prin harul Hristosului Tău și mă sfințește cu venirea Sfântului Tău Duh, ca deșteptându-mă din negura necurățiilor mele și din nălucirile diavolului, încă și de toată întinăciunea diavolească, să mă învrednicesc în conștiință curată a deschide întinata și necurata mea gură spre lauda preasfântului Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și așa, nevinovat și neosândit, să mă cuminec cu preacuratele, nemuritoarele, preasfintele și de-viață-făcătoarele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care împreună bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune a marelui Vasile

Marăși m-am alunecat cu mintea eu ticălosul, slujind de-prinderii celei rele a păcatului; iarăși domnul întunericului și născătorul dulceții pătimase m-a prins rob, și ca pe un rob umilit mă silește a mă robi voii sale și poftelor cărnii. Și ce voi face, Doamne, Doamne, izbăvitorule și apărătorule al celor ce se încred în Tine? Ci la Tine iarăși mă voi întoarce, voi suspina și voi cere iertarea faptelor mele. Dar mă tem și mă tremur nu cumva în toate zilele mărturisindu-mă și făgăduind părăsire de răutăți, păcătuind încă în tot ceasul și neîmplinind rugăciunile mele, Ție, Dumnezeul meu, să nu întorc spre întărâtare îndelunga Ta răbdare. Și cine va suferi, Doamne, mânia Ta? Dar cunoscând mulțimea îndurărilor Tale și adâncul iubirii Tale de oameni, iarăși mă arunc la milele Tale și strig Ție: Păcătuit-am, Dumnezeule, miluiește-mă pe mine cel căzut; dă-mi mână de ajutor mie celui cufundat în prăpastia dezmierdărilor, și nu mă părăsi, Doamne, pe mine făptura mâinilor Tale, spre a mă pierde în nelegiuirile și păcatele mele. Ci de bunătatea Ta cea obișnuită ținându-Te, curățește-mă de întinăciunea și spurcăciunea trupului meu și de gândurile mele cele pătimase, care în toate zilele întinează ticălosul meu suflet; că iată, Doamne Dumnezeul meu, nu este într-însul loc curat, ci întreg s-a stricat, având o rană peste tot trupul.

Tu, dar, Însuți ca un doctor al sufletelor și izvorul milei, curățește-l prin spălarea lacrimilor, vărsându-le acestea întru mine cu îndestulare și revarsă iubirea Ta de oameni și vindecă sfărâmăturile lui. Și-mi dă vindecare și curățire, și să nu întorci fața Ta de la mine, că mă va mistui focul deznădăjduirii. Dar, precum ai zis, Dumnezeule cel fără de minciună, că mare bucurie se face pentru pocăința unui păcătos, aceasta să se facă și pentru mine păcătosul. Și să nu închizi urechile îndurării Tale ci deschide-le la rugăciunea pocăinței mele, și se va îndrepta ca o tă-mâie înaintea Ta. Pentru că știi neputința firii, Ziditorule, și alunecarea tinereților, treci cu vederea păcatele și primești pocăința celor ce în adevăr se mărturisesc Ție. Că Tu singur ești fără de păcat, Cel ce ridici păcatul lumii, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face 50 metanii și zice la fiecare metanie: Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul și mă miluiește, pentru numele Tău cel Sfânt. **Sau zice:**

Păcătuit-am Ție, Doamne, iartă-mă pe mine desfrânatul. **Apoi:** Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., **și îndată:** Întru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Stăpâne Dumnezeu Părinte atotputernice, Doamne Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluiește-mă pe mine păcătosul și cu judecățile care le știi, mântuiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, **(de 12 ori)**, Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindune din nevoi, aducem Ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii Tăi; ci ca ceea ce ai putere nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm Ție: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară.

Și face otpust.

De este nălucirea în vis din ispita diavolului, preotul face această rânduială slujește Sfânta Liturghie și se împărtășește. Iar de va fi venită din multă beție, să se oprească de la orice lucrare sfințită, după canonul al 4-lea al lui Dionisie și a Marelui Atanasie în epistola către Ammun, și după marele Vasile în scrierile ascetice.

TEDEUM la începerea anului școlar

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **Strana cântă:** Împărate ceresc..., **Citețul:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**. Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., **(de 3 ori)**.

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu; audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul cu mine și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbărî-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit iar cei ce caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața? Care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba ta de la rău și buzele tale să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă binele, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei dreپți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreپții și Domnul i-a auzit pe ei și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sânt necazurile dreپților și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului

este cumplită și cei ce urăsc pe dreptul vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (**se zice de trei ori**). **Și ectenia aceasta:** Cu pace Domnului să ne rugăm, **și celelalte până la:** Pentru cei ce călătoresc pe mare..., **apoi adaugă acestea:**

Pentru ca să trimită asupra școlarilor acestora duhul înțelepciunii și al înțelegerii, și să le deschidă mintea și cugetul, și să lumineze inima lor spre primirea învățăturilor celor bune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sădească în inima lor începutul înțelepciunii, frica Sa cea dumnezeiască, și prin ea să alunge din inimile lor ușurătățile tinereții, și să lumineze mintea lor a se abate de la rău și a face binele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să deschidă mintea lor a pricepe și a înțelege, și a ține minte toate învățăturile cele bune și folositoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să le dea lor înțelepciunea care șade la tronul Lui, și să o sădească în inimile lor ca să-i învețe ce este bineplăcut înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sporească ei cu înțelepciunea și cu vârsta întru slava lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin înțelepciune și viață virtuoasă și prin credința ortodoxă să fie ei bucurie și mângâiere părinților lor și întărire Bisericii noastre Ortodoxe, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie izbăviți ei și noi de tot necazul..., **și celelalte. Ecfonis:** Că Ție se cuvine toată slava.... **Apoi** Dumnezeu este Domnul... **și Troparele acestea, glasul 6-lea:**

Precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, așa vino și la noi și ne mântuiește.

Duhul Tău cel Sfânt, Hristoase Dumnezeule, pe ucenicii cei necărturari i-a arătat învățători, și prin propovăduirea cea cu multe graiuri a limbilor a stricat amăgirea, ca un atotputernic.

Slavă..., **glasul 8-lea:**

Bine ești cuvântat Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce

preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și acum...,

Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată, mijlocitoare către Făcătorul neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm Ție: grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Diaconul: Să luăm aminte, **preotul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului Tău.

Prochimen, glasul 4-lea: Întru ce-și va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale. **Stih:** Mai mult decât cei ce mă învață am înțeles, pentru că mărturiile Tale cugetarea mea este.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune

Din Epistola către Galateni
a Sfântului Apostol Iacov, citire: **(3.1-2,13-18)**

Irații mei, nu fiți numiți învățători, știind că vom să luăm mai mare osândă, căci în multe greșim toți. De nu greșește cineva în cuvânt, acela este bărbat desăvârșit și puternic a-și înfrâna tot trupul. Cine este înțelept și bine știutor între voi? Să-și arate din viața cea bună faptele sale întru blândețea înțelepciunii. Iar de aveți pizmă amară și prigonire întru inimile voastre, nu vă lăudați nici nu mințiți împotriva adevărului. Această înțelepciune nu se pogoară de sus, ci este pământească, trupească, demonică. Căci unde este pizmă și prigonire, acolo este neorânduială și tot lucrul rău. Iar înțelepciunea cea de sus, întâi este curată, apoi pașnică, blândă, smerită, plină de milă, și de roade bune, nepărtinitoare și nefățarnică. Iar roada dreptății se seamănă în pace de către cei ce fac pace.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune dreptiDin Sfânta Evanghelie de la Matei, citire: **(13. 4-9)**

Mis-a Domnul pilda aceasta: Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și pe când semăna, unele au căzut lângă cale, și au venit păsările și le-au mâncat. Iar altele au căzut pe pietriș, unde n-aveau pământ mult, îndată au răsărit, unde nu aveau pământ adânc; și răsărind soarele, s-au veștejit, și neavând rădăcină s-au uscat. Iar altele au căzut între spini, și au crescut spinii și le-au înecat pe ele. Iar altele au căzut pe pământ bun și au dat roadă, una o sută, iar alta șaiszeci, iar alta treizeci. Cel ce are urechi de auzit, să audă.

Strana: Slavă Ție Doamne, slavă Ție.**Diaconul zice ectenia:** Miluiește-ne Dumnezeu..., **după pomenirea arhiereului, adaugă acestea:**

Încă ne rugăm Domnului Dumnezeuului nostru, ca să caute cu milostivire asupra școlarilor acestora și să le trimită în inimi, în minte și în grai duhul înțelepciunii, al bunei-științe, al evlaviei și al fricii Sale, și să-i lumineze cu lumina cunoștinței Sale, și să le dea putere și tărie de a se deprinde la înțelegerea legii Lui celei dumnezeiești, și la toată învățătura cea bună și folositoare, Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu să insufle acestor școlari duhul cel bun, care povățuiește pe calea cea dreaptă și aduce spor întru înțelepciune, și întru buna-știință, și întru toate faptele cele bune, spre slava preasfântului Său nume, și să le dăruiască sănătate și zile îndelungate spre întărirea Bisericii Sale și a țării lor. Să zicem toți: Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Apoi continuă: Auzi-ne, Dumnezeu, Mântuitorul nostru...,**Diaconul zice:** Plecând genunchii noștri, Domnului să ne rugăm, **și toată lumea îngenunchează. Iar preotul, îngenunchiat și cu capul descoperit, cu toată luarea aminte și cu umilință citește rugăciunea aceasta cu mare glas:**

RUGĂCIUNE

când merge copilul să învețe carte

Doamne Dumnezeul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe oameni și ne-ai îmbrăcat cu voie de sine stăpânitoare; Cel care ai intrat în Biserică la înjumătățirea Praznicului și ai învățat pe oameni, încât se mirau popoarele și ziceau: „De unde știe Acesta Scriptura, neînvățat fiind?”; și David grăiește: „Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi”; Cel ce ai învățat pe Solomon înțelepciunea, Dumnezeule al tuturor, Cuvântule, Împărate al tuturor, deschide sufletul și inima, gura și mintea robului Tău (N) ca să cunoască adevărul și să facă voia Ta; și-i ferește pe dâșii de toată ispita diavolească, păzindu-i întru toate zilele vieții lor, și fă să sporească totdeauna întru toate poruncile Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Că Tu ești cercetătorul sufletelor și al trupurilor noastre, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Diaconul: Înțelepciune. **Strana:** Pe cea mai cinstită..., și apolisul deplin, după care diaconul face polihroniul:

Prea Fericitului Părintelui nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [(Înalt) Prea Sfințitului (Arhi) Episcopului (și Mitropolitului) nostru (N)] dă-i, Doamne, zile îndelungate și bună-sporire în dreapta propovăduire a cuvântului adevărului Tău, și în povățuirea turmei celei cuvântătoare pe calea mântuirii, și-i păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori)

Membrilor corpului didactic și elevilor școlii acesteia (sau studenții facultății acesteia) dă-le, Doamne, zile îndelungate, pace și sănătate, și propășire în răspândirea luminii științelor și a virtuții, și-i păzește întru mulți ani.

Se cântă: Mulți ani trăiască (de 3 ori) și preotul face sfârșitul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

RUGĂCIUNI
pentru copiii ce nu pot lesne învăța

Preotul începe: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția, **apoi zicem aceste Trophe:**

Precum ai venit în mijlocul ucenicilor Tăi, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă...,

Pe ucenici cei necărturari, Duhul Tău cel Sfânt învățători i-a arătat, Hristoase Dumnezeule, și prin bună întocmirea cea mult glăsuitoare a limbilor, înșelăciunea ai surpat-o, ca un atotputernic.

Și acum...,

Cu limbi de alt neam, ai înnoit Hristoase pe ucenicii Tăi, ca să Te propovăduiască pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte și Dumnezeu, Care dai sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Împărate ceresc mângâitorule..., Ușa milostivirii..., **apoi preotul citește deasupra copiilor aceste rugăciuni:**

(1)

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Cel ce Te-ai sălășluit în inimile cele curate ale celor doisprezece Apostoli, prin harul Preasfântului Duh, Care S-a pogorât în chipul limbilor de foc și a deschis gurile lor de au început a grăi în alte limbi, Însuți Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, trimite Duhul Tău cel Sfânt peste robul Tău aceasta **(N)** și sădește în urechile inimii lui Sfânta Scriptură, cea insuflată de Tine prin puterea Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai sălășluit și ai luminat inima celor douăzeci și patru de bătrâni, ale sfinților Tăi ucenici și apostoli, și ale evangheliștilor Tăi: Ioan, Matei, Marcu și Luca; Cel ce ai învățat și ai luminat pe Sfântul Ștefan, întâiul mucenic, Însuți și acum, Doamne, luminează și inima robului Tău (N). Pentru rugăciunile preabinecuvântatei stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria, cu puterea

cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, ale cinstului și măritului prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan, ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli, ale Sfântului Apostol Matia, ale Sfinților Mucenici: Agapie, Procopie și Filip și a tuturor sfinților.

Că Tu ești lumina sufletelor și a trupurilor noastre, și Ție slavă înălțăm împreună și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea, ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule..., **apoi apolisul.**

RÂNDUIALA
binecuvântării ostașilor și a armelor
la vreme de apărare a patriei

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei.

Apoi arhiereul, îmbrăcat cu epitrahilul, omoforul mic și cu camilafca, sau preotul în epitrahil și felon, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat Dumnezeuul nostru..., Citețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, (de 12 ori) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., și

Psalmul 34

Fudecă, Doamne, pe cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă război cu cei ce se oștesc asupra mea. Apucă arma și scutul și Te scoală întru ajutorul meu. Scoate sabia și închide calea celor ce mă prigonesc; spune sufletului meu: „Mântuirea ta sânt eu”. Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; întoarcă-se îndărăt și să se rușineze cei ce gândesc mie rele. Să fie ca pulberea înaintea feței vântului și îngerul Domnului să-i alunge. Să fie calea lor întuneric și lunecare, și îngerul Domnului să-i gonească pe dânșii. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea cursei lor; în deșert au ocărât ei sufletul meu. Să-i vină lui cursa pe care nu o știe, și prinzătoarea pe care a ascuns-o, să-l prindă pe dânsul, și în laț să cadă. Iar sufletul meu se va bucura de Domnul, veselise-va de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice: „Doamne, Doamne, cine este asemenea Ție? Cel ce izbăvești pe săracul din mâna celor mai tari decât dânsul; pe săracul și pe sărman de la cei ce-l răpesc pe dânsul”. Sculându-se asupra mea martori nedrești, de cele ce nu știam m-au întrebat. Răsplătitu-mi-au rele pentru bune, și cu stârpiciune au vlăguit sufletului meu. Iar când mă supărau aceia, m-am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. M-am purtat cu dânșii ca și cu un vecin, ca și cu un frate mă umileam în întristare, ca cel ce plânge pe maica sa. Iar când eu eram să cad, ei se bucurau și se adunau; adunatu-s-au asupra mea loviri și eu nu știam. Sfâșiatu-m-au și n-au tăcut. Ispititu-m-au, cu batjocură m-au batjocorit, scrâșnit-au asupra mea cu dinții lor. Doamne, când vei vedea? Scoate sufletul meu de la răutatea

lor, de la lei, viața mea. Mărturisi-mă-voi Ție într-o adunare mare, într-un popor numeros Te voi lauda. Să nu se bucure de mine cei ce mă vrăjmășesc cu nedreptate, cei ce mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie cele de pace îmi grăiau iar ei spre mânie vicleșuguri gândeau. Lărgit-au asupra mea gura lor, zis-au: „Bine, bine, văzut-au ochii noștri!” Văzut-ai Doamne, să nu taci. Doamne, nu Te depărta de la mine. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu și Domnul meu, spre pricina mea. Judecă-mă, Doamne, după dreptatea mea, Doamne Dumnezeuul meu, și să nu se bucure ei de mine. Să nu zică într-un inimile lor: „Bine, bine este sufletului nostru”, nici să zică: „Înghițitu-l-am pe dânsul”. Să se rușineze și să se înfrunte împreună cei ce se bucură de necazurile mele. Să se îmbrace într-o rușine și defăimare cei ce grăiesc asupra mea cu semeție. Să se bucure și să se veselească cei ce voiesc dreptatea mea și să zică pururea: „Slăvit fie Domnul, Cel ce voiește pacea robului Său”. Și limba mea va grăi dreptatea Ta, toată ziua, lauda Ta.

Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Ierarhul sau preotul citește rugăciunile aceasta:

(1)

Doamne, Dumnezeuul nostru, Dumnezeuul oștirilor, Cel puternic într-o tărie și tare în războaie, Care de demult ai dăruit putere prea minunată robului Tău lui David spre învingerea potrivnicului hulitor Goliat, Tu și acum cu milostivire primește rugăciunile noastre cele umilite și trimite binecuvântarea Ta asupra armelor acestora, și dă putere și tărie robilor Tăi acestora care doresc a le purta spre întărirea și apărarea Bisericii Tale celei sfinte, și a orfanilor și a văduvelor, și fă-i cu ele înspăimântători și înfricoșători la toată întrarmarea vrăjmașului, și totdeauna îi arată purtători de biruință spre slava Ta. Că Tu ești tăria și întărirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(2)

Rugăciunea

**pentru cârmuirea dreptcredincioasă și
pentru oastea țării, în timp de războaie și de neliniște**

Făcută de Calist, Patriarhul Constantinopolului

Doamne Dumnezeu nostru, Care întru înțelepciune ai făcut toate numai cu cuvântul și le-ai adus din neființă în ființă, și într-un tot le-ai adunat și le-ai unit cu puterea și lucrarea Ta cea negrăită, Ție toate-Ți sânt cu putință și nimic cu neputință; pentru aceea ai unit și întocmit timpurile și anii, și ai înfrumusețat lumea aceasta arătată și văzută; Cel ce ai întins cerul și l-ai împodobit ca și pe cortul cel făcut de Moise, și mulțimea cea nenumărată a neamului iudeilor ai așezat-o în rânduială și înțelegere, și cu dreapta Ta și brațul Tău cel tare ai rânduit pe Moise conducător poporului, căruia dându-i o singură stăpânire, l-ai păzit nevătămat sub acoperământul și mâna Ta cea tare. Cel ce ai pus soarele spre luminarea zilei și luna spre începuturi de noapte; Cel ce ai îndesit mulțimea stelelor pe cer și le-ai dat pururea mișcare, și le-ai pus în așezare cu porunca Ta, spre a păzi rândul lor, ca deloc să nu ne vatăme pe noi, ci să alerge neîncetat în cursul și mișcarea lor, după voința Ta; Cel ce ai făcut pământul, care mai înainte era nevăzut și întunecos, și l-ai alcătuit cu frumusețe pentru firea omenească. Cel ce odinioară cu puterea Ta cea dumnezeiască ai venit în ajutorul lui Avraam și ai supus lui pe dușmanii lui; Cel ce ai împuternicit pe Ghedeon și ai frânt și nimicit cu totul pe potrivnicii lui; Cel ce ai dat putere împăratului și proorocului David împotriva uriașului Goliat, și cu totul l-ai strivit pe aceasta. Cel ce prin robul Tău Moise ai eliberat neamul evreilor de robia cea amară, și cu puterea Ta cea neînvinsă și mâna Ta cea tare ai afundat pe Faraon cu toată oștea sa, și l-ai aruncat în adâncul mării, și ai arătat stâlp de foc conducător evreilor, ca să nu se împiedice pașii lor. Însuți și acum, întru tot Sfinte Împărate al slavei, trimite din locașul Tău cel sfânt și de la tronul slavei împărăției Tale, stâlp luminos și strălucitor, spre împrăștierea dușmanilor văzuți și nevăzuți, și biruință asupra vrăjmașilor dăruiește poporului nostru. Întărește-l pe dânsul cu mâna Ta cea dreaptă, și pe toți ostașii cu mâna Ta cea dreaptă. Binevoiește a-i da lui domnie pașnică, netulburată și ferită de orice răzvrătire și război lăuntric. Așa,

Doamne Dumnezeule al milei, auzi-mă pe mine umilitul și nevrednicul robul Tău, în ceasul acesta, și întărește poporul cu puterea Ta cea nebiruită și neînfrântă. Iar pe ostașii lui împuternicește-i pretutindenea, și împrăștie dușmanii și răzvrătirile ce se ridică asupra stăpânirii lui. Unește tot poporul în înțelegere și dreaptă ascultare. Dăruiește poporului nostru pace adâncă și netulburată pe pământ și pe mare, și-i înlesnește toate cele de folos. Ca înfrângând întâmplătoarele războaie și tulburări, cu o gură și cu o inimă să Te slăvim pe Tine, Dumnezeu minunilor și Doamne al milei, că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea luând apă sfințită, stropește cu dânsa armele, zicând:

Binecuvântarea lui Dumnezeu Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, să se pogoare și să fie asupra armelor acestora, și asupra celor ce le vor purta, spre păzirea și apărarea adevărului lui Hristos. Amin.

Și stropind și pe ostașii, zice:

Îmbărbățați-vă și să se întărească inimile voastre, ca să biruiți pe vrăjmașii voștri, nădăjduind spre Domnul, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și dându-le să sărute cinstita Cruce, face obișnuitul apolis al zilei.

RÂNDUIALA sfînțirii steagului ostășesc

Punându-se steagul întins pe amvon, în mijlocul bisericii, ierarhul sau preotul stând înaintea Sfintei Mese, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Citețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți sa ne închinăm: (se zice de trei ori) apoi

Psalmul 143

Binecuvântat este Domnul Dumnezeu meu, Cel ce învață mâinile mele la luptă și degetele mele la război. Mila mea și scăparea mea, apărătorul meu și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru Dânsul am nădăjduit; El supune poporul meu sub mine. Doamne ce este omul, că Te-ai făcut lui cunoscut? Sau fiul omului că-l socotești pe el? Omul deșertăciunii s-a asemănat; zilele lui ca umbra trec. Doamne pleacă cerurile și Te pogoară, atinge-Te de munți ca să fumege. Fulgeră fulgere, și-i risipește, trimite săgețile Tale și-i tulbură. Trimite mâna Ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din apele cele multe, din mâna fiilor celor străini. A căror gură a grăit deșertăciune și dreapta lor este dreapta strâmbătății. Dumnezeule, cântare nouă voi cânta Ție, în psaltire cu zece strune voi cânta Ție. Celui ce dai mântuire împăraților, Celui ce izbăvești pe David robul Tău de sabie cumplită, izbăvește-mă și mă scoate din mâna fiilor celor străini a căroră gură a grăit deșertăciune și dreapta lor este dreapta strâmbătății. Ca fiii noștri să fie ca niște odrasle ce cresc întru tinerețea lor, și fiicele noastre înfrumusețate, împodobite ca chipul Bisericii. Cămarile lor pline, vărsându-se din una în alta. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru ieșirile lor. Boii lor grași, nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor. Fericit-au pe norodul căruia sânt acestea, fericit este norodul căruia Domnul este Dumnezeu lui.

După aceea se cântă:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Psalmul 17

Iubite-voi, Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul.

Apărătorul meu, și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul meu.

Lăudând voi chema pe Domnul, și de vrăjmașii mei mă voi mântui.

Izbăvi-mă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de cei ce mă urăsc.

Și a fost Domnul întărirea mea, și mă scoate întru lărgime, și mă va mântui, că m-a voit.

Dumnezeul meu, neprihănită este calea Lui, scutitor este tuturor celor ce nădejduiesc spre Dânsul.

Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Sau cine este Dumnezeu, afară de Dumnezeul nostru?

Dumnezeu, Cel ce mă încinge cu putere și a pus neprihănită calea mea.

Cel ce face picioarele mele ca ale cerbului, și la cele înalte mă pune.

Cel ce învață mâinile mele la război, și a pus arc de aramă brațele mele.

Lărgit-ai pașii mei sub mine, și n-au slăbit gleznele mele.

Goni-voi pe vrăjmașii mei, și-i voi ajunge și nu mă voi întoarce până ce se vor sfârși.

Necăji-voi pe dâșii și nu vor putea să stea: cădea-vor sub picioarele mele.

Și m-ai încins cu putere spre război, și ai plecat sub mine pe cei ce se sculase asupra mea.

Și mi-ai dat dosul vrăjmașilor mei, și pe cei ce mă urăsc i-ai pierdut.

Și-i vom sfărâma ca pulberea cea dinaintea feței vântului, ca pe tina ulițelor îi voi călca.

Izbăvi-mă-vei de pricina poporului, pune-mă-vei căpetenie neamurilor.

Poporul, pe care nu-l cunoșteam, mi-a slujit; întru auzul urechii m-a auzit.

Viu este Domnul și binecuvântat Dumnezeu: să se înalțe Dumnezeuul mântuirii mele.

Dumnezeu, Cel ce dă izbândire mie, și a supus popoare sub mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mânioși.

De la cei ce se scoală asupra mea mă înălță, de omul nedrept mă vei izbăvi.

Din Psalmul 44

Încinge sabia ta peste coapsa ta, puternice.

Și încordează, și sporește, și împărățește pentru adevăr și blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta.

Săgețile tale ascuțite sânt, puternice; popoarele sub tine vor cădea; săgețile tale vor străbate în inimile vrăjmașilor împăratului.

Din Psalmul 17

Pentru aceasta Te voi lăuda într-un neamuri, Doamne, și voi cânta numele Tău, Cel ce mărești mântuirile împăratului.

Din Psalmul 27

Domnul este ajutorul meu și sprijinitor meu, spre Dânsul a nădărdit inima mea, și m-a ajutat.

Domnul este întărire poporului Său, și sprijinitor mântuirilor unsului Său este.

Mântuiește Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta, și-i paște, și-i ridică pe ei până în veac.

Slavă..., Și acum..., Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți nemuri, și vă plecați... Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule. **(se zice de trei ori)**

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne miluiește, **și celelalte, până la:** Pentru cei ce călătoresc pe mare... **apoi adaugă:**

Pentru ca să nu pomenească păcatele și fărădelegile noastre, ci ca un Îndurat și milostiv să fie nouă nevrednicilor robilor Săi ce sântem într-o primejdii, și să ne izbăvească de vrăjmașii noștri, Domnului să ne rugăm,

Pentru ca să binecuvinteze acest steag ostășesc cu binecuvântarea Sa cea cerească, să-l facă înfricoșat și înspăimântător tuturor vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca oștirii Sale celei credincioase, ce va purta semnul aceasta, și va privi la el, să-i dea cu milostivire îndrăzneală, putere și tărie, spre sfărâmarea și călcarea tăriei celor ce se scoală asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca îndrăzneala tuturor vrăjmașilor noștri, ce vor privi la acest steag, să o prefacă întru frică, puterea lor întru slăbiciune și bărbăția lor întru frică și întru fugă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea putere iubitoarei de Hristos oaste, să o arate totdeauna îmbărbătată și vitează împotriva a tot vrăjmașul și pizmașul, și să dăruiască robilor Săi pace și întărire, și degrab slobozire de toate primejdiile și nevoile și de cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sălășluiască pacea și slava în pământul nostru, și să ne izbăvească de toate cursele vrăjmașilor și de primejdioasele năvăliri, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să nu ne dea întru călcare și pierzanie vrăjmașilor și pizmașilor noștri; ci să prefacă îndrăzneala lor întru fugă, să sfărâme brațul lor și să-i supună sub picioarele credincioșilor Săi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să umple de rușine și de necinste fața potrivnicilor, iar inima lor de frică și de groază, și îngerul Domnului să-i alunge și să-i lovească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să pună arc de aramă în brațele credincioșilor săi, și să întărească dreapta lor, cu puterea tăriei Sale, întru biruința și călcarea vrăjmașilor și potrivnicilor ce se scoală asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să schimbe toată scârba și suspinul nostru întru bucurie și veselie, și ticăloșia întru pace tare, și totdeauna să ne facă neînvinși de toate cursele vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să sfărâme scutul și arma tuturor celor ce se lupta cu noi, și să-i supună sub picioarele iubitoarei de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea oastei noastre celei creștinești putere, tărie neobosită, necovârșită și învingătoare, și bărbăție cu vitejie, spre sfărâmarea vrăjmașilor noștri, Domnului să ne rugăm,

Pentru ca să izbăvească pe credincioșii, robii Săi, de venirea

celor ce de alt neam, și de toți aceia care voiesc războiul, și de năvălirile potrivnicilor, și să păzească întru pace Biserica și pe poporul Său, dăruindu-le lor totdeauna biruință asupra vrăjmașilor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul..., Apară, mântuiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine...

Preotul, ecfonisul:

Că Tu ești nădejdea și întărirea poporului Tău, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea cântă: Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă..., **pe glasul 1, și Troparele acestea:** Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Slavă..., **același.** Și acum..., **glasul al 6-lea:** Solitoare înfricoșată și neînfruntată...,

Apoi preotul ieșind din altar, și stând lângă steaguri dinaintea amvonului, cu fața spre răsărit, citește rugăciunea aceasta cu mare glas:

Domnului să ne rugăm

A totputernice și preaveșnice Dumnezeu nostru, Părintele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Însuți fiind Făcătorul a toată lumea și binecuvântarea a toată făptura, caută cu ochiul Tău cel îndurat asupra noastră, a smeriților și nevrednicilor robilor Tăi și asupra rugăciunii noastre. Și acest steag, pe care l-am pregătit pentru apărarea țării, cercetează-l cu binecuvântarea Ta cea cerească. Binecuvintează-l și sfințește-l ca să fie credincioasei Tale oști biruință asupra vrăjmașilor celor potrivnici, și și fiind întărit cu păzirea Ta, să întoarcă în fugă cetele tuturor dușmanilor noștri, și totdeauna să se arate înfricoșător vrăjmașilor neamului creștinesc. Iară credincioșilor Tăi, care nădăjduiesc spre Tine, să le fie sigură nădejde de biruință, îndrăzneală și tărie. Și fiind îngrădit cu rugăciunile sfinților Tăi și cu întrarmarea îngerilor Tăi, să se arate robilor Tăi semn de veselie și de tărie, semn de biruință, de tărie a inimii și de bărbăție asupra pizmașilor. Că Tu ești Împăratul păcii și Dumnezeu care sfărâmi războaiele și dai tărie celor ce nădăjduiesc întru Tine, și Ție slavă înălțăm, dimpreună cu Unul Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar preotul, întorcându-se către ostașii de față, binecuvântându-i cu dreapta zice: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul citește cu glas rugăciunea aceasta, privind spre apus:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ai ascultat pe Moise, care a întins către Tine mâinile sale și ai întărit pe poporul lui Israel asupra lui Amalec; și lui Isus Navi, celui ce se oștea, i-ai îngăduit starea soarelui întru închipuirea biruinței; Tu și acum auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție pentru ostașii aceștia ce s-au adunat. Binecuvintează-i și întărește-i, dă-le inimă curajoasă asupra potrivnicilor, trimite lor înger luminat, iar vrăjmașilor, înger înfricoșător și îngrozitor, care să-i oprească și să-i alunge, și să le slăbească inima lor, și îndrăzneala să o întoarcă în fugă. Și depărtează de la robii Tăi care ies acum la luptă, și de la noi de la toți, toată foametea și molima; și ne izbăvește de foc și de sabie, și de năvălirea vrăjmașilor, și de toată asuprirea potrivnicilor. Fii lor conducător și dă lor toate cererile cele spre mântuire; învață-i și înțelepțește-i, mântuiește-i, apără-i, păzește-i, curățește-i, și-i umple de toată bucuria cea duhovnicească. Fii ocrotitor și izbăvitor sufletului și trupurilor lor, și ca un bun, îndurat și iubitor de oameni dă-le iertare păcatelor în ziua judecății. Miluiește-i pe dâșii și pe noi, și binecuvintează-ne în toate zilele vieții noastre, ca dobândind de la Tine ajutor, ocrotire și izbăvire, totdeauna să-Ți înălțăm slavă și mulțumire. Că Tu ești tăria și întărirea poporului Tău, și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Unul Născut al tău Fiu și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea luând preotul apă sfințită, stropește steagul, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește acest steag ostășesc întru putere și întărire oastei celei creștinești, și întru biruință asupra tuturor vrăjmașilor, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi preoul ia steagul și-l dă unui ostaș în mână, fiind acesta ingenunchiat, zicându-i:

Primеște steagul aceasta ce este sfințit cu cerească binecuvântare; și să fie el înfricoșător vrăjmașilor neamului creștinesc. Și să-ți dea Domnul har, și cu bărbăție să treci cu el nevătămat prin oștirile vrăjmașilor, spre slava preasfântului Său nume, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și-l binecuvintează zicând: Pace ție, iar el luând steagul, sărută dreapta preotului. Binecuvintează și pe ostașii de față, zicând:

Binecuvântarea Domnului să fie asupra voastră a tuturor; Să vă îmbărbătați și să se întărească inima voastră, și să nădăjduiți spre Domnul, că Acela va birui pe vrăjmașii noștri. Amin.

Și-i stropește pe toți cu apă sfințită, însemnându-i cu crucea, psalții cântând Stihira aceasta, glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce ai ajutat blândului David a birui pe cei de alt neam, ajută binecredinciosului nostru popor, și cu arma crucii răpune pe vrăjmașii noștri. Arată asupra noastră milostivirea milei Tale celei de demult, ca să cunoască cu adevărat că Tu ești Dumnezeu, și că nădăjduind spre Tine biruim, având rugătoare pururea pe Preacurata Maica Ta, și ne dăruiește mare milă.

După aceasta, face apolisul aceasta:

Hristos, adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, cu apărarea sfinților marilor arhangheli Mihail și Gavriil, și a tuturor netrupeștilor puteri cerești, a sfinților mari mucenici: Gheorghe, Dimitrie, Procopie, Teodor Stratilat și Teodor Tiron, și ale tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne întărească în ziua războiului, și să ne mântuiască pe niu ca un bun și de oameni iubitor.

Iar psalții cântă:

Caută spre rugăciunea robilor Tăi, ceea ce ești cu totul fără de prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră și de tot necazul izbăvindu-ne pe noi. Că pe tine singură te avem nădejde tare și neclintită și apărarea ta am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și miluirea sufletelor noastre.

RÂNDUIALA la înfierea de copii

Cel ce urmează să devină fiu (sau fiică) al altor părinți decât cei care l-au născut, vine la biserică împreună cu cel care-l înfiază și stă înaintea preotului, cu fața spre răsărit, ținând în mâini făclii aprinse.

Preotul, îmbrăcat în veșmintele preotești, face obișnuitul început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... și strana cântă troparul zilei și condacul hramului, după care preotul citește această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeu nostru, Cel ce prin iubitul Tău Prunc, Domnul nostru Iisus Hristos, ne-ai numit pe noi fii lui Dumnezeu, cu primirea de fiu și cu darul atotputernicului și Sfântului Tău Duh, zicând : Eu voi fi Lui Tată, și Acela fie Mie Fiu, Însuți, Iubitorule de oameni Împărate, caută din sfântul Tău locaș spre robii Tăi aceștia **(N)**, și pe cei pe care firea i-a născut depărtați unul de altul după trup, pe aceștia Însuți îi unește în tată și în fiu prin Sfântul Tău Duh; întărește-i în dragostea Ta; leagă-i pe ei cu binecuvântarea Ta; înalță-i ei întru slava Ta; întărește-i pe ei în credința Ta, păzindu-i pururea ca să nu se lepede de cele ce au ieșit din gura lor, și fii mijlocitor făgăduinței lor ca dragostea pe care întru Tine au mărturisit-o, să o păzească nestrictată și nemincinoasă până la sfârșitul vieții lor, viețuind ei întru Tine, Cel ce ești singurul Dumnezeu viu și adevărat, și învrednicindu-se de moștenirea împărăției Tale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul sau preotul zice: Capetele voastre Domnului să le plecați. **Și preotul citește această**

Rugăciune

Domnului să ne rugăm.

Stăpâne, Doamne, Cel ce ești făcătorul a toată făptura, Care întru Adam cel dintâi ai rânduit rudenia firească după trup, iar întru Iisus Hristos, Fiul Tău cel iubit și Dumnezeuul nostru, ne-ai arătat și pe noi a fi rudenia Ta după har, Ție, Celui ce știi toate, își pleacă aceștia capetele ca niște robi ai Tăi, cerând binecuvântarea care de la Tine vine, și prin legătura cea întru Tine se mărturisesc unul pe altul tată și fiu. Pentru aceasta cu smerenie Te rugăm, pe Tine, Doamne, ajută lor să dobândească cele ce nădăjduiesc și să păzească starea cea cuviincioasă între ei și supunerea cea fiiască față de Tine, viețuind după vrednicie. Ca, precum în toate, și prin aceasta să se preaslăvească numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cel înfiat îngenunche în fața celui ce-l înfiază, care îl ridică, zicând: De astăzi fiul meu ești tu; eu astăzi te-am născut, și-l îmbrățișează; iar preotul îl binecuvintează și face otpustul.

RÂNDUIALA slujbei la facerea rasoforului

Egumenului mănăstirii să cerceteze pe cel ce voiește a primi începutul chipului monahicesc, dacă în adevăr voiește aceasta, apoi îl învață cum i se cuvine să urmeze o viață ca aceasta. Apoi îl încredințează unuia din duhovnicii cei mai încercați, ca să-l povățuiască la toată fapta bună și să-l ferească de toată răutatea, zicându-i că așa să asculte pe duhovnicul său, ca și pe Hristos, cercetându-și pururea conștiința sa; toate gândurile și cuvintele și faptele sale să le spună părintelui său duhovnicesc prin adevărata și nefățarnica mărturisire, în fiecare seară. Și nimic de la sine să nu facă după părerea sa, măcar de ar fi și bună, ci în toate să se supună și să asculte pe povățuitorul său, știind că voia și părerea sa este cu desăvârșire tăiată. Apoi cu umilință și cu lacrimi se împărtășește cu Sfintele Taine (de are voie spre aceasta).

Deci după timpul convenit, când duhovnicul fratelui socotește că este deprins la toate: ascultare, umilință, cugetare, răbdare, înfrânare și celelalte fapte bune, îl aduce cu voia egumenului la biserică, înainte de citirea ceasurilor. Și făcând amândoi egumenului cuvenita metanie, și binecuvântare luând de la dânsul, ia duhovnicul pe ucenicul său și-l închină la sfintele icoane cu datorita evlavie, citindu-se acum ceasurile; asemenea face și cuvenitele metanii la strane și la frați; apoi îl duce la locul său.

Terminându-se ceasurile, egumenul ia epitrahilul și felonul și stând înaintea sfintelor uși, se aduce acolo cel ce vrea să primească începutul sfântului chip, însoțit fiind de duhovnicul său.

Și egumenul face început: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **Strana:** Amin. **Apoi:** Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție; **și după:** Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori); Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm, (de trei ori). **Și Psalmul 26:** Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine voi teme? **Apoi Psalmul 50:** Miluiește-mă, Dumnezeuul după mare mila Ta..., **și terminându-se psalmii iarăși zice:** Sfinte Dumnezeule..., **și după:** Tatăl nostru..., **Troparul glasul al 4-lea:**

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă..., Și acum...,

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu grăbire să alergăm noi păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Apoi ierodiaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește. **Egumenul citește rugăciunea aceasta, cel ce voiește a se tunde stând în genunchi.**

Rugăciune

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, Care după multă mila Ta, ai scos pe robul Tău (N) din viața lumească cea deșartă, și l-ai chemat la această cinstită făgăduință. Pentru aceasta învrednicește-l să viețuiască cu vrednicie în această viață îngerească, și-l apară pe dânsul de cursele diavolului, și păzește sufletul și trupul lui curat până la moarte, și-l învrednicește a fi biserica Ta cea sfântă. Înțelepțește-l ca să-și aducă aminte pururea de Tine și de poruncile Tale și dăruiește-i lui umilită cugetare, dragoste și blândețe. Pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi.

Strana: Amin.

Ierodiaconul: Domnului să ne rugăm.

Rugăciune

Intru jugul Tău cel mântuitor, Stăpâne, primește pe robul Tău (N) și-l învrednicește pe dânsul a se uni cu turma aleșilor Tăi. Îmbracă-l în veșmântul sfințirii; încinge mijlocul lui cu puterea adevărului; arată-l pe dânsul nevoitor la toată înfrânarea și învrednicește-l să rămână întru dânsul și întru noi darul cel deplin al părințeștilor Tale haruri; pentru rugăciunile Preasfintei stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi.

Strana: Amin.

Apoi egumenul luând foarfecile, îl tunde cruciș, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui, Amin; și al Fiului, Amin; și al Sfântului Duh. Amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și cântă frații Doamne miluiește (de 3 ori). Apoi îl îmbracă cu rasa, potcapul și camilafca, nezcând nimic. Deci fiind el îmbrăcat, zice egumenul: Pace tuturor. Strana: Și Duhului tău. Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar egumenul citește rugăciunea aceasta în taină:

Preasfinte Bunule, Fiule al Preabunului Părinte, Cel ce lepezi mândria și faci deșartă lupta potrivnicului, și verși mărire peste capetele smeriților cugetători, și-i încununezi pe dâșii cu cununa cea neveștejită și nestricăcioasă a vieții celei nemuritoare, și-i povățuiești în calea în care au călătorit Sfinții Părinți, prin care au primit locul odihnei. Tu, Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, dăruiește puterea și harul Tău cel dumnezeiesc, în duhul și în sufletul și în trupul robului Tău (N), care a venit la Tine și a primit începătura sfântului chip, în numele Tău, Cel ce sfințești toate. Ca și pe acesta Însuți să-l sfințești cu numele Tău cel atotputernic și preabun.

Ecfonisul:

Că sfânt ești Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi egumenul face apolisul zilei. Și luând de mână pe rasofor, îl dă în mâna povățuitorului, zicând:

Mată înaintea lui Dumnezeu îți încredințez pe acest nou - începător, pe care învață-l a vieții întru frica lui Dumnezeu și în toate faptele bune, și te păzește cu dinadinsul ca nu din neluare aminte și lenevirea ta să piară sufletul lui; pentru că ai ai să dai răspuns lui Dumnezeu pentru dânsul în ziua judecății.

Apoi zice și rasoforului:

Mar tu întru toate să te supui povățuitorului tău, ca lui Hristos, și cu toți să fii răbdător, umilit, ascultător, blând și tăcut, și vei afla har înaintea lui Dumnezeu și te vei mântui.

ÎNVĂȚĂTURĂ

**pentru cel ce vrea să primească schima sau chipul monahicesc;
adică să se îmbrace în sfântul și îngerescul chip al mantiei, cum
se cade a se pregăti de seara, spre a se învrednici a doua zi de
sfântul chip îngeresc**

Înștiințând egumenul înainte cu câteva zile, prin duhovnic ori prin altcineva din părinți, pe cel ce va să-l tundă, ca să păzească mai cu dinadinsul rânduiala sfintei Biserici, face pregătire pentru veșmintele trebuincioase, care sânt: cămașă, dulamă, crucea pentru piept, paraman, brâu de curea, rasă, ciorapi noi, sandale sau bocanci, potcap, mantie, camilafcă și metanii.

Acestea toate fiind pregătite în seara dinainte de tundere, prin unul din duhovnici sau părinți, după rugăciunea Pavecerniței, pune hainele arătate înaintea icoanei împărătești a Mântuitorului, afară de cămașă și de ciorapi, cu care cel ce va a se tunde trebuie să se îmbrace după Utrenie. Iar de vor fi mai mulți frați spre tundere, se pun veșmintele la toate icoanele cele mari, la rând. Și după o oră sau două din noapte, poruncește egumenul unuia dintre duhovnici să aducă înaintea sa pe cel pregătit spre tundere, și venind acesta, îl învață egumenul din Sfintele Scripturi: ce este călugăria, cum se cade a petrece viața monahicească în înfrânare, supunere și adevărată ascultare, Și câte îl va lumina Dumnezeu îl învață și-i descoperă. Și eliberându-l, îi zice a fi cu privighere în acea noapte, îndeletnicindu-se cu citirea și rugăciunea, și să-și spele capul spre a fi curat și cu sufletul și cu trupul.

În acest chip petrecând acea noapte până la Utrenie, îndată ce vor lovi în toacă să se afle în biserică, și să asculte rânduiala până la sfârșit cu mare luare-aminte, iar după sfârșitul Utreniei, ieșind din biserică să se îmbrace cu cămașa și cu ciorapii, mai luând și vreo haină pe deasupra. Iar când vor toca de ceasuri, îndată mergând în biserică, să șadă în tinda bisericii unde se citesc ceasurile. Și în timpul ceasului al treilea, merge împreună cu duhovnicul cel rânduit de egumen înlăuntrul bisericii, și luând binecuvântare de la egumen, merg înaintea ușilor împărătești și fac acolo o metanie mare, apoi sărută toate icoanele împărătești, făcând la fiecare icoană mai înainte de a o săruta două metanii, și pe urmă una; apoi venind în mijlocul bisericii, fac

iarăși trei metanii și spre strane câte una, cerând iertăciune, tot așa și la stranele cele mai de jos.

Mergând iarăși în tinda bisericii, se așează într-o strană până după vohodul mic al Sfintei Liturghii. Iar după vohod, împărțind eclesiarhul lumânări la frați, merge duhovnicul cel rânduit în tindă; dezbracă de haine pe cel ce va fi tuns, lăsându-l numai în cămașă și în ciorapi, cu capul gol; și încep cântăreții după Troparele de rând ale zilei a cânta: *Brățele părintești*. Apoi îl ia duhovnicul pe sub mantie, învelindu-l ca să nu se vadă, numai capul lăsându-i afară, și stă cu dânsul în mijlocul tindei bisericii. Și în timp ce se cântă *Brățele părintești*, vin cântăreții împreună cu toți frații cu luminări aprinse în tinda bisericii.

Deci terminând strana întâi Troparul, începe strana a doua același tropar, și cântându-l începe a merge încet intrând în biserică, și mai întârziind cu intrarea până va începe iarăși strana întâi același tropar a-l cânta. Și așa intrând în biserică încet, duhovnicul urmează pe cântăreți având pe sub mantie pe cel ce se va tunde, și mergând puțin mai înainte de ușa bisericii, face cel rânduit spre tundere o închinăciune și o metanie. Ajungând la mijlocul bisericii, face de asemenea o închinăciune și o metanie; apoi dinaintea Ușilor Împărătești, unde se cade a fi un covor așternut spre aceasta, făcând o închinăciune și o metanie lângă marginea covorului, cade cu fața la pământ pe covor, întinzând și mâinile pe lângă cap înainte. Iar egumenul sau duhovnicul cel rânduit să-l tundă, îi face semn să se scoale, atingând cu mâna sa capul lui. Apoi urmează întrebările și răspunsurile ce se văd mai departe.

Când însă nu este Liturghie, tunderea se face în acest chip:

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., **Strana:** Amin. Sfinte Dumnezeule..., **și după** Tatăl nostru; Că a Ta este Împărăția.. **Și Troparul aceasta glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pe noi Doamne miluiește-ne..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., **și după acestea cântăm Troparul aceasta glasul I de trei ori:** Brățele părintești..., **și cele următoare.**

RÂNDUIALA SLUJBEI

la primirea schimei sau a chipului celui mic

După vohodul mic de la Sfânta Liturghie și după Troparele și Condacele cele rânduite ale zilei, ieșind în tinda bisericii, cântăm:

Troparul, glasul 5

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale, căutând acum, Mântuitorule, inima mea cea sărăcită nu o trece cu vederea, că Ție Doamne, întru umilință strig: păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta. **(de trei ori)**

Aceasta cântându-se de trei ori, urmăm cum s-a zis mai sus. Iar după ce se va ridica de la pământ fratele cel pregătit spre tundere, cel ce voiește a-l tunde îi zice acestea:

Deschide-ți urechile inimii tale, frate, și auzi glasul Domnului care zice: Veniți la Mine cei toți osteniți și împovățați de păcate și Eu vă voi odihni pe voi. Ridicați jugul Meu peste voi și vă învățați de la Mine, că Eu sânt blând și smerit cu inima, și veți afla odihnă sufletelor voastre. Deci acum cu frică și cu bucurie dă lui Dumnezeu răspuns cuviincios la fiecare întrebare. Și să cunoști adevărat că Însuși Mântuitorul, cu întru-tot-lăudata Sa Maică, cu Sfinții Îngeri și cu toți Sfinții Săi, stau aici de față, luând în urechi cuvintele cele rostite de tine ca, atunci când va veni să judece vii și morții, să-ți răsplătească ție, nu după ceea ce vei făgădui și mărturisi, ci după cum vei păzi cele ce vei făgădui. Deci acum, de te apropii în adevăr de Dumnezeu, răspunde nouă cu luare aminte la cele ce vei fi întrebat.

Întrebare: De ce ai venit frate (**sau** soră) căzând la sfântul altar și la această sfântă însoțire.

Răspuns: Dorind viața pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești a te învrednici de îngerescul chip și a fi rânduit în ceata monahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun lucru și fericit ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă, și cu durere se îndeplinesc.

Întrebare: De bunăvoie și din cugetul tău te apropii către Dumnezeu?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie, ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă a ta răsufflare?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe sine-ți în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernice?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către mai-marele tău și către frații cei întru Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtorările vieții celei monahicești, pentru Împărăția Cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul îi citește această învățătură de catehizare:

Vezi, fiule (**sau** fiică), ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos. Pentru că îngerii sânt de față nevăzuți, scriind mărturisirea ta aceasta, de care vei fi și întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci te povățuiesc la viața cea mai desăvârșită după cum s-a arătat a fi viața Domnului, făcându-ți cunoscut cele ce se cuvine ție a le primi și de ce se cade a fugi. Că iată ai socotit, fiule, a te apropia și a sluji Domnului. Deci de voiești să te faci monah, înainte de toate curățește-te pe sine-ți de toată întinăciunea trupului și a sufletului, plinind sfințenie întru frica lui Dumnezeu. Câștigă-ți umilința prin care vei fi moștenitor veșnicelor Sale bunătăți; lepădă semeția vieții

lumești, ascultare să ai către toți; fii necârtitor în slujirile date ție; fii stăruitor la rugăciune; nelenesh în privegheri; în ispite nu te întrista; în postiri nu slăbi. Cunoaște că prin rugăciune și postire se cade ție a îmblânzi pe Dumnezeu. În boli nu te împruțina, păzește-te de gândurile viclene; că nu va înceta dușmanul, aducându-ți aminte de viața de mai înainte, și pornindu-te la ură către petrecerea cea îmbunătățită. Deci se cuvine ție începând calea ce duce la Împărăția cerurilor, să nu te întorci înapoi; că nu vei fi îndreptat în Împărăția cerurilor. Deci să nu prețuiești nimic mai mult decât pe Dumnezeu; să nu iubești nici pe tată, nici pe mamă, nici pe frați, nici pe cineva din ai tăi, nici pe sineți să nu te iubești mai mult decât pe Dumnezeu; nici împărățiile lumii sau vreo odihnă și cinste; să nu te întorci de la sărăcie, nici de la greaua suferință, nici de defăimarea oamenilor, nici de altceva ce socoți a fi cu greutate, încât să te împiedeci a alerga în urma lui Hristos. Ci de-a pururea având înainte bunurile celor ce viețuiesc cu nădejdea în Dumnezeu, și gândind la mucenicii și cuvioșii cei din veac, care au câștigat acestea cu multe sudori și dureri și cu înmiite sângiuiri și morți; fii gata la toate, suferă răul ca un bun ostaș al lui Hristos, Care bogat fiind într-o milă, pentru noi a sărăcit, făcându-se ca noi, ca să ne îmbogățească pe noi cu Împărăția Lui. Deci se cuvine ca și noi să fim următorii Lui, și pentru Dânsul toate să răbdăm sporind ziua și noaptea în poruncile Lui. Căci Însuși Domnul a zis: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie; adică să fie de-a pururea până la moarte gata pentru toată plinirea poruncilor Lui. Căci ai să fii și flămând și însetat, și gol, și dosădit, și batjocorit, și defăimat, și prigonit și înconjurat de multe alte întristări, prin toate câte se arată viața cea după Dumnezeu. Și când vei pătimi toate acestea, bucură-te, zice Domnul, că plata ta este multă în ceruri, într-o Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slavă în veci. Amin.

Întrebare: Toate acestea le mărturisești așa în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și te îndatorezi a stăruii în aceste făgăduințe până la sfârșitul vieții cu darul lui Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Și îndată ieromonahul se roagă:

Intru tot Înduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele Sale îndurări oricărui se apropie de Dânsul cu dor și cu dragoste fierbinte; Cel ce a zis: Că mai curând va uita mama pe fiii săi, decât Te voi uita Eu pe tine; Cel ce știe și dorința ta, și voinței tale dă putere spre plinirea poruncilor Lui, să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere, și să-ți fie zid tare înspre fața dușmanului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de întărire, dăruitor de sufletească cutezare și ajutor la îmbărbătare; împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și cuvioșilor noștri părinți: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou, Visarion și Sofronie, **(iar la maici să zică: a sfintei mucenițe Tecla, Eupraxia, Olimpiada)**, și a celor împreună cu dânsii cu care să moștenești împărăția cerurilor, întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi plecându-și capul, ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm și ieromonahul pune deasupra capului aceuia cartea aceasta a rânduiei schimei și zice rugăciunea aceasta în auzul tuturor:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai legiuit a fi vrednici de Tine cei ce au părăsit toate cele lumești, rudenii și prietenii, și au urmat Ție, primește și pe robul Tău **(N)**, care s-a lepădat de toate acestea, după sfintele Tale porunci, și povățuiește în adevărul Tău pe dânsul, care cade la Tine cu neabatere. Îngrădește-l pe dânsul cu puterea Sfântului Tău Duh, ca să nu poată lucra împotriva lui toată meșteșugirea cea potrivnică, dăruindu-i răbdare, spre a bineplăcea pururea Ție. Cu mijlocirile Preasfintei stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că s-a binecuvântat și s-a preaslăvit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor, **Ierodiaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Ieromonahul citește această

Rugăciune:

Doamne Dumnezeu nostru, nădejdea și scăparea tuturor celor ce nădăjduiesc întru Tine, Cel ce ne-ai arătat nouă felurite căi de mântuire prin întruparea Hristosului Tău, primește pe robul Tău (N), care a lăsat poftele cele lumești pe sineși s-a adus Ție, Stăpânului, jertfă vie și bineplăcută. Ridică de la dânsul toată pofta trupească și gândurile cele nesocotite, ca, prin lepădarea părului celui nesimțitor, să se lepede și de nesocotitele aduceri aminte și de fapte, și să se învrednicească a lua asupra sa jugul Tău cel bun și sarcina Ta cea ușoară, și să-și ia crucea sa și să urmeze Ție, Stăpânului. Păzește-l pe dânsul întru sfințenia Ta, și-i dăruiește lui gând bun spre paza sfintelor Tale porunci, numărându-l, la timpul cuvenit, împreună cu ceata aleșilor Tăi. Cu harul și iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieromonahul întinde mâna sa spre Sfânta Evanghelie, așezată mai dinainte pe un analog, înaintea icoanei Mântuitorului și zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos în chip nevăzut stă aici de față. Vezi, că nimeni nu te silește a veni la acest chip. Vezi, că tu de bună voie voiești logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, cinstite părinte, de bunăvoie.

Și după această făgăduință, zice ieromonahul către dânsul: Ia foarfecele și mi le dă.

Iar el, luând foarfecele de pe Evanghelie, le dă în mâna ieromonahului sărutându-i mâna și foarfecele. Iar de sânt mai mulți cei ce se tund, împreună toți le dau ieromonahului; Iar ieromonahul punându-l iarăși pe Evanghelie, ei din nou îl dau, până de trei ori. Și a treia oară, dându-i-se foarfecele, ieromonahul iarăși zice:

Iată din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi, dar, Cui te făgăduiești, de Cine te apropii și de cine te lepezi.

Apoi ieromonahul ținând foarfecele, zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este

binecuvântat în vecii vecilor. Amin

Apoi ieromonahul îl tunde cruciș, zicând:

Fratele nostru [sau: sora noastră (N)] își tunde părul capului său, în numele Tatălui, amin; și al Fiului, amin; și al Sfântului Duh; amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Doamne miluiește (de trei ori)

Cămașa

Apoi fiind îmbrăcat cu cămașa, ieromonahul apucă de mânecile cămășii și binecuvântând zice:

Fratele nostru (N, monahul) se îmbracă cu haina veseliei; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și la fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a starețului (dacă este de față), și haina ce se binecuvintează; iar frații cântă Doamne miluiește (de trei ori)

Crucea

ieromonahul ia crucea și zice:

Fratele nostru (N, monahul) ia semnul Sfintei Crucii a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putință a-L urma, și în tot ceasul a-și aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănilile, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdat pentru noi; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

Paramanul

Apoi ia ieromonahul paramanul în mână și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, monahul) primește paramanul spre logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Dulama

Ia ieromonahul dulama și binecuvântându-o, zice:

Să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

Brâul

Luând ieromonahul brâul, și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, monahul) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Sandalele (bocancii)

Binecuvântând sandalele, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, monahul), se încalță cu sandale spre vestirea evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Rasa

Luând ieromonahul rasa, și binecuvântându-o, zice:

Fratele nostru (N, monahul) se îmbracă în veșmântul mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul, și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, monahul) se acoperă cu Coiful, nădejdea mântuirii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Mantia

Apoi luând mantia și binecuvântându-o, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, monahul) ia mantia, logodirea marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestrăciune și de

curăție. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Camilafca

Luând camilafca și binecuvântându-o, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, monahul) a luat logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Metaniile

Luând metaniileși binecuvântându-le, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, monahul) primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: „Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Crucea

Luând ieromonahul crucea și dându-i-o în mână, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.

Făclia

Apoi ia ieromonahul o luminare aprinsă și zice:

A zis Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri.

Ierodiaconul zice: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește. **Și ieromonahul citește această**

Rugăciue:

Doamne Dumnezeul nostru, du înlăuntru pe robul Tău **(N, monahul)** în curtea Ta cea duhovnicească, și-l numără împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește-i cugetul lui de poftele trupești și de amăgirea deșartă a vieții acesteia, și-i dă lui neîncetat să-și aducă aminte de bunătățile cele

gătite celor ce Te iubesc pe Tine, și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în aceasta viață. Căci Tu ești Păstorul și cercetătorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și binecuvântând ieromonahul pe monahul cel nou, îl duce de-l așează în strană, iar de sânt mai mulți îi așează pe toți, unul lângă altul. De este Sfânta Liturghie, ierodiaconul rostește: Domnului să ne rugăm; **strana:** Doamne miluiește; **iar ieromonahul zice:** Că sfânt ești Dumnezeu nostru..., **și celelalte ale Sfintei Liturghii.**

Iar de nu este Liturghie, să zică ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm...

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înșine și unii pe alții...

Ecfonis: Că Sfânt ești Dumnezeu nostru...,

și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia. (de trei ori)

Prochimen glasul al 3-lea:

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voi teme? **Stih:**
Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni
a Sfântului Apostol Pavel, citire **(6.10-17)**

Fraților, întăriți-vă în Domnul și întru tăria puterii Lui. Îmbrăcați-vă cu toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți voi sta împotriva uneltirilor diavolului. Căci lupta noastră nu este împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânirilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor vicleniei, care sânt în văzduhuri. Pentru aceea, luați asupra voastră toate armele lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva în ziua cea rea și, toate biruindu-le, să rămâneți în picioare. Stați deci tari, încingând mijlocul vostru cu adevărul și îmbrăcându-vă în platoșa dreptății, și încălțați picioarele voastre întru vestirea Evangheliei păcii. În toate luați pava credinței, cu care veți putea să stingeți toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului. Luați și coiful mântuirii și sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu.

Aliluia glasul al 4-lea.

Săracul aceasta a strigat și Domnul l-a auzit pe dânsul.
Și din toate supărările lui l-a izbăvit:

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire
(10.37-39,11.28-30)

Mis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine. Și cine nu-și ia crucea sa, și nu-Mi urmează Mie, nu este vrednic de Mine. Veniți la Mine toți cei osteniți și împovărați și Eu vă voi odihni pe voi. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sânt blând și smerit cu inima, și veți afla odihna sufletelor voastre. Că jugul Meu este bun, și povara Mea este ușoară.

De este Sfânta Liturghie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., **se zic și cererile de mai sus pentru cel nou căugărit:** Încă ne rugăm

pentru fratele nostru (N, monahul) ..., Că milostiv și iubitor de oameni... **și celelalte ale Sfintei Litughii.**

De nu este Sfânta Liturghie, se face următoarea ectenie:

Miluește-ne pe noi Dumnezeu după mare mila Ta...

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N, monahul), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La timpul cuvenit, merge monahul cel nou și se împărtășește, dacă are dezlegare la aceasta.

La terminarea Sfintei Liturghii, în timpul Rugăciunii amvonului, se pune în mâinile celui călugărit o Evanghelie, și vin frații pe rând, după luarea anaforei, sărută Sfânta Evanghelie și cinstita Cruce, și-l întreabă: Cum te cheamă? Iar el spunându-le numele, frații răspund: Să te mântuiești în Domnul, frate, și te roagă pentru noi. Până se face sărutarea, se cântă această Stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat care de la păcat s-a întors la casa părintească, preabunul părinte întâmpinându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi se face otpusul și ieșind din biserică, merge monahul cel nou cu lumina aprinsă împreună cu duhovnicul care l-a luat sub mantie, la stareț pentru binecuvântare. Iar starețul îl învață iarăși cele ce privesc viața călugărească, despre ascultare, tăierea voii, umilita cugetare, și altele ce-l va lumina Duhul Sfânt.

Și pentru înlesnire s-a pus aici acest mic

CUVÂNT SFĂTUITOR

Iată, frate, că prin darul lui Dumnezeu te-ai învrednicit a te îmbrăca în sfântul și îngerescul chip, prin lepădarea cea desăvârșită a lumii și a tuturor poftelor ei; și ai venit a sluji Domnului nostru Iisus Hristos, prin făgăduințele ce ai dat înaintea Sfântului Jertfelnic și înaintea sfinților îngeri și a tuturor sfinților. Pentru aceasta, frate, se cade ție de-a pururea să ai înaintea ta ziua și noaptea făgăduințele

acestea; căci nepăzindu-le (care să nu fie!) curate și neprihănite, vei fi întrebat în ziua înfricoșatei Judecăți a lui Hristos. Știind și aceasta, de cine te-ai lepădat și de cine te-ai lipit; căci te-ai lepădat de întuneric și te-ai lipit de lumină. Deci dar, ca fiul luminii să umbli, slujind lui Dumnezeu credincios în toată curăția și adevărul; slujind și părinților ca Însuși Mântuitorului Hristos, iar nu ca oamenilor; ca să fii tuturor ca o făclie aprinsă, după cuvântul Domnului: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune, și să preamărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri. Fii următor în faptele cele bune Domnului nostru Iisus Hristos și tuturor sfinților Lui, petrecând în adevărată ascultare și în deplina tăiere a voii tale până la moartea ta, cum te-ai făgăduit, slujind lui Dumnezeu ziua și noaptea, cu toată răbdarea, umilința și blândețea. Ca și pentru tine să se plinească făgăduința cea adevărată a Domnului nostru Iisus Hristos, ce Însuși a făgăduit-o în Sfânta Sa Evanghelie, zicând: Unde sânt Eu, acolo va fi și sluga Mea. Care făgăduință, părinte, să te învrednicească Preaînduratul Dumnezeu a o câștiga, întru Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slavă, împreună și Tatălui și Sfântului Duh, în veci. Amin.

Apoi binecuvântându-l, îi dă voie să meargă la chilia sa.

Venind timpul mesei, merge și monahul cel nou în trapeză, și stă cu luminarea aprinsă în mâini, ascultând citirea. Iar după terminarea mesei, i se dă de la chelar într-un vas vin, cu care îi cinstește pe frați, ca și cum s-ar împăca cu dâșii.

Apoi ieșind frații din trapeză mănâncă și el. Se cuvine încă ca monahul cel nou să păzească cu dinadinsul toată rânduiala slujirii Bisericești, îndepărtându-se timp de cinci zile (în care nici de veșminte nu se dezbracă) de orice alt lucru, afară de citire.

RÂNDUIALA
schimei celei mari
sau a marelui și îngerescului chip

Înainte de începerea Vecerniei se aduc în biserică hainele celui ce voiește a primi sfântul chip, și se pun în altar lângă Sfânta Masă. Iar la Utrenie, la canoane, se adaugă și următorul

Canon

Cântarea I-a, glasul al 2-lea

Irmos:

Veniți popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut poporul pe care l-a scos din robia egiptenilor, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule miluiește-mă.

Primește, Mântuitorule Hristoase, pe cel ce a alergat la a Ta iubire de oameni, care acum vine către sfântul chip, cu dor sufletesc și cu cuget iubitor de fapte bune.

Învrednicește, Bunule Stăpâne, pe cel ce voiește a primi sfântul chip, a ridica sarcina și a veni sub jugul Tău cel bun, pierzând sarcina greșalelor lui cele multe, mult-Milostive.

A scăpa de acum de alunecarea păcatelor lui, binevoiește, ștergând cu roua darului întinăciunea greșalelor lui cele nenumărate.

Slavă...,

Cel ce pentru noi ai purtat trup și ca un milostiv ai primit pentru noi moarte, curățește, Îndurate, pe cel ce se apropie către Tine, de întinăciunile cele trupești.

Și acum...,

Scăpare și ajutorătoare și acoperământ luminos te-am câștigat pe tine, noi care, mărturisindu-te pe tine Născătoare de

Dumnezeu, Preasfântă, ne învrednicim dumnezeieștii priviri.

Cântarea 3-a

Irmos:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cel ce prin lemnul crucii ai omorât moartea, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine.

Curățește, Mântuitorule Hristoase, pe robul Tău care aleargă la Tine și îl învrednicește de viața cuvioșilor, ca să petreacă cu dreapta credință și cu dreptate.

Acest dumnezeiesc chip arată-l credinciosului robului Tău, care se apropie de Tine, ca schimbare de viață, prefacere și curățire de greșale.

Unule, bunule Milostive, Cel ce nu voiești moartea oamenilor, pe robul Tău, care cade la Tine, numără-l în ceata sfinților.

Slavă...,

Primindu-mă pe mine, cel ce acum voiesc a călători pe a Ta cale, și a alege viață purtătoare de Cruce, curățește-mă de greșalele de mai înainte, Iubitorule de oameni.

Și acum...,

Blestemul Evei l-ai dezlegat, Curată, născând tuturor pe Cel ce a izvorât binecuvântarea nepieritoare, pe Mântuitorul lumii, Maică Fecioară.

Sedeauna, glasul al 4-lea

Podobia: Degrabă ne întimpină...

Cei ce voiți, zice Domnul, în urma Mea a veni, lepădați din inimă legăturile cele lumești: de părinții ce v-au născut, de copii și de soții, de frați și de prieteni și de rudenii, de averi și de case, și primiți chemarea apostolilor Mei.

Cântarea a 4-a

Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale și Te-am preaslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Pe cel ce se întoarce, primește-l, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca pe fiul cel desfrânat de demult, și ca pe vameșul, Unule, Iubitorule de oameni.

Izbăvitor al nostru Te-ai făcut, prin Cruce lumea mântuind;
pentru aceasta, pe cel ce cade la Tine, izbăvește-l, Stăpâne.

Pe cel însemnat cu darul și cu lumina dumnezeieștii Tale
cunoștințe, arată-l oaie a turmei Tale celei cuvântătoare.

Slavă...,

Cel ce ai ridicat pe Lazăr din morți, și pe mine cel omorât de
boldul păcatului, înviază-mă Stăpâne.

Și acum...,

Binecuvântată preacurată, Maica lui Dumnezeu, cu solirea
Ta și cu dumnezeiescul acoperământ, păzește pe cel ce vine la
tine, Stăpână.

Cântarea a 5-a

Irmos:

Dătătorule de lumină și făcătorule al veacurilor, Doamne,
întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de
Tine pe alt Dumnezeu nu știm.

Prin ascultarea Ta, Mântuitorule Hristoase, neascultarea
noastră ai nimicit ca un Dumnezeu, și intrarea împărăției Tale
prin pocăință și credință, nouă ne-ai arătat.

Văzându-mă, Mântuitorule Hristoase, pe mine cel ce mi-am
petrecut viața în lenevire, statornicește-mă în luarea aminte de
îngrijirea mea, și îmbracă-mă în platoșa dreptății.

Cel ce prin credință și prin baia nașterii de a doua m-ai
spălat pe mine de blestemul strămoșesc, acum spală-mă în
izvoarele lacrimilor pe mine cel întinat cu greșale cumplite.

Slavă...,

Pe cel pogorât și împilat către pământ, Stăpâne, cu sarcina
cea pătimasă și purtătoare de moarte a păcatelor, cu mâna Ta cea
purtătoare de viață îl îndreptează.

Și acum...,

Întocmai fiind cu Tatăl după firea cea fără de început, Te-ai
făcut asemenea nouă, născându-Te din Maica cea neispită de
nuntă, cu ale căreia rugăciuni, Dumnezeule, mântuiește pe cel ce
vine la Tine.

Cântarea a 6-a

Irmos:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul îndurării Tale cel neurnat, scoate-mă din stricăciune, Dumnezeu.

Să nu treci cu vederea zidirea Ta, Stăpâne, ci mântuiește-mă cu darul Crucii Tale și cu scumpul Tău Sânge, care l-ai vărsat din coasta Ta cea dumnezeiască.

Precum la început din neființă m-ai zidit, așa mântuiește-mă pe mine cel pierdut cu păcatele, iarăși căutându-mă ca un păstor bun și de oameni iubitor.

Slavă...,

Învrednicește-mă, Iubitorule de oameni, a mă împărtăși de fericitele nădejdi, ce sânt găsite tuturor celor vrednici de Tine, a căror viață voiesc să o urmez.

Și acum...,

Cel ce m-a zidit cu mâini nestricăcioase, ca un Îndurat, iarăși din nou m-a înnoit pe mine cel netrebnic, închipuit luându-mă din pântecul tău Stăpână.,

Condac, glasul 5

Brațele părintești sânguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea săracită; pentru că Ție, Doamne, cu umilință strig: păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta.

Cântarea a 7-a

Irmos:

Chipul cel de aur fiind închinat în câmpia Deira, cei trei tineri au disprețuit porunca cea fără de Dumnezeu; și aruncați în mijlocul focului, fiind rourați cântau: Bine ești cuvânta, Dumnezeul părinților noștri.

Îndreptând la Tine căile mele și inima mea, Preabunule, prin pogorârea dumnezeiescului Duh, din nou înnoiește-mă pe mine cel învechit, înfrumusețând cu frumusețea sfînțirii Tale pe mine cel ce-ți strig: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

De mâna mea cea dreaptă, luându-mă ca un Preabun, către viețuirea cea bineplăcută Ție arată-mă drept pășind, spre a mă

sui la desăvârșirea vieții, strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

În trândăvire mai înainte petrecându-mi viața, eu ticălosul, către Tine vin acum, Stăpâne, spre a Ta bunătate nădăduindu-mă, și cad spre singură milostivirea Ta, strigându-ți Ție: Bine ești cuvântat Dumnezeuul Părinților noștri.

Slavă...,

Cu puterea Sfintei Cruci și cu suflarea dumnezeiescului Duh, povățuiește-mă la limanul slăvitei Tale voiri, și învrednicește-mă spre moștenirea cerurilor, ca să-Ți cânt Ție: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...,

Pe Dumnezeu Mântuitorul și Izbăvitorul lumii L-ai născut, Preacurată; pe Acela acum roagă-L să îmbrace cu bunăcuviința faptelor bune, cu luminarea și darul pustniciei pe cel ce-ți cântă: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă: pe caldei arzându-i, iar pe credincioși rourându-i, pe cei ce cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Biruință ai dat nouă asupra diavolului chipul Crucii Tale; întru care surpăm uneltirile aceluia și viclenele lui întărâtări, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Dat-ai nouă să putem înnoi darul Sfântului Botez prin mărturisire, prin curăția vieții, prin vărsarea lacrimilor și prin adevărata pocăință, Iubitorule de oameni.

Dă robului Tău a supune minții patimile trupului, prin înfrânare, prin postire, prin chipurile vieții celei bune, cu depărtarea de chipul vieții celei rele și prin neîncetată păzirea poruncitor Tale.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

De sus înnoiește în noi semnele înfierii cu lucrarea și harul dumnezeiescului Tău Duh, ca Cel ce ești lesne iertător prin meșteșugirea iubirii Tale de oameni și a bunătății celei neasemănate.

Și acum...,

Rupe lanțurile greșalelor și înscrisul păcatului aceluia ce vine cu liniște și cucernicie la chipul cel dumnezeiesc, Preacurată, păzindu-l întărit în credința ortodoxă.

Cântarea a 9-a

Irmos:

Fiul Părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioara s-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să o mărim.

Dă-mi mie, Cuvântule al lui Dumnezeu, cu vrednicie a vieții întru chemarea sfântului chip, și șterge întinăciunea păcatului meu și bubele greșalelor gândurilor, mult-Milostive, cu dumnezeiescul Tău har.

Mântuitor numindu-Te, mântuiește-mă, mă rog Ție, pe mine cel ce vin la Tine cu inimă curată, și ridicându-mi greutatea răutății mele, ca un singur Îndurat, cu bunătate odihnește-mă, precum Te-ai făgăduit, Atotputernice.

Hristoase Mântuitorule, acum dăruiește, ca un bun și îndurat, dumnezeieștile haruri celor ce vin la Tine și se apropie cu multă cucernicie de dumnezeiescul tron al darului, dându-le dar de bunătate nestricăcioasă.

Slavă...,

Cuvântule, Cel ce ai puterea cea împreună- lucrătoare cu voința Ta, arată-ne pe noi slujitori vrednici ai sfintei Tale Evanghelii, și învrednicește-ne cu rugăciunile sfinților Tăi a plini făgăduințele făcute către Tine, Dătătorule de viață

Și acum...,

Ceea ce ești cu totul neprihănită, roagă pe Fiul Tău cel îndurat, ca acesta ce cu credință se apropie de dumnezeiescul chip, să ajungă cu cucernicie mult doritul rost al pustniciei; că pe tine Preacurată, apărătoare te-am câștigat.

Apoi Stihirile glasul al 2-lea,

Podobia: Când de pe lemn...

Pe mine, cel ce vin la Tine cu credință, povățuiește-mă Stăpâne, punându-mă pe căile dreptății Tale ca un singur-

Milostiv; și mă ridică, Mântuitorule, pe mine cel cumplit căzut și pierdut de mulțimea greșalelor mele; căci nădăjduindu-mă în ajutorul Tău, vin la această viață îngerească, Iubitorule de oameni.

Fiind izvor de bunătăți, Hristoase, Cel ce nu voiești moartea păcătoșilor pentru negrăita milă, ci dăruiești pocăință credincioșilor care cunosc iconomia Ta cea neajunsă, primește pe cel ce vine din inimă către dumnezeiescul chip și mântuiește pe cel ce cade la iubirea Ta de oameni.

Slavă...,

Peste zidul păcatului meu voi trece cu Tine, Mântuitorule, și mă voi mântui; că Te-ai răstignit și cu moarte m-ai izbăvit pe mine cel omorât de păcat, arătând bogăția bunătății Tale, izvorăște acum adânc de îndurare tuturor celor ce Te laudă pe Tine, Iubitorule de oameni.

Și acum...,

Te rogi, ceea ce ești bună, pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic; că altă mijlocitoare de-a pururea în nevoi și întristări nu avem noi păcătoșii către Dumnezeu, fiind împovărați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui preaînalt; pentru aceea cădem către tine: Mântuiește de toată nevoia pe robii tăi.

Spre știință: în vremea Ceasului al treilea, cel ce va primi marele chip, aflându-se de la început în biserică, merge împreună cu cel ce are să-l ducă sub mantie, și ia binecuvântare de la egumen; sărută sfintele icoane, precum s-a spus mai pe larg la rânduiala „Chipului celui mic”. Apoi stă în pronaosul bisericii până la vohodul mic. După intrare se zic Troparele zilei, apoi următoarele antifoane:

Antifonul I, glasul al 4-lea:

Voit-am cu lacrimi a șterge zapisul greșalelor mele, Doamne, și în cealaltă vreme a vieții mele, prin pocăință a bineplăcea Ție; ci vrăjmașul mă amăgește și luptă asupra sufletului meu. Doamne, mai înainte de a pieri cu totul, mântuiește-mă.

Cine, înviforându-se și alergând la limanul acesta, nu se mântuiește? Sau cine, chinuindu-se și căzând la Doctorul acesta, nu se vindecă? Făcătorule a toate și Doctorul celor bolnavi, Doamne, mai înainte de a pieri cu totul, mântuiește-mă.

Oaie sânt din cuvântătoarea Ta turmă, și alerg către Tine,

Păstorul cel bun; caută-mă, Dumnezeu, pe mine cel rătăcit și mă miluiește.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei**

Din toate primejdiile izbăvește pe robii Tăi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te mărim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Antifonul al 2-lea, glasul al 4-lea:

Întru izvorul cel tainic al nașterii de a doua oară, luând înfiere de fiu și izbăvire, prin neîngrijire și greșale cheltuindu-mi viața, Bunule, acum strig Ție: Dăruiește-mi izvor de lacrimi de pocăință și spală întinăciunea păcatelor mele, Atotputernice Mântuitorule și mult-Milostive.

Viforul păcatelor mă cuprinde, Mântuitorule, și nemaiputând suferi urgia, la Tine cad, Cel singur ocârmuitor; întinde-mi ca lui Petru mâna iubirii Tale de oameni, și mă mântuiește.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoarei:**

Izbăvește-ne pe noi din nevoile noastre, Maica lui Hristos Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Făcătorul tuturor, ca toți să strigăm ție: bucură-te ceea ce ești singura ocrotitoare a sufletelor noastre.

Antifonul al 3-lea, glasul al 4-lea:

Unde este măreția lumii? Unde este tăria celor trecătoare? Oare nu le vedem pe toate acestea pământ și cenușă? Așadar, de ce ne mai ostenim în deșert? Pentru ce nu părăsim lumea și să urmăm Celui ce strigă: cel ce voiește a merge după Mine să ia asupra sa crucea Mea și va moșteni viața cea veșnică.

Stih: Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi.

Veniți toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi; luați jugul Meu asupra voastră și vă învățați de la Mine, că blând sânt și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Stih: Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul Tău, că poruncile Tale n-am uitat.

Oaie sânt din turma Ta cea cuvântătoare și către Tine alerg, Păstorule cel bun; caută-mă pe mine cel rătăcit, Dumnezeu, și mă miluiește.

Apoi: Veniți să ne închinăm și să cădem și să plângem înaintea Domnului, Celui ce ne-a făcut pe noi.

Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează via aceasta pe care a sădit-o dreapta Ta, și o săvârșește pe ea.

Slavă..., Și acum..., **a Născătoare:**

Singură curată și preanevinovată Fecioară, ceea ce L-ai născut pe Dumnezeu fără de sămânță, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Spre știință: în timp ce se cântă acestea, cel ce va primi marele chip se dezbracă de haine, rămânând numai în cămașă și în ciorapi, și vine în tinda bisericii împreună cu cel ce-l va lua sub mantie; și terminându-se antifoanele, începe cântarea:

Brațele părintești sânguiește a le deschide mie, că în desfrânări am cheltuit viața mea; spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor Tale căutând acum, Mântuitorule, nu trece cu vederea inima mea cea sărăcită; pentru că Ție, Doamne, cu umilință strig: păcătuit-am, Părinte, la cer și înaintea Ta. **(numai o dată)**

Ajungând în fața Sfântului Altar, îl întrebă ieromonahul, zicând:

Întrebare: De ce ai venit, frate, căzând înaintea Sfântului Altar și la această sfântă însoțire?

Răspuns: Dorind viață pustnicească, cinstite părinte.

Întrebare: Dorești a te învrednici de îngerescul chip și să fii rânduie în ceata schimonahilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Cu adevărat bun și fericit lucru ai ales, numai de îl vei și îndeplini. Pentru că lucrurile cele bune cu osteneală se câștigă, și cu durere se îndeplinesc.

Întrebare: De bunăvoia ta te apropii de Domnul?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Nu de vreo nevoie, ori silă?

Răspuns: Nu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei petrece în mănăstire și în pustnicie până la cea din urmă a ta răsufare?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Te vei păzi pe tine în feciorie, în întreaga înțelepciune și în cucernicie?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei păzi până la moarte ascultarea către cel mai mare și către toată frățimea cea în Mântuitorul Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Întrebare: Vei răbda toate supărările și strâmtoririle vieții celei singuratice, pentru împărăția cerurilor?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Ieromonahul:

Vezi, fiule ce fel de făgăduințe dai Stăpânului Hristos; căci îngerii sânt de față nevăzuți, scriind mărturisirea ta aceasta, de care vei fi întrebat la a doua venire a Domnului nostru Iisus Hristos. Deci te povățuiesc pe tine la viața cea mai desăvârșită, după cum s-a arătat a fi viața Domnului, făcându-ți cunoscut cele ce se cuvine ție a le primi și cele ce se cade a fugi. Deci lepădarea de sine altceva nu este, după Cel ce a zis, decât făgăduința crucii și a morții. Cunoaște deci, că din ziua de astăzi te răstignești și mori pentru lume prin lepădarea cea desăvârșită. Pentru că te lepezi de părinți, de frați, de femeie, de copii, de părinți, de rudenii, de prieteni, de cunoscuți, de gâlcevile din lume, de griji, de agoniseli, de averi, de deșarta dezmierdare și zadarnica și mărire; și te lepezi nu numai de cele acum zise, ci încă și de viața ta, după cuvântul Domnului care zice: „Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ridice crucea sa și să urmeze Mie”. Deci de ai ales cu adevărat a urma Lui și dorești fără minciună a te numi ucenic al Lui, gătește-te încă de acum nu spre odihnă, nici spre nepăsare sau desfătări, nici spre altceva din cele de pe pământ veselitoare și îndulcitoare, ci către luptele duhovnicești, către înfrânarea trupului, către curățirea sufletului, către sărăcia deplină, către plâns bun, către toate cele întristătoare și dureroase ale vieții celei îmbucurătoare după Dumnezeu. Căci ai să fii și flămând și însetat, și gol, și dosădit, și batjocorit, și defăimat, și prigonit și înconjurat de multe alte întristări prin care se închipuiește viața cea după Dumnezeu. Și

când vei pătimi toate acestea, bucură-te, zice Domnul, că plata ta este multă în ceruri. Deci cu bucurie bucură-te, și cu veselie veselește-te, că azi te-a ales pe tine și te-a despărțit Domnul Dumnezeu de viața cea lumească, și te-a pus înaintea feței Sale, întru izvorârea luptei monahicești, întru ostășirea vieții cu chip îngeresc, întru înălțimea purtării ce duce la ceruri. Lui ai să slujești îngerește, Lui ai să te robești cu totul, cugetând la cele de sus, căutând pe cele de sus, pentru că petrecerea noastră, după sfântul apostol, în ceruri este. O, chemare nouă! O, dar al tainei! Al doilea botez iei astăzi, frate, din prisosința darurilor Iubitorului de oameni Dumnezeu, și te curățești de păcatele tale, și fiu al luminii te faci, și Însuți Hristos Dumnezeu se bucură cu sfinții Săi îngeri de a ta pocăință, junghiind ție vițelul cel îngrășat. De aceea poartă-te vrednic de chemare și depărtează-te de pătimirile deșarte, urăște pofta ce te atrage la cele de jos; strămută tot dorul tău către cele cerești; nicidecum să nu te întorci la cele dinapoi, ca să nu te faci stâlp de sare, ca femeia lui Lot, sau ca și câinele ce se întoarce la vărsătura sa; și se va împlini spre tine cuvântul Domnului: nimeni, punând mâna sa pe plug, și întorcându-se înapoi, va fi îndreptat întru împărăția cerurilor. Pentru că nu este mică primejdia ca, făgăduindu-te acum a păzi toate cele puse mai înainte, să nu le ții sau să te reîntorci la viața de mai înainte, sau să te depărtezi de la părintele duhovnicesc și de la frații cei ce împreună se pustnicesc, sau rămânând, să viețuiești întru lenevie zilele tale. Pentru că mai greu te vei îndreptăți pentru cele de acum, decât pentru cele de mai înainte, la judecata cea înfricoșătoare și nepărtinitoare a lui Hristos, cu cât de mult har te împărtășești acum. Și mai bine era ție, precum zice cuvântul, a nu te făgădui decât a te făgădui și a nu împlini. Nici iarăși să socotești cum că, în vremea cea trecută a petrecerii tale aici, te-ai nevoit îndeajuns cu puterile cele nevăzute ale vrăjmașului. Ci cunoaște că mai vârtos de acum te vor întâmpina mai mari lupte și nevoințe în războiul împotriva lui; dar nu va avea tărie asupra ta nicidecum, aflându-te pe tine îngrădit cu credință tare și cu dragostea către povățuitorul tău, și cu îndreptarea în toată ascultarea și smerenia. Pentru aceasta, înlătură de la tine neascultarea, împotriva-cuvântare, mândria, iuțimea, cearta, pizma, mânia, strigarea, defăimarea, mâncarea pe ascuns, îndrăzneala, prieteșugul fără măsură, măgulirea, sfada, cârtirea, șoptirea, câștigarea cea osebită a vreunui lucru

deșert și pe toate celelalte chipuri ale răutății, pentru care vine urgia lui Dumnezeu peste cei ce fac unele ca acestea, și încep a se înrădăcina întru dânșii pierzătorul sufletelor. Dar mai vârtos în locul acestora câștigă cele cuviincioase sfinților: iubirea de frați, liniștea, blândețea, cucernicia, învățarea cuvintelor dumnezeiești, citirea, păzirea inimii de la gândirile spurcate, lucrarea după putere, înfrânarea, răbdarea până la moarte, spre care, părinte, făgăduințele și tocmelile tale le-ai dat întâi; și până în sfârșit mărturisirea celor ascunse ale inimii tale fă-o după cum dumnezeieștile învățături hotărăsc. Căci zice: se botezau mărturisindu-și păcatele lor.

Întrebare: Acestea toate le mărturisești în nădejdea puterii lui Dumnezeu, și întru aceste făgăduințe te făgăduiești a stăruii până la sfârșitul vieții cu, harul Mântuitorului Hristos?

Răspuns: Așa, cu ajutorul lui Dumnezeu, cinstite părinte.

Apoi ieromonahul zice rugăciunea aceasta:

A totînduratul și mult-Milostivul Dumnezeu, Care deschide preacuratele îndurări ale neurmătei Sale bunătăți, fiecăruia ce vine către Dânsul cu dorire și cu fierbinte dragoste; Care a zis: mai degrabă va uita mama pe fiii săi decât te voi uita Eu pe tine; Acela, știind de dorința ta și către acest gând al tău adăugând și puterea Sa, spre plinirea poruncilor Lui să te primească, să te îmbrățișeze, să te apere și să Se facă pentru tine zid tare împotriva vrăjmașului, piatră de răbdare, pricină de mângâiere, dătător de tărie, dăruitor de sufletească cutezare, împreună-nevoitor în bărbăție, împreună culcându-Se și împreună sculându-Se cu tine, îndulcind și veselind inima ta cu mângâierea Sfântului Duh; învrednicindu-te pe tine și de partea sfinților și cuvioșilor noștri părinți: Antonie, Eftimie, Sava, Calinic de la Cernica, Dimitrie cel Nou, Grigorie Decapolitul, Visarion și Sofronie și a celor împreună cu dânșii, cu să moștenești împărăția cerurilor întru Iisus Hristos Domnul nostru, Căruia se cuvine slava, stăpânirea, împărăția și puterea, împreună cu Tatăl și Sfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi însemnând ieromonahul cruciș capul celui ce se tunde, după ce l-a însemnat de trei ori, întorcându-se spre răsărit, zice această

Rugăciune

Domnului să ne rugăm

Stăpâne cel atotățiitor, Preaînalte Împărat al slavei, Cel ce împreună cu Cuvântul Tău cel viu și ipostatic, și cu Duhul Adevărului care de la Tine purcede, stăpânești toată făptura cea văzută și nevăzută; Dumnezeuule, cel șezi peste heruvimi și cu întreit-sfântul glas de serafimi ești lăudat neîncetat, în fața Căruia stau înaintea mii de mii și noian fără de sfârșit de sfinți îngeri și oști de arhangheli; Tu, Cel ce ești lumina care luminează pe tot omul ce vine în lume, rugat fiind de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și de toată cereasca Ta biserică, a celor întâi-născuți în Ierusalim, caută cu ochi milostiv spre smerenia robului Tău (**N, monahul**) care s-a făgăduit și a mărturisit înaintea a multor martori; unește cu harul înfierii cel dăruit lui de la strămoși, al punerii de fii și al împărăției Tale prin Sfântul Botez, această monahicească făgăduință a chipului îngeresc. Arată-l în chip desăvârșit pe piatra cea tare și duhovnicească a credinței celei întru Tine; întărește-l pe el întru tăria puterii Tale și-l îmbracă pe el cu atotîntrarmarea Sfântului Tău Duh. Că lupta lui nu este împotriva sângelui și a trupului, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva domniilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor vicleniei. Încinge mijlocul lui cu puterea adevărului, îmbracă-l pe dânsul în platoșa dreptății și a bucuriei, și încălță picioarele lui spre vestirea Evangheliei păcii. Înțelepțește-l pe el a lua pavăza credinței cu care va putea stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse, și să primească și coiful mântuirii și sabia duhului, care este graiul Tău, venind în ajutorul negrăitelor suspinuri ale inimii lui. Numără-l pe el cu aleșii Tăi, ca să fie vas al alegerii Tale, fiu și moștenitor al împărăției Tale, fiu al luminii și al zilei, al înțelepciunii, al dreptății, al sfințirii și izbăvirii. Fă-l pe el organ bineviersuitor, psaltire veselitoare a Sfântului Duh, ca de aici cu folos dezbrăcându-se de omul cel vechi, cel stricat de amăgirea cea iubitoare de plăceri a șarpelui celui cu multe chipuri, să se îmbrace în noul Adam cel după Dumnezeu zidit în cuviosie și dreptate. Întărește-l pe el ca totdeauna să poarte rănila și Crucea Mântuitorului Iisus pe trupul său, prin care lumea s-a răstignit Lui și El lumii. Povățuiește-l să meargă la adevărata virtute, iar nu după plăcerea oamenilor sau după plăcerea sa,

întru răbdare dreapta credință a o păstra, iar în credincioșie iubirea de frați și ascultarea. Dăruiește-i lui, priveghind, lucrând, dormind, treaz fiind în psalmi și în cântări duhovnicești, îngește, să Te vadă pe Tine întru curată inimă și să se închine Ție, singurului Dumnezeu viu și adevărat, spre nespusa lui bucurie. Că a Ta este împărăția și stăpânirea și puterea, și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Sfinte Doamne al puterilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, binecuvintează pe robul Tău (**N, monahul**) pe care l-ai chemat la duhovniceasca cămară de nuntă și învrednicește-l a fi cuvios rob al Tău. Înțelepțește-l pe el, revarsă peste dânsul harul și priceperea Duhului Tău celui înțelepțitor; întărește-l pe el în războiul cel împotriva nevăzutului vrăjmaș; liniștește cu puternică tăria Ta zburdălnicia trupului; dă-i lui a bineplăcea Ție întru laudă și doxologire neconținută, întru cântări la bună-vreme, întru rugăciuni bineprimite, întru sfat drept, întru inimă smerită, în lupta vieții, a blândeții și a adevărului. Încrednicește-l pe el a bineplăcea Ție în blândețe, în dragoste, întru desăvârșire, întru cunoștință, întru bărbăție și să-Ți aducă Ție laude și doxologii și rugăciuni întru miros de bună miresmă. Desăvârșește viața lui întru cuvioșie și dreptate, ca având unirea cu Tine neîntreruptă și nepătată, să se încrednicească de împărăția Ta cea cerească. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care bine ești cuvântat, împreună cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieromonahul întinzând mâna spre Sfânta Evanghelie, care este așezată pe analog înaintea icoanei Mântuitorului, zice:

Iată, fiule, Mântuitorul Hristos stă aici de față în chip nevăzut. Vezi, că nimeni nu te silește a veni la schima aceasta. Vezi, că tu de bună voie voiești a primi logodirea marelui și îngerescului chip.

Răspuns: Așa, de bunăvoie, cinstite părinte.

După aceea, ieromonahul zice:

Ia foarfecele și mi le dă.

Pe care luându-l de pe Sfânta Evanghelie, îl dă în mâna ieromonahul (de tri ori), sărutându-i mâna și foarfecele. Iar ieromonahul luându-l a treia oară, zice:

Iată, din mâna Mântuitorului Hristos iei acest foarfece. Vezi dar Cui te făgăduiești, de Cine te apropii, cu Cine te unești și de cine te lepezi.

Apoi zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, Cel ce este binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

Apoi ieromonahul îl tunde cruciș, schimbându-i aici și numele, zicând:

Fratele nostru (N, schimonahul) își tunde părul capului său, în numele Tatălui, amin; și al Fiului, amin; și al Sfântului Duh, amin. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Doamne miluiește (de trei ori)

Cămașa

Apoi fiind îmbrăcat cu cămașa, ieromonahul apucă de mânecile cămășii și binecuvântând-o zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă cu haina dreptății și a veseliei marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Și la fiecare rostire, cel ce se îmbracă sărută mâna ieromonahului și a starețului (dacă este de față), și haina ce se binecuvintează; iar frații cântă Doamne miluiește (de trei ori)

Crucea

ieromonahul ia crucea și zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) ia semnul Sfintei Crucii a Domnului Hristos pe pieptul său, ca să se nevoiască cât îi va fi cu putință a-L urma, și în tot ceasul a-și aduce aminte de patimile, de scuipările, de defăimările, de rănilor, de loviturile peste obraz, de răstignirea și de moartea Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care de bunăvoie le-a răbdât pentru noi; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

Schima

Apoi ia ieromonahul schima în mână și binecuvântând, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă cu schima nerăutății, coiful nădejdi de mântuire; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Analavul

Ia ieromonahul analavul și binecuvântând, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) ia analavul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, luând crucea sa pe umeri și urmând Stăpânului Hristos. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Dulama

Ia ieromonahul dulama și binecuvântându-o, zice:

Să zicem toți pentru dânsul: Doamne miluiește.

Brâul

Luând ieromonahul brâul, și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) își încinge mijlocul său cu puterea adevărului, spre omorârea trupului și înnoirea duhului; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Sandalele (bocancii)

Binecuvântând sandalele, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, schimonahul), se încalță cu sandale spre vestirea Evangheliei păcii; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Rasa

Luând ieromonahul rasa, și binecuvântându-o, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se îmbracă în veșmântul mântuirii și în platoșa dreptății spre a se feri de toată

nedreptatea, de toate gândurile cele rele și de cugetele voii sale, iar gândul morții totdeauna să-l aibă în mintea lui. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Potcapul

Luând ieromonahul potcapul, și binecuvântându-l, zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) se acoperă cu coiful, nădejdea mântuirii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Mantia

Apoi luând mantia și binecuvântându-o, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) ia mantia, logodirea marelui și îngerescului chip, spre îmbrăcăminte de nestricăciune și de curăție. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Camilafca

Luând camilafca și binecuvântându-o, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) a luat logodirea marelui și îngerescului chip; în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Metaniile

Luând metaniileși binecuvântându-le, ieromonahul zice:

Fratele nostru (N, schimonahul) primește sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu, spre rugăciunea cea din tot ceasul către Mântuitorul Hristos. Că este dator în toată vremea a avea în minte, în inimă, în cuget și în gura lui numele Domnului Iisus și a zice: „Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul”. Să zicem pentru dânsul: Doamne miluiește.

Deci îmbrăcat fiind, frații cântă Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Îmbrăcați-vă în veșmântul mântuirii, încingeți-vă cu cin-

gătoarea întregii înțelepciuni, primiți semnul sfintei cruci, picioarele cele înțelegătoare întrarmați-le cu armele înfrânării, și veți afla odihnă sufletelor voastre.

Bucura-se-va sufletul meu de Domnul; că m-a îmbrăcat pe mine cu veșmântul mântuirii și haină de veselie a pus pe mine; ca unui mire mi-a pus cunună, și ca pe o mireasă cu frumusețe m-a înfrumusețat.

Iar ieromonahul zice această rugăciune:

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru Cel credincios în făgăduințele Tale, Căruia nu-Ți pare rău de darurile Tale și ești negrăit întru iubirea Ta de oameni; Cel ce ai chemat făptura Ta cu chemare sfântă și ai adus pe robul Tău (**N, schimonahul**) la viața Ta cea duhovnicească, dă lui viață cu bun chip, purtare îmbunătățită și fără prihană, ca întru sfințenie petrecând, neîntinat să păzească chipul cu care prin puterea Ta s-a îmbrăcat. Prin cămașă îmbrăcându-se întru dreptate, iar prin cingătoare împrejurându-se cu omorârea trupului și cu înfrânarea; prin potcap și-a pus coiful mântuirii, iar prin analav s-a înfrumusețat cu sfânta cruce și cu credința; prin mantie se întrarmează cu veșmântul nestricăciunii, iar prin sandale ca să pășească în calea păcii și a mântuirii, ca să fie înfricoșător potrivnicilor, neînvins de războinici, străin de toată plăcerea și pofta rușinoasă. Ascultare învățându-se, petrecând în înfrânare, pășind după canonul pustniciei, ca în psalmi și cântări duhovnicești să laude preacinstitul și preaîncuviințatul numele Tău; urmând pașilor marelui prooroc Ilie și ai Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ca ajungând măsura desăvârșirii, alergare să împlinească, credința să o păzească, să se îmbrace cu nestricăciunea sfinților îngeri, să se numere împreună cu sfânta Ta turmă, să dobândească starea cea de-a dreapta Ta și să audă fericitul glas: Veniți binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți Împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii. De care și pe noi moștenitori a ne face, învrednicește-ne, Dumnezeu, cu a Ta bunătate.

Că Dumnezeu al milei, al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Ierodiaconul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Rugăciune

Doamne Dumnezeu nostru, du înlăuntrul pe robul Tău (**N, schimonahul**) în duhovniceasca Ta curte și numără-l împreună cu turma Ta cea cuvântătoare. Curățește cugetul lui de poftile trupești și de amăgirea cea deșartă a vieții acesteia, și dă lui neconținut a-și aduce aminte de bunătățile cele gătite celor ce Te iubesc pe Tine și care pentru împărăția Ta s-au răstignit pe sineși în această viață. Căci Tu ești Păstorul și veghetorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Crucea

Apoi luând ieromonahul crucea, zice:

A zis Domnul: De voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie.

Și sărutând el crucea și mâna ieromonahul, acesta i-o dă în mână.

Făclia

Luând ieromonahul făclia aprinsă, i-o dă în mână, zicând:

Zis-a Domnul: Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.

Apoi binecuvântând ieromonahul pe schimonahul cel nou, îl duce de-l așează în strană.

De este Sfânta Liturghie, ieromonahul zice: Că sfânt ești Dumnezeu nostru..., **și strana cântă:** Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat... **și celelalte.**

Iar de nu este Liturghie, zice ectenia aceasta:

Cu pace Domnului să ne rugăm...

Pentru pacea de sus...

Pentru pacea a toată lumea...

Pentru fratele nostru (N**), pentru acoperirea și ajutorul lui de la Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.**

Pentru ca neprihănit, neosândit și neîmpiedicat să împlinească el desăvârșirea chipului monahicesc, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să petreacă el în toată cucernicia, în dreapta credință și curăție, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se lepede el de omul cel vechi și să se îmbrace în omul cel nou, cel zidit după chipul lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru lăsarea și iertarea păcatelor lui săvârșite până acum, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește...

Pe Preasfânta, curata...

Pe noi înșine și unii pe alții...

Că sfânt ești Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

și îndată:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia. (de trei ori)

Prochimen, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Efeseni

a Sfântului Apostol Pavel citire (6,10-17)

Fraților, întăriți-vă întru Domnul și întru tăria puterii Lui (caută mai sus)

Aliluia, glasul al 4-lea:

Săracul aceasta a strigat. Și Domnul l-a auzit pe dânsul. Și din toate supărările lui l-a scăpat pe el.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire

(10.37-38,11.28-30)

Zis-a Domnul: Cel ce iubește pe tată sau pe mamă... (caută la mai sus)

De este Sfânta Liturghie, după cererea: Încă ne rugăm pentru mila, viața..., **se zice și cererile de mai sus pentru cel nou căugărit:** Încă ne rugăm pentru fratele nostru (N, schimonahul) ..., Că milostiv și iubitor de oameni... **și celelalte ale Sfintei Litughii.**

De nu este Sfânta Liturghie, se face următoarea ectenie:

Miluiește-ne pe noi Dumnezeu după mare mila Ta...

Încă ne rugăm pentru lăsarea și iertarea păcatelor robului lui Dumnezeu (N, schimonahul), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La sfârșit, ieromonahul zice deasupra capului celui ce a primit sfântul și marele chip îngeresc, rugăciunea aceasta:

Mult-Îndurate Doamne, Care ai dăruit robului Tău (N, schimonahul) prin luarea îngerescului chip, culionul, drept coif de nădejde a mântuirii, păzește nerăpit de pe creștetul lui acest har al Tău, strângând și împuternicind agerimea minții lui, spre a fi neclătinată de lovirile potrivnicilor; căci călcând capul preavicleanului șarpe, căruia s-a îngăduit a pândi călcâiul lui, să-și ridice ochii săi cei înțelegători către Tine, Logosul cel înfricoșător și Făcătorul tuturor. Că Tu ești luminarea și sfințirea sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ieromonahul: Pace tuturor.

Ierodiaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și citește ieromonahul în taină:

Binecuvintează, Stăpâne, pe cel ce și-a plecat capul Ție, Cuvântul cel necuprins al înțelepciunii dumnezeiești, sfințește-l și-l păzește pe acesta de toată vătămarea sau bântuirea văzută și nevăzută. Că a Ta este împărăția și stăpânirea

și puterea și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi terminându-se Liturghia, se dă în mâini schimonahului celui nou, Evanghelia, și mergând toți frații pe rând, sărută crucea și Evanghelia, întrebându-l cum îi este numele; iar el spunându-l, frații zic: Să te mântuiești întru Domnul, frate, rugându-te și pentru noi.

Până ce se face sărutarea, se cântă această Stihiră, glasul I:

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei, că pe fiul cel desfrânat care de la păcat a venit din nou la casa părintească, preabunul părinte preîntâmpinându-l, îl sărută și iarăși îi dăruiește semnele mării sale, și săvârșește tainică veselie cu cei de sus, jertfind vițelul cel îngrășat, ca noi să ne purtăm în totul vrednici de iubitorul de oameni Părinte, Care a adus preaslăvită jertfă pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Și apoi ieșind din biserică, merge schimonahul cel nou la stareț pentru binecuvântare, când se fac și celelalte ce s-au arătat la „Chipul cel mic”.

Se cuvine ca noul schimonah să-și schimbe cu totul viața din putere în putere, după Apostolul Pavel, făcându-se ca un mort pentru lume până la moartea sa, și silindu-se a ajunge un bărbat desăvârșit întru măsura vârstei plinirii lui Hristos. Iar mai ales acum, timp de șapte zile, să se lase de tot lucrul, afară de citire, îndeletnicindu-se numai cu rânduiala bisericii și a chiliei sale. În aceste șapte zile nu se dezbracă, nici de veșmintele marelui și îngerescului chip.

RÂNDUIALA care se face la punerea temeliei bisericii și la înfingerea crucii

Știut să fie că nimeni nu poate să pună temelie unei biserici, fie de piatră, fie de lemn, decât numai episcopul sau cu binecuvântarea lui un protopop ori un preot, pe care el va voi a-l trimite. Iar dacă cineva ar cuteza a începe zidirea bisericii fără binecuvântarea episcopului, să fie supus caterisirii, ca un disprețuitor de autoritate episcopală.

Iar punerea temeliei se face așa: dacă se va zidi biserică de piatră, se sapă șanțuri la locul unde va fi temelia, și se pregătesc pietre și tencuială, și pe o piatră pătrată se desenează ori se sapă o cruce, iară sub cruce (dacă va voi episcopul sau locțiitorul lui) se gătește un loc pentru punerea sfintelor moaște și se pune această inscripție:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, s-a pus temelia acestei biserici întru cinstea și pomenirea (se pune numele sărbătorii sau al sfântului căruia i se închină biserica); sub arhipăstoria Preasfințitului (numele episcopului) și s-au pus moaștele sfântului (numele lui), în anul cutare de la facerea lumii, iar de la Nașterea după trup a lui Dumnezeu Cuvântul (anul, luna și ziua).

Iar știut să fie că temelia bisericii se poate pune și fără moaște de sfânt și fără inscripție, dar fără de amintita piatră pătrată nu se face. Totodată se pregătește o cruce mare de lemn și locul în care să se înfigă acea cruce, adică o groapă, unde va fi prestolul.

Iar dacă biserica va fi din lemn, atunci nu se fac șanțuri, ci numai o groapă sub peretele altarului dinspre răsărit, pentru punerea pietrei pătrate, și o alta pentru punerea crucii la locul unde va fi prestolul. Și se pregătesc și bârnele sau lemnele, pe care va sta biserica.

După ce toate acestea s-au pregătit, ierarhul sau locțiitorul său se îmbracă în toate veșmintele ierarhice (iar dacă este preot, în cele preoțești), în biserica cea mai aproape de locul unde se va pune temelia, și iese cu tot clerul, doi câte doi, diaconii mergând înainte cu cădelnițe, iar preoții cu cruci, și se cântă stihirile de la litia sărbătorii căreia se închină viitoarea biserică. Iar sosind la loc, pun Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce pe o masă pregătită acolo, și luând proiestosul cădelnița și tămâind masa în chipul crucii de trei ori, zice diaconul: Binecuvintează, stăpâne, și se începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Strana cântă: Împărate ceresc... și până se sfârșește cântarea, proiestosul stă înaintea Sfintei Evanghelii, tămâind-o. Apoi

tămâiază toate gropile unde va fi temelia, începând de la cei dintâi pereți ai altarului, și mergând de la dreapta spre stânga, până ce va veni iarăși de unde a început. După aceea tămâiază clerul și poporul și iarăși Sfânta Evanghelie. Iară citețul zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm (de trei ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Slavă..., Și acum..., Aliluia (de trei ori)

Diaconul zice ectenia mare: Cu pace Domnului să ne rugăm, până la: Pentru cei ce călătoresc pe ape..., după care adaugă:

Pentru ca să privească cu milostivire asupra locului acestuia ce s-a ales a se zidi pe el biserică spre slava preasfântului Său nume, și să-l binecuvinteze cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze această bună dorință și lucrul robilor săi (sau: ale robului său, și pomeneste pe ctitorii bisericii), Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să binecuvinteze punerea temeliei acestei zidiri, și cu bun folos a se pune începutul întru slava numelui Său, și cu sporire să se aducă la săvârșire fără nici o împiedicare, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea lucrătorilor ce se vor osteni, bun folos întru toate, și să îndrepteze lucrările mâinilor lor, și cu sporire să ducă la săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să dea bun folos cu toată îndestularea acestei bune sânguințe a robilor Săi (N) cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită acestei lucrări și lucrătorilor ei pe îngerul Său cel păzitor, care nevăzut să abată toate cursele cele potrivnice ale vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și să dea întru toate bun folos și înțelepciune spre ridicare, și tărie spre săvârșire, cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul,urgia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o.

Pe noi înșine și unii pe alții, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Ecfonis:

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iară după ecfonis se cântă: Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă..., Dacă biserica va fi a unui praznic împărătesc se cântă Troparului sărbătorii, apoi Slavă..., troparul la punerea temeliei; Și acum..., al praznicului; iar dacă nu, se cântă acest tropar la punerea temeliei, glasul al 2-lea:

Îăcătorule și Ziditorule a toate, Dumnezeule, îndreptează cu sporire prin binecuvântarea Ta lucrul mâinilor noastre, ce s-a început spre slava Ta, și cu puterea Ta cea cerească adu-l la săvârșire, Cel ce singur ești atotputernic și iubitor de oameni.

Iar dacă biserica va fi închinată Născătoarei de Dumnezeu, se cântă de două ori Troparul la punerea temeliei, apoi al hramului bisericii. Iar dacă biserica se închină vreunui sfânt, mai întâi cântăm Troparul punerii temeliei, la Slavă..., al sfântului; Și acum..., Troparul Născătoarei după glasul troparului sfântului. Iar după Tropare îndată se citește Psalmi 50: Miluiește-mă, Dumnezeule..., și se aduc și se pun pe masă două vase, unul cu apă curată, altul cu untdelemn. După sfârșitul psalmului, se cântă de trei ori Troparul acesta, glasul al 6-lea:

Din cer trimite harul, Dătătorule de viață, și sfințește apa aceasta și o arată a fi curățită de toate întinăciunile.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește. **Iar proestosul citește asupra apei rugăciunea aceasta:**

Dumnezeule cel cu nume mare, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, singurul Care faci minuni fără de număr, al Cărui glas este peste ape multe, pe Care văzându-Te apele s-au temut, și s-au tulburat adâncurile, și mulțimea vuietelor apelor; al Cărui umblet este în mare, și cărările în ape multe, și pașii Tăi nu se cunosc; Care prin botezul Unuia-Născut Fiului Tău celui întrupat, și prin venirea Preasfântului Duh asupra Lui în chip de porumbel, și prin glasul Tău cel părintesc ai sfințit curgerile Iordanului, pe Tine acum cu umilință Te rugăm și cu stăruință cerem noi, nevrednicii robii Tăi, trimite harul Preasfântului Duh peste apa aceasta și cu cereasca Ta binecuvântare binecuvintează-o, curățește-o și sfințește-o, și îi

dăruiește harul și binecuvântarea Iordanului, și puterea care curățește toată întinăciunea, și care vindecă toată neputința, și alungă demonii și toate uneltirile și cursele lor. Și cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului Duh arat-o a fi tuturor robilor Tăi, care cu credință o vor bea, o vor lua și se vor stropi cu ea, iertare păcatelor, depărtarea patimilor, alungare a tot răul, înmulțirea virtuților, vindecare bolilor, sfințire și binecuvântare caselor și a tot locului, alungarea tuturor duhurilor celor pierzătoare și rău făcătoare, și apropierea harului Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului Tău.

Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Strana: Ție Doamne.

Iar proestosul citește rugăciunea aceasta în taină:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, Cel ce ai sfințit apele Iordanului cu arătarea Hristosului Tău, și ne binecuvintează pe toți cei ce prin plecarea grumajilor noștri însemnăm supunere Ție, și ne învrednicește a ne umple de sfințirea Ta prin primirea apei acesteia, și să fie nouă spre sănătate sufletelor și trupurilor.

Și Ecfonis:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar proestosul luând crucea, o afundă în apă cruciș, cântând Troparul, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celor potrivnici dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău. (se zice de trei ori)

Apoi binecuvintează untdelemnul cu mâna dreaptă de trei ori, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește.

Iar proestosul citește rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Căruia a fost bineprimită și plăcută vărsarea untdelemnului pe care l-a turnat Iacov pe piatra pe care a pus-o stâlp și a numit-o casă a lui Dumnezeu: rugămu-Te, caută și acum cu milă la untdelemnul aceasta și binecuvintează-l și sfințește-l cu cereasca Ta binecuvântare, și dă-i putere prin harul Preasfântului Tău Duh, ca toate câte spre slava Ta se vor unge, sfinți și binecuvânta cu el, să fie și Ție bineprimite și plăcute; cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul, și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată proestosul luând apa sfințită, stropește locul unde se va înfige crucea, zicând:

Binevoiește, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, cu semnul cel înfricoșător și cu puterea crucii Tale, să se apere locul acesta spre slava Ta, a Dumnezeuului nostru Celui răstignit, și a Părintelui Tău fără de început și a Preasfântului Tău Duh; și să se depărteze de la el duhul cel atotpierzător și toate puterile cele potrivnice. Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea a marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iară preoții împreună cu proestosul, luând crucea, o înfig în locul pregătit, cântând Troparul aceasta, glasul al 2-lea:

Crucea înfigându-se pe pământ, întărâtarea vrășmașilor a căzut și cu totul s-a sfârșit; iar omul, cel mai înainte lepădat, iarăși intră în rai. Slavă Ție, unuia Dumnezeuului nostru, Care așa ai binevoit.

Apoi se cântă Condacul la punerea temeliei, glasul al 6-lea:

Cel grabnice întru apărare și tare întru ajutor, vino acum cu harul puterii Tale, și binecuvântând, întărește și dăruiește buna săvârșire a lucrului robilor Tăi: că poți face toate câte le voiești, ca Dumnezeu atotputernic.

Slavă..., Și acum...,

Ceea ce ești folositoare creștinilor neînfruntată, mijlocitoare către Făcătorul neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de

rugăciune ale păcătoșilor, ci întâmpină ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm Ție: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Diaconul: Domnului să ne rugăm, iar proestosul citește rugăciunea aceasta înaintea crucii înfipite, privind spre răsărit:

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Care prin toiagul lui Moise ai preînchipuit cinstita și de viață făcătoarea Cruce a iubitului Tău Fiu, a Domnului nostru Iisus Hristos, Însuți binecuvintează și sfințește locul acesta cu puterea și cu lucrarea cinstului și de viață făcătorului lemnul Crucii, pe care le-am dobândit prin stropirea cu preascumpul Sânge al Fiului Tău, spre alungarea demonilor și a toată răutatea, păzind locul aceasta și pe cei ce slujesc Ție în el, nevătămați de tot răul, cu rugăciunile preaslăvitei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, (aici pomeneste și pe sfântul al cărui hram va fi biserica). Că s-a binecuvântat și s-a proslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea proestosul merge la groapa, unde are să se pună temelia; iar piatra pătrată fiind pregătită, se pune înaintea lui pe masă, și se citește

Psalmul 83

Cât sânt de iubite locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul spre curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib unde își va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți cei ce viețuiesc în casa Ta, în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne, sușuri în inima sa a pus. Valea plângerii pentru el se preface în izvor și asuprirea se îmbracă cu binecuvântare. Merge-vor din putere în putere, arăta-se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea, ia aminte Dumnezeul lui Iacov. Izbăvitorul nostru, vezi Dumnezeule și caută la fața unsului Tău. Că mai bună este o zi în curțile Tale, decât mii. Ales-am a sta la pragul casei Tale mai vârtos decât a vieții în lăcașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul Dumnezeu, El dă har și slavă. Domnul nu lipsește

de bunătați pe cel ce umblă cu nerăutate. Doamne, Dumnezeu puterilor, fericit este omul care nădăjduiește întru Tine.

Slavă... Și acum..., Aliluia **(de trei ori)**. **Diaconul:** Domnului să ne rugăm;
Strana: Doamne miluiește.

Apoi proestosul citește asupra pietrei rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul Dumnezeului Celui viu, Dumnezeu adevărat, strălucire și chip al Părintelui celui fără de început și viața cea veșnică. Care, fiind piatra cea din capul unghiului, Te-ai tăiat din muntele cel curat și fecioresc fără de mâinile seminței bărbătești, și ești temelie neclătinată a Bisericii Tale, Care cu vărsarea preascumpului Tău Sânge ai întemeiat Biserica Ta, iar cu moartea ai ridicat-o, cu Învierea ai săvârșit-o, cu Înălțarea ai binecuvântat-o, și cu pogorârea Sfântului Tău Duh ai sfințit-o și ai înmulțit-o, Ție acum cu umilință ne rugăm, trimite harul Sfântului Duh și binecuvintează punerea acestei pietre și toată temelia zidirii ce se începe întru slava Preasfântului Tău nume **(dacă este sărbătoare domnească, zice: și întru cinstea și pomenirea sfintei Nașterii Tale, sau a Adormirii Preacuratei Maicii Tale, sau a altei sărbători, sau a sfântului, numind numele lui)**. Și Tu, Care ești Alpha și Omega, începutul și sfârșitul, Care dintru început ai zidit totul, fii începutul, înmulțirea și săvârșirea lucrării acesteia, binecuvintează pe ctitori și pe lucrători, și lucrul mâinilor lor sporește-l, și cu pronia Ta cea dumnezeiască înmulțește cu îndestulare toate cele trebuincioase spre ridicarea și săvârșirea bisericii acesteia, ca să fie biserică desăvârșită și plină de slava Ta și întru ea să se proslăvească numele Tău cel mare și Preasfânt, binecuvântat fiind totdeauna cu Tatăl și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iară proestosul, luând apă sfințită, stropește piatra, zicând:

Se binecuvintează piatra aceasta prin stropirea cu această apă sfințită, întru neclătinata temelie a bisericii care se zidește în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și dacă voiește a pune Sfintele Moaște în piatră, citind unul din preoți inscripția, pune moaștele în locul pregătit în piatra aceea, zicând:

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui, că se vor lăuda cuvioșii întru slavă, se vor bucura

întru așternuturile lor.

Și acestea zicând, le acoperă, iar dacă nu sânt moaște, proestosul ia piatra cu mâinile sale și o pune pe varul pregătit în groapă, zicând:

Se pune temelia bisericii acesteia întru slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, întru cinstea și pomenirea (numele sărbătorii sau a Născătoarei de Dumnezeu, sau a sfântului), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și luând untdelemn, zice:

Cel Preaînalt a întemeiat aceasta biserică, Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clătina, ajuta-va ei Dumnezeu dis-de-dimineată.

Și toarnă uleiul pe piatra pusă, zicând:

Binecuvântat și însemnat să fie locul acesta întru locaș de rugăciune, în cinstea și slava lui Dumnezeu, Celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin.

După aceea cu tot clerul cântă aceasta, glasul al 6-lea:

Sculându-se Iacov dimineța și luând piatra pe care o pusese sieși căpătâi, a ridicat-o stâlp și a turnat deasupra ei untdelemn și a zis: Domnul este în locul aceasta, iar eu nu am știut; înfricoșat este locul aceasta, nu este altul, ci casa lui Dumnezeu, și aceasta este poarta cerului. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Știut să fie, că dacă se face temelia unei biserici de lemn, săvârșindu-se toate cele mai sus zise, proestosul luând securea, lovește de trei ori în bârna cea din mijloc a altarului, zicând:

Se începe lucrarea aceasta, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, întru cinstea și pomenirea (sărbătorii ori a sfântului). Amin.

După aceasta îndată începe a stropi toată temelia împrejur, mergând de la latura dinspre miazănoapte spre stânga, și zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar un preot citește

Psalmul 86

Temeliile Lui în munții cei sfinți. Iubește Domnul porțile Sionului mai mult decât toate locașurile lui Iacov. Preaslăvite s-au grăit de tine, cetate a lui Dumnezeu. Amintesc de Raav și de Vavilon, care sânt cunoscuții mei. Iată cei de alt neam, și Tirul, și etiopienii se vor naște acolo. Maică va zice Sionului fiecare, căci fiecare se va naște acolo, căci Însuși cel Preaînalt l-a întemeiat. Domnul când va număra popoarele, îi va aduna la Dânsul, că locuința tuturor celor ce se veselesc este la Tine.

Și lucrătorii îndată se grăbesc la lucru întru numele Domnului. Iar proestosul trecând partea întâi a fundației din latura dinspre miazănoapte, îndată se întoarce cu fața la nord, și sfârșindu-se psalmul, diaconul zice: Domnului să ne rugăm și strana: Doamne miluiește. Iar proestosul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făcut miază-noaptea și marea și toate, pe Care nu Te pot încăpea cerul și pământul, și ai voit a avea Ție Biserică pe pământ spre a fi laudat pururea preasfântul Tău nume, cu umilință căzând rugăm bunătatea Ta, binecuvintează temeliile bisericii acesteia și toată zidirea ei, și cu puterea Ta întărește-o și fă-o neclătinată și nesurpată, întru slava Ta, Unuia Dumnezeului celui slăvit în Sfânta Treime, a Tatălui și a Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar după rugăciune, dacă biserica va fi de lemn, iarăși luând securea, lovește în bârna din mijloc, zicând ca și la lovirea întâi, și merge stropind a doua parte a temeliei, zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar clerul citește

Psalmul 126

De nu va zidi Domnul casa, în deșert se ostenesc cei ce o zidesc; de nu va păzi Domnul cetatea, în deșert va privighea cel ce o păzește. În deșert vă sculați dis-de-dimineată, în zadar vă culcați târziu, cei ce mâncați pâinea durerii. Domnul va da iubiților Săi somn. Iată, fiii sânt moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplătire. Ca săgețile în mâna celui puternic, așa sânt fiii tinereților. Fericit cel ce-și va umple tolba sa cu ele; nu se vor rușina când vor grăi vrăjmașilor săi în poartă.

Și ajungând la latura dinspre apus, stă cu fața spre apus, după sfârșitul psalmului, și după ce diaconul zice: Domnului să ne rugăm și strana: Doamne miluiește, proestosul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeul nostru, al Cărui nume este lăudat de la răsăritul soarelui până la apus, Care cu pronia Ta cea dumnezeiască ai ales Ție spre locuință locul acesta; cu umilință Te rugăm, trimite acum cereasca Ta binecuvântare asupra lui și binecuvintează începutul zidirii acesteia și o întărește și o întemeiază și cu bună sporire adu-o la săvârșire. Că Tu ești Cel ce lucrezi toate spre folosul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar după rugăciune, iarăși lovește cu secura de trei ori. Și merge spre a treia parte a temeliei, stropind și zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Iar clerul citește

Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis: în casa Domnului vom merge. Picioarele noastre stau în curțile tale, Ierusalime. Ierusalimul este zidit ca o cetate strâns unită. Acolo se suie semințiile, semințiile Domnului, după așezământul lui Israil, de a prăznui numele Domnului. Că acolo sânt așezate tronurile pentru judecată, tronurile casei lui David. Cereți pace Ierusalimului și îndestulare fie celor ce te iubesc. Fie pace înlăuntru zidurilor Tale, și îndestulare în palaturile Tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiesc acum: pace fie ție. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru mă voi îngriji de binele tău.

Și mergând proestosul la latura de miazăzi, stă cu fața spre miazăzi, și după sfârșitul psalmului diaconul zice: Domnului să ne rugăm și strana: Doamne miluiește, iar proestosul citește rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai venit de la miazăzi spre mântuirea noastră, și ca Cel sfânt Te-ai arătat din muntele cel umbros al Fecioarei, și cu oamenii ai viețuit, rugămu-Te, privește cu milă asupra ctitorilor bisericii ce a început a se zidi întru numele Tău, și îi binecuvintează întru toate, și le dăruiește putere și tărie, virtute și îndestulare cu sănătate, și întru toate sporire spre săvârșirea lucrului început spre slava Ta. Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al

iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău cel fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar după rugăciune se face ca și mai înainte. Și merge la a patra parte a temeliei, stropind și zicând: În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. **Iar clerul citește**

Psalmul 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate suferințele lui, care s-a jurat Domnului și s-a făgăduit Dumnezeuului lui Iacov. Nu voi intra în locașul casei mele, nici nu mă voi sui pe patul așternutului meu, nu voi da somn ochilor mei, nici genelor mele dormitare, nici repaus tâmpelilor mele, până ce voi afla loc Domnului, sălășluire Dumnezeuului lui Iacov. Iată noi am auzit că a fost în Eufrata, aflatu-o-am în câmpii dumbrăvii. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stătut picioarele Lui. Scoală-te, Doamne, spre a veni la odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor investi cu dreptate și cuvioșii Tăi vor prăznui. Pentru David, slujitorul Tău, să nu întorci fața despre unsul tău. Juratu-S-a Domnul lui David într-adevăr, nu se va lepăda de aceasta: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe tronul tău. De vor păzi fii tăi așezământul Meu și mărturiile Mele care îi voi învăța pe ei, și fii lor până în veac vor ședea pe tronul tău”. Că a ales Domnul Sionul, voit-a a locui întru el. Acesta este odihna Mea în veacul veacului; aici voi locui pentru că l-am voit. Vânatul lui îl voi binecuvânta și pe săracii lui îi voi sătura de pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să crească cornul lui David, gătit-am făclia unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, și peste dânsul va înflori sfințenia mea.

Și venind la locul de unde a început a stropi, se oprește, și stă înaintea crucii înfipte, cu fața spre răsărit. Iar după sfârșirea Psalmului, însuși proestosul cu toată umilința începe a cânta împreună cu tot clerul. Împărate ceresc... și după sfârșitul cântării, zicând diaconul: Domnului să ne rugăm **și strana:** Doamne miluiește, **proestosul citește rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeuul nostru, Care ai voit pe locul acesta, și pe această binecuvântată piatră, pusă întru numele Tău, a întemeia Ție biserică, Însuți primind cu milă ale Tale ce se aduc Ție de către ai Tăi, spre ridicarea bisericii ce se zidește

pentru slăvirea Ta, și întru cinstea și pomenirea **(numele sărbătorii sau a sfântului)** dă-le lor mulțimea bunătăților Tale cerești și pământești; iar tuturor celor ce fac ajutor la ridicarea și săvârșirea acestei biserici, dăruiește-le sănătate trupească și mântuire sufletească; pe lucrători întărește-i, păzindu-i nevătămați de tot răul, iar temeliile acestea păzește-le nesurpte și neclătinte, și biserica aceasta adu-o degrab la săvârșire, ca în ea neîncetat să Te slăvim și să Te cântăm pe Tine, singurul adevăratul Dumnezeuul nostru, cu cântări de toată lauda, și cu doxologii și cu jertfe fără de sânge. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Proestosul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău. **Iar diaconul zice:** Iară și iară plecând genunchii, Domului să ne rugăm. **Strana:** Doamne miluiește (de trei ori), și toți pleacă genunchii. **proestosul însuși îngenunchind, citește cu umilință rugăciunea aceasta:**

Mădămu-Te, Doamne Dumnezeuul puterilor, Mântuitorul nostru, că pentru preamultă bunătatea și iubirea Ta de oameni ai ales și ai sfințit locul acesta, și l-ai întemeliat spre a se zidi de noi, nevrednicii robii Tăi, biserică întru slava preasfântului Tău nume. Deci Te rugăm cu umilință, plecând genunchii trupurilor și sufletelor noastre, binevoiește a se zidi în locul acesta și altarul pentru aducerea în el a jertfei celei fără de sânge a preasfântului Trup și scumpului Sânge al Hristosului Tău, spre slava Ta și mântuirea sufletelor noastre; și precum biserica așa și altarul acesta, care acum au luat început, adu-le degrab la săvârșire cu puterea Ta cea dumnezeiască, ca în ele până la sfârșitul veacului, poporul Tău cel binecredincios neîncetat și fără de nici o împiedicare să aducă și să săvârșască lauda preasfântului Tău nume și jertfa Ta cea fără de sânge și cuvântătoare, că toate sânt Ție cu putință, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și sculându-se toți, diaconul zice ectenia aceasta:

Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de trei ori).

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru binecredincioșii ctitori și întemeietori ai acestei biserici ce a început a se ridica întru slava lui Dumnezeu (numele lor) și pentru sporirea cu bun folos a sfântului lor lucru și pentru sănătatea, mântuirea și iertarea păcatelor lor, să zicem toți: Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm ca să trimită la această sfântă lucrare înger păzitor, care să izbăvească și să apere de toată reaua împresurare și de piedicile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți și pe lucrători să-i întărească, să zicem toți: Doamne auzi-ne și ne miluiește.

Și proestosul zice ecfonisul:

Auzi-ne, Dumnezeule Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sânt pe mare departe, și milostive Stăpâne, milostiv fii pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi și pe întemeietorii Sfântului locașului acestuia; că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată se face apolisul obișnuit al hramului bisericii, și dând binecuvântare poporului, ierarhul sau protoiereul se întoarce la biserica de unde a venir, cântând clerul stihurile sărbătorii bisericii, sau ce vor voi, întru slava lui Dumnezeu.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite și a clopotniței

În fața ușilor bisericii se așează o masă, pe care se află trei sfeșnice cu lumânări, vasul cu aghiazmă mare, busuiocul și Molitfelnicul. Sfânta Cruce este sprijinită de ceva, în apropierea mesei.

Luând preotul epitrahilul și sfîta, tămâiază crucea și începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., **strana:** Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., **și după:** Tatăl nostru..., **preotul:** Că a Ta este Împărăția..., **și îndată cântă Troparele acestea:** Mântuiește Doamne, poporul Tău..., **Slavă...**, Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie..., **Și acum...**

Ceea ce ești folositoare neînfruntată creștinilor, mijlocitoare neschimbată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci întâmpină ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm ție: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre împlânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

După aceasta diaconul: Domnului să ne rugăm
Strana: Doamne miluiește

Preotul citește rugăciunea aceasta:

Doamne atoateîitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Cel ce prin toiagul lui Moise și prin lemnul acela pe care ai poruncit a se atârna șarpele cel de aramă în pustie, izbăvind poporul de mușcarea șerpilor, ai preînchipuit chipul cinstitei și de viață făcătoarei Cruci a iubitului Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, prin care s-a zdrobit puterea diavolului și viu s-a făcut neamul nostru cel mușcat de tot vicleanul șarpe cel de demult; cu umilință căzând la iubirea Ta de oameni cea nemăsurată, Te rugăm și cerem, trimite acum binecuvântarea Ta cerească și binecuvintează semnul acesta al Sfintei Cruci, și dă-i puterea și tăria lemnului cel binecuvântat, care s-a stropit cu sângele Fiului Tău, ca să fie bisericii acesteia, care s-a zidit numelui

Tău, acoperământ puternic, apărare tare, pururea izbăvire de toată reaua împresurare, bună cuviință și înfrumusețare, semn înfricoșător și înspăimântător vrăjmașilor celor văzuți și celor nevăzuți. Iar pe toți cei ce intră în biserica aceasta cu credință și se închină Fiului Tău cel răstignit pe Cruce, binecuvintează-i și apărându-i cu puterea crucii, păzește-i totdeauna nevătămați de tot răul. Căci crucea este frumusețea Bisericii, tărie nebiruită împăraților, întărire credincioșilor, lauda lui Pavel, iară demonilor rană. Așa, Doamne Dumnezeul nostru, pe toți cei ce privesc cu credință la semnul aceasta, și-și amintesc moartea cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos, Fiul Tău, și se roagă Ție cu sânguință, auzi-i cu îndurare și-i miluiește cu iubire de oameni, și le dăruiește sănătate cu zile îndelungate, și-i învrednicește împărăției Tale, cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău cu care bine ești cuvântat, cu Preasfântul și bunul, și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Iar preotul luând apă sfințită, stropește crucea zicând:

Se binecuvintează și se sfințește semnul aceasta al Sfintei Cruci, cu harul Sfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Și îndată se cântă Condacul aceasta, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe dreptcredinciosul nostru popor, dăruiește-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

După aceea face obișnuitul apolis pomenind hramul bisericii, iar lucrătorii luând crucea, o pun deasupra bisericii.

RUGĂCIUNE

la deschiderea bisericii pângărite de păgâni sau de eretici

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeu nostru, Care ai arătat biserica aceasta locaș Ție, prin venirea de viață făcătorului Tău Duh și prin cinstita ungere care i-a sfințit pe Prooroci și pe Apostoli; apoi ai îngăduit ca să fie spurcată, pentru păcatele noastre, și preaneprihănitul jertfelnic să fie pângărit de păgânii cei fără de Dumnezeu, care nu cunosc numele cel prealăudat al slavei Tale **(iar de este necinstit de eretici, zi așa: de cei ce au tulburat și au sfâșiat Biserica prin nesocotirea și defăimarea cinstitelor Evanghelii și a Predaniei apostolice, părintești și canonice),** Însuți, cu ochi îndurători, iarăși ne primește pe noi, cei ce venim cu credință și din inimă mărturisim păcatele noastre cu conștiință și pocăință, voind a-Ți aduce în această biserică jertfe curate și nesângeroase; curățește-o de întinăciunea ce i s-a făcut și arată-o plină de curățenia de mai înainte; Tu, Cel ce singur ești însăși curăția și sfințenia firească, și Care singur poți a sfinți pe cei ce-și întorc inima către Tine și a ne curăți deplin conștiința noastră, de toată îndoiala și nepriceperea. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se face la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om, sau vreo vită, ori a fătat aceasta

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne Dumnezeu nostru, Care pentru bunătatea Ta cea multă și negrăită ai binevoit ca biserica aceasta să se numească **(numele hramului)** spre lăcașul slavei Tale celei neapropiate și nedescrise, fiind sfințită cu lucrarea Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, iar acum pentru mulțimea

păcatelor noastre ai îngăduit a se spurca prin moartea năprasnică ce a venit peste acest om, plăsmuit după chipul Tău, prin uneltirea diavolului celui ce de la început este ucigător de oameni, **(iar de a pierit vreo vită să se zică așa:** iar acum pentru mulțimea păcatelor noastre ai lăsat a se spurca, prin uneltirea diavolească, cu moartea de vită necuvântătoare, care după sfântă Legea Ta cea Veche este necurată și nejertfită; **iar de a făcut vită, să zică așa:** iar acum după mulțimea păcatelor noastre ai îngăduit a se spurca prin uneltirea diavolească, cu fătare de vită necuvântătoare, care după Sfântă Legea Ta cea Veche este necurată și nejertfită), Însuți, pentru mila Ta cea mare și nemăsurată, primește cererea noastră a păcătoșilor și nevrednicilor Tăi robi, adusă Ție cu adevărată credință, și curățește locașul aceasta și altarul, prin venirea Sfântului Tău Duh; și înnoiește-i lui harul de mai înainte spre doxologie neîmpiedicată, spre aducerea bineprimită a jertfei celei nesângeroase, spre slava și lauda bunătății Tale. Așa Stăpâne al tuturor, Cel ce singur din fire ești curat și în totul sfânt și sfințești toate cu cuvântul Tău, și pe noi care Te laudăm pe Tine din toată inima, curățește-ne de toată întinăciunea trupului și a sufletului, de cugete îndoite și de cunoștința cea ispititoare. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

ce se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii

Domnului să ne rugăm

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai arătat biserica aceasta întru locaș Ție, prin venirea Sfântului și de viață făcătorului Tău Duh, întru cinstita ungere care a sfințit pe Prooroci și pe Apostoli, îngăduind a intra în Sfântul Tău Altar numai cei sfințiți de Tine; dar fiindcă această biserică sfințită întru numele Tău și întru cinstea **(numele hramului)** ajunse a nu se mai putea săvârși în ea Sfintele Tale Taine, din pricina stricăciunii în care era, a trebuit a se preface prin alți oameni, care nu au asupra-le sfântul dar al preoției. Deci socotind că,

umblând printr-însa acești oameni nesfințiți, poate vor fi săvârșit oarecare lucruri necuviincioase care ar aduce vreo spurcăciune sfintei Tale biserici, venim acum cu credință și osârdie la Tine, Care ești adevărata curățenie și sfințenie, și cu umilință ne rugăm, caută cu ochiul Tău cel milostiv și iarăși ne primește pe noi, și curățește-o pe ea de spurcăciunea ce i s-a întâmplat și o arată plină de curățenie și sfințenia ce a avut mai înainte, ca să putem înălța întru dânsa jertfe curate și fără de sânge; căci numai Tu singur poți sfinți pe cei ce își întorc inima către Tine și a ne curăți pe noi cu totul desăvârșit de sfatul viclean și de toată nepriceperea și îndoiala.

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII
binecuvântării noului chivot
în care se vor păstra dumnezeieștile Taine
ale Domnului nostru Iisus Hristos

Fiind pus noul chivot pe o masă cuviincios acoperită, în mijlocul bisericii, înaintea ușilor împărătești, preotul iese din altar prin ușile împărătești, îmbrăcat în epitrahil și felon, cu cădelnița și, tămâind cruciș chivotul, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum..., Veniți să ne închinăm...(se zice de trei ori) și

Psalmul 131

Adu-Ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui, cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare și odihnă tâmpelor mele, până ce nu voi afla loc Domnului, locaș Dumnezeului lui Iacob. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iair. Intra-vom în locașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Pentru David, robul Tău, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-s-a Domnul lui David cu adevărire și nu se va lepăda de ea: „Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor vor ședea până în veac pe scaunul tău.” Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-au pe el spre lăcaș Lui: Aceasta este odihna Mea în veacul veacului. Aici voi locui, că l-am ales pe el. Roadele lui le voi binecuvânta foarte; pe săracii lui îi voi sătura cu pâine. Pe preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David; gătit-am făclie unsului Meu. Pe vrăjmașii lui îi voi îmbrăca cu rușine, iar peste dânsul va înflori sfințenia Mea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Diaconul: Domnului să ne rugăm, **strana:** Doamne miluiește

Iar preotul citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu nostru, Care ai scaun cerul și așternut picioarelor Tale pământul, deși toată făptura nu Te poate cuprinde, nici mintea îngerească și omenească nu poate cuprinde și nu poate spune după vrednicie mărirea slavei Tale; dar, pentru milostivirea milei și a iubirii Tale de oameni, ai binevoit a Te cuprinde în chip de negrăit în pântelecele Fecioarei, și Dumnezeu fiind Te-ai făcut om adevărat. Și ca să mântuiești pe om ai dat credincioșilor spre mâncare Trupul și Sângele Tău, sub forma văzută a pâinii și a vinului. Căci, deși ca Dumnezeu ești pretutindenea și toate le împlinești, dar ca Dumnezeu și om din cer de-a dreapta Tatălui șezi, iar pe pământ cu adevărat voiești a fi numai întru Preasfintele Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău. Pentru aceea acum cu umilință Te rugăm, caută cu milă la rugăciunea noastră și la vasul acesta ce s-a făcut întru slava Ta, și trimite asupra lui binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-l, curățește-l și sfințește-l ca să fie vrednic locaș și mormânt nou și păstrător al sfintelor și de viață făcătoarelor Taine, ale preasfântului Trup și scumpului Tău Sânge. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. **Preotul:** Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Strana: Ție, Doamne,

Iar preotul citește în taină această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu nostru, pleacă urechea Ta și mă auzi, Care din milă și iubire față de oameni Te-ai făgăduit a petrece cu noi nedespărțit până la sfârșitul veacului, trimite harul Preasfântului Tău Duh și prin stropirea cu această apă sfințită binecuvintează și sfințește vasul acesta, ce este făcut spre păstrarea Dumnezeieștilor Taine ale Trupului și ale Sângelui Tău. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Celui fără de început al Tău Părinte și Preasfântului și bunului și de viață

făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Iar preotul, luând agheasmă mare, stropește chivotul, zicând:

Iată se sfințește chivotul acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (se zice de trei ori).

Și făcând obișnuitul otpust al zilei, ia chivotul cel sfințit și-l duce pe Sfânta Masă și pune în el dumnezeieștile Taine.

RÂNDUIALA

**binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor
dumnezeiescului prestol și al jertfelnicului**

Fiind puse îmbrăcămintele și acoperămintele pe o masă așezată înaintea ușilor împărătești, împreună cu un vas cu apă sfințită, iese preotul din altar, îmbrăcat în epitrahil și felon și, tămâind cruciș, începe după obicei: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (se zice de trei ori) și

Psalmul 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor; ridica-vor râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbulciumul neasemuit al mării, minunat este întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adevărit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori)

Diaconul: Domnului să ne rugăm, **strana:** Doamne miluiește.

Iar preotul citește această rugăciune:

Doamne, Dumnezeu, Părinte atotățiitorule, Care ai poruncit pe muntele Sinai legiuitorului Tău, robului Tău Moise, a face deosebite înfrumusețări, acoperăminte și mahrame, spre a fi folosite la slujbele Cortului mărturiei și ale legiuitului Tău jertfelnic; precum atunci pe acelea cu milostivire primindu-le, le-ai sfințit prin mâna lui Aaron, și acum pe acestea, cu sânguință Te rugăm ca, primindu-le cu milostivire, să le binecuvintezi, să le curățești și să le sfințești cu Duhul Tău cel Sfânt, prin mâna mea, a păcătosului, făcându-le a fi vrednice spre acoperirea și învelirea dumnezeiescului prestol și a jertfelnicului iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos. Că de la Tine de sus vine toată darea cea bună și tot darul desăvârșit și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul, plecând capul, citește această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și auzi-mă pe mine nevrednicul robul Tău și aceste acoperăminte ce s-au făcut spre trebuința Sfântului Altar și a jertfelnicului Hristosului Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-le, curățește-le și le sfințește cu harul Tău cel atotsfințitor. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește cu agheazmă mare acoperămintele, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (se zice de trei ori).

Și făcând obișnuitul otpust, le ia preotul și acoperă cu ele prestolul și jertfelnicul.

RÂNDUIALA SFINȚIRII

vaselor de slujbă: discul, potirul, steluța, lingurița, fiecare deosebi

Preotul face început: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., **și după:** Tatăl nostru..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(se zice de trei ori)** și **Psalmul 22:**

Domnul mă va paște și nimic nu-mi va lipsi, la loc cu pășune, acolo m-a sălășluit, la apă de odihnă m-a hrănit pe mine, sufletul meu l-a întors. Povățuitu-m-a pe cărările dreptății pentru numele Lui; că de voi umbla și prin mijlocul umbrei morții, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine ești. Toiagul Tău și varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai înaintea mea masă împotriva celor ce mă necăjesc. Uns-ai cu untdelemn capul meu și paharul Tău mă aapă, ca un puternic. Și mila Ta mă va urma în toate zilele vieții mele; și voi locui în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Rugăciunea pentru sfințirea discului

Domnului să ne rugăm

Stăpâne atotățiitorule, Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ai dat lui Moise lege și rânduieli de slujbă, și ai poruncit a se face și a se sfinți în templu, spre slava preasfântului Tău nume, vase de aur și de argint pentru aducerea a tot felul de jertfe Ție, Adevăratului Dumnezeuului nostru, dar care erau umbră și preînchipuire a jertfei noastre de acum, celei adevărate și fără de sânge. Tu Însuți și acum, Iubitorule de oameni Doamne, binecuvintează discul acesta și-l sfințește cu puterea, cu lucrarea și cu harul Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, ca să se aducă Ție într-însul jertfa cea adevărată, vie, fără de sânge și cuvântătoare, Preacuratul Trup al marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, Fiului Tău, Care pentru noi și pentru a noastră mântuire o dată, s-a adus pe Sine pe Cruce, jertfă bine primită Ție, lui Dumnezeu și Părintelui. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-

Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea potirului

Domnului să ne rugăm

Stăpâne atotățiitorule, Doamne Dumnezeul părinților noștri, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm și cu dinadinsul cerem: trimite harul Preasfântului, a toate sfințitorului și de viață făcătorului Tău Duh peste potirul acesta și îl binecuvintează și îl curățește și îl sfințește pe el, precum ai binecuvântat și ai sfințit paharul preotului Tău Melchisedec și paharul sfinților Tăi apostoli la Cina Hristosului Tău; și îl fă să fie vrednic de jertfelnicul Tău, pentru ca să se aducă în el Ție, Dumnezeului și Părintelui, jertfa fără de sânge, Trupul și Sângele Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care, Ție și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați. Iar preotul, plecându-și capul, zice rugăciunea aceasta în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, caută acum spre rugăciunea mea, a nevrednicului robului Tău, și trimite plinirea binecuvântării Tale spre vasele acestea și le sfințește pe ele cu Duhul Tău cel Sfânt, prin stropirea cu această apă sfințită, ca să fie vrednice a cuprinde preasfântul Trup și cinstitul Sânge al Domnului nostru Iisus Hristos. Că Tu ești izvorul sfințirii și Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropesc vasele cu agheazmă mare, zicând:

Se sfințesc vasele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea steluței

Domnului să ne rugăm

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce Te-ai născut în peșteră din Fecioara, și pe magi prin stea către închinarea Ta i-ai adus; Te rugăm acum, cu umilință, trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste steluța aceasta și o binecuvintează și o sfințește, ca să fie vas vrednic spre slujba Sfințelor Tale Taine, și spre pomenirea și slava dumnezeiescului Tău Trup cel născut din Fecioara. Că Tu ești Cel ce binecuvintezi și sfințești toate, Hristoase Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată stropește steluța cu aghiazmă mare, zicând:

Se sfințește steluța aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea pentru sfințirea linguriței

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Cel ce prin cărbunele cel luat cu clește de unul din Serafimi ai curățit buzele Proorocului prin atingere, și așa ai preînchipuit puterea dumnezeieștilor Tale Taine, a Trupului și a Sângelui Hristosului Tău; caută și acum cu milă spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste lingurița aceasta, și o binecuvintează și o sfințește pe ea, ca să fie vas vrednic spre luarea și darea preasfântului Trup și a scumpului Sânge al Hristosului Tău, care se va da prin lingurița aceasta credinciosului Tău popor, spre curățirea de toată întinăciunea și spre iertarea păcatelor a tot poporului Tău. Că Tu ești izvorul sfințirii și dătătorul tuturor bunurilor, și Ție slavă, mulțumire și închinăciune înălțăm împreună și Unuia-Născut Fiul Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropind cu aghiazmă mare, zice:

Se sfințește lingurița aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Știut să fie, că de câte ori vasele se vor reînnoi, sau se vor curăți de mână nesfințită, de atâtea ori se cuvine a se binecuvânta și sfinți așa cum s-a arătat; iar în alt chip de vei face, de moarte vei greși ca un defăimător al Tainelor lui Hristos.

Rugăciunea sfințirii acoperămintelor

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină și învelești cerul cu nori și acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui, rugămu-Te cu dinadinsul, caută acum spre smerita noastră rugăciune și trimite binecuvântarea Ta cea cerească peste acoperemintele acestea și le binecuvintează și le sfințește pe ele, ca să fie vrednice pentru acoperirea sfintelor și dumnezeieștilor Taine ale Trupului și Sângelui Hristosului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și stropește cu aghiazmă mare, zicând:

Se sfințesc acoperămintele acestea, cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA SFINȚIRII

altor obiecte de cult, precum cădelnița, cățuia, vasul de anaforă, copia, vasele pentru vin și apă

Preotul începe, zicând: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeu..., **și după:** Tată nostru..., Veniți să ne închinăm...**(de trei ori) și Psalmul 25:** Judecă-mă Doamne, că eu întru nerăutatea mea am umblat...; **După aceea:** Slavă..., **Și acum..., Aliluia (de trei ori). Diaconul:** Domnului să ne rugăm **și această rugăciune:**

Doamne, Dumnezeuule atotățiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Care prin Apostolul Pavel, vasul cel ales al Tău, ai zis că: toată făptura Ta este bună și nimic nu este de lepădat, după ce prin cuvântul Tău cel dumnezeiesc și prin rugăciune se sfințește, Ție ne rugăm, caută acum cu milă spre rugăciunea noastră și spre vasul aceasta, care s-a făcut spre slava preasfântului Tău nume, și spre slujirea sfântului Tău jertfelnic, și binecuvintează-l și sfințește-l cu mila binecuvântării Tale celei cerești, și cu rugăciunea noastră, a nevrednicilor Tăi robi și slujitorilor Tăi, arată-l vrednic spre slujire la afântul Tău altar; și celor ce l-au adus dăruiește-le, prin harul Tău cel ceresc, har și iertare de păcate și-i fă părtași împărăției Tale. Că Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Și preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Doamne Dumnezeuul nostru, cu umilință ne rugăm Ție, caută spre rugăciunea noastră și trimite binecuvântarea Ta spre vasul aceasta, și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-l și sfințește-l ca să fie vrednic la slujirea sfântului Tău altar. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul stropeste vasul cu aghiazmă mare, zicând:

Se sfințește (numește vasul) acesta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se face apolis iar vasele se pun în altar.

RÂNDUIALA SFINȚIRII
noilor veșminte: stiharul, epitrahilul, felonul,
mânecuțele și orarul diaconesc

Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc...,
și după: Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(se zice de trei ori)** și

Psalmul 132

Mată acum ce este bun și ce este frumos, fără numai a locui frații împreună; ca mirul pe cap, care se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se pogoară pe marginea îmbrăcăminteii lui; ca roua Ermonului ce se pogoară pe munții Sionului; că acolo a poruncit Domnul binecuvântare și viață până în veac.

Slavă..., Și acum..., Aliluia **(se zice de trei ori)**.

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Rugăciune

Doamne, Dumnezeule atotățiitorule, Cel ce dintru început faci toate cele de folos neamului omenesc, și ai voit a se face biserici de mână omenească întru numele Tău, și pe acelea întru slava Ta le-ai sfințit și le-ai numit loc al sălășluirii slavei Tale și ai poruncit robului Tău Moise să facă veșminte arhieresti și preotești și alte feluri de înfrumusețări întru bunacuviința sfântului Tău altar; ascultă acum cu milă rugăciunea noastră și veșmintele acestea **(numind veșmântul ce va fi)** caree s-au făcut întru cinstea și lauda preasfântului Tău nume, spre podoaba și buna cuviință slujitorilor sfântului Tău altar și a sfintelor Tale Taine, binecuvintează-le, curățește-le și sfințește-le prin mine smeritul și nevrednicul robul Tău. Ca vrednice să se arate la slujba sfintelor Tale Taine și la toată slăvirea preasfântului Tău nume; și să fie preoților celor ce vor sluji cu ele spre pază și acoperământ de toate cursele și smintelile dușmanului, spre a Ta bunăplăcere și vrednică slujire a sfintelor Tale Taine, și spre câștigarea harului și îndurărilor Tale.

Cu harul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău,

cu Care ești binecuvântat, și cu Preasfântul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul citește această

Rugăciune

Stăpâne, Doamne atoatețiitorule, dătătorul tuturor bunătăților, izvorul sfințeniei, caută spre rugăciunea noastră și spre veșmintele acestea, ca să fie spre podoaba și bunacuviința preoților Tăi, cu harul Preasfântului Tău Duh; și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvântate și sfințite le arată, și fă vrednici și pururea bineplăcuți Ție pe cei ce se vor îmbrăca cu ele spre slujirea sfintelor Tale Taine.

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată le stropește cu aghiazmă mare, zicând:

Se sfințesc veșmintele acestea cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și se face apolisul de rând.

RÂNDUIALA SFINȚIRII icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale praznicelor împărătești

Se pune icoana pe tetrapod înaintea amvonului, iar preotul se îmbracă cu felonul și epitrahilul și cădînd cruciș zice: Binecuvîntat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., și după: Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori); Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de trei ori) și

Psalmul 88

Milele Tale, Doamne, în veac voi lăuda, în neam și în neam voi vesti adevărul Tău în gura mea. Că ai zis: «În veac mila se va zidi, în ceruri se va găti adevărul Tău. Pus-am așezămînt de lege celor aleși ai Mei, juratu-m-am lui David, slugii Mele. Până în veac voi găti sămînța ta și voi zidi în neam și în neam scaunul tău». Mărturisi-vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău întru adunarea sfinților. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul, se va asemena Domnului întru fiii lui Dumnezeu? Dumnezeu cel ce se proslăvește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul Lui. Doamne Dumnezeu puterilor, cine este asemenea Ție? Tare ești, Doamne, și adevărul Tău împrejurul Tău. Tu stăpânești puterea mării și pornirea valurilor ei Tu o potolești. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru brațul puterii Tale ai risipit pe vrăjmașii Tăi. Ale Tale sînt cerurile și al Tău este pămîntul, lumea și plinirea ei Tu o ai întemeiat. Miazănoapte și marea Tu o ai zidit, Taborul și Ermonul întru numele Tău se vor bucura. Brațul Tău este cu putere, să se întărească mîna Ta, înalță-se dreapta Ta. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului Tău, mila și adevărul vor merge înaintea feței Tale. Fericit este norodul care știe strigarea; Doamne, întru lumina feței Tale vor merge, și întru numele Tău se vor bucura toată ziua și întru dreptatea Ta se vor înalța. Că lauda puterii lor Tu ești și întru bunăvrerea Ta se va înalța puterea noastră.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de trei ori)

Diaconul: Domnului să ne rugăm

Iar preotul zice această
Rugăciune

Doamne atoatețiitorule, Dumnezeu părinților noștri, Cel ce ai voit a izbăvi din înșelăciunea și slujirea idolatriei pe poporul Tău Israil cel ales, și să-l ai pururea neabătut în cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu poruncă l-ai oprit să nu-și facă lui chip și asemănare potrivnică Ție, adevăratului Dumnezeu, la care să se închine și să slujească ca lui Dumnezeu. Și iarăși ai poruncit prin Moise a se pune în cortul Legii Tale celei dintâi asemănări și chipuri, prin care se slăvește nu numele zeilor celor mincinoși și străini, ci numele cel de mare cuviință și preasfânt al unuia adevăratului Dumnezeu, precum și a se așeza peste chivotul mărturiei doi Heruvimi de aur, și doi la unghiurile curățitorului, iar pe catapeteasmă a se face mulțime de heruvimi, lucru cusut; și apoi prin Solomon ai pus în altar doi heruvimi de lemn de chiparos ferecați cu aur; și ai poruncit ca chivotul, în care erau tablele cele de piatră, năstrapa cea de aur și toiagul lui Aaron, ca unele ce însemnau petrecerea Ta acolo cu oamenii și slava măreției Tale, cuprinzând pomenirea slăvitelor Tale minuni și binefaceri, să se cinstească cu frică, cu cutremur și cu închinăciunea cea cu dumnezeiască cuviință și să se facă cădiri și rugăciuni înaintea lor, iar cinstea aceea cu îndurare ai primit-o, ca și cum ar fi fost adusă Ție însuți. Iar la plinirea vremilor ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din femeie, din pururea Fecioara Maria, Care chip de rob luând și întru asemănarea omenească făcându-se, asemănarea preacuratului Tău chip cea nefăcută de mână, a închipuit-o punând mahrama pe a Sa preasfântă față, și ai trimis-o lui Avgar, împăratul Edesei, și prin aceea l-a vindecat de neputința lui, și prin minuni de nenumărate vindecări și multe binefaceri tuturor celor ce cu credință se apropiau de dânsa și i se închinau.

Deci și noi, o bunule Stăpâne, Atoatețiitorule, această icoană a preaiubitului Tău Fiu, în aducerea aminte a întrupării, a tuturor minunilor celor slăvite, și a binefacerilor arătate neamului omenesc, arătându-se pe pământ ca un om, am pus-o cu cinste înaintea slavei Tale, nu îndumnezeindu-o, ci știind că cinstea icoanei se înalță către cel zugrăvit pe ea. Și căzând, cu dinadinsul ne rugăm Ție: Caută cu milă spre noi și spre icoana aceasta, și pentru întruparea și arătarea Unuia-Născut Fiului Tău, în a cărui aducere aminte am zugrăvit-o, trimite asupra ei binecuvântarea

Ta cea cerească și harul Preasfântului Duh, și o binecuvintează și o sfințește, și-i dă putere vindecătoare și izbăvitoare de toate cursele diavolești; umple-o pe ea de binecuvântarea și puterea sfântului chip celui nefăcut de mână, Care cu îndestulare le-a câștigat prin atingere de preasfânta și preacurata față a iubitului Tău Fiu; ca printr-însa să se lucreze puterile și minunile pentru întărirea dreptmăritoarei credințe ortodoxe și mântuirea credinciosului Tău popor. Pentru ca toți cei ce înaintea ei ne vom închina Ție, Celui întru toate puternic, și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, și cu credință Te vom chema și ne vom ruga, auziți să fim și mila iubirii Tale de oameni să aflăm și har să câștigăm.

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiu Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor;

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul zice rugăciunea aceasta în taină:

Ma aminte, Doamne Dumnezeu meu, din sfântul locaș și de la tronul slavei împărăției Tale, și cu îndurare trimite binecuvântarea Ta cea sfântă spre icoana aceasta, și prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează-o și o sfințește pe ea; dă-i putere de vindecare a toată durerea și neputința, fă-o izbăvitoare de toate cursele diavolești, pentru toți cei care cu credință la dânsa vor alergera și înaintea ei Ție se vor închina, se vor ruga și vor crede, și pururea auzită și bineprimită să fie rugăciunea lor. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul, stropind icoana cu apă sfințită, zice:

Se sfințește icoana aceasta (sau: icoanele) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cădind icoana și închinându-se, cântă Troparul, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare păcatelor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit a Te sui cu Trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceea strigăm Ție cu mulțumită: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și sărutând chipul, zice: Slavă..., Și acum..., glasul al 2-lea:

Chipul Tău cel dumnezeiesc pe icoană închipuindu-l noi, Hristoase Dumnezeule, lămurit înțelegem nașterea Ta cea din Fecioară, și aducându-ne aminte vestim minunile Tale cele negrăite și răstignirea cea de bună voie; că de unde fug demonii, acolo cu frică suspină de supărare și cei răi credincioși, ca niște împreună părtași cu aceia.

Și îndată se face apolisul aceasta:

Cel ce cu nespusă economie, înainte de patima cea de bunăvoie, a voit a închipui pe mahramă chipul cel nefăcut de mână a feței Sale celei dumnezeiești și omenești, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni. Amin

RÂNDUIALA

sfințirii icoanelor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu

Preotul face începutul, precum s-a arătat mai sus la binecuvântarea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

Psalmul 44

Cuvînt bun răspuns-a inima mea ; grăi-voi cântarea mea Împăratului. Limba mea este trestie de scriitor ce scrie iscusit. Împodobit ești cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor; revărsatu-s-a har pe buzele Tale. Pentru aceasta te-a binecuvîntat pe tine Dumnezeu, în veac. Încinge-te cu sabia ta peste coapsa ta, puternice, cu frumusețea ta și cu strălucirea ta. Încordează-ți arcul, propășește și împărătește, pentru adevăr,

blândețe și dreptate, și te va povățui minunat dreapta ta. Săgețile tale ascuțite sânt, puternice, în inima dușmanilor împăratului; popoarele sub tine vor cădea. Scaunul tău, Dumnezeu, în veacul veacului, toiag de dreptate, toiagul împărăției Tale. Iubit-ai dreptatea și ai urât fărădelegea; pentru aceasta Te-a uns pe Tine, Dumnezeul Tău, cu untdelemnul bucuriei, mai mult decât pe părtașii Tăi. Smirna și aloea îmbălsămează veșmintele Tale ; din palate de fildeș cântări de alăută Te veselesc; fiice de împărați întru cinstea Ta; șezut-a împărăteasa de-a dreapta Ta, îmbrăcată în haină aurită și prea înfrumusețată. Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău, că a dorit împăratul frumusețea ta, că El este Domnul tău. Și se vor închina Lui fiicele Tirului cu daruri, feței tale se vor ruga maimarii poporului. Toată slava fiicei împăratului este înăuntru, îmbrăcată cu țesături de aur și prea înfrumusețată. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, prietenele ei se vor aduce Ție. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în palatul împăratului. În locul părinților tăi s-au născut ție fii; pune-i-vei pe ei căpetenii peste tot pământul. Pomeni-vor numele tău în tot neamul; pentru aceasta popoarele te vor lăuda în veac și în veacul veacului.

Apoi: Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

**Iar preotul citește această
RUGĂCIUNE**

Doamne, Dumnezeul nostru, Care ai voit ca Fiul și Cuvântul Tău cel împreună veșnic și de o ființă să Se întrupeze din preacurata și pururea Fecioara Maria, și prin preacurată nașterea Lui din ea făcând-o pe dânsa Născătoare de Dumnezeu, ai făcut-o mijlocitoare, rugătoare și ajutătoare tuturor credincioșilor, caută acum asupra noastră, care cu umilință Te rugăm și care o numim pe dânsa și o credem a fi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu și cu credință o chemăm în rugăciunea cea către Tine. Prin rugăciunile ei fă să fie auzite cererile și rugăciunile noastre și trimite harul Preasfântului Tău Duh asupra icoanei acesteia, pe care robii Tăi au făcut-o în cinstea și pomenirea ei. Binecuvintează-o cu binecuvântarea Ta cea cerească și-i dă ei puterea și tăria facerii de minuni. Fă-o vindecătoare și izvor de tămăduiri tuturor celor ce în dureri se vor pleca în fața ei

și vor cere de la Tine ajutor prin Născătoarea de Dumnezeu. Și pe toți care înaintea acestei icoane vor cinsti după vrednicie pe preabinecuvântata Fecioară și Maică a Domnului nostru Iisus Hristos, preaiubitul Tău Fiu, și ca pe o mijlocitoare a neamului creștinesc o vor chema în rugăciunea către Tine și în ajutor la nevoile și necazurile lor, învrednicește-i să dobândească izbăvire, apărare și grabnic ajutor. Dă-le lor cu milostivire iertare de greșale, și degrab să primească harul cerut de la Tine și să afle mila dorită de la iubirea Ta de oameni și pătași împărăției să fie cu îndurările Celui ce S-a născut dintr-însa cu trupul, ale Unuia-Născut Fiului Tău, Dumnezeului celui întrupat și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

**Iar preotul citește în taină această
RUGĂCIUNE**

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Care ai voit a alege din tot neamul omenesc pe preacurata porumbiță și nepătata mielușea, pe pururea Fecioara Maria, ca să fie maică Unuia-Născut Fiului Tău, și ai sfințit-o spre sălaș Lui prin venirea Preasfântului Duh, și ai făcut-o mai mărită și mai cinstită decât heruvimii și serafimii, și mijlocitoare mai mărită decât toată făptura și rugătoare pentru neamul omenesc, prin rugăciunile și mijlocirea ei binecuvintează și sfințește cu harul Tău, prin stropirea cu această apă sfințită, icoana aceasta, alcătuită în cinstea și pomenirea ei și pentru slava Celui născut dintr-însa, a Fiului Tău cel Unul-Născut și de o ființă, și pentru a Ta, Părintele Lui cel fără de început, și a Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh. Arat-o tuturor, care cu credință se vor ruga înaintea ei, vindecătoare de neputințele cele sufletești și trupești și liberare și acoperământ de toate bântuielile vrăjmașilor; și fă să fie rugăciunile lor bineprimite la Tine. Cu îndurările Unuia-Născut Fiului Tău, Cel născut cu trupul dintr-însa, ale Domnului nostru Iisus Hristos, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește icoana cu agheasmă, zicând :

Se sfințește icoana aceasta cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (de trei ori)

Și îndată se cântă troparele acestea ale Născătoarei, glasul 1 :

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în necazuri, ci din primejdii ne mântuiește, una curată și binecuvântată.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pânteceleui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă..., glasul 1:

De la sfântă icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, tămăduiri și vindecări se dau cu îmbelșugare tuturor celor ce grăbesc la ea cu credință și cheamă din inimă apărarea ta. Pentru aceea cercetează și neputința mea, Fecioară, și cu milostivire vindecă-mi rănila cele sufletești și trupești.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

Curată Fecioară, celor care cinstesc cu dragoste sfântă icoana ta și cu glas te mărturisesc adevărată Maică a lui Dumnezeu și cu credință se închină ție, arată-te păzitoare și mijlocitoare tare, depărtând de la dânșii tot răul, ca ceea ce toate le porți.

După aceea: Cuvine-se cu adevărat... Și sărutând icoana, preotul face sfârșitul obișnuit.

SPRE ȘTIINȚA SĂ FIE CĂ : dacă icoana va fi din praznicele Născătoarei de Dumnezeu, după sfințirea ei, mai întâi se cântă troparul și condacul praznicului, și apoi troparele arătate mai sus.

RÂNDUIALA sfînțirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți

Preotul face începutul precum s-a arătat la sfînțirea icoanei Domnului nostru Iisus Hristos, până la citirea psalmului.

Psalmul 138

Doamne, cercetatu-m-ai și m-ai cunoscut. Tu ai cunoscut șederea mea și scularea mea; Tu ai priceput gândurile mele de departe. Cărarea mea și firul vieții mele Tu le-ai cercetat, și toate căile mele mai dinainte le-ai văzut. Că încă nu este cuvânt pe limba mea, și iată, Doamne, Tu le-ai cunoscut pe toate și pe cele din urmă și pe cele de demult; Tu m-ai zidit și ai pus peste mine mâna Ta. Minunată este știința Ta, mai presus de mine ; este înaltă și n-o pot ajunge. Unde mă voi duce de la Duhul Tău, și de la fața Ta unde voi fugi ? De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi pogorî în iad, de față ești. De voi lua aripile mele de dimineață, și de mă voi sălășlui la marginile mării, și acolo mâna Ta mă va povățui și mă va ține dreapta Ta. Și am zis : Poate întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu. Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecul maicii mele. Te voi lăuda, că sânt o făptură așa de minunată. Minunate sânt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. Nu sânt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici ființa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârși și nici una din ele nu va fi nescrisă. Iar eu am cinstit foarte pe prietenii Tăi, Dumnezeu, și foarte s-a întărit stăpânirea lor. Și-i voi număra pe ei și mai mult decât nisipul se vor înmulți. M-am sculat și încă sânt cu Tine. O, de ai ucide pe păcătoși, Dumnezeu ! Bărbați vărsători de sânge, depărtați-vă de la mine ! Aceștia Te grăiesc de rău, Doamne, și vrăjmașii Îți hulesc numele. Oare, nu pe cei ce Te urăsc pe Tine, Doamne, am urât și asupra vrăjmașilor Tăi m-am mâhnit? Cu ură desăvârșită i-am urât pe ei și mi s-au făcut dușmani. Cercetează-

mă, Doamne, și cunoaște inima mea ; încearcă-mă și cunoaște cărările mele și vezi de este calea fărădelegii în mine și mă îndreptează pe calea cea veșnică.

Apoi: Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori). **Diaconul:** Domnului să ne rugăm.

Iar preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu atotțiitorule, Dumnezeuul părinților noștri, Care de demult în Legea Veche ai poruncit să se facă în Cortul mărturiei asemenea de heruvimi din lemn și din aur și de lucru cusut; Care și acum chipurile și asemănările sfinților plăcuți Ție nu le lepezi, ci le primești, pentru ca robii Tăi credincioși, privind la ele, să Te preaslăvească pe Tine, Care i-ai preamărit, și să se nevoiască a fi următori vieții și faptelor prin care aceia s-au învrednicit a dobândi harul Tău și împărăția Ta, Ție ne rugăm, caută și acum la această icoană (sau : la icoanele acestea) care s-a închipuit și s-a zugrăvit în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau : a sfinților Tăi) (N), și cu binecuvântarea Ta cea cerească binecuvintează-o și sfințește-o. Și tuturor celor ce o vor cinsti, se vor închina și se vor ruga Ție înaintea ei și vor chema în rugăciunea către Tine pe sfântul (N), să le fii ascultător, milostiv și dătător darnic de tot binele, mântuindu-i de toată supărarea și nevoia și de toate durerile sufletești și trupești, învrednicindu-i harului și milei ce vor dori de la Tine, pentru rugăciunile sfântului Tău (sau : sfinților Tăi) (N). Că Tu ești izvorul sfințirii, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre, Domnului să le plecați.

Iar preotul citește în taină această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeuul nostru, Care ai zidit pe om după chipul și asemănarea Ta, iar prin neascultarea celui întâi-zidit făcându-se stricăcios, l-ai înnoit prin întruparea Hristosului Tău, Cel ce a luat chip de rob și cu asemănarea S-a făcut ca un om, și l-ai adus în întâia vrednicie între sfinții Tăi, a

căror închipuire cu evlavie cinstind, cinstim pe sfinții Tăi care sânt chipul și asemănarea Ta; iar pe ei cinstindu-i, pe Tine Te cinstim și Te slăvim ca pe chipul cel dintâi. Pentru aceea Te rugăm, trimite harul Tău și, prin stropirea cu această apă sfințită, binecuvintează și sfințește icoana aceasta (sau : icoanele acestea) pentru slava Ta, și în cinstea și pomenirea sfântului Tău (sau : sfinților Tăi) (N). Și pe toți care vor cinsti acest chip și vor aduce Ție rugăciunile lor înaintea lui, binecuvintează-i și-i învrednicește cu milostivire a afla har înaintea Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul stropește icoana cu agheasmă, zicând:

Se sfințește icoana aceasta (sau : icoanele acestea) cu harul Preasfântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (de trei ori).

Și îndată citește sau cântă troparul și condacul sfântului sau sfinților ale căror sânt chipurile, și sărutând icoana cu cinste, face obișnuitul sfârșit, pomenind și pe sfântul a cărui este icoana.

RÂNDUIALA sfînțirii catapetesmei

Se cade a ști că fiind pusă într-o biserică ce este desăvârșit sfințită deja de episcop, catapeteasma se sfințește de protoereu, sau cu învoirea lui de preotul locului. Iară dacă se pune într-o biserică nesfințită, sau nebinecuvântată, mai întâi se sfințește biserica sau se binecuvintează; apoi icoanele, îndată după mirungerea pereților, înainte de tămâiere. Ierarhul, stând înaintea ușilor împărătești, diaconul zice: Domnului să ne rugăm, citește rugăciunile puse mai jos, și stropește icoanele cu apă sfințită, apoi tămâiază și face sfințirea. Iară dacă un delegat al lui binecuvintează biserica, înainte de apolis (otrust), înaintea ușilor împărătești, după: Domnului să ne rugăm, citește toate cele scrise mai jos, și apoi face apolisul obișnuit. Iară dacă icoanele sânt din nou puse într-o biserică sfințită sau binecuvântată deja, așa se binecuvintează:

Preotul cu epitrahilul și cu felonul, dacă nu are apă sfințită, face mai întâi mica sfințire a apei, apoi stând înaintea ușilor împărătești, începe: Binecuvântat Dumnezeuul nostru..., iar strana cântă: Împărate ceresc..., și se citește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., și după: Tatăl nostru..., Veniți să ne închinăm, (se zice de trei ori) și Psalmul 131.

Adu-ți aminte, Doamne, de David și de toate blândețile lui. Cum s-a jurat Domnului și a făgăduit Dumnezeuului lui Iacob: Nu voi intra în locașul casei mele, nu mă voi sui pe patul meu de odihnă; nu voi da somn ochilor mei și genelor mele dormitare, și odihnă tâmpelilor mele, până ce voi afla locul Domnului, lăcașul Dumnezeuului lui Iacov. Iată am auzit-o pe ea în Efrata, aflatu-o-am pe ea în câmpii dumbrăvii. Iată, am auzit de chivotul Legii; în Efrata l-am găsit, în țarina lui Iair. Intra-vom în lăcașurile Lui, închina-ne-vom la locul unde au stat picioarele Lui. Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și chivotul sfințirii Tale. Preoții Tăi se vor îmbrăca cu dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura. Pentru David, sluga Ta, să nu întorci fața unsului Tău. Juratu-s-a Domnul lui David cu adevărire și nu se va lepăda de ea: «din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al Meu și mărturiile acestea ale Mele, în care îi voi învăța pe ei, și fiii lor până în veac vor ședea pe scaunul tău». Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-au pe el spre lăcaș Lui: «Aceasta este odihna Mea în veacul veacului, aici voi locui, că l-am ales pe el. Vânatul lui blagoslovind îl voi blagoslovi, pe săracii

lui îi voi sătura cu pâine. Preoții lui îi voi îmbrăca cu mântuire și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura. Acolo voi face să răsară puterea lui David, gătit-am luminător unsului Meu. Pe vrăjmașii Lui îi voi îmbrăca cu rușine și peste dânsul va înflori sfințenia Mea».

Slavă..., Și acum..., Aliluia, **(de trei ori). Diaconul:** Domnului să ne rugăm, **și srana:** Doamne miluiește, **preotul citește rugăciunea aceasta:**

Doamne Dumnezeu nostru, Dumnezeule al dumnezeilor și Doamne al domnilor, Dumnezeule Savaot, Făcătorule și ziditorule al făpturii celei văzute și celei nevăzute, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, Care știind inima poporului Tău Israil, care lesne se abătea de la Tine adevăratul Dumnezeu, către dumnezeii străini cei mincinoși; scoțându-l din idolatrie, și voind a-l avea totdeauna fără abatere întru cunoașterea și slujirea Ta, unul adevăratul Dumnezeu, cu poruncă l-ai oprit a-și face chipuri și asemănări potrivnice Ție, adevăratului Dumnezeu, spre a se închina și a sluji lor ca Domnului, iar asemănări și chipuri prin care să se slăvească nu dumnezeii străini cei mincinoși și neîntințați, ci preasfântul și încuviințatul Tău nume, al unuia adevăratului Dumnezeu - nesocotind a fi destul poporului Tău numai scrisoarea așezământului și a legii, - ai poruncit prin plăcutul Tău Moise a se pune mai întâi chivotul așezământului de lemn neputrezitor învelit cu aur, după alcătuirea arătată lui pe munte; iar într-însul tablele așezământului, năstrapa cea de aur și toiagul lui Aaron, apoi să se pună și deasupra lui doi heruvimi de aur și pe acoperișuri să se facă mulțime de heruvimi cusuți, și doi heruvimi la unghiurile curățitorului, iară apoi și în templul cel zidit Ție de Solomon, doi heruvimi de lemn de chiparos îmbrăcați cu aur; și ca pe niște semne ale petrecerii Tale cu oamenii, și ale mării slavei Tale, și ca pe unele ce au întru sine și arată prin sine amintirea preamarilor și preaslăvitelor Tale minuni și binefaceri, - deși erau lucruri de mâini omenești, - ai poruncit însă a le cinsti cu frică și cu cutremur, și cu închinăciune cuviincioasă dumnezeirii, și cu tămâiere și cu rugăciune înaintea lor, și acea cinste ai primit-o cu milostivire, ca dată Ție Însuți, iar pe cei ce au făcut acestora necinste și nu le-au cinstit după datorie, i-ai muncit și i-ai pierdut, ca pe Ozia acela; iar osebirea cinstei chipurilor plăcute lui Dumnezeu de cele urâte de

Dumnezeu ai arătat-o învederat, în timpul lui Ilie, proorocul și judecătorul lui Israil, întru sfărâmarea idolului Dagon și întru rănirea celor de alt neam. Iar la împlinirea timpurilor ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel născut din pururea Fecioara Maria, Care chipul robului luând și întru asemănare omenească făcându-se, a închipuit asemănarea preacuratului Său chip, punând mahrama pe dumnezeiasca Sa față, și a trimis-o lui Avgar, domnul Edesei, și prin ea l-a vindecat de neputință, și tuturor celor ce se apropiau de ea și se închinau cu credință nenumărate vindecări și multe binefaceri le da prin lucrarea sa cea minunată. Deci și noi, o, preabunule și preaîndurate Stăpâne, în sfântă biserica a Ta aceasta, înaintea slavei Tale cu cinste am adus aceste chipuri ale iubitului Fiul Tău, întru amintirea mântuitoarei întrupări, și a tuturor preaslăvitelor Lui minuni, a patimilor și a răstignirii și a morții și a preaslăvitei învieri și a înălțării la ceruri și a tuturor binefacerilor Lui arătate neamului omenesc, făcute pe pământ și despre care lămurit ne istorisește dumnezeiasca Evanghelie; asemenea a Preacuratei Maicii Lui, ca celei mai cinstite și mai înalte decât toată făptura, și mai plăcute Ție rugătoare și mijlocitoare pentru noi; încă și ale îngerilor și ale proorocilor și ale apostolilor celor dumnezeiește glăsuitoari, ale martirilor și ale ierarhilor, și ale cuvioșilor, și ale tuturor sfinților, ca ale unor plăcuți robi credincioși și de aproape prieteni ai Tăi, și care sânt adevărate chipuri ale Tale, nu îndumnezeindu-le, ci știind că cinstea chipului se înalță la prototip, și căzând cu osârdie ne rugăm, caută cu milostivire asupra noastră și asupra acestor icoane, și pentru arătarea în trup a iubitului Tău Fiu și a toată mântuitoarea și dumnezeiasca Lui iconomie a întrupării, întru pomenirea și slava Lui, și cu rugăciunile Preacuratei și preabinecuvântatei Maici, ale sfințelor cereștilor netrupești puteri, ale cinstului prooroc Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan, ale dumnezeieștilor glăsuitoari prooroci, ale purtătorilor de Duh apostoli, ale biruitorilor mucenici, și ale ierarhilor, cuvioșilor și dreptilor, și ale tuturor sfinților Tăi, întru a căror cinste și pomenire am făcut acestea, trimite peste ele binecuvântarea Ta cea cerească, și harul Preasfântului Duh, și le binecuvintează și le sfințește și le dă putere tămăduitoare și izgonitoare a tuturor curselor diavolești, și le umple de binecuvântarea, puterea și tăria, ce ai vărsat-o cu îndestulare

asupra aceluia sfânt chip nefăcut de mână, prin atingerea preasfintei și preacuratei feței celei dumnezeiești a Unuia-Născutului Tău Fiu, pentru ca și prin acestea să se lucreze puteri și minuni, spre întărirea credinței celei ortodoxe și spre mântuirea poporului Tău.

Iar tuturor celor ce înaintea acestor icoane se vor închina Ție și Unuia-Născutului Tău Fiu și Preasfântului și de viață făcătorului Tău Duh, și cu osârdie se vor ruga cu credință, și vor cere să afle milă, și celor ce întru rugăciunea cea către Tine, vor chema cu credință pe sfinți ca pe adevărații Tăi robi și prieteni de aproape, întru al căror nume ai făgăduit a primi și un pahar de apă rece, care se va da, și cu milostivire a răsplăti cu plata proorocului sau a dreptului, și celor care la nenorociri, nevoi și scârbe și la toate cererile lor vor căuta la aceste icoane ale lor, fă să fie ascultate rugăciunile și cererile lor cele cu osârdie, și pogoară mila milostivirii Tale, și le dă iertare de păcate, și-i învrednicește a primi har. Că Tu ești sfîntirea noastră și Ție slavă înălțăm, dimpreună cu Unul-Născut al Tău Fiu și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție Doamne

Preotul plecând capul, citește în taină rugăciunea aceasta:

Doamne Dumnezeu nostru, Care nu lepezi icoanele sfinților Tăi ci mai ales cu dragoste le primești, pentru ca de câte ori privind la ele cu ochii cei trupești, de atâtea ori cu ochii cei înțeleghători să ne amintim și să gândim despre faptele și viața lor cea bineplăcută Ție, ca și cum am citi în scripturi. Deci ne rugăm Ție cu osârdie, aceste icoane, pe care le-am întocmit întru cinstea și slava și întru amintirea mântuitoarei întrupări, a minunilor și a binefacerilor Unuia-Născutului Tău Fiu, pe care ni le vestește Sfânta Evanghelie, ca nu numai citindu-le, dar și la închipuirea lor privind, să le luăm în minte și cu mulțumire să le purtăm în minte spre pomenire; asemenea și a preacuratei Fecioare Născătoarei de Dumnezeu, a cereștilor puteri celor fără de trup, a sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul, ale sfinților apostoli, prooroci, mucenici și ale tuturor sfinților Tăi, cu milostivire binecuvintează-le și sfînțește-le cu binecuvântarea

Ta cea cerească, prin stropirea cu această apă sfințită, și pe toți cei ce înaintea lor Te vor ruga pe Tine, Dumnezeu Părintele și pe Unul-Născut Fiul și Preasfântul și de viață făcătorul Tău Duh, și pe preacurata Născătoarea de Dumnezeu și pe toți sfinții Tăi, după vrednicie cinstindu-i și cerând dumnezeiasca Ta milostivire, iar de la ei ajutor, mijlocire și rugăciune pentru dânșii către Tine, Dumnezeul și Domnul, ca de la niște robi și prieteni de aproape ai Tăi, fă prin bunătatea Ta și prin rugăciunile sfinților Tăi, a primi ei degrabă și iertare păcatelor și dăruiește-le, ca un bun, a fi moștenitori împărăției Tale.

Ecfonis:

Că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Unul-Născut Fiul Tău și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și preotul stropește cu apă sfințită toată catapeteasca de jos până sus, zicând:

Se sfințesc icoanele acestea, prin stropirea cu această apă sfințită, întru cinstea și slava marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și întru pomenirea sfinților Lui, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (se zice de trei ori)

Și îndată strana cântă sau Troparele acestea, glasul 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșalelor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai binevoit cu trupul a Te sui pe Cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei ce i-ai zidit. Pentru aceea cu umilință strigăm Ție: toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorule al nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Slavă..., glasul al 2-lea

Apostolilor, Proorocilor, Ierarhilor, Cuvioșilor, Dreptilor și toți Sfinții, care bine ați săvârșit nevoița, și dreapta credință ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pentru noi, ca pe un bun, rugați-L să mântuiască pe cei ce cu credință vă cheamă pe voi și cu evlavie cinstesc icoanele voastre, ca ale prietenilor lui Dumnezeu.

Și acum..., **glasul 1**

Curată Fecioară, arată-te păzitoare și grabnică mijlocitoare celor ce cu dragoste cinstesc sfântă icoana ta și cu un glas te vestesc adevărată Maică a lui Dumnezeu, și cu credință se închină ție, depărtând de la dâșii toată răutatea, ca ceea ce poți toate câte le voiești.

Îndată după aceasta se face apolisul obișnuit.

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII

binecuvântării și sfințirii clopotului

Atârnând clopotul aproape de biserică, ca să se poată stropi și pe dinafară și înăuntru, mai înainte de a fi pus în clopotniță se cuvine a binecuvânta cu această binecuvântare. Dacă oficiază ierarhul, se îmbracă cu toate veșmintele ierarhice, sau numai cu mantie, epitrahil, omofor și mitră, iar dacă slujește numai preotul, se îmbracă cu epitrahilul și felonul, și așa iese din biserică și vine la clopot, acolo fiind pregătită apă sfințită pe o masă acoperită cuviincios, și începe după datină: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., iar strana cântă pe glasul al 6-lea: Împărate ceresc..., apoi se citește: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește, (de 12 ori) Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (se zice de trei ori) și

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte. Lăudați pe el toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui. Lăudați pe El soarele și luna, lăudați pe El toate stelele și lumina. Lăudați pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri, să laude numele Domnului. Că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-au pe ele în veac și în veacul veacului, poruncă au pus și nu va trece. Lăudați pe Domnul de pe pământ, balaurii și toate adâncurile. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, cele ce se fac la cuvântul Lui. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare și toți cedrii. Fiarele și toate dobitoacele cele ce se târăsc și păsările cele zburătoare. Împărații pământului și toate noroadele, domnii și toți judecătorii pământului. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Mărturisirea Lui pe pământ și în cer. Și va înălța tăria norodului Său; cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, norodului ce se apropie de Dânsul.

Apoi Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în Biserica cuvioșilor. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor. Să laude numele lui în horă, în timpină și în psaltire să-i cante Lui. Că binevoiește Domnul întru norodul Său și va înălța pe cei blânzi întru mântuire. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura întru așternuturile lor. Înălțările lui Dumnezeu în gâtlejul lor și săbii de amândouă părțile ascuțite în mâinile lor. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru noroade. Ca să lege pe împărații lor cu obezi și pe slăviții lor cu cătușe de fier. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă, slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

După aceea Psalmul 150

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții Lui, lăudați-L întru tăria puterii Lui. Lăudați-L întru puterile Lui, lăudați-L după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L în glasul de trâmbiță, lăudați-L în psaltire și alăută. Lăudați-L în timpină și în cor, lăudați-L în strune și în organe. Lăudați-L în chimvale bine glăsuitoare, lăudați-L în chimvale de strigare; toată suflarea să laude pe Domnul.

Slavă..., Și acum..., Aliluia **(de trei ori)**. **Diaconul zice ectenia aceasta:** Cu pace Domnului să ne rugăm..., **până la:** Pentru cei ce călătoresc pe ape... **și îndată adaugă acestea:**

Pentru ca să binecuvinteze clopotul acesta întru slava numelui Său cu cereasca Sa binecuvântare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-i dea lui dar, ca toți cei ce vor auzi sunetul lui, ziua sau noaptea, să se deștepte spre slava sfântului Său nume, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca prin glasul sunetului lui să domolească și să liniștească și să înceteze toate vânturile cele silnice, și furtunile, trăsnetele, fulgerele și toate cețurile cele stricătoare și văzduhurile vătămătoare, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să alunge toată puterea, vicleniile și cursele vrăjmașilor celor nevăzuți, de la toți credincioșii Săi care vor auzi

glasul sunetului lui și să-i îndemne la plinirea poruncilor Sale, Domnului să ne rugăm.

Apoi continuă: Pentru ca să ne izbăvim noi..., Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata..., **Ecfonis:** Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea..., **Strana:** Amin. **Apoi**

Psalmul 28

Aduceți Domnului, fii ai lui Dumnezeu, aduceți Domnului mieii oilor, aduceți Domnului slavă și cinste. Aduceți Domnului slavă numelui Lui; închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a Lui. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeu slavei a tunat, glasul Domnului peste ape multe. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință. Glasul Domnului sfarmă cedrii și va zdrobi Domnul cedrii Libanului. Și face pe Liban să salte ca un vițel și pe Ermon ca pe un pui de unicorn. Glasul Domnului aruncă pară de foc, glasul Domnului zguduie pustiul, și zguduie Domnul pustiul Cadeșului. Glasul Domnului înspăimântă cerbii, glasul Domnului descoperă dumbrăvile și în Biserica lui fiecare grăiește mărire. Domnul va împărăți peste potop și va ședea Domnul Împărat în veac. Domnul tărie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeu nostru, Care voind a fi totdeauna slăvit și închinat de toți credincioșii Tăi, în Vechiul așezământ ai poruncit robului Tău, legiuitorului Moise, a face trâmbițe de argint și fiilor lui Aaron, preoților, a trâmbița în ele când vor jertfi Ție; ca auzind poporul Tău glasul trâmbiței, să fie gata a se închina Ție și să se adune a-ți aduce Ție jertfe; iar la războaie fiind chemați de glasul acelor trâmbițe, să se întrarmeze tare spre biruirea vrăjmașilor. Și acum, Stăpâne preasfinte, cu umilință Te rugăm, caută cu milostivire la stăruitoarea noastră rugăciune, a nevrednicilor robilor Tăi, și binecuvintează cu sfântă binecuvântarea Ta cea cerească, și cu harul Atotsfințitorului Tău Duh sfințește clopotul acesta, care s-a făcut spre slujirea sfintei Tale Biserici, și spre slava încuviințatului și sfântului Tău nume, și varsă în el puterea harului Tău; ca, auzind credincioșii robii Tăi glasul sunetului lui, să se întărească în

evlavie și în credință, și bărbătește să se împotrivească tuturor uneltirilor diavolești, și prin rugăciuni neîncetate și slavă aducând Ție, adevăratului Dumnezeu, să le biruiască și la biserică spre rugăciunea și slava sfântului Tău nume, ziua și noaptea cu grăbire să alerge. Și prin glasul lui să se domolească și să se aline, să înceteze pornitele furtuni cele vânturoase și grindinile și viforele și tunetele cele înfricoșate și fulgerele și văzduhurile cele vătămătoare. Căci Tu, Doamne, Dumnezeul nostru, faci toate cele prea slăvite câte le voiești și lucruri minunate, nu numai prin făpturile Tale cele cu minte și însuflețite, spre slava Ta și spre mântuirea și folosul credincioșilor Tăi, ci și prin cele neînsuflețite, precum cu toiagul lui Moise și cu șarpele cel de aramă în pustie; căci toate sânt puțință Ție și nimic nu este cu neputință, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice: Pace tuturor. **Strana:** Și duhului Tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Strana: Ție Doamne.

Și toți credincioșii plecând capetele, preotul citește în taină rugăciunea aceasta:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotățiitorule, Cel ce prin glasul de trâmbiță cel de șapte ori al preoților, care mergeau înaintea chivotului mărturiei, ai făcut să cadă și să se sfărâme zidurile cele tari ale Ierihonului, și ai predat toate cele din cetate în mâinile poporului Tău; Tu, și acum, umple clopotul aceasta de binecuvântarea Ta cea cerească, ca glasul sunării lui auzindu-l, puterile cele potrivnice ale văzduhului să se ferească departe de la curțile credincioșilor Tăi și toate săgețile lor cele înfocate și aprinse asupra noastră să se stingă; asemenea trăsnetul fulgerelor, căderea grindinei și toate văzduhurile cele vătămătoare alungă-le, ca oprindu-se de dreapta cea atotputernică și tare, să se domolească, să se aline și să se depărteze; căci Tu mijlocit lucrezi toate întru slava Ta spre folosul și mântuirea noastră.

Ecfonis:

Că al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și luând preotul apă sfințită, stropește clopotul din patru părți ale lui din afară, mergând împrejur zicând:

Se binecuvintează și se sfințește clopotul acesta prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (se zice de trei ori)

De asemenea și înlăuntrul lui stropind din patru părțile zice aceeași. Apoi luând cădelnița, tămâiază clopotul din patru părți. Pe când săvârșește el aceasta, strana citește Psalmul 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, ca să-mi ajuți mie, grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată, rușinându-se cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine”. Să se bucure, și să se veselească de Tine, toți cei ce te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: Slăvit să fie Domnul. Iar eu sărac sânt și sărman, Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul și izbăvitorul meu ești Tu, Doamne nu zăbovi.

Sfârșindu-se aceasta, diaconul zice: Înțelepciune.

Citețul zice: De la Numeri citire. **Diaconul:** Să luăm aminte.

PAREMIA

(Numeri 10.1-10)

Agrăit Domnul către Moise, zicând: fă ție două trâmbițe de argint, bătute cu ciocanul să le faci, ca să fie ție pentru chematul adunării și plecarea taberei. Și vei trâmbița cu ele, și se va strânge toată adunarea la tine, înaintea ușei cortului mărturie. Și când vor trâmbița cu o trâmbiță, atunci să vină la tine toți povățuitorii și chiriarhii lui Israil. Și veți trâmbița semnul, atunci se vor ridica taberele spre răsărit. Și când veți trâmbița semnul al doilea, atunci se vor ridica taberele spre miazăzi. Și când veți trâmbița semnul al treilea, atunci se vor ridica taberele dinspre mare. Și când veți trâmbița semnul al patrulea, atunci se vor ridica taberele cele spre miazănoapte. Cu semn vor trâmbița când se vor ridica. Și când veți strânge adunarea, veți trâmbița nu cu semn. Și fiii lui Aron, preoții, vor trâmbița cu trâmbițele; și să fie vouă lege veșnică între neamurile voastre. Iar de veți ieși la război în pământul vostru asupra potrivnicilor ce se vor împotrivi vouă, veți trâmbița și veți da

semn și vă veți aduce aminte înaintea Domnului, și vă veți izbăvi de vrăjmașii voștri. Și în zilele veseliei voastre, și în sărbătorile voastre și la lunile voastre noi, veți trâmbița cu trâmbițe la arderile de tot și la jertfele cele de mântuire ale voastre, și va fi vouă pomenirea înaintea Dumnezeuului vostru: Eu sânt Domnul Dumnezeuul vostru.

Apoi se cântă Stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Când pentru mânia Ta cea pornită asupra noastră pentru păcatele noastre, pământul și celelalte stihii se vor învălui, Doamne, auzind glasul acestui semn, ca pe al trâmbițelor celor de argint ale lui Moise, să cauți cu ochiul Tău cel milosârd, și să nu ne mustră pe noi cu urgia Ta, ci milostivindu-Te să cruți, izbăvindu-ne de certarea Ta cea înfricoșată, ca un milostiv.

Glasul 1

Cel ce clatini temeliiile pământului, Dumnezeuule, și singur miști adâncul mării, ca Cel ce ești ziditorul a toate, izbăvește-ne de certarea Ta cea dreaptă, alungând cu glasul semnului acestuia furtunile și vânturile, tunetele și fulgerele cele silnice, și fă-ne totdeauna treji și grabnici spre slăvirea Ta și spre împlinirea sfintelor Tale porunci, ca un iubitor de oameni.

Slavă..., Și acum..., glasul al 4-lea:

Doamne, Cel ce o dată la început toate le-ai zidit nemijlocit, iar acum toate le faci prin mijlocire, depărtează prin glasul acestui sfințit clopot toată trândăvia cea cu lenevire de la inimile credincioșilor Tăi, și înrădăcinează frica Ta întru ei cu evlavie, și cu puterea Ta fă-i sânguitori la rugăciune și grabnici la tot lucrul bun, izbăvindu-ne de toate turburările vrăjmașilor și păzindu-ne nevătămați de urgia văzduhurilor celor rele, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi, ca un mult-Milostiv.

Apoi diaconul: Înțelepciune, **Strana:** Binecuvintează. **Iar arhiereul sau preotul face obișnuitul apolis al zilei.**

RÂNDUIALA RUGĂCIUNII sfințirii crucii și a troiței celei noi

Fiind așezată o masă acoperită după cuviință înaintea sfintelor uși împărătești, preotul iese din altar îmbrăcat cu epitrahilul și cu felonul și, cădind cruciș cinstita cruce, face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (se zice de trei ori) și

Psalmul 98

Domnul împărătește: să tremure popoarele; șade pe heruvimi: să se cutremure pământul. Domnul în Sion este mare și înalt peste toate popoarele. Să se laude numele Tău cel mare, că înfricoșător și sfânt este. Și cinstea împăratului iubește dreptatea. Tu ai întemeiat dreptatea; judecată și dreptate în Iacob Tu ai făcut, înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este! Moise și Aaron între preoții Lui, și Samuel între cei ce cheamă numele Lui. Chemat-au pe Domnul și El i-a auzit pe ei, în stâlp de nor grăia către ei; căci păzeau mărturiile Lui și poruncile pe care le-a dat lor. Doamne, Dumnezeu nostru, Tu i-ai auzit pe ei; Dumnezeule, Tu Te-ai milostivit de ei și ai răsplătit toate faptele lor. Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru și vă închinați în Muntele cel Sfânt al Lui, că sfânt este Domnul, Dumnezeu nostru!

Apoi: Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Doamne miluiește (de 3 ori), și Troparul, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău (se zice de trei ori).

Slavă..., **condacul, glasul al 4-lea:**

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, îndurările Tale dăruiește poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, Hristoase Dumnezeu. Veselește cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., a Crucii și a Născătoarei, același glas:

Crucea cea făcătoare de viață a bunătății Tale, pe care ai dăruit-o nouă nevrednicilor, Doamne, Ție o aducem cu rugăciune. Mântuiește pe poporul Tău cel credincios, pentru Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă Ție pentru noi, Unule, Iubitorule de oameni.

Și îndată se cântă de trei ori Troparul acesta, glasul al 6-lea:

Trimite harul Tău, Dătătorule de viață, și sfințește Crucea aceasta și arat-o pe ea la tot poporul să-i fie ajutor și întărire.

Diaconul: Domnului să ne rugăm. **Și preotul citește această**

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu slavei, Părinte atoateștiitorule, Dumnezeu Savaot, Care prin pomul vieții cel din mijlocul raiului ai închipuit mai înainte crucea cea de viață făcătoare a Unuia-Născut Fiului Tău; și în locul pomului neascultării, prin gustarea din care șarpele cel viclean, pe strămoșii noștri și cu dânșii pe tot neamul omenesc, i-a izgonit din rai și la moarte i-a adus, ai dăruit nouă semnul acestei cruci purtătoare de viață, pe care iubitul Tău Fiu, pironit fiind, a murit și cu moartea pe moarte a omorât și toată puterea diavolului a sfărâmat și viața lumii a dăruit, iar Bisericii Sale armă nebiruită, sfințire și acoperământ tare, credinței întărire și izbăvire de toate cursele diavolești, nădejde tare de mântuire și nerușinată, spre câștigarea vieții. Pentru aceea, noi robii Tăi, în dar învrednicindu-ne de multa milă a Ta, mulțumitori fiind, slavă și mulțumire și smerită închinăciune aducem slavei Tale și cu umilință ne rugăm să cauți cu milostivire spre acest semn al crucii, pe care credincioșii robii Tăi, din osârdie și din credința cea tare și din dragostea către Tine, au făcut-o spre însemnarea

biruinței Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos și a liberării și a mântuirii noastre.

Și trimite peste noi binecuvântarea Ta cea cerească; binecuvintează-o și o sfințește pe ea, și umple-o de puterea și binecuvântarea lemnului aceleuia, pe care a fost pironit preasfântul Trup al Domnului nostru Iisus Hristos, Unul-Născut Fiul Tău, prin Care puterea diavolului s-a surpat și noi pământenii ne-am liberat și vieții ne-am învrednicit.

Așa Te rugăm pe Tine, Preasfinte Stăpâne, pentru sfintele patimi și pentru vărsarea sfântului Sânge și moartea cea făcătoare de viață a Unuia-Născut Fiului Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, pe care cu sfatul Tău, al lui Dumnezeu Tatăl Cel fără de început și al Preasfântului Tău Duh, de bunăvoie pentru mântuirea noastră pe lemnul Crucii le-a suferit; și prin acelea lemnul crucii, care era oarecând spre pierzare făcătorilor de rău și celor ce greșeau, l-a arătat a fi binecuvântat, sfânt, de viață dătător și izbăvitor celor ce greșesc, pe care și cu rugăciune Ție îl aducem: trimite acum harul Preasfântului Tău Duh peste acest semn al crucii și-l binecuvintează, îl sfințește și-i dă lui ca să fie semn înfricoșător și tare asupra tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, spre izgonirea și înfrângerea tuturor curselor ispitelor și asupririlor diavolești. Iar poporului Tău să fie acoperământ puternic, întărire credinței, sprijinire nădejdi, în războaie biruință și sporire în toate faptele cele bune; și tuturor celor ce se vor închina Ție înaintea semnului acestuia și rugăciuni vor aduce, să le fii milostiv ascultător și îndurat împlinitor al tuturor cererilor lor, cele către mântuire.

Și precum prin cruce lumea ai eliberat de osândirea păcatului, așa pe robii Tăi, care cu credință, din suflet, aduc Ție acest semn al crucii, cu puterea Crucii iubitului Tău Fiu, pururea biruitori asupra păcatului arată-i a fi, și le dăruiește lor toate bunătățile Tale cele pământești și cerești; și prin Cruce totdeauna spre bine pe toți credincioșii povățuind, du-i la primirea cununilor cerești, că Tu ești izvorul sfințirii și dătător bogat de toate bunătățile, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește cu aghiazmă crucea, zicând:

Se sfințește semnul acestei Sfinte Cruci cu harul Preas-

fântului Duh, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. (se zice de trei ori)

Și îndată, luând cădelnița și stând cu bună cucernicie înaintea chipului Sfintei Cruci, o cădește cruciș, cântând:

Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim.

Se închină cu cucernicie până la pământ și sărută cinstita și sfințita cruce. Asemenea și toți cei ce stau de față se închină și sărută cinstita cruce. Iar la strană se cântă Stihira aceasta, glasul al 2-lea:

Veniți, credincioșilor, puterii Crucii să ne închinăm, căci pomul în rai a odrăslit moartea, iar acesta viață a înflorit, având pironit pe dânsul pe Domnul cel fără de păcat, de la Care toate limbile luând nestricăciunea, strigăm: Cel ce prin Cruce moartea ai stricat-o și pe noi din înșelăciunea și chinuirea diavolului ne-ai liberat, Doamne, slavă Ție.

Și îndată se face apolisul;

Diaconul: Înțelepciune.

Cântărețul: Binecuvintează.

Preotul:

Cel ce pe lemnul Crucii pentru mântuirea noastră S-a răstignit și moartea a binevoit a primi și a treia zi din morți a înviat, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Crucii și cu rugăciunile tuturor sfinților Săi, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RUGĂCIUNEA

**care se citește la Nașterea Domnului nostru
Iisus Hristos, pentru fiii duhovnicești**

Domnului să ne rugăm

Stăpâne Doamne, Dumnezeule atoateîitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria, în Vitleemul Iudeei, cu spaimă făpturile s-au minunat și lumea s-a bucurat de nașterea Ta; Cel ce ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui Botezul spre pocăință; Care ne-ai adus pe noi la preacuratele zilele acestea pentru înfrânarea puterilor, spre nădejdea învierii; Cel ce ne îndreptezi pe noi spre adevărul Dumnezeirii Tale, și ai întărit inimile noastre și mintea a Te cunoaște pe Tine Fiul lui Dumnezeu, Care ridici păcatele a toată lumea. Așa și acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește pe robii Tăi, precum ai primit pe Petru, care se afunda în mare, și pe urmă lepădându-se de Tine, dar plângând amar, iarăși l-ai primit.

Primește acum, Stăpâne, lacrimile, suspinul și pocăința robilor Tăi, precum ai primit pe păătoasa ce plângea și cu lacrimi uda picioarele Tale, și cu părul capului le ștergea, pentru a lua mila Ta; Cel ce ai primit pe tâlharul cel împreună cu Tine pe Cruce, și ai zis: Astăzi cu Mine vei fi în rai.

Că am auzit glasul grăind și filozofii închinându-se cu daruri, Îngerii cântând iar Irod turburându-se, că Dumnezeu în trup s-a arătat spre mântuirea neamului omenesc. Pe Tine acum, Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura Te laudă grăind: Hristos se

naște, măriți-L, Hristos din ceruri întâmpinați-L, Hristos pe pământ, înălțați-vă. Puterile îngerești se bucură, cetele mucenicilor se veselesc văzând slăvita și cinstita sărbătoare; și toți, după vrednicie, o laudăm cu inima și cu buzele. Și acum, Bunule și Iubitorule de oameni Doamne, primește pe robii Tăi aceștia (N) cărora le pare rău de păcatele lor, cele știute și cele neștiute, cele de voie și cele fără de voie, și cu știuta Ta iubire de oameni primește plecarea genunchilor și postul robilor Tăi, ca plinind poruncile Tale și ajungând acum curați și neprihăniți sfânta și cinstita Naștere, să se împărtășească cu Preacuratul Trup și Sânge al Tău, al Domnului nostru Iisus Hristos; Căruia se cuvine slavă, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

**RÂNDUIALA RUGĂCIUNII
SFINȚIRII AGHIASMEI CELEI MARI
La Botezul Domnului nostru Iisus Hristos**

După ce va zice preotul Rugăciunea amvonului, ieșim toți la râu, sau la locul unde este pregătită apa, mergând înaintea preotului cu sfeșnice, cu cădelnița, prapori (steaguri) și icoane, și corul cântă acest tropar, glasul al 8-lea, (se zice de trei ori):

Glasul Domnului peste ape strigă, grăind: Veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Cel ce S-a arătat.

Apoi aceste Tropare de câte două ori:

Astăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul și își oprește curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

Ca un om ai venit la râu, Hristoase Împărate, și Te sârguiești a lua botez de la rob, Bunule, din mâinile Înaintemergătorului, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă..., glasul același:

Către glasul celui ce striga în pustie: Gătiți calea Domnului, venit-ai Doamne, luând chip de rob, botez cerând, Cel ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut; cutremuratu-s-a Înaintemergătorul și a strigat zicând: Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină? Cum va pune robul mâna pe Stăpânul? Sfințește-mă pe mine și apele, Mântuitorule, Cel ce ridici păcatul lumii.

Și acum..., tot aceasta:

Diaconul: Înțelepciune să luăm aminte, și citirile:

Din Proorocia lui Isaia citire: (35.1-10)

Așa grăiește Domnul: Veselește-te pustia cea însetată și să se bucure deșertul și să înflorească ca și crinul. Și va încolți și va înverzi pădurea, și se vor veseli deșerturile Iordanului. Mărirea Libanului s-a dat lui și cinstea Carmelului, și poporul meu va vedea slava Domnului și mărirea lui Dumnezeu. Întăriți-vă mâini slabe, și genunchi slăbănogiți mângâiați-vă și ziceți celor mici de suflet: Întăriți-vă și nu vă temeți; iată Dumnezeul nostru cu judecată răsplătește și va răsplăti; Însuși va veni și ne va mântui pe noi. Atunci se vor deschide ochii orbilor și urechile surzilor vor auzi. Atunci va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor, că s-a vărsat în pustie apă și râu în pământ însetat. Și vor fi cele fără apă - bălți, și în pământul cel însetat - izvor de apă va fi; acolo va fi veselia păsărilor și locașul turmelor, și trestie și bălți. Acolo va fi cale curată și cale sfântă se va chema, și nu va trece pe acolo nimic necurat, nici nu va fi acolo cale spurcată. Cei împrăștiați vor merge pe dânsa și nu se vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, și fiară cumplită nu se va sui pe dânsa, nici nu se va afla acolo; ci vor merge pe ea cei răscumparați și aleși de Domnul. Și se vor întoarce și vor veni în Sion cu bucurie și veselie; și veselie veșnică peste capul lor. Lauda și bucuria și veselia îi va cuprinde pe dânsii, și va fugi durerea, întristarea și suspinarea.

Din Proorocia lui Isaia citire: (55.1-13)

Așa grăiește Domnul: Cei însetați mergeți la apă și câți nu aveți argint, mergând cumpărați și mâncați și beți, fără argint și fără preț: vin și grăsime. Pentru ce prețuiți argintul, nu într-o pâine, și osteneala voastră nu spre sațiu? Ascultați-Mă pe Mine și veți mânca cele bune și se va desfăta într-o bunătăți sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre și urmați căilor Mele. Ascultați-Mă și va viețui într-o bunătăți sufletul vostru. Și voi pune vouă legământ veșnic: cele făgăduite și cele credincioase ale lui David. Iată mărturie între neamuri l-am dat pe dânsul, căpetenie și povățuitor neamurilor. Iată națiile care nu te știau te vor chema, și popoarele care nu te cunoșteau la tine vor alerga, pentru Domnul Dumnezeul tău, și pentru Sfântul

lui Israil, căci El te preamărește. Căutați pe Dumnezeu și aflându-L pe Dânsul, să-L chemați; și când se va apropia de voi, cel necucernic să-și lase căile sale, și omul cel nelegiuit sfaturile sale; și să vă întoarceți la Domnul Dumnezeuul nostru și veți fi miluiți, și să strigați că mult va ierta păcatele voastre; că nu sânt sfaturile Mele ca sfaturile voastre, nici căile Mele ca și căile voastre, zice Domnul. Ci cât este cerul departe de pământ, așa și calea Mea este departe de căile voastre, și cugetele Mele de cugetele voastre. Că precum se pogoară ploaia sau zăpada din cer și nu se mai întoarce până nu adapă pământul, și-l face să încolțească, să răsară și să dea sămânță semănătorului și pâine de mâncare, așa va fi cuvântul Meu care va ieși din gura Mea; nu se va întoarce la Mine deșert, până când nu va plini toate câte am voit, și voi spori căile tale și poruncile Mele. Că întru veselie veți ieși și întru bucurie vă veți învăța. Că munții și dealurile vor sălta primindu-vă cu bucurie și toți copacii țarinii vor bate cu ramurile; și în locul scaiului se va înălța chiparosul și în locul urzicii va crește mirtul; și va fi Domnul numit întru semn veșnic, și nu va lipsi.

Din Proorocia lui Isaia, citire: (12.3-6)

Așa grăiește Domnul: Scoateți apă cu veselie din izvoarele mântuirii și veți zice în ziua aceea: Lăudați pe Domnul, strigați numele Lui, vestiți între nații măririle Lui, aduceți-vă aminte că s-a înălțat numele Lui. Lăudați numele Domnului, că lucruri înalte a făcut; vestiți acestea în tot pământul. Bucurați-vă și vă veseliți cei ce locuiți în Sion, că s-a înălțat Sfântul lui Israil în mijlocul lui.

Apoi Prochimen, glasul al 3-lea: Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? **Stih:** Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola întâi către Corinteni
a Sfântului Apostol Pavel, citire: **(10.1-4)**

Neraților, nu voiesc să nu știți, că părinții noștri toți sub nor au fost, și toți prin mare au trecut; și toți prin Moise s-au botezat în nor și în mare. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat, și toți aceeași băutură duhovnicească au băut; pentru că beau din piatra cea duhovnicească care urma. Iar piatra era Hristos.

Aliluia, **glasul al 6-lea.**

Stih: Glasul Domnului peste ape. Dumnezeu slavei a tunat.

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire:

In vremea aceea, venit-a Iisus de la Nazaret în Galileea și s-a botezat de Ioan în Iordan. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschizându-se, și Duhul ca un porumbel, pogorându-se peste Dânsul. Și glas s-a făcut din ceruri: Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit.

După aceea diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor, și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta, orașul aceasta, și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună întocmirea văzduhului, pentru înmulțirea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru

cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se pogoare spre apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii, Celei mai presus de fire, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dăruiască apei acesteia harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre și să se risipească toată uneltirea vicleană pornită asupra noastră, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia și încercarea care ne stă împotrivă, și să ne facă vrednici bunătăților celor făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe, prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta dar de sfințenie, curățire de păcate, spre vindecarea sufletului și trupului, și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne fie apa aceasta înlesnitoare spre viață veșnică, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare a toată bântuirea dușmanilor celor văzuți și nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi spre sfințirea caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta spre curățirea sufletelor și a trupurilor tuturor celor ce o vor primi cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi a ne umple de sfințire prin gustarea din apa aceasta, cu arătarea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre al celor păcătoși, și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o.

Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Până când diaconul zice acestea, preotul se roagă, citind în taină rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeu, Fiule Unule-Născut, Care ești în sânul Tatălui, Dumnezeu Cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Care ai venit în lume spre a o lumina, luminează cugetul nostru cu Duhul Tău cel Sfânt și ne primește pe noi care aducem Ție slavă și bună mulțumire pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta iconomie cea din veacurile acestea mai din urmă, când ai luat trupul nostru cel neputincios și sărac și Te-ai umilit până la măsura de rob, Împărate al tuturor. Suferit-ai încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului, ca sfințind firea apelor, Cel ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale către nașterea cea de-a doua prin apă și prin Duh, și să ne întorci pe noi la libertatea cea dintâi. Deci prăznuind aducerea aminte a acelei taine dumnezeiești, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi nevrednicii robii Tăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască, apa cea curățitoare, darul îndurării Tale, ca să fie bineprimită bunătății Tale cererea noastră a păcătoșilor; și printr-însa să se dăruiască nouă și tot poporului Tău celui credincios binecuvântarea Ta, spre slava sfântului și închinatului Tău nume.

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, îm-

preună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Terminând diaconul ecteniile, preotul începe cu glas mare rugăciunea aceasta, alcătuită de Sofronie patriarhul Ierusalimului:

Treime mai presus de fire, preabună, preadumnezeiască, atotputernică, a toate văzătoare, nevăzută, nepătrunsă, făcătoarea ființelor celor înțeleghătoare și a firilor celor cuvântătoare, bunătatea cea firească, lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul care vine în lume, strălucește și întru mine nevrednicul robul Tău! Luminează ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda binefacerea și puterea Ta cea nemăsurată. Fie bineprimită rugăciunea ce se aduce de mine pentru poporul ce stă înaintea; să nu oprească păcatele mele venirea aici a Sfântului Tău Duh, ci mă iartă, Ceea ce ești preabună, ca să strig către Tine fără osândire și să grăiesc și acum: Te slăvim pe Tine, Stăpâne Iubitorule de oameni, Atoatețiitorule Împărate, Cel ce ești mai înaintea de veci. Te slăvim pe Tine, Ziditorule și Făcătorule a toate. Te slăvim pe Tine, Fiule al lui Dumnezeu, Unule-Născut, Cel ce ești fără tată din mamă și fără mamă din Tată. Că în sărbătoarea trecută Prunc Te-am văzut, iar în aceasta de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat desăvârșit, Dumnezeuul nostru, din Cel desăvârșit.

Astăzi ne-a sosit nouă tuturor vreme de praznic și ceata sfinților cu noi se adună, și îngerii cu oamenii împreună-prăznuiesc. Astăzi, harul Sfântului Duh în chip de porumbel asupra apelor a venit. Astăzi, Soarele cel neapus a răsărit și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi, luna cu raze luminoase tot pământul luminează. Astăzi, stelele cele luminoase cu lumină strălucitoare lumea înfrumusețează. Astăzi, norii rouează din cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi, Cel nezidit, de voia Sa este atins cu mâna de către făptura Sa. Astăzi, Proorocul și Înaintemergătorul se apropie de Stăpânul, și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi, apele Iordanului se prefac în vindecări cu venirea Domnului. Astăzi, cu curgeri tainice toată făptura se adapă. Astăzi, păcatele oamenilor se șterg în apele Iordanului. Astăzi, raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi, apa cea amară, din timpul lui Moise, se prefacă în dulceață poporului, cu venirea

Domnului. Astăzi, sântem izbăviți de plânsul cel de demult și ca un Israel nou ne-am mântuit. Astăzi, ne-am izbăvit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne luminăm. Astăzi, negura lumii se ridică cu arătarea Dumnezeului nostru. Astăzi, se luminează cu făclii de sus toată făptura. Astăzi, înșelăciunea se surpă și calea de mântuire se face nouă prin venirea Stăpânului. Astăzi, cele de sus cu cele de jos împreună-prăznuiesc, și cele de jos cu cele de sus împreună-vorbesc. Astăzi, obștea cea sfințită și mult vestită a ortodocșilor se bucură. Astăzi, Stăpânul merge la Botez, ca să ridice firea omenească la înălțime. Astăzi, Cel neplecat se pleacă robului Său, ca să ne libereze pe noi din robie. Astăzi, Împărăția Cerurilor am dobândit, iar Împărăția Domnului nu va avea sfârșit. Astăzi, pământul și marea și-au împărțit bucuria lumii, și lumea de veselie s-a umplut.

Te-au văzut apele, Dumnezeule, Te-au văzut apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii pogorându-Se trupește și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Sfântul Duh în chip de porumbel pogorându-Se și zburând în împrejurul Tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut făcându-se văzut, pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi și munții au săltat văzând pe Dumnezeu întrupat, și norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit, Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prăznuirea Stăpânului văzând astăzi în Iordan și pe Cel ce moartea neascultării și boldul înșelăciunii și legătura iadului în Iordan a afundat și a dăruit lumii Botezul mântuirii. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul robul Tău, mărturisind slava minunilor Tale, de frică fiind cuprins, cu umilință strig către Tine:

Și îndată preotul, cu glas mare, zice rugăciunea aceasta:

Mare ești, Doamne, și minunate sânt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale (se zice de trei ori).

Că Tu, cu voia Ta, toate le-ai adus dintru neființă într-o ființă. Cu puterea Ta ții împreună făptura și cu pronia Ta cârmuiești lumea. Tu din patru stihii ai întocmit făptura, cu patru vremi ai încununat crugul anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te

slăvește luna, Ție se cuceresc stelele, pe Tine Te ascultă lumina, de Tine se înfricoșează adâncurile, Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins cerul ca un cort, Tu ai întărit pământul peste ape, Tu ai țărmurit marea cu nisip, Tu spre răsuflare ai vărsat aerul. Puterile îngerilor Ție slujesc și cetele arhanghelilor Ție se închină; heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate, se acopăr. Că Tu, Dumnezeu fiind, necuprins de gând și de cuvânt și fără de început, ai venit pe pământ luând chip de rob, într-o asemănare omenească făcându-Te. Că n-ai suferit, Stăpâne, pentru îndurările milei Tale, să vezi neamul omenesc chinându-se de diavolul; ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim harul Tău, vestim mila Ta, nu tăinuim facerea Ta de bine; nașterile firii noastre le-ai liberat; pântecul Fecioarei l-ai Sfântit cu nașterea Ta; toată făptura Te laudă pe Tine, Cel ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu, din cer trimițând Duhul Tău cel Sfânt, ai sfințit și repejunile Iordanului, iar capetele balaurilor care se încuibaseră acolo le-ai zdrobit.

Și preotul binecuvintează de trei ori apa cu mâna, afundându-o în chipul crucii la fiecare zicere:

Tu Însuși, dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum prin pogorârea Sfântului Tău Duh, Care sfințește toate, și sfințește apa aceasta. (de trei ori)

Apoi continuă:

Si-i dă ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului; fă-o izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, demonilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-însa să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor și spre tot folosul de trebuință. Că Tu ești Dumnezeul nostru, Cel ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeul nostru, Care, pe timpul lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeul nostru, Care prin mare și prin Moise ai slobozit neamul evreiesc din robia lui Faraon. Tu ești Dumnezeul nostru, Care ai despicat piatra în pustiu și au curs ape și râurile s-au umplut de apă, și pe

poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeuul nostru Care, cu apă și cu foc, prin Ilie, ai scos pe Israil din rătăcirea lui Baal.

Zicând preotul aceasta, binecuvintează de trei ori apa cruciș:

Înșuți și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul Tău cel Sfânt. (de trei ori)

Apoi urmează:

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa și se vor stropi și o vor gusta: sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare.

Și mântuiește, Doamne, pe dreptcredincioșii creștini (se zice de trei ori); și-i păzește pe dâșii sub acoperământul Tău în pace; supune sub picioarele lor pe tot dușmanul și vicleanul; dăruiește-le lor toate cererile cele către mântuire și viață veșnică.

Adu-ți aminte, Doamne, de Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], și de cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, și de tot clerul și poporul ce stă înaintea, și de frații noștri care din binecuvântate pricini nu sânt aici, și-i miluiește pe dâșii și pe noi, după marea mila Ta. Pentru ca de toate stihile, și de oameni, și de îngeri, și de toți cei văzuți și nevăzuți, să se slăvească numele Tău cel preasfânt, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Preotul plecându-și capul, zice în taină această rugăciune:

Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi Tu, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele, binecuvintează-ne pe noi pe toți care prin plecarea capului nostru arătăm semnul supunerii; și ne învrednicește a ne umple de sfințenia Ta, prin gustarea din această apă și prin stropire; și să ne fie nouă Doamne, spre sănătatea sufletului și a trupului.

Cu glas:

Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără

început, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul Sfânta Cruce și busuiocul, le afundă în apă de trei ori, făcând chipul Sfintei Cruci, și scoțându-le, le ține cu amândouă mâinile, cântând Troparul, pe glasul 1:

În Iordan botezându-te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-au arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te; și Duhul în chip de porumbel a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeu, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Și stropind tot poporul cu apă sfințită, vin în biserică, cântând idiomela pe glasul al 6-lea:

Să cântăm credincioșii mărimea binefacerii lui Dumnezeu către noi, că făcându-Se om, pentru păcatele noastre, pentru curățirea noastră Se curățește în Iordan, Cel singur curat și nestricăcios, sfințindu-ne pe noi și apele și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu veselie, fraților, căci celor ce o iau cu credință, se dă în chip nevăzut harul Duhului, de la Hristos, Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac, (trei ori), și Psalmul 33: Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea...

Și apolisul

El ce în Iordan, de la Ioan, a primit a Se boteza, pentru mântuirea noastră, Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru rugăciunile tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

RÂNDUIALA SLJBEI DIN DUMINICA ORTODOXIEI

Sinodul local din Constantinopol din anul 842, întărind hotărârile dogmatice ale Sinodului al VII-lea A-toată-lumea, a înființat sărbătorirea anuală a biruinței Ortodoxiei asupra eresurilor. Sfântul Metodie, Patriarhul Constantinopolului, aflat în fruntea aceluși Sobor, a alcătuit cu acest prilej o rânduială deosebită de proslăvire a Dreptei Credințe. Odată cu răspândirea credinței celei curate a ortodoxiei, această rânduială s-a înrădăcinat în întreaga Împărăție a Răsăritului Creștinesc, iar această pravilă începu să se săvârșească pretutindeni în întâia duminică a Postului Mare sub numele de „*Rânduiala slujbei din Duminica Ortodoxiei*” mai întâi de către arhierii eparhiilor în catedrale, ca apoi, câștigând norodul spre buna învățătură și înțelepțire, a ajuns a fi săvârșită și de parohiile bisericilor și de stareții mănăstirilor.

După isprăvirea citirii ceasurilor, spre locul obișnuit unde se află arhierul în veșminte (sau starețul de se face slujba la mănăstire), vin din altar arhimandriții, egumenii, preoții, diaconii; preoții scot icoana Mântuitorului și a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și le pun pe analogul din mijlocul bisericii.

Începe diaconul: Binecuvântează, Stăpâne.

Arhierul (sau starețul): Binecuvântat este Dumnezeu nostru...

Strana: Amin. Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... (**rugăciunile începătoare**). Doamne miluiește (**12 ori**). Veniți să ne închinăm...Apoi

Psalmul 74

Mărturisi-ne-vom Ție, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ție și vom chema numele Tău, povesti-voi toate minunile Tale. Când voi lua vreme, eu dreptatea voi judeca. Topitu-s-au pământul și toți cei ce locuiesc pe dânsul: eu am întărit stâlpii lui. Zis-am celor fărădelege, nu faceți fărădelege și celor ce greșesc, nu vă înălțați cornul. Nu vă ridicați asupra înălțimii cornul vostru și nu graiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate. Că nici de la răsărituri, nici de la apusuri, nici de la munți pustii. Că Dumnezeu judecător este: pe acesta smerește și pe acesta înalță. Că paharul este în mâna Domnului, cu vin neamestecat, plin de amestecătură și au abătut din aceasta în aceasta, însă drojdiile lui

nu s-au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului. Iar eu mă voi bucura în veac, cânta-voi Dumnezeuului lui Iacov. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi și se va înălța cornul dreptului.

Slavă..., Și acum... Aliluia (**trei ori**)

Diaconul citește ectenia obișnuită până la „cei ce călătoresc pe ape...” apoi rostește aceasta:

Pentru ca să caute cu ochi milostiv la sfânta Sa Biserică și să o păzească pe ea nevătămată și nebiruită de eresuri și de credințe deșarte, și cu pacea Sa să o îngrădească, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să potolească dezbinările ei și cu puterea Sfântului Duh să îi întoarcă pe toți care s-au abătut de la cunoștința adevărului și să îi numere cu turma Sa aleasă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să lumineze cu lumina înțelepciunii Dumnezeiești cugetele care s-au întunecat cu necredința, iar pe credincioșii săi să-i întărească și neclintiți în ortodoxie să-i păzească, Domnului să ne rugăm.

Apoi: Dumnezeu este Domnul, și S-au arătat nouă... glasul 4

Mulțumiți fiind noi, nevrednicii, robii Tăi, Doamne, pentru binefacerile Tale cele mari, ce ni s-au făcut nouă, slăvindu-Te Te lăudăm, bine Te cuvântăm, mulțumim, cântăm și preaslăvim a Ta bună milostivire, și ca niște robi cu dragoste strigăm Ție: Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru, slavă Ție.

Slavă..., **glasul 3**

De binefacerile Tale și de daruri, învrednicindu-ne în dar ca niște robi netrebniți Stăpâne, alergând cu osârdie către Tine, mulțumire după putere Îți aducem și slăvindu-Te pe Tine, ca pe Făcătorul de bine și Ziditorul strigăm: Slavă Ție, preaîndurate Dumnezeule.

Și acum..., **glasul 4**

Precum a înălțimii de sus podoabă, și pe cea de jos frumusețe ai arătat-o sfintei sălășluiri a măririi Tale, Doamne, întărește-o pe aceasta în vecii vecilor și primește pentru Născătoarea de Dumnezeu, rugăciunile noastre pe care neîncetat Ție ți le

aducem, Viață și Înviere a tuturor!

Diaconul: Să luăm aminte **Arhiereul:** Pace tuturor.

Citețul: Și duhului tău. **Diaconul:** Înțelepciune, să luăm aminte.

Prochimen, glas al 4-lea

Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Domnului Dumnezeuului nostru vor înflori. **Stih:** Veselise-va dreptul de Domnul și va nădăjdui întru El.

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani a sfântului apostol Pavel, citire:

Rărilor, vă îndemn să vă păziți de cei ce fac dezbinări și sminteli împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci unii ca aceștia nu slujesc Domnului nostru Iisus Hristos, ci pântecelui lor, și prin vorbele lor frumoase și măgulitoare înșeală inimile celor fără de răutate. Căci ascultarea voastră este cunoscută de toți. Mă bucur deci de voi și voiesc să fiți înțelepți spre bine și nevinovați la rău. Iar Dumnezeuul păcii va zdrobi degrab sub picioarele voastre pe satana. Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi!

Aliluia (de trei ori)

EVANGHELIA

Din sfânta Evanghelie de la Matei citire:

Is-a Domnul: vedeți să nu disprețuiți pe vreunul din aceștia mici, că zic vouă: că îngerii lor, în ceruri, pururi văd fața Tatălui Meu, Care este în ceruri. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut. Ce vi se pare? Dacă un om ar avea o sută de oi și una din ele s-ar rătăci, nu va lăsa, oare, în munți pe cele nouăzeci și nouă și ducându-se va căuta pe cea rătăcită? Și dacă s-ar întâmpla s-o găsească, adevăr grăiesc vouă că se bucură de ea mai mult decât de cele nouăzeci și nouă, care nu s-au rătăcit. Astfel nu este vrere înaintea Tatălui vostru, Cel din ceruri, ca să piară vreunul dintr-aceștia mici. De-ți va greși ție fratele tău, mergi, muștră-l pe el între tine și el singur. Și de te va asculta, ai câștigat pe fratele tău. Iar de nu te va asculta, ia cu tine încă unul sau doi, ca din gura a doi sau trei martori să se statornicească tot cuvântul. Și de nu-i va asculta pe

ei, spune-l Bisericii; iar de nu va asculta nici de Biserică, să-ți fie ție ca un păgân și vameș. Adevărat grăiesc vouă: Oricâte veți lega pe pământ, vor fi legate și în ceruri, și oricâte veți dezlega pe pământ, vor fi dezlegate și în ceruri.

Slavă Ție Doamne, slavă Ție

Apoi ectenia:

Miluiește-ne Dumnezeu după mare mila Ta, rugămu-ne Ție auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, milostive Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Cela ce nu voiești moartea păcătoșilor, ci aștepți întoarcerea și pocăința lor, întoarce-i pe toți cei rătăciți la Sfânta Ta Biserică, rugămu-ne Ție, Milostive Doamne, auzi-ne și ne miluiește.

Cel ce ai zidit această lume spre slava Ta, fă ca și cei ce se împotrivesc cuvântului Tău să se întoarcă și împreună cu toți credincioșii, cu credință adevărată și bine cuvântare, pe Tine, Dumnezeuul nostru, să te proslăvească, rugămu-ne Ție, Atotputernice Făcătorule, auzi-ne și ne miluiește !

Cel ce ne-ai dat nouă porunca Ta ca să Te iubim pe Tine, Dumnezeuul nostru, și pe aproapele nostru, fă ca mâniile, dușmăniile, supărările, camăta, încălcările de jurământ și alte fărădelegi să se stingă, iar dragostea adevărată să împărățească în inimile noastre, rugămu-ne Ție, Mântuitorul nostru, auzi-ne și cu milostivire ne miluiește.

Ecfonis: Auzi-ne pe noi, Dumnezeuul nostru, Mântuitorul nostru...

Strana: Amin. Diaconul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. Și cel mai mare, citește următoarea

Rugăciune

Dumnezeule preaînalte și Ziditorule a toată făptura, Cela ce umpli toate cu mărirea Ta și pe toate le ții cu puterea Ta, Ție, Izvorului a toate darurile Domnului nostru aducem mulțumire noi, nevrednicii, că nu Te întorci de la noi pentru fărădelegile noastre, ci ne arvunești pe noi cu îndurările Tale. Tu

spre mântuirea noastră ai trimis pe Unul născut Fiul Tău și ai binevestit nemăsurata Ta pogorâre către neamul omenesc: că cu vrere nu voiești moartea păcătosului, și aștepti să ne întoarcem la Tine și să fim mântuiți: Tu, pogorând spre neputința firii noastre, ne întărești pe noi cu Atotputernicul Har al Sfântului Tău Duh, ne mângâi cu mântuitoarea credință și cu nădejdea desăvârșită a veșnicilor bunătăți și povățuindu-i pe aleșii Tăi în Sionul cel de sus, ca pe lumina ochiului îi păzești.

Mărturisim Doamne, marea și neajunsa Ta iubire de oameni și milostivire. Dar văzînd alunecările multora, cu osârdie Te rugăm, Atotbunule Doamne: caută la Biserica Ta și vezi că chiar de am primit cu bucurie bunăvestirea Ta, dar spinii deșertăciunii și ai patimilor o fac pe dânsa puțin-roditoare, iar în alții și fără de rod, și, înmulțindu-se fărădelegile unii prin eresuri, alții prin dezbinare se împotrivesc adevărului Tău evanghelicesc, se îndepărtează de moștenirea Ta, se leapadă de Harul Tău și se răpun spre judecata preasfântului Tău Cuvânt. Preamilostive și Atotputernice, nu Te mânia până în sfârșit, Doamne! Fii milostiv, Te roagă Biserica Ta, știindu-Te pe Tine ocârmuitorul și săvârșitorul mântuirii noastre, Iisuse Hristose, fii nouă milostiv, întărește-ne pe noi cu puterea Ta în Dreapta Credință, luminează ochii celor ce rătăcesc cu lumina Ta dumnezeiască, ca să înțeleagă adevărul Tău: înmoaie înăsprirea lor și deschide-le auzul, ca să audă glasul Tău și să se întoarcă către Tine, Mântuitorul nostru. Îndreptează, Doamne, fărădelegile lor și viața lor străină de buna cuviință creștinească; fă ca toți întru sfințenie și fără de prihană să viețuim, și așa mântuitoarea credință să se înrădăcineze și purtătoare de rod în inimile noastre să fie. Nu întoarce fața Ta de la noi, Doamne, dă-ne nouă bucuria mântuirii Tale; dă Doamne și păstorilor Bisericii Tale râvnă sfântă, și cu duhul Evangheliei dospește grija lor pentru mântuirea și întoarcerea celor rătăciți. Ca așa fiind toți povățuiți, să ajungem unde este credința desăvârșită, împlinirea nădejdi și dragostea adevărată și acolo cu preacinstitele cete ale puterilor cerești să Te preaslăvim pe Tine, Domnul nostru, pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh, în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul rostește:

Cine este mare ca Dumnezeu nostru; Tu ești Dumnezeu Carele faci minuni.

Apoi iarăși cu glas ridicat:

Cine este mare ca Dumnezeu nostru...

Și apoi cu glas ridicat:

Cine este mare ca Dumnezeu nostru...

Mia Ortodoxiei prăznuind, o, neam drept-slăvitor! Să-L slăvim cel mai mult pe Pricinuitorul tuturor bunătăților, pe Dumnezeu, Carele este binecuvântat întru toți vecii. Acesta este Dumnezeu nostru, Carele rânduiește și întărește moștenirea Sa iubită Sfânta Biserică, pe strămoșii care au căzut prin călcarea poruncii mîngîindu-i cu cuvîntul Său nemincinos, a cărei temelie a pus-o încă în rai; Acesta este Dumnezeu nostru, Carele povățuindu-ne către acea făgăduință mîntuitoare, nu fără de mărturii Sieși o lasă, ci vrînd să se săvârșească mîntuirea, vestit-a mai înainte întăi prin strămoși și prooroci, în multe chipuri arătînd-o; Acesta este Dumnezeu nostru, Care de multe ori și în multe feluri a grăit părinților prin prooroci, în zilele din urmă a grăit nouă prin Fiul, cu Care și veacurile Le-a făcut, vestindu-ne bunăvoința Tatălui pentru noi, ne-a deschis tainele cerești, ne-a încredințat cu puterea Sfîntului Duh despre adevărul buneii vestiri, a trimis pe apostoli în toată lumea ca să propovăduiască Evanghelia Împărăției, a întărit-o pe aceasta cu multe puteri și minuni. Acestei descoperiri mîntuitoare urmînd, de această veste bună ținîndu-ne

**Aici clerul împreună cu norodul binecredincios mărturisește
cu glas biruitor**

Credem întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pămîntului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii: Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mîntuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfînt și din Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit

pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat; și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui Împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică, mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi cu glas înalt:

Aceasta este credința apostolică,

Aceasta este credința mântuitoare,

Aceasta este credința dreptslăvitoare,

Această credință lumea a întărit.

Apoi se citesc următoarele anatematisme:

Încă și soboarele sfinților părinți și predaniile și scrierile lor împreună-glăsuitoare cu Dumnezeiasca descoperire, le primim și le întărim.

Chiar dacă și acestei pronii a Domnului pentru noi și mântuitoarei descoperiri dușmanii Ortodoxiei i se împotrivesc, pomeni-va atunci Domnul ocara robilor Săi: slava hulitorilor o a ocărât-o și pe cei îndrăzneți și vrăjmași Dreptei Credințe fricoși și grabnici la fugă i-a arătat.

Precum pe cei care își cucernicesc a lor minte întru ascultarea Dumnezeieștii descoperiri și care s-au nevoit pentru aceasta, îi fericim și îi laudăm; iar pe cei care se împotrivesc acestui adevăr și care nu s-au pocăit Domnului, Carele așteaptă întoarcerea și pocăința lor, urmând Sfintei Scripturi și Predaniei Bisericii dintru început ținându-ne, îi lepădăm și îi dăm anateimei.

Celor care tăgăduiesc ființarea lui Dumnezeu și spun că această lume de la sine s-a făcut și toate cele dintr-însa fără Pronia lui Dumnezeu se țin și din întâmplare se fac, *anatema, anatema, anatema.*

Celor care grăiesc că Dumnezeu nu este duh, ci trup; sau că nu este drept, veșnic, milostiv, preaînțelept, atotștiutor și alte hule asemenea rostind, *anatema (de trei ori).*

Celor care îndrăznesc a tăgădui nașterea Fiului din Tatăl, sau tăgăduiesc purcederea Duhului Sfânt din Tatăl, împruținând astfel egala cinstire și unime, asemenea și celor care nu cred și nu mărturisesc pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh drept Treime Sfântă, una în ființă și întreită în persoane, *anatema (de trei ori)*.

Celor care nebunește grăiesc că nu a trebuit pentru mântuirea noastră, pentru înnoirea firii omenești și spre iertarea păcatelor noastre să vină în lume Fiul lui Dumnezeu în trup și să primească patimă de bunăvoie, moarte și înviere, *anatema (de trei ori)*.

Celor care nu primesc harul mântuitor propovăduit în Sfânta Evanghelie și dăruit prin Sfintele Taine, ca singurul mijloc de curățire, luminare și desăvârșire înaintea lui Dumnezeu, *anatema (de trei ori)*.

Celor care îndrăznesc să grăiască că Preacurata Fecioara Maria nu este Născătoare de Dumnezeu și nu a fost înainte de naștere, la naștere și după naștere Fecioară, *anatema (de trei ori)*.

Celor care nu cred că Duhul Sfânt i-a înțeleptit pe prooroci și apostoli și printr-înșii ne-a vestit nouă calea adevărată spre mântuire și a întărit aceasta cu minuni, și Carele acum în Biserică și în inimile dreptcredincioșilor creștini viețuiește și îi povățuiește la orice adevăr, *anatema (de trei ori)*.

Celor care tăgăduiesc nemurirea sufletului, sfârșitul veacului, judecata de obște ce va să dăruiască pentru fapte bune cerurile, iar pentru păcate osânda veșnică, *anatema (de trei ori)*.

Celor care tăgăduiesc vreuna din Sfintele Taine, de Biserica lui Hristos ținute, *anatema (de trei ori)*.

Celor care tăgăduiesc Soboarele Sfinților Părinți și predaniile lor care sânt într-un duh glăsuitoare cu Dumnezeiasca descoperire, și de Biserica cea dreptslăvitoare cu sfințenie păstrate, *anatema (de trei ori)*.

Celor care cutează a strecura în Simbolul Credinței o a doua purcedere, și din Fiul, a dumnezeirii Duhului Sfânt, arătând prin aceasta două cauze în unitatea ființială a Treimii, *anatema (de trei ori)*.

Celor care nu cred și nu mărturisesc că într-un singur ipostas al persoanei Mântuitorului Iisus Hristos sânt două firi, omenească și dumnezeiască, neamestecate, neschimbate, neîmpărțite și nedespărțite, *anatema (de trei ori)*.

Celor care ocărăsc și hulesc sfintele icoane pe care Sfânta Biserică le primește spre amintirea lucrărilor lui Dumnezeu și a bineplăcuților Lui, spre trezirea evlaviei celor care le privesc și a dorinței de a urma sfinților, și celor care le numesc pe acestea idoli, *anatema (de trei ori)*.

Iar celor care se nevoiesc pentru Ortodoxie în cuvânt, scrieri, învățături, suferințe și viață bineplăcută lui Dumnezeu, ca unor apărători și lucrători ai dreptei credințe, împreună cu Biserica lui Hristos, săvârșind pomenirea de peste an, strigăm

Sfinte binecredinciosule și întocmai cu apostolii împărat Constantin și maica ta Elena, dreptmăritorilor împărați ai Răsăritului Creștinesc: Teodosie, Iustinian și ceilalți dreptcredincioși împărați și împărătese ale Împărăției Creștinătății Răsăritului, rugați-vă lui Dumnezeu să ne lumineze calea în această lume plină de deșertăciuni cu viața voastră pilduitoare de slujitori ai lui Dumnezeu cu osârdia voastră dregătorească de mare folos pentru întărirea Bisericii lui Hristos, să zicem pentru aceasta, *Doamne miluiește (de trei ori)*.

Sfinte binecredinciosule Voievod Ștefan cel Mare, sfinte binecredinciosule Voievod-mucenic Constantin Brâncoveanu, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu pentru noi, ticăloșii urmași ai voștri, în aceste vremi cumplite de răcire peste măsură a credinței celei mântuitoare a Răsăritului Ortodox, vremi de împuținare a Țării strămoșești și de micime a vredniciei duhovnicești a dregătorilor ei, să ne întărească pe noi în dăinuirea noastră întru Dreapta Credință pe pământurile rânduite de Dumnezeu spre mântuirea neamului nostru, să zicem pentru aceasta, *Doamne miluiește (de trei ori)*.

Sfinte Nicodim de la Tismana, sfinte Paisie de la Neamț, sfinte patriarh Nifon al Constantinopolului, sfinte ierarh Ghelasie de la Râmeț, sfinților ierarhi Iorest și Sava Mărturisitorii Ardealului, sfinților mitropoliți Antim Ivireanul, Grigorie Dascălul, Maxim Brancovici, ai Moldovei Dosoftei și Varlaam, rugați-vă lui Dumnezeu cel Unul în Treime să ne ferească de nenumăratele și feluritele ispite ale vremurilor de astăzi care se abat peste noi, nevrednici de a ne numi creștini ai vremurilor de pe urmă, din pricina puținătății noastre duhovnicești și asupra bunelor rânduieli ale vieții creștinești în Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică a lui Hristos,

să zicem pentru aceasta, ***Doamne miluiește (de trei ori).***

Binecredincioșilor voievozi care s-au osârduit pentru buna orânduire a Bisericii Ortodoxe pe pământurile strămoșești, Mircea cel Bătrân, Alexandru cel Bun, Radu cel Mare, Neagoe Basarab, Petru Rareș, Vasile Lupu, Matei Basarab, Mihai Viteazu și marilor dregători ortodocși, *veșnica lor pomenire (de trei ori).*****

Preasfințiților Patriarhi ai Constantinopolului, ai Alexandriei, ai Antiohiei, al Ierusalimului, și a întregii Țări Românești și preasfințiților mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi ortodocși, *veșnica lor pomenire (de trei ori).*****

Presfințiților mitropoliți, evlavioși ostenitori pentru neprihănirea și întărirea Bisericii creștine drept-slăvitoare, în neamul nostru: Andrei al Transilvaniei, Macarie al Ungrovlahiei, Teofil de la Râmnic, Veniamin al Moldovei, *veșnica lor pomenire (de trei ori).*****

Celor care au pățimit și au fost uciși în războaiele pentru Credința ortodoxă și Țară, domnitorilor, boierilor, oastei iubitoare de Hristos și tuturor dreptmăritorilor creștini care în dreapta credință și evlavie întru nădejdea învierii s-au săvârșit, *veșnica lor pomenire (de trei ori).*****

Dreptmăritoarea Biserică a lui Hristos, cu mărire aducîndu-și aminte de cei ce s-au nevoit în evlavie și aceasta spre urmare arătând tuturor fiilor ei, dreptmăritorilor creștini, asemenea are datoria să laude nevoințele acestora care prin mântuitoarea credință și faptele bune, pregătindu-se de fericirea veșnică, întăresc Ortodoxia.

Apoi rostește:

Tuturor sfințiților patriarhi ortodocși, *mulți ani trăiască (de trei ori).*****

Părintelui nostru, Preafericitului Patriarh (N) al României, *mulți ani trăiască (de trei ori).*****

Înalt Preasfinției Sale, Mitropolitul (sau episcopul) (N), *mulți ani trăiască (de trei ori).*****

Preasfințiților mitropoliți ortodocși, arhiepiscopi și episcopi și la tot clerul bisericesc, *mulți ani trăiască (de trei ori).*****

De Dumnezeu păzitei țării noastre, stăpânirii și oastei ei și tuturor dreptmăritorilor creștini, care drept mărturisesc

credința mântuitoare și sânt în supunerea Bisericii lui Hristos, dăruiește-le Doamne, pace, liniște, bună sporire, îmbelșugarea roadelor pământului și **mulți ani trăiască (de trei ori).**

Preasfântă Treime, pe aceștia îi preaslăvește și îi întărește până la sfârșit în dreapta credință; iar pe răzvrățiții și hulitorii dreptmăritoarei credințe și ai Bisericii lui Hristos și pe cei care nu sânt în supunerea ei, întoarce-i și fă ca să vină la cunoștința adevărului Tău veșnic, pentru rugăciunile Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria și ale tuturor sfinților, amin.

După această rugăciune, cel mai mare zice:

Slavă Ție Dumnezeule, Binefăcătorul nostru în vecii vecilor!

Strana: Amin.

Și se cântă imnul sfântului Ambrosie al Mediolanului, iar în timpul acestei cântări arhierul sau starețul, împreună cu toată sfințita adunare, sărută sfintele icoane de pe analoguri.

Pe Tine Dumnezeule, Te laudăm, pe Tine, Doamne, Te mărturisim, pe Tine, preaveșnicule Părinte, tot pământul Te mărește. Ție toți îngerii, Ție cerurile și toate puterile, Ție Heruvimii și Serafimii cu neîncetate glasuri Îți strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Dumnezeu Savaot, plin este cerul și pământul de mărirea slavei Tale. Pe Tine preaslăvita ceată a apostolilor, pe Tine laudata mulțime a proorocilor, pe Tine Te laudă prealuminata oaste a mucenicilor, pe Tine în toată lumea Te mărturisește sfânta Biserică, pe Părintele mării celei neajunse, pe Cel închinat Unul-Născut Fiul Tău și pe Sfântul Mângâietorul Duh. Tu ești Împăratul slavei Hristoase, Tu ești al Părintelui pururea fiitor Fiu. Tu spre izbăvirea omului, luând fire de om, nu Te-ai îngreșat de pântecul Fecioarei, Tu, stricând boldul morții, ai deschis credincioșilor cereasca împărăție. Tu de-a dreapta lui Dumnezeu șezi întru slava Părintelui și credem că vei veni Judecător. Pe Tine dar, Te rugăm, ajută robilor Tăi, pe care i-ai mântuit cu cinstitul Tău Sânge. Învrednicește-i a împărății împreună cu sfinții Tăi întru veșnica Ta slavă.

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvântează moștenirea Ta, îndreptează-i și îi înalță pe dânșii în veci. În toate zilele Te vom binecuvânta pe Tine și vom lauda numele Tău în

veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi. Fie mila Ta, Doamne, spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu ne rușinăm în veci. Amin.

Și se face otpustul obișnuit.

RUGĂCIUNE
ce se citește după Sfânta Liturghie,
la începutul Postului Mare și începutul fiecărui post

Domnului să ne rugăm

Nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe, Dumnezeu nostru, Care mai înainte ai însemnat prin Legea cea Veche și cea Nouă aceste zile de post, la care ne-ai învrednicit și pe noi a ajunge acum, de la Tine cerem și Ție ne rugăm, întărește-ne cu puterea Ta, ca să ne nevoim într-insele cu bună nevoință, spre slava numelui Tău celui sfânt și spre iertarea păcatelor noastre, pentru omorârea patimilor și învingerea a tot păcatul; ca într-o pocăință împreună cu Tine răstignindu-ne și îngropându-ne, să ne ridicăm din faptele cele moarte și să petrecem cu bună plăcere înaintea Ta, în toate zilele vieții noastre. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Hristoase Dumnezeu nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE
la binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor

Domnului să ne rugăm

Doamne, Dumnezeu nostru, Care șezi pe heruvimi, Cel ce ai arătat puterea Ta și ai trimis pe Unul-Născut Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, ca să mântuiască lumea prin cruce, prin îngroparea și prin învierea Sa; Căruia, venind în Ierusalim spre patima cea de bunăvoie, poporul care ședea într-o întuneric și în umbra morții, luând semnele biruinței, ramuri de copaci și stâlپări de finic, I-a prevestit învierea, Însuți, Stăpâne, păzește-ne și pe noi, care urmând acelora purtăm în mâini

ramuri de copaci în această zi de înainte-prăznuire. Și precum pe acele popoare și pe acei prunci care Ți-au strigat Ție: „Osana”, apără-ne și pe noi, ca prin laude și cântări duhovnicești să ne învrednicim de dătătoarea de viață înviere cea de a treia zi, întru Hristos Iisus, Domnul nostru, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT DE SFĂTUIRE

în Sfânta și marea Joi, a Sfântului Ioan Hrisostom

Binecuvintează părinte

Bubiților și preadoriților mei frați, care v-ați adunat în sfânta lui Dumnezeu biserică, spre a sluji lui Dumnezeu cel viu, în cucușie și dreptate, și cu frică să vă împărtășiți cu sfintele, curatele, nemuritoarele și înfricoșatele Taine ale lui Hristos, ascultați-mă pe mine smeritul și nevrednicul, căci nu sânt eu cel ce grăiește și vă învață, ci harul Preasfântului și de viață dătătorului Duh. Că nu de la mine grăiesc, ci precum m-am învățat din Sfintele Canoane și de la purtătorii de Dumnezeu părinți, și precum a primit Biserica de la înțelepții și dumnezeieștii Apostoli. Așa deci zic, eu însumi smeritul și mai neputinciosul dintre toți: faptele voastre nu le cunosc, deprinderile nu le știu și pentru aceea cuprins de frica lui Dumnezeu, vă sfătuiesc pe fiecare dintre voi, bărbați și femei, mici și mari: nimeni dintre voi, vinovat fiind de păcat și muștrat de conștiința sa, mai înainte de a se căi și mărturisi, să nu cuteze cu dispreț a se apropia și a se atinge de acest foc dumnezeiesc; că Dumnezeul nostru este foc mistuitor și celor ce se apropie cu credință și cu frică, ca de Dumnezeu, Împăratul și Judecătorul nostru al tuturor, le arde și le mistuie păcatele, iar sufletele le luminează și sfînțește; dar ale necredincioșilor și celor ce se apropie cu nerușinare, le arde și mistuie sufletele și trupurile. Pentru aceasta, între noi mulți bolnavi și neputincioși sânt, adică mor mulți nemărturisiți și nepocăiți. Mai departe, vă rog frații mei, și vă zic: nimeni care s-a jurat, sau a călcat jurământul, sau a mințit, sau a clevetit, sau a preacurvit, sau a desfrânat, sau a

răpit, sau e bețiv, sau defăimător, sau având ură asupra fratelui său, sau făcător de ucidere, sau vrăjitor, sau fermecător, sau otrăvitor, sau descântător, sau ghicitor, sau tâlhar, sau eretic, să nu vină nemărturisit și nepregătit, nici să se atingă sau să se apropie de înfricoșatele Taine ale lui Hristos; că înfricoșat este a cădea în mâinile lui Dumnezeu celui viu; căci cuvântul lui Dumnezeu este mai tăios decât sabia cu două ascuțisuri, pătrunzând până la încheietură, până la oase și până la măduvă, până la cugete și până la inimă. Deci, vedeți frații mei, ca nimeni nepocăit, nepregătit, sau nevrednic venind, să nu se cuminece cu înfricoșatele și curatele lui Taine. Căci Însuși zice: „Eu sânt și nu este Dumnezeu afară de Mine; Eu voi omorî și voi face viu; și nu este cine să vă scoată pe voi din mâinile Mele”; Că El Însuși este Împăratul veacurilor, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună și Părintelui celui fără de început și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CUVÂNT CATEHETIC
a Sfântului Ioan Hrisostom,
în Sfânta și marea Duminică a Paștilor

Binecuvintează părinte

De este cineva binecredincios și iubitor de Dumnezeu, să se îndulcească de această sărbătoare frumoasă și veselă. De este rob recunoscător, să intre bucurându-se de bucuria Domnului său. De s-a ostenit cineva postind, să-și ia acum dinarul. De a lucrat cineva din primul ceas, să-și primească astăzi dreapta plată. De a venit cineva după ceasul al treilea, cu mulțumire să prăznuiască. De a sosit cineva după al șaselea ceas, nicidecum să nu se îndoiască, că de nimic nu se va păgubi. De a întârziat până în ceasul al nouălea, să se apropie, nicidecum îndoindu-se. De a sosit cineva numai în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă de întârziere, că darnic fiind Stăpânul, primește pe cel din urmă ca și pe cel dintâi; liniștește pe cel din ceasul al unsprezecelea, ca și pe cel ce a lucrat din ceasul întâi; miluiește și pe cel din urmă și prețuiește și pe cel dintâi; acestuia plătește și aceluia îi dăruiește, și faptele le primește și socotința îi place, și

lucrul îl prețuiește, și voința o laudă. Deci intrați toți în bucuria Domnului nostru, și cei dintâi și cei de al doilea luați plata. Bogații și săracii împreună dănuțiți; înfrânații și puțin-nevoitorii, cinstiți ziua. Cei ce ați postit și cei ce n-ați postit, astăzi veseliți-vă; masa este plină, ospătați-vă toți, vițelul este mult, nimenea să nu iasă flămând. Toți îndulciți-vă de ospățul credinței, toți împărtășiți-vă de bogăția bunătății. Nimeni să nu se plângă de sărăcie, că s-a arătat împărăția cea pentru toți. Nimeni să nu se tânguiască de păcate, că iertarea din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că moartea Mântuitorului ne-a eliberat pe noi. Stins-a pe dânsa, Cel ținut de dânsa. Prădat-a iadul, Cel ce s-a pogorât în iad. Amărâtu-s-a gustând din trupul lui, și aceasta văzându-o Isaia, a strigat: Iadul, zice, s-a amărât, întâmpinându-Te pe Tine jos. Amărâtu-s-a, că s-a stricat. Amărâtu-s-a, că s-a batjocorit. Amărâtu-s-a, că s-a omorât. Amărâtu-s-a, că s-a surpat. Amărâtu-s-a, că s-a legat. Luat-a trup și cu Dumnezeu s-a întâlnit. Luat-a pământ și s-a întâmpinat cu cerul. Luat-a ce a văzut și a căzut unde n-a văzut. Unde-ți este moarte boldul? Unde-ți este iadule, biruința? Înviat-a Hristos și tu te-ai surpat. Înviat-a Hristos și au căzut demonii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața domnește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în mormânt. Căci Hristos sculându-se din morți, începătură celor adormiți s-a făcut. Căruia este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE

la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor a pâinii care se numește de popor Paști

La Sfânta Liturghie, care se săvârșește în noaptea Paștilor, în timp ce la strană se cântă Axionul: Îngerul a strigat..., se aduc preotului pâinile dinainte pregătite, după obicei, tăiate în bucăți, ca pentru anafură, și puse în coșuri sau în vase curate, în straturi peste care s-a turnat vin curat. Iar diaconul zice: Domnului să ne rugăm, și preotul citește asupra pâinilor această rugăciune:

Dumnezeule cel atotputernic și Doamne atoatețiitor, Care ai poruncit robului Tău Moise, la ieșirea lui Israil din Egipt și la eliberarea poporului Tău din robia cea amară a lui Faraon, să junghie mielul, care închipuia mai dinainte pe

Mielul, Cel ce de bunăvoie pentru noi s-a junghiat pe Cruce, luând asupra Sa păcatele a toată lumea, pe Iubitul Tău Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, pe Tine și acum cu smerenie Te rugăm, caută spre pâinea aceasta și o binecuvintează și o sfințește pe ea. Căci și noi robii Tăi pe aceasta am pus-o acum înaintea slavei Tale în această preastrălucită, preaslăvită și mântuitoare zi a Paștilor, spre cinstea și slava și spre aducerea aminte de slăvita înviere a Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, prin Care am aflat dezlegare, liberare și ieșire din veșnica robie a vrăjmașului și din legăturile nedezlegate ale iadului. Deci și pe noi, care am adus-o și o sărutăm și din ea vom gusta, fă-ne a fi părtași binecuvântării Tale celei cerești și alungă de la noi, cu puterea Ta, toată boala și neputința, dându-ne la toți sănătate. Că Tu ești izvorul binecuvântării și dătătorul vindecărilor, și Ție, Părintelui celui fără de început, slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată preotul stropește pâinea cu apă sfințită, zicând:

Se binecuvintează și se sfințește pâinea aceasta, prin stropirea cu această apă sfințită, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. (se zice de trei ori)

Paștile astfel sfințit se împarte, la sfârșitul slujbei, credincioșilor, după ce au fost miruiți.

RUGĂCIUNE

**la binecuvântarea brânzei și a ouălor,
în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor**

Se face mai întâi sfințirea cea mică a apei. Preotul zice: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Hristos a înviat... (se zice de trei ori). Domnului să ne rugăm.

Ștăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Ziditorule și Făcătorule a toate, binecuvintează **(acum le binecuvintează cu mâna dreaptă)** brânza și ouăle acestea, și pe noi ne păzește într-o bunătațe Ta, ca gustând dintr-însele să ne umplem de darurile Tale cele date nouă cu prisosință și de bunătațe Ta cea negrăită.

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE **la binecuvântarea mielului de paște**

Să știe preotul că această rugăciune se citește în casele credincioșilor, sau la ușa cea din afară a bisericii, unde stau și cărnurile, iar nu înăuntru.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., **Troparul zilei și această rugăciune:**

Domnului să ne rugăm

Caută, Doamne, Iisuse Hristoase, spre mâncărurile acestea de carne și le sfințește precum ai sfințit berbecul pe care Ți l-a adus credinciosul Avraam, mielul pe care Ți l-a adus jertfă Abel și vițelul cel gras care ai poruncit să fie junghiat pentru fiul cel rățacit și apoi întors către Tine. Și precum acela s-a învrednicit a se îndulci de harul Tău, așa și pe noi ne învrednicește să luăm cele sfințite și binecuvântate de Tine, spre hrana noastră a tuturor. Că Tu ești hrana cea adevărată și dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNEA **în luminata zi a învierii lui Hristos,** **pentru fiii cei duhovnicești**

Domnului să ne rugăm

Stăpâne, Doamne Dumnezeu nostru, Cel ce ne-ai învrednicit pe noi a trece timpul cinstitului și Sfințitului post, Care s-a însemnat de Tine și s-a dat prin Tine nouă în patruzeci de zile; Cel ce ai pus nouă pocăință pentru mântuirea sufletelor și

curăția trupurilor și spre depărtarea demonilor; Care ne-ai arătat nouă spre închinare chipul cinstitei Tale Cruci și ne-ai dăruit nouă a o săruta cu atingerea nevrednicilor noastre buze; Cel ce ne-ai învrednicit a auzi învierea prietenului Tău Lazăr și intrarea Ta în Ierusalim, întâmpinat fiind de pruncii evrei care strigau: „Osana întru cei de sus”, și apoi a vedea mântuitoarele Tale patimi și a ne închina Dumnezeieștii Tale răstigniri, sulitei, trestiei, buretelui, pogorării celei de pe Cruce și îngropării, și a ajunge cinstita și dumnezeiasca Ta Înviere. Pentru aceea, cu bucurie strigăm, văzând ziua Învierii Tale, Hristoase Dumnezeule, și împreună cu Îngerii, Arhanghelii, Heruvimii, Serafimii și toți Sfinții, și cu Preacurata Ta Maică, Te slăvim laudându-Te pe Tine, Dumnezeul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Și acum Te rugăm, Stăpâne, pentru robii Tăi aceștia (N) care scapă sub acoperământul casei Tale celei sfinte, primește pocăința lor și-i iartă pe dânsii, pentru Învierea Ta, de mulțimea păcatelor celor nenumărate, știute și neștiute, de voie și fără de voie; curățește-i ca pe desfrânata ce plângea, și ca pe Petru ce se lepădase de Tine, și plângând amar iarăși l-ai primit; primește umilința și mărturisirea robilor Tăi, precum ai primit pe vameșul care cu suspin se ruga; pune frica Ta în inimile lor, ca să se teamă și să Te iubească din toată inima lor. Dă-le lor să păzească toate poruncile Tale, în toate zilele vieții lor, umblând în voia Ta; învrednicește-i fără osândire a veni și a se cumineca cu preacuratul Tău Trup și preasfântul Tău Sânge; ca, cu vrednicie primindu-L, să fie părtași împărăției Tale, laudând și slăvindu-Te pe Tine și pe Tatăl cel fără de început și pe Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RÂNDUIALA VECERNIEI

ÎN DUMINICA POGORÂRII DUHULUI SFÂNT

În această duminică, la Vecernie, se toacă mai devreme din cauza rugilor cu îngenunchiere, însă în bisericile de mir, Vecernia din această zi se face îndată după Liturghie.

După început, citim Psalmul 103; apoi diaconul zice ectenia:

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unimea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce intră într-însa cu credință, cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitoarii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă harul Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce și-au plecat înaintea Domnului inimile și ge-

nunchi lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim întăriți noi spre plinirea bunăvoinței lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noștri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm

Pentru cei ce au trebuință de ajutor la Domnul, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata...

Pe noi înșine...

Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin

La Doamne strigat-am..., punem stihirile pe 6 și cântăm stihirile, glasul al 4-lea:

Lucruri preamărite au văzut astăzi toate neamurile în cetatea lui David, când Sfântul Duh S-a pogorât în limbi de foc, precum grăitorul de Dumnezeu Luca a spus, zicând: „Fiind adunați ucenicii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede și s-a umplut casa unde erau ei șezând, și toți au început a grăi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învățături ale Sfintei Treimi (de două ori)

Duhul Sfânt era din veac și este și va fi, nici început având, și nici sfârșit; ci pururea cu Tatăl și cu Fiul este unit și împreună socotit; Viață și de viață făcător, Lumină și de lumină dătător, Însuși bun și izvor de bunătate, prin Care Tatăl Se cunoaște și Fiul Se preamărește, și de toți Se cunoaște: o putere, o împărăție și o închinare a Sfintei Treimi. (de două ori)

Duhul Sfânt este Lumină și Viață și Izvor viu înțelegător, Duhul înțelepciunii, Duhul priceperii, bun, drept, înțelegător, stăpânitor, curățitor de păcate; Dumnezeu și îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, împărțitor de haruri; prin

Care toți Proorocii și dumnezeieștii Apostoli, cu Mucenicii, s-au încununat. Uimitoare auzire, străină vedere, foc împărțindu-se spre dăruirea de haruri. **(de două ori)**

Slavă..., Și acum..., **glasul al 6-lea:**

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dăătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Apoi vohod cu cădelnița la Lumină lină.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru? Tu ești Dumnezeu, Care singur faci minuni.

Stihul 1: Cunoscută ai făcut popoarelor puterea Ta.

Stihul 2: Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului.

Stihul 3: Și am zis, acum am înțeles; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Și iarăși: Cine este Dumnezeu mare...

După aceea preotul: Iară și iară plecând genunchi, Domnului să ne rugăm, **Strana:** Doamne miluiește.

Deci plecând genunchi la pământ, fiind cu capetele descoperite preotul citește din ușile împărătești rugăciunile ce urmează, cu glasul mare în auzul tuturor:

Rugăciunea I-a

Preacurate, neîntinate, Cel ce ești fără de început, nevăzut, necuprins, neurmat, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Doamne, Cel ce singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Care ai făcut cerul și pământul, marea, și toate cele ce sânt într-însele; Care înainte de cerere, tuturor le dai cererile; Ție ne rugăm și pe Tine te chemăm, Stăpâne iubitorule de oameni, Tatăl Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria și Preamărta Născătoare de Dumnezeu; Care întâi cu cuvinte învățând, iar pe urmă și cu faptele arătând, când a răbdat patima cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, umiliților, păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să-Ți aducem rugăciuni cu capetele și

genunchi plecați, pentru păcatele noastre și neștiințele poporului. Însuși, mult-Milostive și de oameni Iubitorule, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care, după ce s-a înălțat Domnul nostru Iisus Hristos la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeuule și Părinte, a trimis Duhul cel Sfânt peste Sfinții Săi ucenici și Apostoli, Care a și șezut pe fiecare dintre dâșșii, de s-au umplut toți cu harul Lui cel nedeșertat, și au grăit într-alte limbi, și măririle Tale au proorocit. Deci auzi-ne pe noi care acum ne rugăm Ție, adu-Ți aminte de noi umiliții și osândiții, și întoarce robia sufletelor noastre, având milostivirea Ta mijlocitoare pentru noi. Primește-ne pe noi cei ce cădem la Tine și strigăm: păcătuit-am. La Tine sântem aruncați din mitras, din pântelece maicii noastre, că Tu ești Dumnezeuul nostru. Dar fiindcă s-au stins în deșertăciune zilele noastre sântem lipsiți de ajutorul Tău, rămânând fără vreo dezvinovățire. Ci îndrăznind la îndurările Tale, strigăm: păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre curățește-ne pe noi. Nu ne lepăda în timpul bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi; mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine, și caută spre noi cu prisosință și cu har. Cumpănește nelegiuirile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre. Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne cu bunătatea Ta, scapă-ne de tirania diavolului, întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte. Înger credincios pune păzitor poporului Tău și pe toți ne adună într-o împărăție Ta. Dă iertare celor ce nădejduiesc într-o Tine, lasă-le lor și nouă păcatele, curățește-ne cu harul Preasfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului cele împotriva noastră.

Rugăciunea a II-a

Domnului să ne rugăm

Bine ești cuvântat Doamne, Stăpâne atoatețiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze ca de foc. Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții, ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău. Și ne iartă nouă tuturor păcatele cele de voie și cele fără de voie; primește rugăciunile noastre cele de

seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Înconjoară-ne cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne cu armele dreptății Tale; îngrădește-ne cu adevărul Tău; păzește-ne cu puterea Ta; izbăvește-ne de toată întâmplarea și de toată uneltirea vrăjmașului. Și ne dă nouă și această seară cu noaptea ce vine, desăvârșită, sfântă, pașnică, fără de păcate, fără de sminteală, fără nălucire în toate zilele vieții noastre. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție.

Apoi diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine... Preotul ecfonisul: Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui...

Apoi diaconul zice ectenia:

Să zicem toți din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Doamne, Atoatețiitorule, Dumnezeul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul și Mitropolitul nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfântului locașului acestuia și pentru toți cei ce mai înainte adormiți părinții și frații noștri ortodocși, care odihnesc aici și pretutindenea.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți creștinii ortodocși, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni, Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul: Iară și iară plecând genunchi, Domnului să ne rugăm.

Rugăciunea a III-a

Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeuul nostru, Care ai dat pacea Ta oamenilor, și darul Preasfântului Duh, încă fiind cu noi în viață, L-ai dat celor credincioși pururea spre moștenire neștearsă. Și mai arătat acest har L-ai trimis ucenicilor și Apostolilor Tăi și le-ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc, în a sa limbă și în auzul urechii, primind cunoștința de Dumnezeu, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune ca dintru întuneric; și prin împărțirea limbilor simțitoare de foc și prin lucrarea cea mai presus de fire, ne-am învățat a crede întru Tine și ne-am luminat a te slăvi cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, întru o dumnezeire, putere și domnie. Tu, Cel ce ești raza Tatălui și chipul cel neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorule al mântuirii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele, și mă învață cum se cuvine și pentru cele ce se cade a mă ruga. Că Tu cunoști marea mulțime a păcatelor mele, dar îndurarea Ta va birui noianul acestora. Iată cu frică stau înaintea Ta, aruncând deznădăjduirea sufletului meu întru adâncul milei Tale. Îndreptează-mi viața, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea nespusă a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de furtuni, și arată-mi calea în care voi merge. Dă cugetelor mele Duhul înțelepciunii Tale, dăruind nepriceperii mele duh de înțelegere; umbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu, ca în fiecare zi, cu Duhul Tău cel bun fiind îndreptat spre lucrul cel de folos, să mă învrednicesc a face poruncile Tale, și să-mi aduc aminte pururea de slăvită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre. Și să nu lași ca să mă amăgesc cu frumusețile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să poftesc câștigarea visteriilor celor ce vor să fie. Că Tu ai zis, Stăpâne, că orice ar cere cineva întru numele Tău, degrab va lua de la Dumnezeu Părintele cel împreună cu Tine veșnic. Pentru aceasta și eu păcătosul, întru venirea Sfântului Tău Duh, rog bunătatea Ta: câte am cerut, dă-mi-le, spre mântuire. Așa, Doamne, Cel ce ești dătător bun și bogat dăruitor de toată binefacerea, Cel ce dai cu prisosință cele ce cerem. Tu ești Miluitorul, Care fără de păcat Te-ai făcut părtaș trupului nostru, și Te pleci cu iubire de inimă către cei ce pleacă genunchii la Tine,

curățire făcându-te păcatelor noastre. Deci dă, Doamne, poporului Tău îndurările Tale; auzi-ne pe noi din locașul Tău cel sfânt; sfințește-i pe dâșii cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-i cu acoperământul aripilor Tale; nu trece făptura mâinilor Tale. Ție unuia am păcătuit, dar numai Ție unuia slujim. Nu știm a ne închina la Dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt Dumnezeu. Iartă nouă greșalele, primind rugăciunile noastre cele cu îngenunchiere; tinde nouă tuturor mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie bineprimită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei preabune.

Rugăciunea a IV-a

Domnului să ne rugăm

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai scăpat de toată săgeata ce zboară ziua, ferește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește ca o jertfă de seară înălțările mâinilor noastre. Învrednicește-ne să trecem și vremea nopții neprihăniți, neispitiți de rele și ne izbăvește de toată tulburarea și frica ce vine asupra noastră de la diavolul. Dăruiește sufletelor noastre umilință și cugetelor noastre îngrijire de întrebarea la judecata Ta cea înfricoșată și dreaptă. Pironește cu frica Ta trupurile noastre și omoară păcatul din mădularele noastre cele pământești. Ca și în liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Și depărtează de la noi toată nălucirea necuviincioasă și pofta cea vătămătoare. Și ne scoală în timpul rugăciunii, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale.

Apoi diaconul zice: Apară, mântuiește, miluiește..., Pe Preasfânta, curata..., Pe noi înșine..., **Ecfonisul:** Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată: Învrednicește-ne Doamne în seara aceasta...

După aceea diaconul: Iară și iară plecând genunchii, Domnului să ne rugăm. **Iar preotul zice**

Rugăciunea a V-a

Izvorule cel pururea izvorător de viață și de lumină, Putere creatoare și împreună-veșnică cu Tatăl, Care ai plinit cu prisosință toată iconomia cea pentru mântuirea oamenilor, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai rupt legăturile cele nedezlegate ale morții și încuietorile iadului, călcând mulțimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pentru noi junghiere nevinovată, dându-ți spre jertfă trupul Tău cel preacurat, neatins și neajuns de nici un păcat, și prin aceasta înfricoșată și negrăită jertfire, ne-ai dăruit nouă viața de veci. Și pogorându-te în iad ai frânt încuietorile cele veșnice și celor ce ședeau în întuneric le-ai arătat ieșire; iar pe balaurul cel din adânc și începătorul răutății, cu înțeleaptă uneltire dumnezeiască l-ai vânat, și cu lanțurile întunericului legându-l în tartar, în focul cel nestins și în întunericul cel mai din afară l-ai încuiat cu puterea Ta cea nemăsurată. Înțelepciunea Tatălui cea cu nume mare, Care Te-ai arătat mare ajutător celor asupriți și ai luminat pe cei ce ședeau întru întuneric și în umbra morții, Tu, Doamne al mării celei veșnice și Fiule iubit al Părintelui celui Preaînalt, Lumină pururea vecuitoare din Lumina cea de-a pururea, Soare al dreptății, auzi-ne pe noi care ne rugăm Ție și fă odihnă sufletelor robilor Tăi, a părinților și a fraților noștri celor mai înainte adormiți, și ale celorlalte rudenii după trup, și ale tuturor celor de o credință cu noi, pentru care și facem acum pomenire. Că a Ta este stăpânirea peste toți și cu mâna Ta ții toate marginile pământului.

Stăpâne atoatețiitorule, Dumnezeule al părinților și Domnul milei, făcătorul neamului celui muritor și a celui nemuritor și a toată firea omenească, care se înființează și iarăși se strică; Ziditorule al vieții și al morții, al petrecerii de aici și al mutării de acolo, Cel ce măsoară anii viilor și rânduiești timpurile morții, Care scoți din iad legând cu slăbire și dezlegând cu putere; Care economisești spre trebuință cele de aici și aduci spre folos cele viitoare; Cel ce întărești cu nădejdea învierii pe cei loviți de boldul morții; Înсуți, Stăpâne al tuturor, Dumnezeul și Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe, Care această zi de pe urmă, marea și mântuitoarea prăznuire a Cincizecimii, ai arătat-o nouă drept taină a sfintei, de o ființă, pururea veșnică, nedespărțită și neamestecatei Treimi, iar pogorârea și venirea Sfântului și de viață

făcătorului Duh ai revărsat-o în chip de limbi de foc peste Sfinții Tăi Apostoli, punându-i binevestitori credinței noastre celei drepte, și arătându-i mărturisitori și prooroci credinței celei adevărate; Care și în această sărbătoare cu totul deplină și mântuitoare ai voit a primi rugăciuni de împăcare pentru cei ținuți în iad, dându-ne nouă nădejdi mari că se va trimite de la Tine ușurare și mângâiere celor cuprinși de întristări apăsătoare. Auzi-ne pe noi umiliții robii Tăi care ne rugăm Ție: odihnește sufletele robilor Tăi celor mai înainte adormiți, în loc luminos, în loc cu verdeață, în loc răcoros, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea, și așează sufletele lor în locașurile dreptilor, și-i învrednicește păcii și iertării; că nu morții Te vor lauda, Doamne, nici cei din iad nu îndrăznesc a-Ți aduce Ție mărturisire, ci noi cei vii Te binecuvântăm și Te rugăm și-Ți aducem rugăciuni de împăcare și jertfe pentru sufletele lor.

Rugăciunea a VI-a

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule, Cel mare și veșnic, Cel sfânt și de oameni iubitor, Care ne-ai învrednicit a sta în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi nevrednicii robii Tăi și ne dă har a-Ți aduce cu inimă înfrântă și cu umilință, slăvire întreit sfântă și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna către noi. Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pentru nelegiuirile noastre, ci fă mare milă umilinței noastre ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în ziua dreptății; și îmbrăcându-ne în arma luminii, să petrecem nebântuiți de toată uneltirea vicleanului, și cu îndrăznire să Te slăvim pentru toate pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și de oameni iubitor. Că într-adevăr, mare taină este, Stăpâne și făcătorule al tuturor, desfacerea cea trecătoare a fapturilor Tale, și după aceea întregirea și odihna lor în odihna cea veșnică. Ție mulțumim pentru toate: pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea, care, prin făgăduința Ta cea nemincinoasă, mai înainte ne arvunește nouă nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă să o câștigăm la a doua Ta venire. Căci Tu ești și începătorul învierii noastre și drept și de oameni iubitor, judecător pentru cele făcute în viață, Stăpân și Domn al răsplătirii. Care Te-ai și împărtășit asemenea cu noi

trupului și sângelui, pentru milostivirea cea desăvârșită, și pentru multa Ta îndurare ai primit de voie încercarea fără prihană a patimilor noastre și în ceea ce ai pățimit Însuți fiind cercat, Te-ai făcut nouă celor ce ne ispitim, ajutor de bună voie, pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire. Deci, Stăpâne, primește cererile și rugăciunile noastre, și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe mame, frați, surori și fii, și pe orice altă rudă și neam, și pe toate sufletele care mai înainte au adormit întru nădejdea învierii vieții de veci. Și așează duhurile și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, Isaac și Iacov, în locașul celor vii, întru Împărăția Cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți prin îngerii Tăi cei luminoși în sfintele Tale lăcașuri, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua pe care o ai rânduit, după făgăduințele Tale cele sfinte și nemincinoase. Deci, Doamne, pentru noi robii Tăi nu este moarte când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeuul nostru, ci schimbare de la cele cu grijă la cele mai bune și mai înveselitoare, la odihnă și bucurie. Iar de am și păcătuit Ție cu ceva, îndurat fii nouă și lor, căci nimeni nu este curat de întinăciune înaintea Ta, nici chiar de ar fi viața lui numai o zi, ci numai Tu Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Doamne al nostru, Iisuse Hristoase, prin Care toți nădăjduim a câștiga milă și iertare de păcate. Pentru aceasta și nouă și acelora, ca un bun și de oameni iubitor Dumnezeu, dezleagă, lasă, iartă căderile noastre în păcate, cele de voie și cele fără de voie, cele în cunoștință și cele din neștiință, cele arătate și cele ascunse, cele din faptă și cele din cuget, cele cu cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. Și celor ce mai înainte s-au mutat dăruiește-le slobozire și iertare, iar pe noi, cei ce rămânem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și la tot poporul, și deschizându-ne nouă îndurările milei și ale iubirii de oameni întru venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut, fă-ne vrednici de împărăția Ta.

Rugăciunea a VII-a

Domnului să ne rugăm

Dumnezeule cel mare și preaînalt, Care singur ai nemurire și locuiești în lumină neapropiată, Cel ce ai făcut cu înțelepciune toată făptura și ai despărțit lumina de întuneric, punând soarele spre stăpânirea zilei iar luna și stelele spre stăpânirea nopții; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi păcătoșii și

în ziua de astăzi a ne arăta feței Tale într-o mărturisire și a-Ți aduce slujire de seară. Însuți Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea Ta, și o primește ca o mireasmă binemirositoare. Și ne dă nouă seara de acum și noaptea ce vine, cu pace, îmbracă-ne cu arme de lumină; izbăvește-ne de frica de noapte și de tot lucrul ce se întâmplă în întuneric, și ne dă somnul spre odihna de neputința noastră, ferit de toată nălucirea diavolească. Așa, Stăpâne al tuturor, Dăruitorule de bunătăți, ca și în așternuturile noastre umilindu-ne, să ne aducem aminte și noaptea de preasfânt numele Tău, și cu cugetarea la poruncile Tale luminându-ne, să ne sculăm într-o bucurie sufletească spre slăvirea bunătății Tale aducând cereri și rugăciuni milostivirii Tale pentru păcatele noastre și ale poporului Tău; pe care, pentru rugăciunile preasfintei de Dumnezeu Născătoare, cu milă îl cercetează.

Și diaconul zice: Apără, mântuiește, miluiește... Pe Preasfânta, curata...

Ecfonis: Că Tu ești odihna sufletelor și a trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

După aceea diaconul: Să plinim rugăciunile noastre..., Apără, mântuiește, miluiește..., Seara toată desăvârșită..., Înger de pace, credincios..., Milă și iertare de păcate..., Cele bune și de folos..., Cealaltă vreme a vieții..., Sfârșit creștinesc vieții noastre..., Pe Preasfânta, curata...,

Ecfonis: Că Dumnezeu bun și iubitor de oameni ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor, **Strana:** Și duhului Tău.

Diaconul: Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul zice în taină

Rugăciunea a VIII-a

Doamne Dumnezeul nostru, Care ai plecat cerurile și Te-ai pogorât pentru mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi și spre moștenirea Ta. Că Ție, Judecătorului celui înfricoșat și de oameni iubitor, și-au plecat capetele robii Tăi, și și-au supus grumazul lor, nu de la oameni așteptând ajutor ci cerând mila Ta și primind mântuirea Ta; pe care păzește-i în tot timpul, în seara de acum și în noaptea viitoare, de tot vrăjmașul, de toată lucrarea potrivnică, de cugete deșarte și de pofte rele.

Ecfonis:

Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi cântăm stihirile Stihoavnei, glasul 3-lea:

Acum, spre semn tuturor la arătare, limbile s-au pogorât; căci iudeii, din care este după trup Hristos, răniți de necredință au căzut din harul lui Dumnezeu, și noi cei dintre păgâni ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele ucenicilor, care au vestit slava lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu aceia împreună plecând inimile și genunchii, cu credință să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Sfântul Duh,.

Stih: Inimă curată zidește întru mine Dumnezeuule...

Acum Duhul cel Mângâitor S-a vărsat peste tot trupul; căci începând de la ceata Apostolilor, de la dânșii, prin împărtășire, a revărsat harul asupra celor credincioși; și încredințează venirea Sa cea puternică, împărțind ucenicilor limbile cele în chip de foc, spre lauda și slava lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea și întărindu-ne în credință prin Sfântul Duh, să ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta...

Acum se îmbracă cu putere de sus Apostolii lui Hristos, căci Mângâitorul îi înnoiește pe dânșii cu înnoirea tainică a cunoștinței; pe care cu graiuri străine și înalte vestindu-o, ne învață a cinsti Ființa cea veșnică, și una în trei Ipostasuri a lui Dumnezeu Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta luminându-ne cu învățăturile acelora, să ne închinăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, rugându-ne să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., glasul, al 8-lea:

Veniți, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Duh. Că Tatăl a născut afară de veci pe Fiul Cel împreună veșnic și împreună pe

scaun șezător, și Duhul Sfânt era în Tatăl împreună cu Fiul slăvit. O putere, o Ființă, o Dumnezeuire, căreia toți închinându-ne zicem: Sfinte Dumnezeule, Cel ce toate le-ai făcut prin Fiul, cu împreună-lucrarea Sfântului Duh; Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut și prin Care Duhul Sfânt a venit în lume; Sfinte fără de moarte, Duhule Mângâitor, Care din Tatăl purcezi și întru Fiul Te odihnești; Treime Sfântă, slavă Ție.

Deci: Acum slobozește pe robul..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., **și îndată Troparul sărbătorii glasul, al 8-lea:**

Bine ești cuvântat Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Și apolisul aceasta:

Cel ce din sânurile Tatălui S-a deșertat și a luat toată firea noastră omenească și a îndumnezeit-o, iar după aceasta iarăși la ceruri suindu-Se a șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatălui, și a trimis peste sfinții ucenici și Apostoli, Duhul cel dumnezeiesc și Sfânt, Cel de o ființă și de o putere, întocmai slăvit și împreună veșnic, și printr-Însul i-a luminat pe ei, și prin ei pe toată lumea; Hristos Adevăratul Dumnezeu nostru, pentru rugăciunile Preacuratei și nevinovatei Sfintei Sale Maici, ale sfinților, măriților, prea lăudaților de Dumnezeu prooroci și purtători de Duh Apostolii, și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni. Amin.

SINAXAR PESTE TOT ANUL

Se cuvine a ști că:

Praznicele sunt despărțite în: mari, de mijloc și mici.

• Praznicele mari sunt:

Ale lui Hristos și ale Născătoarei de Dumnezeu.

Ale Înaintemergătorului, două: Nașterea și Tăierea.

Și ale sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Acestea au semn o cruce roșie înconjurată de 2 semicercuri (†)

• Praznicele de mijloc

Sunt ale Sfinților și au semn o cruce roșie cu un semicerc †)

La praznicele mari și de mijloc se face priveghere.

• Praznicele mici sunt:

La cele ce au o cruce neagră † nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

Cele ce au semnul acesta „X)” înseamnă că au Slavoslovie mare și se face dezlegare la vin și untdelemn.

Iar cele ce au semnul acesta „X” înseamnă că au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 12 ore și noaptea 12.

1. † În ziua dintâi, adică a anului nou bisericesc. Pomenirea cuviosului Părintelui nostru Simeon Stâlpnicul și arhimandritul, și a mamei lui Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cel de la Maisine. Sf. Mc. Aitala. Sfintele 40 femei Mucenițe și Sf. Amun Diaconul, dascălul lor. Sf. Mc. Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea dreptului Isus, fiul lui Navi, și aducerea aminte de Arderea cea Mare. *Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.*

2. Sf. Mc. Mamant și Sf. Ier. Ioan Postitorul, Patriarhul Constantinopolului.

3. Sf. Sfințitul Mc. Antim, episcopul Nicomidiei, și Sf. Cuviosului Teoctist; Sf. Vasilisa; Sf. Aristion, episcopul Alexandriei.

4. Sf. Sfinț. Mc. Vavila, episcopul Antiohiei, și Sf. Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sf. Vavila dascălul; Sf. Ermiona.

5. † Sf. Prooroc Zaharia, tatăl Sf. Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Urban, Teodor, Medinon și Avdeu episcopul.

6. † Pomenirea minunii ce sa făcut în Colose de Arhistrategul Mihail; Sf. Mc. Eudoxie, Zinon, Romii și Macarie.

7. Înainteprăznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sf. Mc. Sozont; Sf. Ap. Evod și Onisifor episcopul.

8. (†) Nașterea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururi Fecioară Maria. Praznic Sărbătoare și dezlegare la pește.

9. X Sf. și dreptii Dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana; Sf. Mc. Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. femei Mc. Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sf. Ap. Apelie, Luca și Clement.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. Cuv. Teodora, cea din Alexandria și Sf. Cuv. Eufrosin.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sf. Mc. Autonom, Macedonie și Teodul, Sf. Teodor, episcopul Alexandriei. *Slujba Sf. Mc. Autonom se cântă în ziua de 11, pentru că întru această zi se sfârșește Praznicul Nașterii Născătoarei de Dumnezeu. Dezlegare la vin și*

untdelemn.

13. †) Pomenirea înnoirii bisericii învierii lui Hristos Dumnezeuului nostru; Înainte Prăznuirea înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sf. Mc. Corneliu sutașul, Lucian și Leontie; *Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop. Dezlegare la vin și untdelemn.*

14. (†) Înălțarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. *Post ori în ce zi s-ar întâmpla.*

15. † Sf. Mare Mc. Nichita Romanul; Sf. Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; *Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș;* Cuviosul Filotei preotul.

16. X Sfintele și a tot laudatele mari Mc. Eufimia și Meletina.

17. Sfânta Mc. Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapi și Elpida; Sfânta Agatoclia și Teodota.

18. Cuv. Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

19. Sf. Mc. Trofim, Savatie și Dorimedont.

20. X Sf. M. Mc. Evstatie și soția sa Teopista și cu cei doi fii ai lor: Agapie și Teopist; Sfinții Mărturisitori Ipatie episcopul și Andrei preotul.

21. Sf. Apostol Codrat din Magnesia, și Sf. Prooroc Iona. *Întru această zi se sfârșește praznicul înălțării cinstitei și de viață făcătoarei Cruci și se cântă toate ale praznicului; iar slujba Apostolului se cântă la 22 septembrie.*

22. Sf. Sfințit Mc. Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin. *Sfântul ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi.*

23. †) Zămislirea Sf. Prooroc înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. Cuv. Xantipa și Polixenia și mucenița Raida. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

24. † Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

25. Cuv. Maica noastră Eufrosina.

26. †) Mutarea Sf. Ap. și Ev. Ioan de Dumnezeu cuvântătorul. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

27. Sf. Mc. Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfinții Apostoli Marcu, Aristarh și Zinon; *Sfântul Ierarh Antim Ivireanu.*

28. † Cuv. Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. *Dezlegare la vin și untdelemn.*

29. X Cuv. Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia;

30. X Sf. sfințit Mc. Grigorie, episcop al Armeniei celei mari; Mucenițele Ripsimia, Gaiani și cele împreună cu ele.

LUNA OCTOMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 11 ore și noaptea 13.

1. (+) Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. Sf. Apostol Anania, unul din cei șaptezeci, și Cuv. Părintele nostru Romano cântărețul.

2. X Sf. Sfințit Mc. Ciprian și Sf. Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul. Pomenirea sfântului, fericitului Andrei cel nebun pentru Hristos.

3. X Sf. Sfințit Mc. Dionisie Areopagitul; Dionisie, Elefterie și Rustic; Preacuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

4. Sf. Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici: Audact, Domnina și Calistena.

5. Sfânta Muceniță Haritina și Mamelta.

6. X) Sf. Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

7. Sf. Mc. Serghie și Vah; Sfinții Polihronie, Iulian prezbiterul și Chesarie diaconul.

8. Cuv. Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

9. X) Sf. Ap. Iacov al lui Alfeu; Cuv. Andronic și Atanasia soția lui. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

10. Sf. Mc. Evlampie și Evlampia sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

†) *Duminică, după 11 ale acestei luni, cântăm slujba Sfinților Părinți cari au fost la al VII-lea Sobor ce sa ținut la Niceea (787).*

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic. Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul și Antigon.

14. †) Cuv. Maica noastră Parascheva (ale cărei Sf. Moaște se află în Catedrala Sf. Mitropolii a Iașilor). Sfinții Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselemul. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuvioșii Savin episcopul și Vars, episcopul Edesei. Tot în această zi pomenirea Preacuviosul, părintele nostru Eutimie cel nou.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.

17. Sfântul Prooroc Osia; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

18. X Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin.
Dezlegare la vin și untdelemn.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Sadot.

20. X Sfinții Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

21. X Cuviosul Ilarion cel Mare; *Cuvioșii Mărturisitori: Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și Mucenicul Oprea din Săliște și Sfinții Preoți Mărturisitori: Ioan din Gales și Moise Măcinic din Sibiel.*

22. Sfântul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlii, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Gliheria, Ana și Elisabeta.

23 X) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul și Preacuviosul Macarie Romanul. *Dezlegare la vin și untdelemn.*

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana; Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

25. Sfinții Mucenici Marcian, Martirie și Anastasie; Sfânta Tavita.

26. †) Sf. Mare Mucenic Dimitrie izvorătorul de mir. Praznic Dezlegare la untdelemn și vin.

27. †) Cuv. Părintele nostru Dimitrie cel nou, din Basarabi (ale cărui sfinte Moaște se află în Catedrala Patriarhiei din București). Sf. Mc. Nestor. *Dezlegare la untdelemn și vin.*

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Evnichi; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian, episcopul Cezareii Capadociei. Sfânta muceniță Paraschevi și cel dintru sfinți, părintele nostru Arhiepiscopul Serbiei, la anul 1232.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana și Sfânta Muceniță Melitina.

30. Sfinții Mucenici și frați Zenovie, episcopul și Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie; Asterie și frații săi, Claudie și Neon și sora lor Neonila.

31. Sfinții Apostoli Apolie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul Migdoniei.

LUNA NOIEMBRIE

Are 30 de zile. Ziua are 10 ore și noaptea 14.

1. X Sfinții Doctori, fără de arginți Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Erminigheld; Sfintele Mucenițe Chiriena și Iuliana; Sfinții Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul și Iacob preotul. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie; Preacuviosul părinte Marcian.

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru episcopul și Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie arhiepiscopul; Sfinții Apostoli din cei 70: Ermeu, Lin, Gaie, Filolog și Patrova.

6. X Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în muntele Galisie.

8. †) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și ai tuturor cereștilor puteri. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

9. Sfântul Mucenic Onisifor și Porfirie; Cuvioasa Matroana și Teoctista; Sfinții Mucenici: Castor, Claudiu, Nicostrat, Sempronian și Simpliciu; Sfântul Artemon; Cuviosul Simeon; Sfânta Eustolia și Sopatra; Sfântul Mucenic Antonie.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil episcopul.

11. X) Sfinții Mucenic Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida. Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.

12. X Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Preacuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

14. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli și Sfântul

Grigore Palama arhiepiscopul Tesalonicului *Dezlegare la pește.*

15. Sfinții Mucenici și Mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv diaconul; Sfinții Mucenici: Elpidie, Marcel și Eustochie; *Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.*

16. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

17. X Sfântul Grigorie Taumaturgul, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

18. Sfinții Mucenici Platon, Romano și Zaheu.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam, Azi, Agapie și Iliodor.

20. †) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în Sfânta Mănăstire Bistrița din județul Vâlcea). Înaintepăznuirea intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Dasie din Durostor; Sfinții Mucenici: Nirsa episcopul și Iosif episcopul; Sfinții Mucenici Eustatie, Tespesie și Anatolie.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria. *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dâșii; Sfânta Muceniță Cecilia; Sfinții Mucenici: Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul și Antim.

23. Sfântul Ierarh: Grigorie, episcopul Acragantelor și Amfilohie; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; *Sfântul Cuvios Antonie de la Iezeru Vâlcea.*

24. Sfinții Mucenici Clement, episcopul Romei, și Petru, episcopul Alexandriei.

25. X Sfânta Mare Muceniță Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Precucuviosul Părinte Petru Sihastrul. *În această zi se odovăiește praznicul Intrării în Biserică. Dezlegare la vin și la untdelemn.*

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul; Precucuvioșii Părinți: Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul și Sil.

27. X Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

28. X Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen.

30. † Sfântul și întru tot laudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat, luminător al Scîției Mari și al celei Mici; Sfântul Frumentie episcopul Indiei. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

LUNA DECEMBRIE

Are 31 de zile. Ziua are 9 ceasuri și noaptea 15.

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropa; Cuvioșii Părinți: Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul) episcopul Coloniei; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul.

4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului.

5. † Preacuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie.

6. †) Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. *Sărbătoare. Dezlegare la vin și la untdelemn.*

7. † Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află în Sfânta Mănăstire din Curtea de Argeș). Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului.

8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli din cei 70: Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

9. X) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocită Ana; Cuviosul Părinte Ștefan cel strălucit.

10. Sfinții Mucenici Mina Calicheladul, Ermogen, Evgraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu.

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici: Achepsei și Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

12. † Sfântul Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinet.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

15. X Sfinții sfințiți Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele

nostru Pavel cel din Latro.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

17. X Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail.
Dezlegare la vin și la untdelemn.

18. Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dâșii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Fior; Sfântul Mucenic Eviot;
Cuviosul Daniil Sihastrul de la Voroneț.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinții Mucenici: Ilie, Prov, Ares, Timotei și Polieuct.

20. X Înaintepăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonie, patriarhul Antiohiei.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia, Sfântul Mucenic Temistocle.

22. Sfântul Mare Muceniță Anastasia; Sfântul Mucenic Hrisogon și

23. X Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa.

25. (+) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. *Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei.*

26. X) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor. † Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorului, Nicodim cel Sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mănăstire Tismana din județul Gorj).

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna.

29. Sfinții paisprezece mii de prunci, uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor Neadormiți (Achimiților); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul.

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter.

31. Cuvioasa Melania romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul de orfani; Sfântul Mucenic Hermes din Bononia (Vidin). **În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.**

LUNA IANUARIE

Are 31 de zile. Ziua are 10 ceasuri și noaptea 14.

1. (†) Tăierea împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel întru sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

2. Înainte-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Silvestru, episcopul Romei; Sfinții Mucenici: Argheu, Narcis și Marcelin din Tomis. Sfântul Serafim de Sarov.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie; Sfântul Mucenic Filie episcopul de Tomis.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sfinții Mucenici Zosima Monahul și Atanasie; Cuvioasa Apolinaria.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. *Ajunul Botezului Domnului; Post în orice zi s-ar întâmpla.*

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. *Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare.*

7. X) Soborul Sfântul slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

8. Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul și Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Sfinții mucenici: Iulian; Vasilisa și Carterie.

9. Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Ierarh Grigorie episcopul Nișei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei și Marcian preotul; Cuviosul Antipa de la Calapodești.

11. † Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia. *Dezlegare la vin și untdelemn.*

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia; Sfinții Mucenici Petru Avesalonitul și Mertie. Sf. Sava Arhiepiscopul Sârbilor.

13. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici: Ermil și Stratonic din Singidunum; Cuviosul Iacob din Nisibe.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. *Astăzi se odovăiește praznicul*

Botezului Domnului.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul; Sfântul Mucenic Ponsofie.

16. X Cinstirea lanțului Sfântului slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici și frați buni: Pevsip, Elasip și Mesip și a bunicii lor, Neonila.
Dezlegare la vin și la untdelemn.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare.
Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril; Sfântul Ierarh Maxim Mitropolit al Țării Românești. *Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.*

19. †) *Sfântul Ierarh Mărturisitor Marcu al Efesului*, Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul, Arsenie și Sfânta Eufrasia.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin și Tim. *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

21. Cuviosul Părintele Maxim Mărturisitorul; Sfinții Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina.

22. X Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuvios Mucenic Anastasie Persul; Sfinții Mucenici: Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan și Parod. *Dezlegare la vin și untdelemn.*

23. X Sfinții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel; Cuvioșii Părinți: Mavisma Sirul și Salaman sihastrul.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinții Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie și Teodoțion.

25. †) Sfântul Ierarh Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; *Sfântul Bretanion episcopul Tomisului*; Cuviosul Publie *Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.*

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor Arcadie și Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinții Mucenici Anania și Petru.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur. *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

28. X Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul.

29. X Aducerea moaștelor Sfântul Sfințitului Mucenic Ignatie,; Sfinții Mucenici: Filotei, Iperehie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie, Sarvil, Veveia și Varsemeu.

30. †) Sfinții trei Mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul Sfințit Mucenic Ipolit, episcop al Romei. *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

31. X Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan

LUNA FEBRUARIE

Are 28 de zile, iar de este an bisect, 29. Ziua are 11 ceasuri și noaptea 13.

1. Înainte-prăznuirea întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia.

2. (+) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Iordan și Gavriil. *Praznic și dezlegare la pește.*

3. X Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana proorocița; Sfinții Mucenici: Adrian, Evul, Vlasie, Pavel și Simon

4. Cuvioșii Părinți: Isidor Pelusiotul și Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie.

5. Sfintele Mucenițe Agatia și Teodula; Preacuviosul Părinte Teodosie din Scopelon.

6. †) Sfântul **Ierarh Fotie cel Mare, Patriarhul Constantinopolului**, Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta, Evilasiu și Maxim.

7. Cuvioșii Părinții noștri Partenie, episcopul Lampsacului, și Luca din Elada; Sfinții 1003 Mucenici din Nicomidia. *Dezlegare la vin și untdelemn.*

8. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta și Maria.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel, Filagriu și Pangratie. *Astăzi se odovăiește praznicul Întâmpinării.*

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina; Preacuviosul Părinte Zenon. *De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.*

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântului Mucenic Hristea;

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila;

14. Cuvioșii Părinții Auxențiu, Maron și Avraam.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dâșii; Cuvioșii Flavian și Maruta.

17. X Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

18. Sfântul Părintele nostru Leon, episcopul Romei; Cuvioșii Agapit, Mariani și Pulheria; Sfinții Mucenici: Leon și Parigoriu. *Sfântul Mucenic Valeriu, cel ce în temniță s-a săvârșit.*

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuviosul Eugeniu, Macarie, Ravula și Conon; Sfinții Mucenici: Maxim, Teodot și Isihie.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul Mucenic Sadoc episcopul.

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Evghenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) și Varadat; Sfânta Antusa.

23. † Sfântul sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioșii Părinți: Ioan, Moise, Antioh, Antonin, Zevina, Polihronin, Moise și Damian.

24. †) Întâia și a doua Aflare a cinstului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

26. Cel între sfinți Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gâzei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

28. Cuviosul Părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei: Chira și Marana.

29. Cuviosul Vasile Mărturisitorul în anii comuni

† *Cuviosul Părintele nostru Ioan Casian; Sfântul Cuviosul Gherman din Dobrogea.*

LUNA MARTIE

Are 31 de zile. Ziua are 12 ceasuri și noaptea 12.

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.
2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie, Nestor și Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia.
3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc și Teodoret.
4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.
5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida; Preacuviosul Marcu monahul.
6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.
7. Sfinții Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, **Efrem episcopul de Tomis**, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie; Cuviosul Pavel cel simplu.
8. Cuvioșii Părinți: Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, și Pavel Mărturisitorul.
9. †) **Sfinții 40 de Mucenici, care au pățimit în iezerul Sevastiei. Dezlegare la vin și la untdelemn.**
10. Sfinții Mucenici: Codrat, Ciprian, Anecton, Crescent, Pavel și Dionisie și cei împreună cu dâșii; Cuvioasa Maică Anastasia patriciana.
11. Cel dintre sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu; Cuvioșii Părinți: Pion și Gheorghe.
12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, episcop al Romei.
13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.
14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.
15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Romil, Timolau și cei împreună cu dâșii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru.
16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin și Iulian.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria și Panhariu.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mănăstirea Sfântul Sava cel sfințit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul și mărturisitorul; Sfinții părinți Toma, Serapion și Viril; Sfinții Mucenici Filimon și Domnin.

22. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

23. Sfântul Cuvios Mucenic Nicon și cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Preacuviosul Gheorghe cel nou.

24. X Înaintepăznuirea Bunevestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

25. (+) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, și pururea Fecioarei Maria. Praznic și dezlegare la pește, de nu este în Săptămâna Patimilor.

26. X Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții 26 de Mucenici din Goția și Sfinții Mucenici: Codrat, Teodosie și Emanuel; Cuviosul Ștefan Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Montan preotul și soția sa Maxima. *Dezlegare la vin și untdelemn*

27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinții Mucenici Filet Sincliticul cu soția și fiii lui.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici.

29. Cuviosul Mucenic Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dânsii; Sfinții mucenici Iona și Varahisiu.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan Scărarul; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Euvula.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul și Veniamin diaconul.

LUNA APRILIE

Are 30 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.
 2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici și frați buni Amfian și Edesie.
 3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Midichiei; Sfinții Mucenici: Elpidifor, Diu, Vitonie, Galic și Pavel Rusul.
 4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon; Sfânta Muceniță Fervuta.
 5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor și Victorin; Preacuvioasa Teodora.
 6. Sfântul Ierarh Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida; Sfântul Sfințit Mucenic Irineu episcop de Sirmium.
 7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina.
 8. Sfinții Apostoli din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sfântul Celestin, episcopul Romei; Sfântul Mucenic Dimitrie diaconul.
 9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.
 10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dâșii; Sfântul Dima; Sfinții Mucenici Iacov preotul și Aza diaconul.
 11. Sfântul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina.
- +)Tot în această zi facem pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica.**
12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariului; Sfânta Antuza; **Sfântul Mucenic Sava de la Buzău.**
 13. Sfântul Sfințit Mucenic Artemon; Sfinții Mucenici Maxim, Cvintilian și Dada.
 14. Cel dintre sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfânta Muceniță Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion.
 15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Mucenițe Vasilisia și Anastasia.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia; Sfântul Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat și Septemin; Sfinții Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunehia, Vasilisa și Teodora; Sfânta Muceniță Irina.

17. Sfântul Sfințit Simeon episcopul; Preacuviosul Acachie episcopul, Avdela preotul, Adrian și Agapit papa Romei.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, și Ioan, Arhiepiscopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfântul Pafnutie și Gheorghe mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei.

20. Cuviosul Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinții Mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona și Antonin; Sfântul Ierarh Teotirn I episcopul de Tomis

21. Sfinții sfinții Mucenici Ianuarie episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Apostol Natanael.

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. *Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.*

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat din Dacia; Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni; Sfinții Mucenici: Pasierat și Valentin din Durostor; Sfinții Mucenici Eusebie, Neon, Leontie, Longhin și alți 40. †) Tot în această zi, Sfinții Ierarhi Iorest și Sava, mitropoliții Transilvaniei; Sfântul Ierarh Iosif, Mărturisitorul, episcopul Maramureșului.

25. X) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu; Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

26. Sfântul Sfințit Mucenic Vasile; Sfânta Glafira; Sfinții Mucenici Chiril, Chindeu și Tasie.

27. X Sfântul sfințit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinții Apostoli din cei 70: Aristarh, Marcu și Zinon.

28. Sfinții Apostoli din cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

29. Sfinții 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni. Numele Mucenicilor sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magnu, Teodot, Tavmasie și Filimon. Toți au primit sfârșitul prin sabie.

30. X) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan Evanghelistul; Sfântul Donat. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

L U N A M A I

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignatie și Acachie; Cuvioasa Isidora.
2. **X** Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi Ianuarie 18). *Dezlegare la vin și la untdelemn.*
3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.
4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuvioșii Valerian, Ilarion, Nichifor și Atanasie.
5. Sfânta Mare Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.
6. Sfântul și Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion.
7. **X** Pomenirea semnelor Cinstitei Cruci, ce sa arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie, Codrat, Rufin și Maxim; cuviosul Ioan Psihatul.
8. † Sfântul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*
9. Aducerea moaștelor Sfântul Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinții Mucenici Hristofor, Epimah și Gordian.
10. **X** Sfântul Apostol Simon Zelotul; Cuviosul Isichie; Sfinții Mucenici și frați Alfiu, Filadelf și Ciprian. *Dezlegare la vin și untdelemn.*
11. Sfinții sfințiții Mucenici Mochie, Acachie și Dioscor; înnoirea Constantinopolului.
12. **X** Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului. *Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.*
13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul și cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei.
14. Sfântul Mucenic Isidor, cel din insula Hios; Sfântul Sfințit Mucenic Terapont.
15. **X** Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

17. Sfinții Apostoli Andronic și Iunia.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim și cei împreună cu dânsii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.

19. Sfântul sfințit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

21. †) Sfinții, Marii împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al Iilea Ecumenic.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadiei.

24. X Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

25. † A treia aflare a cinstitului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu din cei 70; Sfântul Mucenic Averchie și Elena; *Cuviosul necunoscut de la Mănăstirea Neamț.* Întru această zi pomenirea Sfântului marelui mucenic Gheorghe cel nou, care a pățimit de la Selim, împăratul turc cel fără de Dumnezeu la anul 1522.

27. Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, Alipie și Eladie; Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul.

28. Sfântul Mucenic Eutihie, Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniță Eliconida.

29 Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian episcopul; și Alexandru, episcopul Alexandriei;

30. Cuvioșii Părinții noștri Isachie Mărturisitorul, egumenul Mănăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

31. Sfântul Mucenic Ermie; Sfinții sfințiți Mucenici: Ermei, Eusebie și Haralambie.

LUNA Iunie

Are 30 de zile. Ziua are 15 ceasuri si noaptea 9.

1. Sfinții Mucenici Iustin filozoful, alt Iustin și Firm și cei împreună cu dâșii.
2. + Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află la Suceava. Cel între Sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;
3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatie, Dionisie, Claudie; Paul și Paula.
4. Sfântul Ierarh Mitrofan; patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia; **Sfinții Mucenici: Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel.**
5. Sfântul sfințit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului; Sfinții Mucenici Marcian, Nicandru, Leonid și cei împreună cu dâșii.
6. Cuvioșii Părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mănăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Suzana.
7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Andrei, și Licarion; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sevastiani; Cuviosul Antim.
8. **X** Aducerea moaștelor Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopi; Cuvioasa Melania; Sfinții Mucenici Nicandru și Marchian. **Dezlegare la vin și la untdelemn.**
9. **X** Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, Arhiep. Alexandriei; Sfintele Mucenițe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria și Enata.
10. Sfinții sfințiții Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia; Preacuvioșii Părinți Canid, Teofan și Pansemni.
11. **X** Sfinții Apostoli Vartolomeu și Varnava. **Dezlegare la vin și untdelemn.**
12. **X** Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Athonitul; Sfânta Muceniță Antonina.
13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov.
14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți Părintele nostru Metodei, patriarhul Constantinopolului.

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiții Augustin și Ieronim; Sfântul Mucenic Dula; Sfântul Mucenic Isihie de la Durostorum.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Isavru, Inochentie și cei împreună, cu dâșii.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul și Eterie; Cuviosul Erasm.

19. X) Sfântul Apostol Iuda ruda Domnului; Cuviosul Zinon și Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. *Dezlegare la vin untdelemn.*

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul Constantinopolului.

21. Sfinții sfinții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

22. Sfântul sfințit Mucenic Eusebie, episcopul Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas, sluga lui.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

24. (+) Nașterea Sfântul Prooroc, Ioan Botezătorul; Sfântul Ierarh Nichita de Remesiana; Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

25. Sfânta Cuvioasă Muceniță Fevronia; Sfântul Mucenic Procopie și Orentie cu frații săi.

26. Cuviosul David din Tesalonic; Sfântul Ioan, episcopul Goției.

27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

28. X Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți, Chir și Ioan (vezi 31 ian.); Sfântul Mucenic Papia.

29. (+) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații și maimarii Apostoli Petru și Pavel. *Sărbătoare și dezlegare la pește și vin.*

30. + Soborul Sfinților 12 Apostoli; Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmets, Arhiepiscopul Transilvaniei. *Dezlegare la pește.*

LUNA IULIE

Are 31 de zile. Ziua are 14 ceasuri și noaptea 10.

1. X Sfinții doctori, fără de arginți, făcători de minuni Cosma și Damian cei din Roma; Sfântul Mavrichie; **Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți** *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

2. X) Punerea în raclă a cinstului veșmânt al Maicii Domnului în Vlaherne; Sfântul Ierarh Iuvenalie; **Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt** *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Marcu și Mochian.

4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Mucenița Chiprila.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Serghie, egumenul Mănăstirii Radonejschii și Cuviosul Lampadie. *Dezlegare la vin și la untdelemn*

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniță Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin și cei împreună cu dânsul.

8. X Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Mucenița Teodosia; Sfinții Mucenici: Epictet și Astion

9. Sfinții Mucenici Pangratie, episcopul Tavromeniei și Chiril episcopul Gortinei; Sfântul Mucenic Andrei și Prov.

10. Sfinții 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici: Vianor, Silvan și Apolonie.

11. X Sfânta și laudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica. Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu „Prodromița”.

- 13. X** Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul; Sfânta Muceniță Golinduhia.
- 14.** Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iracție.
- 15. X** Sfinții Mucenici: Chirie și Iulita; Cuviosul Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului.
- 16.** Sfinții sfințiții Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui.
- 17. X** Sfânta Mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ienopolei; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.
- 18.** Sfântul Mucenic Emilian din Durostor; Sfântul Mucenic Iachint, cel din Amastrida; Sfinții Mucenici: Pavel, Teis și Valentina.
- 19.** Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile; Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul;
- 20. †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul; Sfântul Mucenic Secund din Sirmium. Dezlegare la vin și la untdelemn.**
- 21.** Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce sa făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul și Sfântul Prooroc Iezechiel.
- 22. X** Sfânta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcelia. *Dezlegare la vin și untdelemn.*
- 23.** Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie și Vitalie, episcopii Ravenei; Trofim, Teofil și cei împreună cu dâșii.
- 24. X** Sfânta Mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.
- 25. X)** Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*
- 26.** Sfinții sfințiții Mucenici Ermolae, Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi. *Dezlegare la vin și untdelemn.*
- 27. †** Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.
- 28.** Sfinții Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Cuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul.
- 29.** Sfinții Mucenici: Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Muceniță Teodota.
- 30.** Sfințiții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos și Andronic; Sfânta Muceniță Iulita.
- 31. X** Înainteprăznuirea scoaterii cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. *În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.*

LUNA AUGUST

Are 31 de zile. Ziua are 13 ceasuri și noaptea 11.

1. X) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Anim și Marcel, și maica lor Solomoni; precum și dascălul lor, Eleazar.

2. X Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul împărat Iustinian

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

5. X Înainteprăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; **Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț.**

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos; *Praznic și dezlegare la pește.*

7. Preacuviosul: Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, și Potamia; **Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla.**

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cazicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei.

9. X) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie, arhidiaconul; Xist și Ipolit.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; **Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului și Mitropolit al Țării Românești.**

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Pamfil și Capiton.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. *În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la față;*

14. X Înainteprăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheea; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul Apamiei și Ursichie.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. *Praznic și dezlegare la pește, untdelemn și vin.*

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a Sfintei Mahrame; Sfântul Mucenic Diomid, Alcibiad și Stamatie; **Sfinții Mucenici Constantin Vodă Brâncoveanu cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.**

17. Sfinții Mucenici: Miron, Straton, Ciprian, Tirs și Filip.

18. Sfinții Mucenici Fior și Lavru; Polien, Ermi și Serapion.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie și Soda.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfântul Mucenic Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Romulus, Donat, Silvan și Venust.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu și Or.

23. Sfântul Mucenic Lup și Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic patriarhul Constantinopolului.

24. Sfinții sfințiții Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, și Tatian.

25. X Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie, episcopul Cordovei.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinții Mucenici Diomid și Lavrentie; Sfânta Ana proorocită.

29. (+) Tăierea cinstului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. *Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.*

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

31. X) Așezarea în raclă a cinstului brâu al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfârșit și lui Dumnezeu slavă.

CUPRINS

Botezul

Rânduiala în ziua întâi la femeia lăuză .../3

Rugăciune la însemnarea pruncului .../7

Rugăciune când pierde femeia pruncul .../8

Canoanele pentru Botez .../9

Rugăciune la facerea catehumenului .../11

Rânduiala Sfântului Botez .../17

Rânduiala Sfântului Botez pe scurt .../29

Rugăciunile după 40 de zile femeii care a născut .../31

Botezul celor de alte credințe

Rânduiala evreilor ce vin a fi botezați .../35

Rânduiala musulmanilor ce vin a fi botezați .../46

Rânduiala (neo)protestanților ce vin a fi botezați .../48

Rânduiala catolicilor ce vin a fi botezați.../53

Rânduiala Mirungerii ereticilor botezați .../58

Rânduiala lui Metodie Patriarhul Constantinopolului pentru cei care se reîntorc la ortodoxie .../61

Mărturisirea scrisă a celor veniți din eres .../66

Spovedania

Învățătură pentru spovedanie .../70

Învățătură pentru preotul ce voiește a fi duhovnic .../73

Rânduiala Spovedaniei .../75

Nomocanonul sau adunarea pravilelor .../84

Cununia

Rânduiala ce se face la logodnă .../105

Rânduiala cununiei .../110

Rugăciune în a opta zi după cununie .../121

Învățămintele pentru a doua nuntă .../122

Rânduiala la a doua nuntă .../123

Învățătură pentru cei cununați a doua oară .../130

Masul

Rânduiala sfântului maslu .../132

Agheasma

Rânduiala sfințirii agheasmei mici .../163

Rânduiala pentru aghiasma cea mică, cum se face în săptămâna luminată .../176

Împărtășirea

Rânduiala împărtășirii grabnice a celui bolnav .../177

Rânduiala rugăciunii la ieșirea cu greu a sufletului .../181

Altă rugăciune la ieșirea cu greu a sufletului.../187

Înmormântarea

Rânduiala înmormântării mirenilor .../188

Rânduiala înmormântării pruncilor .../216

Rânduiala înmormântării preoților și diaconilor mireni .../226

Rânduiala înmormântării monahilor .../257

Rânduiala înmormântării la Sfintele Paști .../271

Evangelhiile Învierii care se citesc la stâlpi .../280

Rânduiala parastasului .../295

Litia mică pentru morți .../299

Rugăciunea la împărțirea hainelor pentru cei adormiți .../302

Molitfe și rugăciuni la neputințe și boli

Molitfele Sfântului Vasile cel Mare .../303

Molitfele Sfântului Ioan Gură de Aur .../308

Rugăciunea ce se citește de arhieru sau duhovnic pentru iertarea tuturor păcatelor .../312

Rugăciune pentru cei ce sânt sub blestem .../314

Rugăciune la dezlegare de blestem .../315

Rugăciune la împăcarea celor învrăjbiți .../315

Rugăciune la toată neputința .../315

Rugăciune pentru chemarea milei lui Dumnezeu .../316

Rugăciune pentru durerea de cap .../318

Rugăciune pentru junghi .../319

Rugăciune la bolnavul care nu poate dormi .../320

Rugăciunea care se face cruce cu sfânta copie .../322

Rânduiele și rugăciuni la felurite trebuințe

Rugăciune la temelia casei .../323

Rânduiala binecuvântării casei celei noi .../324

Rugăciune la casa ce este bântuită de duhuri rele .../329

Rugăciunile pentru cei ce se tulbură de duhuri necurate .../331

Rugăciunile care se fac la casa supărată de farmece .../339

Rugăciuni pentru sfințirea fântânii .../342

Rugăciuni la îmbolnăvirea animalelor .../344

- Rugăciune când se spurcă ceva dintre cele spre hrană .../345
Rugăciune când se va întâmpla să cadă ceva spurcat sau necurat în vasul cu vin, cu untdelemn sau altceva .../346
Rugăciune la vasul spurcat .../347
Rânduiala binecuvântării la începerea semănatului .../347
Rugăciune la arie .../349
Rugăciune la sădirea viei .../350
Rugăciune la culesul viei .../350
Rugăciunea la binecuvântarea vinului nou .../351
Rugăciune la aducerea darurilor de pârgă .../351
Rugăciunea când se strică semănăturile de insecte, lăcuste, gândaci și alte vietăți (Trifon) .../352
Rânduiala slujbei la vreme de secetă .../355
Rânduiala slujbei la vreme de neconținere a ploilor .../372
Rugăciune la îngrozirea de tunete și de fulgere .../383
Rugăciuni la izbăvirea de cutremur .../384
Rânduiala slujbei care se face în vreme de boli molipsitoare și molime .../388
Rugăciuni la moartea năprasnică de boli molipsitoare .../399
Rânduiala rugăciunii binecuvântării corabiei celei noi .../407
Rugăciune la binecuvântarea mrejelor .../409
Rugăciune pentru cei ce vor să călătorească în cale .../410
Rânduiala rugăciunii preotului ce se ispitește în vis .../411
Tedeum la începerea anului școlar .../416
Rugăciuni pentru copii ce nu pot lesne învăța .../421
Rânduiala binecuvântării ostașilor și a armelor la vreme de apărare a patriei .../423
Rânduiala sfințirii steagului ostășesc .../427
Rânduiala la înfierea de copii .../434

Rânduielele tunderii în monahism

- Rânduiala slujbei la facerea rasoforului .../436
Rânduiala slujbei la primirea schimei mici .../411
Rânduiala slujbei la primirea schimei celei mari .../453

Rânduiele și rugăciuni la sfințirea obiectelor de cult

- Rugăciunea care se face la punerea temeliei bisericii și la înfingerea crucii .../475
Rânduiala rugăciunii la așezarea Sfintei Cruci pe acoperișul bisericii nou zidite .../488
Rugăciunea la deschiderea bisericii pângărite .../490
Rugăciunea la deschiderea bisericii în care din întâmplare a murit vreun om sau vreo vită .../490

Rugăciunea care se citește când s-a făcut vreo reparație înăuntrul bisericii .../491

Rânduiala rugăciunii binecuvântării noului chivot .../493

Rânduiala binecuvântării îmbrăcămintelor și acoperămintelor dumnezeiescului prestol .../495

Rânduiala sfințirii vaselor de slujbă .../497

Rânduiala sfințirii altor obiecte de cult, precum cădelnița, cățuia, vasul de anaforă, copia, vasele pentru vin și apă .../500

Rânduiala sfințirii noilor veșminte .../502

Rânduiala sfințirii icoanelor Domnului nostru Iisus Hristos și ale praznicelor împărătești .../504

Rânduiala sfințirii icoanelor Născătoarei de Dumnezeu .../507

Rânduiala sfințirii icoanei unuia sau a mai multor sfinți .../511

Rânduiala sfințirii catapetesmei .../514

Rânduiala binecuvântării și sfințirii clopotului .../520

Rânduiala sfințirii crucii și a troiței celei noi .../526

Rânduiele de slujbe și de rugăciuni la posturi și praznice împărătești

Rugăciunea care se citește la Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos pentru fiii duhovnicești .../530

Rânduiala rugăciunii sfințirii Aghiasmei celei Mari .../532

Rânduiala slujbei din Duminica Ortodoxiei .../543

Rugăciune ce se citește după Sfânta Liturghie, la începutul Postului Mare și începutul fiecărui post .../555

Binecuvântarea salciei în Duminica Floriilor .../555

Cuvânt de sfătuire în Sfânta și marea Joi, a Sfântului Ioan Hrisostom .../556

Cuvânt catehetic a Sfântului Ioan Hrisostom, în Sfânta și marea Duminică a Paștilor .../557

Rugăciune la binecuvântarea în Sfânta Duminică a Paștilor a pâinii care se numește de popor Paști .../558

Rugăciune la binecuvântarea brânzei și a ouălor, în Sfânta și Marea Duminică a Paștilor .../559

Rugăciune la binecuvântarea mielului de paște .../560

Rugăciunea în luminata zi a învierii lui Hristos, pentru fiii cei duhovnicești .../560

Vecernia din Duminica Pogorârii Duhului Sfânt .../562

Sinaxar .../575